

Digitized by Google

Digitized by Google

LB-30 f.23

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Περιέχουσα τὴν πρέπουσαν αὐτῇ ἅπασαν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Ναὶ μὴν καὶ τοὺς δύω Παρακλητικοὺς Κανόνας
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ

Δὲ καὶ τὰ Θεοτοκία Ἀπολυτίκια τοῦ ὅλου
Ἐνιαυτοῦ, καὶ ὁ Κανὼν τῶ Ἀκαθίστῳ.

Νεωστὶ μετατυπωθεῖσα, καὶ ἐπιμελείᾳ ὅτι πλείστῃ διορθωθεῖσα.

+DOM. SALOYS. JERSEIENS. S.J.+

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
1819.

Digitized by Google

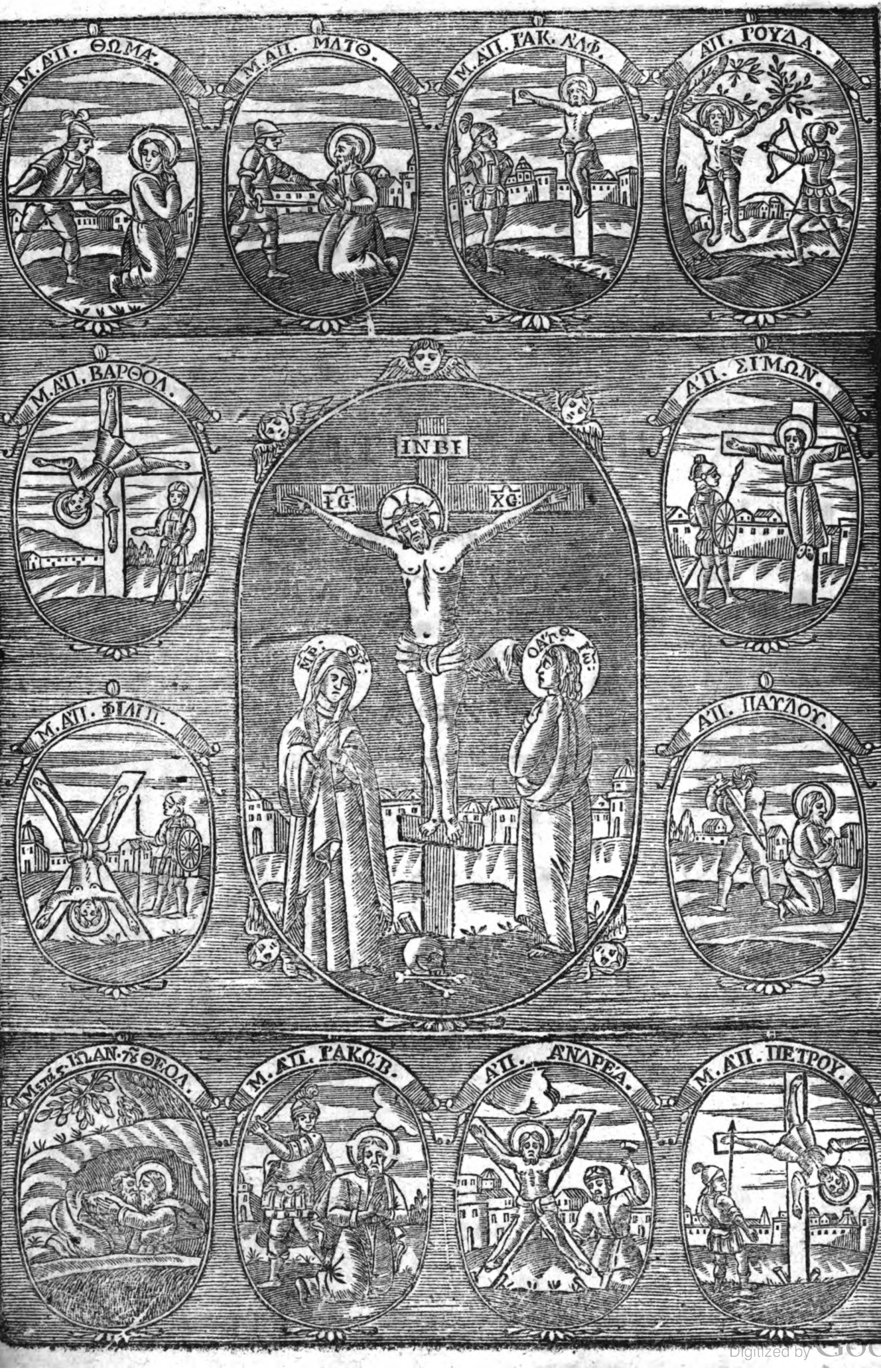

Digitized by Google

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΚΗ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϊ. δ'. καὶ ψάλλομεν ϊ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ Δογματικόν. Ἦχος α'.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον, ἀδελφοὶ, σκιρτάτω ἡ Κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης. συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἁγία Θεοτόκος, τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς παρθενίας. ὁ λογικὸς τοῦ δευτέρου Ἀδὰμ Παράδεισος. τὸ ἐργαστήριον τῆς ἑνώσεως τῶν δύω φύσεων. ἡ πανήγυρις τοῦ σωτηρίου συναλλάγματος. ἡ παστὰς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα. ἡ ὄντως κούφη νεφέλη, ἡ τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ μετὰ σώματος βαστάσασα. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα. Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε. Μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ, Καταξίωσον, στιχηρὰ τοῦ στίχου, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ ἕτερα τῆς Θεοτόκου προσόμοια γ'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν, παρθενομήτορ Κόρη Θεοτόκε Μαρία, τοῦ Κόσμου προστασία τεκοῦσα σαρκὶ, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, συναϊδίῳ τε Πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ.

Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκήτοις Ἁγνὴ, σὲ προστασίαν μόνην, κεκτημένοι Παρθένε, βοῶμεν εὐχαρίστως· σῶσον ἡμᾶς, Παναγία θεόνυμφε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις τοῦ Κόσμου καταφυγὴ, καὶ ἀντίληψις τοῦ γένους ἡμῶν. ϊ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Ἀνεκαινίσθη ὁ Κόσμος ἐν τῇ κυήσει σου, Θεοκυήτορ Κόρη, τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ ἄγρυπνος προστάτις τῶν εὐσεβῶς, αἰτουμένων σε Ἄχραντε. μὴ διαλείπῃς πρεσβεύουσα ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Δογματικόν.

Νεφέλην σε φωτὸς αἰδίου, Παρθένε, ὁ Προφήτης ὠνόμασεν. ἐκ σοῦ γὰρ ὡς

ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβὰς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, τὸν Κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην κατήργησε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ἐκτενῶς, Παναγία, δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Νυῦ Ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον. τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ. μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ἡ συνήθης ἀλλ. τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἠ. ἱ. καὶ ψάλλομεν ἠ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικὰ δ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. ἢ ς'. εἴπερ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος.

Δόξα. τοῦ Μηναίου. Καὶ νυῦ. Θτ. τὸ α'. τοῦ ἤχου. ἠ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ἦχος α'.

Πᾶς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι Ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε Λαοὶ Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν. ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν. ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἕτερα ἠ. Ἀνατολικά.

Εὐφράνθητε Οὐρανοὶ, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς Γῆς, βοήσατε τὰ Ὄρη εὐφροσύνην, ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδοὺς θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν σαρκὶ ἑκουσίως, σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῷ ζωοδόχῳ σου Τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὅτι Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ Θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ Κόσμῳ δωρήσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ὡς Φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ Σταυρὸν καὶ Θάνατον δι' ἡμᾶς ἑκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. τοῦ Μηναίου. καὶ νυῦ. Θτ.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Τάυτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς, ὡς παντοδύναμος. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, βαλὼν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε.

Στ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην.

Στ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα.

Εἶτα ἡ συνήθης ἐκτενής. τὸ, Καταξίωσον.

Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπά. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον στιχηρὸν τοῦ κτ. τὴν Μονὴν Ἁγίου, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι.

Μέ-

Digitized by Google

Μετὰ δὲ τὰς σωθείσας ᾠδάς, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν, ψάλλοντες τὰ τῶ Στίχ. Στιχηρά.

Ὦ Πάθους σου, Χριστὲ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ, κατ' Ἀλφάβητον.

Τὴν γαλιάνθωπον Κτίσιν, Οὐρανοὶ ἐφράμεθωσαν, χεῖρας κροτείτω τὰ Ἔθνη μετ' εὐφροσύνης. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἁπλῶς ὑπάρχων Οὐρανῶν, καὶ Γῆς, Ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν. Ὅμου ὁ Ἅδης σωματήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ Δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι, ἠγαλλιάσαντο. Ἀδὰμ δὲ ἰδών σε τὸν Κτίσαντα ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. Ὢ τοῦ θαύματος, πῶς θανάτῳ ἐγεύσατο ἡ τῶν ἁπάντων ζωή; ἀλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη, Κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Γυναῖκες Μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μὴ κλαῦσῆς καὶ ὀδύρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινὸν, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τοῦ Μιχαίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ δὸ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόρρησις. Παρθένος γὰρ ἐγκύμησας, καὶ μὴ τόκου, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεὸς γὰρ ὢν ὁ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν. ἀλλ' ὦ Θεομῆτορ, ἱκεσίας σῶν δούλων, σῷ Τόκῳ προσφερομένας σοι, μὴ παρίδῃς· ἀλλ' ὡς τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον, ἐλέησον, ἐκζήτησον τὸν ἱκετεύειν σοι, ἐκζήτησον τὸν ἱκετεύειν σοι, ἐκζήτησον τὸν ἱκετεύειν σοι

Digitized by Google

LB-30 f.23

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Περιέχουσα τὴν πρέπουσαν αὐτῇ ἅπασαν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Ναὶ μὴν καὶ τοὺς δύω Παρακλητικοὺς Κανόνας
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ

Δὲ καὶ τὰ Θεοτοκία Ἀπολυτίκια τοῦ ὅλου
Ἐνιαυτοῦ, καὶ ὁ Κανὼν τὸ Ἀκάθιστον.

Νεωστὶ μετατυπωθεῖσα, καὶ ἐπιμελείᾳ ὅτι πλείστῃ διορθωθεῖσα.

DOM. SALOYS. JERSEIENS. S.J.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
1819.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΚΗ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ. δ'. καὶ ψάλλομεν ϛ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ Δογματικόν. Ἦχος α'.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον, ἀδελφοὶ, σκιρτάτω ἡ Κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης. συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἁγία Θεοτόκος, τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς παρθενίας. ὁ λογικὸς τοῦ δευτέρου Ἀδὰμ Παράδεισος. τὸ ἐργαστήριον τῆς ἑνώσεως τῶν δύω φύσεων. ἡ πανήγυρις τοῦ σωτηρίου συναλλάγματος. ἡ παστὰς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα. ἡ ὄντως κούφη νεφέλη, ἡ τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ μετὰ σώματος βαστάσασα. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα. Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε. Μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ, Καταξίωσον, στιχηρὰ τοῦ στίχου, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ ἕτερα τῆς Θεοτόκου προσόμοια γ'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν, παρθενομήτορ Κόρη Θεοτόκε Μαρία, τοῦ Κόσμου προστασία τεκοῦσα σαρκὶ, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, συναϊδίῳ τε Πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ.

Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκήτοις Ἁγνὴ, σὲ προστασίαν μόνην, κεκτημένοι Παρθένε, βοῶμεν εὐχαρίστως· σῷσον ἡμᾶς, Παναγία θεόνυμφε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις τοῦ Κόσμου καταφυγὴ, καὶ ἀντίληψις τοῦ γένους ἡμῶν. ϛ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Ἀνεκαινίσθη ὁ Κόσμος ἐν τῇ κυήσει σου, Θεοκυήτορ Κόρη, τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ ἄγρυπνος προστάτις τῶν εὐσεβῶς, αἰτουμένων σε Ἄχραντε. μὴ διαλείπῃς πρεσβεύουσα ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Δογματικόν.

Νεφέλην σε φωτὸς αἰδίου, Παρθένε, ὁ Προφήτης ὠνόμασεν. ἐκ σοῦ γὰρ ὡς

ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβὰς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, τὸν Κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην κατήργησε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ἐκτενῶς, Παναγία, δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Νυῦ Ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον. τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ. μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ἡ συνήθης ἑλλ. τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἤ. ἱ. καὶ ψάλλομεν ἤ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικὰ δ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. ἢ ς'. εἴπερ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος.

Δόξα. τοῦ Μηναίου. Καὶ νυῦ. θτ. τὸ α'. τοῦ ἤχου. ἤ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου

Ἦχος α'.

Πὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι Ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε Λαοὶ Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν. ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν. ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἕτερα ἤ. Ἀνατολικά.

Εὐφράνθητε Οὐρανοὶ, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς Γῆς, βοήσατε τὰ Ὄρη εὐφροσύνην, ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδοὺς θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ὡς φιλάνθρωπος.

Πὸν σαρκὶ ἑκουσίως, σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, καὶ εἰρηνεύσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πῷ ζωοδόχῳ σου Τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὅτι Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ Θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ Κόσμῳ δωρήσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ὡς Φιλάνθρωπος.

Πὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ Σταυρὸν καὶ Θάνατον δι' ἡμᾶς ἑκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. τοῦ Μηναίου. καὶ νυῦ. θτ.

Πὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς, ὡς παντοδύναμος. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, βαλὼν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε.

Στ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην.

Στ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα.

Εἶτα ἡ συνήθης ἐκτενής. τὸ, Καταξίωσον.

Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπά. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον στιχηρὸν τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίου, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι.

Μέ-

Digitized by Google

Μετὰ δὲ τὰς συνήθεις εὐχὰς, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλοντες τὰ τοῦ Στίχ. Στιχηρά.

Ὦ Πάθει σου, Χριστὲ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, Οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτείτω τὰ Ἔθνη μετ' εὐφροσύνης. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρύσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς, Ἀκατάληπτε, ἑκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν. Ὃν ὁ Ἅδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ Δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι, ἠγαλλιάσαντο. Ἀδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. Ὦ τοῦ θαύματος, πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἡ τῶν ἁπάντων ζωή; ἀλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη, Κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Γυναῖκες Μυροφόροι μῦρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὀδυρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινὸν, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τοῦ Μηναίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόῤῥησις. Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεὸς γὰρ ὢν ὁ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν. ἀλλ' ὦ Θεομῆτορ, ἱκεσίας σῶν δούλων, σῷ Τεμένει προσφερομένα σοι, μὴ παρίδῃς· ἀλλ' ὡς τὸν εὔσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον Ἀναστάσιμον.

Ὑπὸ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ Στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν. διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὃν Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ, χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ. ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ζωαρχικὴν Τριάδα. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μίαν σε μέλπω τὴν Τρισήλιον Φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν, τὰ Σεραφὶμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἄναρχον ἀΐδιον, ποιητικὴν ἁπάντων ἀκατάληπτον, ἣν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ᾄσμασιν.

Ἵνα τοῖς ἀνθρώποις ἑνικὴν, τὴν τριλαμπῆ σου δηλώσῃς Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν Εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δοὺς ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικὸν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχαίρωμεν. Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συναΐαρχος, ὁ συμφυὴς Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ,

θέμῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν Σάρκωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραὰμ, ὡς ὤφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, Θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας, καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν καὶ Τρισήλιον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀῤῥεύστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριὰς ὑπερφυῶς, ἀῤῥήτως ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν. αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν Τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἀνεὶ σπορᾶς, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε. διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱὸν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ Ὑπέρθεον δυνάμιν. ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις, ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον παροργίζοντας Κύριον, Ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων. Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἄλμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ, καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον Οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δυνάμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ὡς ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριὰς ἀσύγχυτε μονὰς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Μέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, Θεαρχικώτατον Υἱὸν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καταυγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον, Τριὰς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις, ἑνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν, καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον, ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὁρωμένης τε Κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν Τόκον τὸν ἀπόῤῥητον καὶ δυσερμήνευτον, ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἑνιαίας, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόῤῥοπον τὴν δυνάμιν ὡς ἔχουσα, Τριὰς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως μονὰς, πέφυκας ἁπλῆ, καὶ ἀδιαίρετος. σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον.

Δίς.

Digitized by Google

Δίς.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριὰς, εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, Ἄχραντε Παρθένε Θεονύμφευτε. ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὠριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν, προσώποις ἐν τρισὶ, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Λόγε Θεοῦ συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ, θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρί σου, καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεσι.

Δίς.

Τίνα τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξῃς τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὖθις ἀνεμόρφωσας πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα· ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ Θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Χερουβὶμ θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἁπάντων Βασιλεὺς, ἐν Γαστρί σου παρθενικῇ, ᾤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος, ἀλλὰ καὶ νῦν ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, Οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν, εἶτα καὶ γῆς, ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλάνθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας.

Δίς.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἑνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς, φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεί. δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὕψωσεν εἰς Οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου Πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς. ᾧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς Κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, Παναγία Τριὰς ὁμοούσιε· καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην. διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον.

Τίνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξῃς σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις· ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῖν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεσονυκτικοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ

Digitized by Google

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ. Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον α'. καὶ λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Δίς. τὸ δὲ Θεοτοκίον ἅπαξ. Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Μετὰ τὴν α'. ἦλο. Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην. σοὶ προσπίπτομεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἑκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. σὲ γὰρ ἔφριξαν οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἅδου. σοὶ συνήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν. σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. ἦλο. Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ Ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον. ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς. διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἔγερσιν. τὸν Ἅδην ἐσκύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κραταιὸς, καὶ δυνατὸς, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ Ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος· ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἤγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα· δόξα τοῖς σοῖς Παθήμασι Χριστὲ, δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Εἶτα ὁ Ἄμωμος, καὶ τὰ εὐλογητάρια, εἶθ' οὕτω συναπτὴ μικρὰ, καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Λῃστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησε, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμηνύσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς ἅπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, Κόσμου οὖσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ. διὰ τοῦτο ᾄσωμεν τῇ Τριάδι μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεὸς, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ Κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον. ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι, Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ, φόβος μέγας. ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται ἅπασαι αἱ Φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ Γλῶσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ

Digitized by Google

Τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκυνήσωμεν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν. μονὰς γὰρ ἐστιν ἡ Τριὰς τῇ φύσει, ἀλλ' ὑ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος.

Στ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἁγνά.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν τῆς ὑβδ. Ἀναστάσιμον Χερουβικόν. καὶ ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. ὁ Σταυροαναστάσιμος εἰς γ'. καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς γ'. καὶ τῶν Μωυσέως εἰς δ'. εἰδὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος εἰς ς'. ἢ εἰς ἡ.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν „ ἰσχύϊ δεδόξασται. αὕτη γὰρ Ἀθανάτου „ ὡς παμβασιλῆος, ὑπεναντίους ἔθραυσε, „ τοὺς Ἰσραηλίτας, ὁδὸν βυθοῦ καινουρ„ γήσασα. Τροπάριον.

Ὁ χερσὶν ἁγναῖς τοῖς ἐκ χοὸς, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὁ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Νέκρωσιν ὑπέσχου δι' ἐμὲ, καὶ τῷ ψυχικῷ τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὁ ἐμπνεύσας θείᾳ ψυχὴν μοι ἐνθείς, καὶ λύσας ἀωρίων δεσμῶν, καὶ σωματώσας τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ, Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη Οὐρανίου, Χαῖρε ἡ λυχνία καὶ γάμος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ Κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Χριστὸς γεγέννηται δοξάσατε.

Χριστὸς θεοῖ με σαρκούμενος, Χριστός με ἀμνοῖς ταπεινούμενος, Χριστὸς ἀπαθῆ ἐργάζεται, πάσχων ὁ ζωοδότης φύσει σαρκός. ὅθεν ἀναμέλπω, χαριστήριον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς ὑμνοῖ με γαυρούμενος, Χριστὸς σωματικῶς με μεκρούμενος, Χριστός μοι ζωὴν χαρίζεται. ὅθεν ἐν ἀθροισμῇ χάρας κροτῶν, ᾄδω τῷ Σωτῆρι, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένε σωέλαβες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παναγνε, ἕνα τὴν ὑποστάσει μονογενῆ, ἐν δυσὶ φύσεσι, γνωριζόμενον Υἱὸν, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀθυμία; εἰμὴ τὸν χαρμόσυνον, ὃν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε. Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ, τῇ Βασιλέως τῷ ἄνω Δωρεᾶς, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πιστοὶ, πνευματικῶς βοήσωμεν· Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Ἕτερος ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου Κυήσεως Πάναγνε. πίστει ἀδιστάκτῳ ὕμνῳ, εἰλικρινῶς προσφέρομέν σοι λέγοντες· Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ μόνος ἐν ὄρεσι τῆς Βροτῶν, θυσίας „ τῷ ἀθανάτῳ, καὶ συμπαθῶς ἀυτῷ „ μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους „ δυνάμεώς σου· Ἅγιος, ὁ Ναὸς „ ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγνότητός σου δόξης φι„ λάνθρωπε. Τροπάριον.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθὲ, πεσόντα κατοικτείρησας, καὶ καταβὰς πρός με νυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ Σταυρώσεως, τῷ βοᾷ σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀμείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἀμυπόστατος Χριστὲ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χθὸν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ μεκρὸς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τῷ Παναγίῳ ἔμεινας ἄ-

φλε-

φλεκτος· ἐπεὶ σὲ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγομένην ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὦ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραντι, καὶ καθελόντι διὰ Ξύλου τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὦ ἀναγαγόντι, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ Ἅδου Χριστὸν, καὶ τῇ αὐτοῦ Ἱεραρχίᾳ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, σαφῶς τὰ Ἔθνη ποιμάναντι, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ Θείῳ πιστοὶ, Πνεύματι λατρεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὦ ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως βουλήσει Υἱῷ, καὶ τὴν τεκοῦσαν μετὰ τόκον, Θεϊκῇ δυναστείᾳ, Ἁγνὴν Παρθένον φυλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ· ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, Παρθένε ὀνομάζομεν, προφητικαῖς ἑπόμενοι ῥήσεσιν, ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν Αἰγύπτια, πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς Προφητικὸς, πηγήν τε κεκλεισμένην, πυλὴν ὠνόμασε, τῆς Παρθενίας τῆς σῆς Πανύμνητε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα ἡμῖν διαγράφοντα, ἣν ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν, ἐμφανῶς μηνύουσαν, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττουσαν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον, „προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ καταμοή„σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι τοῦ „Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς „σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάριον.

Ὧς οὗτος Σωτὴρ ὁ ἐξ Ἐδὼμ ἀφικόμενος, στεφηφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος τὴν στολὴν, ἐν Ξύλῳ κρεμάμενος; τοῦ Ἰσραὴλ ὑπάρχει οὗτος ὁ Ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἴδετε Λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε· ὃν ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς ἀναρτηθῆναι ἐν Σταυρῷ, Πιλάτῳ ᾐτήσασθε, φρενοβλαβῶς θανάτου λύσας τὴν δυνάμιν, θεοπρεπῶς ἐξανέστει τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Ξύλον σε Πάρθενε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα. Οὐ γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἀϊδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ὧς οὗτος ὡραῖος ἐξ Ἐδὼμ, καὶ τούτου τὸ ἐρύθημα, τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλου Βοσώρ; ὡραῖος ὅτι Θεὸς, ὡς βροτὸς δὲ Αἵματι, σαρκὸς τὴν στολὴν πεφοινιγμένος, ᾧ μελῳδοῦμεν πιστοί· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, φανεὶς Ἀρχιερεὺς ἡμῶν, τὴν ἁμαρτίαν διεσκέδασε, καὶ δείξας ξένην ὁδὸν τῷ ἰδίῳ Αἵματι, εἰς κρείττονα καὶ τελειοτέραν, εἰσέδραμε δὲ σκηνὴν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια.

Θεοτοκίον.

Ὧς Εὔας τὴν πάλαι ὀφειλὴν, ἀπήτησας Πανύμνητε, τῷ δι' ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδάμ. ἑνώσας γὰρ ἑαυτῷ ἐξ Ἁγνῆς συλλήψεως, σάρκα νοεραὶ ἐμψυχωμένην, ἐκ σοῦ προῆλθε Χριστὸς, εἰς τὸ συναμφότερον Κύριος.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἔκουε θαυμάτων Οὐρανὲ, ἐνωτίζου δὲ ἡ γῆ, ὅτι Θυγάτηρ χοϊκοῦ, τοῦ πεπτωκότος μὲν Ἀδὰμ, Θεοῦ ἐχρημάτισε, τοῦ ἑαυτῆς Δημιουργοῦ τε λοχεύτρια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὑμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον. ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, Ταξιαρχίας ἐπὶ σὲ, ὁ ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἁγίων

Digitized by Google

Ἁγίων Ἁγία Θεοτόκε Πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν Πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Ζωοδότης καὶ Κύριος, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
„σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυ-
„ρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
„φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας,
„τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάριον.

Τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν καὶ Κύριον, Ἰουδαῖοι διὰ ξύλου Σταυροῦ ἐθανάτωσαν· ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα νεκρὸς, ἐν Ἅδῃ τεθαμμένος, κράτους θανάτου ἐρρύσατο.

Τῷ Σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις Σωτήρ μου τὴν ἄφεσιν, τὸν κρατοῦντα ἤσχυνας Χριστὲ, γυμνὸν ἠπορημένον, δείξας τῇ θείᾳ Ἐγέρσει σου.

Θεοτοκίον.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς αἰτουμένων Πανύμνητε, μὴ παρίδῃς· ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ Υἱῷ σου Ἄχραντε Θεῷ, τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ. σὲ γὰρ προστάτιν κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὢ Πλοῦτος καὶ βάθος σοφίας Θεοῦ, τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος Κύριος, τῆς τούτων πανουργίας ἐλυτρώσατος ἡμᾶς. παθὼν γὰρ ἑκουσίως, σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ ἰδίας ἰσχύος, ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὢν ἑνοῦται σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ σταυροῦται καὶ θνήσκει καὶ θάπτεται, καὶ αὖθις ἐξανίσταται, καὶ ἄνεισι φαιδρῶς, Σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μεθ' ἧς ἥξει καὶ σώσει, τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίᾳ Παρθένε Ἁγνὴ, τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν. διό σε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ἁπάντων, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν. Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εὐφραίνονται Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαί σε, ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ Τόκῳ ἡνώνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε. ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινείσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ ἔνοιαι, πρὸς ἔπαινον τοῦ βροτῶν ἀληθῶς καλλωπίσματος ἡ Παρθένος πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίστει, ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Δοξάζεται ὕμνος ἅπας σοφῶν καὶ ἐγκώμιον, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ προσφερόμενος. τῆς γὰρ δόξης γέγονεν, αὕτη ναὸς τῆς ὑπερθέου. ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
„ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
„βατα σφαγῆς. σῶσον τὸν Λαόν σου ὁ
„Θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων
„καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάριον.

Τῷ πταίσματι τοῦ Προτοπλάστου Κύριε, δεινῶς ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μώλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ, ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστέ. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐξ Ἅδου Κύριε, τὸ κῆτος χειρωσάμενος, τὸ παμφάγον Παντοδύναμε, τῷ σῷ κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν. σὺ γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ, Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ Ἁγνὴ καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νοῦς ὢν ἀπαθὴς, καὶ ἄυλος μίγνυται, Χριστὸς ὁ Θεὸς, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοΐ, μεσιτεύοντι, θείᾳ φύσει σαρκός τε παχύτητι, καὶ ὅλῳ μοι ἀτρέπτως, ὅλος ἡνω-

Digitized by Google

ἠΰωται, ἵνα σωτηρίαν ὅλῳ μοι, τῷ πεσόντι ὀρέξῃ σταυρούμενος.

Πίπτει πτερνισθεὶς, Ἀδὰμ καὶ συντρίβεται, ἐλπίδι ψευσθεὶς πάλαι θεώσεως· ἀλλ' ἀνίσταται, τῇ ἑνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται. Θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρί τε, καὶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Κόλπων ἐκ ἐκστὰς, ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις Ἁγνῆς Κόρης ἐνυλίζεται, καὶ καθίσταται, ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός. τούτου ἀγενεαλόγητος, ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόῤῥητος.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίσταται δουλοπρεπῶς τῷ Τόκῳ σου, αἱ Τάξεις αἱ Οὐράνιαι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς, ἀσπόρου λοχείας Ἀειπάρθενε. σὺ γὰρ Ἁγνὴ καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ Ἅδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν. διὸ βοῶ· τὰ πάθη λῦσον τὰ τῆς καρδίας μου.

Κοντάκ. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ Κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει Δέσποτα, καὶ ἡ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀνασταντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ, χαίρετε φήσας, καὶ Ἀποστόλοις χαραὶ μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται· καὶ Ἅδης στενάζει· καὶ θάνατος ὀδύρεται· καὶ Κόσμος ἀγάλλεται· καὶ πάντες συγχαίρουσι. Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε Κάμινον, κατα-
„νοοῦμεν οἱ πιστοί. ὡς γὰρ Παῖδας ἔσω σε
„τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄν-
„θρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν,
„ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπε-
„ρένδοξος.

Τροπάριον.

Ἔφριξε Γῆ, ἀπεστράφη Ἥλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, διεῤῥάγη τὸ τοῦ Ναοῦ θεῖον καταπέτασμα, πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· διὰ Σταυροῦ γὰρ ᾖρται ὁ δίκαιος, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονὼς, ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς, ἑκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ κραταιᾷ χειρὶ συνανέστησας, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ, ἀειζώου νάματος, χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν, χαῖρε Ἀπειρόγαμε, χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Πάλαι μὲν κατηράθη, τῷ τοῦ Ἄβελ φοινιχθεῖσα αἵματι, ἀδελφοκτόνῳ γῆ χειρί· θεοῤῥύτῳ δέ σου Αἵματι, εὐλογείτω ῥαντισθεῖσα καὶ σκιρτῶσα βοᾷ· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁρηνείτω Ἰουδαίων, ὁ αὐτίθεος Λαὸς, τὸ τόλμημα τῆς ἀναιρέσεως Χριστοῦ, τὰ δὲ ἔθνη εὐφραινέσθωσαν, καὶ κροτείτωσαν τὰς χεῖρας, καὶ βοάτωσαν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδοὺ

Digitized by Google

Τὸ δὲ ταῖς Μυροφόροις ἐξαστράπτων, ἀνεβόα Ἄγγελος, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς σινδόνας, καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος. Σὲ νοητήν.

Σὲ Ἰακὼβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς καταμοεῖ. διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συναναστράφη ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε Σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον, ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδὰμ, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ὁ προαιώνιος Θεὸς, ἐχρημάτισεν ἀληθῶς. ὃν περ νῦν ἱκέτευε, τὸν παλαιωθέντα με, ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν „χωνευτηρίῳ τῷ κάλλει τῆς εὐσε„βείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλ„βον λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ„γα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ„περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὁ βουλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ Πάθει σου Λόγε Θεοῦ, σὲ ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες συντρίμμα Χριστὲ, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν, ἐν πύλαις καὶ ὀχυρώμασι τοῦ Ἅδου, ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. σὲ ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν Μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δεῦτε Λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν Ξύλῳ θεῖαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαὶ, ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, καὶ τάφον ζωῆς κυκλοῦντες μέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἤλεγκται τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἡ παράνομος συκοφαντία. ὃν γὰρ πλάνον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς, μυκτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. διὸ γεγηθότες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μρισὶν ἐν ἁγιασμοῖς θεολογοῦντες, τῆς μιᾶς κυριότητος δόξαν, Σεραφὶμ τὰ ἄχραντα μετὰ δέους δουλοπρεπῶς, τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου. Ἐν καμίνῳ.

Μὴν παστάδα τὴν φωτοειδῆ, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἁπάντων Δεσπότης, ὥσπερ νυμφίος προελήλυθε Χριστὸς, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ, πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς, τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας αἴτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκοῦσα, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων τῶν βοώντων ἐκτενῶς, Παρθένε πανύμνητε. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τύπον τῆς Ἁγνῆς λοχείας σου, πυρ-
„πολουμένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκ-
„τος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν
„ἀχριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν
„κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύ-
„στως μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ὦ πῶς ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθὴς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα, καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον Ξύλῳ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὥστερ ὁ Ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ Κόσμου ἁμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Θείῳ σου Πνεύματι, καὶ Κύριον τῆς δόξης, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σῷσον τὸν Λαόν σου Κύριε, ὃν περ ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασται τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ Σταυρός σου Κύριε. σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς ὑπὲρ δύναμιν πᾶσιν ἐδείχθη, δι' οὗ δυνατοὶ μὲν καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενέκρωται ὁ ἀμειδὴς ἡμῶν θάνατος· ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεὶς, τοῖς ἐν Ἅδῃ Χριστὲ ἐδωρήσω. διὸ ὡς ζωήν σε καὶ ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ἄναρχος φύσις καὶ ἀπεριόριστος, ἐν τρισὶ γνωρίζεται, μόναις θεαρχικαῖς Ὑποστάσεσι· μία Θεότης Πατρὶ, Υἱῷ τε, καὶ Πνεύματι, ἐφ' ᾗ ὁ θεόφρων Βασιλεὺς πεποιθὼς σῴζεται.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἄλλος. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

Ῥίζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένε καὶ θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἅπας ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα παρ' ἱκετῶν ἀναξίων σου, ὀξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου· σὺ γὰρ Παρθένε μόνη ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, πᾶσι δέδωκας καταυοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου. διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. τὸ Ἑωθινόν.

Εἰς τοὺς Αἴνους κ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος α'.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί. ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν. ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα κ. Ἀνατολικά.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ. ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ᾅδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἤνοιξας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς τὸ μνῆμά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι Γυναῖκες· εὑροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεῳγμένον, καὶ μαθοῦσαι

πα-

Digitized by Google

παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν Παθῶν θείαν μωλώπωσιν, σοῦ προσκυνοῦμεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιὼν Δεσποτικὴν Ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων θεοφανῶς γεγενημένην, τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας ὁ Ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων ἐνωτίσασθε· ποῦ εἰσὶν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἴπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφείς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν Ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τὸ Ἑωθινόν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ Παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν, σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ Λῃστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν Μνημείῳ κατετέθης ἑκών· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεὸς, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναὸν σου τὸν τοῦ Σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας Ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός· μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι, ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, λίαν πρωΐ, καὶ ἐν λευκοῖς, εὗρον Ἄγγελον καθήμενον, τί ζητεῖτε κράζοντα· ἐξανέστη Χριστὸς, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτὴρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· οὓς καὶ ἐξαπέστειλας, εἰς τὰ Ἔθνη διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς. Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Παναγίον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Παναγία Τριὰς, σῷσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθὲ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ΠΙ. Κατανυκτικὰ Δεσποτικά. Ἦχος α.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῷ, Λόγῳ καὶ τῷ Πνεύματι, δι' ἀγαθότητα Κύριε. εἶτα πεποίηκας, λογικόν με ζῶον, ἵνα σου τὸ ἅγιον, δοξάζω Παντοδύναμε ὄνομα. ἐγὼ δὲ μάλιστα, τοῖς αἰσχροῖς μου ἔργοις πάντοτε, ἀτιμάζω· ἀλλὰ φεῖσαι δέομαι.

Ἐνῶθί σου ταλαίπωρε ψυχὴ, τὴν θείαν εὐγένειαν, καὶ τὴν Πατρίδα τὴν ἄφθαρτον, καὶ σπεῦδε πάντοτε, ἀγαθοεργίαις, ταύτην καταλήψασθαι, μηδέν σοι τῶν φθαρτῶν προσηλώσειε· τῆς ἄνω μοίρας εἶ, τὸ δὲ σῶμα γῆ καὶ φθείρεται. μὴ νικήσῃ τὸ χεῖρον τὴν κρείττονα.

Δεῦρο παναθλία μου ψυχὴ, πρὸς τὸν ὑπεράγαθον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσι πρόσ-

Digitized by Google

πρόσελθε, τὰ πεπραγμένα σοι, πρὸς τῆς κρίσεώς σου, πάντα ἐξαγόρευσον, καὶ ἵλεπν τὸν Κτίστην ταλαίπωρε, σεαυτῇ ἀωέργασαι, καὶ συγχώρησιν ἐξαίτησαι, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ σοι ὁ Κύριος.

Ἕτερα ἅ. προσόμοια τῶν Ἀσωμάτων.

Παναύφημοι Μάρτυρες.

Ἀσώματοι Ἄγγελοι Θεοῦ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι καταστραπτόμενοι, καὶ φωτοχυσίαις αἰωνίως λάμποντες, καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀθάνατοι Ἄγγελοι ζωὴν, ὄντως τὴν ἀνώλεθρον, παρὰ τῆς πρώτης δεξάμενοι, ζωῆς πανόλβιοι, αἰδίου δόξης, καὶ σεπτοὶ θεάμονες, σοφίας αἰδίου γεγόνατε, φωτὸς πληρούμενοι, καὶ λαμπάδες συστρεφόμεναι, ἁρμοζόντως, ἐπαναδεικνύμενοι.

Ἀρχάγγελοι Ἄγγελοι Ἀρχαὶ, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Σεραφὶμ ἑξαπτέρυγα, καὶ πολυόμματα, Χερουβὶμ τὰ θεῖα, τῆς σοφίας ὄργανα, Δυνάμεις ἐξουσίαι θειότατοι, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τὸ καθαρότητος ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτη σου, προστασίᾳ καὶ γὰρ δυνάσαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Προκείμενον. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Εἶτα, τὸ, Καταξίωσον.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. Κατανυκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτὴρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα σῷσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Στ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτὴρ, λογισμόν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεὸς, ἵνα κράζω· σῷσόν με, εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

ἅ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Μαρτυρικόν.

Μὴ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος Οἰκτίρμων. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Αὐτόμελον.

Μῶν οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῷσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἴδε πάντας τοὺς Τριαδικ. Ὑμν. Φύλ. 381.

Τῇ Β'. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἅλλο. κα. Κατανυκτικά. Ἦχος α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω· ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι καὶ σῷσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῴζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος, καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα. τοῖς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με ὁ Θεὸς, καὶ σῷσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β'. ἅλλο. κα. Κατανυκτικά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικὰς, διανοῖξαί μοι σπεύσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν, κατηνάλωσα βίον. εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτὴρ, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν. Σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύζει κραυγάζω· ἥμαρτόν σοι σῷσόν με.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα.

Τὸ βήμα σου φρικτὸν, ἐ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δειλὰ, ἀλλ' ἀντὶς Ἐλέημον, προφθάσας με διάσωσον, ἐ κολάσεως λύτρωσαι. ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς σῆς ἐρίφων μερίδος, ἐ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σε μὲ στῶναι Κριτὰ δικαιότατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἰκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Παράμωμε· καὶ σῶσόν με, τῇ φοβερᾷ σου θαμάτῳ, ἐλεύθερωσον, κατηγορούμενων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Μετὰ τὴν γ'. Κάλ. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τάφρομως ἀπὸ σοῦ, μακρυνθεὶς Παμοικτίρμον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν, ἐδαπάνησα βίον, δυλεύων ταῖς πάθεσι, τοῖς ἀλόγοις ἑκάστοτε. ἀλλὰ δέξαι με, ταῖς σῆς Ἀγγέλων πρεσβείαις, Πάτερ εὔσπλαγχνε, ὡσεὶ τὸν Ἄσωτον παῖδα, ἐ σῶσόν με δέομαι.

Μαρτυρικόν.

Ἐθλήσατε καύχημα, καὶ σεφάνωμα ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβλησθε σε Κύριε. καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τὸν ἀμόμους ἐξεπώσαντο, ἐ δυνάμει θείᾳ ἐξ ὑψους τὴν νίκην ἐδέξαντο. σὺν τῇ ταῖς ἱκεσίαις, ἐλεύθερωσον τῆς ἀοράτου ἐχθρῶν Σωτὴρ, ἐ σῶσόν με.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τύλων Σεραφὶμ, ὑπερέχουσα Κόρη, ἐ Τάξεις Οὐρανῶν, ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὸν ὄμεσιν, παρ' αὐτῇ δέχη Πάναγνε. ἀλλὰ πρέσβευε, τῷ σῷ Τίῷ σὺν Ἀγγέλοις, τῶν ῥυσθῆναί με, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον κατάκριτον.

Τῇ Β'. Κανὼν Κατανυκτικὸς, ποίημα τοῦ Κυρὶς Ἰωσήφ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς, Τῶν πταισμάτων μου τὸν ῥύπον πλύνον Λόγε. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

„ Σὺ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν „ ἰσχύι δεδόξασαι. αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, „ ὡς παμβασιλὴς, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοὺς „ Ἰσραηλίτας, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάριον.

Πολλῶν ἁμαρτιῶν μου τὴν πληθὺν, καὶ τὸ πλῆθος Χριστὲ τῶν ἐλέους σου, δέομαι ἐξάλειψον, ἐ λογισμὸν ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι· ὅπως σε δοξάζω, τὸν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητα.

Ὤφθης διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς, σωματούμενος ἄνθρωπος. ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, λόγε Θεοῦ ἡμαρτηκότα δέξαι με, μὴ ἐν μετανοίᾳ, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσπίπτοντα.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν μιμούμενοι Χριστοῦ, τῶν ἑκουσίως παθόντος ἐ θανάτου, πάθη ὑπεμείνατε, πολυειδῆ ἐ θάνατον ἀοίδιμοι. ὅθεν ἀθανάτου, ζωῆς ἐτύχετε Μάρτυρες.

Πῦρ ἔνδον ἀγάπης θείκης, περιφανῶς περιφέροντες Μάρτυρες, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, ἀλλὰ θερμαῖς τῇ πόνων ἐπιδόσεσι, τῆς πολυθείας, τὴν ὕλην πᾶσαν ἐφλέξατε. Θεοτοκίον.

Πρέσβευε Ἀσωμάτων σὺν ἡμῖν, σὲ ἀνυμνοῦσι Παρθένε παναμώμητε. τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, ἐν σῇ γαστρὶ σωματωθέντα τέτοκας, μείνασα Παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόνυμφε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοφάνους ὁ πρῶτος Ἀγγέλων ὕμνος.

Σὺ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θρόνῳ παριστάμενοι φαιδρῶς, τῷ τῶν Δεσπότῃ παράγιοι Ἄγγελοι, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, ἐ τῆς αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελον, λόγον μοι ἐμπνεῦσαι, ὑμᾶς ὑμνοῦντι πρεσβεύσατε.

Ἔσοπτρα φωτὸς θεαρχικοῦ, ἐ τρισηλίου Λαμπάδος τὸν ἔλλαμψιν, πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς ἐφικτὸν, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, πρῶτον ὑμνήσας, ὁ Νοῦς ὁ θεῖος ὑπέστησεν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὁ διακοσμήσας ὡς Θεὸς, ταξιαρχίας τῶν ἄνω Δυνάμεων, μήτραν ἀπειρόγαμον, τῶν Σεραφὶμ ὑψηλοτέραν ᾤκησε, τὴν σὴν Θεοτόκε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας „τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν „μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους „δυνάμιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ Ναὸς „ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης Φι„λάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἀνάνηψον δεῦρο ὦ ψυχὴ, καὶ βόησον τῷ Κτίστῃ σου, τῷ τὰ κρυπτά σου πάντα γινώσκοντι, καὶ μετανοίας καρποὺς ἐπίδειξαι, ὅπως ἐλεήσῃ σε, ὁ οἰκτίρμων Κύριος, καὶ πυρὸς αἰωνίου λυτρώσηται.

Ἱλάσθητι, μόνε Ἀγαθὲ, ἱλάσθητι καὶ σῷσόν με, ὡς ὁ Τελώνης φόβῳ κραυγάζω σοι, ἐσμὸν πταισμάτων ἐπισυρόμενος, καὶ κατακαμπτόμενος, βάρει παραπτώσεων, καὶ αἰσχύνης ἀμέτρου πληρούμενος.

Μαρτυρικά.

Σοφίᾳ καὶ γνώσει ἀληθεῖ, οἱ Μάρτυρες πληρούμενοι, ἑλληνικὴν σοφίαν ἐμώραναν, τὸν σοφιστήν τε κακίας ὤλεσαν, καὶ στερρῶς ἀθλήσαντες, ἐπαξίως ἔλαβον, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενοι.

Μονάδα μὲν φύσει Ἀθληταὶ, Τριάδα τοῖς προσώποις δὲ, ὁμολογοῦντες, πλάνην πολύθεον, ἐν θέῳ πίστει ἐξηφανίσατε, καὶ φωστῆρες ὤφθητε, πάντων καταυγάζοντες, τὰς καρδίας ἀκτῖσι τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἁγία θεόνυμφε Ἁγνὴ, ἁγίως ἀπεκυήσας, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, Υἱὸν καὶ Λόγον Πατρὶ συναΐαρχον, τὸν καθαγιάζοντα ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς αὐτὸν εὐσεβῶς ἁγιάζοντας.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ὅτι θεουργῷ τὰ Σεραφὶμ, ἀμέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλαχῶς αὐτῷ ἐμπιπλάμενα, ταῖς πρωτοδότοις σαφῶς ἐλλάμψεσι, πρωτουργῶς λαμπρύνονται, καὶ ὡς φῶτα δεύτερα, χρηματίζουσι θέσει θεούμενα.

Ἀγγέλων λαμπρότητας ὑμνεῖν, προθύμως ἐφιέμενοι, τὴν δι' αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν, χορηγουμένην Πιστοὶ αἰτήσωμεν, νοὸς καθαρότητι, καὶ πανάγνοις στόμασι, καὶ τευξώμεθα τούτων ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν ἐμφανῶς μηνύων σοι, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττων σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὄρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσ„κιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ, „καταμοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύ„σεσθαι τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅ„γιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάριον.

Πίνι σε ψυχή μου ὁμοιώσω ταλαίπωρε, ἐργαζομένην τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ποιοῦσαν τὰ καλά; ἐπίστρεψον βόησον, τῷ διὰ σὲ ἐθελουσίως πτωχεύσαντι· καρδιογνῶστα οἰκτείρησον σῷσόν με.

Ὤρισας μετάνοιαν, Σωτὴρ ἐπιστρέφουσιν, ἣν μοι παράσχου ἀγαθὲ, πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διδούς μοι κατάνυξιν, καὶ στεναγμὸν, ὥσπερ τῇ Πόρνῃ τὸ πρότερον, καταφιλούσῃ τὰ ἴχνη σου Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, πλησθέντες οἱ Μάρτυρες, ὕδατος ζῶντος ποταμοὶ, ὤφθησαν νεύσει θεϊκῇ, καὶ πλάνης ἐξήραναν, τοὺς θολεροὺς Χριστὲ χειμάρρους ἐν Πνεύματι, καὶ τῶν πιστῶν διανοίας κατήρδευσαν.

Μεγάλως οἱ θεῖοι, ἠγωνίσαντο Μάρτυρες, πῦρ γὰρ καὶ ξίφος καὶ δεινὴν, πᾶσαν ὑπήνεγκαν ποινήν. Αὐτῶν παρακλήσεσι, Λόγε Θεοῦ, μεγίστης ῥῦσαι κολάσεως, καὶ αἰωνίου τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὁπάλαι Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου, Υἱὸς γεννηθεὶς, γέννησιν ἔσχε χρονικὴν, ἐκ σοῦ Παρθένε γεννηθεὶς, τὸν χρόνιον πόλεμον τῶν γηγενῶν, ἐξᾶραι θέλων ὡς εὔσπλαγ-

Digitized by Google

σπλαγχνος, ὁ ἡμερῶν τε καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Οἱ Θρόνοι τὸν πρῶτον συμπλεροῦντες διάκοσμον, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἀμέσως ἐλλάμπονται, θεουργικαῖς Ἱεραρχίας δεχόμενα, νῦν μελῳδοῦσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑμνοῦσι τρισάριθμον μονάδα Θεότητος, τριαδικοῖς ἁγιασμοῖς ἀκαταπαύστως ἐν φωναῖς, τρανοῦντες τὸ ἄχραντον, οἱ Σεραφὶμ Θεολογίας μυστήριον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν διδάσκοντες.

Σοφίας τὴν χύσιν, καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως, τῆς ἐνιαίας καὶ ἁπλῆς, αὐτοσοφίας εὐλαβῶς, Χερουβὶμ δεχόμενα, τοῖς ἐφεξῆς θεομιμήτως παρέχουσι, διαπορθμεύοντες τούτοις τὴν ἔλλαμψιν.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα νοούμενος Κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, ζωοπλαστίας ἀληθῶς, ἐκτελεῖν τεράστια, παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένην φαιδρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατῴκησεν Ἄχραντε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ „Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς „καρδίας φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεο„γνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάριον.

Ὑπέπεσα τῶν παθῶν τῇ φθορᾷ, καὶ πτοῦμαί σου τὸ δίκαιον δικαστήριον Δίκαιε Κύριε. διὸ ἱκετεύω σε, ἐνίσχυσόν με τοῦ ποιῆσαι, πράξεις καλὰς δικαιούσας με.

Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια, σὺ τῆς καρδίας μου ἐπίστασαι, ὁ Θεός μου καὶ πλάστης καὶ Κύριος. μὴ οὖν κατακρίνῃς με ἐν ὥρᾳ κρίσεως, ἡνίκα ἔρχῃ τοῦ κρῖναι τὰ σύμπαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι ὁμιλοῦντες πυρὶ, τὸ διάπυρον ἐδείκνυσον τῆς ἐνθέου αὐτῶν ἀγαπήσεως, ὅθεν δροσιζόμενοι, τῇ προσδοκίᾳ τῶν μελλόντων, οἱ θεοφόροι ἠγάλλοντο.

Νευρούμενοι ἀγαθῶν τῇ ἐλπίδι οἱ Μάρτυρες, ὑπέφερον σπαραγμοὺς τῶν μελῶν καρτερώτατα, καὶ τὸν πολυμήχανον νευραῖς, τῆς τούτων ἀνενδότου ὑπομονῆς ἐναπέπνιξαν.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεῦσον οὐ δυνήσεται στόμα τοῦ τόκου σου, τὸ ἄῤῥητον διηγήσασθαι θαῦμα, Θεόνυμφε· τὸν γὰρ ἀνερμήνευτον τίκτεις, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ κρατοῦντα τὰ σύμπαντα.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Πόθῳ θείῳ πυρπολούμεναι αἱ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, αἱ Δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δεύτεραι, ἀσιγήτοις στόμασι, θεαρχικὴν ὑμνολογοῦσι, μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν.

Ῥυθμίζονται Ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ Πνεύματι, καὶ Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχῶν σὺν ἀπείροις στρατεύμασι, μίαν τρισυπόστατον, φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, περιφανῶς διδασκόμεναι.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν· τὸν γὰρ τούτων Ποιητὴν, συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, Θεομῆτορ Ἄχραντε, σωματωθέντα ἀπορρήτως, ἐκ σῶν αἱμάτων ἐκύησας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ „ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ἐλογίσθημεν ὡς „πρόβατα σφαγῆς. σῷσον τὸν λαόν σου „ὁ Θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούν„των, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάριον.

Ὑπάρχων ἰατρὸς Χριστὲ ἰάτρευσον, τὰ πάθη τῆς καρδίας μου, καὶ ἀπόπλυνον παντός με μολυσμοῦ, ῥείθροις Ἰησοῦ μου καταμύξεως, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Πλανώμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βόθροις παραπτώσεων, περιπίπτοντα ἐπίστρεψον Χριστὲ, καὶ πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους εἰσάγαγε, σοῦ τῶν σεπτῶν δικαιωμάτων, ἵνα δοξάζω σε.

Digitized by Google

Μαρτυρικά.

Οἱ λίθοι ἀληθῶς οἱ πολυτίμητοι, τοῖς λίθοις συγχωννύμενοι, οὐκ ἠρνήσαντο τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς λίθοις ἐπέθυσαν, οἱ εὐκλεεῖς καὶ στεφηφίροι Κυρίου Μάρτυρες.

Νεώσαντες ψυχὰς ἀρότρῳ Πίστεως, τὸν ἄσταχυν οἱ Μάρτυρες τῆς ἀθλήσεως, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, τὸν ἑκατοστεύοντα ἐξηύθησαν, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς μακαρίας κατηξιώθησαν. Θεοτοκίον.

Πυρίνων Λειτουργῶν τὸ πῦρ κυήσασα, ἐφάνης παναμώμητος καὶ τῆς Κτίσεως ἁπάσης πρωτουργὸς, πάναγνε Παρθένε ὑπερέχουσα, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τῷ θρόνῳ παριστάμενα, τῷ τῆς δόξης σου, φωναῖς Ἀγγελικαῖς, ταῖς ἀκαταπαύστοις σὲ γεραίρουσι. Σὺ γὰρ ἰσχὺς τούτων ὑπάρχεις, Χριστὲ καὶ ὕμνησις.

Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ὁρῶντες Ἄγγελοι, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, τὴν ὑπέρθεον εὐπρέπειαν τῆς σῆς, θείας ἀγλαΐας ἐκλαμπρυνόνται. σὺ γὰρ αὐτῶν καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἀγαλλίαμα. Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα θελήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, καταινοῦ-
„μεν οἱ πιστοί. ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε
„τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν
„ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν,
„ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπε-
„ρένδοξος. Τροπάριον.

Λέοντας πρὶν Δανιὴλ ἐφίμωσε, σύνοι-
κον ἔχων ἀρετήν. τοῦτον ζήλω-
σον, ὦ ψυχὴ, καὶ τὸν ὠρυόμενον πάντο-
τε ὡς λέοντα, καὶ συλλαβεῖν σε βουλόμε-
νον, τῇ πρὸς Θεὸν ἀναιρεύσει ἀεὶ, ἄ-
πρακτον ποίησον.

Ὑπερβολῇ ἀσωτείας Κύριε, ψυχὴν ἐρ-
ρύπωσα δεινῶς. ὑπερβάλλουσαν οὖν Χρι-
στὲ, ἔχων ἀγαθότητα, δέξαι ὡς τὸν Ἄ-
σωτον, καὶ μελῳδοῦντά με οἰκτείρον· ὁ αἰνε-
τὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Νόμῳ Χριστοῦ εὐσθενῶς ῥωννύμενοι, τῶν ἀνομούντων τὰς βουλὰς, ἐξηφάνισαν ἀνδρικῶς οἱ ἀκαταγώνιστοι, Μάρτυρες νομίμως τε, τελειωθέντες ἀνέμελπον· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, πεπυρσευμένοι τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, σκότος τῶν κολάσεων, πλάνης τὴν ὁμίχλην τε, διεληλύθατε μέλποντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ φύσεως καινίζονται· τὸν νομοδότην γὰρ Χριστὸν, δίχα νόμων τῶν σαρκικῶν τίκτεις Παναμώμητε, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν νομοθετοῦντα τοῖς μέλπουσιν· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ἄναρχον φῶς σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φωτὸς ἐκλάμψας ἐκ Πατρὸς, τῶν Ἀγγέλων τὰς στρατιὰς, φῶτα κατεσκεύασας, ἔσοπτρα δεχόμενα, τὴν ἀστραπὴν σου τὴν ἄδυτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τένος βροτῶν, ὁ τῶν ὅλων Κύριος, ἐπιστασίαις ἐμφανῶς, περισῴζεις Ἀγγελικαῖς. τούτους γὰρ ἐπέστησας πᾶσι τοῖς πιστεύουσι, καὶ ὀρθοδόξως ὑμνοῦσί σε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Ἑλῶσσα καὶ νοῦς οὐκ ἰσχύει Δέσποτα, τῶν σῶν θαυμάτων ἐξειπεῖν, καὶ τῶν ἔργων τὸ εὐπρεπές. σὺ γὰρ κατηγλάϊσας πᾶσαν διακόσμησιν τῶν Οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Σεμνὴ ὁ Υἱὸς σεσάρκωται, ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀπάτωρ τὸ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς γενόμενος· ᾧ καὶ

νῦν

μῶ λατρεύσω τῷ Ἀσωμάτῳ αἱ φάλαγγες, ὡς αἰνετῷ τῷ Πατέρῳ Θεῷ, ἐ ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν „ Χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς ἀσε„ βείας καθαρώτερον χρυσοῦ ἀπεστίλβον „ λέγοντες· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ„ ρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ„ ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Λυτρωτά μου εὐσπλαγχνε Χριστέ, τῆς ἐμῆς με κατεχούσης ὁμίχλης ἁμαρτιῶν, ἐ πολυτρόπων πειρασμῶν λύτρωσαι κραυγάζοντα· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι Χριστέ, ἐν δόξῃ κρῖναι Κόσμον, τῇ σῇ σου σωσθέντι χάριτι, βοῶμέν σοι ἐ λέγομεν· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ἁγίους Μάρτυρας σεσοφισμένους, ἐπέβητε, ἐν γῇ δέ, μεγάλως ἀγωνισαμένους, θυραμίου ζωῆς ἐλήφατε μέλποντες· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐνδυσάμενοι σῶμα τὸ φθαρτὸν, στολὴν ἀθανασίας, ὡς Μάρτυρες νικηφόροι ἐπεδύσασθε Χριστῷ, ὃν ὑψοῦτε κραυγάζοντες· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τέρας σε πορρώθεν φωνεῖ, γεννήσεσθαι Μητέρα τοῦ παντὸς τεκτήναντος, προκατήγγειλαν Θεῷ, ᾧ μέλπομεν Ἄναξ· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Λαμπόμενος ἐ πλησθείς, Ἀγγέλων γραυγίας, ἀκτῖσι τῆς θεί-

λίᾳ ὡραιότητος πιστοὶ, μιμήμασι μέλψωμεν· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πηγαία πάντων τῶν καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη παράγει θεία δυνάμεις φῶτα δύτερα τὸ φῶς, τὸ πρῶτον δεχόμενα, ἐ βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῦς ὁ πρῶτος ἐ δημιουργὸς, ὑπερκοσμίους μόνας Ἀγγέλων ὑπερουσίως ὑπεστήσατο ἀυτῷ, σαφῶς πλησιάζοντας ἐ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, τεχθέντα πρὸ αἰώνων, ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Παρθένε παναμώμητε, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πύρωσιν τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρ„ πολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκ„ τος· ἐ μεθ' ἡμῶν τὴν πειρασμῶν „ ἀχλυσμένην, κατασβέσασα αἱμάτων τὴν „ κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύ„ στως μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Ὥσπερ Χαναναία κράζω σοι· ἐλέησόν με Λόγε· ψυχὴν γὰρ κέκτημαι, ταῖς δαιμονικαῖς ἐπιφοραῖς κυμδυμένην, ἐ ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν. καὶ μὴ ἀυθαιμάξῃς, τῇ θείᾳ φόβῳ σου μακροθύμει.

Πῆσον ἐπὶ πέτραν Κύριε, τὰς τῆς ψυχῆς μου βάσεις, τῷ προσαγμάτων σου, ἐ τὸν ἀναιδῶς ὑποσκελίζει με θέλοντα, ὑποσκέλισον ὄφιν, ἐ ῥῦσαί με, τῆς τότε κακουργίας, ὡς ἀγαθὸς ἐ πολυέλεος.

Μαρτυρικά.

Ἦλθον παρελθόντες Μάρτυρες, τῶν πειρασμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀμυπόστατον, καὶ τῷ αἰκισμῶν τῷ χαλεπῶν τὸ

Digitized by Google

κλυδώνιον, πρὸς λιμένα σαφῶς κατηντήσατε, τῆς ἄνω Βασιλείας, θείας γαλήνης ἀπολαύοντες.

Φέγγους ἀνεσπέρου Μάρτυρες, φωτοειδεῖς γενόμενοι ἠξιώθητε, καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν τὸν Ζωοδότην ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι τροφὴν παρέχοντα. μέγα καὶ φρικτὸν τὸ ὑπὲρ νοῦν σου Μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε. ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Μύστας τῆς ἀρρήτου δόξης σου, τοὺς ἀσωμάτους Νόας Σῶτερ ὑπέστησας, καὶ νῦν δι' αὐτῶν τὸν σὸν λαὸν διαφύλαξον, τὸν πίστει σοι καὶ πόθῳ προσφεύγοντα. ἵνα σε τὸν Δεσπότην ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Νέμεις τῆς εἰρήνης Ἄγγελον, περιφρουροῦντα Παντοκράτορ, τὴν ποίμνην σου· τῆς εἰρήνης γὰρ, καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος, καὶ τὴν ἔμφρονα πίστιν φυλάττοντα, καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις, τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα.

Ὅλος γλυκασμὸς ὑμνούμενος, τῶν Οὐρανίων τὴν γλυκείαν φαιδρότητα, καταφυτεύσον ἐν Ἐκκλησίαις σου Δέσποτα, καὶ τὴν εὔτακτον δίδου κατάστασιν· ἵνα σε τὸν Σωτῆρα ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίφη τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι· ταῖς ἐν τάξεσιν ἐπιστατοῦντα θεώμενοι, ταῖς αὐτῶν θυμηδίαις ἐμπίπλανται, καὶ σὲ τὴν Θεοτόκον ἀκαταπαύστως μεγαλύνουσιν.

Ἑξαπος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις, καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι πολυόμματα, τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, νῦν καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σύμου προστάτις Ἄχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ Κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· τῶν ὀδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Εἰς τὸν ΠΙ. τῶν Αἴνων, ΠΙ. Κατανυκτικά.

Ἄλλος σε Κόσμος ψυχοὺ ἀναμένει καὶ Κριτὴς, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινά. μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῷσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον. διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκας τῆς πίστεως· τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἁγιωτέρα ἁγίων πασῶν Δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης, Κτίσεως Θεοτόκε, Δέσπειρα τοῦ Κόσμου σῷσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κυήσασα, ἀπὸ πταισμάτων μυρίων ὡς ἀγαθὴ, καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῇ Β'. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Κα-

Digitized by Google

Καταμύξεως πηγὴν μοι δώρησαι, τῇ ἀπλαγχνίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεός, παντός με ῥύπου τῷ κακῶν, τῷ ἀμέτρῳ ἐκκαθαίρασαν, καὶ τῆς Βασιλείας σου, ἀνεργέτα, μέτοχόν με ποίησον.

Σῶν Ἀγγέλων σου τὰ τάγματα, εἰς ἱκεσίαν σοι κινοῦμεν Χριστέ· σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, δι' ἀυτῶν ὡς ὑπεράγαθος, παντὰ παρορῶν ἡμῶν, τὰ ἐμγώσει, καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα. Μαρτυρικόν.

Σῶν αἱμάτων ὑμῶν Ἅγιοι, τοῖς ὀχετοῖς τὸν μοιχὸν Φαραὼ, ἐμαπεπμίξατε σαφῶς· ἡμῶν δὲ βλύζετε θαυμάτων ῥεῖθρα, πέλαγος ξηραίνοντα μοσημάτων. ὅθεν μακαρίζεσθε. Δόξα.

Σὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ παράγιον πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριὰς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔτεκες σὰρξ φῶς τὸ ἄληθινον, ἐσκοτισμένῳ τῷ ψυχῷ μου ἀεὶ, ταῖς τοῦ δαιμόνου προσβολαῖς, φωταγώγησον Παρθένε μωμε, καὶ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, μεσιτείαις θείαις ἐλεύθέρωσον.

Τῇ Β'. Ἑωθινὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, π. Προσόμοια Δεσποτικὰ Καταμυκτικά. Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἁμαρτημάτων πελάγει περιαυτλούμενος, καὶ ἀβυθῷ πταισμάτων, συνεχόμενος ὅλως, βοῶ σοι τῷ Δεσπότῃ· τοῦ χαλεπῶν, καὶ ποικίλων με λύτρωσαι, πειρατηρίων παντοίων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, Ὑπεράγαθε.

Πεπλευθισμένος ὑπάρχων τῆς ἀπογνώσεως, καὶ πονηρίας πλήρης, λογισμῶν ἁμαρτίων, πρὸς σὲ μου τὰς ἐλπίδας, Λόγε Θεοῦ, ἀνατίθεμαι ὁ ἄθλιος, ἀπὸ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, ἐπιθέσεως με λύτρωσαι.

Καταικτειρήσας ὁ Κτίστης ἅπαν τὸ ποίημα, διὰ φιλανθρωπίας, καὶ ἀφάτου πτωχείας, ὁ αἴρων τὰ τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, τοῦτον ἱκέτευε, Ἰωάννην τὸν καρδίαν μου, διάπωσόν σε καθάραι καὶ σῶσαί με.

Ὁ κήρυξ τῆς χάριτος Χριστοῦ, ὁ πάσης μετανοίας, προκαταγγείλας τοῖς ἔθνεσι, τὸν παναθλίαν μου, καὶ πεπωρωμένην, ψυχὴν, θεῖε Πρόδρομε, προσμένειν μετανοίαν ἀπόδωσον, καὶ τὰ θελήματα τοῦ Κυρίου πράττειν παντοτε, ἵνα πίστει, καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φωτὸς ἀδιαίτητα Ἁγνὴ, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος. ὅθεν κραυγάζω σοι· τὸν ἐσκοτισμένον, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῷ ἀρετῷ καταφαίδρυνον, καὶ ἀνασκιώμασι φωτεινοῖς σου κατασκιώσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως Ἄχραντε.

Προκείμ. Ἦχος δ'. Κύριος εἰσακούσεταί μου. Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με.

Ἀπὸ π. π. Καταμυκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῷ παραπτωμάτων μου Σωτὴρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ὅτι ἐμοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις κατεδεδίκασμαι Σωτὴρ, λογισμόν μοι δῶ-

ρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεὸς, ἵνα κράζω· σῷσόν με, εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε. διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε· γενέσθω Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν, τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σῳθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Τῇ Γ'. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἐλλ. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς, ἐγὼ ὁ ἄστος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ. ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῷσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῴζεται, ἐγὼ πῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα, τοῖς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν συναριθμησόν με, ὁ Θεὸς, καὶ σῷσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρρηκτον τεῖχος κεκτημένοι, πιστοὶ τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, δεῦτε προσπέσωμεν αὐτῇ. παρρησίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, τοῦ πρεσβεύειν καὶ σώζειν ἀπὸ ὀργῆς, καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. ἐλλ. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας Πατρικὰς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον. ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον. εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτὴρ, νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν. σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· ἡμάρτηκα σῷσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινὰ, ἀλλ' αὐτὸς ἐλεῆμον, τροφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι. ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον ἐκ δεξιῶν σου μὲ στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀπόθου ὦ ψυχὴ, ῥαθυμίας τὸν ὕπνον, καὶ ἄναψον φαιδρὰν, μετανοίας λαμπάδα· καὶ ἔξελθε νῦν χαίρουσα, τῆς τοῦ βίου συγχύσεως, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀθανάτου νυμφίου, δέξαι λέγουσα, καὶ μὴ ἀπώσῃ με Λόγε, λιταῖς τῆς Τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν γ'. ἐλλ. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάλαι ταῖς ῥοαῖς, Ἰορδάνου βαπτίσας, τὴν κάθαρσιν παντὸς, Ἰωάννη τοῦ Κόσμου, πολλοῖς με βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν ἕλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον ἀπὸ παντοίας κηλίδος, τὸν φιλάνθρωπον, διαπαντὸς ἱκετεύων, ὡς πρέσβυς εὐπρόσδεκτος. Μαρτυρικόν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν Τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς. δόξα τῷ στεφανώσαντι. δόξα τῷ δωρουμένῳ δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θ'. Τὸν τάφον σου.

Νηδύϊ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον Ἁγνὴ, τὸν Θεὸν ἐν γαστρίσου, ἐπέγνω θείᾳ χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησαν. ἀλλὰ δέομαι σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σῳθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Τῇ Γ'. πρωΐ, Καινὼν Κατανυκτικός. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Δέχοις τεοὺς δὲ, τοὺς ἐμοὺς λόγους Λόγε.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες, „Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέ-

„ρατα,

„ ρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι
„ τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Δουλώμενος πάθεσι τῆς ἁμαρτίας, προσπίπτω σοι Κύριε, ὅπως ἀποδείξῃς με τούτων ἐλεύθερον, δοξάζουτά σε ἐκτενῶς τὴν ἀγαθότητα.

Ἐπλήγην ὁ ἄθλιος τῆς ἁμαρτίας, φόμφαίᾳ ἐτέθνηκα, ἐὰν ὁρῶν με κείμενον ἐχθρὸς ἀγάλλεται. ὁ ἀναστήσας τοὺς νεκρούς, ζώωσόν σῷόν με.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ ἐδοξάσθησαν τῷ Ἀθλοφόρῳ, σεπτοῖς αὐτῶν μέλεσι, τὸν Χριστὸν δοξάσαντες, σάρκα φορέσαντα, καὶ διὰ Πάθους τὴν φθορὰν ἀφανίσαντα.

Οἱ πύργοις ἐὰν πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, προσβολαῖς ἀκλόνητοι ἐχθρῶν διέμειναν. Αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ζώωσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος φέρεις τὸν Κτίστην, ὡς ἔμψυχος θάλαμος, ἐὰν τερπνὸν παλάτιον τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γεγόμενον ὅπερ ἐσμέν; δίκα τροπῆς καὶ φύσεως.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Φωνῆς ἄκουσον τῶν βοώντων σοι, Μάκαρ.

Ἰωσὴφ. Ὠδὴ ἐπιμίκιον.

Φωνὴ ἐχρημάτισας τῷ Λόγῳ Μάκαρ. διὸ τὰς φωνὰς ἡμῶν, ἃς πρὸς σὲ ποιούμεθα, προσδέχου Πρόδρομε, ἐλεύθερῶν ἡμᾶς κακῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὡς ὄρθρος ὡς Ἥλιος ἀφανείλας, φωτίζεις τὰ πέρατα, ἐὰν σκοτίζεις πνεύματα τὰ πονηρότατα. διὸ τὸν ζόφον τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀπέλασον.

Νεκροῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐλυσομένην, ἐκήρυξας Πρόδρομε. διὸ τὰ νεκρούμενά με πάθη θανάτωσον, ἐὰν δεῖξον θείας κοιμωμένην, Μάκαρ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία Δέσποινα, πάντα τὰ χρόνια τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τίθημι οὖν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο-
„ μοῦντες· οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν
„ γωνίας. αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἣν ἡ ἐσε-
„ ρέωσε τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστὸς, ἣν ὃς
„ ἐθνῶν ἐξηγόρασατο. Τροπάριον.

Ἴδε τὴν ἐμὴν ἀθυμίαν, ὁ φορέσας ταύτην, ἴδε τῆς ψυχῆς μου τὴν δειλὴν ἀμορφίαν, πρόσχες τῇ φωνῇ μου, Χριστὲ πολυέλεε, ἐὰν μεταποίησον αὐτῆς τὸ εὐδεχθὲς, εἰς ἀμορφίαν Σωτήρ.

Σῶσον Ἰησοῦ τὸν ἄσωτον, σῶσόν με τὸν μόνον, σοῦ τὰς σωτηρίους παραβάντα μόνους, ἐὰν πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἀλόγως τελέσαντα, ἐὰν ὑπαχθέντα λογισμοῖς, σοῦ Ἀγαθὲ ἀλλοτρωθέντα με. Μαρτυρικά.

Μάξις Ἀσωμάτων Ἅγιοι, τὴν ὑμῶν ἀνδρίαν ὅπως κατεπλάγη, πῶς ἐν τῷ φαδίῳ ἀθλοῦντες παραδόξως, ἐὰν πίπτοντες σώμασιν, ἀσάρκους πάντας δυσμενεῖς, θείᾳ ῥοπῇ κατηδαφίσατε.

Ἔτι τῷ πληγῶν τοῖς αἵμασι, περιλυθισμένοι, ἔτι τῷ αἱμάτων τῷ λύθρῳ Ἀθλοφόροι, ζαζόμενοι Κυρίῳ, παρέστητε χαίροντες, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, νικητικῶς κατασφόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μίκτες, ὃν Πατὴρ ἐγέννησε, πάντων πρὸ αἰώνων, σὲ φέρεις τὸν τεφέα, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα. παράδοξον τὸ θαῦμα. καινὸν τὸ μυστήριον, Θεοχαρίτωτε. διὸ πᾶσα πιστῶν ψυχὴ δοξάζει σε.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου Πρόδρομε, ἱερῶς βλαστήσας, ὤφθης καρποφόρος, γεωργίαις θείαις. διό μου τὴν καρδίαν, παντοίως σεραύσας, εὔτεκνον ποίησον καλῶν, ὅπως πιστῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἄρτῳ Οὐρανίῳ στήριξον, τὴν ἐμὴν καρδίαν Μάκαρ, παρεισφίλω ταῖς πονηραῖς μελέταις, ἐὰν δίδου μοι προθύμως ποιεῖν τὰ θελήματα, τῷ παροικτίρμονι Θεῷ, ὅπως πιστῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

Digitized by Google

Κόσμου ἁμαρτίαν αἴροντα, τὸν Ἀμνὸν κηρύξας τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ βαρὺ φορτίον, μακάριε Προφῆτα, ἐλάφρυνον δέομαι, καταμύξιν μοι χορηγῶν, ῥύπου παθῶν ἀποκαθαίρουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ ἐφόρεσεν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, ὅλος σαρκοφόρος προελθὼν ὁ Λόγος. Αὐτὸν οὖν Θεοτόκε, δυσώπει τοῦ ῥύσασθαι, ἐκ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν Πνεύματι προβλέπων Προφῆτα „Ἀββακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου Σάρκω„σιν ἐκήρυττες βοῶν· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ „ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν „καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει „σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ὃν ἔδωκάς μοι πλοῦτον ἐσκόρπισα κακῶς, ἐκτελῶν τὰ ἄτοπα, καὶ γέγονα γυμνὸς, ἐνδεδυμένος τὰ ἔργα τῆς ἀτιμίας. διὸ βοῶ σοι· καταφαίδρυνον στολαῖς με, θείᾳ καταμύσσων με χάριτι.

Ὑπήχθην ἀπονοίᾳ, καὶ πέπτωκα δεινῶς, καὶ εἰς γῆν κατάκειμαι, ἀνίατα νοσῶν. ἀνάστησόν με τῶν πεπτωκότων ἡ στάσις, καὶ ἐπὶ πέτραν σωτηρίου μετανοίας, στήριξον Χριστὲ τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τὸν ὑψωθέντα μιμούμενοι Χριστὸν, ὁμιλοῦντες μάστιξιν, ἠγάλλοντο ὁμοῦ, οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμβροις, πολυθείας ἀναστείλαντες χειμάῤῥους, ῥεῖθρα ἰαμάτων πηγάζουσι.

Διέπλευσαν ἀβρόχως βασάνων τὸ σφοδρὸν, καὶ πικρὸν κλυδώνιον οἱ θεῖοι Ἀθληταὶ, τῇ κυβερνήσει τῆς σωτηρίου ἐλπίδος, καὶ πρὸς τοὺς ἄνω, προσωρμίσθησαν λιμένας, πάσης θυμηδίας πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαὶ, πῶς ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὡράθη, Παρθένε Θεοκυῆτορ. ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ὑφάνας σωτηρίου ἱμάτιον σαυτῷ, τῷ γυμνώσει σώματος Κυρίου Βαπτιστὰ, γεγυμνωμένον ἐκ πάσης ἀγαθοεργίας, ἐπένδυσόν με δυσωπῶ δικαιοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως ἔνδυμα.

Σταγόνα σωτηρίας ἐπόμβρισον κἀμοὶ, τηκομένῳ Πρόδρομε, αὐχμῷ τῶν ἡδονῶν, ὁ καταδύσας ἐν ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου τρυφῆς χειμάῤῥουν, Ἰησοῦν τὸν ζωοδότην, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Οὐκ Ἄγγελος, οὐ πρέσβυς διέσωσεν ἡμᾶς, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ τὰς εὐθείας ὁδοὺς ἡτοίμασας, Μάκαρ· ὃν νῦν δυσώπει ὑποδεῖξαί μοι τὴν τρίβον, τὴν πρὸς Βασιλείαν εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἡγιασμένος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν. Αὐτὸν δυσώπει ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ „Θεοῦ. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐ γι„νώσκομεν. τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. „ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑ„πάρχεις.

Τροπάριον.

Ἐπλήσθην παραπτώσεων πολλῶν καὶ χαλεπῶν, Δέσποτα Οἰκτίρμον μακρόθυμε, οἰκτείρησόν με τὸν κατάκριτον, καὶ μή με ἀποῤῥίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Μελώνην ἐδικαίωσας στενάξαντα Χριστέ. τοῦτον οὖν κἀγὼ ἐκμιμούμενος, τύπτω τὸ στῆθος καὶ κραυγάζω σοι· ἱλάσθητί μοι, μόνε εὔσπλαγχνε καὶ Οἰκτίρμον.

Μαρτυρικόν.

Ὁ Ἅγιοί σου Κύριε, φωστῆρες ἀπλανεῖς, ὤφθησαν τοὺς πλάνης, διώκοντες νύκτα βαθεῖαν, καὶ φωτίζοντες, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν θαυμάτων δαδουχίαις.

Ὑπέτιμοι ὡς λίθοι σε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Δέσποτα, ποθοῦντες οἱ Μάρτυρες, διὰ βασάνων κυλιόμενοι, πᾶσαν οἰκοδομίαν κατέστρεψαν τῆς πλάνης.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἐν δύω ταῖς θελήσεσι τὸν σὰ τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος, Παναχραντε, φέρονται μίαν τῷ ὑποστάσει. οὗ ἐκτενῶς δυσώπει πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Μὴν ἐρημον κατῴκησας, ὡς πάλαι Ἠλιού, Πρόδρομε Χριστοῦ. διὸ τῶν καρδίαν μου ἐρημωθεῖσαν πλημμελήμασιν, ἐπιμελείᾳ θείᾳ βελτίωσον Παμμάκαρ.

Ὡς σύλος ἀπερίτρεπτος, ἐ βάσις τῶν πιστῶν, μέγιστος Χριστοῦ γενόμενος, Πρόδρομε, τὸν λογισμόν μου σαλευόμενον, ταῖς μηχαναῖς τῶ πλάνου, ἀπερίτρεπτον δεῖξον.

Νεκροὶ ἀνηγέρθησαν τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, λάμψαν ἐπὶ γῆς φωτί σου, Μακάριε, ἐ οἱ ἐν σκότει ἐφωτίσθημεν. διὸ καταύγασόν με, δεομένως ἀμαυρωθέντα.

Θεοτοκίον.

Βασιλισσαν Παρθένον σε κηρύττει ὁ Δαβὶδ, Ἄχραντε Ἁγνή. διὸ ἱκετεύω σε, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας με ποίησον κληρονόμον, ἵνα σε μακαρίζω.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴν Προφήτῃ Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος „ βοῶ τῷ ζωοῦντί με Ἀγαθὲ, ἐλάσ„ θερωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σω„ τὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Τροπάριον.

Συνετρίβη τὰ ὀστᾶ, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, ἐ τῷ βάρει τῶν πολλῶν, κατεκαλύφθη ὑδάτων. βοήθει μοι, Χριστὲ, ἡ μόνη πάντων βοήθεια.

Ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, ἐ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, ἐμπεσὼν ἀναβοῶ· παντοδύναμε Χριστὲ, ἀνάγαγε, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, ἐ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Μυριόλεκτος πληθὺς, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, μυριάδας τροπῶν, κατετάτησαν ἐχθρῶν, ἐ ἱλάσμασι, ταῖς μυριάσι τῶν Οὐρανίων Νοῶν.

Οἱ ξιφήρεις τῶν ἀθλητῶν, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, ἐξηράναντες βυθὸν, ἀθείας Ἀθληταὶ

Οἰκοδομίας ἄθλων ἱερῶν, παλάτιον ὤφθητε Σοφοὶ περιχαρῶς· ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπανεπάυσατο, ὁ μόνος Βασιλεὺς καὶ Κύριος, ὁ πρὸς μονὰς Οὐρανῶν, μεταβιβάσας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γενεῶν πασῶν σε ὁ Χριστὸς, Πανύμνητε μόνην ἠρετίσατο αὐτῷ, οἷα σεμνὴν καὶ καθαρὰν εἰς κατοικίαν· καὶ ἐκ σοῦ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας τὴν γῆν, πᾶσαν ἐφώτισεν.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ὡς παλαιᾶς καὶ νέας γεγονὼς, πανάριστε, ἔνδοξε μεσίτης Βαπτιστὰ, μεσίτευσον παλαιωθέντα ἁμαρτίας, ὅλον καινουργῆσαί με, τὸν καινουργὸν τοῦ παντὸς, ἐκδυσωπῶν Ἰησοῦν.

Νομοθετῶν μετάνοιαν ἐν γῇ, ἐπέφανας Πρόδρομε Χριστοῦ καὶ Βαπτιστά. ἣν ἐκτελεῖν πάντας ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου, ὅπως λυτρωθείημεν, ἐκ τῶν ἀμέτρων κακῶν, ὧν πλημμελοῦμεν ἀεί.

Εὐ τὴν στενὴν διώδευσας ὁδὸν, ἐγκράτειαν πᾶσαν μετερχόμενος Σοφέ. καὶ πλατυσμῷ, θεωρίων τῶν φανωτάτων, ὅλως κατηγλάϊσαι· ὧν ἐντρυφᾷν καὶ ἡμᾶς δίδου Χριστὸν δυσωπῶν. Τριαδικόν.

Ὁμοφυῆ Τριάδα οἱ πιστοὶ, δοξάζομεν, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν Πνεῦμα εὐθὲς, ἰσοβασίλειον οὐσίαν, μίαν κυριότητα, μίαν ἀρχὴν, καὶ ζωὴν, ζωοποιοῦσαν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν Ἄχραντε Θεῷ, προσάγαγε, ὅπως παραβλέψηται ἡμῶν τὰ πταίσματα, καὶ τὰς ἀμέτρους ἁμαρτίας, καὶ διαιωνίζοντος ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς, πυρὸς κολάζοντος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι
„ στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖ
„ τε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε
„ Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
„ αἰῶνας. Τροπάριον.

Ξυμνόν με εἰργάσατο, παντοίων ἀρετῶν, ὁ ὄφις ὁ δόλιος, κακίστῃ συμβουλῇ. στολαῖς ἐναρέτοις, καταφαίδρυνον νῦν, ὁ γυμνώσας τούτου Σωτήρ μου τὴν κακίαν.

Ὁ κρῖναι ἐρχόμενος, τὸ γένος τῶν βροτῶν, Κριτὰ δικαιότατε, ἐν ὥρᾳ φοβερᾷ, κατάκριτον ὄντα, μὴ ἐκπέμψῃς με εἰς πῦρ τὸ τῆς γεέννης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον. Μαρτυρικά.

Ὑμᾶς παναοίδιμοι, Κυρίου Ἀθληταὶ, οὐ θλίψις, οὐ κίνδυνος, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ, ἐχώρισεν ὅλως τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν ἡμᾶς ἠγαπηκότος.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, ἀσάρκῳ δυσμενεῖ, αὐτὸν κατεβάλετε, γενναῖοι Ἀθληταὶ, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις συγχορεύετε, ἰώμενοι πάθη, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον κοιλάδεσι, τοῦ βίου εὑρηκὼς, ἐν σοὶ κατεσκήνωσαν, ὁ πάντων φυτουργὸς, ὀσμαῖς ἐναρέτοις, καὶ σεμνότητος νῦν, κατευωδιάζων ἡμᾶς Θεογεννῆτορ.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώ-
„ σαντα Παῖδας, καὶ τὴν βρυντόφλο-
„ γον μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν
„ τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
„ πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Μόνος ὑπὲρ πάντας πλημμελήσας, τοὺς ἐπὶ γῆς γεννηθέντας, μόνος γεγένημαι παραβάτης τῶν σῶν νόμων Κύριε. διό με διὰ τοῦ Προδρόμου οἰκτείρησον καὶ σῶσον.

Ἄγγελος τοῖς τρόποις ἀνεδείχθη, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, βουλῆς τὸν Ἄγγελον, τῆς μεγάλης κηρύττων τοῖς πέρασι. διό σε ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κάραν ἐκτμηθεὶς ἀδίκως, Μάκαρ ὁ καταδύσας τὴν Κάραν Χριστοῦ ἐν ὕδασιν, ἐνδυνάμωσον πάντας πρεσβείαις σου, τοῦ πλάνου συμπατεῖν τὴν κάραν τὴν ὄντως ὀλεθρίαν.

Ἅπασι τὰς τρίβους, τὰς φερούσας πρὸς τὰς θείας εἰσόδους, Μάκαρ ὑπόδειξον, ἐν αὐταῖς ὅπως περιπατήσαντες, Νυμφῶνος θείου κληρονόμοι γενώμεθα εὐχαῖς σου.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με ἀτόπου ἁμαρτίας, καὶ φλογὸς ἁμαρτίας, σκότους κολάζοντος, καὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, καὶ σκώληκος Παρθένε, μόνη προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάν-
„των Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ Οὐρα-
„νοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώ-
„θη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος ὁ
„ἄναρχος, μεγαλύνομεν πάντες, ὡς
„Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἁγνήν.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, καὶ καθαρᾶς ἐργασίας. ἰδοὺ ἡμέρα τοῦ φωτός. ἐπεργάζου τὰ ἔργα, φεῦγε τὸ σκότος τῶν παθῶν, τὸν ὕπνον ἐκδίωξον τῆς κακίστης ῥᾳθυμίας ψυχή μου, ὅπως γένῃ θείου φέγγους κοινωνός.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὥσπερ ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς ὁ Λῃστὴς ἀναβοῶ, μνήσθητί μου Οἰκτίρμον, καὶ ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς κραυγάζω τὸ ἥμαρτον, προσπίπτω σοι, ὥσπερ ἡ Χαναναία, Ἐλεῆμον, μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Σωματικῶν παθημάτων, καὶ ψυχικῶν συντριμμάτων, ὤφθητε ὄντως ἰατροὶ, παραδόντες τὸ σῶμα πρὸς αἰκισμοὺς καρτερικῶς, πρὸς βίαιον θάνατον, πανεύφημοι Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου. διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε ἀεί.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ἐναπαστράψασα πλέον, ἡ καρτερία τῶν σοφῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, σκότους τὸν ἄρχοντα σαφῶς ἠφάνισαν χάριτι, καὶ ἔλυσαν ἀθείας τὴν νύκτα, καὶ καρδίας κατεφώτισαν πιστῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς λαμπηδόσι, τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου, ἐκ τῆς Ἁγίας σου γαστρὸς, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ καταυγάσαντος τῆς γῆς τὰ πέρατα, φώτισον τὴν ψυχήν μου ἡδονῶν ἀμαυρώσει σκοτισθεῖσαν, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ ὁ λύχνος ὁ φαίνων, τοῖς ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου, ἡ καλλικέλαδος ἰδοὺ, χελιδὼν, ἡ τὸ ἔαρ πᾶσι μηνύουσα Χριστὸν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, μεσίτης τε παλαιᾶς, καὶ τῆς νέας. οὗ πρεσβείαις φυλαττόμεθα ἀεί.

Ὡς τοῦ νυμφίου σε φίλον, νυνὶ προβάλλομαι πρέσβιν, ἔχων πληθὺν ἁμαρτιῶν, βοῶ σοι Βαπτιστά· ἀποκοπήν μοι τῶν χρεῶν, Παμμάκαρ πρυτάνευσον, καὶ ἄναψον τῆς ψυχῆς μου τὸν λύχνον, ἐσβεσμένον ἀμελείᾳ παντελῶς.

Σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν Ἀθλοφόροις ἱεροῖς, σὺν Προφήταις Προφῆτα, τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν ἱκέτευε πάντοτε, τυχεῖν ἡμᾶς ἀγαθῶν αἰωνίων, τοὺς πλουτοῦντάς σε προστάτην ἀγαθόν.

Ἡ χελιδὼν ἡ ὡραία, ἡ ἀηδὼν ἡ τιμία, περιστερὰ ἡ παγκαλὴς, ἡ φιλέρημος τρυγὼν, ὁ τοῦ Κυρίου Βαπτιστὴς, ἐρήμου τὸ βλάστημα, τὴν ἔρημον ἀκαρπίᾳ ψυχὴν μου γεγονυῖαν, δεῖξον γόνιμον καλῶν. θ'.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, χερουβικὸς ὥσπερ θρόνος, τρέφεις τὸν τρέφοντα ἡμᾶς. ὃν ἀπαύστως δυσώπει, Θεοχαρίτωτε ἡμᾶς, σεισμοῦ καταπτώσεως, ἁλώσεως, καὶ παντοίας ἀνάγκης, σοῦ τὴν ποίμνην ἐκλυτρώσασθαι ἀεί.

Ἑξαπόστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ καὶ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἴνων, στιχηρὸς Κατανυκτικά. Ἦχος α'.

Ἄλλος σε Κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ κριτὴς τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινά. μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε,

ἀλλὰ

ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτήρ μου, τοῦ ῥᾳθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον. διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν. καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν Τυράννων. γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένε Πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον τὴν ἄφλεκτον, εἴπερ καιομένην. πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε. διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι.

Τῇ Γ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθ' ἑκάστην ἁμαρτάνοντα, καὶ παραβαίνοντα τὰς σὰς ἐντολὰς, ἐπίστρεψόν με ὁ Θεὸς, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον. ὅπως σου τὴν ἄφατον, εὐσπλαγχνίαν, δοξάζω φιλάνθρωπε.

Τύχνος ὤφθης θεῖε Πρόδρομε, προπορευόμενος ἀδύτου φωτὸς, τοῦ ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἀνατείλαντος ἀῤῥήτως ἡμῖν. Τοῦτον οὖν ἱκέτευε, καταυγάσαι, ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Μαρτυρικόν.

Ὑπομείναντες πολύπλοκα, βάσανα Μάρτυρες Πανεύφημοι, ἐπουρανίων ἀγαθῶν, ἐν ὑψίστοις ἠξιώθητε. ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἑκάστοτε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον πιστοὶ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν· μνήσθητί μου κράζοντες, ὁμοούσιε Τριὰς, καὶ μονὰς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Θτ.

Μετὰ τόκον Ἀειπάρθενος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου ἐφυλάχθης Ἁγνὴ, Θεὸν γεννήσασα σαρκί. ὃν δυσώπει σαρκικῶν ἡμᾶς, Ἄχραντε λυτρώσασθαι, ψυχικῶν τε παθῶν ἱκετεύομεν.

Τῇ Γ'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιε. προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παλάμας ἀχράντους σου Χριστὲ, ἐπὶ Ξύλου ἥπλωσας, καὶ τοὺς δακτύλους αἱμάτωσας, θέλων λυτρώσασθαι, τῶν θείων χειρῶν σου, τὸ ἔργον φιλάνθρωπε, Ἀδὰμ τὸν παραβάσει κρατούμενον, εἰς τὰ Βασίλεια, τοῦ θανάτου, ὃν καὶ ἤγειρας, ἐξουσίᾳ τῇ παντοδυνάμῳ σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος Χριστὲ, ὁ Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρώπων φύσιν ἐθέωσας, καὶ τὸν ἀρχέκακον, θανατώσας ὄφιν, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, ἀρᾶς τῆς ἐκ τοῦ ξύλου, ὡς εὔσπλαγχνος, ἀρὰ γενόμενος, καὶ τῷ Κόσμῳ παρεχόμενος, εὐλογίαν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα τιμῆς, χρηματίζων Δέσποτα, ἀτιμασθῆναι ηὐδόκησας, τὸν ἐπονείδιστον, ὑποστὰς Οἰκτίρμον, ἐν τῷ Ξύλῳ θάνατον, δι' οὗ ἀθανασίαν ἐτρύγησε, γένος ἀνθρώπινον, καὶ ζωὴν τὴν πρὶν ἀπείληφε, σοῦ θανόντος, σαρκὶ Παντοδυνάμε.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Ὀδύνης με λύτρωσαι πικρᾶς, τῶν ποδῶν μου Πάναγνε, καὶ τῶν γονάτων παρέσεως, ἄρθρον τε θραύσεως, καὶ ἁρμῶν χειρῶν τε, καὶ ποδῶν ἐκλύσεως, καὶ βλάβης διαφόρων ῥευμάτων δὲ, ἐν πᾶσι τούτοις με, ἀκηλίδωτον φυλάττουσα, ἐν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Πλάστου μου.

Ὑπε-

Digitized by Google

Ὑπέκυψα πάθεσι δεινοῖς, ὁ δεινὸς καὶ πέπραχα, αἰσχυνὴς ἔργα παράσωτα· ὃς ὧν καὶ ἔτι νῦν, φαντασία τούτων, καὶ αἰσχρά με εἴδωλα, κλονοῦσιν, ἀλλοιοῦσι, καὶ τρέπουσι, πρὸς ἡδυπάθειαν, τῶν αὐτῶν ἐν τῇ αἰσθήσει μου, τῆς καρδίας ἀλλὰ σύ με σῷσον Ἁγνή.

Ὁ βίος μου Πάναγνε πολλῶν, πειρασμῶν ἀνάπλεως, ἐκ τῶν πολλῶν κακῶν γέγονεν, ὧν ἐπλημμέλησα. ἀλλὰ σὺ κἀκείνων, καὶ τούτων με λύτρωσαι, καὶ δός μοι νοῦν, καὶ βίον ἀπρόσκοπον, καὶ λόγον σώφρονα, ἵνα πίστει μακαρίζω σε, καὶ δοξάζω τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. Τέκνον, γλυκύτατον πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ Ξύλῳ κρέμασαι; ὁ πᾶσαν τὴν κρεμάσας τοῖς ὕδασι, μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου Κύριε καταδιώξαι με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἢ Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Ἀπὸ ἢ. ἢ. Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἤνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀεννάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Ἄῤῥηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστιν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος. ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σῳζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικόν.

Ὦ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι, ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ Οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. ὄντως καλὸν ἡμῶν τὸ ἐμπόρευμα. φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε. καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα. [illegible] πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν, ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον [illegible] θάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Τῇ Δ'. πρωΐ. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. εἰλ. Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος α'.

Σῷσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ. οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, καταχρέως σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. εἰλ. Καθίσματα Σταυρώσ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Λῃστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, μνήσθητί μου Κύριε. δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· ἡμάρτομεν, πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ Πίστεως. τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. τοῦτο γέγονε καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὠθαύματος καινοῦ, ὦ φρικτοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ Ἀμνὰς, καὶ παράμωμος Κόρη, ἐν Ξύλῳ ὡς ἑώρακεν ἁπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, πῶς κατάκριτος ὑπὸ

τὸ κριτῆν παραμόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται,

Μετὰ τὴν γ. ἐν. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα. ἀλλ' ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ Ξύλου ὁρῶσα, ἐν δάκρυσιν ἐκράυγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. πῶς ὑμνήσω σου, τὸν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Τῇ Δ'. πρωΐ, Καμὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σταυρῷ σέσωσμαι τοῦ παθόντος Δεσπότου.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται. Ὁ Εἱρμός.

„ Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραὴλ,
„ τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον,
„ ἐχθρὸν καθορῶν ποντούμενον, ὕμνον
„ ὡς εὐεργέτῃ ἄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦν-
„ τι, βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Σταυρῷ Χριστὲ ἀναρτώμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέρραξας, Λόγε τὴν δυναστείαν. ὅθεν τὸ σὸν, Πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος, καὶ παθῶν λυτρωσαμένου με.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξῃ στεφανώσας τὸν ἄνθρωπον. ἀκάνθαις διὸ κατέστεψαι, τὴν ἀκανοθοφροῦσαν φύσιν ἡμῶν, ὅπως ἀπεργάσῃ, καρποφόρον, φυτουργὲ, ἐνθέων πράξεων.

Μαρτυρικά.

Ἁγίων δῆμος πανάγιος, νομίμως ἐναθλήσας τὴν σύμπασαν, αἱμάτων ἁγίοις ῥεύμασι, Κτίσιν καθαγιάσας τὰς ἐναγεῖς, δαίμοσι θυσίας, φερομένας, ἐν Θεῷ Πατρὶ ἠφάνισαν.

Ὑμῶν πανάγιοι Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν βασάνων οὐκ ἔκρυψαν, τὰ καρτερικὰ παλαίσματα. ὅθεν ὑπὲρ Ἡλίου μαρμαρυγὰς, ἔνδοξοι ὁρᾶσθε, ἀπαστράπτοντες σαφῶς αἴγλην σωτήριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαίᾳ Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ Πάθος τοῦ Υἱοῦ σου, ὡς ἔβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικὴν, εἴργοντα ῥομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς πιστοῖς τὴν θείαν εἴσοδον.

Ἕτερος Καμὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ἁγιόν σε τέμενος εὑρὼν, ὁ ὑπεράγιος Λόγος ἐσκήνωσεν, Ἄχραντε ἐν μήτρᾳ σου, ἁγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν, καὶ λύτρωσιν, τῶν ἁμαρτημάτων, τοῖς σε τιμῶσι δωρούμενος.

Ῥότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέθῃ σκοτισθέντα με, ἁμαρτιῶν, ὡς συμπαθὴς, σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

„ Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυ-
„ χάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ
„ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγά-
„ ζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων ἀεὶ,
„ ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήρι-
„ ξόν με Δέσποτα. Τροπάριον.

Ὠρυξάν σου χεῖρας, Ἰησοῦ μου, καὶ πόδας οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀπορ-

ρή-

ῥήτως διαπλάσαντος πρᾶξιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν ἄνθρωπος· ἐξ ἁγίας Παθοῦς, παθῶν καὶ φθορᾶς, πάντας ἀπαλλάξαντος.

Σπήλαιον ἀγέβοα, Ἰησοῦς, ἡ Σελήνη καὶ Ἥλιος· τῷ ἐν Σταυρῷ προδιαχράφων, τῷ παθόντος Δεσπότῃ, σαρκὶ τῷ Σωτῆρι ἐκλείψιν. δι' ἣν τὸ σκότος ἀρχαὶ πομπαὶ, παρεδειγματίσθησαν.

Μαρτυρικά.

Ἔφερον προθύμως, ἀλγηδόνας οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ θραυματῶσθαι τὸν Βελίαρ, τραυματίζοντες ὄφιν, σεσηρότα. ὅθεν τῇ ψυχῶν ὑμῶν, τὰς ἀλγηδόνας λῶπται φῶς, θείαις ἐπιμύσεσι.

Σπίλας τῷ δαιμόνων, ἐν μανίᾳ ἡδαφίσατε Μάρτυρες, ὑπομονῇ τε καὶ αἰδείᾳ, ἑαυτὸς παραδόξως, μανίας ἠγάρατε Μάρτυρες, χωρητικὸς τῆς Παρῆς, ἐν Τίῳ, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖος τῇ τῆς Πάθους, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει ἐσβλέψασα, εἶδος Παρθένε, οὐδὲ κάλλος, κεκτημένον, ἔβοας, πικρῶς Ἀγνὴ, ἀλαλάζουσα· οἴ μοι πῶς πάσχεις Τίε, ἐκ παθῶν, πάντας θέλων ῥύσασθαι.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος ἁγίος.

Δεσποτικῶς τεκοῦσα τὸν πάντων, ἐν πάντων ὑπὲρ Δέσποινα, τῆς δεσποτείας μου με ῥύσαιο, τῷ ἀκαθάρτων παθῶν Παράμωμε. ἐμαυτὸν ἀθλίως δὲ, τούτοις κατεδούλωσα, ῥᾳθυμίᾳ ἐν γνώμης τρεβλότητι.

Ἔσχασα φῶς τὸ συμπαθὲς ὡς μόνη συμπαθέστατον, ἐν ἀγαθὸν κυήσασα Κύριον, ἀσυμπαθῆ με ὄντα ἐν ἀσπλαγχνον, μοχθηρίᾳ φύσεως, μὴ παρίδῃς Ἄχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παρακλήσεσι.

Ζάλης με ἀπόπνου λογισμῶν, κινδύνου τε, ἐν θλίψεων, ἐν πειρασμῶν Παρθένε, ῥύσαιο, ἐν πρὸς λιμένας ἀθέσεις ἴθυνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον τὸν ἐμὸν διανοιαν, ἱκετεύω σε, μόνη Παναμώμητε.

Paraklitichi.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

„ Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακοὺμ, Χριστὲ „ σε, ὁ θαυμάσιος, τὸν ἀκοὴν καὶ „ φόβῳ ἔκραξεν· ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεὸς ἥ„ ξεις ἐ ὁ ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, „ τῷ σῶσαι τοὺς σοὺς χριστούς. δόξα τῇ δυνά„ μει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Στίγματα καὶ μώλωπας Χριστὲ, ὑπὲρ ἐμοῦ μεγίστας φαυρώμενος, τὰς τῆς καρδίας μου ἰώμενος. χολῆς ἐγεύσω πικρᾶς, ἐμὸν γεύσεως τὸν φθοροποιὸν ζαίρων βλάβιν. ἐμ Ξύλῳ δὲ προσαγαγὼν, ξύλου τὸν κατάραν ἠφάνισας.

Μακρυὰ ἀπωθεῖτο ἀπὸ σοῦ, τὸ ἔθνη ἀμυνόμενος, ἐπὶ Σταυροῦ πλησίον ἑλκυσας. καταλλάξας δὲ ἡμᾶς τῷ Πατρὶ, Μακρόθυμε, μέσον ἐμβαλὼν οἷα Μεσίτης σαυτὸν, ἐ μέσον τῆς γῆς Πάθος ἀμεγκὼν ἐπομείδιξον.

Μαρτυρικά.

Τιμάτων θαλάσσῃ μυστικῇ, ὑμῶν, Θεομακάριστοι, σωτοὺς ἀνῶν πάσι τραθόμασιν, ὁμοίους Φαραὼ ἐμπεσὼν ἀπώλετο. ὅθεν ἐν χαρᾷ ὑμᾶς ἀφθέντες, ἐπαγγελίας πρὸς γῆν, ὑραμοπολῖται γεγόματε.

Ἰσχὺν μυρύμενοι Χριστοῦ, τὸ Πάθος τὸ μακάριον, πάθη ποικίλα ἀμεδέξαντο ἐν τῇ τιμίᾳ σαρκί. διὰ τοῦτο παύσει, πάθη τῆς ψυχῶν ἐ τῆς σωμάτων, τῆς ἀφημένων ἀνῶν, ἐ μακαριζόμενων ἑκάστοτε. Σταυροθεοτοκίον.

Μὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγὼ, Χριστὲ ἣ σὲ Κυήσασα, ὀδυρομένη ἀμεβόασεν. Δικαιοκρίτα Τίε, πῶς ἀδίκως κέκρισαι. Θέλων δικαιῶν τὸν παραβάσει, κατακρίθεντας τὸ πρὶν, ἐ πρὸς τὸν φθορὰν ὁλισθήσαντας.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἥλιον ὁλόφωτε μεφέλη, κυήσασα δικαιοσύνης Ἰησοῦν, τὸν φωτοδότην ἐ Θεὸν, ψυχὴν μου καταύγασον,

Digitized by Google

τὴν ἐν νυκτὶ, τῆς ἁμαρτίας ὑπάρχουσαν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρώσει τυφλώττουσαν.

Θήρας με δαιμόνων καὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων με ἀεὶ κακοποιῆσαι δολερῶς, ἑτοίμη βοήθεια Χριστιανῶν, τῶν θλιβομένων ἀνάψυξις, Θεοκυῆτορ παράμωμε Δέσποινα.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὃν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν ἐκυοφόρησας Ἁγνή. αὐτὸν οὖν ἱκέτευε διαπαντὸς, ἁγνὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι, συντηρηθῆναι, Παρθένε, τὸν δοῦλόν σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν.

„ Ὁ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον, Χρι-
„ στὲ, τὰς καρδίας τῶν πίστει ὑμνοῦν-
„ των σε, εἰρήνην παρεχόμενος ἡμῖν τὴν
„ ὑπὲρ νοῦν. ὅθεν ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς
„ πρὸς τὴν ἡμέραν, τῷ φωτί σου τρέχον-
„ τες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ὁ Ἥλιος, Σῶτερ, γυμνοῦται φωτὸς, ἐπὶ Ξύλου γυμνόν σε θεώμενος, κρεμάμενον τοῖς ὕδασι κρεμάσαντα τὴν γῆν. πέτραι δὲ ἐπὶ πέτραν, ὡς ἤσθοντο ἀρθέντα, διερράγησαν Φόβῳ, καὶ τὰ θεμέλια σεσάλευται.

Ὑψώθης ἐν Ξύλῳ καὶ ἥλοις παγεὶς, αἱματώθης δακτύλους, Μακρόθυμε, καὶ λόγχης διατρήσεσιν ἐνύχθης τὴν πλευρὰν, ἰώμενος τὸ τραῦμα Ἀδὰμ, ὅπερ ὑπέστη, τῆς πλευρᾶς ὑπακούσας, καὶ παρακούσας τοῦ Ποιήσαντος.

Μαρτυρικά.

Παράδεισος ὤφθη Μαρτύρων πληθὺς, τῆς ζωῆς μέσων ἔχων τὸ ξύλον Χριστόν. δι' ὃν τὸν ἐπονείδιστον γενναίῳ λογισμῷ, θάνατον ὑποστάντες, τὸν βρώσει τοὺς Γεννάρχας θανατώσαντα ὄφιν, θείᾳ δυνάμει ἐθανάτωσαν.

Αἱμάτων σταγόσι Χριστοῦ Ἀθληταὶ, ἀθείας βυθὸν ἐξηράνατε, καὶ θείαις ἀναβλύσεσι θαυμάτων ἱερῶν, παθῶν τὰς ἀναβλύσεις, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἀποπαύετε. ὅθεν ἀξιοχρέως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Θαμβεῖται ἐν Ξύλῳ ὁρῶσα Χριστὸν, ὑψωθέντα βουλήσει ἡ Ἄμεμπτος, καὶ κλαίουσα ἐκραύγαζεν· Υἱέ μου καὶ Θεὲ, ὠδῖνας ἐν τῷ τίκτειν λαθοῦσα, νῦν ὀδύνας, ὑπομένω ἀδίκως ὑπὸ ἀνόμων σταυρουμένου σου.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας.

Καρποφόρον ἀρετῶν τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, τοὺς ἀκάρπους λογισμοὺς μου Παρθένε διώκουσα, καὶ τὰς συμπνιγούσας με, προρρίζους, τέμνουσα ἀκάνθας, τῆς ἁμαρτίας Πανάχραντε.

Λόγον Θεῖον δι' Ἀγγέλου, ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε. αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Μαράνασα τῷ βλαστῷ σου τὴν Ξύλῳ βλαστήσασαν ἁμαρτίαν, τῆς σαρκός μου φρονήματα μάρανον, καὶ παθῶν ὁρμήματα, καὶ τρικυμίας ἐναντίας, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

„ Ὅλος ἐκ παθῶν ἀμέτρων συνέχομαι,
„ καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπτωκα·
„ ἀλλ' ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με, ὡς
„ πρὶν Ἰωνᾶν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπά-
„ θειράν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰ-
„ νέσεως, σωτηρίας τε πνεύματι θήσω σοι.

Τροπάριον.

Ὅτε Μωϋσῆς τὰς χεῖρας ἐπέτασεν, εἰς ὕψος τὸ σὸν Πάθος εἰκόνιζε, τοῦ τανύσαντος ἐπὶ Ξύλου παλάμας, καὶ τοῦ πονηροῦ διολέσαντος τὸ κράτος τὸ ὀλέθριον. ὅθεν Λυτρωτὴν εἰδότες σε, καὶ Σωτῆρα ὑμνοῦμεν φιλάνθρωπε.

Νέκρωσιν ἀρθεὶς, ἐν Ξύλῳ ὑπέμεινας, καὶ τὸν νεκρωτὴν ἡμῶν ἐνέκρωσας, καὶ ἐζώωσας, τῶν χειρῶν σου Χριστὲ τὸ πλαστούργημα. τὴν πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενος, ἐξέβλυσας, δύω ποταμοὺς ἀφέσεως, τοῖς θελήσεσι δύω ὑμνοῦσί σε.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικά.

Μίμιος ὑμῶν ὁ θάνατος Ἅγιοι, ἐνώπιον νῦν Κυρίου γέγονε, τοῦ τιμήσαντος τοῖς τιμίοις αὐτοῦ πάντας Πάθεσι, καὶ τὸν ἄτιμον βελίαρ καταισχύναντος, πάσαις προσβολαῖς κολάσεων, κατεάξαι ὑμᾶς μηχανώμενον.

Ὅλη τῇ ψυχῇ, πρὸς ὅλα χωρήσαντες, τὰ εἴδη Σοφοὶ, τὰ τῶν κολάσεων, ὅλην εὕρατε συμμαχοῦσαν ὑμῖν τὴν βοήθειαν, τοῦ δι' ὅλου τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντος. ὅθεν μελῳδὸν τεμνόμενοι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦντες ἠγάλλεσθε. Σταυροθεοτοκίον.

Σταύρωσιν τὴν σὴν, ὁ Πάναγνος βλέπουσα, ἐβόα· Υἱὲ, τί τὸ ὁρώμενον, ξένον θέαμα; ὁ τὰ πάθη νοσούντων ἰώμενος, πῶς τὸ Πάθος ὑπομένεις τὸ καινότατον; τί σοι οἱ ἐχθροὶ ἀπέδωκαν, εὐεργέτα, ἀνθ' ὧν εὐηργέτηνται;

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Κενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ Ἅδης προφανεῖς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν, διὸ βοῶ· τὰ πάθη λῦσον, τὰ τῆς καρδίας μου.

Ζενούμενον Θεοῦ διὰ φαυλότητα, καὶ πόρρω καθιστάμενον, Παναμώμητε οἰκείωσον αὐτῷ, ξένῃ μεσιτείᾳ σου Θεόνυμφε· ὅπως ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα τῆς δυναστείας σου.

Ὁ ἄχρονος Υἱὸς, ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἐκ σοῦ ἀποτικτόμενος· ὃν ἱκέτευε τὰ χρόνια Ἁγνὴ, πάθη θεραπεῦσαι τῆς καρδίας μου, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν αἰωνίαν καθοδηγῆσαί με.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός. Οἱ Παῖδες.

„Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου „τὴν φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δι' εὐ„σέβειαν ποτὲ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέν„τες σαφῶς, καὶ συμφώνως ἀνυμνοῦντες, „ὕμνον ἔμελπον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, „εὐλογητὸς εἶ. Τροπάριον.

Δεσπότης ὢν ἐκ δούλου, κατεδέξω Τησοῦ μου ῥάπισμα, ἐλευθερῶσαί με ζητῶν δουλωθέντα τῷ ἀλάστωρι. τῷ Σταυρῷ δὲ προσπαγεὶς σῴζεις με μέλποντα· τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐσείσθη πᾶσα Κτίσις σταυρουμένου σου, εὔσπλαγχνε Κύριε. λόγχῃ τρωθέντος σου ἐχθρὸς, ὁλοσώματον ἐδέξατο πληγήν. ὁ δὲ πληγεὶς Ἀδὰμ ὑγίωται, ἀναβοῶν· ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένος, Ἀθλοφόρων ὁ στρατὸς ὁ ἔνθεος, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἐξηφάνισεν ἐν χάριτι, καὶ τῆς νίκης ἐκβοῶν, στεφάνους εἴληφεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὸς δυνατωτέραν κεκτημένοι, Ἀθληταὶ προαίρεσιν, οὐ κατεφλέχθητε πυρὶ ὁμιλοῦντες, ἀλλ' ἐφλέξατε δυσσεβείας πονηρὰν ὕλην, κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου Παρθένε, τοὺς αἰῶνας παραδόξως ἔτεκε, καὶ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, τοὺς πεσόντας συνανύψωσε, καὶ βοῶντας Οὐρανοῦ πολίτας ἔδειξεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Πύλη φωτὸς, πύλας μοι διάνοιξον τῆς μετανοίας φωταυγεῖς, τὰς εἰσόδους τῶν ἡδονῶν εἴργουσα πρεσβείαις σου, καὶ ἀποδιώκουσα τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις μου, ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω τὴν σὴν ἄμαχον δύναμιν.

Ῥύπον ψυχῆς, ἐξ ἀπροσεξίας μου, τὸν προστριβέντα μοι δεινῶς. ταῖς ῥανίσι σῶν οἰκτιρμῶν, Πάναγνε ὀπόπλυνον, καὶ τῆς διανοίας μου τὸ ὀπτικὸν ἀποκάθαρον. ἵνα φωναῖς ἀσιγήτοις ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Σὺ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κυήσασα. θανατωθέντα με δεινῶς, ταῖς δαιμόνων ἐπαγωγαῖς Ἄχραντε Πανάμωμε, ζώωσον πρεσβείαις σου, τῷ σῷ Υἱῷ ἀναμέλποντα· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος.

„Μέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ „πυρένδροσος κάμινος πάλαι. τὸ γὰρ „πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ „δηλῶν τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν

„ Γέγονεν διὸ ὑμνοῦντες ἀνευφημήσωμεν. „ ὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, „ καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἕστηκε ἐπὶ Σταυροῦ ἑκουσίως, ὁ ἐν πνεύματι Οὐρανοῦ τείνας· ἥλοις προσηλοῦται δὲ, ξύλωσαι ἐπιποθῶν, διαθέσει ἐμπαθεῖς τῷ πρωτοπλάστῳ Ἀδάμ. διὸ ὑμνοῦντες ἀνευφημήσωμεν· ὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε τὸν πέτραν ἐπὶ πέτραν, λιθοκάρδιος ὕψωσε δῆμος, ὅρη ἐκλονήθησαν, Γῆ ἐσείσθη, Λόγε Θεοῦ, καὶ ψυχαὶ, σεσαλεύμεναι, ἐστηρίχθησαν πρὸς θείαν ζωὴν, μέλπουσαι πάντοτε· ὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Μαρτυρικά.

Ὑφάναν κατασολὴν σωτηρίωδη, ἑαυτοῖς σαφῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν γυμνώσει σώματος ἐναθλοῦντες καρτερικῶς, καὶ μιφάδας αἰκισμῶν ὑποδεχόμενοι. διὸ ὑμνοῦντες ἀνευφημήσωμεν· ὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀρυξιν αἰνιγματῶς οἱ Ἀθλοφόροι, στρατηγοῦντες, καὶ ἀμφιδότους μελῳδὸν κοπτόμενοι, καὶ αἰκίαις παντοδαπαῖς ὁμιλοῦντες, τοῖς ξοάνοις οὐκ ἐπέθυσαν· ἀνδρείας πίστεως ἥλωσαν δὲ ὤφθησαν· ὐλογεῖτε Χριστὸν τὰ ἔργα κραυγάζοντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Τέμα σε παραπικραίνων ἄφρων δῆμος, ὡς ὑπέλαβεν ἐκ γῆς ὄξαρα, ἄτεκνος γεγένημαι, καὶ δαμοῦμαι, καὶ μητρικῶς τὴν καρδίαν ὀδυνῶμαι, ἡ Ἀπειράμβρος ἐβόα ποτὲ, Σταυρῷ ὁρῶσά σε ὑψωθέντα, μεθ' ἧς ἡ Κτίσις δοξάζει σε πάντων, λυτρωτὰ Ἰησοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Πυραμεῖ με πρόσληψις παθῶν, δαιμόνων ἐπηρεῖαι· ἀλλ' ἔχων καταφυγὴν σε διασῴζομαι, τῷ σῷ Τίῳ μέλπων· Ἀλλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερτέρα Οὐρανῶν ὑπέρτερον τὸν μῆνα τῆς ὕλης, καὶ τῷ ἐμῷ βίῳ παραπτώσεων, Ἁγνὴ, ἀμάδεκτον μέλπομεν· ὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοδότιν τέξασα Θεὸν, ὁλόφωτε Παρθενία, τὸ ὄμματα τῆς καρδίας μου, καταύγασον φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, ὅπως ψάλλω· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Μυστήριον ξένον.

„ Ἄρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστή„ ριον, Οὐρανὸς γὰρ ἄντλει, θρόμος Χε„ ρουβικὸς, καὶ φωσφόρος παφὰς ἀνεδεί„ χθη, Χριστὸν τὸν Θεὸν τὸν παντοκράτορα „ ἀνυμνοῦντα εὐσεβῶς, ὡς Θεοπάτορα μεγαλύνο„ μεν.

Τροπάριον.

Ὡς εἶδέ σε πάλαι, ἐν Σύλῳ κρεμάμενον, τὸν τῶν γῶν κρεμάσαντα, Σῶτερ ἐπὶ ὑδάτων ἀπαίρων, Δικῆς ἀγνώμων, πιστῶς ἀνεβόα σοι τὸ μνήσθητι· μεθ' ἁγνείας, σὲ τὰ Παθήματα δοξάζομεν.

Σταυρούμενος ἔσεισας γῆς τὰ θεμέλια, λόγχῃ ἐκκεντούμενος, βλύζεις ἀθανασίας πηγάς, Αἷμά τε καὶ Ὕδωρ, δι' ὧν τὸ ἀνθρώπινον ἐκάθηρας, παθῶν Ἰησοῦ· ὧν ἐπαξίως μεγαλύνομεν. Μαρτυρικά.

Ἠγάλλοντο ἐν ταῖς βασάνοις οἱ Ἅγιοι, ἑαυτοὺς προσεύχοντες, ὥσπερ ἐπὶ πηγὰς ὑφώους οἱ γραμματοῖ, τῷ ὕδατι ἐκβοῶντες, ἰδοὺ ὡς ἀγέφυρωτε τὸ φάδιον, Χριστὸς τοῖς στεφάνοις μου πρότειται, οἷς ἠγάπησεν.

Φαιδρύνεται πᾶσα, πίστιν ἡ ὁμήγυρις, τοῖς ἄθλοις γεραίρουσα, πάντων τῶν ἀητητῶν Μαρτύρων, τοὺς μυρίους πόνους, δι' ὧν τῆς ἀπόνου ἠξιώθησαν, πηγῆς καὶ ζωῆς, καὶ ἀϊδίου ἀπολαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον Λόγον, ἀῤῥήτως κυήσασα, ὃν ὁρῶσα πάσχοντα, Κόρη ὑπὲρ ἀνθρώπου βλέπουσα, τί τοῦτο ἐβόας; Θεὸς

ἀπα-

ἀπαθὴς Πάθος ὑφίςαται, παθῶν ὅπως ῥύσηται τοὺς πίςει προσκυνοῦντας αὐτόν.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Χαίροις ἡ χαρὰν κυήσασα. χαῖρε τὴν λύπην μόνη ἐξαφανίσασα. χαῖρε ἡ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἐκδιώκουσα, καὶ φωτὶ νοητῷ καταυγάζουσα, τοὺς πίςει σε καὶ πόθῳ, Θεοκυῆτορ μεγαλύνοντας.

Ψύξον τῶν παθῶν μου Πάναγνε, τὰς διεκχύσεις πάσας καὶ ἀποξήρανον, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸν βυθὸν τὸν ἀμέτρητον, ἡ σωτήριον ὄμβρον γεννήσασα, καὶ ποταμὸν εἰρήνης, καὶ εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Ὤφθης ἰατρεῖον ἄμισθον, τραυματισθεῖσι πᾶσι καὶ τὴν ἀπόγνωσιν. Ἄχραντε νοσοῦσι, καὶ λιμὴν θαλαττεύουσιν, ἐν πελάγει τοῦ βίου σωτήριον. ἐν ᾧ πᾶς καταφεύγων, πίςει σῳζόμενος δοξάζει σε.

Ἔξαπος. εἰ οὐκ ἔχει ὁ Ἅγιος λέγομεν τῆς ἡμέρας.

Τῇ Δ΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὅπλον τὸ ἀήττητον, τὸ ςήριγμα τῆς Πίςεως, Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίςει, τὸ μέγα καταφύγιον, Χριςιανῶν τὸ κάυχημα, τῶν ὀρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως εὐφημοῦμεν.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄςροις.

Σταυρὲ Χριςοῦ μου τὸ ὅπλον, τὸ μέγα τῶν ὀρθοδόξων. τῶν Βασιλέων τὸ νῖκος, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ πτῶσις. τοὺς προσκυνοῦντάς σε πόθῳ, φρούρει καὶ δίδου σὴν χάριν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοὺς τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ Πάθη, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεοτόκε; ἐν ἀδιςάκτῳ καρδίᾳ, πανευλαβῶς προσκυνοῦντας, τοῦ Παραδείσου πολίτας, καὶ δόξης μετόχους δεῖξον.

Εἰς τὸν ςίχον τῶν Αἴνων, ςιχηρὰ Σταυρώσιμα. Ἦχος α΄.

Σὲ τὸν ἐν Ξύλῳ προσπαγέντα, ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύςως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριςὲ, μία ποίμνη γέγονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία. Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ ἀγάλλεται. Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρικόν.

Ὑμᾶς Πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ ςενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, οὐδὲ μάςιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπῳλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται. πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες. ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε. Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε. ἀπαύςως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῷ σῷ Σταυρῷ παρεςῶσα, Λόγε Θεοῦ ἡ ἀμνὰς, καὶ ἄμωμός σου Μήτηρ, θρηνῳδοῦσα ἐβόα· πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ Σταυροῦ; οἴμοι φῶς μου γλυκύτατον, ποῦ σου τὸ κάλλος νῦν ἔδυ τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὡραῖον παρὰ πάντας βροτούς;

Τῇ Δ΄. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃςὴν, ἀντεισήγαγε Χριςὸς ἐν αὐτῷ, μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐπονείδιςον ὑπέμεινας, Πάθος Χριςὲ καὶ τὰ ὀνείδη ἡμῶν, πάντα ἀφείλω ἀγαθέ. καὶ τῆς ἄνω Βασιλείας ἡμᾶς, κοινωνοὺς ἀπέδειξας, προσκυνοῦντας τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Τοῦ Ἀδὰμ Χριςὲ τὴν γύμνωσιν, σὺ περιςέλλων, ἐγυμνώθης σαρκί· καὶ ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἀνυψῶν ἡμᾶς ἐκ βάθους κακῶν. ὅθεν σου δοξάζομεν, τὴν ἁγίαν Λόγε συγκατάβασιν.

Μαρτυρικόν.

Τοῖς ἁγίοις ἡμῶν τραύμασι, πληθὺν δαιμόνων τραυματίσαντες, πάντων ἀνθρώπων τὰς πληγὰς, καὶ τὰ τραύματα πανεύφημοι, Μάρτυρες ἐν χάριτι, καθ' ἑκάςην ὅθεν θεραπεύετε. Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον

Πιστοὶ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Τριὰς Ἁγία, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα Παναμώμητε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ καθορῶσα Χριστὸν, προσηλωμένον σαρκικῶς, ἀλαλάζουσα ἐκραύγαζες· πῦ σου ἔδυ εὔσπλαγχνε, νῦν τὸ κάλλος ὄντως τὸ ἀνέκφραστον;

Τῇ Δ'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. προσόμοια τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι Χριστοῦ, μαθηταὶ θεόκλητοι, τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, εὑρόντες Κύριον, τὸν Θεοῦ μεσίτην, καὶ ἀνθρώπων πέλοντα, αὐτῷ θεοπρεπῶς ἐκολλήθητε, καὶ ὡς Θεὸν αὐτὸν, καὶ ὡς ἄνθρωπον παντέλειον, ἐν τῷ Κόσμῳ σαφῶς ἐκηρύξατε.

Ἀπόστολοι πάνσοφοι ψυχῆς, τῆς ἐμῆς τὴν ἄνοιαν, ἀποτινάξαι πρεσβεύσατε, ὡς χρηματίσαντες, τῆς σοφίας ὄντως, μύσται καὶ ἐκφάντορες, τὸ φῶς τοῦ Παρακλήτου ἀνάψαντες, καὶ καταπρήσαντες, τὸ σαθρὸν τῆς διανοίας μου, μακαρίζειν ὑμᾶς ἀξιώσατε.

Θεόπται Ἀπόστολοι ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν περίγειον, διδαχαῖς ἐνθέοις, Κόσμον καταυγάσαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ νῦν πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοσσὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις ἀεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβεραὶ ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε Ἁγίων. ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἐμφανίζεις Ἱερώτατε.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ Θεοφόρε. ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων ἐκείνων θεωριῶν, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοκυήτορ Παρθένε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν τεκοῦσα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ πάλιν μετὰ τόκον, ὡς ἀληθῶς, ἀνεδείχθης Παρθένος Ἁγνὴ, θρόνος καὶ πύλη, καὶ τράπεζα μυστικὴ, καὶ λυχνία φωτεινόμορφος.

Προκείμενον. Ἦχος Πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῷσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

ϛ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. Ἀποστολικά.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν στυγηρῶν δαιμόνων τελετὰς κατήργησε, καὶ τὸν ἐνὰ Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον· καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς, οὐχ ἡ Γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο. ἠνοίγησαν ὑμῖν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ Ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα,

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, Προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον μὴ φλέγεσθαι, εἴπερ καιομένην. πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε. διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Τῇ Ε'. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἄλλο. Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος α'.

Οἱ σοφοὶ τῆς Οἰκουμένης Ἁλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθὲς, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων· Κύριε σῷσον τὸν λαὸν καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου τὰς πλοκὰς τῶν ῥητόρων, οἱ Ἁλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνατρίψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν. διό σοι τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν· δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσῳζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν β'. ἄλλο. Καθίσμ. Ἀποστολικά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς σάλπιγγας Χριστοῦ, τὰς εὐήχους ἐν ὕμνοις, τιμήσωμεν πιστοὶ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους· τοὺς ἵππους τοὺς ταράξαντας, ἀθείας τὴν θάλασσαν, καὶ ἑλκύσαντας, ὡς ἐκ βυθοῦ τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὸν ἔνθεον, τῆς σωτηρίας λιμένα, τοῦ Πνεύματος χάριτι. Ὅμοιον.

Τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, προεκλάμψαν ἀχρόνως, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς, τοῖς ἐν Γῇ ἐπεφάνη· καὶ Κόσμον κατεφώτισε, δι' ὑμῶν Παμμακάριστοι. ὅθεν ἅπαντες, οἱ διδαχαῖς ἡμῶν θείαις, φωτιζόμενοι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν Σεμνὴ, τῷ ἁγίῳ Ναῷ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε. ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Μετὰ τὴν γ'. ἄλλο. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς Μύροις παροικῶν, αἰσθητῶς Ἱεράρχα, ὡς μύρῳ νοητῶς, τῷ τοῦ Πνεύματος ὤφθης, χρισθεὶς Πάτερ Νικόλαε, καὶ τοῖς μύροις θαυμάτων σου, κατεμύρισας, μύρον ἀέννασον χέων, τοῖς μυρίσαι σου, μεμυρισμένοις ἐν ὕμνοις, τὴν μνήμην ἐθέλουσιν. Μαρτυρικόν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες. αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται. καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως. οὗτοι νέμουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οἱ θεῖοι Μαθηταὶ, καὶ Ἀπόστολοι Κόρη, ἐνθέοις διδαχαῖς, ἀνεκήρυξαν πᾶσι, τὴν ἄφραστόν σου Γέννησιν, Θεοτόκε Πανάχραντε· σὲ διδάξαντες, τοῦ προσκυνεῖσθαι ἀξίως. ἀλλ' αἰτοῦμέν σε, σὺν τούτοις αἴτει σῳθῆναι, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Τῇ Ε'. πρωΐ. Εἰς τὸν Ὄρθρον, Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

„Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς „ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται. αὕτη γὰρ Ἀθά„νατε, ὡς παρθενὴς, ὑπεναντίους ἔ„θραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ „καινουργήσασα. Τροπάριον.

Θείαις φωτιζόμενοι αὐγαῖς, τῆς τρισηλίου ἐλλάμψεως ἔνδοξοι, θέσει χρηματίζετε, ὄντως Θεοὶ, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι. ὅθεν κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἐν πίστει γεραίρομεν.

Λόγον τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν παχύτητι σώματος,

Digitized by Google

ἄριστοι διάκονοι, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐκπληρωταὶ προστάξεων, πίστει γεγονότες, ἀεὶ τιμᾶσθε Ἀπόστολοι.

Ψαῖς φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, τοῦ Παναγίου Ἀοίδιμοι Πνεύματος, ὅλον με φωτίσατε, ἁμαρτιῶν ἐν σκότει καλυπτόμενον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδὸν σαφῶς ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων χαρμονὴ, Θεογεννῆτορ παράμωμε Δέσποινα, Μήτηρ ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ ἐν αὐτοῖς θεοπρεπῶς λαλήσαντος, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναί με.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες.

Στεφάνοις κοσμούμενος δικαιοσύνης, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος παρεστὼς Νικόλαε, τοὺς ὑμνῳδίαις σε, νῦν καταστέφοντας πιστῶς, σῷζε πρεσβείαις σου.

Ὁ Χάριν δεξάμενος τῶν ἰαμάτων, Παμμάκαρ Νικόλαε, τῆς ψυχῆς μου τραύματα, εὐχαῖς σου ἴασαι, καὶ συμβαινόντων πειρασμῶν ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Τοχύϊ Νικόλαε τῆς σῆς πρεσβείας, ὅλην παρειμένην μου, τὴν ψυχὴν ἀνόρθωσον, τοῖς πλημμελήμασι, καὶ τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν πάντας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Νοός μου Παράμωμε τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, καὶ τοῦ σκότους ῥῦσαί με, τοῦ εὐωνίζοντος, ὅπως ὑμνῶ διηνεκῶς τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας „τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν „μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους „δυνάμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ Ναὸς „ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης Φι„λάνθρωπε. Τροπάριον.

Ὁ μόνος ἀόρατος Θεὸς, ὡράθη σωματούμενος, καὶ Μαθητὰς ὑμᾶς ἐξελέξατο, εἰς πάντα Κόσμον αὐτοῦ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, δόξαν καταγγέλλοντας, παμμακάριστοι θεῖοι Ἀπόστολοι.

Σοὶ μόνῳ ἡμάρτηκα Χριστὲ, σοὶ μόνῳ ἐπλημμέλησα, καὶ τὴν ψυχὴν κακῶς κατεμόλυνα· τῷ σῷ ἐλέει κάθαρον σῷσόν με, ἔχων δυσωποῦντάς σε, μόνε εὐδιάλλακτε, Ἰησοῦ τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους σου.

Πικρίας παθῶν καὶ λογισμῶν, καὶ πάσης ἁμαρτίας με, ὡς συμπαθεῖς Ἀπόστολοι, ῥύσασθε, τῇ μετανοίᾳ καταγλυκαίνοντες, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὡς τὸν θεῖον φέροντες, γλυκασμὸν ἐν καρδίᾳ πανεύφημοι. Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν αὐλῶν Λειτουργῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε, μετὰ πασῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Χριστοῦ, ὅν περ ἐσωμάτωσας, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐκδυσώπει σῳθῆναι τοὺς δούλους σου. Εἱρμός. Ἄλλος.

„Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέ„λημά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδά„των Οὐρανὸν, στερεώσας τὸ δεύτερον, „καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παν„τοδύναμε. Τροπάριον.

Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα, εὐωδία θεία τοῦ Πνεύματος. ταῖς μυριπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη ἀπέλασον, τῆς καρδίας μου Νικόλαε, σοφὲ πάθη δέομαι.

Ἐν ἀμελείᾳ διεξάγων μου, τὴν ζωὴν ὁ τάλας πτοῦμαί σου, τὸ δικαστήριον Χριστὲ, ἐν ᾧ μὴ κατακρίνῃς με, Νικολάου μεσιτείαις ἱεραῖς δυσωπούμενος.

Πεποικιλμένος θείᾳ χάριτι, Ἱεράρχα Πάτερ Νικόλαε, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων με διάσωσον, προσφυγόντα σου τῇ σκέπῃ, τῇ σεπτῇ παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πάσης περιστάσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, καὶ αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τοῦ σκότους Παράμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, βροτοῖς τὸ ἀνέσπερον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὄρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον „προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ κατα„νοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι „τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς „σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τρο-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Θαλάσσας ἀθέους ἀπιστίας ταράξαντες, ταῖς ἐπιβάσεσιν ὑμῶν, ἵπποι θεόλεκτοι Χριστοῦ, ἐχθρὸν ἐβυθίσατε τὸν νοητὸν, καὶ βυθισθέντας ἀνθρώπους ἑλκύσατε, πρὸς σωτηρίαν Ἀπόστολοι ἔνδοξοι.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος τῶν θείων ἐλλάμψεων, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ δεκτικὴν παντοδαπῶν, παθῶν χρηματίζουσαν, τῷ φωτισμῷ, τῆς μετανοίας λαμπρύνατε, Θεομακάριστοι θεῖοι Ἀπόστολοι.

Νεφέλαι τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἐπομβρύσαντες, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῇ εὐχμηρίᾳ τῶν παθῶν, ἐνθέως ἀρδεύσατε, καὶ ἀρετῶν βλαστάνειν στάχυν ποιήσατε, σωτηριώδη Ἀπόστολοι ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Προφῆται Ἀπόστολοι, πανένδοξοι Μάρτυρες, σὴν τῇ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, ἐκδυσωπεῖτε ἐκτενῶς, ὅπως λυτρωθείημεν, ἁμαρτιῶν καὶ αἰωνίου κολάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὡς πάντων προστάγμάτων, Θεοῦ ἐκπληρωτὴς, συντηρεῖν εὐόδωσον πρεσβείαις σου ἡμᾶς, νομοθεσίας πρὸς σωτηρίαν φερούσας. καὶ ῥῦσαι πάντων πειρασμῶν ἐπερχομένων, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Τὸν δρόμον σου τελέσας ὁσίως ἐν Χριστῷ, τὰς ὁδοὺς κατεύθυνον ἡμῶν τὰς πρὸς αὐτὸν, ὅπως φυγόντες τὰς ἀνωδίας τοῦ πλάνου, πρὸς σωτηρίαν καταντήσωμεν τελείαν, Πάτερ Θεοφόρε Νικόλαε.

Ὁ πάσης μεθοδείας, κοιμήσας τοῦ ἐχθροῦ, θείαις ἐγρηγόρσεσι, Νικόλαε σοφὲ, ἐπαγρυπνοῦντας, καὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας, καὶ σὲ μεσίτην πρὸς αὐτὸν προβαλλομένους, πάντας ἡμᾶς Πάτερ χαρίτωσον.

Θεοτοκίον.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὄρος σε προέγραψε κατάσκιον Ἁγνὴ, τοὺς ἐκτακέντας φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων, σαῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις, Θεοτόκε νῦν ἐπισκιάζουσαν χάριτι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ „Σταυρῷ σου, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς „καρδίας φώτισον φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάριον.

Σταλάζοντα γλυκασμὸν, καὶ τερπνὴν ἀγαλλίασιν, ἐδείχθητε παναοίδιμοι ὄρη Ἀπόστολοι, τὴν πικρίαν ἅπασαν τοῦ διαβόλου καθελόντες, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐνηδύνοντες.

Ἐρχόμενον ἀλλοτρίως, Χριστὸν εἰς τὰ ἴδια ἐπέγνωτε, καὶ γνησίως αὐτῷ ἐκολλήθητε. ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου με διὸ, λυτρώσατε τῆς βλάβης, θεῖοι τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς μου, θεράπευσον τράυματα, ἱκεσίαις ἱεραῖς τῶν ἐν Κόσμῳ τὴν θείαν σου κηρυξάντων ἔλευσιν, καὶ τὰ Παθήματα Οἰκτίρμον, καὶ τὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Ἀσωμάτων, ὅν περ ἐσωμάτωσας, Θεὸν Λόγον Θεοτόκε Παρθένε ἱκέτευσε, ἐξ ἀλόγων πράξεων τῶν ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου πεφύτευσαι Ἱεράρχα Πάτερ Νικόλαε, καὶ ὡς κατάκαρπος ἐλαία, χάριτι καθιλαρύνων, πάντων νῦν τὰ πρόσωπα, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Ἱκετηρίαν νῦν Πάτερ ποίησον, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων λάβωμεν, καὶ συνεχούσης θλίψεως ῥυσθείημεν, καὶ πάσης στενώσεως.

Σὲ τὸν θερμὸν προστάτην πρὸς Κύριον, καθικετεύομεν· μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς Ἅγιε ἀπροστατεύτους, ἀλλὰ τῇ συνήθει σου πρεσβείᾳ περίζωσον.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὲς Χριστοῦ Κόρη τέμενος, Θεοχαρίτωτε, τοῦ Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύμα-

ματος, ταῖς προσευχαῖς σου, οἴκους ἡμᾶς ποίησον, τὰ ὅσια πράττοντας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ „ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ἐλογίσθημεν ὡς „πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου „ὁ Θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούν„των καὶ ἐπανόρθωσις. Τροπάριον.

Λικτύοις λογικοῖς ἐσαγηνεύσατε, τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ γνωσθέντος εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν, ὦ θεομακάριστοι Ἀπόστολοι· ὃν ἐκτενῶς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου καθικετεύσατε.

Ψυχή μου ταπεινὴ, ψυχὴ ταλαίπωρε, ψυχὴ ἀμετανόητε, μετανόησον καὶ βόησον Χριστῷ· ἥμαρτον ἱλάσθητι φιλάνθρωπε, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὁ πάλαι Ἰσραὴλ πηγάσας ὕδατα, ἐκ πέτρας Παντοδύναμε, διαλύσας μοι τὴν πώρωσιν Χριστὲ, φέρειν ὀχετοὺς δακρύων ποίησον, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων ὡς πολυέλεος. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα, τεχθῆναι εὐδοκήσαντο, ἐκδυσώπησον ὡς Πλάστην καὶ Θεὸν, σῶσαι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ τῇ Παναγίᾳ ἀεὶ ἐλπίζοντας.

Ἄλλος. Ὁ Εἱρμός.

„Μὸν Προφήτην Ἰωναῖ, ἐκμιμούμενος „βοῶ· τὴν ζωήν μου Ἀγαθὲ, ἐλευ„θέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ „τοῦ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Ἐχὼν πλῆθος οἰκτιρμῶν, τὴν πληθύν μου τῶν κακῶν, ἀπομείωσον Σοφὲ, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν, τοῖς κύμασι, τῆς ἁμαρτίας χειμαζομένην ἀεί.

Ῥωμαλαίως τὸν ἐχθρὸν, κατεπάτησας Σοφέ· ὃν συντρίβειν καὶ ἡμᾶς, σαῖς ἐνίσχυσον εὐχαῖς, Νικόλαε, τοὺς σὲ προστάτην θεῖον πλουτήσαντας.

Ὁ τῶν Μύρων γεγονὼς, ἀληθὴς Ἀρχιερεὺς, εὐωδίασον ἡμῶν, τὰς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς, τὰ βλάπτοντα, δυσώδη πάθη, Πάτερ διώκων ἀεί.

Θεοτοκίον.

Μεγαλεῖά σοι Χριστὸς, ἐποιήσατο Ἁγνή· ὃν ἱκέτευε ἀεὶ, μεγαλύναι ἐν ἐμοὶ, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατα„νοοῦμεν οἱ πιστοί. ὡς γὰρ Παῖδας ἔ„σωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με „τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλα„σεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ „ὑπερένδοξος. Τροπάριον.

Πηγὴ ζωῆς Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ὑπάρχων ὥσπερ ποταμοὺς, ἐπαφῆκε τοὺς Μαθητὰς, νάμασιν ἀρδεύοντας πᾶσαν τὴν Ὑφήλιον, θεογνωσίας, καὶ μέλποντας· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Πῦρ νοητὸν ἐν καρδίᾳ φέροντες, τὴν θείαν χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐνεπρήσατε Μαθηταὶ ὕλην ἀθεότητος. ὅθεν τὰ ὑλώδη μου βοῶντος πάθη συμφλέξατε. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ψῆς τοῦ πυρὸς τιμωρίας ῥῦσαί με, ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς, τῶν ἐνδόξων σου Μαθητῶν, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζοντα· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Φθοροποιῶν ἐξελοῦ με Κύριε, ἁμαρτημάτων καὶ παθῶν, ὁ ἀφθόρως ἀποτεχθεὶς ἐκ τῆς Θεομήτορος, πᾶσιν ἀφθαρσίαν τε τοῖς μελῳδοῦσι δωρούμενος. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Ἐρειστικῇ πρεσβείᾳ σου Σοφὲ, καρδίας μου ἔρεισον τὰς βάσεις ἀσφαλῶς, πέτρᾳ Θεοῦ τῶν ἐντολῶν τῶν φανωτάτων, σώζων ἀπερίτρεπτον, μεθοδειῶν βλαβερῶν τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ.

Τύσιν ἡμῖν ἁμαρτιῶν πρυτάνευσον, πάντων τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ πειρασμῶν ἐπερχομένων, Ἱερὲ Νικόλαε, πάντων προστάτα πιστῶν, Ἀρχιερέων κρηπίς.

Ὁ

Ὁ κατακρύψας δοῦλος πονηρὸς, τὸ τάλαντον ὃ εἰς ἐργασίαν, Ἀγαθὲ ἀπείληφα, ἐγὼ ὑπάρχω, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ κριτήριον· ἐν ᾧ Θεὲ τοῦ παντὸς μὴ κατακρίνῃς με. Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Ἄχραντε Ἁγνὴ, οἱ δοῦλοι σου πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, σαυτετριμμένῃ διανοίᾳ δυσωποῦμεν. λύτρωσιν ἁμαρτημάτων πολλῶν, δίδου ἡμῖν Ἀγαθή.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χω-
„νευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας,
„καθαρώτερον χρυσοῦ ἀπέστιλβον λέγον-
„τες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
„τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
„πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἀκτῖνας Ἥλιος ὑμᾶς, ἐξήπλωσεν ὁ μέγας εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, καταυγάζοντας πιστοὺς, βοῶντας Ἀπόστολοι· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ποιμένες ὄντες λογικοὶ, ὡς ἄρνες τοῦ ποιμένος, ὡς θρέμματα τῇ ἀμνοῦ, καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν Θεοῦ, θεόπται Ἀπόστολοι, νοητοῦ με λύκου ῥυσθῆναι πρεσβεύσατε ἀπαύστως, καὶ τῆς τῶν ἐρίφων ὀδυνηρᾶς μερίδος.

Παναθλία στέναξον ψυχὴ, καὶ βόησον Κυρίῳ· ἡμάρτηκα ὑπὲρ πάντας, καὶ ἠνόμησα δεινῶς, καθάρισον σῷσόν με, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὸν Λῃστὴν, Οἰκτίρμον ταῖς τῶν Ἀποστόλων εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις. Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀγγέλοις Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺν τοῖς Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι καὶ Προφήταις, ἐκδυσώπησον Χριστὸν, σῷσαι τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Εἱρμός.

„Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι
„στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε
„Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ,
„καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἐν ὄρει ἱστάμενος τῶν θείων ἀρετῶν, τοῖς πέρασι γνώριμος θαυμάτων ὑψηλῶν, Νικόλαε ὤφθης ἐπιδείξεσιν. ὅθεν πᾶσα γλῶσσα, τιμᾷ σε εἰς αἰῶνας.

Εὐσάμενος Ὅσιε τοῦ θείου γλυκασμοῦ, πικρίαν ἐμίσησας παντοίων ἡδονῶν. ὃς ὧν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἱκετεύων Χριστὸν, ἐπανισταμένους κινδύνους καταπαύειν.

Ὡς στύλος ἀκράδαντος, καὶ ἔρεισμα πιστῶν, ἀεί με κλονούμενον τοῦ βίου τοῖς κακοῖς, καὶ ταῖς τῶν δαιμόνων ἐπινεύσεσι στήριξον, Παμμάκαρ Νικόλαε εὐχαῖς σου. θ'.

Ἰάτρευσον δέομαι τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα τὸν πάντων Ἰατρὸν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ῥύπον τῆς Ἁγνῆς Λοχείας σου, πυρ-
„πολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος·
„καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀχριαί-
„νουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμι-
„νον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως
„μεγαλύνωμεν. Τροπάριον.

Θεῖαι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ φωταυγεῖς λαμπάδες ἀποδεικνύμενοι, ἐφωτίσατε ταῖς φωταυγείαις Μακάριε, τοῦ σεπτοῦ καὶ πανσόφου κηρύγματος, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, σκότος εἰδώλων ἐκμειώσαντες.

Θεῖα τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς νοητῆς ὑπάρχοντες, θείας βότρυας, ἐβλαστήσατε, ἀναπηγάζοντες ἔνδοξοι, τὸν σωτήριον οἶνον Ἀπόστολοι. διό με ἐκ τῆς μέθης τῶν ἡδονῶν ἀπολυτρώσατε.

Πρέμω ἐννοῶν ὁ ἄθλιος, τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο, Χριστέ μου βῆμά σου. πράξεις γὰρ αἰσχρὰς, καὶ ῥυπαρὰς νῦν περίκειμαι, καὶ πρὸ δίκης ὑπάρχω κατάδικος. διό με ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σου οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοὺς βροτοὺς ἐθέωσας, σωματωθέντα Λόγον ἀποκυήσασα· ὃν ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει μακαριζόντων καὶ τιμώντων σε.

Εἱρ-

Digitized by Google

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Τὴν φοτοφόρον μεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάν-
„των Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ Οὐρανοῦ,
„ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς,
„γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν Ἄχραν-
„τον μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς Μητέρα
„τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν. Τροπάριον.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχην, καὶ φωτοβόλον ἀστέρα, ὡς τῶν θαυμάτων αὐτουργὸν, ὡς πηγὴν ἰαμάτων. ὡς τὸν ἐν λύπαις βοηθὸν, ὡς πρέσβιν θερμότατον, τῶν καλούντων ἐν ἀνάγκαις σὲ Πάτερ, εὐφημοῦμεν μελῳδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, καὶ μιμητὴν κατὰ πάντα, τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἐκτενῶς δυσωποῦμεν. ἐξ ὑψωμάτων ἱερῶν, Νικόλαε ποίμανον τοὺς δούλους σου, ἐκλυτρούμενος πάντων, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν διηνεκῶς.

Ἤδη τὸ τέλος ἐγγίζει. τί ἀμελεῖς ὦ ψυχή μου; τί οὐ σπουδάζεις τῷ Θεῷ, εὐαρέστως δουλεῦσαι; σπεῦσον ἀνάνηψον λοιπὸν, καὶ κράξον, φιλάνθρωπε, οἰκτείρησον Νικολάου πρεσβείαις, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν ἐν ἀγαθοῖς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ῥᾳθύμως βιοῦντα, καὶ παροργίζοντα Θεὸν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀποστόλων.
Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, οἱ τὴν Ὑφήλιον πᾶσαν, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, λόγῳ ἑλκύσαντες πρὸς φῶς· μὴ διαλήπητε τοῦτον, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ἡ δωδεκὰς ἡ ἁγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάῳ, καὶ Ἱεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν σὸν Υἱὸν μὴ ἐλλείπης, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν τῷ κλεινῷ Ἱεράρχῃ, ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀναξίων σου δούλων, τυχεῖν χαρᾶς αἰωνίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀποστίχου, στιχηρὰ Ἀποστολικά. Ἦχος α'.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν στηγηρῶν δαιμόνων τελετὰς κατήργησε. καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξαν Τριάδα ὁμοούσιον.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε, ἀντέστητε Βασιλεῦσι, καὶ Τυράννους ἐνικήσατε. πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετ' Ἀγγέλων τὴν ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' Οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε, αἰτούμενοι δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Προφητικῶς τὴν Παρθένον ἀνευφημήσωμεν, στάμνον χρυσῆν τὸ μάννα, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ τράπεζαν, καὶ θρόνον, λυχνίαν χρυσῆν, τὸ λαμπάδιον ἔχουσαν, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν, ἁγιάσματος, καὶ πύλην Θεοῦ.

Τῇ Ε'. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, μνησθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν Βασιλείᾳ σου.

Οἱ τὰ πέρατα φωνίσαντες, θείαις ἀκτῖσι τῶν δογμάτων ἡμῶν, τὸν σκοτασμὸν τῆς πονηρᾶς, ἀσεβείας διελύσατε, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον, μεταβάντες ἀεὶ μακαρίζεσθε.

Τοῦ

Τοῦ Πατρὸς τὴν ἐνυπόστατον, σχόντες Σοφίαν Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, πάντας σοφίζουσαν ἡμᾶς, τῇ μωρίᾳ τοῦ κηρύγματος, Κόσμον ἐφωτίσατε, καὶ πρὸς γνῶσιν θείαν μετηγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Τὰς βασάνους ὑπομείναντες, καθάπερ ἄσαρκοι Χριστοῦ Ἀθληταὶ, πάντας ἀσάρκους δυσμενεῖς, κατὰ κράτος ἐνικήσατε, ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἑκάστοτε. Δόξα.

Τὴν Τριάδα προσκυνήσωμεν, σὺν τῷ Πατρὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἀδιαίρετον πιστοὶ, καὶ ἀχώριστον καὶ συνθρόνον, Μονάδα κραυγάζοντες. Ἅγιος εἶ Θεὲ Τρισάγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Πάναγνε, ὡς προεφήτευσας Ἁγνή. Θεὸν γὰρ ἐκυοφόρησας, χορὸς Ἀποστόλων ὃν ἐκήρυξε. μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν Πανάμωμε.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, κ. Σταυρώσιμα Δεσποτικά. Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Τάγμάτων.

Ζύλῳ τὸ πρὶν ὁ Προπάτωρ, θανάτου γεύεται· Ξύλῳ δὲ νῦν τιμίῳ, πᾶς πιστὸς ἐκλυτροῦται, θανάτου καταδίκης, πᾶσα πνοὴ, ἀνυμνοῦντες δοξάσωμεν, τὸν Σταυρωθέντα βουλήσει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πέρατα.

Πεπωρωμένος καρδίαν, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς, ἀπεγνωσμένος ὅλος, καὶ κατακεκριμένος, ὑπάρχων ἐκβοῶ σοι· Λόγε Θεοῦ, τὰ κρυφῆ μοι ἐγκλήματα, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις τῶν λογισμῶν, καταπράϋνον ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐν τῷ Σταυρῷ Οἰκτίρμον, Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ ἐκπορθοῦντες, ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως, ὅτι ἡμῶν, τὸ σωτήριον Εὔσπλαγχνε, τῆς γῆς ἐν μέσῳ εἰργάσω, ὡς ἀγαθὸς, ἑκουσίως ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ.

Ἕτερα κ. τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Εἰς σωτηρίαν μου πάντοτε ἐπιγράφομαι, ἐν σοὶ θαρρῶ σῳθῆναι, Παναγία Παρθένε. ἐκ πάσης οὖν με βλάβης, φθορᾶς καὶ παθῶν, ἀνελπίστου κακίας τε, καὶ ἐξαιρέτως ἐκ γνώμης ἀνηλεοῦς, φιλαργύρου τε ἐξάρπασον.

Ἐπικαλοῦμαί σε πάλιν, Παρθένε Δέσποινα, κατὰ τοῦ πάθους τούτου τῆς φιλοχρηματίας, καὶ γὰρ θηρὸς ἀγρίου αὐτῆς τὰς ὁρμὰς, ἀληθῶς πλέον δέδοικα. φιλαργυρία γὰρ πράγμασι καὶ μικροῖς, φειδομένοις τούτων κρίνεται.

Ἱλαρωτάτῃ προθέσει, καὶ διαθέσει χρηστῇ, πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ξένους, καὶ πενήτων τὰ πλήθη, ὁρᾷν με καθ' ἑκάστην, ἰσχὺν κραταιὰν, Θεοτόκε χορήγησον, ἀκτημοσύνην ἀσπάσασθαι τῷ Θεῷ, οἰκειῶσαι δυναμένην με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνὸν, ἡ Ἄμωμος Παρθένος, θρυνῳδοῦσα ἐβόα· γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινὸν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακὶ, ἐπὶ Ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Προκείμενον. Ἦχος Πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

Εἰς τὸν κ. κ. Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἤνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγὴς ἀεννάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Ἄρρηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστιν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος. ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σῳζόμεθα πάντες. Μαρτ.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος Οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς.

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τοῦ Ἀδὰμ, τὴν πικρὰν ἐγλύκανας, χολὴν καὶ

ὄξος

ὄξος γευσάμενος, Τέκνον γλυκύτατον, ὑψωθεὶς ἐν Ξύλῳ, ὡς κριτὸς ὁ δίκαιος. διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ Πάθει σου, γλύκανον Δέσποτα, ἀναστὰς ὡς παντοδύναμος, ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. ἦλο. Καθίσ. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ. οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθροὺς, τροπωσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἱρέσεις, ὡς κόνιν· τὸ κέρας δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου. στῆσον Κύριε, τὴν καθ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν β'. ἦλο. Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ Ξύλον προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, Παράδεισον ἠνέωξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Λῃστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη ὁμολογῶν σοι, μνήσθητί μου Κύριε. δέξαι λοιπὸν ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· ἡμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. τοῦτο γέγονε καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ'. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε νεκρὸν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ Ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεὲ παντοδύναμε, ἡ Πανάμωμος ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἣν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίστει δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ'. ἦλο. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἑκουσίως Οἰκτίρμων, ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα. ἀλλὰ στήριξον, ὀρθοδοξίᾳ τὸν Κόσμον, καὶ κατάβαλε, αἱρετικῶν τὰς ἐπάρσεις. Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικά.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα. οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε Κύριε. καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ τοῦ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, ὁρῶσα ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀμνὸν ἐσφαγμένων, τὰς ὄψεις διεσπάραττε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· ὦ τολμήματος τῶν μιαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου μακροθυμίας, Υἱέ μου· καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ Κανὼν Σταυρώσιμος.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ
„ τῷ Μωσῇ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραὼ,
„ παντρατιὰ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν
„ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Παθεῖν ἠνέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ Λῃστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας λόγε, καὶ ἔσωσας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς δυσμὰς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἦλθες φύσεως ἡμῶν. ὃν ὁ Ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικά.

Θάνατον πρόξενον ζωῆς, αἰωνίου Ἀθληταί. ἀνταλλαξάμενοι καλῶς, Βασιλείας Οὐρανῶν ἠξιώθητε. ὅθεν δοξάζεσθε. καὶ μακαρίζεσθε.

Οἱ τὰ Παθήματα Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς, πάθη ἴασθε τῶν βροτῶν, χειρουργίᾳ μυστικῇ, καὶ διώκετε λόγῳ τὰ πνεύματα, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὥσπερ Ἀμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ Ἀμνὰς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστὸν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ· ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱὲ προάναρχε;

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγὼ, τὴν σὴν Ἄχραντε Σεμνὴ, ἐπικαλοῦμαι γαλήνην. διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, Θείου Πνεύματος φωτὶ, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός. διὸ τὸν ζόφον μου λῦσον τοῦ πταίσματος, Παρθένε Ἄχραντε.

Εἰς τὴν οὐράνιον σκηνὴν, καὶ ἁγίαν κιβωτὸν, ἐν ᾗ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ᾠκοδόμησε Χριστὸς, καὶ ἱλαστήριον ἔδειξεν, ὡς σωτηρίαν, ἡμῶν μεγαλυνόμεν.

Εὐ εἶ τοῦ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλὴς καταφυγὴ, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ προστάτις κραταιὰ, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου, Πανύμνητε Θεογεννήτρια.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐτερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων „Οὐρανὸν, στερεώσας τὸ δεύτερον, καὶ ἑ„δράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντο„δύναμε.

Τροπάριον.

Ἐπὶ Σταυροῦ παλάμας ἥπλωσας, καὶ δακτύλους θείας ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδὰμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα. Ξύλῳ ὑψώθης τὸν ποτὲ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν Λῃστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Μαρτυρικά.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, τὰ τῆς εὐσεβείας προπύργια, τοὺς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, διανοίᾳ καθαρᾷ, μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Οἷα περ θεῖα ὄντες κλήματα, νοητῆς ἀμπέλου οἱ Μάρτυρες, βότρυας ἤνεγκαν σαφῶς, καρτερίας προχέοντες, οἶνον, πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶν κατευφραίνοντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε Πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ Ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θείᾳ χάριτι.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἐτερέωσον Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν „σου, ἣν ἐκτήσω τῇ δυνάμει τοῦ Σταυ„ροῦ σου· ἐν ᾧ ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας, καὶ „ἐφώτισας τὴν Οἰκουμένην.

Τροπάριον.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα. τῷ τοῦ Υἱοῦ σου τὸ ζοφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνοημάτων, διασκέδασον τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ὡς ἔχουσα Παράχραντε, θαυμάτων ἄβυσσον, πηγὴν ἰαμάτων, ἀπόσμηξον πάντα ῥύπον τῆς ψυχῆς, τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Τὸν ἄῤῥητον Τόκον σου, εὐλογημένη προσκυνοῦμεν, εἰς πρεσβείαν σε καλοῦντας. δυσώπησον Ἁγνὴ, πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ἐλπίδων σε πλήρωμα, καὶ θείαν σκέπην, προστασίαν καὶ ἡμέραν σωτηρίας, κεκτήμεθα, Μήτηρ τοῦ Λόγου. λάμψον μοι φῶς τῆς μετανοίας.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

„Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφο„βήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ Προ„φήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σε φιλάνθρωπε.

Τρο-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Νομοθέτης ὢν δίκαιος, μετ' ἀνόμων κατελογίσθης, ἐπὶ Ξύλου ἁμαρτώμενος, εὐεργέτα Κύριε, πάντας δικαιῶσαι βουλόμενος.

Αἱ Δυνάμεις ἐξέστησαν, αἱ τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ Σταυροῦ σε θεασάμεναι ὑψούμενον, τοῦ σκότους Ἥλιε, τὰς ἀρχὰς δυνάμει τροπούμενον.

Μαρτυρικά.

Ἰαμάτων χαρίσματα, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἀπαντλύσαντες οἱ Μάρτυρες, πάντων ἀποπαύουσι, πάθη ψυχοφθόρα ἐν χάριτι.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενοι, τῆς ἀμελείας οἱ Ἀθλοφόροι, ἐγρηγόρσει θείας πίστεως, τῶν θηρῶν ἐκοίμησαν τὰς ὁρμὰς, καὶ χαίροντες ἤθλησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἴμοι Τέκνον πῶς βλέψω σε, ἐπὶ τοῦ Ξύλου ἀνηρτημένον, καὶ ἀδίκως θανατούμενον, τὸν ζωὴν παρέχοντα; ἡ Παρθένος κλαίουσα ἔλεγεν.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ἱλαστήριον ἀκαταίσχυντον, τὴν πρεσβείαν σου πάντες, Ἁγνὴ Παρθένε, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα.

Θεὸν Λόγον ἐν Μήτρᾳ σου, ἀφράστως συλλαβοῦσα, Θεὸν Σωτῆρα τίκτεις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἀπροσμάχητον τεῖχος ἔχοντες, τὴν σὴν σκέπην Παρθένε, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν λυτρούμεθα.

Πεπτωκότας ἁμαρτήμασι, διανάστησον Κόρη εὐλογημένη. ἐλπὶς γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξαμάτειλον, φῶς
„ τὸ ἀΐδιον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ
„ κρίματα τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φι-
„ λάνθρωπε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ ἀνυψούμενος, ἔθνη ἐκάλεσας, μὴ εἰδότα σε, πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, Κριτὰ τῶν ὅλων, μόνε εὐσυμπάθητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σοῦ πρὸς κριτήριον στάντος ἄδικον, Δίκαιε Κύριε, δεδικαίωται ὁ πρὶν κατάκριτος Ἀδὰμ, καὶ κράζει· δόξα τῇ Σταυρώσει σου, μακρόθυμε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ὥσπερ Παράδεισος θεοφύτευτος, ὤφθητε Μάρτυρες, πάθη τίμια, ὡς ἄνθη εὔοσμα προσκεκτημένοι, οἷς εὐωδιάζεται πιστῶν ψυχὴ ἅπασα.

Τὰ εὐθαλέστατα καὶ κατάκαρπα, δένδρα τῆς πίστεως, τὸν ἀθάνατον καρπὸν ἀνθήσαντα, τὰς τῆς κακίας ῥίζας ἀνασπάσαντα, ὑμνοῦμεν τοὺς Μάρτυρας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδος ἡ ἔντιμος ἡ βλαστήσασα, κλάδον ἀμάραντον, ἀνυψούμενον αὐτὸν ὡς ἔβλεπεν ἐπὶ τοῦ Ξύλου, Δέσποτα ἐκραύγαζε· μὴ ἄτεκνον δείξῃς με.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

„ Κραταιάν σε ἀντίληψιν, Ἀειπάρ-
„ θενε ὑπάρχουσαν, ἐν πειρασμοῖς
„ καὶ θλίψεσι, καὶ δειναῖς ἁμαρτίαις, εὔ-
„ ροιμεν εὔκαιρον βοήθειαν.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ὡς τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ὑπερφυῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, Θεοτόκε ἀνυμνοῦσί σε ἀεί.

Ἐν τῇ πηγῇ τῶν ἰαμάτων σου, καὶ τοῖς ῥείθροις τῶν θαυμάτων σου, τὸν μολυσμὸν ἀπόπλυνον, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας προστριβέντα μοι Πανάμωμε.

Τὸν ἱλασμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐν νηδύϊ συλλαβοῦσα Ἁγνὴ, σωτηρίαν τέτοκας τοῖς ἐν πίστει ἀσχέτῳ, Θεοτόκον σε δοξάζουσιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κή-
„ τους Φιλάνθρωπε· κἀμὲ τοῦ βυθοῦ
„ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Τροπάριον.

Ὁ τιμῆς πάσης ὑπέρθεν, ἀτιμίαν ὑπήνεγκας, Σταυρῷ προσπαγεὶς τοὺς ἀνθρώπους, τιμῆσαι βουλόμενος.

Ὑπο-

Digitized by Google

Ὑπογράφεις μοι ἄφεσιν, τῷ καλάμῳ τυπτόμενος, καταδουλωθέντι τῷ πλάνῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, πρὸς τὴν ἄπονον Ἅγιοι, μετέβητε λῆξιν ἀρρήτου, χαρᾶς ἀξιούμενοι.

Ἐπυρώθητε ἄνθραξι, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως. ὅθεν τῷ πυρὶ ὁμιλοῦντες, ἐμείνατε ἀξιούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Παράμωμε, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεὸν γὰρ ἐκύησας Ξύλῳ, τὸν ἄνθρωπον σώσαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ἄλλος.

„Σὺν τῷ Ἰωνᾷ βοῶμέν σοι Κύριε, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως δεόμενοι· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Πῶν ἀλγεινῶν παθῶν μου συντρίμματα, ἐν τῷ συνδέσμῳ Δέσποινα, τῇ πρεσβείᾳ σου θεράπευσον, καὶ τὴν ῥῶσίν μοι δώρησαι.

Ὅλος συλληφθεὶς πολλοῖς ἀτοπήμασι, καὶ συληθεὶς τὸν νοῦν ἁμαρτίαις πολλαῖς, τῇ σκέπῃ σου καταφεύγω, διάσωσόν με.

Πάντες ἀδιστάκτῳ πίστει σε Πάναγνε, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένε, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν δωρήσασθαι λύσιν, ὡς ὑπάρχουσα Μήτηρ.

Ὡς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου Παράμωμε, ἀναδειχθεῖσα ὄχημα, φωταγώγησον τοὺς ἐν νυκτὶ, ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον. „εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Σταυρούμενος τὴν Κτίσιν ἐσάλευσας, νεκρουμένος τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ποτίζεται χολὴν ὁ Μακρόθυμος, πηγάζων μοι γλυκασμὸν σωτήριον, τῇ ἐνηδόνῳ βρώσει στερηθέντι, Παραδείσου τρυφῆς.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ξεόμενοι ὄνυξι, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀπέθεντο, καταστολὴν δὲ θείαν ἐκ Θεοῦ ἐκομίσαντο.

Ποῖς πάθεσι τὸ Πάθος τὸ ἄχραντον, μιμούμενοι καλλίνικοι Μάρτυρες, τοὺς αἰκισμοὺς ῥᾳδίως, τῶν ἐχθρῶν ὑπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ὁρῶσα τὸν Κύριον, ἡ ἄμεμπτος Θεοτόκος ἔλεγεν· οἴ μοι Υἱὲ πῶς θνήσκεις, ἡ ζωὴ καὶ ἐλπὶς τῶν πιστῶν;

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ.

Ἐν πειρασμοῖς βοηθὸν, ἐν κινδύνοις σωτηρίαν, Δέσποινα ἐπιστάμενοι, πιστῶς ἐκβοῶμεν· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Πὸν τῆς ζωῆς χορηγὸν, ὡς τεκοῦσα Θεοτόκε, ἀνάστησον νεκρωθέντα με, δειναῖς ἁμαρτίαις, εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεὸς ἐκ σοῦ προελθὼν, ἐλυτρώσατο τὴν φύσιν τῆς κατάρας, καὶ ἰάσατο τὰς πάντων ὀδύνας. εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, καὶ λυτήριον λύπης, χαῖρε πάντων ἱλαστήριον, τῶν πίστει βοώντων· εὐλογημένη Ἄχραντε, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Πὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον μεταβαλόντα κάμινον εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὅτε τῷ Σταυρῷ Σῶτερ ἐπάγης, ἐκλονεῖτο ἡ Κτίσις, Ἥλιος ἔπαυσε τὰς ἀκτῖνας, καὶ πέτραι ἐσχίζοντο, καὶ Ἅδης Σῶτερ ἐγυμνοῦτο, μὴ φέρων σου τὸ κράτος.

Ὑπὲρ καταδίκων ἀπωσμένων, καταδίκης ἠνέσχου, ὑπὲρ τοῦ γύμνωσιν ὑποστάντος, γυμνὸς Ξύλῳ κρέμασαι Οἰκτίρμον. μέγα σου τὸ κράτος, καὶ ἡ φιλανθρωπία.

Μαρτυρικά.

Οἱ τῇ Ἀσωμάτων συμπολῖται, οἱ Χριστῷ Στρατιῶται, Σταυρὸν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενοι, πρὸς τὸν ἀντίπαλον χωρῶσι, καὶ τοῦτον ὡραίοις ποσὶ καταπατοῦσιν.

Ἱστάμενοι ἐν μέσῳ τοῦ ᾅδου, τοῖς μοχλοῖς γεγηγαῖοι, μέλη σωθλώμενοι, καὶ τῷ δόμησιν ἀναμοχλεύοντες τῆς πλάνης, καὶ τοὺς δαιμόνων βωμοὺς ἐδαφιοῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ὑψωθέντα ἐν Ξύλῳ, καὶ καταράστοντα τὰς ὑλώσεις ἐχθρὸν θεωρήσασα, τὸν μόνον ὕψιστον, ἀνύμνει Χριστὸν μεγαλοφώνως.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ἄλλος.

„ Ὑμνον σοι προσφέρομεν τῇ Ἀσωμά-
„ των, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμί-
„ νῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν. ἀλογεῖτε
„ πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Πλέωσαι τὸν εὐσπλαγχνον Θεὸν καὶ Λόγον, Θεοκυήτορ ὑπὲρ τῆς πίστεως, ἀσιγήτως βοῶντων· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καθαρὸν ἔχοντες τὴν σὴν πρεσβείαν, οἱ ἐμπαγέντες βυθῷ πταισμάτων, Θεοτόκε βοῶμεν· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ πάντες καταφύγιον ἐν περιστάσει, καὶ συμμαχίαν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σχλυὸς κυμάτων δεινῶν σωταράττει με. διὸ προστρέχω ἐν τῷ λιμένι, τῆς σῆς πρεσβείας κραυγάζων· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

Ὠδὴ Θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Καὶ ἥπερ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκ-
„ τον βάτον, καὶ κλίμακα ἔμψυχον.
„ ἣν καὶ Ἰακὼβ τεθέαται, πύλην Οὐρά-
„ νιον, δι' ἧς διῆλθεν ὁ μόνος Θεὸς, ὑμ-
„ νοις Μήτηρ Ἁγνὴ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ὡς πῶς λαὸς ὁ ἀπειθὴς, παραδίδωσι Σταυρῷ, τὸν μόνον Μακρόθυμον, ἑκουσίως πτωχεύσαντα, καὶ πάθος δεξάμενον, καὶ ἀπαθείας πρόξενον γενόμενον, πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὀλισθήσασιν.

Σταύρωσιν ἄτιμον Χριστὲ, κατεδέξω ἐν σαρκὶ, τιμῆσαι βουλόμενος, ἀτιμαθέντα πάθεσιν, ἀλόγοις, τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀπολέσαντα. δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν σου ἀνταλαγχνίᾳ σου.

Ἥλιε, ἄδυτε Χριστὲ, τοὺς ὀρθρίζοντας πρὸς σὲ, καὶ σκότους κολάσεως, παραδραμόντας μάσει σου, ὡς φέγγος ὁδήγησον, τῆς σῆς ἀῤῥήτου δόξης, καὶ λαμπρότητος. φώτισον ἡμᾶς ταῖς Ἁγίων προσευχαῖς. Μαρτυρικά.

Φάλαγξ Μαρτύρων ἱερῶν, μυριάδας μονήρη, ἐχθρῶν ἐτροπώσαντο, καὶ μυείασιν ἰῶνται Ἁγίων Δωμάτων, καὶ τὰ μυεῖα πάθη τῆς ψυχῶν ἡμῶν, μάσει παντουργικῇ θεραπεύσει. Θεοτοκίον.

Φέγγει Παρθένε τῶν ἐκ σοῦ, ἀνατείλαντος σαρκὶ, τὸν νοῦν μου κατάυγασον, καὶ τῷ καρδίαν φώτισον, τὸ σκότος διώκουσα τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς ῥαθυμίας μου, ἅπασαν τῷ ἀχλὺν ἀπελαύνουσα.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ἔσχουσα πλοῦτος συμπαθὲς, καὶ πλουσίους οἰκτιρμοὺς, τὰ πάθη καὶ τραύματα, τοῦ σώματος καὶ μώλωπας, καὶ τὰς ὀδυνὰς θεράπευσον Δέσποινα, ὅπως σὺν χρέος δοξάζω σε.

Καὶ ὡς τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, ὑπὲρ φύσιν Πάναγνε, καὶ Παρθένον μείνασα, δοξολογῶ εὐχαρίστως κράζων σοι· χαῖρε ἀμαρτωλῶν ἡ βοήθεια.

Μόνη ὑπάρχεις ἀπλανὴς, ὁδηγία τῶν πιστῶν, καὶ τεῖχος σωτήριος, εἰς οὐδὲν ἄγουσα, πρὸς Βασιλείαν τὴν ὄντως Οὐράνιον, Ἄχραντε, ἡ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ τὸν Οὐράνιον ἡμῖν, ἐγεώργησας φάχνη, καὶ τρέφεις Παμάκαρ, καὶ πρεσβεύεις παντοτε, καὶ σῴζεις ἐκ θλίψεως καὶ κινδύνων, καὶ παρέχεις ἅπασιν, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐξα-

Digitized by Google

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σταυρὲ Χριστοῦ μου τὸ σκῆπτρον, καὶ νίκος τῶν Ἀνακτόρων, τῶν Ὀρθοδόξων ἡ δόξα, φρούρει τοὺς σὲ προσκυνοῦντας, ἵνα ἡττῶνται τὰ πλήθη, τῶν κακοδόξων ἀνθρώπων.

Ἕτερον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης. Σταυρὸς ἡ ὡραιότητος τῆς Ἐκκλησίας. Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα. Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως Τεκοῦσα, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα, οἴμοι γλυκύτατον Τέκνον. πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἀποστ. τῶν Αἴνων, στ. Σταυρώσιμα. Ἦχος α'.

Σὲ τὸν ἐν Ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία. οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Νοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε Λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ Κήρυκας τῆς Πίστεως· τὴν πηγὴν τὴν ἀέννασον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παναύφημοι Μάρτυρες.

Ὑψώθης Οἰκτίρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, ἐθελουσίως σφαττόμενος, Τέκνον γλυκύτατον, ἐν κλαυθμῷ ἐβόα, ἡ Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ Ξύλου τὸν Κύριον, ἐγὼ δὲ πίμπραμαι, τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι. ἀλλ' ὑμνῶ σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Τῇ Παρασκευῇ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς ὁ ἀναμάρτητος, τὰς ἁμαρτίας πάντων ἦρας Χριστὲ, καὶ λογχευθεὶς σου τὴν πλευρὰν, σωτηρίας κρουνοὺς ἔβλυσας, Αἵματος, καὶ Ὕδατος, ἀναπλάττων, τοὺς συντετριμμένους φθορᾷ.

Ἐπὶ Ξύλου καθηλούμενος, ἐθελουσίως Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, ἅπαν ἐξήλωσας Ἀδὰμ, ἐμπαθὲς οἰκτίρμον νόημα. τραύμασι τιμίοις δὲ, τῶν δαιμόνων, πληθὺν ἐτραυμάτισας.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὰ Πάθη μιμησάμενοι, τοῦ ἑκουσίως πεπονθότος σαρκὶ, Μάρτυρες ἔνδοξοι ἀεὶ, πάθη παύετε δυσίατα, νόσους τε διώκετε, τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος.

Δόξα.

Ἰσοδυνάμον ὁμότιμον, σὲ τὴν Τριάδα ὀνομάζομεν, Πατέρα ἄναρχον Θεὸν, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν τρισυπόστατον, θεαρχίαν, πιστῶς μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νῷ Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ σὲ Κυήσασα σαρκὶ, θρηνῳδοῦσα ἀπεφθέγγετο. τί σοι ἀνταπέδωκεν, ὦ Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος;

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Τὸ Μηναῖον, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Εἰδὲ οὐδὲν ἔνι Μηναῖον, τὰ προσόμοια ταῦτα. Ἦχος α'.

Παναύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ζύλου βρώσει τέθνηκα ποτὲ, συμβουλίᾳ ὄφεως, συνεπαρθεὶς καὶ ἐξόριστος, τῆς θείας δόξης σου, γεγονὼς ὁ τάλας. διὸ τεθανάτωμαι, ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ὁ δείλαιος. λοιπὸν Φιλάνθρωπε, σὺ ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, Παραδείσου, οἰκήτορα ποίησον.

Πάντα καταλείψασα ψυχὴ, ἐννοοῦ τὴν ὥραν σου, τὴν τελευταίαν καὶ πρόσεχε, σαυτῇ πρὸς ἔξοδον, ἑτοιμαζομένη.

μένη, ὅπως μὴ αἰφνίδιος, ἐλθὼν σε καταλάβῃ ὁ θάνατος, εὑρὼν ἀνέτοιμον. τῷ Κυρίῳ οὖν ἀείποτε, χρηγοροῦσα, προσεύχου καὶ δάκρυε.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις μου Θεὲ προάναρχε, θείᾳ ἐξουσίᾳ, πράϋνον, ὡς εὔσπλαγχνος, παρέχων μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, ὡς εὐδιάλλακτος, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος, διὰ πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Ἁγία Θεόνυμφε ἁγνὸν, σεμνόν με καὶ σώφρονα, πρᾷον ἡσύχιον κόσμιον, εὐθῆ καὶ ὅσιον, ἀληθῆ ἀνδρεῖον, φρόνιμον μακρόθυμον, χρηστὸν ἐπιεικῆτε καὶ μέτριον, ἄμεμπτον ἄμωμον, ἀνεπίληπτόν τε ποίησον, καὶ πρὸς τούτοις Παραδείσου μέτοχον.

Ὑπέκκαυμα γέγονα αἰσχρᾶς, ἀσωτίας Ἄχραντε, ἐφευρετὴς παραπτώσεων, παθῶν διδάσκαλος, ὁδηγὸς λαγνείας, ἀσελγείας πρόξενος, δεινῆς ἀκολασίας συνήγορος· καὶ ἔτι τούτων γὰρ, ταῖς ἐννοίαις ἐνηδύνομαι, ἀλλὰ πάσης ἀπωλείας ῥῦσαί με.

Δεινῶς με χειμάζουσι δεινοὶ, ἁμαρτίας χείμαῤῥοι· ὠδῖνες Ἅδου κυκλοῦσί με· παγὶς θανάτου δὲ, ψυχικὴ προφθάνει. ἐλεῆμον Δέσποινα, βοῶ σοι μετ' ὀδύνης καρδίας μου· σπεῦσον ἐξάρπασον, ἐκ θανάτου ἀπογνώσεως, καὶ ἐξ Ἅδου, νῦν τῆς ἀπωλείας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς, ὡς παντοδύναμος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

Στ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Εἰς τὸν Στίχ. ἤ. Μαρτυρικά.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε. διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε· γενέσθω Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου. ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς.

Ὦ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι. ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ Οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε. καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα. φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ Γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο. ἠνοίγησαν ὑμῖν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον. ἤ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα. πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα. μία ῥοπὴ, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν Ἁγία Θεοτόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν κειμήλιον ἁπάσης

τῆς

τῆς Οἰκουμένης, ἡ λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρήτου, ὁ Ναὸς ὁ ἀκατάλυτος. χαίροις ἐξ ἧς Ἀμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου.

Μαρτυρικὰ, ὅταν ἔνι Ἀλληλούϊα, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται. Εἰς δὲ τὸν Στίχ. λέγομεν τὸ α'. Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ δύω Νεκρώσιμα.

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἄλλο. κα. Μαρτυρικά. Ἦχος α'.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν Τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται. καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρύουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένουσοι, Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ Ἁγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ. ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β'. ἄλλο. κα. Μαρτυρικὸν, καὶ Νεκρώσιμα.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε. καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸ τοῦ θανάτου κράτος, Χριστὲ κατήργησας, καὶ ἀφθαρσίαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας· καὶ οἱ εἰς σὲ πιστεύοντες οὐ θνήσκουσιν, ἀλλὰ ζῶσιν ἐν σοί. ἀνάπαυσον οὖν Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. κατάταξον αὐτοὺς μετὰ τῶν Ἁγίων σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἐλέη σου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν χορῷ τῶν Δικαίων, ἀνάπαυσον Σωτὴρ, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας. εἰς σὲ γὰρ φιλάνθρωπε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθεντο. δέξαι δέησιν, ὑπὲρ πατέρων καὶ τέκνων, καὶ δικαίωσον, ὧν ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην, ὡς ὢν πολυέλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται. συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾷν οὐ δεδυνήνται. αὐτὸν Θεοτόκε, ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθὼν εἰς Προφήτας, καὶ Μάρτυρας.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

„Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
„ἰσχύϊ δεδόξασται, αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
„ὡς πανθενὴς, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
„Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάριον.

Χερσὶν ὡμοιώθης Προφητῶν, ὁ τῇ χειρί σου συνέχων τὰ πέρατα· τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν, ἁμαρτιῶν χειρόγραφον, Λόγε διαῤῥήξας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρπασον.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν κηρύττοντες, ἔνδοξοι Προφῆται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Αἵμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθείας ξηράναντες πέλαγος, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τοὺς ποταμοὺς, ξηράνατε Μακάριοι, θείαις

Digitized by Google

θείαις ἐπομβρίαις, τῶν ἱερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

Νέφος Ἀθλητῶν φωτοειδὲς, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης ἐκλάμψαντα, Ἥλιον δυσώπησον, τὰ σκοτεινὰ νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ἐναποδιῶξαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι. Θεοτοκίον.

Τρώμῃ ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον· φρενοβλαβῶς δὲ, τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με Δέσποινα.

Ἕτερος Κανὼν Νεκρώσιμος. Οὗ ἡ ἀκροῖ. Πιστῶς θανοῦσι πρῶτον ὕμνον προσφέρω. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοὺς, τῷ σῷ Θανάτῳ συντρίψας Ἀθάνατε, πύλας ἀναπέτασον, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Τινα τῆς ἐνθέου σου ζωῆς, ἀξιωθῶμεν κατῆλθες πρὸς θάνατον. τούτου προνομεύσας δὲ, τοὺς θησαυροὺς, ἡμᾶς ἐκεῖθεν εἵλκυσας. νῦν δὲ Ζωοδότα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Σύ μου τὸ φθαρτόν τε καὶ θνητὸν, ἀναλαβὼν ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, διαγωγὴν καὶ μακαρίαν ὕψωσας· ἔνθα ὡς Οἰκτίρμων, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Μὴν κυοφορήσασαν Πιστοὶ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν. αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος, ὁδὸς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν. ἣν ὡς Θεοδόχον, καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
„τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
„μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους
„δυνάμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος ὁ Ναὸς
„ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης Φι-
„λάνθρωπε. Τροπάριον.

Λοχεῖα τοῦ Πνεύματος σοφοὶ, Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατάβασιν, φαεινοτάτως διετρανώσατε, διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, δωρηθῆναι τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν σοφοὶ, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, ἐγγεγραμμένον πίστει ἐσχήκατε. διὸ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας με, χαλεπῶς τροπούμενον, θείαις παρακλήσεσι, Θεηγόροι Προφῆται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικά.

Φρύαγμα Τυράννων δυστεβὲς, γενναίως συνετρίψατε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑψούμενοι Μάρτυρες. διὸ κραυγάζω, κατεπαιρόμενον, καὶ σοβαρευόμενον, κατ' ἐμοῦ τὸν [illegible]κοντα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις συντρίψατε.

Θείων Παθημάτων κοινωνοὶ, μελλούσης Βασιλείας τε, ἀδιαδόχου Μάρτυρες ἔνδοξοι, παθῶν σαρκός με ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ῥύσασθε, καὶ μελλούσης κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσι. Θτ.

Σκηνὴ πλατυτέρα Οὐρανῶν, Λαόν σου συνερχόμενον, ἐν τῇ σκηνῇ σου ταύτῃ ὑμνῆσαί σε, σκηνῶν αὔλων μέτοχον ποίησον, τῇ θερμῇ δεήσει σου, καὶ πρὸς Χριστὸν ὃν ἔτεκες, τὸν Δεσπότην ἁπάντων καὶ Κύριον. Ὁ αὐτός.

Ὡς μόνος ὑπάρχων ἀγαθὸς, καὶ μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, ἔνθα νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ Γῆς, Σωτήρ μου ἀναμάρτητος, ὁ ἁμαρτίας αἴρων ὡς εὔσπλαγχνος, τοῦ Κόσμου τούτου τῶν μεταστάντων πιστῶς, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς Ἁγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου Φιλάνθρωπε.

Θανάτου τὸ κράτος καθελὼν, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα, ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας, εὐσεβῶς κατάταξον, παρορῶν τὰ πταίσματα, συγχωρῶν ἁμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες Ἁγνὴ, τὸν Λόγον τὸν ἀΐδιον, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνη-

τοῖς

Digitized by Google

τοῖς ἀνάστασιν, τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ παρέχοντα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὄρος τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον, „προβλετικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ, κατα„νοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, „τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς „σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάριον.

Λαμπάδες ἐν Πνεύματι, ζωῆς λόγον φαίνουσαι, καὶ τὰ πληρώματα τῆς γῆς φωταγωγοῦσαι, μυστικῶς Προφῆται ὡράθητε· διὸ βοῶ· εὐχαῖς ὑμῶν συντηρήσατε, τὴν τῆς ψυχῆς μου λαμπάδα ἀκοίμητον.

Ὡς πλήρεις ναμάτων ζωηῤῥύτων τοῦ Πνεύματος, ἀναφανέντες ποταμοὶ, καὶ καταρδεύοντες τὴν γῆν, Προφῆται θεσπέσιοι, τὴν τῷ ἀυχμῷ κατατακεῖσαν καρδίαν μου, καταδροσίσατε ταύτην πανεύφημοι. Μαρτυρικά.

Αἱμάτων, πανεύφημοι, ῥανίσι τοὺς ἄνθρακας, ἐναποσβέσαντες σοφοὶ, τῆς ἀθείας Ἀθληταὶ, τοῖς πεπυρωμένοις με, τοῦ πονηροῦ καταφλεγόμενον βέλεσι, καταδροσίσατε δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μαρτύρων Χριστέ μου, τὰς λιτὰς προσδεξάμενος, ἐναθλησάντων ὑπὲρ σοῦ, καὶ νικησάντων τὸν ἐχθρὸν, ἐχθρῶν ὁρωμένων με, ὡς ἀγαθὸς, καὶ ἀοράτων ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων ἀεὶ θανατῶσαί με.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τῆς δόξης ἐπιστάμενοι Ἄχραντε, ἐν τῷ Ναῷ σου τῷ σεπτῷ, συναθροιζόμενοι πιστῶς, τὴν σὴν ἐξαιτούμεθα θεοπρεπῶς, Ἁγνὴ Παρθένε βοήθειαν, καὶ τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ σῳζόμεθα.

Ὁ αὐτός.

Νεκρώσας τὸν Ἅδην, ἀηττήτῳ δυνάτει σου, ὁ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, μόνος ἐλεύθερος Χριστὲ, ψυχὰς ἐλευθέρωσον, τῶν εὐσεβῶν τῆς ἐν αὐτῷ κατακρίσεως, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεήσεσιν.

Ὁπάντων ὑπάρχων, ὡς Δεσπότης ἀντάξιος, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ τῆς σῆς σφαγῆς, λύτρον ἐδέξω καὶ τιμήν. διό σου δεόμεθα, τῶν οἰκτιρμῶν τοὺς μεταστάντος ἀνάπαυσον, τὴν τῶν πταισμάτων παρέχων συγχώρησιν.

Ὑπέστης Σωτήρ μου, τὴν ἐν τάφῳ κατάθεσιν, καὶ τοὺς ἐν τάφοις κατοικεῖν, κατακριθέντας γηγενεῖς, νεκροὺς ἐξανέστησας. νῦν δὲ ζωῆς τῆς αἰδίου, ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον.

Σέσωσται τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου. Σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν τὴν ἐνυπόστατον Ζωὴν, θανάτου καθαίρεσιν, καὶ πρὸς ζωὴν ἐργαζομένην ἐπάνοδον, Θεογεννῆτορ Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου„σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου „τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώ„τισον φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ„θοδόξως ὑμνούντων σε. Τροπάριον.

Οἱ τοῦ Νόμου τῇ σκιᾷ, εὐσεβῶς διαπρέψαντες, καὶ τὸ φέγγος τῆς ἐνθέου μηνύσαντες χάριτος, τῆς σκιᾶς με ῥύσασθε θανατηφόρου ἁμαρτίας, Θεοῦ Προφῆται πανένδοξοι.

Ἐπορθρίσας πρὸς Θεὸν, ἐκ νυκτὸς θεαυγέστατε Ἡσαΐα, ἐφωτίσθης, καὶ φῶς ἐχρημάτισας. διὸ ἱκετεύωσε, τὴν σκοτισθεῖσάν μου καρδίαν, σαῖς προσευχαῖς φωταγώγησον. Μαρτυρικά.

Πεινόμενοι, καὶ τὸ σῶμα ποιναῖς συντριβόμενοι, πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Θεὸν ἐδοξάσατε τοῖς οἰκείοις μέλεσιν· ὃν ἱκετεύσατε τυχεῖν με, δόξης ἐνθέου μακάριοι.

Συλλαβεῖν με ἐν γαστρὶ διανοίας τὸν φόβον σου, καὶ κυῆσαι σωτηρίας σου πνεῦμα ἀξίωσον, διὰ τῶν Μαρτύρων σου, καὶ ὁλικῶς σε ποθησάντων, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε τοῦ τὰ πάντα βουλήσει ποιήσαντος, γινώσκοντες τῷ Ναῷ σου τῷ θείῳ προστρέχομεν, ἐν αὐτῷ αἰτούμενοι τῇ μεσιτείᾳ σου, Παρθένε, λύσιν σφαλμάτων κομίσασθαι. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ἑώμενος τὸν ἰὸν τοῦ θανάτου, τὸν θάνατον κατεδέξω, καὶ θανάτου τὸ κέν-

τον ἡμαύρωσας· ἀλλ' αὐτὸς ἀμάρτησον, ὃς προσελάβω Ζωοδότα, τοὺς σοὺς Μαρτύρων δεήσεσι.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἀπήλλαξας, τὰ πνεύματα τῇ πίστει μεταστάντων κατάταξον, ἐν σκηναῖς Ἁγίων σου, ὅθεν ἀπέδρα πᾶσα λύπη, καὶ ἀφροσύνη πεφύτευται.

Παράδεισον τῷ σῷ σοι κρεμασθέντι ὡς ληστῇ ὤιξας, μοι προσδέχου τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς σὲ διὰ πίστεως, μεταστάντων Δέσποτα, δοὺς αὐτοῖς ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῷ πρωτοτόκῳ συλλίζεσθαι. Θεοτοκίον.

Ῥυομένη τοὺς ἐν σοὶ τὴν ἐλπίδος τὴν ἀγκυραν, κατέχοντας, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, ἀμέμπτως ὁδήγησον, ἡ μητρικῇ σου παῤῥησίᾳ, ἀλογημένη Παναμωμε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνεκλωσεν ἡμᾶς ἐξ ἁπάσης Ἁβύσσου, ὁ κρατῶν ἐν „ χερσὶν ὑψώμασι, ἐλογήθημεν ὡς πρό- „ βατα σφαγῆς σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς „ ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀδυνάτων, καὶ „ ἐπανόρθωσις. Τροπάριον.

Πελάγει με τοῦ βίου κυδοιδώμενα, καὶ κλύδωνι προσεπτοημένον ἁμαρτίας, ἀναμάρτητε Χριστὲ, ὡς τὸν Ἰωνᾶν, καὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, καὶ πρὸς ζωῆς γαληνοτάτης λιμένας ἴθυνον.

Χορὸς προφητικὸς καθικετεύει σε, οἱ νόμῳ διαλάμψαντες, τὸν πρὸ Νόμου θεραπεύσαντες Χριστὸν, σὲ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀναπαυόμενον, ἁμαρτιῶν πᾶσι παράσχου λύσιν ὡς εὔσπλαγχνος. Μαρτυρικά.

Κυκλούμενοι ποιναῖς καὶ μαστιγώσεσι, Χριστὸν οὐκ ἐξηρνήσασθε, παμμακάριστοι, διό με τὸν ἐχθρὸν ταῖς ἐπαγωγαῖς περικυκλούμενον, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν πρεσβείαις ἀπολυτρώσασθε.

Πῶν ἄθλων καλλοναῖς ὡραΐζόμενοι, τῇ πάντων ὡραιότητι, πλησιάζετε Ὁπλῖται τῷ Χριστῷ· ὅθεν δυσωπῶ τῆς διανοίας μου, τὸ ἀκάλλες καθωραΐσαι θείαις δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Παστὰς καθαρὸν τοῦ Λόγου σκηνώμα, παθῶν ἐμποκάθαρον τὴν καρδίαν μου, σκεῦος καθαρὸν Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ἀποτέλεσον, ἵνα ὑμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε τὴν παρθένον. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ὡς εὔσπλαγχνος τοῖς μετανοοῦσι δωρησαι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, τὴν ἀώρου ἀπόλαυσιν δίδου, ἐν ᾗ καταλάμπει τὸ πρόσωπόν σου, ὁ φωτισμὸς, καὶ καταυγάζει τοὺς ἀθλοφόρους σου.

Πνεῦμα ὕδατι τῷ ἐκ πλευρᾶς σου ῥάναντι, καὶ τὸν Κόσμον καθήρωσας· τοὺς ἐν πίστει μεταστάντας ὁμοῦ πρὸς σὲ, ῥῦσαι τῶν δυνάμει τῶν Παθημάτων σου. σὺ γὰρ τιμὴν, τὴν ὑπὲρ πάντων σεαυτὸν δέδωκας.

Ὁ πλάσας με χερσὶν ἀχράντοις πρότερον, καὶ πνεῦμα χαρισάμενος, καὶ πρὸς γῆν καταπεσόντα χαλεπῶς, πάλιν ἀνεπλάσας ὡραιότερον, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς, τῶν μεταστάντων αὐτὸς ἀνάπαυσον.

Νυμφῶνά σου τὸν φωτοφόρον Κύριε, σκηνώσαι καταξίωσον, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ εἰς σὲ, τῶν πάντων παρορῶν τὰ ἁμαρτήματα, ὡς ἀγαθὸς, καὶ ἐλεήμων, καὶ πολυέλεος. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, ἀλογημένη Ἀχραντε, δι' ἧς ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει τῷ θανάτου καὶ σκιᾷ, τῆς δικαιοσύνης ἄδυτος Ἥλιος. Σὺ γὰρ ἡμῖν τῆς σωτηρίας πρόξενος γέγονας. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ μοναυλίου, Θεοτόκε κἀμίμονος, κατα- „ γοῦσαι οἱ πιστοὶ ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσας „ σε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν „ ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, „ ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάριον.

Πῶν Προφητῶν δυσωπεῖ σε, Κύριε, ὁ ἱερώτατος χορὸς ἀλογίαις πνευματικαῖς, πάντας ἐπαλόγησον τοὺς δοξολογοῦντάς σε, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντας· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ τῷ πυρὶ, φύσιν ἐκνικήσαντες ἐπυρο- μάχῳ δρασμῷ, θεῖοι Παῖδες, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ διαιωνίζοντος, ῥύσασθέ με ψάλλοντα, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντα· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικά.

Μαρτυρικαῖς νίκαις κλειζόμενοι, δόξης ἐτύχετε Θεοῦ, αἰωνίου δόξης ἡμᾶς, ὅθεν ἀξιώσατε, Μάρτυρες πανένδοξοι, τοὺς εὐσεβῶς ἀναμέλποντας. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τὰς ὁρμὰς, τῶν λεόντων παύσαντες, τῇ πρὸς τὸν Κύριον ὁρμῇ, τὸν ὁρμῶντα νῦν καθ' ἡμῶν, δράκοντα πατάξατε Μάρτυρες, καὶ σώσατε εὐσεβοφρόνως βοῶντά με, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, γεννηθέντα Κύριον, γενοῦ μεσίτις, Ἀγαθὴ, τῆς γεέννης καὶ τοῦ πυρὸς, ὅπως με λυτρώσεται, καὶ καταξιώσῃ με τῆς Βασιλείας κραυγάζοντα. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Μαρμαρυγαῖς τῆς ἀχράντου δόξης σου, περιαυγάζεσθαι Χριστὲ, τοὺς ἐκ ζάλης τῆς κοσμικῆς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, οὓς καὶ καταξίωσον μετὰ Μαρτύρων κραυγάζειν σοι· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδὰμ ἀληθῶς γενόμενος, ὁ τοῦ Ἀδὰμ δημιουργὸς, τὴν κατάραν τὴν τοῦ Ἀδὰμ μόνος ἐξηφάνισας. ὅθεν σου δεόμεθα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου Χριστὲ, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὁ τὴν ἡμῶν φυσικὴν ἀσθένειαν, μόνος γινώσκων, ὡς Θεὸς ἀγαθός τε καὶ συμπαθὴς, πάντας οὓς μετέστησας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον ἐπισκοπεῖ τοῦ προσώπου σου, τάξον Χριστὲ, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, ὡς ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα, τῷ σῷ παρῆλθον τοκετῷ Θεομῆτορ. Σὺ γὰρ ἡμῖν τὸ τῆς θείας χάριτος, φέγγος ἐξανέτειλας, δι' οὗ τῆς πρὶν λυτρούμεθα ἀρᾶς Ἁγνὴ, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν „χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσε„βείας καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον „ψάλλοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, „τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε „εἰς πάντας.

Τροπάριον.

Πειρασθέντες, καὶ διὰ Χριστὸν, ἀδίκως διωχθέντες Προφῆται, ἐκ πειρασμῶν τε καὶ κολάσεων ἡμᾶς λυτρώσασθε μέλποντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς δοχεῖα θείων δωρεῶν, Προφῆται θεηγόροι πρεσβεύσατε, καταγώγια ἡμᾶς γενέσθαι τοῦ Πνεύματος, τοὺς βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Δεσμευθέντες, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, ἐλύσατε κακίαν. διό με πεπεδημένον ἁμαρτήμασι, σοφοὶ λυτρώσατε Μάρτυρες, μελῳδοῦντα. πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φωτοδότην τέξασα Θεὸν, ὁλόφωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου, καταύγασον φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, εἰς τὸ μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Παραστάτας Σῶτερ δεξιοὺς, τῇ πίστει δικαιώσας, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, οὓς μετέστησας πιστοὺς, ἀνάδειξον μέλποντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥύπον πάντα τῶν σῶν οἰκετῶν, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τῇ δρόσῳ, τῶν κοιμηθέντων, ἀποπλύνας σὲ ὑμνεῖν, ἀξίωσον ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θανάτου ἔχων καὶ ζωῆς, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν; τοὺς πίστει κεκοιμημένους σῆς ἐλλάμψεως τυχεῖν, εὐδόκησον κράζοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον

ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος ἡμῖν, καὶ τῆς εἰς ἀπεράντους αἰῶνας, διαμονῆς τε καὶ λαμπρότητος, Ἀγνὴ ἐγείρει Παράμωμε. Σὲ γὰρ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὑπὲρ τῆς Ἀγνῆς λοχείας σου, παρ-
„θένε, πολυμέμφητε βάτε ἐδείχθης ἄφλεκτος.
„καὶ μὴ καθ' ἡμῶν τὴν πειρασμῶν ἀχλὺν
„ἐπάγασαν, καταβέσαι αὐτοῦμεν τὴν κάμ-
„μον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως
„μεγαλύνωμεν. Τροπάριον.

Τὰ ἱερεῖα σκιώμασι προδιλωθέντα, Χριστὲ, σοῦ ἡ σαρκατάβασις, σκιὰν ἐκλεκτὰ τοὺς σοὺς Προφήτας ἀνέδειξε, δι' αὐτῶν προδιλῶν τὰ ἐσόμενα. δι' ὧν σε δυσωποῦμεν, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Ὤφθης τοῖς Προφήταις Δέσποτα, καθὼς ἐχώρουν βλέπειν σου τὴν λαμπρότητα, τὰ τῶν προσώπων, χωρητικοὺς ἡμᾶς ποίησον, τῇ σῇ σοὶ καθαρῶν ἐπιλάμψεων, παθῶν δὲ ἁμαρτίας, ἀποκαθάρας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Σῶμα παραδόντες μάστιξι, τῷ δαιμόνων σίφη κατεμαστίξατε, ἄπληγον τὸν μάν, διατηρήσαντες Μάρτυρες. πληγωθεῖσαν διὰ τὴν καρδίαν μου, τῷ βέλει τῆς κακίας, ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ἰάσασθε.

Ἀλλοιωτὴν κακόμοια, τὰς ἐκ πλημμελῶν ὁδοὺς ὑμῖν προσφέρουσα, Μάρτυρες σεπτοὶ, τῆς ἀσεβείας ὑπέρμαχοι. τῆς ψυχῆς μου διοθεραπεύσατε, τὰς χαλεπὰς ὀδύνας, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ τραύματα. Θεοτοκίον.

Φέρετε μοι τὰ τραύματα, τοῦ τῶν Παθῶν ὁρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸν σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρθενομῆτορ Παναμώμητε.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Φεῖσαι, ὡς Θεὸς φιλάνθρωπος, καὶ Ἐλέησον, τὸ ἴδιόν σου πλάσματος, καὶ ἀπάτρωτον ἐν τοῖς σκιώμασι τὴν Ἁγίαν σου, ἔνθα Μάρτυρες πάντες ἀγάλλονται, τοὺς πίστει μεταμάντας, ἐκ τῆς πρόσκαίρου πολυτελείας.

Ὄχλου τοῦ ἐλέους ἄβυσσον, ὑπερκλύσαντα τὸ τῆς δύλωσε πταίσματα, προσδεξάμενος ὡς ἐξελέξω αὐτάπαυσον, Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις φιλάνθρωπε, καὶ μετὰ τοῦ Λαζάρου, ἐν τῷ φωτί σου κατασκήνωσον.

Τροῦς καὶ Σωτὴρ γενόμενος, τῷ τῆς ἀνθρώπων γένους διὰ Σταυρώσεως, ὃς ἐμοῦ ἐξ ἡμῶν, ὡς φιλοῦργος μετέστησας, ἀπολαύσεως θείας ἀξίωσον, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, καὶ εὐφροσύνης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν θαυμάτων σου. σὺ γὰρ Παρθένε μόνη ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας καταμόνην τὸ καινότατον, θαῦμα Παμάκαρε, τῆς σῆς Γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου. διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανός.

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεὸς, τῆς Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, καὶ Μαρτύρων, καὶ τῆς Ὁσίων πρεσβείας, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ὅμοιον.

Ὃν καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, δεσπόζων ὡς Θεὸς, ἀναπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν. εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. σοῖς δεσποτικοῖς δούλοις, βοήθειαν δεῖξον Ἁγνή.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιδ΄. Μαρτυρικά. Ἦχος α΄.

Μῶς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε Λαοὶ ἅπαντες, τιμήσωμεν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς Φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ Κήρυκας τῆς Πίστεως, τὸν πηγὴν τὸν ἀσύλλογον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις,

Χρι-

Digitized by Google

Χαιρε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δωρησάμενος τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τῷ Βασιλέως τῷ μεγάλῳ, αὐτέχησαν τοῖς δόγμασι τῷ Τυράννῳ, γεμιώνως μετεφρόνησαν τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἐξίως στεφανωθέντες, ἀνέβησαν παρὰ τὸν Σωτῆρος εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑμᾶς παμάθημοι Μάρτυρες, ὁ θλῖψις, ὁ στενοχωρία, ὁ λιμὸς, ὁ γυμνότης, οὐδὲ μάχαιρα, ὁ θάνατος ἠπείλησε, καὶ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπεδίωξε, χωρίσαι Θεοῦ δεδυνήθησαν. πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐνικήσατε, θάνατον καταφρονήσαντες. ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῷ πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γενόμενοι. πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε, αὐτέσχητε Βασιλεῖ καὶ Τυράννῳ ἀπειθήσατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν. Χαίρετε μετ' Ἀγγέλων τὴν ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' Οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε. αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Ἔργῳ Σωτῆρ μου δεικνὺς, ὅτι σὺ εἶ ἡ τῶν πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ μνημάτων ἐξανέστησας. τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν· πύλαι δὲ Ἅιδου συνεταράχθησαν. τότε ὕπνος ὁ τῆς ἀνθρώπων θανάτου ἀπεδείκνυτο. ἀλλ' ὁ ἐκ τοῦ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ ἐκ τοῦ κρῖναι παραγενόμενος, ὡς ἐλεήμων, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὅτι ἔτεκες τὸν Βασιλέα, τὸν Σωτῆρα καὶ φωστῆρα πάντων τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν ὃ. προσόμοια, Ποίημα τῶν Κυρῶ Θεοφάνους.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὰς, Χριστὲ, δούλας γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Εἰσὶ δὲ ἐν ὅλοις τοῖς ἤχοις τὰ τοιαῦτα προσόμοια ἑπτά.

Παμάθημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Σὲ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκασίας μεθέξεως, τοὺς μεταμελομένους ἀξίωσον, καὶ κατασωίσασον, ἐν σωτηρίαις δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ σῇ ἀγαθότητι σου, παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀμάπαυσιν.

Στιχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος ὑπάρχει, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνος Ἀθάνατε. διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατάταξον, σῶν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ σῇ ἀγαθότητι σου, παρορῶν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σὰ, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τέθεαται, οὐδ' ὡς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη πώποτε, ἀνθρώπου. δυσωπῶμέν σε Δέσποτα, τυχεῖν εὐδοκήσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σταυρῷ σε γνησίως ἐμιμήσαντο σαφῶς, πεποιθὼς ὁ δοῦλός σου, πρὸς σὲ μετέστη Φιλάνθρωπε, ᾧ μὴ ἀντιλέγεσθαι, τῷ σῷ πτώματι, τὸν Σταυρόν σου δῶρον ἔχων, καὶ Αἷμα τὸ χυθὲν ὑπὲρ Κόσμου ζωῆς, τῇ σῇ ἀγαθότητι σου, συγχωρῶν τὰ παραπτώματα, καὶ φωτίζων φωτὶ τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Χριστὸν ἐνδυσώπησον τὸν σὸν, Τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σὲ Θεοτόκον, ἀσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος,

Digitized by Google

τητος, τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀθλητῶν πληθὺς ἀμέτρητος, Ἀρχιερέων, καὶ σοφῶν Γυναικῶν, καὶ Προφητῶν παναυκλεῶν, δυσωπεῖ σε Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, δίδη πᾶσιν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Οἱ τὸν δρόμον διανύσαντες, τὸν ἱερώτατον Χριστοῦ Ἀσκηταὶ, σὺν Ἱεράρχαις ἱεροῖς, καὶ Προφήταις ἠξιώθητε, πόλιν τὴν Οὐράνιον, σὺν Ἀγγέλοις, οἰκεῖν εὐφραινόμενοι.

Ἐν φωτὶ Χριστὲ κατάταξον, τῷ ἀνεσπέρῳ, οὓς μετέστησας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν, παραβλέψας, ὡς οἰκτίρμων Θεός· ὅπως σου δοξάζωμεν, εὐεργέτα, τὸ πλούσιον ἔλεος. Δόξα.

Σὺν Πατρὶ τῷ προανάρχῳ σου, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, πάντες δοξάζομεν τὴν σὴν, φιλανθρωπίαν ἀνακράζοντες· μνήσθητι τῶν δούλων σου, ἐν τῇ ὥρᾳ, τῆς κρίσεως Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς παλάτιον εὐρύχωρον, καὶ θρόνον δόξης, καὶ νεφέλην φωτὸς, ὑμνολογοῦμέν σε Ἁγνὴ, καὶ δεόμεθα, διάλυσον, νέφη τὰ δεινότατα, καὶ τὰ πάθη, Κόρη, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ πρῶτος εἴληφον ὧδε τέρμα.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐπ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Δογματικόν. Ἦχος β'.

Ὡ τοῦ μεγίστου Μυστηρίου, βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα. ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ φύσεως μὲν πύλας ἤνοιξεν, ὡς φιλάνθρωπος· Παρθενίας δὲ κλεῖθρα οὐ διέρρηξεν, ὡς Θεός. ἀλλ' οὕτως ἐκ Μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν. οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη. ἀπαθῶς εἰσῆλθαν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸν μέγα ἔλεος.

Τὸ Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην.

Στ. Τῷ Οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε.

Τοῦ στίχου τὸ Τροπάριον, εἶτα τῆς Θεοτόκου τὰ προσόμοια.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθὸς, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν σῴζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς, πᾶσαν ἀκρατῶς ἁμαρτίαν, ὁ τάλας ἔπραξα. πάσης κατακρίσεως, ἄξιος πέφυκα. ἀφορμὰς μετανοίας μοι, παράσχου Παρθένε, ὅπως ἀκατάκριτος, ἐκεῖ ὀφθήσωμαι. Σὲ γὰρ ἐπιγράφομαι πρέσβιν. Σὲ ἐπικαλοῦμαι προστάτιν· μήμε καταισχύνῃς, Θεονύμφευτε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιταναύσουσιν.

Ἄλλο καταφύγιον Ἁγνὴ, πρὸς τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, εἰμὴ σὲ Θεόνυμφε· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς, τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, μηδὲ καταισχύνῃς, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν σπεῦσον, δεῖξόν σου ἐλέους τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς νῦν ὀργῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μίς κατ' ἀξίαν ἐπαινέσει, καὶ μακαρίσει Κόρη Θεόνυμφε, ὑπὲρ τῆς διὰ

σοῦ

σοῦ γεγονύας τῷ Κόσμῳ ἀπολυτρώσεως; εὐχαριστοῦντες οὖν κραυγάζομέν σοι λέγοντες· χαῖρε ἡ τὸν Ἀδὰμ θεώσασα, καὶ τὰ διεστῶτα συνάψασα. χαῖρε ἡ φωτίσασα τὸ γένος ἡμῶν, τῇ φωτοφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρεξα, ἱστῶμεν ἅ. ἱ. καὶ ψάλλομεν ἅ. Ἀναστάσιμα, τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικὰ δ'. καὶ τοῦ Μηναίου, γ'. ἢ δ'. ἢ ς'. εἴπερ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος. Δόξα. τοῦ Μηναίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἤχου.

Στίχ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας τῇ Ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἔγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν. αὐτὸς γὰρ Λυτρωτής ἐστι, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι Κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν Σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξί· δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς Παντοδύναμος. διό σε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. ζωοδότα Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν. ἐν τῇ Ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος. ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἠνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν. πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας. καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν. δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες· ὁ ἐπὶ Ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης. ὡς γὰρ ἡ Βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας. ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρά.

Ἡ Ἀνάστασίς σου, Χριστὲ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν Οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Διὰ Ξύλου, Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ Ξύλου κατάραν, κράτος θανάτου τῇ Ταφῇ σου ἐνέκρωσας, ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ Ἐγέρσει σου. διὸ βοῶμέν σοι· ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐν τῷ Σταυρῷ, Χριστὲ, φανεὶς καθηλωμένος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων. καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν. Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ᾐτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι. ἀλλ' ὁ δι' οἶκτον σπλάγχνων σου καταδεξάμενος Ταφὴν, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστὲ, ἑκουσίως Πάθος ὑποστὰς διὰ θνητοὺς, ἐν Ἅδῃ δὲ κατελθὼν

θὼν ὡς δυνατὸς, τὸς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθ' Ἅδου, οἰκεῖν δεδώρησαι. διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον Ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων. τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλὴ τὸ κυηθέν· ὃν ὡς βρέφος Παράγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια. τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ Παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρωΐ, εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, Κανὼν Τριαδικός.

Οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸ τριαστὸν ὑμνῶ τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Σὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος, ἀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· τοῦ ἐλέους πέλαγος ἀνεξάντλητον, οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, Σὲ τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ πηγὴ καὶ ῥίζα πεφυκὼς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς ἐν Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον, σέλας, καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγὴς Μονὰς Θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον, ἁμαρτιῶν, καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποίησον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου δόξης με Ναὸν, καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Ῥοὺν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, τοεπονθυίας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε, σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν Θεαρχίαν τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἰσότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελθοῦσα, ἀῤῥεύστως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Σὺ Τάξεις τὰς αὔλους, καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριὰς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε. ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου στόματος δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς Τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, οὐφ' ᾧπερ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως, ἐν Μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρῳ ἀγαθότητι Θεοτόκε. καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα.

Ὅτε κατ' ἀρχὰς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ ἐβόησας εὔσπλαγχνε· ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν. τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν.

διὸ

Digitized by Google

διὸ βοῶμέν σοι· Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σοῦ Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατῴκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι Βασιλείαν Οὐρανῶν. διὸ βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Ἁγνὴ, χαῖρε Δέσποινα.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ γάρ.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις ἄϋλοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριὰς μονὰς ἄναρχε. ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πηλίνῃ γλώττῃ, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Ὑπάρχων πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νυῖ, ὡς πανδερκὴς ἀδυναμίαν. διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς Ὑποστάσεις. ἀλλ' οὖν ἡνωμένα, καὶ ἀμέριστα, ἔντε βουλῇ, καὶ δόξῃ, Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε καθαρὸν καὶ ἄχραντον, Ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὕρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Φωτισμός.

Ὡς ὁλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἁπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου. Σὺ γὰρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῷ Βάτῳ ὡς ὤφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Ἡ φυσικὴ, συναΐδιον δόξαν προβαλλομένη, Μοναρχικωτάτη Τριὰς Ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας Ὀρθοδόξῳ σε Πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἄναρχον, καὶ μίαν αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικὸς κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγου, πάντων τῶν αἰώνων, ἐν τῇ γαστρί σου, Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς τὸ ἑνικὸν, τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Θεὲ Τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπεριμόητον, τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσόν σου.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὕψιστος, Ἄνθρωπος ἐγένετο, ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὁλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς Ἐλεήμον. βλέψον εἰς Λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα. δέξαι τὰς ᾠδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριὰς μονὰς ἄναρχε. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νυῖ. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθοὺς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη ἀντίληψις. Σὺ τῶν λυπουμένων ἡ παράκλησις. διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὑρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥυθμίζεις ἀεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιὰς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος.

Digitized by Google

ριος. δεῖξον οὖν κἀμοῦ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. Δίς.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν ἀΰλων οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι, Θεὲ Μονάρχα καὶ Τρισήλιε, καταυγαζόμενοι γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα. ὧν κἀμὲ ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς φωτουργὸς Τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Ἐθυνεῖν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ διαλείπῃς, τοὺς σὲ φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν γενόμενος Ἄνθρωπος, ἐν Μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ἀπρόσιτε Τριὰς, συναΐδιε συνάναρχε, Θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βουλὴν, καὶ ἐνόχλησιν τῶν δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με ἀεὶ, Κύριε πάντων. Δίς.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, Ἀπερίγραπτε Τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν Κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας. τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν ἑνιαίαν, Τριάδα ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς Κυριαρχίαν ἁπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς ὀξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται, ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρεύστου τῆς Γεννήσεως, πιστευομένης ἅμα δὲ, καὶ τῆς ἀφράστου Ἐκπορεύσεως.

Ἀάμψον ταῖς καρδίαις, Τρισήλιε Θεότης, τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς συνέσιν τοῦ ἐν πᾶσι κανανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλήνειν, καὶ δοξάζειν σε.

Ἄπειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς, εἴπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατῳκτείρησας, Τριὰς πρώην, οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων. Θεοτοκίον.

Σῷσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος ἀνεκφράστως μοναδικῶς, Θεὸς καὶ Παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποίμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἥλο. Ἀναστάσιμα. Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ, ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καιρῷ κηδεύσας ἀπέθετο. ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸν μέγα ἔλεος. Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς ὁ Ἄγγελος ἐβόα, τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος. ἀλλὰ κραυγάσατε, ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε ὑμνοῦμέν σε. διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε. νεκρωθέντες ἀνέστημεν καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν. τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β'. ἥλο. Καθίσματα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις Γυναιξὶν, ἀγάλλεται συμφώνως. κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζο-

Digitized by Google

ζομεν, εἰς δόξαν ἢ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως. ἢ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ᾐχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, ἢ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ Πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ Μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ Σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ ἢ ἐξέστησαν. φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ Οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτὴρ, σῷσόν με σῇ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἑκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, ἢ δὸς πρὸ τέλους τρόπους τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἁγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν. Θεὸς γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ ἢ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῷος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα ἢ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν μὴ παραδῷς, Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον. Λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινοῦνται, ἢ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία ἢ γέρας. πάντα γὰρ τὰ κτιστὰ, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐοίκασιν Ὄρει τῷ Ἁγίῳ. οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες. οὐ γὰρ ἐᾷ Χριστὸς, τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία. ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, ἢ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται Μάρτυρες, ἢ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ Ν'. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν φα-
„ ραωνίτιδα, παντρατιὰν, ἡ ὑπέρο-
„ πλος δυνάμις. σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ,
„ τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλει-
„ ψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος. ἐνδόξως
„ γὰρ δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ὁ τοῦ Κόσμου ἄρχων Ἀγαθὲ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἀντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται. προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ περιπέπτωκε, τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου, ἢ ἀσθενὴς διήλεκται.

Αὐτρωτὴς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγὸς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας. τῇ γὰρ Ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα. ἣν δοξολογοῦμεν ἅπαντες, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασθαι.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἁγνὴ, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς, Ἀειπάρθενε Κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκη σε σαρκωθῆναι ἐν Μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, σὺν τοῖς Εἱρμοῖς. Ἄδω τὸν αἶνον τῷ φερεσβίῳ Λόγῳ.

Ἀτρέπτου ἀσωμάτου.

Δυνάμεις ἀθανάτους, Ἀρχάγγελος πέμπει, καὶ ἀφθαρσίᾳ τοῖς τεθνεῶσι, γέγονας Χριστέ, τῆς σαρκὸς τῷ Πάθει σου, ὅτι δεδόξασαι.

Ὤκτειρε τὸν πεσοῦσαν εἰκόνα, καὶ ἀνέρησε σωσθῆναι ὁ πλαστουργὸς Θεὸς, ὁ καινουργὸς, μεκρωθεὶς, ὁ γέγονεν, ὅτι δεδόξασαι.

Ἕτερος Καμὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄδω τὸν ὕμνον τῇ φερεσβίῳ Κόρῃ.

Ἀτρέπτου ἀσωμάτου.

Τοῦλος πάλαι κλίμαξ, ὁ ξύλον χερσωθεῖσα, ὁδὸς θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλωσε γαμήσιν Ἀγνή· ὧν ὑμνοῦμεν ἅπαντες, ὅτι δεδόξασαι.

Δυνάμεις τὸν Ὕψιστον, Ὑπόστασιν τελείαν, Θεοῦ Σοφίαν, σωματωθεῖσα Ἄχραντε ἐκ σοῦ, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν, ὅτι δεδόξασαι.

Ὤδυσε διὰ πύλης, ἀβάτου κεκλεισμένης, τῆς σῆς μήτρας, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἀγνὴ, ὃν τῷ Κόσμῳ ἔλαμψεν, ὅτι δεδόξασαι. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐξίστησεν ἡ ἔρημος, ὅταν σὲ μόνον Κύ„ ριε, ἡ τῷ ἐθνῶν φραγμὸν σκάνδαλον, Ἐκκλη„ σία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐσκεπώθη ἡ καρ„ δία μου. Τροπάριον.

Ἥκτισας ἐν τῷ Πάθει σου, ἅλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν αὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἑδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Ἐκ χοὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρί σου ἔπλασας, καὶ σωτειρωθέντα πάλιν δὲ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστὲ, συγκαταβὰς εἰς Ἅιδου σωσαμένησας. Θεοτ.

Πὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῷ Ἀγγέλων Πάναγνε, ὃν τῷ ἀνθρώπῳ ἔφερεν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου, διό σε Θεοτόκον πίστει σεβόμεθα.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Τόξον σωτειρίου δυνάμεως.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα Χριστὸς, ἡλάττωται βραχὺ, τῷ Πάθει τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φύσεως.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, ἀκλάμπων γυναιξὶ, σεφάνῳ δόξης Χριστὲ, ὤφθης τοῖς Ἐγέρσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ χρόνῳ ἐπέκεινα πάντως, ὡς χρόνῳ Ποιητὴς, ἐκ σῆς Παρθένε ἔκλυσε, βρέφος πεπλασμένος.

Ἥνωσε πλατυτέραν Οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δι' ἧς Ἀδὰμ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, χαίρων πεπολίτευται.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, ὁ πρέσβυς, „ ὁ ἐκ Ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος „ σεσαρκωμένος καὶ ἔσφσας, ὅλον με τὸν „ ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· δόξα τῇ „ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Παρίσασον ὡς κρατὺς, ὁ Θεός μου τῷ βήματι, ὁ κραυγάζων Δέσποτα, κρίσιν ἀμάχων τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα διὰ τὸ Πάθος σου, τὴν Οἰκουμένην εἰργάσω, σωτηρίαν Χριστέ.

Τῷ Πάθει σου, τὸ ἐχθρὸν, αἰ ῥομφαῖαι ὤξέλιπον, ἣν ὑπεμαντίως δὲ, ἐν τῷ εἰς Ἅιδου καθόδῳ σου, πάλαι κραθεῖσαν, καὶ τὸ Τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Χείλη μέμα σωτηρίας, καὶ μέγιστος ἀκρόδαμτον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιγαμέθα. Σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῆς κηδεμόνος λυτρῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ἀκήκοα Κύριε, τὸν ἐμὸν σου.

Ἔδυσα ἐν Ξύλῳ σε, Χριστὲ παγωθέντα Παρθένος, ἡ ἀμώμητός σε κυήσασα, τὰς μητρικὰς ὠδῖνας ὑπέμεινε.

Νενίκηται θανάτου, νεκροῖς σκυλεύει Ἅιδου τὰς πύλας· τῷ παμφάγῳ γὰρ βεβρώθη τος μοι, τὸ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἔδυ ὑπερύψωται, τὸ θεῖον ὄρος οἶκος Κυρίου, ὑπεράνω τῆς Δυνάμεως, ἡ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

No-

Digitized by Google

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθένε ἄτερ μόνη τεκοῦσα, τὸν Δεσπόζοντα τῆς Κτίσεως, κατηξιώθης θείας κλήσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγο-„νας, Χριστὲ ὁ Θεός. διὰ σοῦ γὰρ „Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον „Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας προσ-„αγωγὴν ἐσχήκαμεν. Τροπάριον.

Ὡς Κέδρος Χριστὲ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας, ἑκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ Κυπαρίσσῳ ὡς ηὐδόκησας, καὶ τῇ Πεύκῃ καὶ Κέδρῳ, σαρκὶ συναμυψούμενος.

Ἐν λάκκῳ Χριστὲ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε, ἄπνουν νεκρὸν, ἀλλ' οἰκείῳ μώλωπι, ἐπιλελησμένους τραυματίας Σωτὴρ, τοὺς ἐν τάφοις ὑμνοῦντας, σεαυτῷ συνεξανέστησας. Θεοτοκίον.

Λυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε Ἁγνὴ, εὐχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προοφθείς.

Νηστεύειν ἀπαυηνάμενος, Ἀδὰμ γεύεται, θανατηφόρου τοῦ ξύλου ὁ πρότερος· ἀλλὰ τούτου τὴν ἁμαρτίαν ἐξαφανίζει, σταυρωθεὶς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν παθητὸς, καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ αὐλῷ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νενεκρωμένους Χριστὲ, κευθμώνων Ἅδου ἐξανέστησας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεφέλαι τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν ῥάνατε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δέδοται, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου, τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ σύγνον τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου, ἀνευ σπορᾶς, σωματωθεὶς ὁ Ὕψιστος.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλού-„μενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐ-„σπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. „ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Ὡς κακοῦργος ὁ Δίκαιος κέκριται, καὶ μετ' ἀνόμων τῷ Ξύλῳ προσήλεται, τοῖς ὑπευθύνοις ἄφεσιν, τῷ οἰκείῳ δωρούμενος Αἵματι.

Δι' ἑνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδὰμ, πάλαι εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, καὶ δι' ἑνὸς Ἀνάστασις, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πεφανέρωται. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ἦχου ῥημάτων δεήσεως.

Φύλακας ἔθου τῷ πταίσαντι, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἰδόντα σε, τὰς πύλας ἤνοιξαν. ὤφθης γὰρ ὁδοποιῶν τῷ Λῃστῇ Παράδεισον.

Ἔρημος Ἅδης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν ἑνός. ὃν πολὺν γὰρ πλοῦτον ἐθησαύρισεν, εἰς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φύσις ἀνθρώπων δουλεύουσα, τῇ ἁμαρτίᾳ Δέσποινα Ἁγνὴ, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε. σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς Ἀμνὸς, ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Ἐπιβοώμεθα πάντες, σὲ τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι. μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱὸν παῤῥησίαν κέκτησαι.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου Παντοδύναμε, καὶ Ἅδης ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ Κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, καὶ Κόσμος Σωτήρ μου, ἀνυμνεῖ σε ἀεί. Ὁ Οἶκος.

Εὐ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ Ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ Ἅδου

τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα Κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, φιλάνθρωπε. διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ Κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀντίθεον πρόσταγμα, παραμομοῦντος,
„Τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀ-
„νερρίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεο-
„σεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύμα-
„τος, ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάριον.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα, δι' εὐσπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἄνθρωπον, καθορᾶν τυραννούμενον, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ Αἵματι, Ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰδόντες σε ἔπτηξαν ἠμφιεσμένον, στολὴν ἐκδικήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ Ἅδου Χριστέ. ἀγνώμονα τύραννον, οἰκέτην Δέσποτα, ἦλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε καταποῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ Ἀνύμφευτε. πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ Θείῳ Τόκῳ σου.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες.

Ἔκρινε τὸν Προπάτορα πάλαι, ἐν τῇ Ἐδὲμ παρακοῇ. ἀλλ' ἑκουσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λύων τὸ ἔγκλημα, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐσώκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσσῃ, τῷ ἰοβόλῳ ἐν Ἐδέμ. τὸ ἐθελούσιον δῆγμα, τῷ ἑκουσίῳ Πάθει ἰάσω γὰρ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Βαίνοντα ἐν σκιᾷ με θανάτου, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ φῶς, τὸν σκοτεινόμορφον Ἅδην, τῇ ἀστραπῇ βαλὼν τῆς Θεότητος, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Εὗρα ἐν νυκτὶ Ἰακὼβ μὲν, ὡς ἐν αἰνίγματι Θεὸν σεσαρκωμένον. ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρυκτωρίᾳ ὤφθη τοῖς μέλπουσιν· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀπορρήτου, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Ἰακὼβ προσπαλαίει. δι' ἧς ἑκὼν ἠνώθη ἀνθρώποις Ἁγνὴ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἕνα κηρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σου Υἱὸν, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, καὶ ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καὶ γλώσσῃ βοῶν· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι,
„τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ
„προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέ-
„γουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλ-
„λοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ-
„ρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Αἵματι Χριστὲ, τῷ σῷ πεφοινιγμένην, τὴν τῆς σαρκός σου καθορῶντα στολὴν, ἐν τρόμῳ ἐξίστατο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐ μου τὸ θνητὸν ἐνέδυσας Οἰκτίρμον, ἀθανασίαν τῇ Ἐγέρσει σου. διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι, ὁ ἐκλόκτος Λαὸς Χριστὲ κράζων σοι· κατεπόθη ὄντως εἰς νῖκος ὁ θάνατος. θ'.

Εὐ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν Μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννῆτορ Πάναγνε. ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες.

Ὠράθης ἐν Σταυρῷ, καθηλούμενος ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει. ἑκὼν ἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξανέστης, καὶ ἐλυτρώσω πάντας τοὺς βροτοὺς Φιλάνθρωπε, πίστει με-

λῳ-

Digitized by Google

λωδήτως· ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συσχεῦσαι τῆς φθορᾶς, ὑπελθοῦσα τὰ καταχθόνια, Θεοῦ Λόγε, ὁμπερδιέπλασας δυνάμει σου, Χριστέ μου θεία, καὶ ἀφθαρτίσας, δόξης ἀϊδίου μέτοχον ἔθεσας ἀπεργάσω· ὑμνείτω κραυγάζουσα πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὡράθη ἐπὶ γῆς διὰ σοῦ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναφέραφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος, καὶ δυνάμει, ᾧ μελῳδοῦντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν· ὑμνείσθω ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε Ἀγγέλων καταγγέλλοντες, δοξάζομεν Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν ἕνα ἀπεκύησας τῆς Τριάδος σεσαρκωμένον τῷ σωτῆρι τῷ Πατρὶ, καὶ Πνεύματι, πάντας μεγαλύνομεν. ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἦρξε Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ „ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου „ ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσπερισμένα φωτίσαι „ σαι, σωσαγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ „ τὸν Παμύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνο„ μεν.

Τροπάριον.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ φυτευθεὶς, ἐν τῷ Κραμίῳ Σωτὴρ, τὸ τρισόλβιον Ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, Αἵματι καὶ Ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς σου, Χριστὲ ἀρδευόμενον, τῷ ζωῷ ἡμῖν ἐζωοποίησε.

Καθεῖλες δυνάστας σαυρωθεὶς ὁ Παντοδύναμος, καὶ τὸν κάτω κεκμηκότα, ἐν τῷ τοῦ Ἅδου φρουρᾷ, φύσιν τὴν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ Πατρικῷ ἐμίδρυσας θρόνῳ. μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον, προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Τριάδα τρισάριθμον; Τριάδα ὁμούσιον, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες, Πατέρα ἀνάρχως ἀνεκλάλητον, καὶ Υἱὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, καὶ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, ἐν μιᾷ θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ οὐσίᾳ, ἀδιαιρέτως προσκυνοῦντες, ἀνυμνοῦμεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ νεφέλης φωτὸς, ὁ Θεὸς ἐν Σινᾶ „ τῷ ὄρει, τὸν Νόμον ἔδωκε τῷ Ἰακὼβ, „ ἐν τύποις καὶ σκιαῖς, τὸν Χριστὸν προ„ φητεύων. ὃν ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, ὁ Συμεὼν „ ἐδέξατο, καὶ τοῖς ἔθνεσι κατήγγειλε.

Τροπάριον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ, ἐν τῷ Σταυρῷ σου ἐκρεμάσθη ὁ Ἥλιος, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ γῆ, καὶ ἐσείσθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἐσφραγίσθη ὁ τάφος, καὶ ἐσφραγίσθη ὁ Ἅδης, καὶ ἐσφραγίσθη ὁ θάνατος, καὶ ἐσφραγίσθη ὁ τύραννος, καὶ ἐσφραγίσθη ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἁμαρτία, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀνομία, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀσέβεια, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀδικία, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀκαθαρσία, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀκολασία, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀσωτία, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀπιστία, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀπάτη, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀλαζονεία, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀλαζονεία, καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἀλαζονεία

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. χαίρετε Λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισαν. Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισαν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων. Ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἔρραναν μύρα μετὰ δακρύων ἐπὶ τὸ μνῆμά σου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν· ἀνέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη, καὶ Λαοὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ Ἅδῃ τριημερεύσαντα, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται πάντας τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐσταυρώθης, ἐτάφης Χριστὲ, ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄντως παράνομοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε, ἔχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες. Σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος, καὶ ἔλεγον· εἴπατε ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταὶ, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν, μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεὸς, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον, πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Σταυρόν σοι προσφέρομεν, εἰς πταισμάτων συγχώρησιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω, φιλάνθρωπε.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν Ταφὴν τὴν Ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν Κόσμον, Φιλάνθρωπε.

Τῷ Θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν Κόσμον διέσωσας.

Μυροφόροις ὑπήντησας, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰπεῖν σου τὴν Ἔγερσιν.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ τὸ φῶς θεασάμενοι, ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ Ἅδου, Χριστὲ ἐξανέστησαν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, πάντες, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε κυήσασα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἀν. Δεσποτικὰ προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου σου νεκρόν.

Δός μοι μετανοίας λογισμὸν, δὸς καὶ κατανύξεως πόθον τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἔγειρον ἐξ ὕπνου με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τὸ σκότος ἀπέλασον, τὸ τῆς ῥᾳθυμίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεως λῦσον τὴν ζόφωσιν, ὅπως ἀναλεύσας ὁ τάλας, σοὶ προσκολληθήσωμαι Λόγε, καὶ σοῦ τοῖς θελήμασι πορεύσωμαι.

Μόνε εὐδιάλλακτε Χριστὲ, μόνε ὑπεράγαθε Λόγε καὶ ἀνεξίκακε, Σοὶ προσπίπτω εὔσπλαχνε, Σὲ ἱκετεύω θερμῶς· Σοὶ κραυγάζω δεόμενος· ἡμάρτηκα, σῷσον, σῷσον με τὸν ἄσωτον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὅπως εὐχαρίστως κραυγάζω· Κύριε, συγχώρησιν δός μοι, καὶ σοῦ τῇ χρηστότητι πορεύσομαι.

Πάντα ἅπερ ἥμαρτον εἰς σὲ, λόγοις τε καὶ ἔργοις, Θεέ μου, καὶ ἐνθυμήσεσι, πάντω

τα ἐξαγγέλλει σοι, πάντα νῦν λέγω σοι. τὴν ἡμέραν παρῆλθον γὰρ, καὶ πάντα τὸν χρόνον, νύκτα δὲ κατέλαβον πλήρης ἐν πάρχων κακῶν. ὅθεν σοι προσπίπτω κραυγάζων· Δέσποτα μου Δέσποτα Σῶτερ, ἥμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

Ἕτερα τῶν Ἀσωμάτων. Ὅμοια.

Δεῦτε ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς προαρχηγοὺς τῶν Ἀγγέλων ἀνευφημήσωμεν, πάντων γὰρ ὡς πρόκριτοι, τῶν Ἀσωμάτων Χορῶν, στρατηγοὶ, καὶ Ἀρχάγγελοι, ἐκλήθησαν ἄμφω, ἄρχων γὰρ τῆς χάριτος ὁ Γαβριὴλ πεφυκὼς, νόμου, καὶ τῶν πρὸ Μωϋσέως, ἔξαρχος γνωρίζεται εὐθὺς, ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχηγὸς Μιχαήλ.

Εὖγε Ἀσωμάτων ὁ Φωστὴρ, εὖγε τῆς αὐλοῦ χορείας, ὦ Ἀρχιστράτηγε, Μύστα, καὶ Πρωτάγγελε τῶν ἀπορρήτων Θεοῦ, Μιχαὴλ Παμμακάριστε, Αὐτόπτα τῶν ἄνω· λύτρωσαι δεόμεθα τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων· Σὲ γὰρ πρὸς τὸν Κύριον πάντες, εὐγενῆ Προστάτην προβαλλόμεθα.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων Στρατηγὲ, καὶ τῶν ἀπορρήτων ὁ Μύστης, καὶ Λειτουργὲ τοῦ Θεοῦ, Ἄρχων καὶ ἀκρότατε, τῶν Ἀσωμάτων χορῶν, Γαβριὴλ ὑπερένδοξε, φρικτῶν μυστηρίων, ὤφθης γὰρ διάκονος κρυφιομύστου βουλῆς. Σὺ γὰρ τὴν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἄκραν συγκατάβασιν ἦλθες, ἐπὶ σωτηρίᾳ προαγγέλλων ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὥραν τῆς ἐτάσεως σκοπῶν, φρίττω ἐννοῶν μου τὸ πλήθη τῶν παραπτώσεων. τί ἀπολογήσομαι; πῶς διαφεύξομαι, τὴν αἰσχύνην τὴν μέλλουσαν, ἀσώτως βιώσας; ὅθεν Κόρη κράζω σοι θερμοῖς τοῖς δάκρυσι· πλῦνον τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἡ τὸν καθαρὸν Μαργαρίτην, τὸν Χριστὸν κυήσασα, καὶ σῶσόν με.

Εἰς τὸν ᾖ. ᾖ. Κατανυκτικά.

Ἥμαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν. ἱλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, Οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε Πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε. δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Β'. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἦλο. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος β'.

Ὡς κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος χειμάζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς εὔδιον λιμένα ὁδήγησόν με, Κύριε διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ, τὸ ἀκοίμητον, διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε, βλέψον εἰς Λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν β'. ἦλο. κα. Κατανυκτικά.

Ἐλέησόν με· εἶπεν ὁ Δαβὶδ, κἀγώ σοι κράζω· ἥμαρτον Σωτὴρ, τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι. ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρε-

χαρ. ἐγὼ δὲ ῥαμίδα μίαν ὑκέκτημαι. ἀπέγνωσμαι, καὶ δέσμαι, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες. χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις ὁ πάλαι Παράδεισος.

Μετὰ τὴν γ'. ἄλλα Καθίσματα.

Εὐφροσύνης ὑπάρχουσα.

Τὰ σώματα τῶν παναγίων χορῶν, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, καὶ δεσπότην, φείσασθαι ἡμῶν ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ῥύσασθαι ἡμᾶς, πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πάσης ἀπειλῆς, προσπίπτοντας πόθῳ τῇ σκέπῃ ὑμῶν.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν Οὐρανὸν ἐν μεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀθέων ὑπέμειναν, καὶ τὸν πλάνον τῶν εἰδώλων κατήργησαν, διὸ τῶν ἱκεσίαις ἐλεύθερωσον τῆς ὁρατοῦ ἐχθροῦ Σωτῆρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποία Μήτηρ ἠκούσθη Παρθένος; ποία δὲ Παρθένος Μήτηρ ἐγνωρίσθη; πάντα τὰ σὰ Θεοτόκε, παράδοξα. διὰ τοῦτό σε, πίστει μεγαλύνομεν.

Τῇ Β'. τρωΐ, Καθίσμα Κατανυκτικόν.

Οὐκ ἐστὶν ἀκροστιχίς.

Οἶμοι δίδυμοί μοι δακρύων, Θεὲ Λόγε.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Εἱρμός.

„ Λεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἆσμα Χριστῷ τῷ „ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ „ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀμήχε, δο„ λίας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ὁ σαρκωθεὶς, καὶ μὴ δικαίως, ὡς ἔφησας, ἁμαρτωλὸς καλέσαι δὲ, παραχωρήσεως εἰς μετάνοιαν. Λόγε, πολλὰ ἡμαρτηκότα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Μόνος ἐγὼ, τῇ ἁμαρτίᾳ δεδούλωμαι, μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι δούλων ὑπέκεξα, μὴ διαλλάξητε μόνῳ, ἐπίστρεψόν με, σῶσόν με διὰ τὴν ἀνωλαγχμίαν σου.

Μαρτυρικά.

Ῥῆμα τὸ σὸν, σταυροφορήσαντες παρέδοσαν, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε τὸν ἀλάστορος ἐκμηκήσαντες θράσος, καὶ τὸν ἀθανασίαν καταπλουτήσαντες.

Ῥεῖθρον ἡμῖν, τῶν τραυμάτων πηγάζουσι, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὰ ἀναβλύζοντα τῆς σαρκὸς ἡμῶν πάθη, ξηραίνουσι δυνάμει τοῦ Θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἡττῶν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου ῥῦσαι σοῦ με μόνη, Θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οὐκ ἐστὶν ἀκροστιχίς.

Ἄδω τὸν αἶνον τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.

Ἀτρίπτου, ἀσιωπήτου.

Ἅρμα τοὺς Θεοφόρους, τῇ αὐγῇ πυρσωθέντας, τῆς σῆς ὑπαίας, τοὺς Ἀσωμάτους ἔδειξας Χορούς, σὲ Χριστὲ δοξάζοντας, ὡς παντοδυνάμου.

Δυνάμιν ἀφθαρσίας, καὶ δόξαν κεκτημένοι ἀθανασίας, δεδωρημένοι Ἄγγελοι Χριστὲ, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι καταφωτίζονται.

Ὤφθησαν λαμπροφόροι, τὸν αὐλὸν δεικνύοντες. καὶ φύσιν, διὰ συμβόλων Ἄγγελοι Χριστὲ, αἰθερίως τυπούμενοι τὴν καθαρότητα. Θεοτοκίον.

Πάγματα τῶν Ἀγγέλων, τῷ Τόκῳ σου Παρθένε, τῷ ὑπὲρ φύσιν, ὑπηρέτησε χαίρουσα Σεμνή. τὸν γὰρ τέτοκας, Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ Ξύλῳ „ νεκρώσας τὸν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον „ σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν „ τὴν ὑμνῆσαί σε. Τροπάριον.

Ὁμίχλαν ὑποδὺς Χριστὲ ἄφθορον, θεῖα σαρκὸς τοῖς πάθεσι τὸν ψυχικόν μου, μεταμόρφωσαι, καὶ ἀποίησον, καὶ φωτὸς αἰδίου δεῖξον ἔμπλεων.

Ὑπήκουσα ἐχθροῦ παραπικραίνοντος, καὶ πᾶσαν ἐτέλεσα ἁμαρτίαν, καὶ ἀφθόνως

Digitized by Google

νως παρεπίκραμα, σὲ τὸν μόνον μακρόθυμον, Φιλάνθρωπε. Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένοι οἱ ἀήττητοι, ὁπλῖται, καὶ Μάρτυρες τοῦ Σωτῆρος, ὥσπερ τείχη κατηδάφισαν, τὰ τῆς πλάνης γενναίως ὀχυρώματα.

Δυνάμει θεϊκῇ τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν, γενναῖοι, νευρώσαντες Ἀθλοφόροι, τὴν ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος, παντελεῖ ἀπωλείᾳ παρεδώκατε. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερέωσον κλονούμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος. Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Πόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει
„ σου Χριστὲ, καὶ δυνάμιν ἀσθενεῖς, σὲ
„ περιεζώσαντο.

Ὁ φύσει ἀθάνατος Θεὸς, σοφῶς δημιουργὸς ἐν χάριτι στρατιὰς, ἀθανάτους δείκνυσιν.

Νῦν παρεστῶτες ὀρεκτῶν, ἀκρότητι Χριστῷ, σῳθῆναι πάντας ἡμᾶς, Ἄγγελοι πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Ἀρχὴν ὑπὸ χρόνον εἰληφὼς, πιστεύεται ἐκ σοῦ, ὁ χρόνων Δημιουργὸς, Μήτηρ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὑμνῶ σε, ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
„ καὶ ἐξέστην, ἕως ἐμοῦ ἥκεις γὰρ, ἐμὲ ζη-
„ τῶν τὸν πλανηθέντα. διὸ τὴν πόλλην σου
„ συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πο-
„ λυέλεε. Τροπάριον.

Ἐλύϊ, ἁμαρτίας πέπτωκα, καὶ τὴν ἄνωθεν εὐμορφίαν ἀπώλεσα Κύριε, καὶ δέδοικα τὴν τιμωρίαν. διὸ μετανοίας ὡραιότητι, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου κατοφαίδρυνον.

Δολίαις λαλιαῖς ὁ δόλιος, ἀπὸ σοῦ με ἀποσυλήσας, κατάβρωμα ἴδιον εἰργάσατο, Θεὲ τῶν ὅλων. αὐτοῦ τῆς κακίας με ἐξάρπασον, καὶ μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι.

Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μου γέγονεν, ἐργασία μου ἀπωλείας, μιᾷ ῥοπῇ σῷσόν με, ὡς ἔσῳσας ποτὲ τὴν Πόρνην, Χριστὲ μεταγνοῦσαν τῇ κελεύσει σου, ἵνα ὑμνῶ σε μόνε ἀναμάρτητε. Μαρτυρικά.

Ὑπάρχων καινουργὸς ὁ ἄνομος, τῆς κακίας ἐθελουσίως, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρας ἠνάγκαζεν, ἀψύχοις σέβας Θεοῖς ἀπονεῖμαι, ἀλλ' ἠμαύρωται. Θεὸν γὰρ μόνον ἔγνων τὸν ποιήσαντα.

Μονάδα τῇ οὐσίᾳ σέβοντες, καὶ τριάδα τοῖς χαρακτῆρσι, Θεότητα ἄκτιστον, τοῖς κτίσμασιν οὐδ' ὅλως σέβας ὑμεῖς, Χριστομάρτυρες ἐνείματε, ὅθεν κολάσεις πάσας ὑπεμείνατε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἀνθρώποις ἑνοῦται θέλων ὁ Κύριος, Ἄχραντε, καὶ δέχεται μετανοοῦντας τοὺς πρὶν ὑπαχθέντας ἁμαρτήμασι, ταῖς σαῖς λιταῖς ἀεὶ κατακαμπτόμενος.

Ἄλλος. Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἔνδοξόν σου.

Ἱκέτας προσάγω σοι τοὺς Ἀσωμάτους· οὓς περ Οἰκτίρμον, προσδεξάμενος ὡς εὔσπλαγχνος, τῆς ἁμαρτίας με λύτρωσαι.

Νοὶ πλησιάζοντες τῷ παναιτίῳ, Νόες οἱ θεῖοι, καθαιρόμενοι φωτίζονται, ταῖς ὑπερτάταις νοήσεσιν.

Οἱ θεῖοι διάκοσμοι τῆς οὐρανίου ταξιαρχίας, Θείῳ Πνεύματι κοσμούμενοι, διαφυλάττονται ἄτρωτοι. Θεοτοκίον.

Νοήσας σε πόρρωθεν Θεὸν Παρθένε, σεσαρκωμένον, ἐν ἀγκάλαις σου βαστάσασαν, ὁ Ἡσαΐας προκατήγγειλεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
„ ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
„ προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτός σου
„ γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάριον.

Ὁ ὀμματώσας τυφλοὺς, τὴν τυφλωθεῖσάν μου ψυχὴν φώτισον, ἐπαχρυπνεῖν ταύτην ἐνισχύων εἰς πράξεις ἀγαθὰς, ὕπνον ἀμελείας τελείως μισήσασαν.

Ἴασαι μόνε Σωτὴρ, τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν δήγματι, τῆς χαλεπῆς ὄντως ἁμαρτίας, ὁ πάλαι τὰς πληγὰς τοῦ περιπεσόντος Λῃσταῖς ἰασάμενος.

Μαρ-

Μαρτυρικά.

Δῆμος σε τῶν Ἀθλητῶν, δῆμον αἰτῶν μωμῶν διωκτῶν ἤχθυε, πολυειδεῖς πόνους ὑπομείνας· ἐν μιᾷ τοῖς ἱεροῖς δήμοις, τῷ Ἀγγέλῳ ἀεὶ ἐπαγάλλεται.

Ἄστρα πολύφωτα, μαρμαρυγὰς ὑπομονῆς πέμποντα, καὶ τῷ πίστει ἐν Πνεύματι Θείῳ, φωτίζοντα ψυχάς, εὐσεβοφωτισμένοι ἐδέχθησαν Μάρτυρες.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς Ἄνθρωπον ἅμα, Θεόν τε Παμάμωμε.

Εἱρμός. Ἄλλος.

Ὁ ἀθρᾶξ τῷ Ἡσαΐᾳ προφθείς.

Μὴ θείᾳ τῆς Θεαρχίας, προσεχῶς λάμποντα, τὰ Σεραφὶμ, ἐν Χερουβὶμ λαμπρότητι, σὺν τοῖς Θρόνοις τοῖς ἐπιπρεμνίοις, θεαμονήτως τοῖς ἔξης φωτίζεται.

Ὦ πάσης φωτοχυσίας χορηγὸς, ἔσοπτρα φωτοειδῆ, Λόγε Θεῦ, παρήγαγες, τὴν σὴν αὐγὴν μετ' ἀφράστου, ἐν σωτηρίας ἀκλινῶς δεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς σοι τῷ Προπάτορι, σκυθρωπὸν λύσας, ὁ Γαβριὴλ ὁ ἱερὸς Ἀρχάγγελος, Οὐρανόθεν καταφοιτήσας, εὐαγγελίζεται Σεμνὴ Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὦ μὴ ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, „ τὴν ἀφεξιχμίας οὐ τὴς ἀπωλαγχμίας „ σε, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ „ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Κατεβλήθην κακίᾳ τοῦ ὄφεως, καὶ ἐν ἀπογνώσεως κλίμῃ κατάκειμαι, ὁ παραλύτῳ ῥήματι ἀνορθώσας, Χριστέ με ἀνάστησον.

Ῥιπιζόμενον αὔραις τοῦ δράκοντος, καὶ κλυδωνιζόμενον κύμασι παντοίοις, τῆς ἁμαρτίας σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον φιλάνθρωπε Κύριε. Μαρτυρικά.

Ὑπερβαίνετε τὰς ὅρους τῆς φύσεως, τῆς ὑπὲρ τὴν φύσιν βασάνους ὑπέστητε· διὸ τῷ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀγαθῷ ἠξιώθητε Μάρτυρες.

Ὦ καλοὶ, ὡς ὡραῖοι, ὡς ἄτιμοι, τῷ καλλοποιῷ ἐν ὡραίᾳ συνήφθητε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, παμακίνδυνοι πάντοτε Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Ἐκ πασῶν γυναικῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ὃν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς, Παμάμωμε, ἐξ ἧς σὰρξ ἐπέφανε. Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἤχυ ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου Δέσποτα, ψυχὴν ἐπανήσας, „ τῷ δεινῶν με λύτρωσαι, μόνος γὰρ εἶ τῆς „ ἡμῶν, σωτηρίας πρέσβυς.

Τροπάριον.

Ὁ ἐν θείᾳ τύπῳ τῆς δόξης σου, τῆς ἀρχιφώτου Δέσποτα Χριστὲ, φωτοβόλοις λάμψεσιν ἀκτινοφωτοειδεῖς, ἀϋλωμένως μεμύησαι.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ ῥωννύμενα, τὰ Σεραφὶμ κραυγάζουσι, φωναῖς ἀσιγήτοις· ὕμνον τὸν τρισάγιον σέβειν ὑπαμοίβοις ἡμῖν, Φύσιν τρισυπόστατον. Ἅγ.

Ὥμοσας ὥσπερ ὁ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ τῷ Δαβὶδ, ἐκ γαστρός σου προελθὼν πεπλήρωκε, τέτοκας γὰρ τὸν τῆς γῆς, Κύριον βασιλεύοντα.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Εἱρμὸς χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεηθεὶς λα„ τρεύσομεν, οἱ τρεῖς οἱ Παῖδες κα„ τεπάτησαν, ἀθεωτάτου πρόσταγματος· „ μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζό„ μενοι ἐψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ „ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάριον.

Νοὸς ἐκστὰς, ἐν δαιμόνων προσβολαῖς μακρὰν γεγένημαι, τῷ ἀγκαλῶν σε, ὡς ὁ Ἄσωτος, πάσης αἰσχύνης πληρούμενος· μοῦ δὲ ἐπιστρέψας κραυγάζω, ὡς ἐκεῖνος τὸ ἥμαρτον· μή με βδελύξῃ Ἰησοῦ, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἐμέ.

Θεὲ τῶν παντὸς, Νινευΐτας, ἀπειλῆς γεμούσης θάνατον, μετανοήσαντας, πάλαι ἔσωσας· ὡσαύτως, μὲ φιλάνθρωπε, τὴν ὑπερβολὴν ἁμαρτίας, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, μοῦ ἐπιστρέψασαν, φεῖξαι ῥύσαι κολάσεως. Μαρτυρικά.

Πλήγη δεινῶς, ὁ πληγώσας βουληθεὶς ὑμᾶς κακοῦργος, θεσμακάριστοι θεῖοι

Μάρ-

Μάρτυρες, ἢ ἀνιάτρευτος ἔμεινε· πᾶσι δὲ πιστοῖς ἰατρεῖον αἱ πληγαὶ ὑμῶν ὤφθησαν, τοῖς πληγωθεῖσι προσβολαῖς τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ.

Οὐ θήρας πικρὸς, οὐ Τυραννῶν ἀπειλὰς, οὐ ξίφη τέμνοντα, οὐ τὰ πριστήρια κατεπτοήθητε ὄργανα, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ δὲ πάντα ὑπεμείνατε σώματι, Μεγαλομάρτυρες, διὸ ἐστεφανώθητε. Θεοτοκίον.

Αὐλὸν φωτὸς οἰκητήριον, ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ φρυκτωρίαις θείας γνώσεως τὴν ἀθεΐαν μειώσαντος, Ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη. ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομαι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ῥῷ θρόνῳ τῆς ἀρρήτου σου δόξης, περιχορεύοντες ἀεὶ οἱ ἐπουράνιοι Νόες, ἐν ἀσωμάτοις στόμασιν ᾄδουσιν. ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, ἢ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς εἶδον τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, εἰς Οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναφερόμενον, πύλας τὰς οὐρανίους, ᾖραν σοι ψάλλοντες. ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, ἢ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Νόμου σε τὸ κεφάλαιον Κόρη, ἢ Προφητῶν, ὁ Γαβριὴλ ὑποδεικνύων ἐβόα· ἰδοὺ σὺ τίκτεις, μόνη Πανύμνητε, τὸν ὑπέρθων τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸν εὐλογημένη.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„Ὃν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων „τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, ἢ τὴν „φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, „ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπε„ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὑποπεσὼν τῷ πονηρῷ, ταῖς ἐκείνου μηχαναῖς κατεδουλώθην, καὶ ὁρῶν με ὁ πλάνος, ἐν ἀπωλείᾳ πολλῇ καυχᾶται. τούτου με ἐξάρπασον ἡ τῶν πλανωμένων, ἐπιστροφὴ Οἰκτίρμον.

Αὖσον ἀλύτοις με δεσμοῖς, τῶν τοῦ σώματος παθῶν κεκρατημένον, ὁ τὰ ἄλυτα λύσας τῶν ἀπ' αἰώνων δεσμὰ, καὶ τρέχειν πρὸς τρίβους εὐόδωσον, τὰς σωτηριώδεις, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου.

Μαρτυρικά.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοὶ, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ πᾶσαν κακίαν, ἐτεκτήναντο ὄντας· τῶν Παθημάτων Χριστοῦ, ὡς ὄντες μιμηταὶ, μακάριοι Μάρτυρες, τῆς τούτων λυτρώσασθέ με βλάβης.

Τόνυ μὴ κάμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισμῶν, ὥσπερ οἱ Παῖδες, ἐνεβλήθητε πάλαι, καὶ δροσισμῷ θεϊκῷ, ὀφθέντες, ἄφλεκτοι ἐμείνατε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενήσασαν πολλαῖς, προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, Θεογεννῆτορ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ταῖς ῥωστικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγιῆ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Τὸν δάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες „τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλ„λακτον ἢ ζῶσαν Θεοῦ Εἰκόνα τεθεαμέ„νοι, μέσον τῆς φλογὸς ἀνέμελπον. ἡ „οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα „Κτίσις, ἢ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς „αἰῶνας. Τροπάριον.

Ἀγάλματα τῆς σῆς, ἀγαθότητος ὑπέστησας τοὺς Ἀγγέλους, τὰς ἐντολάς σου ἐκτελοῦντας, λόγε ἐν ἰσχύϊ, ἢ συνεργοῦντας πᾶσι τοῖς πιστῶς κραυγάζουσιν· ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τονίμοις ἀρεταῖς, τὴν Οὐράνιον ἐκόσμησας πολιτείαν, ταῖς τῶν Ἀγγέλων καταγλαΐσας ἱεραρχίαις, ταύτην σοι Χριστὲ κραυγάζουσαν· ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τηθόμενοι λαμπρῶς, μελῳδήσωμεν τὴν ἔνθεον μελῳδίαν, τῶν Ἀσωμάτων ἀνενδότως, ἢ τῷ Δεσπότῃ θεολογοῦντες, ᾆσμα σὺν αὐτοῖς κραυγάζωμεν· ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Εὐθύτης ἡ σοφῶς τὸ πᾶν διευθύνουσα, ἠγάπησεν ἐπαξίως, σὲ τὴν Παράμωμον καὶ Παράχραντον Θεοτόκον, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε, ἐν σοὶ σκηνώσασα, ἣν δοξολογοῦμεν. ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ „σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ„δὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, „ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκω„θέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν „ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ καιρὸς ἐργασίας, τί καθεύδεις ἀφρόνως, ψυχὴ ἐν ἀθυμίᾳ παντελεῖ; ἔγειραι. δάρυσι φαίδρυνον τὴν λαμπάδα σου. σπεῦσον, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν. μὴ βραδύνῃς, καὶ μείνῃς τῆς θείας θύρας ἔξωθεν.

Ὢ πῶς φρικτόν σου τὸ βῆμα, φανερῶν πᾶσαν πρᾶξιν, γυμνὴν ἐπὶ Ἀγγέλων καὶ βροτῶν. ὢ πῶς δεινὴ ἡ ἀπόφασις, ἣν τοῖς πταίσασι μέλλεις διδόναι. ἐξ ἧς ῥῦσαί με Χριστὲ, πρὸ τοῦ τέλος, παρέχων ἐπιστροφῆς μοι δάκρυα. Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες τῷ πόθῳ, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ ποιμένος, οἱ ἔνδοξοι καὶ θεῖοι Ἀθληταὶ, Αἵματι θύονται χαίροντες, ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες, καὶ πᾶσαν πρωτοτόκων ἀληθῶς, Ἐκκλησίαν ἁγίαν, ἐν Οὐρανοῖς φαιδρύνουσιν.

Ἡλιακαῖς λαμπηδόσιν, ὡς φωστῆρες δειχθέντες, τῷ φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πᾶσαν ψυχὴν καταυγάζετε, πάντα ζόφον τῆς πλάνης διώκετε, γενναῖοι Ἀθληταί. διὰ τοῦτο ἐν πίστει, ἀξίως μακαρίζεσθε. Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Εἱρμός: Ἄλλος.

„Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις, ὅλος γλυκασ„μὸς, Λόγε Θεοῦ, Παρθένου Υἱὲ, „Θεὲ Θεῶν Κύριε, Ἁγίων Ὑπεράγιε. „διό σε ἅπαντες σὺν τῇ Τεκούσῃ μεγα„λύνομεν.

Τροπάριον.

Ἐυχειμονοῦντες ὤφθησαν Ἄγγελοι φαιδροὶ, συμβολικῶς τοῖς θείοις Μαθηταῖς, τὴν σὴν σαφηνίζοντες δευτέραν παρουσίαν Χριστὲ, μεθ' ὧν σε ἅπαντες, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς εὐεργέτης ἅπασαν, φύσιν λογικὴν δημιουργεῖς, τῆς πρώτης σου αὐγῆς δευτέραν λαμπρότητα. διό σε ἅπαντες ὑμνολογοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Νενοηκώς σου Πάναγνε, τὸ φωτοειδὲς τῆς παρθενίας, καὶ καταπλαγεὶς, χαράν σοι ἐβόησεν ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος. διό σε ἅπαντες, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων ἅ. Κατανυκτικά.

Πῶν πεπραγμένων μου δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σοὺς καταφεύγω οἰκτιρμοὺς, Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην τὴν δακρύσασαν, καὶ τὸν Ἄσωτον Υἱόν. διὸ καὶ προσπίπτω σοι Ἐλεῖμον, πρίν με καταδικάσῃς, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Πᾶς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. μή με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς Οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κτὶ Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ Λείψανα. Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι. καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς σὲ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς,

κα-

Digitized by Google

καρποφορεῖν τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος. Τῇ Β'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ψὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ψὰ πολλά μου ἐγκλήματα, παραβλέψας Φιλάνθρωπε, δεῖξον μέτοχόν με τῆς σῆς, λαμπρότητος δέομαι.

Ψῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, δυσωποῦσί σε Κύριε, ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν, τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε, Μαρτ.

Ψαῖς λιταῖς τῶν Μαρτύρων σου, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ἵλεως φάνηθι τοῖς πιστοῖς, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως. Δόξα.

Ψὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, καὶ Πνεῦμα πάντες πιστοὶ, τὸ θεῖον ὑμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, τοὺς καρπῷ ὀλισθήσαντας, τοῦ Παραδείσου Ἁγνὴ, πολίτας εἰργάσατο.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Τῇ Β'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ΣΤ. προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μόνε ἀναμάρτητε Χριστὲ, μόνε ἀνεξίκακε μόνε, πηγὴ χρηστότητος, ἴδε μου τὴν στένωσιν, ἴδε τὴν θλίψιν μου, καὶ οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου ἐξάλειψον πάσας, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου σῷσον τὸν δοῦλόν σου· ὅπως ἀθυμίας τὰ νέφη, πόρρω ἐκδιώξας δοξάζω, σὲ τὸν ὑπεράγαθον Σωτῆρά μου.

Ἐλέψον ὦ ψυχή μου ταπεινὴ, ἴδε σου τὰ ἔργα ὁποῖα εἰσὶ παμβέβηλα, ἴδε σου τὴν γύμνωσιν, φεῦ καὶ τὴν μόνωσιν. καὶ γὰρ μέλλεις χωρίζεσθαι Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ῥίπτεσθαι βάσανον. νῆψον, διεγέρθητι, σπεῦσον, βόησον, ἡμάρτηκα Σῶτερ, δός μοι τὴν συγχώρησιν, καὶ σῷσόν με.

Εἰῶμα κατεμόλυνα δεινῶς, ἔφθειρα ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ λογισμοῖς ῥυπαροῖς, πάσας τὰς αἰσθήσεις μου κατετραυμάτισα, ὀφθαλμοὺς ἐβεβήλωσα, ἐσπίλωσα ὦτα, λόγοις γλῶσσαν ἔχρανα, καὶ πάντα ἔχω αὐχρά. ὅθεν σοι προσπίπτων κραυγάζω· Δέσποτα Χριστὲ ἥμαρτόν σοι, ἥμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῷσόν με.

Ἕτερα ΣΤ. τοῦ Προδρόμου. Ὅμοια.

Ἐπεῦσον ἐξέλου με πειρασμῶν, ἔνδοξε Κυρίου Προφῆτα, καθικετεύωσε. μάτην γὰρ κεκίνηνται οἱ πολεμοῦντές με, κατ' ἐμοῦ πικροὶ δαίμονες, ζητοῦντες ἁρπᾶσαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὥσπερ στρουθίον οἰκτρόν· μή με καταλίπῃς εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μᾶλλον Παμμάκαρ, ὅτι σύμου πέλεις καταφύγρον.

Ἐτείρας ὁ παράγιος βλαστὸς, βλάστημα στερπνὸν τῆς ἐρήμου, ἡ χελιδὼν ἡ τερπνὴ, ἀηδὼν ἡ εὔλαλος, περιστερὰ ἡ χρυσῆ, τὴν στειρεύουσαν πάντοτε ἀθλίαν ψυχήν μου, εὔκαρπον ἀνάδειξον ἀγαθῶν πράξεων, ὅπως ἐκβλαστάνουσα στάχυν, τὸν ἑκατοστεύοντα Μάκαρ, ἔνθεον προσάξῃ σοι τὴν αἴνεσιν.

Ῥῦσαι αἰωνίου με πυρὸς, σκότους ἀφεγγοῦς καὶ ἀνάγκης, καὶ πάσης θλίψεως, πάσης κακουχίας τε, πάσης στενώσεως, ἱκετεύωσε Πρόδρομε, καὶ δεῖξον μερίδος, τὸν αὐτὸ κατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασι, Μάκαρ σῳζομένων εὐχαῖς σου, ἔνθα τῶν Ἁγίων χορεῖαι, καὶ χαρὰ ὑπάρχει ἡ ἀνέκφραστος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θλίψεις καὶ δεινῶν ἐπαγωγαὶ, πάθη τε ποικίλα χειμάζει, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, Κόρη ἀπειρόγαμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. κυβερνῆτίς μοι φάνηθι, θαλάσσῃ τοῦ βίου, καὶ τὸν ἐπικείμενον πρᾴυνον κλύδωνα, ὅρμῳ γαληνῷ μετανοίας, καὶ ἀναψυχῆς ὁδηγοῦσα, τὸν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντα.

Εἰς τὸν ΣΤ. ΣΤ. Κατανυκτικά.

Ἥμαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱός. δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν. ἱλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, πρεσβεύοντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ἱκετευόντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, ἡ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασῴζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τῆς ζωῆς φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῇ Γ΄. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. ψαλ. Καθίσματα Καταβυκτικά. Ἦχος β΄.

Βεβυθισμένη ψυχή μου ταῖς φαύλαις ἡδοναῖς τὴν ἕξιν, τρόμῳ ἔχουσα τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς αἰωνίου κολάσεως, καὶ ἐν μετανοίᾳ βόησον δακρύουσα· ὁ Θεὸς ἵλάρτου ἐλέησόν με.

Βεβόθρωμαι μου τὸ σωματοδὲς τὸ κατάκειτον, δειλιῶ σου τὸ φοβερὸν δικαστήριον Κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔξ ἔργων σωτηρία. ἀλλ' ὡς ἔχων τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλαγχνίας, οἰκτείρησόν με Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶμεν τὸ χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνέλυσε τὸν θάνατον.

Μετὰ τὴν β΄. ψαλ. καὶ. Καταβυκτικά.

Ἐλέησόν με ἐπερ ὁ Δαβὶδ, κἀγώ σοι κράζω, ἥμαρτον Σωτήρ· τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξάλειψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐβόησε· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι· ἐκεῖνος τὴν τρωμηλὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχε· ἐγὼ δὲ ῥαπίδα μίαν οὐ κέκτημαι, ἀπέγνωσαι καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, μὴ παρίδῃς με δέομενον ἀντιλήψεως τῆς παρὰ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου, ἐλέησόν με.

Μετὰ τὴν γ΄. ψαλ. Καθίσματα.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ὑσπλαγχνίας τὸν ἄφθονον πηγὴν Ἰορδάνου κατέδυσας ῥοαῖς Ἰωάννη· ὅθεν ἐκτενῶς καθικετεύωσε, παθέσι πολλοῖς καταπονούμενον, πελάγει με τοῦ βίου καθ' ἑκάστην χαλεπῶς, ἀπροσδέκτους ἀνυχαῖς, ζωῆς πρὸς λιμένα χειραγώγησον.

Μαρτυρικόν.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσὸν, καὶ δοξάσας τοὺς ὁσίους σου ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν ζόφον ἡμῶν καθέρμησον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὸν ἀχλὺν κατάθυμον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἔδε, τίς ἴδεν Μητέρα τέκνωσιν τὸν ἑαυτῆς Δημιουργόν; ἀπειράνδρως θηλάζουσαν τὸν διδόντα τροφὴν πάσῃ σαρκί; ὧν τῶν θαυμάτων, θρόνος Χερουβικὸς ἐδείχθη ἡ γαστήρ σου, Θεοτόκε κεχαριτωμένη, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Τῇ Γ΄. Πρωΐ, Καθὸν Καταβυκτικός. Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή· βοηθὸς καὶ σκεπαστής „ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς „καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τροπάριον.

Δεῦτε ἀδελφοὶ, πρὸ τῆς ἔξόδου κλαύσωμεν πικρῶς, ὅπως δάκρυσι καθαροῖς φύγωμεν δάκρυα τιμωρίας, ἔχοντα ὄφελος τότε.

Μυριάκις Χριστὲ, ἐπηγγειλάμην τὴν μετανοίαν, καὶ ναὶ σὺ ἀθέτητον ψυχὴν ἔχων τοῖς σφάλμασι περιπίπτω. οἰκτείρησόν με Σωτὴρ, τὴν ἀθέμιτόν μου. Μαρτυρικά.

Οἱ βασάνῳ πυρὰν, ὑπενεγκόντες θείῳ δρόσῳ, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, πύρωσιν ἐκ μνήμης λυτρώσασθέ με, πάθη χαλεπὰ περικείμενον.

Ἰσχυροὶ κατ' ἐχθρῶν, ἀναδειχθέντες ἀθλήσει θείᾳ, τὴν ἀμείλικτον αὐτῶν κατεπαλαίσατε δυναστείαν, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀξιάγαστοι. Θεοτοκίον.

Φιλογυφόρε λαβὶς, ἣν Ἡσαΐας ἔβλεψε ποτὲ, τὰ ὑλώδη τῆς ἐμῆς καρδίας πάθη, Θεογεννῆτορ φλέξον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον.

Ἕτε-

Digitized by Google

Ἕτερος Κανὼν τῷ Προδρόμῳ.
Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Βαπτιστὰ πάντων τῶν δικαίων προσδέχου.
Ἰωσήφ. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.
Βαπτιστὰ ὁ Πρόδρομε Χριστοῦ, καταβαπτίζομαι, διὸ νεκῶ ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου κυβέρνησον, ὁ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου κατάπραΰνων, ὅπως ἐν γαλήνῃ, θεία γενόμενος μυρολογήσω σε.
Πορφύρᾳ λαμπρὰς φωτισμῷ, ἄφραν ὡς πολύφωτον, τῆς μοναδικῆς αὐγοτολῆς προέδραμες, ὑφ' ἧς καταυγάζεσθαι, τὴν καρδίαν μου, Βαπτιστὰ καθικέτευε, τὴν ἐσκοτισμένην, πάσαις τῶν δαιμόνων ἐπιβέσεσι.
Ποταμῷ τὸν ἄβυσσον ποτὲ, Παῦσοφε κατέδυσας, κατακλυσμὸν ἐργαζομένην χάριτι, πάσης παραβάσεως. ἀλλὰ δέομαι τῆς χειμάρρους, Μακάριε, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ξήραναι ἐμοὶ μετανοίᾳ σε.

Θεοτοκίον.

Πῶς Ἀγνῆς Παρθένε συγγενὴς, Μάκαρ ἐχρημάτισας, τῆς τὸν Θεὸν σωματωθεῖσαν, Πρόδρομε, μεθ' ἧς σε γεραίρομεν, καὶ δεόμεθα, οἱ τῷ θείῳ τεμένει σου, μὴ περιπολῶντες, ὅπως ἡμᾶς ποιήσῃ τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερωθεὶς τὰ μὴ, καρποφόρον „ σε ὁ Θεὸς, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῷ „ καλῷ, φυτουργὲ τῷ ἀγαθῷ τὴν ἀ„ ὠφελαγχνίαν σου. Τροπάριον.

Τὰ θυμίας μυρεψικῷ, ἐβαρύνθην τὴν ψυχὴν, διέγειρόν με, πρὸς ἐλπήγορσιν, Χριστὲ, μεταγοίας τοῦ ποιεῖν τὰ σὰ προστάγματα.
Τὴν μὲ δείξῃς Ἰησοῦ ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ, κατεγνωσμένον ἀλλὰ πρὸ τελευτῆς, ἐπιστρέψας χαλεπῆς, ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς ἐνθέοις τρόποις, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ πάθη ἰάσασθε. Τῷ τῷ ἐν Οὐρανοῖς, ἀϊδίων ἀγαθῶν ἀξιωθῆτε, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς, σεσῳσμένοι ἐγκατε.

Θεοτοκίον.

Γαλήνεις μητροπρεπῶς, τὴν τροφέα τοῦ παντὸς, ὁ φέρεις τοῦτον, ἐν ἀγκάλαις Ἁγνὴ, τὸν τὰ σύμπαντα χειρὶ φέροντα παντότε.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, „ ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροὺς „ μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ „ σῷ ἁγίῳ· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς „ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Τροπάριον.

Τὰ πηγάσω τὰ πλύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, καταύγασον ἐμοὶ μετανοίᾳ σε, Κύριε Πρόδρομε, καὶ πάσης ῥῦσαί με, ἁμαρτίας δέομαι περισάσεως.
Σταυρώσεως ἀπέλυσας τὴν τεκοῦσαν, τεχθεὶς Θεὸς προνοίᾳ, σοφὲ Προφῆτα. σταύρωσαν δὴ ἔργασαι καρποφόρον, μοῦ τὴν καρδίαν μου, Κύριε Πρόδρομε, ἀρετῶν ἐκφέρουσαν τὰ βλαστήματα.
Μὴν πόθῳ σοι δεηθέντα θεῖον οἶκον, τῆς ἄνω κληρουχίας τυχεῖν δυσώπει, τοὺς πίστει τῷ τεμένει σου λειτουργοῦντας, μοὺς τῷ Πνεύματος τῷ θείῳ ποίησον, βαπτιστὰ ὁ Πρόδρομε, μετανοίαις σου.

Θεοτοκίον.

Γαλλεται ὁ Πρόδρομος ἐν μηδυῖ, φερόμενος μητρῴᾳ, καὶ προσκλίνει, τὸν Κύριον φερόμενον σὴ μηδυῖ, Θεοχαρίτωτε ὃν καθικέτευε, ἀπὸ πάσης θλίψεως λυτρωθῆναί με.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πλὴν ἐκ Παρθένου σε γέννημα, ὁ Προ„ φήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε „ βοῶν· τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβή„ θην, ὅτι ἀπὸ Θαιμᾶν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου „ κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Τροπάριον.

Πεσυλημένον με παθεσι, καὶ πτωχὸν λόγοις, καθορῶν ὁ δυσμενὴς, τῇ ἀπωλείᾳ μου τέρπεται ὁ δολιόφρων. Κύριε τῆς δόξης, πλουτισὰ τῇ ἀπόρῳ, τῆς αὐτεξουσίου σου ἀκαιρίας ὄφελος.

Digitized by Google

Χεῖρας ἢ ὄμματα Κύριε, κατερρύπωσα πράττων, ἃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν, ἢ εἰς ὀργὴν συνεκίνησα τοὺς οἰκτιρμούς σου, καταδαπανήσας τὴν σὴν μακροθυμίαν. ἐπιβλέψας, οἴκτειρόν με Ἀγαθέ.

Μαρτυρικόν.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν Ἁγίοις ὑπάρχει, πειθαρχήσασιν αὐτῷ, ἢ καθελοῦσι τὰ ξόανα τῆς ἀπωλείας, ἢ κληρωσαμένοις Παραδείσου τὸ πλάτος, οὗπερ πάλαι ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ.

Ῥείθροις αἱμάτων Μακάριοι, ἀνεστείλατε λύθρον, προσαγόμενον ποτὲ δαίμοσι πρᾶσιν ὀλέθριον, ἐπ' ἀπωλείᾳ προσαγόντων ἀνθρώπων. διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε ἀεί.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος ἐν Πνεύματι, Προφητῶν Θεοτόκε, ὁ περίδοξος χορὸς, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον ποικιλοτρόπως, τοῦτο προχαράττει, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ὧν τὸ πέρας καθορῶμεν τηλαυγῶς.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῦ κλίναντος Οὐρανοὺς, ἢ βροτοῖς ὁμιλήσαντος, τὴν κάραν ὑπέκλινας, τῇ δεξιᾷ σου, Πανόλβιε· ἧμε περιφρούρησον, ἐν ταπεινώσει φυλάττων τὴν καρδίαν μου.

Ἠέρημος σὲ πολίτην, ἡ ἄβατος ἔσχηκε, Μακάριε Πρόδρομε. ὅθεν βοῶ σοι· τὴν ἔρημον πάσης θείας πράξεως, γεγενημένην ψυχήν μου περιποίησον.

Νόμον θεῖον ἐκδικῶν, παρανόμως ἀνῄρησαι, διὸ ἱκετεύω σε, παρανομοῦντά με πάντοτε ἢ δελεαζόμενον, ταῖς τῶν δαιμόνων, ἀπάταις ἐπανόρθωσον.

Δειμάμενος σεαυτὸν τοῦ δεσπότου ἀνάκτορον, πρὸς θεῖα σκταώματα, νῦν μεταβέβηκας Πρόδρομε, ὧν τυχεῖν ἱκέτευε, τὸν σοὶ πανάγιον οἶκον ἀνεγείραντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν νοσοῦντα Πανάμωμε, ἢ λῦσον τὰ πάθη μου, τὰ χαλεπὰ ἢ δυσίατα, ὅπως μεγαλύνωσε, τὴν μεγαλύνασαν ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ μου
„ διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν
„ σου καταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης
„ Βασιλεύς.

Τροπάριον.

Ἁμαρτίας συνάπτω ἀφρόνως ταῖς ἁμαρτίαις, ἢ ἀνάνευσις οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ μου. οἴμοι, πῶς ὀφθήσομαι Χριστῷ;

Ναυαγήσας, ὡς πλοῦν ἀπώλεσά μου τὸν φόρτον, ὅν μοι δέδωκας Οἰκτίρμον, ἢ νῦν πενόμενος κράζω· μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς τὴν δόξαν παριδόντες, τὴν κάτω ἢ πατουμένην, οὐρανίου Ἀθλοφόροι, κατηξιώθητε δόξης, συνυπάρχοντες Χριστῷ.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα, τὸν νοῦν χωρίσαντες πίστει, τὰς βασάνους οἰκειοῦσθε ἐρωτικῶς, Ἀθλοφόροι, οἰκειούμενοι Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Δανιήλ σε ὄρος μέγα, ἐν Πνεύματι ἐθεώρει, Θεοτόκε, ὃς οὗ λίθος ἀποτμηθεὶς, ἐκλεπτύνει τῶν δαιμόνων τὰ γλυπτά.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Ταῖς προχοαῖς, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, τῆς ἀφθαρσίας, Πρόδρομε βαπτίσας Χριστὸν δυσώπει, τὰς ἀναβλύσεις τῶν παθῶν μου ξηράναι, καὶ χειμάῤῥουν τρυφῆς κληρώσασθαι, καὶ τὴν τῶν δικαίων τερπνὴν ἀγαλλίασιν.

Ἤδη θρηνῶ, ἢ συστέλλομαι φόβῳ, ἢ ἀπορίᾳ, πάντοτε συνέχομαι, ἐννοῶν μου τὰ πεπραγμένα, ἢ τὴν μέλλουσαν δίκην τὴν φρικώδη. εὔσπλαγχνε Κύριε φεῖσαί μου, τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεσιν.

Νομοθετῶν τοῖς λαοῖς σωτηρίαν, ἐν μεταγνώσει Πρόδρομε, πταισμάτων γενησομένην, μέσον τοῦ νόμου, ἢ τῆς χάριτος ἔστης. διὰ τοῦτο ἐκδυσωποῦμέν σε, τρόπους μετανοίας ἡμῖν καταφαίδρυνον.

Δός μοι καιρὸν μετανοίας, ῥᾳθύμως τὸν παρελθόντα ὅλον δαπανήσαντα Εὐεργέτα, ἔχων εἰς τοῦτο δυσωποῦντά σε Λόγε, Ἰωάννην τὸν μέγαν Πρόδρομον, καὶ τῆς μετανοίας παγκόσμιον κήρυκα.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἐπιβουλαῖς καὶ ἐνέδραις τοῦ πλάνου ἐθαυμα-
τώθην, Δέσποινα παράμωμε, ζώωσόν
με ἡ τετοκυῖα τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων,
Θεοτόκε τὴν ἐνυπόστατον, ἵνα σε ὑμνῶ
εὐσεβῶς τὴν Παράμωμον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι Χρι-
„στὲ καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζο-
„μαι, ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θη-
„ρὸς, κἀμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διά-
„σωσον Σωτήρ.

Τροπάριον.

Ὡς πάλαι Χαναναῖα κραυγάζωσοι Σω-
τὴρ, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησας με οἴκτειρον.
Ψυχὴν γὰρ πάσχουσαν ἔχω ἐν δεινοῖς, καὶ μὴ
ἑαυτῆς εἰς αἴσθησιν βουλομένην νῦν ἐλθεῖν.
Παράσσει με ἀμέτρων κλυδώνιον πα-
θῶν. ὡς τῇ θαλάσσῃ ποτὲ ἐπετίμη-
σας, καὶ ἔσωσας τοὺς Ἁγίους Μαθητὰς, κἀ-
μὲ Ἰησοῦ ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ἐξέστησαν Ἀγγέλων ἀσώματοι χοροὶ,
τὴν καρτερίαν ὑμῶν τὴν ἐν σώματι,
καὶ ἤνεσαν τὸν παρέχοντα ὑμῖν, σεπτοὶ
Ἀθληταὶ, καὶ δύναμιν καὶ καμάτων ἀμοιβήν.
Ῥαινόμενοι αἱμάτων οἰκείων ταῖς ῥο-
αῖς, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι Μάρ-
τυρες, πηγνύμενοι ὑπὸ κρύους χαλεποῦ,
πρὸς θάλψιν ζωῆς μετέβητε, ἀνυμνοῦν-
τες τὸν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τράπεζα τὸν Ἄρτον χωρεῖς τὸν
μυστικὸν, ἐξ οὗ φαγόντες, οὐκ ἔτι
λιμώττομεν Πανύμνητε, οἱ εἰδότες σε
Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ Γεννήτριαν, καὶ
τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Εἱρμὸς, Ἄλλος.

„Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμε-
„νος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλάγ-
„χνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ
„φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Ἡ φωνὴ ἡ τὸν Λόγον κηρύξασα, πάν-
των τὰς φωνὰς προσδεξάμενος αἴτη-
σαι, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, δωρηθῆναι
τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε.
Συντριβὴν τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον,
τῶν ἁμαρτιῶν τὸ φορτίον διάλυσον,
καὶ παρ' ἐλπίδα σῶσόν με, ταῖς εὐχαῖς σου
μακάριε Πρόδρομε.
Ἰησοῦν ὃν χειρί σου ἐβάπτισας, Πρό-
δρομε ἱκέτευε, χειρός με ῥύσασθαι, τῆς
ἁμαρτίας αἴροντα, πρὸς αὐτὸν ἀεὶ χεῖρας,
πανεύδοξε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας συνέχομαι, ὕπνος
ἁμαρτίας βαρεῖ τὴν καρδίαν μου. τῇ
σῇ ἀγρύπῳ Πάναγνε, μεσιτείᾳ ἐξέγειρον
σῶσόν με.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι Παῖδες, ἐν τῇ
„καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες· εὐλογη-
„τὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει
„ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρ-
„τίας ἡμῶν ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμέ-
„νος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Νόμους τοὺς σοὺς ἠθέτησα, ὑπήχθην
τε ταῖς ἀλόγοις ἐπιθυμίαις, πράτ-
των τὰ μὴ ἀνήκοντα Χριστὲ, ὅτι ἐματαιώ-
θην ἐν τῇ ἀπονοίᾳ μου, ὥσπερ ἄλλος οὐ-
δεὶς ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς. μὴ οὖν ἐάσῃς με
Σῶτερ, ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.
Ἐν ἀνομίαις Κύριε, ἰδοὺ ἐγὼ συνελήφ-
θην, ὡς ὁ Δαβὶδ κραυγάζω, καὶ ὡς
ἡ Πόρνη δακρύω, καὶ ὡς παραπικραίνων
δοῦλος παρεπίκρανα, σὲ τὸν μόνον ὑπάρ-
χοντα Θεὸν ἀγαθόν. μὴ οὖν ἐάσῃς με Σῶτερ,
ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν. Μαρτ.
Μαρτυρικῶς ἠγώνισται δῆμος τῶν Ἀ-
θλοφόρων, μαρτυρικῶς ἐστέφθη
τῇ ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν
Θεὸν ἠγάπησε, τὸν τὰ πάντα πεποιηκό-
τα λόγῳ. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς χαίρων, ἀπο-
λαύει τῆς θείας κληρουχίας.
Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ ἀφαιρούμενοι
χεῖρας, καὶ πόδας εὐθυδρόμως, πρὸς οὐ-
ράνιον οἱ εὐκλεεῖς ἐστέλλοντο πορείαν, κα-
θυποσκελίζοντες τὰς πορείας τοῦ μόνου πο-
λεμήτορος. αὐτῶν ταῖς προσευχαῖς, σῶσον
πάντας Λόγε, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τὸ Χερουβὶμ δοξάζουσι, τὰ Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, Θρόνοι καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Κυριότητες ἀεὶ τὸν ὑπὲρ νοῦν σου τόκον, Μαρία Πανύμνητε, ὅτι μόνη Θεὸν κυοφορεῖς ἐν σαρκί. ὃν αἴτησαι Ἁγνὴ, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας.

Ἄλλος. Ἀντίθεον προστάγμα.

Προῤῥίζους ἀξίνῃ σου τῆς μετανοίας, ἐκτίλας τοὺς μώλωπας τῆς ἐμπαθοῦς καρδίας μου, ἐμφύτευσον Πρόδρομε, θείαν ἀπάθειαν, φόβον τε ἁγνότατον Θεοῦ, πάσης κακίας ἀλλοτριοῦντά με.

Ῥοαῖς ὡς ἐβάπτισας τοῦ Ἰορδάνου, στεγάζοντα ὕδασι τὰ ὑπερῷα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, ὕδωρ δωρήσασθαι, θείας κατανύξεως ἀεὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, ἔνδοξε Πρόδρομε.

Ὁ Κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν, Ἀμνὸν Θεοῦ Πρόδρομε, κηρύξας, τοῦτον αἴτησαι, ἐρίφων τῆς μοίρας με δεῖξαι ἀλλότριον, καὶ τοῖς δεξιοῖς αὐτοῦ, κἀμὲ συναριθμῆσαι προβάτοις ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσα φέρει σε νηδὺς Παρθένε, ἐγγάστριον φέρουσαν τὸν Λόγον σωματούμενον. ὃν θείοις σκιρτήμασιν ὁ μέγας Πρόδρομος, στείρας ὁ παράγιος καρπὸς, ἐπέγνω χαίρων, καὶ προσεκύνησε.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου
„ τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προ-
„ τυπώσαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ
„ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἵνα θεώσῃς ἡμᾶς, ἐσαρκώθης δι' οἶκτον. οὐ συνῆκα δὲ ὅλως. δουλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς. τοῦ σῇ ἀγαθωσύνῃ ἐπίστρεψόν με Χριστὲ, ἡ πάντων σωτηρία.

Εὐ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, πλανηθεῖσαν εἰς ὄρη, παραβάσεως Λόγε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἐπίστρεψον σῶσον, μή με τελείως ἐχθρὸς, ὁ πλάνος καταπίῃ.

Μαρτυρικά.

Στῶμεν ἀνδρείως ὁμοῦ, ἀνεβόων ἀλλήλοις, οἱ τέρπνοι Ἀθλοφόροι, αἰκιζόμενοι δεινῶς. Χριστὸς ἰδοὺ προτείνει τῆς νίκης τοὺς Στεφάνους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς, τῶν στερρῶν ἡμῶν πόνων, ἀπεπνίξατε ὄφιν, τὸν βουλόμενον ὑμᾶς δελεάσαι κακούργως, καὶ Παραδείσου τρυφῆς ὤφθητε κληρονόμοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, καὶ ἐγένετο βροτὸς, Παρθένε Θεοτόκε, ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι,
„ τὰς ἐνεργείας διεμέριζε τῷ θείῳ προ-
„ στάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα,
„ τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· εὐλο-
„ γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Λίδου δεξιὰν, ἐμοὶ χαμαὶ κειμένῳ, ὁ δεξιὰν ἐκτείνας Πρόδρομε, καὶ λούσας τοῖς ὕδασι τὸν ἀμόλυντον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ μολυσμοῦ τοῦ σώματος, ὅλον ἀποκαθαίρων, τῇ μετανοίᾳ, καὶ σῶσόν με.

Ἔχουσα ψυχὴ, καιρὸν τοῦ μεταγνῶναι, τῆς ἀμελείας τὸν βαθύτατον ὕπνον ἀποτίναξον, καὶ σπουδαίως ἐπαχρύπνησον, βοῶσα τῷ Δεσπότῃ σου· εὔσπλαγχνε οἴκτειρόν με, τοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεσι.

Χείμαῤῥοι παθῶν, καὶ ὕδατα κακίας, ἕως ψυχῆς μου ἐπεισήλθοσαν, μακάριε Πρόδρομε. σπεῦσον τάχος ἐξελέσθαι με, ὁ ποταμοῦ τοῖς ῥεύμασι λούσας τῆς ἀπαθείας, τὸ γαληνότατον πέλαγος.

Οἴμοι τῷ πολλὰ κακὰ πεποιηκότι. οἴμοι τῷ μόνῳ παροργίσαντι Θεὸν τὸν παράγαθον. Βαπτιστὰ Χριστοῦ βοήθει μοι, καὶ βράβευσον πταισμάτων μου λύσιν, καὶ τῶν χρεῶν μου ἀποκοπὴν μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὕψιστον Θεὸν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ἀπὸ κοπρίας με ἀνάστησον, παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ δεινῶν ὅλον πτωχεύσαντα, ταῖς θείαις καταπλούτισον Πάναγνε, ἀρεταῖς με, ὅπως ὑμνῶσε σωζόμενος.

Ὠδὴ

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὦ ὦν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς „ἑώρακε ποτὲ, ὅτι Παρθένος, εὑρέθη ἐν „γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδύνως τὸ βρέφος „ἀποτεκοῦσα; τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα, καὶ σὲ „Ἁγνὴ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Τροπ.

Ὢ πῶς φρικτὸν ὑπάρχει σου τὸ βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι προσδοκῶ, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι ὅλως τούτου τὸ ἔμφοβον, ἐν ἀμελείᾳ τὸν πάντα διάγων χρόνον. ἐπίστρεψόν με, μόνε Δημιουργὲ, ὁ Μανασσῆν ἐπιστρέψας πλημμελήσαντα.

Στῆσον Χριστὲ, τὰ ῥήματα βοῶ σοι τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν, ὄμβρους διδούς μοι δακρύων, ἐναποπλύνοντας τὸν μολυσμὸν, ὃν ὑπέστην ἐξ ἀφροσύνης· καὶ σῶσόν με ὁ σώσας, τὴν ἐκ ψυχῆς μετανοήσασαν Πόρνην τῷ ἐλέει σου. Μαρτυρικά.

Ἡ φωταυγὴς τῶν θείων Ἀθλοφόρων μνήμη, ὡς Ἥλιος ἡμῖν ἐξανατείλασα πᾶσι, τῆς γῆς τοῖς πέρασι φωταγωγεῖ, καὶ τὸ σκότος ἀποδιώκει τῆς εἰδωλομανίας, καὶ τῶν παθῶν τῶν ψυχοφθόρων τὸν ζόφον θείῳ Πνεύματι.

Φάλαγξ σεπτὴ, στρατὸς τροπαιοφόρος, καὶ ἐκ λεκτὴ παρεμβολὴ, δῆμος ἁγίων Μαρτύρων, χορὸς μακάριος χοροστασίαις συνήφθη τῶν Ἀσωμάτων. αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τῆς σῆς Βασιλείας μετόχους ποίησον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ ἐκ γαστρός σου ἐξανατείλαντος ἡμῖν, καὶ ἀθείας τὴν νύκτα ἐξαφανίσαντος, Παρθενομῆτορ Μαρία, φώτισον πάντας τοὺς πίστει σε τιμῶντας, καὶ ἀφεγγοῦς λύτρωσαι σκότους, ἐν ὥρᾳ κατακρίσεως. Ἄλλος.

„Ἐν ἀρχῇ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ„ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν „ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συ„ναγαγεῖν τὸ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν Πα„νύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἐλύος με λύτρωσαι, τῆς ἁμαρτίας Κύριε, ἀναμάρτητε μόνε καὶ πολυέλεε, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ ἱκεσίαις τοῦ σὲ παντὶ κηρύξαντος Κόσμῳ, Ἀμνὸν Θεοῦ αἴροντα, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα.

Ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, ὡς εὔοσμον κυπάρισσον, ὡς ἀμάραντον κρίνον, ὡς μύρον τίμιον, ἔχων σε Κυρίου Προφῆτα, τῆς τῶν ἐμῶν ἔργων δυσωδίας, εὐχαῖς σου ῥυσθήσομαι, ὁ προστρέχων ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στειρεύειν ἀκάρπων με, Παμμάκαρ, ἔργων ποίησον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν ἀεὶ προσφέροντα, τέκνον με Κυρίου ποιοῦντα, καὶ κοινωνὸν θείας Βασιλείας, καὶ τῆς ὁμηγύρεως τῶν Ἁγίων ὁμοδίαιτον.

Ἡμῖν τοῖς ποθοῦσί σε, καὶ πόθῳ σε γεραίρουσι, καὶ τῷ θείῳ Ναῷ σου περιχορεύουσι, δίδου οὐρανόθεν τὴν λύσιν τῶν δυσχερῶν, Πρόδρομε Κυρίου, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν. Θεοτ.

Φερόμενον ἅπαντα τὸν φέροντα τῷ νεύματι, ἐν γαστρὶ προσεκύνεις τῆς Θεομήτορος. μεθ' ἧς ἐκδυσώπει Προφῆτα, τὴν ταπεινὴν σώζεσθαι ψυχή μου, πολλοῖς περιπίπτουσαν καθ' ἡμέραν πλημμελήμασι. Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Κατανυκτικά.

Πάντας ὑπερβάλλω τῇ ἁμαρτίᾳ, τίνι μαθητεύσω τῇ μετανοίᾳ; ἐὰν στενάξω ὡς ὁ Τελώνης, νομίζω βαρεῖν τοὺς Οὐρανούς. ἐὰν δακρύσω καθὼς ἡ Πόρνη, μιαίνω τοῖς δάκρυσι τὴν γῆν. ἀλλὰ δός μοι τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Πᾶς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε. ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, Ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. μή με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Μαρτυρικόν.

Μὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν. καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ Ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ Ἅγιος, κα-

Digitized by Google

θὼς βοᾷ ὁ Προφήτης. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῇ Γ. Οἱ Μακαρισμοί.

Πρὸ φωτίου σοι προσάγομεν, τῷ Λυτρωτῇ, καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μὴν Λυτρὸν ὑπερβέβηκα, καὶ τὸν Πόρτμον τοῖς πάθεσιν, οἰκτείρησόν με Σωτὴρ, τὸν αὐτοκατάκριτον.

Καταδύσας τὴν ἄβυσσον, ὡς αὐλαγχμίας ἐν ὕδατι, Πρόδρομε, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὰ πάθη μου μείωσον.

Μαρτυρικά.

Οἱ τῆς πλάνης τὰ ῥήματα, τῷ αἵματι τῶν ῥάμνων, ψύξαντες Χριστοῦ Ἀθληταὶ, ἀξίως δοξάζεσθε. Δόξα.

Πρωτοράνως ὡς γέγραπται, μὴς ἀνθρώπων ὑδύναται, Θεότητος μίαν ἀρχὴν, ὑμνεῖν πρεσπόσατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρὸ ἀφλέκτως κυήσασαν, τὸν Θεὸν τὸν προαιώνιον, ἐγκωμίοις πάντες ᾠδαῖς, ἀπαύστως ὑμνήσωμεν.

Τῇ Γ'. Ἑωθινὰς, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρὸν.

Ὡσπερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, Ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάπέτασμα μαὺ ἐρρήγνυτο, ἡ δὲ Γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως, πόμῳ δεχίζοντο, ὁρᾷμ μὴ θεμένσαι, Κτίστην τὸν αὐτῶν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βυλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ὅλος καταβέβληται εἰς γῆν, ὅλος ἀνεστάπη καὶ κεῖται πτῶμα ἄξιον, ὅθεν ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ Ξύλου Φιλάνθρωπε. Ἀδὰμ δὲ κατόρας, λύεται, καὶ σώζεται ὁ πρὶν κατάκριτος. ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωπῶμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἰκτειρον πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Ἡ σίαν δέχη μόνε Βασιλεῦ, ὁ κεῖμαι ἐν τὰ σύμπαντα μέλλων ἐν τῇ ἐλάσσονι, τέφος ἀνεδύσω δὲ Σῶτερ ἀκάνθινον, ὑπεκτίλλων Φιλάνθρωπε, τὸν ἐκ τῆς ἀπάτης, ἄκανθαν προσέλυμμον τῇ δωρεᾷ σου, πᾶσιν ἐμφυτεύων τοῖς πίστει, Σταύρωσιν τὸν σὸν προσκυνοῦσι, καὶ τῆς αὐλαγχμίας τὸν ἐπίγνωσιν.

Ἕτερα, τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Πλοῦτος πτωχεύσαν ἐν σοὶ, καὶ καταφυγὴ τῷ πεμήτων, καὶ ὀρφανῶν ἐλπὶς, Σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ σὲ δοξάζομεν, οἱ ἐν θλίψει κραυγάζοντες· Ἁγία Ἁγίων, λύτρωσαι προφθάσασα, καὶ ἡμῖν τὰς δύλας σου, πάσης ἐπηρείας δαιμόνων, καὶ τῆς χαλεπῆς τιμωρίας, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Ὄντως ὑπερῆραμ ἀληθῶς, καὶ αἰσχύνομαι τὰ πλήθη, τὴν κεφαλήν μου Ἄχμην, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα Κόρη, κέκτημαι ὁ δείλαιος, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ οὖν τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῷ ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Ὥσπερ ἐν λιμένι προσδραμὼν, ὑπὸ τὴν σκέπην σου σκέπτομαι, Παρθενομήτορ Ἄχμη, δέομαι αὐλαγχνίσθητι μὴ ἀπορρίψῃς με· ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου τῆς μῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς φυσικὸν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Γίου σου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πρόπεμπον τὸν παμπάτειρον Ἄχμην, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον γλυκύτατον, ὃν ἀπόσαξον, δι' ὃν ἡ ἀρτὴ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμὲ τῆς σὲ τεκούσης, θείαις παρακλήσεσιν ὡς Εὔσπλαγχνος.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με Χριστὲ Σωτὴρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τῷ Σταυρῷ σου τὸ ξύλον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν τοῖς πιστεύ-

Digitized by Google

αν εἰς σέ. καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ. διὸ βοῶμέν σοι· εὐεργέτα τῶν ἁπάντων Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν τοῖς Τυράννοις λέγοντες· ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων. εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τῇ Δ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἤλο.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζον· Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστὲ, ἐπὶ Ξύλου ὁρῶσά σε νεκρὸν ἡπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε· τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὴν β'. ἤλο. κα. Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός. βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ· ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσα τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα, τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾶν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα σοι· πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς, γλυκύτατε Υἱέ; ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν γ'. ἤλο. κα. Σταυρώσιμα.

Ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἑκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ Σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν. ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὦ θαῦμα καινὸν, ἐβόα ἡ Παράμωμος, Σταυρῷ τὸν Υἱὸν ἰδοῦσα καθηλούμενον. ὁ δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Τῇ Δ'. πρωΐ, Καινὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πτῶσις πέφυκε δαιμόνων Σταυροῦ στάσις.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φα-
„ραωνίτιδα, παντρατιὰν ἡ ὑπέροπλος
„δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν

„ παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν. ὁ „ δεδοξασμένος Κύριος, ἐδόξως γὰρ δεδό- „ ξασται. Τροπάριον.

Παραβὰς τὴν πρώτιστον ἐντολήν, πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον ἀπετρύγησεν. ὑλωθεὶς ἐν Ξύλῳ δὲ, ὁ ἀθάνατος, ἐ θανάτου γαυσάμενος, τὴν ἀθανασίαν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, ἐ παντελῶς ἠφάνισται. ὁ περὶν ἀπωσμένος δὲ πρὸς Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος. δόξα σοι τῷ οὕτως μόνῳ ἀδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ὡς κριοὶ, ὡς ἄρνες λογικοὶ, ἀπροσφαττόμενοι, ἐ μελῳδὸν ἀμνὸν ἀκοπτόμενοι, παμφήμοι Μάρτυρες, προσωμοιώθητε τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, ἐ τὴν Ἐκκλησίαν μου τῷ πρωτοπήγῳ ἐφαιδρύνατε.

Σταθηραὶ τὴν ἔμφασιν σοφοὶ, πάντοτε ποιούμενοι, τὰς πονηρὰς ἐχθρὰς κατεπαλαίσατε, ξίφεσι τεμνόμενοι, ἐ ἐν ὕδατι ἐ πυρὶ προσριπτόμενοι· ὅθεν μακαρίου τέλους, Ἀθλοφόροι ἠξιώθητε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἱερὸς ἐκάλεσε χορὸς, πύλην ἀδιόδευτον, μόνῳ ἐκλεκτῷ, ἐ ὄρος ἀλατόμητον, Παναγία Δέσποινα. τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἁπάντων ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως Σταύρωσιν σαρκὶ καταδεξάμενον,

Ἕτερος Καμὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον, ᾠδὴ αἰσθρόφου.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ὡς ὡραίαν, ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεόν σε ἐκλεξάμενος, σὺ τὸν μήτραν ὤκησε τὸν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει, Παναμωμε, μωμοῦ ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τῷ ἐκ τῆς σῆς μήτρας ἀμαλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας, ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παρεστῶσα, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως Παναμωμε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσαν ἀτοπήμασι, τὴν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν ἡραμίου, ὅλην ἀνεκαίνισας. ἀλλὰ δέομαι· τῆς ψυχῆς μου τὸν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεομακάριστε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐξιώθησαν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύ- „ ριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν σταφὰς ἡ ἄνυδρος, Ἐκ- „ κλησίας τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ „ καρδία μου.

Τροπάριον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, πᾶσαν Κτίσιν Κύριε, ἐ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόντας τὸν δυναστείαν σου, ἐ τὸν ἄφατον Λόγε συγκατάβασιν.

Παράδεισον ἐνέῳξας, τῷ Σταυρῷ σου, Δέσποτα, ἐ τὸν Ἅιδην ἐσήγαγες, ἐπιγνόντα τὴν Βασιλείαν σου, ἐ τὸν πλοῦτον τῆς θείας ἀναπλαγχνίας σου. Μαρτ.

Ἐξιώθησαν οἱ Μάρτυρες, ὥσπερ ῥόδα εὐόσμα, ταῖς μοναῖς κοιλάσι, ἐ δυσώδη πλάνην ἐμείωσαν, ἐ πίστει τὰς καρδίας ἐνώδιασαν.

Φωστῆρες Οἰκουμένης, πίστει σωτῆρες Ἅγιοι, φωτίσαντες τῷ Πνεύματος φρυκτωρίαις, πάντας φωτίσατε, τοὺς ὑμᾶς κατανοήσεως μακαρίσαντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑψούμενον ἐν Ξύλῳ σε, τὸν Ζωοδότην βλέπουσα, ἐ ἐκστασίς ἐμήνυσα, καὶ τοῖς πᾶσι ζωὴν παρέχομεν, ἐδομεν τὸ σωτήριόν σου Παναμωμε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόσωπον, ὁ Ποιητὴς Παναγία ἀφθαρσίας στολῇ δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀπεπήμασιν.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Ἄνθρωπον, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἠδαμῶν ἀτιμίαν σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Παναγνε. τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου,

μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, „οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος „σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν „ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι· δόξα τῇ „δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Κατήργησας τὰς ἀρχὰς, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἐν Ξύλῳ ὑψούμενος, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξηφάνισας. ὅθεν σε δοξάζομεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, μόνε Κύριε.

Ἐφήπλωσο ἐν Σταυρῷ, καὶ συνέστειλεν Ἥλιος τὸ φῶς θεωρήσας σε. ὄρη καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ τοῦ Ναοῦ διερράγε Παντοδύναμε. Μαρτ.

Νεκρούμενοι, τὸν ἐχθρὸν παντελῶς ἐνεκρώσατε, σιδήρῳ ξεόμενοι, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, πάθος ἐξεδύσασθε Μάρτυρες θεῖοι, καὶ δόξαν ἐνεδύσασθε.

Διέκοψαν κεφαλὰς, ἐν ἐκστάσει οἱ Μάρτυρες πονηρῶν δυνάμεων, τὰς κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, καὶ τὴν διαμένουσαν ἐκληρονόμησαν δόξαν ἀγαλλόμενοι. Σταυροθ'.

Ἀνέτειλεν ἐκ γαστρός σου, Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα Χριστὸς, καὶ ἐφώτισε τὴν Οἰκουμένην σταυρούμενος, Κόρη ἀπειρόγαμε, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος ἐξηφάνισεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Σταγόνα μοι καταν ύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσα ἅπαντα τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς διανοίας μου, τὰς σφαλερὰς ἐνθυμήσεις ἀναστέλλουσα.

Ῥομφαίᾳ με ἡδονῆς τὸν πληγέντα, καὶ κείμενον τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς, ἀλλ' ἴασαι λόγχῃ καὶ τῷ Αἵματι, τοῦ Σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, Δεσποτείαν ἁπάσης τῆς Κτίσεως, δεινῶς μεπτωχεύσαντα, χάριτος θείας οἰκτείρησον, ὅπως μεγαλυνώ σε, ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, „Χριστοῦ ὁ Θεός. διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα „σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν „ἐσχήκαμεν.

Τροπάριον.

Τὸ κρίῳ παγεὶς, τὰ τῆς γῆς θεμέλια ἐσάλευσας, καὶ λόγχῃ νυττόμενος, ἐχθρὸν τὸν ἀρχέκακον κατέσφαξας, καὶ κρουνοὺς σωτηρίας, πᾶσι Χριστὲ ἐπήγασας.

Μὴ φέρων ὁρᾶν, ὃν χερσὶ διέπλασας πλανώμενον, τὰς χεῖρας ἐξέτεινας, Λόγε ἐπὶ Ξύλου θανατούμενος, καὶ ἐζώωσας τοῦτον ξύλῳ ποτὲ τεθνήξαντα. Μαρτ.

Οἱ φίλοι Θεοῦ, οἱ θερμοὶ ἀνθρώπων ἀντιλήπτορες, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ περιφανῆ σκεύη τοῦ Πνεύματος, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι ἀξίως μακαρίζονται.

Νομίμως ἀθλῶν, ὁ Χορὸς ὁ ἅγιοις τῶν σῶν Ἀθλητῶν, ἀνόμους κατήσχυνε, μόνε Νομοδότα τῇ δυνάμει σου, τελέσας τὸν δρόμον μαρτυρικῶς κατέστεπται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὠράθης Ἁγνὴ, μετὰ τόκον ἄφθορος. Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ ἐτέχθη, ὡς ἄνθρωπος, ὃν κατανοήσασα σταυρούμενον, τὴν τῶν σπλάγχνων ὀδύνην, μὴ φέρουσα ἠλάλαζες.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε, ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν με νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶς συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ζενώσας φρενὶ, ἑαυτὸν ἀγνώμονι, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν περιπλανώμενος, ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, ἁμαρτιῶν καὶ κινδυνεύοντα, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· „Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἅδου „δέομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, ἐνφωνῇ αἰνέσεως „ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Τροπάριον.

Νεαζύσαις κάραις θεὶς, παλάμας ποτὲ Ἰακὼβ, Σταυρὸν παρέγραψεν, ἐν ᾧ Λόγε ἐξεπέτασας παλάμας, καὶ χειρὸς πλάνου πολεμήτορος ἐλυτρώσω, Χριστὲ τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ παμβασιλεῦ, βουλήματι, ἡ βασιλεύουσα ἁμαρτία ἐξωστράκισται. Ἀδὰμ δὲ ὁ ποτὲ, Παραδείσου ἄποικος, ἐν αὐτῷ σὲ ὑμνῶν εἰσοικίζεται.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ὡραίους ἐν στίγμασιν ἱεροὺς ὑπάρχοντας, τοὺς τὴν εὐπρέπειαν, στολισθέντας τὴν οὐράνιον, τοὺς ὄντως παθητοὺς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρας, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ὑμνήσωμεν.

Ἀνύστακτον λαμπάδα, τὴν ἑαυτῶν τηρήσαντες οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἠρδεύθησαν πλουσιώτατα, τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, καὶ τῆς θείας ἔτυχον, τοῦ Νυμφῶνος εἰσόδου γηθόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Πανύμνητε, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον, ἐν Ξύλῳ τὸν ἀρχέκακον, δυνάμει τοῦ αὐτοῦ, ὀλέσαντα τύραννον, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ.

Μή με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαιμοι, τὸν Κριτὴν, καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζω σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς ἀθέσμοις μου πράξεσιν. εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου, οἴκτειρον, σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων, καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, Τυράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογητὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάριον.

Ῥομφαία τὸ πρότερον ἡ στρεφομένη, τὰ νῶτά μοι δίδωσιν, ἀφ' οὗ τῇ λόγχῃ τέτρωσαι, Σταυρῷ ἀνυψούμενος, εὔσπλαγχνε Κύριε. ὅθεν μεγαλύνω σε, τῷ σῷ τιμίῳ Πάθει εὑρὼν ἀπάθειαν.

Ὁ ὄφις ὑψούμενος ὑπὸ Μωσέως, τὴν θείαν ἀνάρτησιν, ἐν Ξύλῳ προεικόνιζε Χριστοῦ, τοῦ τὸν δόλιον ὄφιν νεκρώσαντος, πάντας τε ζωάσαντος ἡμᾶς, τοὺς νεκρωθέντας ταῖς παραβάσεσιν. Μαρτυρικά.

Υἱοὶ χρηματίζετε θείᾳ μεθέξει, ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱοῦ ἀνάρχου Ἅγιοι, τὸ Πάθος τὸ ἄχραντον ἐκμιμησάμενοι. ὅθεν ἀδελφοὺς ὑμᾶς καλεῖ, καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ.

Σταυρῷ ἀναρτώμενοι, ὡς ὁ Δεσπότης, καὶ λόγχῃ νυττόμενοι, καὶ ξίφει συγκοπτόμενοι, πυρίτε καὶ ὕδατι προμεριζόμενοι, καὶ κατατεμνόμενοι τροχοῖς, οἱ θεοφόροι ἔχαιρον Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἀγεωργήτως, Ἁγνὴ ὃν ἐβλάστησας, ἐν Ξύλῳ ὡς ἑώρακας, κρεμάμενον ἔκραζες· τέκνον μου γλυκύτατον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ παθῶν ἡ μέθη ἀνασταλήσεται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβεία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον ἀεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον. διό με τοῖς πάθεσι, καταῤῥυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν, Παναμώμητε. τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν Μήτραν σου, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, „ τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προ-

„ στά-

Digitized by Google

„ στάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα,
„ τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας·
„ εὐλογεῖτε πάντα ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
„ ριον.

Τροπάριον.

Αἵματι τῷ σῷ, πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου,
ἐναποστάζοντι Μακρόθυμε, ἡ Κτίσις ἡγίασται, ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθείας, ὄμβροι τε ὤφθησαν εὐσεβείας, πλάνης αὐχμὸν ἀναστέλλοντες.

Σταύρωσιν τὴν σὴν, ὁ Ἥλιος ᾐδέσθη, καὶ τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε. πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν, καὶ ὁ Ἅδης κάτω ἔφριξε. Δικαίων δὲ ἐσκίρτησαν πνεύματα, προσδοκῶντα τὴν παντελῆ, Λόγε λύτρωσιν.

Μαρτυρικά.

Ἴαμα πιστοῖς, ἡ κόνις τῶν λειψάνων, τῶν Ἀθλοφόρων βρύει πάντοτε. ἰχῶρες δυσίατα θεραπεύουσι παθήματα. ὡς θαυμαστὸς εἶ Κύριε, κράζομεν εὐχαρίστως, ἐν τοῖς Ἁγίοις σου Μάρτυσι.

Στόματα θηρῶν, καὶ βράσματα λεβήτων, πῆξίν τε κρύους, βάρος καύσωνος, ὀνύχων σπαράγματα ὑπεμείνατε στερρότατα, καὶ κάθειρξιν, καὶ βίαιον θάνατον, Ἀθλοφόροι. ὅθεν Χριστῷ συνευφραίνεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σάρκα ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς λαμβάνει θέλων, καὶ καθορᾶται ὁ ἀόρατος, καὶ Σταύρωσιν δέχεται, καὶ κατάρα ὀνομάζεται, κατάρας ἐξαιρούμενος ἅπαντας ὁ Υἱός σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ξύλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχήμου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάγαθον.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ, τὸ ἀνθρώπινον. διὸ ἱκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἄχραντε, συνδεσμοῦσα θεία στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Λόξης τοῦ Πατρὸς, Ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε, καταφεύδρυνον. καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, εὐλογημένη Παναμώμε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ
„ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου,
„ ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτί-
„ σαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ
„ τὴν Πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν μου, τῷ σῷ μώλωπι, Λόγε ἀνεξιχνίαστε, καὶ τὴν συγχωσθεῖσαν εἰκόνα τοῖς πονηροῖς πάθεσι καθάρας, τῷ Πάθει σου Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡράθης ὑψούμενος, ἐν κυπαρίσσῳ Δέσποτα, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ δι' ἀγαθότητα, ὁ εἷς τῆς Ἁγίας Τριάδος, μοναδικὴν ὑπόστασιν ἔχων ἐν δυσὶ θελήσεσιν, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Μαρτυρικά.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἐνδεδυμένοι Μάρτυρες, ἀπαράτρωτοι πᾶσι βέλεσιν ὤφθητε, τοῦ δημιουργοῦ τῆς κακίας. ὅθεν αὐτὸν νῦν καταπατεῖτε, τοῦτον καταπαίζοντες, ὡς οἰκτρὸν στρουθίον πάντοτε.

Ἡγῆ μὲν τὰ αἵματα, ὑμῶν νῦν ὑποδέχεται, Οὐρανὸς δὲ τὰ θεῖα κέκτηται πνεύματα, μετὰ τῶν πυρίνων ταγμάτων τῷ θεϊκῷ, θρόνῳ παρεστώτων, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Ἐκκλησίας πύργοι ἄσειστοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἁπάσης τὸν Πλάστην. ὃν ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον πάλαι, ἠλάλαζες βλέπουσα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ Ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε. Ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, τὸν διαλύσαντα, Ἅδου τὰ βασίλεια Κόρη. ὃν ἐκ-

τε-

Digitized by Google

τενῶς δυσώπει, τῆς ἄνω Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μεταμοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἴνων,
Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω ἔκραζον οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου ᾐτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονευταί. ἐσιώπας δὲ Χριστὲ φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς. καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρ.

Μῶν Ἁγίων σου τὸ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε σε ὁ ἄνομος Λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων Ξύλῳ ἀνήρτησε. τότε ἡ Παράμωμος Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἴμοι, πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, Ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασι;

Τῇ Δ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Μὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν Σταυρῷ ἀνυψούμενος, συνανύψωσας ἅπασαν, φύσιν Σωτὴρ τῶν βροτῶν, ἀπαύστως ὑμνοῦσάν σε.

Μοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, σοῦ τῇ λόγχῃ διέρρηξας, γράφων ἐν βίβλῳ αὐτὸν, τῶν ζώντων Φιλάνθρωπε. Μαρτ.

Μιμηταὶ χρηματίσαντες, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος, δόξης αὐτῷ κοινωνοὶ, γεγόνατε Μάρτυρες. Δόξα.

Ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, ὑμνεῖται μιᾷ τιμῇ, καὶ δόξῃ σὺν Πνεύματι. Καὶ νῦν. θτ.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, ὃν ἀσπόρως ἐκύησας, τούτου ἀνύμνεις Παρθένε, τὸ ἄφατον ἔλεος.

Τῇ Δ'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἅπ. προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, σάλπιγγες καθάπερ ὀφθέντες, θεῖοι Ἀπόστολοι, τούτου τὸ σωτήριον πᾶσιν ἐφάνατε, καὶ λαοὺς συνηθροίσατε, πρὸς ἔνθεον Πίστιν, πλανῆς ὀχυρώματα καταστρεψάμενοι. ὅθεν καὶ ἀξίως τὰ γέρα, καὶ νικητικῶς τοὺς στεφάνους, ὄντως ἐκομίσασθε Μακάριοι.

Δῆμοι τῶν Ἀγγέλων ἀληθῶς, χαίροντες ἐκρότησαν ἄνω, τοὺς ἱεροὺς Μαθητὰς, βλέποντες κυρύττοντας, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν, καὶ πᾶσι βοῶντας· οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ αἰώνων ἐστὶ, σάρκα προσλαβὼν ἑκουσίως, συνθρόνος Πατρὶ δὲ ὑπάρχων, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι ὁμότιμος.

Πάσης Οἰκουμένης ἁλιεῖς, τὴν ἠγκιστρωμένην ψυχήν μου, ταῖς μεθοδείαις ἐχθροῦ, τάχος ἐκλυτρώσασθε, καὶ ἀπογνώσει με νῦν, κινδυνεύοντα σώσατες, καρποὺς μεταμοίας, φέρειν ἐνισχύοντε, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, πεῖραν μὴ λαβὼν Βασιλείας, τῆς τῶν Οὐρανῶν ἀξιωθήσωμαι.

Ἕτερα ἅπ. τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὅμοια.

Πλήθει πειρασμῶν περιχεσθεὶς, καὶ ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου περικυκλούμενος, σάλῳ τε ποντούμενος, τῶν περιστάσεων, καὶ ταῖς λύπαις βαλλόμενος, ἐν σοὶ τὴν ἐλπίδα, πᾶσαν ἀνατίθημι, Πάτερ Νικόλαε. πάντων τῶν δεινῶν μοι παράσχου, λύσιν ταῖς πρεσβείαις σου Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἐντεύξεσι.

Νέφος ἀθυμίας σκοτεινὸν, καὶ στενοχωρίας ὁμίχλην, νυνὶ καλύπτομαι θλί-

Digitized by Google

θλίψεις ἀλλεπάλληλοι διαταράττουσιν, ὁ δὲ φόβος κινδύνων με δεινῶς περιέχει. δέομαί σου σῶσόν με, Θεομακάριστε. σὲ γὰρ ὀνομάζω προστάτην, καὶ σοῦ τὴν βοήθειαν Πάτερ, ἐπικαλουμένῳ μοι κατάπεμψον.

Χάριν εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, πᾶσι χορηγεῖς τὰς ἰάσεις ὑπὸ τὴν σκέπην σου, Ἅγιε Νικόλαε, τοῖς σοὶ προστρέχουσι. φυγαδεύεις δαιμόνων γὰρ, ἀνίατα πάθη, πάντας θεραπεύεις δὲ τῇ προστασίᾳ σου. ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, πρέσβευε πρὸς Κύριον πάσης, λυτρωθῆναι βλάβης τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πᾶσα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχὺς, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε Μήτηρ, καὶ καταφύγιον. πάντων τῶν ὑμνούντων σε, σὺ εἶ ἀντίληψις. μὴ οὖν μάτην λογίζοιντο, τὴν σὴν προστασίαν, οἱ κατακαυχώμενοι κατὰ τῶν δούλων σου. Σὺ γὰρ πρὸς Θεὸν προστασία, δέδοσαι. διὸ μὴ παρίδῃς, διασῶσαι Δέσποινα, τοὺς δούλους σου.

Ἀποστ. Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Ἐμεγάλυνας Σωτὴρ, ἐν τῇ Οἰκουμένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα, ἔμαθον τῶν Οὐρανῶν τὰ ἄρρητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον. ὁ ἐξ ἁλιέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα. δι' ὧν Εὔσπλαγχνε δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν προσφέρομέν σοι, λέγοντες· σῶσον ἡμᾶς Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαὸν, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἁμαρτίας διὰ πολλὴν ἀγαθότητα. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικά.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι, διὰ τῆς Πίστεως. οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί. πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. θτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί. ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Τῇ Ε'. πρωῒ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἁλλο. κα. Ἀποστολικά. Ἦχος β'.

Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορος τοὺς Ἁλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάσῃ τῇ γῇ τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεός· δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Σαγηνεύσαντες τὰ Ἔθνη οἱ Ἁλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σὲ προσκυνεῖν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὲ ὁ Θεός· δι' αὐτῶν στερέωσον Πίστιν τὴν ἔνθεον, καὶ τοῖς λαοῖς κατάπεμψον νῦν τὰ ἐλέη σου, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Ἀειπάρθενε. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες. διὸ καταχρέως σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. ἁλλο. κα. Ἀποστολικά.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνίᾳ πτωχεύσας ὁ Θεὸς, πλουτιστὰς ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς ἐν τῷ Κόσμῳ, φαίνοντας πτωχείᾳ τοῦ κηρύγματος, πλοῦτον τὸν οὐρανίον τοῖς πέρασι. δι' ὧν καὶ πλουτήσαντες, τὴν Πίστιν τὴν ἔνθεον, ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν θείαν ὑμῶν μνήμην Ἀπόστολοι.

Μῆς Σοφίας ὑπάρχοντες Θεοῦ Μαθηταὶ καὶ αὐτόπται, τῶν σοφῶν καὶ ῥητορῶν ἄσοφον σοφίαν ἐξεφαύλισαν, τῇ ἰδιωτείᾳ τοῦ κηρύγματος τὰ ἔθνη σοφίσαντες οἱ

θεῖοι

θεῖοι Ἀπόστολοι, ὀρθοδόξως ἀνυμνεῖν, τὸν Δημιουργὸν καὶ μόνον Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βοηθὸς τοῖς ἐν θλίψει Θεοκυήτωρ, καὶ προστάτις ὑπάρχεις τοῖς ἐπικαλουμένοις, ἀπεγνωσμένοις ἐλπίδα παρέχουσα, καὶ ἁμιάντων τὰς νόσους καθαίρουσα, Θεοτόκε παντύμνητε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Μετὰ τὸν γ'. κλῆ. Καθίσματα.

Πῶς τὴν θαυμάτων ἀκτῖσι Νικόλαε, καταφαιδρύνεις Ὑφήλιον ἅπασαν, καὶ λύεις τὸν ζόφον τῆς θλίψεως, καὶ τῆς κινδύνων ἐλαύνεις τὸν ἔφοδον, προστάτης ὑπάρχων θερμότατος.

Μαρτυρικόν.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα, καὶ μητρῴαν ἀγνείαν ἀγνεύσασα, σοὶ προσπίπτω Ἄχραντε, μὴ φόβῳ κράζων καὶ Πίστεως· ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν, καὶ πάσης ἀνάγκης με διάσωσον.

Τῆς πρωΐ, Καμὼν τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὑμνοθέτα κατέστρωσε ποτὲ, τὸν Φαραὼ μύριάδα, παμστρατιὰν ὑπέροπλος δύ„ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὸν παν„μόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδο„ξασμένος Κύριος. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάριον.

Πρὸ φωτὸς τῆς θείας ἀστραπαὶ, πίστει χρηματίσαντες, φωτοειδεῖς τῷ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅλον με φωτίσατε, σκοτιζόμενον ἡδονῶν ἀμαυρώσει, καὶ ἐν ἀμελείᾳ, πάντα μου τὸν βίον διαφύοντα.

Μαθηταὶ καὶ φίλοι τοῦ Χριστοῦ, φίλον με, τῷ γεγόμενον δυσμενῆ διὰ κακῶν οἰκείων, τότε ἐκλυτρώσασθε, συγκινηθέντες μου τῷ ψυχῷ εἰς ἀγάπησιν, τὸ πεφιλημένον γένος τῇ βροτῇ δι' ἀγαθότητα.

Πανσθενὴ ψυχή μου, πρὸ θαμβῆς, πτεῦσον μεταμόνσον, καὶ σαυτὴν μενεκρωμένην παράθησον· ὅπως ὁ τὸν Λάζαρον, τετραήμερον ἀναστήσας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ σὲ ἀναστήσῃ, ταῖς τῶν Ἀποστόλων παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ἀγαθὸν κυήσασα Θεὸν, πάντας ἀγαθύνοντα, τοὺς τῇ φθορᾷ κεκρατημένους Παναγνε, τὸν τὸν καθικέτευε, Παναμώμητε, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις, πάντας λυτρωθῆναι παραβάσεως.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Σοὶ Νικόλαε, θεῖον ᾄδω μέλος.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Στεφηφόρος Βήματι Χριστοῦ, Πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφωσιν· ὅπως ἀφημνήσω, χαίρων σου Παμμάκαρ, τὸ μνημόσυνον.

Ὁδοξάζων πάντας τοὺς αὐτοῦ, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ, Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε καὶ πόθῳ, παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Τοῦ σωθῆναι πόθῳ μοι θεὶς, ἄφεσιν ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλάσαντι, ὡς αἰχμάλωτον ἐλέησε· διὰ σὲ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα. σὺ γὰρ Θεομήτωρ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγένησαι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξιώθησαν ἡ Ἔρημος, ὡσεὶ κρῖμον Κύ„ριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν σταυρώσασα, Ἐκκλη„σία τῇ παρουσίᾳ σου, ἣν ἐξερεώθη καρ„δίαν μου.

Τροπάριον.

Διδάσκαλον κτησάμενοι, τὴν Σοφίαν ἔνδοξοι, τοῦ τοῦ Πατρὸς ἐν Πνεύματι, τῶν Ἑλλήνων ἀπεμωράνατε, τὴν σοφίαν Θεόπται ἀξιάγαστοι.

Πνεῦσον σταγόνα Πανάθραυστοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, καὶ ἀτεκμήριον πράξεων, ἁμα-

Digitized by Google

ἐναρέτων φέρειν ποιήσατε, ὡς τοῦ Λόγου αὐτόπται παρσεβάσμιοι.

Δειλῶς με φαρμαχθέντα νῦν, τῷ ἰοβόλῳ δήγματι, τοῦ δυσμενοῦς θεράπευσον, ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου, εὐεργέτα τῶν ὅλων Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον, ἐκδυσώπει Πάναγνε, σὺν Ἀποστόλοις ἅπασι, πάσης βλάβης καὶ περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Τλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Θεὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σε-
„σαρλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ Πρέσ-
„βυς, οὐκ κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν
„ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι· δόξα τῇ
„δυνάμει σου Κύριε. Τροπάριον.

Πεινῶντά με καὶ λιμῷ, καθ' ἑκάστην τηκόμενον, σωτηρίου βρώσεως ἔμπλησον, μόνε Ἀθάνατε, θείαις παρακλήσεσι, τῶν εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον κηρυξάντων σε.

Εἰς θάλασσαν κοσμικὴν, ἐπεβίβασας ἅπαντας, ὡς ἵππους Φιλάνθρωπε, τοὺς εὐκλεεῖς Ἀποστόλους σου, ταύτης συνταράσσοντας, τῆς ἁλμυρᾶς ἀπιστίας πικραὔδατα.

Νὸν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει, Χριστὸν ἀνατείλαντες, ἐν σκότει με κείμενον, τῆς ἁμαρτίας φωτίσατε, εἴργοντες Πανεύφημοι, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις τῆς καρδίας μου. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε ἡ Θεὸν, ὑπερύμνητον τέξασα, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε σὺν Ἀποστόλοις ἱκέτευε, ὅπως λυτρωθείημεν, ἁμαρτιῶν, καὶ κινδύνων, καὶ κολάσεως.

Τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ὡμίλησας καθωρᾶς, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, Κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι προϊστάμενος, καὶ πάντας σώζων τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Αὐτρούμενος ἐκ θανάτου, ὡς ὤφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε· οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων Παμμακάριστε.

Ἀπήστραψας ἀρετῶν, λαμπηδόνας Πανόλβιε, μιμητὴς παράριστος τοῦ σοῦ Δεσπότου γενόμενος. σώζεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐλήλυθεν ἐπὶ σοὶ, ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, σωματωθησόμενος, καὶ διασώζων ὡς εὔσπλαγχνος, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον. διό σε πάντες Θεοτόκον πιστοὶ σέβομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
„Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσπο-
„τα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα
„σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν
„ἐσχήκαμεν. Τροπάριον.

Ὁ Μέγας ποιμὴν, μέσον λύκων ἔστειλεν, ὡς πρόβατα, αὐτοὺς μεταπλάττοντα τῇ θεοσθενείᾳ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων, τοὺς θείους Μαθητὰς αὐτοῦ.

Νῷ θείῳ φωτὶ, τὰς ἐν ζόφῳ πλάνης ἐφωτίσατε, καρδίας Ἀπόστολοι. ὅθεν ἱκετεύω, σκοτισθέντα με ἡδονῶν ἀμαυρώσει, φωτίσατε Μακάριοι.

Ἀθλία ψυχὴ, πρὸ τοῦ τέλους σπεῦσον μετανόησον, Κυρίῳ κραυγάζουσα· ἥμαρτόν σοι Δέσποτα, συγχώρησον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Φωτί με τῷ σῷ, τὸν ἐν σκότει κείμενον καταύγασον, Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ σὺν Ἀποστόλοις καθικέτευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ῥυσθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ πολιτείᾳ, Τρισμάκαρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ

Digitized by Google

φήφῳ θαματωθῆναι, παρεφάς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὡ μ Οὐρανοῖς τὴν αἴδιον δόξαν μου ἐποπτεύω, καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αὐγῆς, ταῖς φαιδροτάταις ἀκτῖσι λαμπηδόσι, σκέπασόν με τῇ προσευχῇ σου, Ὅσιε, θεράποντα, Χριστοῦ παρθενεύσαντα. Ἅγ.

Ὑ μνα τὴν σὴν, ἐκζητήσας Εἰκόνα συνηνεχωσμένην, παθέσιν ἀμέτροις, Χριστέ μου Λόγε, τὰς ὑπερμάτους λαθὼν οὐσίας, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσι· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὡ μ ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀμέτρητόν σου ἐλεημοσύνην, σὺ ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Οἱ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀποπιόντες, τὴν κατατακεῖσαν ψυχήν μου τῷ καύσωνι, τῆς ἁμαρτίας δέομαι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος ποτίσατε.

Οὐρανοὶ μοναὶ χρηματίσαντες, δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγεῖσθε τὴν ἄρρητον, θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι, ἧς τυχεῖν ἡμᾶς πάντας πρεσβεύσατε.

Ὡ μ πελάγει δεινῶς κυματουμένου, σοὶ τῷ τοῦ παντὸς κυβερνήτῃ προσέρχομαι διὰ τῶν Ἀποστόλων σου, σωτηρίας πρὸς ὅρμον με ἴθυνον. Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων τῶν ἁγίων δυνάμεων, μετὰ Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, εἰς ἱλασμὸν προσάγωσοι, τὴν Μητέρα σου· οἰκτειρον, σῶσόν με.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ τῆς μίκης Νικόλαε σέφανος, τῇ σῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτίθεται· ὡς μικητὴς θεῖος ὤν, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς τῶν παθῶν τεκμηρίαις πορτούμενον, ἐπιφανεὶς διάσωσον, πρὸς λιμένα τῆς θείας θελήματος. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτερ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ πορφάτην τέθηκα, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀντίθεον πρόσταγμα παραμοιβῆτος, „ Τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀ„ νερρίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφύπλωσε, θεο„ σεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύμα„ τος, ὁ ὢν ἀλογημένος καὶ ὑπερύμνητος.

Τροπάριον.

Πνευματικοῦ Θείου Πνεύματος προσαφθέντες, τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρακας, Ἀπόστολοι ἐσβέσατε. Θεοῦ δὲ τὸν ἔρωτα, ἐν ταῖς φρεσὶ τῇ Πίστει, πάντων ἐπανήφατε. διὸ μεγαλοφώνως, ὑμᾶς γεραίρομεν.

Τὸν Κόσμον μισήσαντες, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ, Χριστὸν ἠγαπήσατε, ἐν Κόσμῳ, ἀσώματος, βροτοῖς ὁμιλήσαντα. ὃν ἱκετεύσατε, πάντων τῶν ἐν βίῳ με δεινῶν, ἐλευθερῶσαι, Θεῖοι Ἀπόστολοι.

Κατανυκτικώτατα καρδιογλυφα, ὁ μόνος τὰ κρύφια εἰδώς μου πλημμελήματα, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεώς μου κατακρίνῃς με, μὴ δὲ πέμψῃς με εἰς πῦρ, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου. Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ὁ κατεφλέχθης, ἀρρήτως κυήσασα, Παρθένε ἀπερόγαμε. διὸ καθικέτευε σωθῆναι Ἀποστόλοις Ἁγνὴ, διαιωνιζούσης με φλογὸς, ἐλευθερῶσαι τὸν σε δοξάζοντα.

Εἱρμός. Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ξηρῷ πειρασμῷ, περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις Ἅδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος. σῶσόν με πρεσβείαις Μάκαρ, καὶ ἀνάστασον ψάλλοντα σε μακαρίζω Ἱερεῖ Χριστοῦ Θεράποντα ἀεί.

Ἐνδύτης φωτὸς, ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῆς θλίψεως, κεκρατημένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐσεβείας καθοδήγησον ψάλλοντας· σε μακαρίζομεν ἀεὶ, Θεράποντα ὄντως Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Λυτρώσεται Χριστὸς, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, Αἵματι ἀυτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλοντας·

Digitized by Google

λοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, „ τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προ„ στάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, „ τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· εὐ„ λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ„ ριον. Τροπάριον.

Σωματοειδῶς ὑμῖν ἐπιφοιτῆσαν, πυρὸς ἐν εἴδει Παράκλητον, Πνεῦμα ἀπειργάσατο, ὡς λαμπάδας φλογιζούσας μὲν, ἀθέους, φωτίζουσα δὲ, πάντας τοὺς εὐσεβοῦντας, Θεῖοι τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Πάθη τὰ δεινῶς, χειμάζοντα Οἰκτίρμων, τὴν ἀδιόρθωτον καρδία μου, θεράπευσον, δέομαι, τὴν ψυχήν μου, φωταγώγησον, τὸν νοῦν μου καθοδήγησον, ῥέποντα εἰς κακίαν, τῶν Μαθητῶν σου δεήσεσι.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ δάκρυσον συντόμως, καὶ σεαυτὴν πρὸ τέλους πένθησον, πρὸ τοῦ καταλάβῃ σε, ὁ κλαυθμὸς ὁ ἀπαράκλητος, καὶ βόησον τῷ Κτίστῃ σου· Δέσποτα οἴκτειρόν με, τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κάμινος ποτὲ, μὴ φλέξασα τοὺς Παῖδας, τὴν σὴν λοχείαν προεικόνιζε, Παρθένε Πανάχραντε. διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε, σὺν Ἀποστόλοις πρέσβευε, ἅπασι καὶ Προφήταις, πυρὸς γεένης ῥυσθῆναί με.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Νὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων „ τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν „ φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, „ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυ„ ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὡς εὐμενὴς καὶ συμπαθὴς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περιοχεθέντας, ἐλευθέρωσον Μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν Ἱερομύστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν αὐλῶν λειτουργὸς καὶ οὐρανίων, χρηματίζων Θεόφρον, Ἀρχιερεύς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἴτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἱερομύστα. Θεοτοκίον.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς. ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ „ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, „ ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτί„ σαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ „ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνο„ μεν. Τροπάριον.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ἐμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, τὸν τῶν σῶν προσταγμάτων καταφρονήσαντα, καὶ ταῖς τῶν δαιμόνων ἀπάταις, φρενοβλαβῶς ἐξακολουθοῦντα, ἐπίστρεψον Κύριε, προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων σου.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Ἀπόστολοι μακάριοι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Κήρυκες πάνσοφοι, πάσης με λυτρώσασθε βλάβης, πάσης ὀργῆς, πάσης ἁμαρτίας, πάσης περιστάσεως, καὶ ποικίλης παραβάσεως.

Ψυχὴν ἀδιόρθωτον, προσφέρω τὴν συνείδησιν, συγχωσθεῖσαν τῇ ὕλῃ τῶν παραπτώσεων, καὶ μεμολυσμένην καρδίαν, καὶ λογισμὸν κατεσπιλωμένον. βοῶσοι Φιλάνθρωπε, οἴκτειρόν με τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.

Ἀπόστολοι Πάναγνε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκήρυξαν, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον. ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἐκδυσώπει, τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ῥυσθῆναι κολάσεως, τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Παμπᾶσι τῆς χάριτος, Θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας, παραδόξως Παμμακάριστε.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων,

Digitized by Google

δων, τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς, Θεομῆτορ Ἁγνὴ, συνέλαβες, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἕνωσιν ἑνωθεῖσαν ἀδιάῤῥηκτον.

Εἰς τὸν Στίχον Αἴνων,
Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Ἐμεμάλυνας Χριστὲ, ἐν τῇ Οἰκουμένῃ τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα. ἔμαθον τῶν Οὐρανῶν τὰ ἄῤῥητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον. ὁ ἐξ ἁλιέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἀθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα. δι' ὧν εὔσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν προσφέρομέν σοι λέγοντες· σῶσον ἡμᾶς, Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαὸν, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἁμαρτίας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα. Κύριε δόξα σοι.

Πᾶσα Πόλις καὶ Χώρα τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὦ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε· καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῖκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ τῶν πεινώντων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. ὅθεν σοι προσπίπτομεν πάντες, πάσης ἡμᾶς ῥῦσαι περιστάσεως.

Τῇ Ε'. Οἱ Μακαρισμοί.

Μὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, διελθόντες ἀπόστολοι, σκότους τοῦ τῆς πλάνης βροτοὺς, ἐῤῥύσασθε Πάνσοφοι.

Μῇ σαγήνῃ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, ἀνθρώπους Μύσται Σοφοὶ, σαφῶς ἀνειλκύσατε.

Μαρτυρικά.

Μοὺς τὸν δρόμον τελέσαντας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντας, τοὺς Ἀθλοφόρους Χριστοῦ, συμφώνως ὑμνήσωμεν. Δόξα.

Τ' συργὸν τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, ἅπαντες νῦν οἱ πιστοὶ, ἐν φόβῳ δοξάσωμεν. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, σὺ εἶ Παρθένε Ἁγνὴ, καὶ Κόσμου διάσωσμα.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. προσόμοια Σταυρώσιμα Δεσποτικὰ; Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, Ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ τὸ καταπέτασμα Ναοῦ ἐῤῥήγνυτο. ἡ δὲ Γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως, τρόμῳ διεσχίζοντο, ὁρᾷν μὴ σθένουσαι, Κτίστην καὶ Θεὸν ἐπὶ Ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ὅλος καταβέβληται εἰς γῆν, ὅλος ἀνετράπη, καὶ κεῖται, πτῶμα ἐξαίσιον, ὄφις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ Ξύλου Φιλάνθρωπε. Ἀδὰμ δὲ κατάρας, λύεται, καὶ σώζεται ὁ πρὶν κατάκριτος. ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἴκτειρον πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Ὅτε ὁ ἄνομος λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, Ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε Κτίσις ἅπασα φόβῳ ἐτρόμαξε, τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, καὶ κράτος θανάτου, πάντα ἐξηφάνισται, θείᾳ δυνάμει σου. τότε καὶ Ἀ-

δὰμ

Digitized by Google

δὰμ ὁ προπάτωρ, χαίρων ἀνέβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ετερα Θεοτοκία. Ὁμοια.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἁγνὴ, τῶν σῶν οἰκετῶν, καὶ παράσχου πηγὰς δακρύων ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλίδας Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος, καὶ πικροτάτου πυρός. σὺ γὰρ τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Ζάλῃ ἐναντίων λογισμῶν, καὶ ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου κλυδωνιζόμενος, πνεύμασιν ἀτάκτοις τε περιφερόμενος, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, βοῶ σοι Παρθένε. σπεῦσον ἐξελέσθαι με τῶν κατεχόντων δεινῶν, ὅπως εὐχαρίστῳ καρδίᾳ, σοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττω, πᾶσι τοῖς πιστοῖς Θεοχαρίτωτε.

Τὸ δε τὴν ἀσθένειαν ἐμὴν, καὶ τὴν τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου ταλαιπωρίαν Ἁγνὴ, καὶ τὴν τῆς καρδίας μου κάκωσιν Δέσποινα, καὶ βολὰς διασκέδασον ἐχθρῶν ἀοράτων, τῶν ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ πολεμούντων δεινῶς. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν τετοκυῖα, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσι, δύνασαι παρέχειν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς, ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας, ὦ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου Λόγε προάναρχε. ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν ὁλοφυρομένη, πῶς ὁ ὢν Ἀθάνατος, θανῶν ἠγάπησας; μέγα τὸ μυστήριον βλέπω. ὅμως προσκυνῶ σου τὰ Πάθη, ἅπερ ἑκουσίως καθυπέμεινας.

Εἰς τὸν ΠΑ. ΠΑ. Σταυρώσιμα.

Σῷσόν με Χριστὲ Σωτὴρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σῴσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σὲ, καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ διὸ βοῶμέν σοι· εὐεργέτα τῶν ἁπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῷσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Τρόπτιν τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας. Ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἐκράζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ΑΛΛΟ. ΚΑ. Σταυρώσιμα. Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῶν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. σῷζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντα διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Εὐσπλαγχνίας.

Καθορῶσα νεκρούμενον Χριστὸν, θρηνῳδοῦσα ἐβόα ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος. ὦ μιαιφονίας τόλμημα. κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν ὁ Ἥλιος. ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα, νεκροῦται βουλήματι, καὶ ὁρᾶται ὡς κριτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Μετὰ τὴν β'. ΠΛΟ. ΚΑ. Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός. βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα

Digitized by Google

ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ συναρίθμησον, ὁ μόνος Ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε. διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν ὡς κραταιὸν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον Πολυέλεον.

Μετὰ τὴν γ'. ἀλλ. κα. Σταυρώσιμα.

Ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ Ἀγαθῷ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἑκουσίως τὰ Πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε Χριστὲ, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾶν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα σοι· πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς, γλυκύτατε Υἱέ; ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Κανὼν Σταυρώσιμος

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σταυροῦ παγέντος, δαιμόνων πίπτει πλάνη. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θα-
„ λαττίαν ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκ-
„ τὸς ἐβόα Ἰσραήλ· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν,
„ ὅτι δεδόξασται. Τροπάριον.

Σταύρωσιν κατεδέξω, καὶ ἥλοις προσεπάγης ἀτίμως, Λόγε, πάντας τιμῆσαι θέλων τοὺς βροτοὺς, τοὺς τὰ σὰ ἑκούσια Πάθη δοξάζοντα.

Πείνας Σταυρῷ παλάμας, ὁ τείνας πόλον Σῶτερ, καθάπερ δέρριν, ἐνηγκαλίσω ἔθνη καὶ λαοὺς, τοὺς τὰ σὰ ἑκούσια Πάθη δοξάζοντας. Μαρτυρικά.

Ἄραντες ἐπὶ ὤμων, Σταυρὸν οἱ Ἀθλοφόροι, τῷ σταυρωθέντι ἀκολουθῆσαι εἵλοντο Χριστῷ, τούτου συμμορφούμενοι τοῖς θείοις Πάθεσι.

Ὑμνησαν τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, κατιδοῦσαι ὑμῶν τοὺς ἄθλους· ἐθρήνησε δαιμόνων δὲ πληθὺς, νικηφόροι Μάρτυρες θεοειδέστατοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πεπλήρωται. ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διῆλθεν, ὅτε ἐν Σταυρῷ λογχευθέντα Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἔβλεψας.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, σῷζε Παρθένε. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἁγνὴ, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων, καὶ πταισμάτων νῦν με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοὶ, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν. διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ διασῳζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν Σταυρωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Σὲ οἱ πιστοὶ, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, „ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἀφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου „ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ „Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου „Κύριε. Τροπάριον.

Ὁ βότρυς ἐπὶ Ξύλου τῆς ἀφθαρσίας, κρεμάμενος, ἀπέσταξε θεῖον γλεῦκος, καρδίας κατευφραίνον τὰς τῶν ἀνθρώπων· κακίας παῦον δὲ, τὴν μέθην πάντοτε, Ἰησοῦ ἡ λύτρωσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑψώθης ἐπὶ Ξύλου ἐθελουσίως, καὶ πᾶσαν διαβόλου κακοπραγίαν, κατέρραξας· πεσόντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν ἀπώλειαν, γνώμης στρεβλότητι, Ἰησοῦ ἀνύψωσας. Μαρτυρικά.

Πυρὶ τοῦ θείου πόθου προσαναφθέντες, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίσαν οἱ γενναῖοι, οὐκ ἔπτηξαν τὸν θάνατον, ἀθανάτους, ἀποσκοπούμενοι, δωρεὰς λήψεσθαι, καὶ χαρὰν μὴ λήγουσαν, καὶ φῶς ἄδυτον.

Αἱμάτων ἐξ οἰκείων οἱ Ἀθλοφόροι, ὑπέρλαμπρον ἐπέχρωσαν πορφυρίδα, καὶ ταύτην στολισάμενοι δεξιᾷ τε, ὡς σκῆπτρον φέροντες, χειρὶ τὸν Θεῖον Σταυρὸν, τῷ Κυρίῳ πάντοτε συμβασιλεύουσι. Σταυροθεοτοκίον.

Τεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀσωμάτων· τὸν πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον, ἐκύησας, τὸν λύσαντα διὰ Ξύλου, δεσμίους ἅπαντας, Κόρη Θεόνυμφε, καὶ πιστοὺς συνδήσαντα τῇ στοργῇ αὐτοῦ.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἐτερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ Ξύλῳ „νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε. Τροπάριον.

Πρεσβείαις σου Ἁγνὴ Θεὸν, ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐίλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν Κύησιν.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε, ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας. ἣν προσφέρω σοι Πανύμνητε, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων με διάσωσον.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένης δεινῶν με, Θεονύμφευτε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα, Θεομῆτορ, ἐξ ἀγνοίας καὶ πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθικέτευε. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, „οὐκ Ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, „σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν „ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι, δόξα τῇ „δυνάμει σου Κύριε. Τροπάριον.

Ἐκρέμασο ἐπὶ Ξύλου, κρεμάσας ἐν ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε, λόγχῃ πλευρὰν ὀρυττόμενος, Αἷμά τε σὺν Ὕδατι, ἐναποστάξας εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ἰατρεύθη τὸ ἄλγος μου. χειρὶ ῥαπισθέντος σου, ἐλευθερίας ἐπέτυχον. χολῆς γευσαμένου δὲ, τῆς ἐνηδόνου ἐρρύσθην Χριστὲ βρώσεως. Μαρτυρικά.

Ποῖς τραύμασι τραυματίσαντες ὄφιν τὸν δόλιον, ἰᾶσθε τὰ τραύματα τῶν καρδιῶν ἡμῶν πάντοτε, χάριν ἀναβλύζοντες, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, Θεῖοι Μάρτυρες.

Ὁλόσωμον τῷ ἐχθρῷ τὴν πληγὴν προσηνέγκατε, πληγαῖς αἱματούμενοι, ἐπὶ τροχοῦτε τεινόμενοι, καὶ τυμπανιζόμενοι, θεοειδεῖς Ἀθλοφόροι πανσεβάσμιοι. Σταυροθεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων ὁ Ὕψιστος, ὃν βλέπουσα Πάναγνε, Ξύλῳ ἀδίκως ὑψούμενον, ἔστενες δακρύουσα, καὶ τὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν ἐμεγάλυνες.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον, Κύριε.

Πῶν τραυμάτων μου, Δέσποινα τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ῥιπιζόμενον πάθεσι καὶ λογισμοῖς, βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις μόνη Πανύμνητε.

Digitized by Google

Χειμαζόμενον κλύδωνι βιωτικῷ, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦσά με.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προοφθεὶς, Ἥλιος Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, ἢ θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Τροπάριον.

Δι' οἶκτον προσομιλήσας τῷ Σταυρῷ, Δέσποτα, ἐκ τοῦ βυθοῦ με τῶν κακῶν ἀνέσπασας, ἢ ἐτίμησας συνεδρίᾳ τῇ Πατρικῇ, ἀτιμασθεὶς θελήματι.

Ἀκάνθαις στεφανωθεὶς, ὁ στεφανῶν ἄνθεσι πᾶσαν τὴν γῆν, τὴν τῶν παθῶν μου ἄκανθαν ἀποτέμνεις ῥιζόθεν Λόγε, ἢ ἐμφυτεύεις μοι τὴν σὴν ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Τοχύϊ τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν Ἅγιοι, ἐθελοντὶ περιθεμένου Μάρτυρες, δυναμούμενοι, τῶν δαιμόνων, τὴν δυναστείαν παντελῶς ὠλέσατε.

Μεγάλως ἀγωνισάμενοι ἐν γῇ Ἅγιοι, ἐν Οὐρανοῖς μεγίστην δόξαν εὕρατε, ἢ μεγίστων ἡμᾶς κινδύνων, ἀπολυτροῦσθε τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ νώτοις Χερουβικοῖς, ἐν Οὐρανοῖς θεοπρεπῶς, ὡς ἀληθῶς ὀχούμενος, ταῖς ἀγκάλαις σου ἐποχεῖται, καὶ σταυρωθεὶς πάντας φθορᾶς διέσωσε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὅπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπηρείας, λυτρούμεθα σαφῶς, οἱ σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Υἱὸν μονογενῆ, ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν σῶν ἐκδυσώπησον.

Ὠὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, εὐίλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ἀπὸ στενώσεως, ἢ κατωδύνου μου ψυχῆς δέσιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ Τεκούσῃ τὸν αἴτιον Λόγον, προφέρω ὁ τάλας, οἰκτείρασα σῶσον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχου ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου Δέσποτα, ψυχῆς ἐπακούσας, τῶν δεινῶν με λύτρωσαι. μόνος γὰρ εἶ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας αἴτιος. Τροπάριον.

Νῶτον παρέχων εἰς μάστιγας, ἢ σιαγόνας σου εἰς ῥαπισμὸν, πρόσωπον δὲ Σῶτερ, εἰς ἐμπτύσματα, ἔσωσάς με τὸν πολλὰ ἀφρόνως σοι πταίσαντα.

Ὥσπερ ἀρνίον τοῦ θύεσθαι, ἦλθες Χριστέ μου, λύκου νοκτοῦ, ἰοβόλῳ δήγματι, τοὺς θνήξαντας ἐπανάγων πρὸς ζωήν. δόξα τῇ Σταυρώσει σου.

Μαρτυρικά.

Νόμους τηροῦντες οἱ Μάρτυρες, τοὺς τοῦ Δεσπότου, ἄνομον βουλὴν, παρανόμων παντελῶς ἐξέκλιναν, ἢ θανόντες, τῆς ζωῆς τῆς μελλούσης ἔτυχον.

Παραταξάμενοι Ἅγιοι, πρὸς ἐναντίας χαίροντες ἀρχὰς, θείοις ὅπλοις, ταύτας ἐτροπώσασθε, ἢ στεφάνους ἐκ Θεοῦ νίκης ἐκομίσασθε. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται Θεὸς, ἢ σταυροῦται, ἢ θανάτου γεύεται, ἀποκτείνων τὸν ἐμὲ τὸ πρὶν ἀποκτείναντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος, βίου τὴν θάλασσαν, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνῆτιν ψυχῆς μου γενέσθαι μοι.

Ἐνεδύθην στολὴν κακουχούμενος, Μήτηρ Ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν κυήσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Τερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ἀθυμῶν ὁ δείλαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Δέσποινα, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν

τῶν

Digitized by Google

τῷ ἰδίῳ Αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, Τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάριον.

Πτωθέντα με ἤγειρας τῇ παραβάσει, Σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἡ πάντων ἐξανάστασις, καὶ πτώσας τὸν πτώσαντα, Λόγε πολέμιον, ὅλον ἀνενέργητον, νεκρὸν ὑποδεικνύεις, δόξα τῶν κράτει σου.

Ποῖς ἥλοις ἐξήλωσας τὴν ἁμαρτίαν, Χριστὲ τοῦ Προπάτορος, καλάμῳ δὲ τυπτόμενος, ὑπέγραψας ἅπασιν ἐλευθερίαν βροτοῖς, δόξα τοῖς Παθήμασι τοῖς σοῖς, δι' ὧν μυρίων παθῶν ἐρρύσθημεν.

Μαρτυρικά.

Ἐτέμνοντο σώματα τῶν μιαιφόνων, χερσὶν οἱ καλλίνικοι, Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ ἔμενον Πνεύματι Θεοῦ, ἀχώριστοι, τέμνοντες τὸν δόλιον ἐχθρὸν, ἀνδρίας ξίφει, καὶ κατασφάττοντες.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον τὸν σταυρωθέντα, Χριστὸν ἐπαγόμενος στρατὸς ὁ ἀκατάπληκτος, ὀλέθριον στράτευμα κατεξωλόθρευσαν, ἔπαθλον ληψόμενοι, ζωὴν τὴν μακαρίαν τε καὶ ἀνώλεθρον.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ἔμψυχον τοῦ Βασιλέως, καὶ θρόνος πυρίμορφος, Παρθένε ἀναδέδειξαι· ἐν ᾧ καθεζόμενος, πάντας ἐξήγειρε, τοῦ προτέρου πτώματος βροτοὺς, καὶ συνεδρίᾳ Πατρὸς ἐτίμησε.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σταυρῷ προσπαγεὶς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον. ὃν νῦν Παρθένε δυσώπησον, πάσης πονηρίας ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθὴ, προστασία φοβερὰ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ νῦν δεόμεθά σου δωρύσασθαι, τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσα τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτίᾳ δεινῇ, τῇ τοῦ βίου συνεχεθεὶς, τὸν συλλυπούμενον. καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον. τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσὼν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ σέσωσται, διὰ τοῦ Τόκου σου, νῦν σὲ Πάναγνε, τὸν ἀῤῥωστίᾳ κρατούμενον, σῷσον ἐπιῤῥώσασα Κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ Εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τῆς φλογὸς ἀνέμελπον· ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω, τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Λαὸς ὁ ἀπειθὴς, ἀδεῶς τε τὰ παράνομα πάντα πράττων, μέσον ἀνόμων Οἰκτίρμον, τὸν δικαιοῦντα παρανομοῦντας. Ξύλῳ ἀνυψοῖ σταυρούμενον· ὃν πᾶσα Κτίσις, δοξάζει ὡς Κύριον, ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Αἱμάτωσας Χριστὲ, τοὺς δακτύλους σου ἐν Ξύλῳ προσηλωμένος, τὸ προσαγόμενον τοῖς δαίμοσιν αἷμα πάλαι, ἐπ' ἀπωλείᾳ τῶν προσαγομένων ἔπαυσας. ὅθεν σε δοξάζει ἡ σύμπασα Κτίσις, Θεὲ τῶν ὅλων ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων ζωτικῶν, ὄντες ἔμπλεοι οἱ Μάρτυρες τοὺς χειμάῤῥους, τοὺς τῆς ἀπάτης ἀπεξήραναν, θείοις ῥείθροις τοῖς

Digitized by Google

τῶν αἱμάτων, πίστει ἀκλινεῖ κραυγάζοντες· ἡ ὀσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἄπειρος πληθὺς, τῶν αἱμάτων ὑμῶν, Ἅγιοι, ἀσεβείας, τὸ πῦρ κατέσβεσε, καὶ Ἑλλήνων τὴν πολύθεον ἔλυσε πλάνην, πάντας δὲ πιστοὺς ἐφώτισε μελῳδοῦντας· ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄμωμος Ἀμνὰς, Προφητῶν τε, καὶ Μαρτύρων ἡ ὡραιότης, ὥσπερ ἀμνόν σε ἀναρτούμενον ἐπὶ Ξύλου θεασαμένη, ἔκλαιε πικρῶς καὶ ἔλεγεν· ἡ ὀσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ἄλλος.

„ Ὁ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
„ τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
„ φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν,
„ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπε-
„ ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀκαπείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πάντες, διασῳζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως τοῖς πιστοῖς Ἁγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν ἀπαρυόμενοι, σοῦ ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον Πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν
„ πρὸς ἀξίαν, ἐλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ
„ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως
„ Ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου.
„ καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον
„ ἡμῶν. Σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις,
„ σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἵνα τυπώσῃ πάλαι, Ἰσαὰκ σοῦ τὸ Πάθος, δεσμεῖται Λόγε, λύεται δεθέντος δὲ, προβάτου ἀντιτύπου, ἐν φυτῷ Σαβὲκ ἀφέσεως, καὶ ἀπελύθη τοῦς ἀκουσίως τότε θυσίας ἀληθοῦς· σοῦ δὲ ἐθελουσίως τυθέντος, κακῶν ἐῤῥύσθημεν.

Ὡραῖος κάλλει, παρὰ τοὺς Υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, Χριστὲ ὑπάρχων, κάλλος οὐκ ἐκτήσω, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν, ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ κρεμάμενος, καὶ καλλωπίζων τὴν ἀμορφίαν πᾶσαν τοῦ γένους τῶν βροτῶν. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μόνε εὐσπλάγχνε Κύριε. Μαρτυρικά.

Σιὼν τῆς ἄνω ὤφθητε, οἰκήτορες θεῖοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων, Μάρτυρες ἰσάγγελοι, ὡς ὄντες συμπολῖται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι τῶν πρωτοτόκων περιφανῶς φαιδρύνετε, λάμποντες φωτὶ θείῳ, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ καλλωπιζόμενοι.

Ἠγαπημένοι φίλοι, τοῦ ὑμᾶς παραδόξως πεφιληκότος, ῥύσασθε, φιλίας με δολίας, τῆς πρὸς σάρκα, Ἅγιοι Κυρίου Μάρτυρες, ἁγιασμόν τε καὶ φωτισμὸν, καὶ λύσιν πταισμάτων χαλεπῶν, πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην ἡμῶν αἰτήσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστήρων κάλλος δρόμου, τοῦ συνήθους ἀπέστη, ὅτε σε εἶδεν, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, ἐπηρμένον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θελήματι· ἡ δὲ Παρθένος· σὺν Μαθητῇ Παρθένῳ ἠλάλαζε πικρῶς, οἴμοι ἀναβοῶσα, τί τοῦτο τὸ ξένον θέαμα;

Εἱρμὸς ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„ Ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥή-
„ τῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν
„ Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δει-
„ νῶς,

Digitized by Google

„ νῶς, ὡς Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως „ σωματούμενον Θεὸν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρό„ νως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί. σῷσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς αἰδίου πλησθῆναι καθικέτευσον Ἁγνὴ, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς αὔλοις ἀστραπαῖς αὔγασον, πύλη τοῦ θείου φωτὸς, καὶ τρυφῆς αἰωνίου πλησθῆναι καταξίωσον Ἁγνὴ, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὅνπερ ἐγέννησεν, Υἱὸς τέλειος γέγονεν Ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ, ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου Γέννησιν.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω ἔκραζον οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον, ἀντ' εὐεργέτου, ἠτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονευταί. ἐσιώπας δὲ Χριστὲ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς· καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς Οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κτ. Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θνήσκεις, Υἱέ μου; θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλάνθρωπε.

Τῇ Παρασκευῇ. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν. τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς Ἀναμάρτητε, ἐν Κρανίῳ συνέθλασας, κάραν τοῦ δολίου ἐχθροῦ, καὶ Κόσμον διέσωσας.

Ἐξερρίζωσας Δέσποτα, τῆς κακίας τὴν ἄκανθαν, στέφος ἑκὼν ἀκανθῶν, φορέσας Μακρόθυμε. Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι Μάρτυρες, τοῦ ἐχθροῦ συνετρίψατε, πᾶσαν τὴν πλάνην σαφῶς, καὶ στέφος ἐδέξασθε. Δόξα.

Ῥαντισμῷ Θείου Αἵματος, οἱ πιστοὶ φωτιζόμενοι, μίαν ἐν προσώποις τρισὶ, Θεότητα σέβομεν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἀρνίον κρεμάμενον, ἐπὶ Ξύλου Πανάμωμε, βλέπουσα Χριστὸν, ἐν κλαυθμῷ αὐτὸν ἐμεγάλυνες.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Δεσποτικὰ, προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅταν ἐν τῇ δόξῃ σου Χριστὲ, ἔλθῃς μετ' Ἀγγέλων ἁγίων, κρῖναι τὰ σύμπαντα· ὅτε παραστήσωνται, γυμνοί σοι ἅπαντες; ἀποδοῦναι ὧν ἔπραξαν τὴν ἀπολογίαν, τότε τοῖς προβάτοις με, συνταξον

Digitized by Google

Λόγε τοῖς σοῖς, λύσιν παραχώρησόν μοι ἐν ταῦθα, τῶν πλημμελημάτων μου πάντων, ὧν περ ἐν τῷ βίῳ ἐπλημμέλησα.

Ῥῆξον τὰς σειράς μου τῶν παθῶν, ξήρανον ψυχῆς σηπεδόνας, μόνε Φιλάνθρωπε, δώρησαί μοι δάκρυα τῆς καταμύξεως, τὴν καρδίαν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, λύτρωσαί με δέομαι ἐκ περιστάσεως, ζάλης συμφορῶν ἐναντίων, καὶ ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, τοῦ δεινοῦ ἐχθροῦ καὶ Κοσμοκράτορος.

Λάβε ὦ ψυχή μου κατὰ νοῦν, τὴν φοβερωτάτην ἐκείνην, ὥραν τῆς Κρίσεως, ὅτε τρόμος λήψεται τὴν Κτίσιν ἅπασαν, καὶ καθίσῃ ὁ Ὕψιστος ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ, λόγον εἰσπραξόμενος τῶν πεπραγμένων ἡμῖν· σπεῦσον, διαλλάγηθι ἄνθεν, τῷ Κριτῇ τῶν ὅλων βοῶσα· ἥμαρτόν σοι Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ἕτερα Θεοτοκία. Ὅμοια.

Ὅλος ἐκ νεότητος ἐγὼ, πάθεσιν αἰσχύνης δουλεύσας, καὶ ἀσωτίᾳ πολλῇ, τέλεον ἠμαύρωσα τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, καὶ πτοῦμαι Πανύμνητε, τὴν μέλλουσαν δίκην, ὅτε παραστήσωμαι τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ. νῦν οὖν πρὸ τοῦ τέλους μοι δίδου, κάθαρσιν, Ἁγνὴ, τῶν παθῶν μου, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Φρίττω τὸ κριτήριον Ἁγνὴ, καὶ τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν τὴν αἰωνίζουσαν, καὶ τὴν ἀπαραίτητον ὄντως ἀπόφασιν, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων τε, καὶ τοῦ ἀκοιμήτου, σκώληκος, Πανάμωμε, τὴν ἀγριότητα. ὅθεν ἐν ὀδύνῃ καρδίας, σὲ καθικετεύω Παρθένε· τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως.

Ὅτε τῶν τοῦ σώματος μελῶν, μέλλῃ ἡ ψυχή μου βιαίως διαχωρίζεσθαι, τότε μοι παράστηθι, καὶ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν, τὰς βουλὰς διασκέδασον, καὶ τούτων τὰς μύλας, συντρίψον ζητούντων με, καταπιεῖν ἀφειδῶς. ὅπως ἀκωλύτως διέλθω, τοὺς ἐν τῷ ἀέρι ἑστῶτας, ἄρχοντας τοῦ σκότους, Θεονύμφευτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης. ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας. ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς Τυράννοις λέγοντες· ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλη ἡ δόξα ἣν ἐκτήσασθε, Ἅγιοι διὰ τῆς Πίστεως. οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροὶ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος. πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός. τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα τῶν σῶν δούλων Χριστέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ φωτὸς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῷ Σαββάτῳ. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀ. πλω. κα. Μαρτυρικά.

Ὁ φαιδρυνάς τοὺς Ἁγίους ὑπὲρ χρυσὸν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνεύσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον, ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅ-

γιαι

Digitized by Google

γιαι αἱ σκιαὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν. ἐν ᾅδου γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ πρόσφορα Μάρτυρες, καὶ Προφῆται Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη. Μήτηρ ἐγνώσθης ἀλόχευτος, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον. Καθίσματα.

Ὁ τὸν περιβάλλοντα τὸν Οὐρανὸν ἐν γνεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῷ ἀνόμῳ ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῷ εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῷ ταῖς ἱκεσίαις, καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσαν, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν Σωτῆρι, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα. Ὁ μεκρῶν καὶ τῶν ζώντων ὡς Θεὸς, ἔξεσται ἀπάντων ἐχθρὸν ὡς Ζωοδότα, προσέχεις ταῖς δεήσεσι τῶν δούλων σου, δεῖξόν σου τὸ εὔσπλαγχνα τὸ φιλάνθρωπα, καὶ δίδου τὴν ἄφεσιν ψυχαῖς, ἃς μετέστησας, ἐλπίδι τῆς εἰς σὲ, ὁδὶ ἀνάστασιν ὑπεράγαθος.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ εἴτι ἐν βίῳ ἥμαρτον συγχώρησον. οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μετασῆσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία ἡ τὸ ἀῤῥάστου φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Καμὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, καὶ εἰς Κοιμηθέντας.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος β. Ὁ Εἱρμός.

„ Πλὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βοήσομαι ψυχή· βοηθὸς, καὶ σκεπαστής „ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεὸς, „ καὶ δοξάσω αὐτόν. Τροπάριον.

Λιθυμοὺς χαλεπούς, καὶ αἱρετισμοὺς σφοδροὺς, καρτερικῶς ἐλεγχόμενοι Ἀθληταὶ, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐκ τοῦ πράτου, θεία θείκῃ ἐδιώξατε.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοὶ, καὶ Ἱεράρχαι φέγγη μονῆς, ἀπαστράπτοντες σαφῶς, πρὸς φῶς ὡδήγησαν εὐσεβείας, πάντων ἀσεβῶν τὰ πλανώματα.

Ὑπερήφανον μὲν, ταπεινωθέντες Ὅσιοι καλῶς, κατεκλίνατε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινῶς βοηθεῖτε ἀεί. Νεκρώσιμον.

Ταμπρότατα φωτὸς, καὶ αὐγοειδῆ κοιμωμένους, ἀθρόσωμεν ὡς Θεὸς, ὃς περιμετέστησας τῷ προσκαίρῳ, δούλους σου πιστοὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τί ἀσκήσεσι ῥᾳδίως, ἠγωνισμένοι καὶ ἀθλητικῶς, καθελοῦσαι τὸν ἐχθρὸν, σεμναὶ Γυναῖκες Θεοκυήτορ, σὲ περιεστῶσαι ἀθραύμονται.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς Κοιμηθέντας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῖς τεθνεῶσι δεύτερον πλέκω μέλος.

Τῷ τῶν ᾀβατον.

Τῷ θανάτῳ σου, καταπατήσας θάνατον, θείας ζωῆς ἀνέβλυσας ἀϊδιότητα. ὦ παράσχου Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς, ταῖς τῶν Μαρτύρων σου πρεσβείαις ἄφεσιν, πταισμάτων χαριζόμενος.

Ὁ τὸ πλοῦσιον, ἀεὶ πηγάζων ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς ἀεὶ προσδεχομένοις σε, ἐν τῷ οἴκῳ σου Χριστὲ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σου σκηνῇ, τόπον ἀνέσεως, παράσχου δέσποτα, τοῖς δούλοις σου ὡς Εὔσπλαγχνος.

Ἰσχυρώτατος, καὶ θανάτου γέγονας, ὃν θεὶς αὐτὸν ἐδέσμευσας, ἡμᾶς ῥυσάμενος. ἐκ νεκρῶν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ, τοὺς κεκοιμημένους φθορᾶς ὡς Ὑπεράγαθος, τῆς σῆς ἐλλάμψεως, τῷ μέθεξιν δωρούμενος.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἐτερεώσασα, τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μήτηρ Θεοῦ βεβαίωσον, θείοις προστάγμασι, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς, καθηγιασμένης γαστρὸς, καὶ καταργήσαντος, τοῦ Ἅδου Δέσποινα, τὸ ζοφερὸν Βασίλειον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐτειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον „ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν κα„λῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγ„χνίᾳ σου.

Τροπάριον.

Πυρωθέντες τῷ πυρὶ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, τῶν βασάνων τὴν πυρὰν, δροσισμῷ τοῦ παντουργοῦ, ἔσβεσαν Πνεύματος.

Ἁγιώτατοι Χριστοῦ, Ἱεράρχαι καὶ σεπτοὶ, Ὁσίων δῆμοι, ὑπὲρ πάντων, ἡμῶν, τὸν φιλάνθρωπον, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε.

Ἱερώτατος Χορὸς, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμεγαλύνθη, καὶ γυναίων πληθὺς ἐναθλήσασα στερρῶς, δόξης ἐπέτυχον.

Νεκρώσιμον.

Νεκρωθεὶς ἐπὶ Σταυροῦ, ἐδωρήσω τοῖς θνητοῖς ἀθανασίαν. ἧς τυχεῖν τοὺς πρὸς σὲ, καταξίωσον μεταχωρήσαντας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἱερῶν, Θεὸν Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Εἱρμὸς ἄλλος.

„Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, „ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροὺς „μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ „ψάλλειν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡ„μῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ῥαῖς τῆς σῆς ὡραιότητος λαμπηδόσιν, αὐγάζεσθαι τοὺς πίστει κεκοιμημένους, εὐδόκησον ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, μετὰ Μαρτύρων σου. Σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐν τόπῳ ἀναψύξεως ὡς οἰκτίρμων, ἐν χώρᾳ Ἀβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀξίωσον αὐλίζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς σοὶ κραυγάζοντας· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεύειν, φρονίμοις ταῖς Παρθένοις συνεισελθόντους, ὑπόδεξαι τοὺς δούλους σου λαμπαδούχους, οὓς περ μετέστησας, τῷ σῷ βουλήματι ἐκ τῶν προσκαίρων Δέσποτα, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα, καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέντα, ἀνέστησας τεκοῦσα τὸν Ζωοδότην. ἀνήγαγες ἐξ Ἅδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτόκον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα Πάναγνε, Σὲ τὴν Πανύμνητον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὦ ἐκ Παρθένου σου Γέννησιν, ὁ „Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυτ„τε βοῶν· τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφο„βήθην, ὅτι ἀπὸ Θαιμὰν, καὶ ἐξ Ὄρους „Ἁγίου, κατασκίου ἐπεδήμησας Χριστέ.

Τροπάριον.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ τὰ Παθήματα, εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, μιμησάμενοι καλῶς, κατατεινόμενοι ἔχαιρον, πολλαῖς βασάνοις, τὰς αἰωνιζούσας ἀντιδόσεις σκοποῦντες, ὧν τυχόντες, μακαρίζονται ἀεί.

Νόμους τηροῦντες τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχαι προφρόνως, ἐπωκείλατε λαοὺς, ὡς κυβερνῆται πανάριστοι, πρὸς θεῖον ὅρμον, καὶ μετατεθέντες ἐκ τῶν κάτω θορύβων, πρὸς γαλήνην μετηνέχθητε ζωῆς.

Γῆς παρεπίδημοι ὤφθητε, μεταθέντες Πατέρες, τὸ πολίτευμα ὑμῶν, ἐν Οὐρανοῖς, καθὼς γέγραπται, εὐσεβοφρόνως, καὶ σαρκὸς τὰ πάθη, χαλινώσαντες πόνοις ἐγκρατείας, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ.

Νέκρωσιν θείαν ποθήσασαι, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, προξενοῦσαν ἀληθῶς, διὰ βασάνων καὶ θλίψεων, καὶ ἐγκρατείας, τίμιαι Γυναῖκες, ἠξιώθητε ταύτης, δυσωποῦσαι τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἦν μετεβίβασας Κύριε, τῶν προσκαίρων τοῦ βίου, πολυάριθμον πληθὺν, ἐν ὀρθοδόξῳ λατρεύσασαν, Λόγε τῇ Πί-

στει

στει πάσῃ σῳζομένων τῇ πληθυῖ συνάψας, αἰωνίου καταξίωσον ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ὄρος κατάσκιον βλέπει σε, ἀρεταῖς ὁ Προφήτης, Θεοτόκε Ἀββακοὺμ, ἐξ οὗ ἐπέφανε Θεὸς, ἀφράστως ἀρετῇ καλύψας Οὐρανοὺς, καὶ τὸ γένος ἀνθρώπων διασῴσας ἐκ φθορᾶς.

Ἄλλος. Ὑμνῶ σε ἀκόην γάρ.

Ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ ζήσαντας, καὶ φρονήματι ὀρθοδόξῳ, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου ἀξίωσον, τοὺς σοὺς οἰκέτας Χριστὲ, τῇ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ σου, τῶν εὐκλεῶν Μαρτύρων ταῖς δεήσεσι.

Ὡς ἔχων τῆς τρυφῆς ἀέννασον, τὸν χειμάῤῥουν, ἀεὶ ποτίζεις τοὺς ἐκλεκτοὺς Κύριε. μεθ' ὧν καὶ νῦν τοὺς μεταστάντας Χριστὲ, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρὰ τὸ ὕδωρ θρέψον τῆς ἀφέσεως.

Εὐ ζώντων κυριεύεις Δέσποτα, καὶ θανάτου ἐξουσιάζεις. Σὺ τοὺς ἐκ γῆς χώματι, δυνάμει σου ἐξαναστήσας. διὸ τοὺς πρὸς σὲ μεταφοιτήσαντας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Σῶτερ κατασκηνώσον. Θεοτοκίον.

Τάσω τὸ τῆς Εὔας σύντριμμα, καὶ τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν. τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας, τοὺς πτώματι καταῤῥαγέντας ἡμᾶς, ἀνορθῶσαι τὸν δυνάμενον, Θεογεννῆτορ μόνη Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ μου
„ διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν
„ σου, καταύγασόν με, ὁ μόνος τῆς εἰρή-
„νης Βασιλεύς. Τροπάριον.

Σὲ ποθοῦντες Οἰκτίρμον, ἐμίσησαν πάντα Κόσμον, οἱ γενναῖοι Ἀθλοφόροι, προσομιλοῦντες βασάνοις, ἀπαρνήσει τῆς σαρκός.

Ἱεράρχαι Προφῆται, καὶ ὅσιοι Θεοφόροι, ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, φωταγωγοῦντες τὴν Κτίσιν, σκότος λύετε παθῶν.

Οἱ ὁσιώτατοι Πατέρες, Προφῆται καὶ Ἱεράρχαι, καὶ ἀοίδιμοι Γυναῖκες, Σοὶ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, εὐηρέστησαν Χριστῷ.

Νεκρώσιμον.

Ἱκετεύομεν Σῶτερ, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου κατασκηνώσας, μετόχους δεῖξον κρείττονος ζωῆς. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων, πάσης ἡμᾶς τυραννίδος, ἐξελοῦ τῶν πειρασμῶν.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, καὶ τεθειμένους ἐν φρουρᾷ, ἤγειρας ἐκ ζοφερῶν τοῦ Ἅδου κευθμώνων, ἁρπάσας Ἀγαθὲ, καὶ δείξας Ἁγίων, Μαρτύρων στρατεύματα.

Διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς παραγέγονας Χριστὲ, δέξαι νῦν τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ μετὰ Λαζάρου αὐτοὺς κατασκηνώσον.

Ἔλυσας Δέσποτα, τὸν χρόνιόν μου καὶ μακρὸν, πόλεμον πρὸς σὲ τὸ πρὶν μεσίτης, καὶ πρέσβυς εἰρήνης γεγονὼς, καὶ νῦν τοὺς σοὺς δούλους, οἰκτείρας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην σου, οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ, ζήσονται Μήτηρ Θεοῦ. τὸν γὰρ ζωοδότην ἐγέννησας ἡμῖν, τὸν ζωοποιοῦντα τὰ πάντα βουλήματι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ῥυθῷ ἁμαρτημάτων, συνέχομαι Χρι-
„ στὲ, καὶ τρικυμίᾳ τοῦ βίου χειμάζο-
„ μαι. ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θυ-
„ ρὸς, κἀμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διά-
„ σωσον Σωτήρ. Τροπάριον.

Στερρότητι καρδίας, ἐχθρὸν οἱ Ἀθληταὶ, ἀνταλλαξάμενοι, τοῦτον κατέβαλον, καὶ ἔλαβον νίκης στέφος ἐκ Θεοῦ. διὸ ἐκτενῶς πρεσβεύουσι, τοῦ σῳθῆναι νῦν ἡμᾶς.

Χριστοῦ τοὺς Ἱεράρχας τιμήσωμεν πιστῶς, καὶ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ μακαρίσωμεν, σῳζόμενοι ταῖς δεήσεσιν αὐτῶν, ἐκ πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, καὶ κακίας τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐνήθλησε γυναίων ὁ ἔνθεος χορὸς, καὶ ἐν ἀσκήσει Θεὸν ἐθεράπευσε, καὶ ἔτυχε βασιλείας Οὐρανῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς τὸν Κόσμον σου, σῷσον μόνε Ἰησοῦ.

Νε-

Digitized by Google

Νεκρώσιμον.

Ὁ πλάσας Ζωοδότα, τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἄφεσιν παρεχόμενος αὐτοῖς Χριστὲ, τῶν κακῶν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Οἰκτίρμον Ἰησοῦ. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε ἁγίασον ἡμῶν, τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὸ φρόνημα στήριζον, καὶ σῷσον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἀτρώτους ἡμᾶς, δοξάζοντας, σοῦ τὸ ἔλεος Ἁγνή.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπὸς ἀφράστου καὶ θείας λαμπρότητας, ἔνθα τῶν Μαρτύρων Χοροὶ καταξίωσον, οὓς ἀπὸ γῆς μετέστησας, παντουργῷ σου βουλήσει Φιλάνθρωπε.

Ἐλλαμφθῆναι τῷ κάλλει τῆς δόξης σου, τοὺς καταλιπόντας τὸν βίον ἀξίωσον, καὶ πρὸς τὸ φῶς σου Δέσποτα, μετακεχωρηκότας τὸ ἄφραστον. Θεοτοκίον.

Ῥυομένη προθύμως ἐπίφανον, τοὺς προσκαλουμένους σε, Πάναγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Χριστὸν γεννήσασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς Χερουβὶμ μιμούμενοι Παῖδες ἐν τῇ „Καμίνῳ, ὑπέψαλλον βοῶντες· εὐ„λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ „κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς „ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δε„δοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὑπομονῇ κατέβαλον οἱ Ἅγιοι τὸν Βελίαρ, ὑπενεγκόντες πᾶσαν πεῖραν βασάνων χαλεπῶν· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησαν, τὸν παθόντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς σῷσον πάντας Λόγε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Φωτοειδεῖς Ἱεράρχαι, καὶ Ὅσιοι καὶ Προφῆται, καὶ Ἱερομαρτύρων ἡ ἀξιάγαστος πληθὺς, καὶ Γυναικῶν Ἁγίων, ἅγιος κατάλογος, ἐν ἀσκήσει λάμψας φαιδρῶς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δέησιν ποιεῖσθε, ὅπως ἐλεηθῶμεν. Νεκρώσιμον.

Ἔνθα ὀδύνη πέφευγε, στεναγμός τε καὶ λύπη, ὅπου τὸ φῶς ἐκλάμπει Χριστὲ, τοῦ σοῦ προσώπου, ἔνθα Ἁγίων δῆμοι νῦν περιχορεύουσι, τάξον πάντας τοὺς μεταστάντας, τὰ πταίσματα αὐτῶν, πάντα παραβλέψας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἄχραντε, μετ' Ὁσίων Πατέρων, καὶ Προφητῶν πασῶντε, τῶν Ὁσίων Γυναικῶν, τὸν ἐν Ἁγίοις μόνον ἐπαναπαυόμενον ἐκδυσώπει, ἡμᾶς καθαγιάσαι Ἁγνὴ, ἁγίαις ἐν φωναῖς, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ ὢν καταβέβηκας ἐπὶ τὸ σῷσαι, τὸ πάλαι πλανώμενον, ἀνθρώπων γένος Κύριε. διό σε οἱ Μάρτυρες καθικετεύουσι, τούτους οὓς μετέστησας ἐκ γῆς, ἐν γῇ πραέων Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Νεκρώσει τὴν νέκρωσιν ἀπετεινάξω, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, αὐτὸς μόνος γενόμενος. καὶ νῦν τῆς νεκρώσεως, τῆς ἁμαρτίας Δέσποτα, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου δεικνὺς, καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας σου.

Πολλή σου καὶ ἄφατος ἡ Εὐσπλαγχνία, ἀμέτρητος ἄβυσσος, ἡ τῆς φιλανθρωπίας σου. πταισμάτων οὖν ἄφεσιν, τοῖς μεταστάσι Χριστὲ δίδου, καὶ τῇ χάριτι τῇ σῇ κεκαθαρμένους, αὐτοὺς ἀνάδειξον.

Αὐχνία γεγένησαι τῆς θείας δόξης, ἀπαύγασμα φέρουσα, Παρθένε διὰ Πνεύματος, ἡμῖν φανερούμενον, καὶ τὴν τοῦ Ἅδου ἀχλὴν, φέγγει τῆς Θεότητος αὐτοῦ, ἐξαφανίζον Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὃν ἐν τῇ Βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθέ„νου τὸ θαῦμα, ἐν Σινάϊῳ τῷ ὄρει προ„τυπώσαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, „καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ῥεῦσαν τὸ αἷμα ὑμῶν, καθηγίασε πᾶσαν, Ἀθλοφόροι τὴν Κτίσιν, καὶ ἐξήραμε σαφῶς, τὴν χύσιν τῆς ἀπάτης, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατήρδευσε πλουσίως.

Ὤφθη χορὸς Ἀσκητῶν, Ἱερέων τε δῆμος, καὶ Γυναίων Ἁγίων, Προφη-

τῶν

τῶν τε εὐκλεῶν, ὁμότιμος Ἀγγέλων, Ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς, ἐν Πνεύματι βιώσας.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐξ ἡμῶν Ἰησοῦ, προσελάβου ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, κατατάξας μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, ἀνάπαυσον παρέχων ἁμαρτημάτων αὐτοῖς, ὡς πανοικτίρμων λύσιν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ, μετὰ πάντων Μαρτύρων, Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ Ἁγίων Γυναικῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, κατοικτειρῆσαι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα δυσώπει.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, „τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ „προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέ„γουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλον„τας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου „τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ἔδειξας ἡμῖν, τοῦ δυσμενοῦς θανάτου, τὰς διεξόδους ὡς ἀθάνατος, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὰς εἰσόδους δὲ ἐγνώρισας, τὰς τῆς ζωῆς Ἀθάνατε. ἧς περ οἱ Μάρτυρές σου, νῦν ἐπαξίως, ἐπέτυχον.

Κάλλους νοητοῦ, τοῦ σοῦ κατατρυφῆσαι, τοὺς μεταστάντας καταξίωσον, τὸ αἶσχος τὸ δύσμορφον, ἐκκαθαίρων ὡς φιλάνθρωπος, τῆς ἁμαρτίας Δέσποτα. μόνος γὰρ ἀνεδείχθης, τῆς ἁμαρτίας ἐλεύθερος.

Ὤρθωσας ἡμᾶς, Χριστὲ τοὺς πεπτωκότας, εἰς χοῦν θανάτου, τῷ Θανάτῳ σου ζωὴν χαριζόμενος, καὶ τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον, χαρμονὴν ἀόδιον. ἧς νῦν τοὺς μεταστάντας, ὡς ἐλεήμων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, ὑπάρχει Θεομῆτορ, τῆς σῆς λοχείας τὸ Μυστήριον. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ὃν ὁ θάνατος οὐκ ἔστερξε, καὶ τάφος οὐ διέλυσεν. ὅθεν σε Παναγία, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν „γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως „προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσι„γήτοις, μεγαλύνωμεν Πιστοί.

Τροπάριον.

Ἰσχυροὶ κατὰ παθῶν, δυνατοὶ κατὰ ἐχθρῶν φανέντες, Ἀθλοφόροι ἀπηνέγκατε νίκην, ἀθλήσαντες νομίμως, καὶ στεφθέντες ἐκ Θεοῦ.

Ὡς Θεοῦ Ἱερουργοὶ, καὶ Ποιμένας τοῦ καλοῦ. μιμηταὶ γεγονότες, ἐποιμάνατε αὐτοῦ τὰ θρέμματα ὁσίως, Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς.

Σὺν Ὁσίοις Ἀσκηταῖς, καὶ Προφήταις Ἱεροῖς, νιμήσωμεν Γυναίων ἀθλησάντων τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἐν τῇ ἀσκήσει καθελόντων τὸν ἐχθρόν.

Νεκρώσιμον.

Ἡ πανένδοξος Χριστὲ, τῶν Ὁσίων σου πληθὺς, ἀπαύστως δυσωπεῖ σε, οὓς, μετέστησα πίστει μετόχους αἰωνίου, δεῖξον Κύριε ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Φιλοικτίρμονα Θεὸν, ἡ κυήσασα σαρκὶ, μετὰ πάντων Ἁγίων καθικέτευε ἀεὶ, κινδύνων ἡμᾶς σῶσαι, Μητροπάρθενε Ἁγνή.

Εἱρμὸς, Ἄλλος.

„Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου Φωστῆρα, τὸν Θεὸν „ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν „ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενι„κῶν, ἀφράστως σωματώσασα· εὐλογη„μένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνο„μεν.

Τροπάριον.

Ἔχων ἐξουσίαν καὶ ζώντων, καὶ νεκρῶν Ζωαρχικώτατε, τοὺς ἀπὸ γῆς πρὸς σὲ μεταφοιτήσαντας, κληρουχίαν ἐν Οὐρανοῖς, παράσχου καὶ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἁγίων Δέσποτα, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων σου.

Λόγος ὢν ὁ πάλαι τὸ εὖ εἶναί μοι, διδοὺς Ζωαρχικώτατε, καὶ τὸ εὖ εἶναι πάλιν χαριζόμενος, ἐν τοῖς κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς, Ἀβραὰμ τοῦ Προπάτορος, τοὺς μεταστάντας δούλους σου, ὡς ἐλεήμων καταξίωσον.

Ὅλος χρηματίζεις Σωτήρμου, γλυκασμὸς φωτοειδέστατος, ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις ἀκόρεστος. τὸν χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς, καὶ ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, τοὺς κοιμηθέντας πότισον, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντας.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Θεοτόκον ἀξίως, οἱ Πιστοὶ νῦν μακαρίζομεν, τοῖς θεοπνεύστοις λόγοις σου ἑπόμενοι. σὺ γὰρ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐκυοφόρησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα, τὴν δυναστείαν, Μητροπάρθενε.

Εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων, στιχηρά.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες Ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν, καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστὲ, ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσα Πόλις καὶ Χώρα, τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὦ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες. ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε. καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῖκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Νεκρώσιμον.

Οἴμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένου ἐκ τοῦ σώματος. οἴμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν. πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ὑμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅλην τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελήφθην Ἁγνὴ, πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζοντα βλέπω δὲ, τὸν θάνατον οἴμοι, τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ. οὗ περ ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον, καὶ σῷσόν με.

Εἰ δέ ἐστιν, Ἀλληλούϊα, λέγομεν τὰ Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους. εἰς τὸν ἅ. δὲ ταῦτα.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ῥύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ Θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω. ὅθεν σου δεόμεθα καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Τὴν τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, Θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν ὑπέμεινας, Θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος. διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Τρόμῳ τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, θρόνῳ σου Χριστὲ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος μεκροὶ, ψῆφον ἀναμένουσι δικαιοσύνης σου, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται δικαιοκρισίαν. τότε οὖν ἀνάπαυσον, Σῶτερ, τοὺς δούλους σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα τῶν Ἁγίων χορεῖαι, καὶ χαρὰ ὑπάρχει ἡ ἀνέκφραστος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λεῦτε τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ὕμνοις ἀσιγήτοις βοῶντες, πάντες δοξάσωμεν. Αὕτη γὰρ ἐκύησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὸ Χαῖρε προσάξωμεν, ὡς μόνῃ τεκούσῃ, πάντων ἀρχαιότερον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν, χαίροις ἡ τὴν Εὔαν τεκοῦσα, πάλιν ἀναπλάσαντα, χαίροις, Ἄχραντε Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Τῷ Σαββάτῳ, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ Παθήματα, μιμησάμενοι Μάρτυρες, πάθη ποικίλα βροτῶν, ἀεὶ θεραπεύετε.

Σμι

Digitized by Google

Σὺν Προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὁσίοις Διδάσκαλοι, τῷ πάντων Δημιουργῷ, καλῶς εὐηρέστησαν.

Μετὰ πάντων ἀνάπαυσον, τῶν Ἁγίων σου Κύριε, οὓς προσελάβου πιστοὺς, δεόμεθα δούλους σου. Δόξα.

Ὦ Τριὰς ὁμοούσιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἴκτειρον, ἐκ τῶν σκανδάλων ἐχθροῦ, πάντας λυτρουμένη ἀεί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, μὴ παρίδῃς Πανάμωμε, σῴζουσα ἡμᾶς ἐκ πολλῶν, πταισμάτων καὶ θλίψεων.

Εἴληφεν ἦχος, νῦν ὁ Δεύτερος τέρμα.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἦ. Ἀναστάσιμα γ'. Δευτεροῦντες τὸ ἕν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Δογματικόν. Ἦχος γ'.

Μέγιστον θαῦμα Παρθένος τεκοῦσα, καὶ τὸ τεχθὲν Θεὸς πρὸ αἰώνων, προφανεὶς ὁ τόκος, καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. ὦ Μυστηρίου φρικώδους. ὃ καὶ νοούμενον, ἄφραστον μένει, καὶ θεωρούμενον, οὐ καταλαμβάνεται. Μακαρία σὺ εἶ Ἄχραντε Κόρη, Ἀδὰμ τοῦ γηγενοῦς Θυγάτηρ, καὶ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα Μήτηρ, αὐτὸν ἱκέτευε σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἦ. τὸ Τροπάριον τοῦ στίχου, εἶτα τὰ τρία τῆς Θεοτόκου, προσόμοια. Ἦχος γ'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Κιβωτόν σε νοητὴν, Ἁγνὴ γινώσκομεν, φέρουσαν τὰς Πλάκας τὰς θεογράφους, ἡμῖν δὲ τὸν Νομοθέτην καὶ Κτίστην, ᾧ πρέσβευε σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ.

Ἐπὶ γῆς σὲ Οὐρανὸν, Ἁγνὴ ἀνέδειξεν, ὁ ἐν μήτρᾳ τῇ σῇ κατασκηνώσας Θεὸς Λόγος, σάρκα προσλαβὼν ὁ φύσει ἀθεώρητος· καὶ ἐπομβρίζεις τοῖς πᾶσιν, ἀθάνατον δρόσον ἀπειρόγαμε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιταμεύσουσιν.

Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σου κεκτήμεθα, ὅτι δι' αὐτῶν Παρθένε, ἐκ τῶν κινδύνων ἀεὶ καὶ τῶν πειρασμῶν, τὴν ζάλην ὑπεκφεύγομεν, καὶ διὰ τοῦτο αἰτοῦμεν, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν, σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Ἀνάπλασιν καὶ ζωὴν, διὰ σοῦ δευτέραν γινώσκομεν, Ἄχραντε Μαρία, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐν τῇ γαστρί σου φυραθέντα τὸν Κτίστην τῆς Κτίσεως, καὶ ἀναστήσαντα ἡμᾶς, ἐκ τοῦ Ἅδου καὶ τοῦ θανάτου, καὶ ζωὴν αἰώνιον παρεσχηκότα ἡμῖν, τοῦ βοᾷν σοι Ἀειπάρθενε· χαῖρε ἡ συνάψασα τὰ κάτω τοῖς ἐπουρανίοις. χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς Γῆς, καὶ προστασία καὶ ἀντίληψις. χαῖρε ἡ τῇ Ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ σου φαιδρυνοῦσα τὰ σύμπαντα, καὶ παρέχουσα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται, γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σῳζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέωκται· πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου ὑμνῶ τὴν ὀξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἕτερα στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστὲ, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. τῷ γὰρ μώλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώ-

Digitized by Google

ρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μοῖς ἐν Ἅδῃ καταβὰς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο, θαρσεῖτε λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις. Ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἑστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου Οἴκῳ, ἑσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν Λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανδρικόν σου Τόκον Πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παράμωμε, ἔτεκες Ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα Ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σῴαν φυλάξαντα. διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σῳθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά.

Ὁ τῶν Πάθει σου Χριστὲ, ἀμαύρωσας τὸν Ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὸ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.

Τὰ κτ. Ἀλφάβητον.

Ἡ Ζωοδόχος σου Ἔγερσις Κύριε, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδὰμ ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἠλλοίωσαι. ὃν ἡ Κτίσις μὴ φέρουσα κρεμάμενον ὁρᾷν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει τὴν σὴν μακροθυμίαν. κατελθὼν ἐν Ἅδῃ δὲ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ Κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστὲ λυτρώσῃς, θάνατον ὑπηνέγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, ἑαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ Κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρὸς συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα· δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ Ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ Θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, Κανὼν Τριαδικός. Οὗ ἡ ἀκροτί.

Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μίαν Θεαρχίαν.

Μητροφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα.

Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ᾄσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Τερῶς τῶν αὐλῶν πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον ἀρχικωτάτην σαφῶς. ἣν συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν, καὶ Λόγον, καὶ Πνεῦμα, οἱ Θεολόγοι προσφόρως, συμβολικῶς σε καλοῦσιν ἀπαθῆ γέννησιν ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντας, Θεὲ μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος θείαν Ἐκπόρευσιν.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὡς φιλάνθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, προσειληφὼς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε Παρθένον Ἄχραντον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τρισσεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχὼς, Ἠλίας ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφνηνε, τὴν τριττὴν Ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Τρόωδης φύσις ὑμνεῖσε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον, Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον. ἡ βοᾷ σοι· Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς, ῥῦσαι ἡ σῷσόν με.

Ἰσηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν κλεινῶν Ἀποστόλων τε, ἡ Κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν Τριάδα σε δοξολογοῦμεν, πιστοὶ Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ τοῦ Θρόνου κατῆλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Καθίσματα. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος ἡ μόνος Κύριος, Χριστὸς ἡ γέννημα τοῦ προανάρχου Πατρὸς, ἡ Πνεῦμα τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῷσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεὶς, ἡ μείνας ὅπερ πέφυκεν. ὅθεν ἡ Θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Παναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

Ὠδὴ δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττὸν, ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς ἡ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ ἡ Θεόφυτοι, ἡ ἄνθη συναναρχὰ, ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος.

Δίς.

Στίφη νοερῶν, Οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπεριμόητον Θεόν. μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τριὰς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς οἰκέτας σῷσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἔθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν Πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεὶς ἀτρέπτως, ἡ τρίφωτον τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας. ὅθεν δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφὶμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρύξαι παρευθὺς, τρίφωτον Οὐσίαν, ἡ Μονάδα τρισήλιον. Δίς.

Ἡ πάντων ἀοράτων ἡ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκόντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη, Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη. τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν ἀφωτοφόρον ἡ καθαρὸν, Παρθένε γεγονυῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ ἡ μακαρίζομεν. ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις, ἡ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, ἡ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

Ὠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραὰμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι, ἑνικὸν μὲν Κύριον, ἐν Τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσι.

Ἔθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὦ Τρισήλιε Κύριε, ἡ σῆς δόξης ἔλλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄῤῥητον.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς, τοῦ κυηθέντος ἐκ νηδύος σου Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον ἀκτῖνα τῆς Θεότητος, ἡ δοξάζω σε τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα. Θείας Πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκ-

ἐκβοήσωμεν· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος. Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συναΐαρχος. Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερὴς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων Ποιητὴς, καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον, πῶς συνεχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ Γαστρί σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, τῆς Θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε. διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινὸν, ἁμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφὴν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ἰδιότησι, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐφάνη τῷ Ἀβραὰμ, Θεὸς Τρισυπόστατος, ἐν τῇ Δρυῒ πάλαι τῇ Μαμβρῇ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαὰκ, ἀντιδοὺς δι' ἔλεον. ὅν περ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς γενόμενος Ἄνθρωπος, ὁ παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου Γαστρὸς, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε Παράχραντε.

Ὠδὴ η'. Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες.

Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ῥίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συναΐαρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς Ὑπερουσίου Θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαντε καὶ δύναμιν. ἣν ὑμνοῦμεν πάντες πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις Οὐρανίους, ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ᾄσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος καὶ ἰσόρροπον. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν Τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως, καὶ ὑπὲρ φύσιν, γεννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν, ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τὴν τριστολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνιέναι, πτέρυξιν ἀφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφοδρὰ τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι· τούτοις συμφώνως, μοναδικὴ Τριὰς σὲ δοξάζομεν.

Δίς.

Ἀπλέτῳ πόθῳ, καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοεραὶ ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες, καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα Θεὲ τῶν ἁπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. διὸ Οἰκτίρμον, ὡς Πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου Θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ Κτίστῃ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου· ἣν ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλυνόμεν.

Τῇ Κυριακῇ. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ὄλο. κα. Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, ὁ Πρωτότοκος τῆς Κτίσεως, καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε. Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἧτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπεραστιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. ὁλό. κα. Ἀναστάσιμα.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Μὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος, καὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεὶς ὁ Ἅδης ἐπωδύρετο· τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν. βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με. διὸ καὶ οὓς κατέχω κραυγάζουσι· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Μὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, ἀπόρρητον Μυστήριον. σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἅδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται. διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὸν ἀκατάληπτον, καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ Γαστρί σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομῆτορ. μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ Κόσμῳ δοξάζεσθαι. διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια.

Ἡ Ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι, ἠγέρθη κενώσας τὰ Μνήματα. τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον, εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν Ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Μὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, κἀμὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἕλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ Νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ, καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν Πόλιν.

Μοῦ καρποῦ τῆς Γαστρὸς, τῷ Πνεύματι υἱοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ, οἱ Ἅγιοι πάντοτέ εἰσι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἁγιότης σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ Κτίσιν. αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ, ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται· τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου Ποιμενάρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ Κτίσει. σὺν Πατρὶ γὰρ ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ. Προκείμενον.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε. καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ. καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς
„ μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ

Digitized by Google

„ τεμὼν θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ Λαῷ, οὗ-
„ τος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρ-
„ χει· αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ὁ τὴν Γῆν κατακρίνας, τῷ παραβάντι, ἱδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος, κατὰ θανάτου ὁ θάνατος δεδοικὼς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ, ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ Τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζει σε, τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν. ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος ἐκ σοῦ γεγένηται.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἆσμα καινόν.

Τέμος βροτῶν Αἵματι Θείῳ, δεδουλωμένον τυράννῳ φιλαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μὲν θνητὸς, θανάτου θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιοῦχος, Χριστὸς ἐγεύσατο· ὡς ὢν δὲ ἀθάνατος φύσει, τοὺς νεκροὺς ἐζωοποίησεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, σὺν τοῖς Εἱρμοῖς.

Ἄγω τρίτον μέλισμα σοὶ Θεοτόκε.

Ἆσμα καινόν.

Τόνυ κάμπτει ἅπασα φύσις, ἐπουρανίων Παρθένε, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδόξασται.

Ὢ συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοί· ἀγαθῶν γὰρ ἀφθόνως παρεκτικὸς ὡς Θεὸς, Πνεῦμα θεῖον δοὺς ἡμῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
„ τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα
„ Πνεύματι, παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν
„ τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάριον.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δὲ Χριστὲ, τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε, τὰς θαλάσσας φιλάνθρωπε. ἀναστὰς ἐκ τάφου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ Πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος. διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ Γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ῥύψις Ἄχραντε Σταυρὲ, εἰδωλικῶν ἐδείχθης σὺ καθαρμάτων. ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασεν.

Ἵνα πάντες οἱ Πιστοὶ, τὸ ζωοδόχον μνῆμα σὲ προσκυνοῦμεν, τέθαπται ἐν σοὶ, καὶ ἐγήγερται Χριστὸς, ὄντως ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ῥάβδος ῥίζης Ἰεσσαὶ, προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθένος ἄνθος σε Χριστὲ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἵνα θείας κοινωνοὺς, τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα τὴν ἡμῶν, σὺ ἐπτώχευσας λαβών. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν
„ Κύριε, τὸν Μονογενῆ γάρ σου Υἱὸν,
„ ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. διό
„ σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· δόξα
„ τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Στίγματα Χριστὲ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἠνέγκας· ὕβριν ῥαπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα· δι' ὧν κατειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σώ-

Digitized by Google

Σώματι θνητῷ, ἡ Ζωὴ θανάτῳ ὡμίλησας, τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἕνεκεν, καὶ φθείρας τὸν φθείραντα δεδοξασμένε, πάντας συναναστήσας, μόνε φιλάνθρωπε. θΓ'.

Μνήσθητι Χριστὲ, ἧς ἐκτήσω Ποίμνης τῷ Πάθει σου, τῆς δεδοξασμένης σου Μητρὸς, τὰς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξάμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος, κεκακωμένην ῥῦσαι, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόῤῥητον.

Ὁ πλάσας κατ' εἰκόνα σου, Φιλάνθρωπε τὸν ἄνθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ διὰ τῆς παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκροὺς μὲν οὓς κατέπιεν, ὁ θάνατος ἀπέδωκε· κατελύθη δὲ, καὶ τὸ τοῦ Ἅδου φθοροποιὸν βασίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ στήσας Ὄρη Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως, λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἄνευθεν. τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας, ἡμῶν τὴν φύσιν Δέσποτα, δραστικώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ, ταύτῃ ἑνώσας φάρμακον, τὴν σὴν ἄχραντον Λόγε Θεότητα.

Μερίς μου εἶ ὁ Κύριος, καὶ κλῆρος ἐπιπόθητος, ὁ ἑνώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε τῇ ὑποστάσει σου, τῇ σαρκὶ χρηματίσας Ὑπόστασις.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς „Δημιουργὸν, τὴν ὑπερέχουσαν πάν„τα νοῦν εἰρήνην. διότι φῶς τὰ προστάγ„ματά σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Τροπάριον.

Κριτῇ ἀδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ, προδοθεὶς ὁ Παντεπόπτης, καὶ ἅπασαν δικαίως κρίνων τὴν γῆν, τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι, ἐῤῥύσω κατακρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστὲ, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, παράσχου, καὶ σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ Ἁγία, καὶ πλατυτέρα Οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ Κτίσει, Λόγον Θεοῦ δεξαμένη, μόνη ἐδείχθης Ἀειπάρθενος.

Ἄλλος. Σταυροαναστ. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγχῃ πλευρὰν, ὦ Χριστέ μου νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς, γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Ἴσος Πατρὶ, κατ' Οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερὸν ἐξανέστησας δόμον τοῦ παναχράντου σου, καὶ πανσέπτου Σώματος, ἐκ νεκρῶν, Χριστὲ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Λόγος Θεοῦ, ὁ Υἱός σου Παρθένε, Δημιουργὸς Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, οὐ δημιούργημα· εἰ καὶ σάρκα ἔμψυχον, ἑαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Ἴσος Πατρὶ, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, Λόγος Θεοῦ, Ὑπόστασις τελεία, ἐν δύω φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος, καὶ Ἄνθρωπος.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλω„σέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου, „ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν „βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερ„νῆτα διάσωσον.

Τροπάριον.

Ἄβυσσος ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλάγχνῳ καθόδῳ σου. σαρκωθεὶς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγονὼς ἐν δούλου μορφῇ, ἐθεούργησας, καὶ σεαυτῷ συνεδόξασας.

Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτὴς, τὸν νεκρωθέντα ζωωθέντα θεώμενος. τῆς σῆς Ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστὲ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ Πάθους σου, τοῦ ἀχράντου τὰ ἔπαθλα.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε ἡ μόνη τῷ Πλαστουργῷ, καὶ τοῖς Ἀνθρώποις ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν Υἱόν σου ἵλεων, τοῖς ἐπταικό-

Digitized by Google

σι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχον, χρηματίσαι δυσώπησον.

Ἄλλος. Σταυροαναστ. Σκηνώσεως.

Μωλώπων σὺ πειρασθεὶς, Ἅδου τραυματίας, Πάθει Σταυροῦ συναμέστησας. ὅθεν σοι κραυγάζω· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου φιλάνθρωπε.

Ἀνοίγονταί σοι Χριστὲ, φόβῳ πύλαι Ἅδου, σκεύη ἐχθροῦ δὲ ἁρπάζονται. ὅθεν σοι γυναῖκες ὑπήντησαν, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμεναι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Μορφοῦται τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου Κόρης, ὁ σχήματι ἄμοιρος, σχήματι ὑπάρξας, καὶ πράγματι, μὴ τραπεὶς τὴν Θεότητα, ἄνθρωπος.

Ἀβύσσου ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς καταιγίδος, Πάναγνε τῶν παθῶν ῥῦσαί με· πέφυκας λιμὴν γὰρ, καὶ ἄβυσσος τῶν θαυμάτων, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσιν.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος.

Ἐξανέστης σήμερον ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα, ἅμα δὲ καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. συγχαίρει πᾶσα ἡ Κτίσις προσφέρουσα ἐπάξια ᾄσματα τῷ πάντων Κτίστῃ καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ Ἅδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης συναμελκύσας, πρὸς Οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταῤῥάσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ Πύλας τοῦ Ἅδου διαθλάττει, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς καταύγασον, εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ἐῤῥάγη τὸ τοῦ Ναοῦ, φαιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν, τοῖς Πιστοῖς ἀλήθειαν· εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥαμίδες θεόρυτοι, ζωοποιοῦ Αἵματος Χριστὲ, οἰκονομικῶς ἀποστάζουσαι εἰς Γῆν, τοὺς ἐκ Γῆς ἀνέπλασας· εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν, Πατρὶ συνδοξάσωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ Μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ, Πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν Θεότητα· εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Σοβαρὸς ὁ Τύραννος.

Οὐ ψιλὸν ὁ Ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον Ἄνθρωπον, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται, σεσαρκωμένων ὁρῶν, ᾧ καὶ ψάλλομεν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσχυρὸν Θεότητι, δεδεγμένος Ἅδης ὁ δείλαιος, τὸν ἀφθαρσίας πάροχον, ψυχὰς Δικαίων βοώσας ἤμεσεν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸς πολύτιμος, εὐλογίας Πάναγνε πέφυκας, τοῖς καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ ὁμολογοῦσι Θεογεννήτριαν. καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σεσάρκωται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ σὺν Πατρὶ καθήμενος, Παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰταμὸς ὁ θάνατος, ἀλλὰ τοῦτον σοὶ ὁμιλήσαντα, ἐκ τῆς Παρθένου ὤλεσας, Θεοῦπόστατος σὰρξ γενόμενος. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον πάντες σε, τὸν Θεὸν κυήσασαν ἔγνωμεν· τὸν τῆς Τριάδος ἔνα

γὰρ,

Digitized by Google

γαρ, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ γεγέννηκας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσε-
„βείᾳ προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλο-
„γὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον
„ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
„Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
„ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἐρράγη Ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ Σταυρὸς σου ἐπάγε ἐν Κρανίῳ, καὶ ἡ Κτίσις συνεκλονεῖτο, φόβῳ ἀναμέλπουσα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνέστης Χριστὲ ἐκ τοῦ Τάφου, καὶ τὸν πεπτωκότα τῇ ἀπάτῃ, διὰ Ξύλου ἀνωρθώσω θείᾳ δυνάμει, κράζοντα καὶ λέγοντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἔμψυχον χωρίον κιβωτός τε· τὸν Ποιητὴν τοῖς βροτοῖς γὰρ Θεογεννῆτορ ἄχραντε κατήλλαξας, καὶ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ὁ λόγος οὐ παθητός· ἀπαθὴς γὰρ τῇ Θεότητι· πάσχει Σαρκὶ δὲ Θεὸς, ᾧ καὶ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπνώσας μὲν ὡς θνητὸς, ἐξηγέρθης ὡς ἀθάνατος Σῶτερ, καὶ σώζεις θανάτου τοὺς μέλποντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Ἀστρεύομεν εὐσεβῶς, Τρισυπόστατον Θεότητα, ἐνιζομένην ἀπαύστως καὶ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἡ τάξεις τὰς νοερὰς, οἷα Μήτηρ ὑπεράσασα, καὶ πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη, Παρθένε τὸν Τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κάλλος τὸ φυσικὸν, ὡραιότερον ἀνέδειξας, ἐξαστράπτουσαν σάρκα Θεότητος, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη, Παρθένε τὸν τόπον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Καινὸν τὸ θαῦμα, καὶ θεοπρεπές.
„τῆς Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην
„πύλην, σαφῶς διοδεύει Κύριος· γυμνὸς
„τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν ἐξό-
„δῳ Θεὸς, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη,
„ταύτην ἀφράστως, ὡς Θεομήτορα μεγα-
„λυνόμεν.

Τροπάριον.

Φρικτὸν ἰδέσθαι σὲ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ Ξύλου ἀναρτηθέντα, Λόγε Θεοῦ, σαρκικῶς δὲ πάσχοντα Θεὸν ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ ἄπνουν κατακείμενον, νεκροὺς δὲ τοῦ Ἅδου λελυκότα. ὅθεν Χριστὲ, σὲ ὡς Παντοδυνάμον μεγαλυνόμεν.

Φθορᾶς θανάτου ἔσωσας Χριστὲ, τοὺς Προπάτορας, κατατεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρὸς, καὶ ζωὴν ἐξηύθησας, νεκροὺς ἀναστήσας, χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, καὶ θείαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν. ὅθεν πηγήν σε φωτὸς ἀειζώου μεγαλυνόμεν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ θρόνος ὤφθης τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ᾤκησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως Πάναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὅλως σου πύλας. ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις, Σεμνὴ λιταῖς σου, τὰ φῦλα τῶν βαρβάρων, θᾶττον εἰς τέλος, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου.

Ἱέρας βροτοῖς, ἐξ ἀτίμου θανάτου, πᾶσιν ἐπήγασας, οὗ διὰ Σταυρώσεως Σῶτερ, γευσάμενος τῇ οὐσίᾳ τῇ θνητῇ, ἀφθαρσίαν μοι ἐδωρήσω, Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐσῴσάς με ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, Χριστὲ, καὶ ὕψωσας, καὶ Πατρὶ προσήγαγες τῷ σῷ Γεννήτορι, δεξιᾷ τε τῇ αὐτοῦ συνεκάθισας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Κόρος τῶν σῶν ἐφυμνίων Παρθένε, τοῖς εὐαγέσι Πιστοῖς, ὅλως οὐ προσγίνεται. πόθῳ γὰρ πόθον ἀεὶ θεῖον, καὶ πνευματικὸν προσλαμβάνοντες, ὡς Μητέρα Θεοῦ μεγαλύνουσιν.

Ἔθου ἡμῖν ἀκαταίσχυντον πρέσβιν, τὴν σὲ Τεκοῦσαν Χριστέ· ταύτης ταῖς ἐντεύξεσιν, ἵλεων νέμοις ἡμῖν, Πνεῦμα μεταδοτικὸν ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ προερχόμενον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἤ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Δεῦτε πάντα Ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ Μυστηρίου τὴν δύναμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἑκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγήσεται πάντα τὰ θαυμάσια οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὰ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ Κόσμος δοξάζει. ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθεν, εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς Φιλάνθρωπε. ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ τὸν μόνον ἀναμάρτητον, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὕμνον ἑωθινὸν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε. ὠδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ Μνῆμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα μυρίσαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεὸς, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος ἐπὶ τὸ Μνῆμά σου τὸ ζωοποιὸν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτὴς, ἐσκύλευσε τὸν Ἅδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ Παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνῆμα σὲ ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνή· μὴ εὑροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα· οἴμοι Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπης πάντων Βασιλεῦ; ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα· τί κλαίεις, ὦ Γύναι; κλαίω, φησὶν, ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε, εὐθέως ἐβόα· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἑβραῖοι συνέκλεισαν, ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωήν. Λῃστὴς δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυφὴν, κραυγάζων καὶ λέγων· ὁ μετ' ἐμοῦ, δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ Ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ Θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος. αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου τὸν Προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμων, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα· μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἁμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου κατεδίκασας ἀρᾷ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος. ἐν δὲ τῷ Σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθὼν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀνα-

Digitized by Google

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε· τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ. διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ Ἅδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεὸς, ζωοποιήσας συνήγειρας, καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, πρώταις ἐφάνης ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτὴρ βοήσας τὸ Χαίρετε, καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις, τὴν σὴν μηνύεις Ἔγερσιν Χριστέ. διὰ τοῦτο πίστει κραυγάζομεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ Ὄρει Μωϋσῆς χεῖρας ἁπλώσας, προετύπου τὸν Σταυρὸν, τὸν Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος. ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, μετὰ δαιμόνων ὅπλον κραταιὸν, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἕνα Θεὸν, ἕνα Κύριον, ὡς ἐξ ἑνὸς Ἡλίου. τρισσολαμπὴς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διῆλθε σαρκωθεὶς ὁ Πλαστουργὸς, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε. χαῖρε Νεφέλη κούφη, τὸν θεῖον Ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. χαῖρε κλίμαξ καὶ θρόνε Οὐράνιε. χαῖρε ὄρος σεπτὸν, πίον ἀλατόμητον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Σῷσόν με Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἥμαρτον Κύριε ὁ Θεός μου, ἥμαρτόν σοι, ἱλάσθητί μοι, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ δὲ βδελύξῃ με Λόγε, ἀλλ' ὡς μόνος συμπαθής τε, καὶ ἐλεήμων, πρόσδεξαί με μεταγνόντα, καὶ τὰ σὰ ποιεῖν με Σῶτερ δικαιώματα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος ἐνδυνάμωσον.

Πρόφθασον Κύριε, ἐξελοῦ με, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀντικειμένου. καὶ γὰρ θέλων ἐδουλώθην τῷ πλάνῳ, καὶ ἀπέστην ἐκ τῶν ἐντολῶν σου Οἰκτίρμον. δός μοι χρόνον μετανοίας, καὶ πρὸς φῶς εἰσάγαγέ με κατανύξεως, ὅπως πενθήσω μου, τὴν ἀπόπτωσιν Σῶτερ.

Αὔτρωσαι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ πωρώσεως τὴν ψυχήν μου, καὶ παράσχου τῶν δακρύων μοι ὄμβρους, ἵνα πλύνω τῶν ἀνομιῶν μου τὰ αἴσχη. αὔγασόν με τὸν ἐν τῷ σκότει, τὸ τῆς σῆς δώρησαι Σωτήρ μου, ἐπιγνώσεως, ὅπως πορεύσωμαι ἐν σεπταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Χορείας Ἀσωμάτων, Κύριε ὑπέστησας, τὸν πλοῦτόν σου δεικνύων, πᾶσι τῆς ἀγαθότητος, καὶ παρήγαγες ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, τοῦ νῦν δοξάζειν σε, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Μεγάλη τῶν Ἀγγέλων σου, Χριστὲ ἡ δυνάμις. Ἀσώματοι γὰρ ὄντες, τὸν Κόσμον διατρέχουσι, περιέποντες τὰς Ἐκκλησίας ἐν ἰσχύϊ, τῇ παρὰ σοῦ Δέσποτα, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης.

Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, καὶ Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Χερουβὶμ δόξης τῆς ἀνεκφράστου καὶ τελείας, σοφίας τε τῆς ὄντως, νῦν ἱκετεύσατε, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μεγάλης διὰ σοῦ, εὐεργεσίας Ἄχραντε. τυχόντες σὺν Ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν Τόκον σου, τὸν καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Εἰς τὸν ἐν. ἐν Κατανυκτικά.

Ἑσπερινὸν ὕμνον προσφερόμεν σοι Χριστὲ, μετὰ θυμιάματος καὶ ᾠδῶν τὸν εὐ-

ματε-

Digitized by Google

ματικῶν. ἐλέησον Σωτὴρ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῷσόν με Κύριε ὁ Θεός μου. Σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία. ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει. δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με καταμύξεως, ὡς μόνος Εὔσπλαγχνος, καὶ Φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικά.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις. ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ· καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ Ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε Σεμνὴ, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεως.

Τῇ Β΄. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. ἦλο.

Καθίσματα Καταμυκτικά. Ἦχος γ΄.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχή μου μεταμόησον. χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται. βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνῶστα ἥμαρτον· πρίν με καταδικάσης, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ἕως πότε ψυχή μου ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν, καὶ βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνῶστα ἥμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με. Δόξα, καὶ νῦν. θτ.

Χαῖρε Μαρία, Μήτηρ καὶ Παρθένε, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος. ἐξ ἧς ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἄνευ σπορᾶς ὁ Λόγος, δι' οὗ ἡ ζωὴ τῷ Κόσμῳ ἐβλάστησε.

Μετὰ τὴν β΄. ἦλο. κα. Καταμυκτικά.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβερᾶς, ἀνεῦ κατηγόρων ἐλέγχομαι, ἀνεῦ μαρτύρων κατακρίνομαι. αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται, πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ, μέλλει ἐρευνᾶσθαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῷσόν με.

Φοβερὸν δικαστήριον περιμένειμε Κύριε· ἐμοῦ γὰρ σιωπῶντος, βοῶσι τὰ ἔργα μου. ἀλλὰ προφθάσας, πεπλανημένον ζήτησον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῷσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. θτ. Θείας πίστεως.

Θείας γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ οὖν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέσις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ΄. ἦλο. Καθίσματα.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Μὰ ἐπουράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, λόγῳ παρήγαγες, ὡς παντοδύναμος. οἱ τῶν Ἀγγέλων δὲ χοροὶ σὺν τρόμῳ παρεστηκότες, ἄπαυστον τὴν αἴνεσιν, σοὶ προσφέρουσι Δέσποτα, πάντα καταυγάζοντες τῷ φωτί σου τὰ πέρατα. δι' ὧν σοι καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· σῷσον ἡμᾶς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Μὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου Λαοῦ, σῷσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. θτ. Τὴν ὡραιότητα.

Μὰ ἐπουράνια φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια τρόμῳ ηὐφραίνοντο, ὅτι ἡ ἄχραντος φωνὴ, ὑπῆλθέ σοι Θεοτόκε. μία γὰρ πανήγυρις ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν Πρωτόπλαστον ὁ Δεσπότης ἐρρύσατο. διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τῇ Β΄. πρωΐ, Καθὼν Καταμυκτικός.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Φαραὼ τὰ ἅρματα, βυθῷ καλύψας
„Κύριε, τὴν θάλασσαν διέρρηξας,
„καὶ ἔσωσας ᾄσμασιν, ὑμνοῦντά σε Λαὸν
„Ἰσραηλίτην.

Τρο-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Ἐγκλημάτων ῥῦσαί με, μυρίων Ἀναμάρτητε, ἀφρόνως ὧν περ ἔπραξα, παρέχων μοι δάκρυα κατανύξεως, καθὼς ποτὲ τῇ πόρνῃ.

Ἐγονότα σπήλαιον, λῃστῶν ἀτόποις πράξεσι, δι' ἀρετῶν ἀνάδειξον Φιλάνθρωπε, οἶκόν σου ὁ θελήματι, τεχθεὶς ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Μαρτυρικά.

Κυβερνήσει Πνεύματος, τοῦ Θείου παρεδράμετε, βασάνων τὸ κλυδώνιον, Θεόπνευστοι Μάρτυρες, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἐφθάσατε λιμένα.

Ἀμπρυνθέντες Μάρτυρες, τοῦ Πνεύματος ἐν χάριτι, τὸ σκότος τὸ βαθύτατον, ἐξέφυγον χαίροντες, οἱ πανεύφημοι τῆς εἰδωλομανίας.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε, ἁμαρτωλῶν βοήθεια, πιπτόντων ἐπανόρθωσις, μετάνοιαν δίδου μοι κατανύξεως, πολλὰ ἡμαρτηκότι.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τοὺς Ἀσωμάτους.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄγω τρίτον μέλισμα τοῖς Ἀσωμάτοις.

Ἆσμα καινόν.

Ἄναρχον φῶς, καὶ περιεκτικὸν φάους ὑπάρχων παντὸς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, τῇ ἐπιστασίᾳ φωταγώγησον, τῶν σῶν Δυνάμεων.

Ἐγηθότες ἀγγελοπρεπῶς, τῇ πανολβίῳ μεθέξει, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροὶ τῆς σῆς κρυφιότητος, τοῖς ὡραιοτάτοις ἐναστράπτονται, θείοις χαρίσμασι.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ ζωοποιὸν, ἀγαθοδότως τὸ Πνεῦμα, πανσθενὲς τοῦ Πατρὸς, Οὐρανῶν τὴν δύναμιν, ἐν ἀμεταπτώτοις ἐστερέωσε, θείαις λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Ταξιαρχῶν Θεῖε Γαβριὴλ, ταῖς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ νῦν πανόλβιε, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἀναβόησον, χαῖρε Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερέωσον Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν,
„ καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν,
„ τοῦ δοξάζειν σε Σωτὴρ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὡς Πέτρον βυθιζόμενον, διέσωσας Φιλάνθρωπε, οὕτως ἐκ τοῦ βυθοῦ με, τῶν κακῶν μου ἐπανάγαγε.

Νεκρώσας με ὁ δόλιος, τοῖς πάθεσιν ἀπέκτεινεν· αὐτός με Ζωοδότα, μετανοίας τρόποις ζώωσον.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ ἐνύλῳ Μάρτυρες, ἀδίκως φλογιζόμενοι, ἀΰλως τοῦ ἀΰλου, ἀνεφλέξασθε τῷ ἔρωτι.

Οἱ Μάρτυρες στρεβλούμενοι, τὰς στρέβλας καὶ τὰ ἔνεδρα, ἠφάνισαν τοῦ πλάνου, καὶ στεφάνων ἠξιώθησαν. θτ.

Μαρία Κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθεσι ψυχοφθόροις, ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

„ Νόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν, καὶ θυρεοὺς
„ συνέτριψας ἐν ἰσχύϊ, Δέσποτα Χρι-
„ στὲ, τὸ στερέωμα ἡμῶν. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τροπάριον.

Ῥεῖθρα βλύζων Ἀγαθὲ, καὶ ποταμοὺς χριστότητος, τοὺς Ἀγγέλων ἔδειξας χοροὺς, κρυφιότητος τῆς σῆς, αἴγλης διαλάμποντας.

Ἵνα δείξῃς ἐμφανῶς, τοὺς θησαυροὺς τοῦ πλούτου σου, καὶ ἰσχύος Δέσποτα Χριστὲ, τῆς σῆς δόξης κοινωνοὺς, τοὺς Νόας παρήγαγες.

Πρόμῳ σοι λειτουργικῶς, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες παρεστῶσαι, μέλπουσιν ἀεὶ τὴν σὴν δύναμιν Χριστὲ, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον εἴληφεν ἐκ σοῦ, ἀνελλειπῶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ Δεσπότης τοῦδε τοῦ παντὸς, Θεομῆτορ καὶ πηγὴν, χάριτός σε ἔδειξεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς Κύριε, μὴ
„ ἐν ποταμοῖς ὀρθυμός σου, ἢ ἐν θα-
„ λάσσῃ τὸ ὄρμημά σου.

Τρο-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Λύσον τὰς δεσμὰς τῶν παθῶν μου Κύριε, καὶ τῇ μετανοίᾳ συνδήσας μέτοχόν, ποίησον τῶν ἀγαθῶν σου.

Λάμψον φωταυγεῖς μετανοίας τρόπους μοι, Ἥλιε Χριστὲ, τῶν κακῶν μου, ἀποδιώκων νύκτα βαθεῖαν.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε Σοφοὶ Ἀθληταὶ, ὡς ἄνθρακες, ὕλην ἀθείας τεφροῦντες, καὶ τοὺς ἐν σκότει φωταγωγοῦντες.

Νέκρωσιν Χριστοῦ ἐκ μιμούμενοι Μάρτυρες, πόνοις ὁμιλοῦντες ποικίλοις, ὅθεν τὴν θείαν ζωὴν κληροῦσθε.

Θεοτοκίον.

Λίδου μοι Ἁγνὴ ἀληθῆ μετάνοιαν, παῦσον τῶν παθῶν μου τὸν σάλον, ἁμαρτανόντων ἡ προστασία.

Ἄλλος. Τὸ ξένον καὶ ἀπόῤῥητον.

Νεφέλαι τὴν Τρισήλιον, φωταυγίαν δεχόμεναι, παρηνέχθητε θείᾳ βουλήσει, τριαδικοὶ Διάκοσμοι, κυβερνώμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος.

Μυοῦνται κρυφιότητα, τὴν ἄυλον οἱ Ἄγγελοι, τῇ ἐγγύτητι τῆς Θεαρχίας, τῆς σῆς Χριστὲ λαμπόμενοι, τῇ δυνάμει σου δόξα κραυγάζοντες.

Ἐν Κόσμῳ πρὸς τοὺς μέλλοντας, πιστεύειν σοι ἐκπέμπονται, ὥσπερ φύλακες τῆς σωτηρίας, τῶν εὐσεβῶν οἱ Ἄγγελοι, περιέποντες, Σῶτερ τοὺς δούλους σου.

Λαμπάδες συστρεφόμεναι, τὴν ἄδυτον λαμπρότητα, τῆς Θεότητος τῆς Ὑπερθέου, πρωτοφανῶς πλουτίσασαι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις κηρύττονται.

Θεοτοκίον.

Τοκέτης νῦν προσέρχομαι, τοῦ σκέπῃ σου Πανάμωμε. ἀλλὰ ῥῦσαί με, Θεογεννῆτορ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, ἀπαθείας ὡς αἴτιον τέξασα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστὲ, καταύγασον ὁ Θεὸς τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

Τροπάριον.

Μὴ στήσῃς με γυμνὸν ἔργων καλῶν, ἐπὶ βήματός σου Φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἀμφίασον θείων πράξεων καταστολαῖς, διὰ μετανοίας.

Ἐπλήγην τῇ ῥομφαίᾳ τῶν παθῶν, καὶ ἀπογνώσεως ἐν βόθρῳ πέπτωκα. μὴ παρίδῃς με, ἀλλ' ἴασαι, ἐπιστροφῇ Δέσποτα φάρμακος.

Μαρτυρικά.

Καὶ ὄνυξι ξεόμενοι δεινῶς, καὶ ξίφεσιν Ἀθληταὶ τυμπανιζόμενοι, καὶ ταῖς μάστιξι δαπανώμενοι, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐκάμψατε γόνυ.

Ὁ Κόσμος τοῖς παθήμασιν ὑμῶν, κατακοσμεῖται Ἅγιοι Μάρτυρες, ὑπερκόσμιον εὕρατε διαγωγὴν, μετὰ τῶν Ἀγγέλων.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐπὶ Γῆς, τὸν Λόγον τέξασα καὶ παρθενεύουσα, τῶν ἀλόγων με ῥῦσαι πράξεων, λόγοις σεπτοῖς, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Ἄλλος. Ἐπὶ τῆς Γῆς ὁ ἀόρατος.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τρισοφεγγεῖ φωτὶ λελαμπρυσμένοι, πιστοὶ ὑμνήσωμεν, τὴν μίαν Θεότητα, σὺν Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασι.

Μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον σέβειν, οἱ Σεραφὶμ διδάσκουσι βοῶντες· φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐμφανῶς τῷ Πνεύματι φωτιζόμενοι οἱ Ἄγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ἀνευ σπορᾶς ὁ Ἀρχάγγελος Κόρη, σοὶ Γαβριὴλ τεκεῖν τὸν Ζωοδότην εὐηγγελίσατο, Θεοτόκε Παύσεμνε, οὐρανόθεν ἀφικόμενος.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίᾳ πειρασμῶν ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας μὴ παρίδῃς· σῶσον, Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάριον.

Ὑπεραρθεὶς τῇ διανοίᾳ, ὡς ὁ πάλαι Φαρισαῖος, τὸ πρὶν πτῶμα κατέπεσα

πεσα δεινὸν, καὶ ὁρᾷν ὁ πλαῦνος τέρπεται. Χριστὲ, ὁ ταπεινώσας τοῦτον Σταυρῷ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἴκτειρόν με.

Φιλαμαρτήμων ἐγενόμην, ὡς οὐδεὶς ἐν βίῳ πώποτε, καὶ ἐδαπάνησα τὴν σὴν μακροθυμίαν ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἔτι δὲ ὑπάρχω ἀναισθητῶν. ἐπίστρεψόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Μαρτυρικά.

Τ' ταμωτάτη προαιρέσει, οἱ παράνομοι τοὺς εὔφρονας, καταδικάζοντες πυρὶ, καὶ πριστῆρσι καὶ στρεβλώσεσι, χρυσίου λαμπροτέρους, ὡς ἀληθῶς ἀπέδειξαν, καὶ Χριστοῦ κληρονόμους.

Στάδιον πλῆρες παλαισμάτων, καὶ ἀγώνων παμμεγίστων, καὶ ὑπὲρ φύσιν αἰκισμῶν, ὑπελθόντες ἐνικήσατε, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, καὶ ἐκ Θεοῦ ἐδέξασθε, Ἀθληταὶ τοὺς στεφάνους. Θεοτοκίον.

Μὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, τὴν Ἁγίαν ὄντως τράπεζαν, τὸ ἱλαστήριον ἡμῶν, τὸν Ναὸν Θεοῦ τὸν ἔμψυχον, τὴν πάγχρυσον λυχνίαν, τὴν ἀληθῆ Μητέρα σε τοῦ Πλαστουργοῦ ἀνυμνοῦμεν.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Σκηνώσεως Ἰωνᾶς, τῆς ἐν κατωτάτῳ „ᾅδου τῆς φύσεως, σύμβολον γεγο„νὼς ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς, τὴν „ζωήν μου Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Μὸ πρῶτον καὶ παντουργὸν, τῆς ἀγαθαρχίας φέγγος, Ἀρχάγγελοι Ἄγγελοι, δυνατῶς ὑμνεῖτε κραυγάζοντες, σὺν Ἀρχαῖς, Ἐξουσίαις, Δυνάμεσι.

Ὁ Κόσμον τὸν νοητὸν, ἐν παναρμονίῳ τάξει, κοσμήσας Ἀόρατε, τούτου ἐκμιμεῖσθαι τὸ εὔτακτον, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐδόκησον. Θεοτοκίον.

Τ' ἀσεών σε πηγὴν, ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Λόγος, ἀεύναον ἔδειξε. τῆς ἐμῆς ψυχῆς οὖν τὰ τραύματα, Θεοτόκε Παρθένε θεράπευσον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μρεῖς Παῖδες ἐν Καμίνῳ, τὴν Τριά„δα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀ„πειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐ„βόων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέ„ρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ὁ χρόνος μου πληροῦται, ἐπὶ θύραις ἡ ἔξοδος, μετανοίας ὦ ψυχὴ, καρποὺς ἐπίδειξε, πρὸ τοῦ κλεισθῶσιν αἱ θύραι, ἀναβοῶσα τῷ Χριστῷ· Κύριε σῷσόν με.

Νεώσωμεν ἀρότρῳ, ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως τὰς καρδίας, μετανοίας σῖτον φέροντες, ὅπως θερίσωμεν στάχυν δικαιοσύνης, ἐν Χριστῷ τῷ γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ταμπτῆρες εὐσεβείας, ἀσεβείας ἀντίπαλοι, τῶν ἀπόρων πλουτισταὶ, Κυρίου Μάρτυρες, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, ὑστερουμένην ἀρετῶν, καταπλουτίσατε.

Ὁ σώσας τὸν Τελώνην, ἀπὸ βάθους στενάξαντα, τὸν μικρόν μου στεναγμὸν δέξαι καὶ σῷσόν με, διὰ τῶν Ἀθλοφόρων τῶν δοξασάντων σε Χριστὲ οἰκείοις μέλεσι.

Θεοτοκίον.

Ἡ κρήνη ἡ τὸ ἕδωρ, τῆς ἀφέσεως βρύουσα, τὰς ἐκβλύσεις τῶν ἐμῶν πταισμάτων ξήραινον, παρεχομένη μοι ὄμβρους δακρύων, ὅπως σε ἀεὶ ὡς Θεοτόκον ὑμνῶ.

Ἄλλος. Σοβαρὸς ὁ Τύραννος.

Σταθερῷ φρονήματι, καὶ εὐτόνῳ βλέμματι βλέποντες, τὴν ἀρχικὴν λαμπρότητα, μεθέξει γίνεσθε, φῶτα δεύτερα, εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Ἀ' κλινεῖ τῷ ἔρωτι, ἀνενδότῳ σχέσειτε νεύοντες, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος, τοῦ θέσει γίνεσθε φῶτα δεύτερα, εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τέτοκας, Θεοτόκε Λόγον τὸν ἄναρχον, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, τὴν πρὸ αἰώνων θείαν γέννησιν. εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων,
„ συγκαταβάντα θεϊκῇ τῇ δυνάμει,
„ καὶ ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
„ Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
„ νας.

Τροπάριον.

Τέλωτι Χὰμ πατρικῇ ἀποφάσει, δοῦλος γεγένηται. τί ποιήσεις ψυχή μου, δουλωθεῖσα πάθεσι, καὶ ἀτάκτως γελῶσα, καὶ μὴ αἰδουμένη τὸν οὐράνιον Πατέρα;

Ἐπιμανεὶς Κάϊν ἀδελφοκτόνος, ἀφρόνως γέγονε. τούτου ὤφθης ὁμοία, οὐκ ἄλλον φονεύσασα, ἑαυτὴν δὲ ψυχήν μου, ταῖς φιληδονίαις, καὶ ἀπάταις τοῦ βίου.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς μαργαρίτας Κυρίου, σκεύη τὰ τίμια, τὰς λαμπούσας λαμπάδας, αἴγλην θείας χάριτος, τοὺς Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, πίστει συνελθόντες, τιμήσωμεν ἀξίως.

Ὁ τῶν σοφῶν Ἀθλοφόρων τὸ αἷμα, ὑπὲρ θυμίαμα προσδεξάμενος Λόγε, ταῖς αὐτῶν δεήσεσι, τοὺς ἐν μετανοίᾳ σοι προσπίπτοντας, σῶσον, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ ἀσωτείας τῷ Ἅδῃ, νυνὶ προσήγγισα. ὑπερβάλλουσαν Κόρη, εὐσπλαγχνίαν ἔχουσα, ὡς Θεὸν τὸν εὔσπλαγχνον ἀῤῥήτως τεκοῦσα, οἰκτείρασά με σῶσον.

Εἱρμὸς, Ἄλλος.

„ Ἐνύλου φλόγα πυρὸς, δι' αὔλου κατε-
„ μάραναν, θεοφορούμενοι Παῖδες, καὶ
„ ἔψαλλον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
„ τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
„ τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὡς πάντων Δημιουργὸς, τοὺς Ἀγγέλους ἐνόησας, καὶ παρεστήκασι φόβῳ κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεθέξει θείου πυρὸς, ὥσπερ φλόγες χρηματίζοντες, ἐπουράνιοι Νόες κραυγάζουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀΰλους καὶ νοεροὺς, τοὺς Ἀγγέλους προϋπέστησας, τῶν ὁρωμένων ἁπάντων, σοὶ κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον σωματούμενον, Θεογεννῆτορ Παρθένε γεγέννηκας· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ
„ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ
„ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν Γα-
„ στρί. Δανιὴλ δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμη-
„ τον. ῥάβδον βλαστήσασαν Ἡσαΐας κέ-
„ κραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Τροπάριον.

Τακὼβ πρωτοτόκια εἴληφε, δι' ἐγκράτειαν ποτὲ, καὶ Ἠσαῦ τὰ πρωτεῖα ἀπέδοτο, μὴ κρατήσας τῆς γαστρός. ὡς κακὸν ἀκρασία, ὡς μέγα ἐγκράτεια! φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν κακῶν, στέργε ὦ ψυχὴ τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ὡς πολλὰ ὑπομείνας ὁ ἄμεμπτος, ἐστεφάνωται Ἰώβ. πειρασμῶν γὰρ συῤῥεύσαντες χείμαῤῥοι, οὐκ ἐσάλευσαν αὐτοῦ τῆς καρδίας τὸν πύργον. τοῦτον ζήλου πάντοτε, ἄτρωτος μένουσα, τοῖς τοῦ πονηροῦ, ὦ ψυχὴ μηχανήμασι.

Μαρτυρικά.

Στομωθέντες πυρὶ Θείου Πνεύματος, ξίφη ὤφθητε σαφῶς, ἐναντίας συγκόπτοντες φάλαγγας, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ μεγάλως ταῖς νίκαις κατακλεϊζόμενοι, ἐστεφανώθητε τῇ παντοδυνάμῳ χειρὶ τοῦ Παντάνακτος.

Ἡ πληθὺς τῶν Μαρτύρων ἡ ἄμεμπτος, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν τὴν πληθὺν, ἐξαλεῖψαι ἱκέτευε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, τὸν ὑμῶν τοὺς ἀπείρους,

κα-

Digitized by Google

καμάτους δεξάμενον, καὶ τοῖς στρατεύμασι τοῖς τῶν Ἀσωμάτων, ἡμᾶς ἀριθμήσαντα.

Θεοτοκίον.

Φωτεινὸν τὸ Δεσποτικὸν Παλάτιον, οἶκον δείξον με φωτός. ἀνοίξατε πύλη ὑπαίθριον, μεταμοίας μοι ὁδούς. γῆ ἐγένετο πρὸς ὑγιῶ με πρέσβειραν, ὁδήγησον Δέσποτα, πάσης με δείξον δεσποτείας, παθῶν ἀπελεύθερον.

Εἱρμὸς, Ἄλλος.

„ Οἱ τῷ γλυκεῖ τῶ Ἀλφάβητι σου Τόκου, βέλει τετρωθέντες Ἀγνὴ, σὲ τὸ ἀξιέ„ραστον κάλλος θαυμάζοντες, ἅμα σοὶ „ Ἀγγέλοις ἐπαξίως σε, ὡς Μητέρα Θεοῦ „ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Οἱ τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, μοῦ παρεστῶτες χοροὶ, πρέσβεις δυνατώτατοι γίνεσθε πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς ὑμᾶς ὡς ἐφικτὸν, ὦ Θεσπέσιοι, ὡς Ἀγγέλους Θεοῦ μεγαλύνουσι.

Τοσαύτῃ τὴν Τριάδα δοξάζειν, ἀξιωθέντες τρανῶς, ταύτης ταῖς ἐλλάμψεσι, πρώτως πυρούμενοι, λάμπειν δευτεροφανῶς ἀξιώσατε, τοὺς ὑμᾶς εὐσεβῶς μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ἡμῶν Σωτηρίας κρηπίδα, πάντες γινώσκομεν. Σοῦ γὰρ ἁπαλάχραντος Τόκος διέσωσεν, Αἵματι Θεουργικῷ τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε, πιστῶς καὶ δοξάζοντας.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Κατανυκτικά.

Μόνη διεφθαρμένον μου μοῦν σωσάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ δίδοῦς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελώνῃ σφαγμὸν, ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι· ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος Εὔσπλαγχνος καὶ Φιλάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, ἀνέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν. τῇ μὲν γλώττῃ ἅσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος. ἀλλ' ἑκάτερα διόρθωσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὴν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τῶν Σταυρῶσιν.

Ἄγγελον ὑραίον ὅντως ὑπερέχουσα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, προσάγαγε τὴν δέησιν Παναγία, τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, ὁμολογοῦντάς σε, ἀληθῆ Θεοτόκον.

Τῇ Β'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἔθετήσαντα Χριστὲ, τὴν ἀντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τῇ Παραδείσῳ ἐχώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμων, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν ἑαυτῷ εἰσῴκισας κράζοντα· μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Πῶν κακῶν μου τὴν πληθὺν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐλέους σου Χριστὲ, παραβλεψάμενος σῶσόν με, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δίκης, τῆς κατα δίκης ῥῦσαί με Σωτὴρ, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως, ὅπως ὑμνολογῶ σου τὴν ἀγαθότητα.

Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, Θρόνοι Ἀρχάγγελοι, Δυνάμεις καὶ Ἀρχαὶ, καὶ Κυριότητες, Ἄγγελοι, καὶ Ἐξουσίαι πᾶσαι, ἐκδυσωπεῖτε τὸν Δημιουργὸν, παριδεῖν μου τότε τὰ πλημμελήματα, ὅταν μέλλω τὴν γῆν κεῖσθαι, ὡς φιλάνθρωπος. Μαρτ.

Ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν βάψαντες Χριστοῦ οἱ Ἀθληταὶ, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, συμβασιλεύειν ὄντως. κατηξιώθησαν θεοπρεπῶς, καὶ ἡμῖν αἰτοῦνται πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀξίως αὐτοὺς πάντοτε γεραίρουσι. Δόξα.

Πεισυπόστατον πίστει, μίαν Θεότητα ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, Πατέρα, Λόγον, καὶ Ἅγιον τὸ παράκλητον Πνεῦμα, Ἀγγελικαῖς βοήσωμεν φωναῖς ἀσιγήτως· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κα-

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸ φῶς ἐκ τοῦ φωτὸς, κυοφορήσασα μεφέλη φωτεινὴ, ἐσκοτισμένον με πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ βίου φωταγωγήσασα, διόρθωσον Ἁγνὴ, καὶ τυχεῖν τῆς δόξης ἱκέτευε, ἧς ἐπέτυχον νῦν, οἱ καλῶς βιώσαντες.

Τῇ Β'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Μὰ πάθη τῆς ψυχῆς, Σωτήρ μου καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς ἐπαναστάντα, βυθίζουσίμε ἄμφω. καὶ πρὸς βάθος ἀπογνώσεώς με ἕλκουσιν. ἀλλ' ὡς ποτὲ θάλασσαν, ταῦτα κατεύναυσον, καὶ γαλήνην μοι δίδου.

Οὐκ ἔχω παῤῥησίαν, ὅλως ὁ κατάκριτος, εἰς ὕψος ἀτενίσαι, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ἀπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων μου. λοιπὸν ὡς ὁ Τελώνης, βοῶ, ἱλάσθητι, τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Μεγάλη καὶ φρικτή σου, Δέσποτα ἡ ἔλευσις, ἐν ᾗ καθίσῃς. μὴ οὖν κρίνῃς με τὸν κατακεκριμένον, κρίσιν δικαίαν ἐκτελέσας. ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, καὶ ἐλευθέρωσον, τῆς μελλούσης ἀνάγκης.

Ἕτερα ϛ. Τοῦ Προδρόμου. Ὅμοια.

Ὡς Ὄρθρος ἐξανέτειλας, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζων τὰς καρδίας. τῶν σὲ ὑμνούντων ἔνδοξε. διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ τὰς ψυχὰς Προφῆτα, τοῦ γεραίρειν σε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύειν, Πρόδρομε μακάριε, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, δεόμεθά σου πάντες· ὅπως λάβωμεν ἐξ ὕψους θείαν χαρὶν, καταπατεῖν τὴν κάραν, τοῦ κακογνώμονος, οἱ πλουτοῦντές σε Πρέσβιν.

Ἡνίκα τοῦ φθαρτοῦ με, μέλλει Κύριος, χωρίζειν τότε σκήνους, εὕροιμί σε προστάτην, καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην, Ἰωάννη Πρόδρομε, καὶ Προφῆτα, καθοδηγοῦντά με, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύουσα, ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἀπειλῆς καὶ ἀνεστώσης, πάσης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου, πάντας ἐξάρπασον, Θεοτόκε σοὺς δούλους.

Ἀπὸ ϛ. ϛ. Κατανυκτικά.

Ἑσπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι Χριστὲ, μετὰ θυμιάματος, καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν. ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῷσόν με Κύριε ὁ Θεός μου. Σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία. ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει. δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὁ μόνος εὔσπλαχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ἡ δύναμις. ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία, πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώγεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι. πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Τῇ Γ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἥλο.

Καθίσματα Κατανυκτικά.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχή μου μετανόησον. χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων ἐλυτροῦται. βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνῶστα ἥμαρτον, πρίν με καταδικάσῃς, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ἕως πότε ψυχή μου ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν, βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καρδιογνῶστα ἥμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις, ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ

Digitized by Google

Μετὰ τὴν α'. ἤλο. κα. Καταμυκτικά.

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου, Σὺ γινώσκεις Κύριε· δός μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῷσόν με.

Δικαίας κρίσεως ἐπερχομένης, καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὅλων δικάζοντος, ποίαν ἀπολογίαν δώσεις ψυχή μου; εἰ μὴ πρὸ τοῦ τέλους βοήσῃς· ἥμαρτον ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Θεομακάριστε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταίσμασιν ὁ ἄθλιος. ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· δέξαι με Παράμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα· ἵνα ἐν παῤῥησίᾳ βοῶ σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν γ'. ἤλο. κα. Θείας πίστεως.

Ἐν τῇ σκέπῃ σου προσπεφευγότες, πίστει κράζομεν ψυχῆς ἐκ βάθους· Θεομακάριστε Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῶν πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ νοσημάτων τὸν σάλον κατεύνασον, καὶ ματαίωσον ἐχθρῶν δυσμενῶν βουλεύματα, αὐτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν ὡραιότητα.

Πῶν Ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας ὡς Παντοδυνάμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτὸς, τὰ Πάθη σου μιμήσασθαι. ἐνίκησαν ἀνδρείας δὲ τοῦ Βελίαρ τὴν δυνάμιν. ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Οἰκτίρμων, εἰρήνην παράσχου τῷ Λαῷ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἕκαστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει. καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Γ'. Πρωΐ, Καμὼν Καταμυκτικός.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, Σὺ
„εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ
„ἅρματα καλλύψας, καὶ Λαὸν διασώσας,
„ᾄδοντά σοι ὡς Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Τροπάριον.

Ἑαυτοὺς ἀδελφοὶ κλαύσωμεν, τοῦ ὅλης τῆς ψυχῆς. ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, ἀνάψωμεν τὰς πράξεις, ὥσπερ φαιδρὰς λαμπάδεις· ὅπως Θείου Νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Μεταγνοὺς τοῦ ὅλης ψυχῆς, σέσωσται πάλαι Μανασσῆς· ἐβόησε γὰρ μέσον, δεσμῶν κατειλημμένος, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην. τοῦτον ζήλου ψυχὴ, καὶ σώζῃ εὐχερῶς. Μαρτυρικά.

Ὀφθαλμῶν πηρώσεις, χειρῶν στέρησιν, γλώσσης ἐκκοπὴν, ποδῶν τε ἀφαιρέσεις, μηρῶν καὶ βραχιόνων, ὑπηνέγκαν οἱ θεῖοι Ἀθλοφόροι, εὐχαριστοῦντες Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ἐστρεῖον ὤφθη ἡμῖν Μάρτυρες, πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἡ θήκη τῶν λειψάνων, τοῦ ἧς ἀντλοῦμεν ῥῶσιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καταχρέως ὑμᾶς γεραίροντες ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας μάννα Χριστὸν φέρουσα, Στάμνε λογικὴ, πικρίας ψυχοφθόρων, παθῶν ἐκλύτρωσαί με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πίστει δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Ἕτερος Καμὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στειρευούσης νηδύος, βλάστημα θεῖον, καρπούς με τῶν ἀρετῶν ἐκβλαστάνειν, τῷ Θεῷ πρέσβευε, τῆς ἀκαρπίας μου λύων τὴν κατήφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον ἐκ τῆς διανοίας μου, Κυρίου Πρόδρομε.

Τοῦ ἡλίου τῆς δόξης μέγιστος, ὥσπερ προτρέχων ἀστὴρ ἐν γῇ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἅπασαν καταφαιδρύνοντος. τοῦτον οὖν ἱκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου, φαύλαις ἐνθυμήσεσι, φωτίσαι Πρόδρομε.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἅδῃ, Πνεύματι θείῳ ἐγγίζουσαν. προμηνύσας Προφῆτα, τὴν ἐμὴν ζώωσον νενεκρωμένην ψυχὴν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσι. καὶ ὡς ἐκ τάφου πταισμάτων, ἀνάστησον δέομαι, ἔνδοξε Πρόδρομε. Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, μετὰ τῶν Ἀγγέλων Παρθένε, μετὰ Ἁγίων ἁπάν-

των, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν, αἴτησαι δεόμεθα, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον καθομολογοῦντάς σε, κινδύνων ῥύσασθαι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρ-
„ πὸν εὐκλεῆ. εὐτεκνουμένη βόησον·
„ ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός. οὐκ ἔστιν Ἅ-
„ γιος, οὐκ ἔστι Δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάριον.

Νόμον Θεοῦ ἠθέτησα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι, καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσταμαι. Κριτὰ Δικαιότατε, οἴκτειρον σῷσόν με, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀνατολὴ Φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι δέομαι, δικαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ σκότους κολάσεων Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Τοῦ νοητοῦ οἰκήτορες, ξύλα κατάκαρπα, τοῦ Παραδείσου Μάρτυρες, πηγαὶ τὸ θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, κρατῆρες προχέοντες, τὸ πόμα τὸ ἅγιον, ἀνεδείχθητε.

Μίαν ἐν πλείστοις σώμασι, γνώμην περιφέροντες, οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὰς μυριάδας ἐτροπώσαντο, ἐχθροῦ Κοσμοκράτορος, Τριάδα ἀμέριστον καταγγέλλοντες. Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, μετανοοῦντας ἡμᾶς, καὶ τῷ Χριστῷ προστρέχοντας, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλοντας λαβεῖν, τοῦτον ἵλεων, τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
„ τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα
„ Πνεύματι, Παντοκράτορ Ὕψιστε, ἐν
„ τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με. Τροπ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου, γενόμενος Βαπτιστὰ, φωνὰς τῶν τιμώντων σε, πρὸς αὐτὸν νῦν κατεύθυνον· καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τῇ μεσιτείᾳ ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου.

Ἡμάρτηκά σοι ἠνόμησα, καὶ δεινῶς Σωτὴρ ἐπλημμέλησα, καὶ ψυχὴν κατερρύπωσα· διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ οἰκτείρησόν με.

Ἐν ἐρημίᾳ πλανώμενον ἡδονῶν, ἐρήμου τὸ θρέμμα σε, ὁδηγόν τε τοῦ νέου λαοῦ, ἱκετεύω Πρόδρομε, πρὸς μετανοίας ὁδὸν ὁδήγησόν με. Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀποστόλοις, Προφήταις Ἱερουργοῖς, σὺν Μάρτυσιν Ἄχραντε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ προεώ-
„ ρα, τὴν Ἄχραντόν σου Μήτραν Ἁ-
„ γνή. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· ἀπὸ Θαιμὰν
„ ἥξει ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, καὶ ἐξ ὄρους κατασκίου
„ δασέος. Τροπάριον.

Ὁ πηγάσας ἐκ πέτρας ὕδωρ, πάλαι Λαῷ ἀπειθοῦντι Χριστὲ, καὶ ἀντιλέγοντι ὕδωρ τῆς δίψης ἴαμα, ἐκ τῆς ἀνίκμου ψυχῆς μου ὁ Θεὸς, καταμύξεως σταγόνας, ἐκπλυνούσας με βλύσον.

Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, ἰάτρευσον εὐσπλάγχνῳ ῥοπῇ, τῆς μετανοίας φάρμακα, προσεπιπλάττων ὡς Ἀγαθὸς, δωρούμενός μοι ῥῶσιν, τὴν ψυχικὴν ὡς Οἰκτίρμων. Μαρτ.

Συμπαθείας Ἀθλοφόροι, τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας, ἀποζευγνύντες τὸν λογισμὸν, τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι, παραδεδώκατε ἑαυτοὺς, ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου χρηματίζητε φίλοι.

Πολυώδυνα ἄγλη, πολυειδῶν ἐκ βασάνων ὑπέστητε, Ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ καὶ χάριν ἐκομίσασθε, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος δωρεῶν, τῶν παθῶν ἡμῶν διώκειν, τὰς χρονίους ὀδύνας.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, χαῖρε ἐξ ἧς ὁ Λόγος ἐτέχθη, ἀλογίας ἡμᾶς λύων ἀτόπον πράξεων, χαῖρε Νεφέλη φωτεινὴ, ἡ σκεδάζουσα τὰ νέφη, τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

Ἄλλος. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγε σε φωνὴν, τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσαν, Πρόδρομε Κυρίου δυσωπῶ, ἀλογωτάτων ῥῦσαι πράξεων, τὸν λόγοις τιμῶντά σε, καὶ καταχρέως πίστει μακαρίζοντα.

Στέ-

Digitized by Google

Ἐτεμάξον ψυχὴ, καὶ Θεῷ τῷ Κτίστῃ σου βόησον· ἥμαρτον ἱλάσθητι Χριστὲ, καὶ φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, κινδυνῶν καὶ θλίψεων, ταῖς τοῦ Προδρόμου θείαις παρακλήσεσι.

Κύμασι πολλοῖς, χαλεπῶν παθῶν βυθιζόμενον, καὶ κλυδωνιζόμενον δεινῶς, καὶ συνεχῶς ἀεὶ βυθιζόμενον, Βαπτιστὰ ἐξάρπασον, καὶ σωτηρίας ὅρμῳ καθοδήγησον. Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Σεραφὶμ ὑπέρτερον ὄχημα, μετὰ τῶν ἀΰλων Λειτουργῶν, μετὰ Ἁγίων ἁπάντων ἱκέτευε Χριστὸν, ὃν ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαί με Παναμώμε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε, Μονογενὲς „Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς „ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς „σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Τροπάριον.

Ἐναντίσας με μεταμοίας ὑσσώπῳ, κάθαρον ῥύπου τῶν παθῶν, ἵνα ὀφθῶ σοι καθαρῶς, ὅταν μέλλῃς Ἰησοῦ κρῖναι τὰ σύμπαντα, τῇ δικαίᾳ σου κρίσει.

Οἱ μώλωπες συνεσάπησαν Λόγε, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, Ἰατρὲ τῶν ἀσθενῶν, καὶ Δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἴασαι σῶσόν με διὰ πλῆθος ἐλέους. Μαρτ.

Συντέτριπται τὰ ὀστράκινα σκεύη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐπὶ γῆς· ἀλλ' ὁ τόνος τῆς ψυχῆς ἐκρατύνετο πλέον, καὶ ἐλαμπρύνετο τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει.

Χεόμενον τῶν Ἁγίων τὸ αἷμα, πᾶσαν ἡγίασε τὴν γῆν, καὶ κατήρδευσε ψυχὰς, καὶ ἐξήρανε σαφῶς, τῆς ματαιότητος, θολεροὺς τοὺς χειμάῤῥους.

Θεοτοκίον.

Μῷ Τόκῳ σου ἀπεστείρωσας Κόρη, τὴν τοῦ Προπάτορος ἀρὰν, καὶ ἐπήγασας ἡμῖν εὐλογίας ποταμοὺς, τοῖς εὐλογοῦσί σε, καὶ δοξάζουσι πίστει.

Ἄλλος. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐπὶ τῆς Γῆς, ὥσπερ Ἄγγελος Μάκαρ, ἐπολιτεύσω σαφῶς μετὰ σαρκός. διόσου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος, τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον.

Μὸν εἰς βυθὸν ἁμαρτίας πεσόντα, καὶ ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Σὺ Προφητῶν περισσότερος ὤφθης. καὶ γὰρ αὐτὸν ἐθεάσω, Προφῆτα τὸν κηρυττόμενον. ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, τοῦ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα, σὺ ὤφθης ὡς ἀληθῶς, Θεοτόκε Παρθένε Θεοχαρίτωτε, τῆς στενοχωρούσης με, ἁμαρτίας ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ „ζάλη ἐναντίων ἀνέμων. ἀλλὰ προ„φθάσας με σὺ σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι „φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προ„φήτην. Τροπάριον.

Ἐμβλύνθην ἁμαρτίας ὁμίχλῃ, κατὰ κεῖμαι ἀνενέργητος ὅλος. ὁ πληγωθεὶς δι' ἐμὲ λόγχῃ ποτὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, οἰκτείρησόν με σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Στενάζω, καὶ κακοῖς ἐπιμένω· δακρύω, καὶ τὴν κρίσιν οὐ φρίττω, ἀναισθησίαν νοσῶν. Λόγε Θεοῦ, οἰκτείρησόν με, καὶ σῶσον τοῖς ἀγαθοῖς κρίμασί σου.

Μαρτυρικά.

Ὡς ἄρνες οὐκ ἐρίζοντες ὅλως, οὐ λόγον, οὐ φωνὴν ἀφιέντες, πανευκλεεῖς Ἀθληταὶ, πρὸς τὴν σφαγὴν, καὶ τοὺς αἰκισμοὺς προσήγεσθε, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες.

Θηρίοις παρεδίδοσθε βρῶμα, θαλάσσης τοῖς βυθοῖς ὡμιλεῖτε, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ. ὅθεν ὑμᾶς Χριστὸς, Ἀθληταὶ, νίκης στεφάνοις τοῖς ἀφθάρτοις ἐκόσμει. Θτ.

Ἡ θύρα τῶν πιστῶς σῳζομένων, ἡ πύλη ἣν διώδευσε μόνος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν δικαιοσύνης ὑπάνοιξον, τοῖς πιστῶς σὲ ὑμνοῦσι.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλω„σέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου.

„ ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν
„ βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερ-
„ νῆτα διάσωσον.

Τροπάριον.

Ὕδατι χειμάῤῥουν τὸν τῆς τρυφῆς, ὑπο-
κλιθέντα, τῇ χειρί σου ἐβάπτισας. ἀλλ'
αὐτὸν ἱκέτευε, καταπέμψαι μοι ὕδωρ Σοφὲ
καταμύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Ἄβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ Προφῆτα,
λύεις, ὑπερῷα τοῖς ὕδασιν, Οὐρανοὺς
στεγάζοντα, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.
ὃν δυσώπησον, ἐπομβρῆσαί μοι ἄφεσιν.

Ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, με-
τανοεῖτε, ἀνεκραύγαζες Πρόδρομε.
ἧς τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πόθῳ σε γεραί-
ροντας, καὶ τῇ σκέπῃ σου, τῇ σεπτῇ κατα-
φεύγοντας. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε ἡ σάρκα τῷ Πλαστουργῷ δανει-
σαμένη, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, σὺν
Προφήταις ἅπασιν, Ἀποστόλοις ἡ Μάρ-
τυσι, τὸν πρέσβευε, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶ-
σαί με. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς Καμίνου, καὶ
„ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐ-
„ λογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς
„ ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ἐγυμνώθην χιτῶνα ἀφθαρσίας, ἐνε-
δύθην δὲ ἔργα ἀτιμίας. διὸ βοῶ σοι
Οἰκτίρμων Θεὲ, ἀρετῶν στολαῖς με κατα-
φαίδρυνον.

Ὀφθαλμοῖς ἀκολάστοις ἐσπιλώθην,
ἐπαφῇ ἀκρασίας ἐῤῥυπώθην, καὶ ἐβδε-
λύχθην ἐνώπιόν σου Ἰησοῦ, εἰς τὸν Ἄσω-
τον δέξαι με. Μαρτυρικά.

Ὑπερτέραν ζωὴν ἠγαπηκότες, ὑπερτέ-
ρους ἠνέγκατε τοὺς πόνους, Χριστοῦ Ὁ
πλῖται, φωστῆρες θεῖοι. διὰ τοῦτο πιστῶς
μακαρίζεσθε.

Ἀμπρυνθέντες τῇ αἴγλῃ τῶν βασά-
νων, ἀπηστράψατε πλέον τοῦ Ἡλίου,
καὶ πάντα ζόφον τῆς ἀθείας ἐδιώξατε,
Ἅγιοι Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν πάντων τεκοῦσα Συνοχέα, τοῦ
συνέχοντος ζόφου τῆς ἀγνοίας, καὶ
ἁμαρτίας ἀπάλλαξόν με, Ἁγνὴ Ἀει-
πάρθενε.

Ἄλλος. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὁ λύχνος τοῦ Ἡλίου, τὴν ψυχήν μου κα-
ταύγασον, ἐσβεσμένην ῥᾳθυμίᾳ καὶ τυ-
φλώττουσαν, μετανοίας πρὸς τρίβους κα-
θοδηγῶν με, Βαπτιστὰ Κυρίου Πρόδρομε.

Τῆς κρίσεως τὴν ὥραν ἐννοῶν, ὅλος
δέδοικα, περικείμενος πληθὺν ἀτό-
πων πράξεων. Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, πρό-
στηθι ῥῦσαί με πυρὸς ἀποκειμένου μοι.

Προστάτα τῆς ζωῆς μου, ἀντιλῆπτώρ μου
Πρόδρομε, ἐξ ἐχθρῶν μου ἀοράτων
ὁρωμένων τε, περιφύλαττε σκέπε, καὶ
βασιλείας Οὐρανῶν μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Υἱόν σου ἱκέ-
τευε σὺν Προφήταις Ἀποστόλοις τε
καὶ Μάρτυσι. τῆς μελλούσης ἀνάγκης ἀπο-
λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεί.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψί-
„ στοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ οὐρανοὶ
„ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ βουνοὶ, καὶ ὄρη, καὶ βυθὸς
„ καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτῶν ὡς
„ Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Ὅτι τὸν φόβον σου οὐκ ἔχω ἐνοικοῦντα τῇ
καρδίᾳ μου, πᾶσαν ἐτέλεσα σαρκὸς,
ἁμαρτίαν ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τρέμω σου τὴν
δίκην Παμβασιλεῦ, μή με βδελύξῃ νυνὶ
μεταγνόντα.

Τῆς με ἁγίας ἐπιβῆναι, Πολυέλεε ἀ-
ξίωσον, ἣν κατοικοῦσιν οἱ πρᾳεῖς
μετανοίᾳ ἀποπλύνας με γηΐνης ἁμαρ-
τίας, ὁ ἐπὶ γῆς ἀναμαρτήτως, γεννη-
θεὶς ἐκ Παρθένου.

Μαρτυρικά.

Ἐν τῷ οἰκείῳ ὑμῶν αἵμασι, κατεβάφη-
σαν οἱ πόδες ὑμῶν, ὑποσκελίζοντες
ἐχθροὺς, καὶ πορείαν τὴν οὐράνιον ποιούμε-
νοι ὁσίως, πανευκλεεῖς Χριστοῦ, τοῦ πάν-
των Θεοῦ Ἀθλοφόροι.

Ἐναπεδύσασθε προθύμως πρὸς τὰ μέ-
γιστα παλαίσματα, ἀπογυμνώσαντες
ἐχθρὸν, καὶ αἰσχύνην ἐπενδύσαντες. διὸ

Digitized by Google

στεφανηφόροι ἐν Οὐρανοῖς χορεύετε, εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἰακὼβ τὴν καλλονὴν ὁ ὡραῖος κάλλει Κύριος, ἠγαπηκώς σου τὴν μηδὼν, Παναμώμητε κατῴκησαν, ἀνθρώπων τὴν οὐσίαν ταῖς καλλοναῖς, φαιδρυνόων τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρημάτων.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὲ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξας τὸν τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἀφαιροῦντα, Ἰωάννη θεῖε Προφῆτα, τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὸ φορτίον λῦσαι τῶν ἁμαρτημάτων μου, καὶ τῶν σῳζομένων μερίδος ἀξιῶσαι.

Καμίνου φλογὸς καιομένης, σκότους ἀφεγγοῦς τε ἐξωτέρου λύτρωσαί με, τὸν ἐν σκότει πονηρῶν ἔργον, ὅλον συνεχόμενον, δυσωπῶσε Λόγε τοῦ Θεοῦ Προάναρχε, διὰ ἐνδόξου καὶ θείου Βαπτιστοῦ σου.

Ἐρήμοις ψυχαῖς χερσωθείσαις, διὰ μετανοίας εὐκαρπίαν ὁ κηρύξας, τοῦ Κυρίου θεῖε Προφῆτα ἀκανθηφορήσασαν τὴν ψυχήν μου, πάσαις ἡδοναῖς καθάρισον, ὅπως ἐκβλαστήσω ἀγαθῶν ἔργων στάχυν.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ ἐκδυσώπει, μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Προφητῶν τε, Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ μελλούσης πάντας κολάσεως ῥύσασθαι, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ὁμολογοῦντας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, „ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν „οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς „ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνους.

Τροπάριον.

Τὸν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡμέρα ἱλασμοῦ. ἐπιστρέψαι θέλησον λοιπὸν, ὦ ψυχὴ, ποιοῦσα καρπὸν μετανοίας, μὴ ἄκαρπόν σε εὕρῃ θανάτου ἀξίνη φοβερὰ, καὶ ὡς συκῆν τὴν πάλαι ἐκτεμοῦσα, τῷ πυρὶ τῷ ἐκεῖθεν πέμψῃ.

Ὡς ὁ ποτὲ Πλούσιος ἐπαγάλλομαι τρυφαῖς ἀσπλαγχνίαν ἔχων πρὸς τὸν πέλας πολλὴν, καὶ πῦρ δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον. διό μου τὴν λιθώδη ἀπόπλυνον Δέσποτα ψυχὴν, ὅπως κἂν ἐπὶ τέλους εὐσπλαγχνίᾳ λαμπρυνθῶ ὁ ἐσκοτισμένος.

Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες Αἵματι θεῖοι Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν σημείοις πίστει ἐναθλοῦντες στερρῶς, ἀπίστους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, καὶ πλάνης ἀνιέρου πολλοὺς, ἀφηρπάσατε λαοὺς, μεταβολαῖς ἐνθέοις, λαμπρυνθέντες τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας.

Ἠκονημένα ὤφθητε ξίφη τέμνοντα ἐχθροῦ, παρατάξεις θεῖοι Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ σκεύη τὴν αἴγλην χωρήσαντα τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ λύχνοι πυρσεύοντες τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας πίστει, καὶ δόξης τῆς νοητῆς ἀληθεῖς ὁπλῖται.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδῆ νεφέλην σε ὁ Προφήτης προορᾷ, ἐξ ἧς μέγας Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ ἐφώτισε τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα. αὐτὸν οὖν δυσώπει Ἀγαθὴ, τὰ τῶν παθῶν μου νέφη ἐκδιῶξαι, καὶ φωτὶ θείῳ φαιδρυνθῆναι.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπων κατίδωμεν οἱ πιστοὶ, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν „μήτραν διανοῖγον Ἅγιον Θεῷ. διὸ Πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, „πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρος „μεγαλυνόμεν.

Τροπάριον.

Ἐκ νόμου σκιᾶς προκύψας, τὴν αἴγλην τῆς θείας χάριτος πλουσίως ἐθεάσω, τὰ τῆς γῆς πληρώματα Σοφὲ φωταγωγοῦσαν, καὶ σκότος ἀποδιώκουσαν, τῆς ἀγνωσίας Προφῆτα. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ὡς θεῖος Βαπτιστὴς, ὡς μεταμοίας λαμπτὴρ, ὡς ὄρθρος εὐσεβείας, παλαιᾶς Μετάνοιας καὶ καινῆς, παλαιωθεῖσαν κακίαν, τῷ ταπεινῷ μου ψυχίῳ, δι' ἐπιγνώσεως θείας, καινουργήσας φωταγώγησον.

Ἐν ὥρᾳ φρικτῇ, ἐν ὥρᾳ φοβερᾷ, ἐν ὥρᾳ δίκης Σοφὲ, κεκμόμενόν με ῥῦσαι, ἀπαλλῆς μεμύσης με ἐκεῖ, καθυπακούοντα ἔχων, τῇ σῇ δεήσεων, οἷα πέρ φίλος μυσταγωγὸν, τὴν Σωτῆρα τῇ ψυχῇ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ, ὡς Μήτηρ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Λόγου Θεοῦ, μὴ τῇ Ἀσωμάτων. Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων, τὴν δυσωπεῖ ἀεὶ, τοῦ ῥυσθῆναι τὸν Κόσμον, Παναγία Μητροπάρθενε.

Εἰς τὸν Στίχον τῇ Αἴνων.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Μὸν διεσπαρμένον μου μὴν σωάγαγε Κύριε, καὶ τῷ χερσωθέντα μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ δίδυς μοι μετάνοιαν, ὡς τῇ Τελώνῃ σφαγμὸν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι· ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος Εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλάκις τῷ ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, ἀνέρθην τῷ ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν. τῇ μὲν γλώττῃ ἅσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος. ἀλλ' ἑκάτερα διόρθωσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ Τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ ἀθαρσῶς καὶ ἀνδρείως ἐμπροσθομολόγησαν, τῷ ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ σπεῦσον καὶ ἔλαβες ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἐκβοῶμέν σοι· χαῖρε Παναγία Παρθένε.

Τῇ Γ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ, τῷ ἐντολῷ σου, τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, τῷ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν ἀνυδρῷ εἰσφύσας κράζοντα· μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς τῶν βίᾳ ἁδοναῖς, ἐπιπλωμένῳ, κεκτημένος τὸν ψυχῷ, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσέρχομαι, κατεγνωσμένος ὅλος, καὶ ἠτημένος κράζω σοι Σωτὴρ, τῷ εἰδότι μόνῳ τὰ κρύφια· κάθαρόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ Χριστέ.

Ὡς μεσίτης παλαιᾶς, καὶ τῆς καινῆς, γενόμενος, θεῖε Βαπτιστὰ, παλαιωθέντα με πταίσμασιν, ἀμαυρωθέντα με πταίσμασιν, ἀμαυρωθέντα με πταίσμασιν, ἀμαυρ

ςαι. ὅθεν δοξάζομεν, σοῦ τὸν ἄμετρον πλοῦτον.

Ὁ σάρκα τὴν ἡμῶν, δι' οἶκτον προσλαβόμενος, Θεός τε καὶ Δεσπότης, τῷ Ξύλῳ προσεπάγη, καὶ ἀνύψωσεν ἡμᾶς κατερραγμένους, ἀνυψωθεὶς σώματι, ὥσπερ κυδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ῥ' ἀνίδες Θεορρύτου Αἵματος, καὶ Ὕδατος, ἀνέπλασαν τὸν Κόσμον, χυθεῖσαι ἐκ πλευρᾶς σου. τῷ μὲν ὕδατι ἐκπλυνεῖς, ὡς Οἰκτίρμων, πάντων τὰς ἁμαρτίας Κύριε, τῷ δὲ Αἵματι τὴν συγχώρησιν γράφεις.

Ἕτερα ἀπ. τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος, τῆς ἀμελείας μου, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον, ῥᾳθύμως ἐξετέλεσα, καὶ πτωῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὥραν. ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἐγείρας σῷσόν με, πρὸς μετάνοιαν Κόρη.

Μὸ ἄλγος τῆς καρδίας μου, Ἁγνὴ θεράπευσον, καὶ ςῆσον τοῦ νοός μου, τὴν πλάνην, καὶ ἀξίωσον, καθαρᾷ σε ἀνυμνεῖν καρδίᾳ, καὶ ἐξαιτεῖσθαι χάριν, εὑρεῖν καὶ ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης.

Ἀπόθου ταπεινὴ ψυχή μου, τὰ δυσβάςακτα, φορτία τῆς κακίας, καὶ πρόσθελε δακρύουσα, καὶ βοῶσα· τὸν ζυγὸν Ἁγνὴ Παρθένε με ἀξίωσον, τὸν ἐλαφρὸν βαςάζειν τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου, διῆλθε Πάναγνε, ἡνίκα τὸν Υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας· μὴ ἄτεκνόν με δείξης, Υἱέ μου, καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας μετὰ τόκον Παρθένον.

Εἰς τὸν ἀπ. ἀπ. Σταυρώσιμα.

Μὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ, Χριςὲ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ Κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαςήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νῆκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ, θάνατον ἐβλάςησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν. διό σε προσκυνοῦμεν τὸν Σταυρωθέντα Κύριον. σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Προφῆται καὶ Ἀπόςολοι, Χριςοῦ καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Σταυρῷ σε ἀναρτούμενον, Χριςέ μου ὡς ἑώρακεν, Ἀμνὰς ἡ σὲ τεκοῦσα, καὶ Ἄμωμος καὶ Μήτηρ σου, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα· μή με δείξῃς ἄτεκνον, ἣν ἐφύλαξας Ἁγνὴν καὶ μετὰ Τόκον.

Τῇ Δ'. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἀπλ.

Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ Γῆς, καὶ ἥψατο τῶν Οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα, Κύριε δόξα σοι.

Ἐν Κυπαρίσσῳ καὶ Πεύκῃ καὶ Κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σῴσης τοὺς ἐν πίςει προσκυνοῦντας, τὴν ἑκούσιόν σου Σταύρωσιν, Χριςὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβαλοῦμεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύςως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β'. ἀπλ. κα. Σταυρώσιμα.

Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῷσον ἡμᾶς.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Μὸ ἀναρίθμητον τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἑκούσιον τὸ τῆς Σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων Στρατιαὶ, ἐξίςαντο καθορῶσαι, πῶς ὁ ἀθεώρητος ἐν Σαρκὶ ἐμαςίζετο; θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον. διὸ ὡς Ζωοδότῃ βοῶμέν σοι, δόξα Χριςὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ ἀπειρόγαμος Ἁγνὴ, καὶ Μήτηρ σου, Χριςὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ Ξύλου μητρικῶς. θρηνολογοῦσα ἔλε-

γε· τί σοι ἀνταπέδωκε τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν γ'. ἀλλ. κα'. Σταυρώσιμα.
Τὴν ὡραιότητα.

Σταυρὸν ὑπέμεινας ἀτίμως Δέσποτα, ὁ ὑπερέκεινα πάσης τῆς Κτίσεως· ὅπως τιμήσῃς με τὸν πρὶν, δεινῶς ἀτιμασθέντα, λόγχῃ τὴν πλευράν σου δὲ, ἐκεντήθης Μακρόθυμε, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς με τὸ πλάσμα σου. ὑμνῶ σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάρας τῶν Τυράννων πρὶν, ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας. διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἐμαρτηθέντα σε, ὡς ἐθεάσατο, ἐν Ξύλῳ Δέσποτα ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ Παναμώμητος Ἁγνὴ Παρθένος τε, καὶ Μήτηρ σου, οἴ μοι ἀνεβόα σοι, ὦ Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς σε ἀνομώτατος δῆμος Ξύλῳ κατέκρινε, τὸν πάντων Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν Ἀγαθότητα.

Τῇ Δ'. πρωΐ, Καινὼν Σταυρώσιμος.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πόνους ἔπαυσας τῶν βροτῶν πόνοις Λόγε.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς
„ μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ
„ τεμὼν θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ, οὗτος
„ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει.
„ Αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Πολυώδυνα πάθη ἔπαυσας Λόγε, τοῖς Πάθεσι τῆς τιμίας Σαρκός σου, καὶ βροτοὺς ἔσωσας, οὓς ἐτραυμάτισε πάλαι ὁ ἀντίπαλος, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντος, τὴν ἀπερινόητον Οἰκονομίαν σου.

Ὁ δεσμεύσας ἀπάτῃ ἐν Παραδείσῳ, τὸν ἄνθρωπον ἐντολῆς παραβάσει, τοῖς δεσμοῖς δέδεται ἀλύτοις Κύριε, οἷς περ σωματούμενος, ἐθελουσίως ἐδέθης, λύων τὸ παράπτωμα ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Ναυαγοῦσαν ὁρῶντες οἱ Ἀθλοφόροι, τὴν Κτίσιν, ταῖς τῶν δαιμόνων ἀπάταις, τῶν πιστῶν ὤφθησαν λιμένες εὔδιοι, πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος, τῇ ἐρυθρᾷ τῶν αἱμάτων, δυνάμιν βυθίζοντες οἱ μεγαλύνωμοι.

Ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων, χοροστασίαις ταῖς ἄνω περιφανῶς συνημένος, ἀστραπαῖς πάντοτε περιαυγάζεται ἀκτίστου Θεότητος, καὶ τοὺς ἐν γῇ καταυγάζει, τούτου τὰ τεράστια πίστει δοξάζονται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω ὤφθης Ταγμάτων, τεκοῦσα ἐπὶ τῆς Γῆς Θεὸν Λόγων, τὸν ἡμᾶς Ἄχραντε, πρὸς τὰ οὐράνια, τούτου τοῖς Παθήμασι, καὶ τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐπαναβιβάσαντα δι' ἀγαθότητα.

Ἕτερος Καινὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίτον μέλισμα τοῦ Θεοτόκου φέρω.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

„ Πὸ κατάσκιον ὄρος σὲ προεῖδαι ἐν πνεύ-
„ ματι Ἀββακοὺμ ὁ Προφήτης. δυσω-
„ πῶ Ἄχραντε, ἐπισκιάσαι με πάθει
„ κεντούμενον, καὶ ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου,
„ τῶν παρενοχλούντων με, παθῶν λυ-
„ τρώσασθαι.

Ῥαντισμῷ θείου ῥείθρου τοῦ κενωθέντος, ἐκ θείας Ἁγνὴ πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, τοὺς ἐμοὺς ἔκπλυνον καρδίας μώλωπας. ὅπως μεγαλύνω σε, καὶ καταχρέως δοξάζω, τὴν Ἀειμακάριστον καὶ Παναμώμητον.

Τσουργὸν τῷ Τεκόντι ἔτεκες Λόγον, θεώσαντα τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν. ἀλλ' αὐτὸν αἴτησαι ἡπορημένον με, καὶ ὀξασθενήσαντα, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδίαις, θείας παρακλύσεως καταξιῶσαι Ἁγνή.

Ὠδὴ

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν
„ τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα
„ πνεύματι, Παντοκράτωρ Ὕψιστε, ἐν
„ τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάριον.

Σὲ τὸν τῇ φύσει Θεότητος ἀπαθῆ, παθητὸν γεγόμενον, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα, Ξύλῳ ἐθανάτωσεν Ἑβραίων δῆμος, ἡμᾶς ἀθανατίσαντα.

Ἐπὶ ὑδάτων κρεμάσας Λόγε τὴν Γῆν, ἐν Ξύλῳ θελήματι ἐκρεμάσθης, ἀνάγων με εἰς τὰ ἐπουράνια, πρὸς τῆς κακίας τὰ βάραθρα πεσόντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρες Μάρτυρες, τῷ Κυρίῳ παρίστασθε, παρ' αὐτοῦ δεχόμενοι, πλουσιωτάτην χειρὶ τὰς ἀντιδόσεις.

Ἀγαλλομένη ψυχῇ πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ἐχώρουν οἱ Ἅγιοι, τὴν ἐσχάτην τῷ δράκοντι λύπην ἐμποιοῦμενοι, καὶ τοὺς Ἀγγέλων χοροὺς πληροῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Μαρτηθεῖσα ὁρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, Χριστὸν Ἀπειρόγαμε, ὀδυρομένη ἔλεγες· ἔδυς δόξης Ἥλιε, ἐξ ὀφθαλμῶν μου, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Μὴν ἐν ἐλέει ἀφάτῳ καὶ οἰκτιρμοῖς, ὑπάρχοντα πλούσιον, ἐλεήμων ὑπάρχουσα, Παναγία αἴτησαι, τὸν οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς κεκακωμένους.

Οἶκος τοῦ παντῶν ὑπάρχουσα Ποιητοῦ, οἰκοῦσαι δυσωπησον, ἐν ἐμοὶ τὸν Παράκλητον, γεγονότι ἀπήλαιον, τῷ ψυχοφθόρῳ λῃστῶν, Ἁγνὴ Παρθένε.

Πάσματι πάντα τὸν φέροντα Θεὸν κῷ, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα, Θεοτόκε ἐπίμασον, ἐπ' ἐμὲ, καὶ ῥῦσαί με, τῆς πρὸς τὰ πάθη συνεμάσεως ἀτόπου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔθου πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν
„ Κύριε. τὴν μονογενῆ γάρ σου Υἱὸν
„ ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. διόσοι
„ κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· δόξα τῇ
„ δυνάμει σου Κύριε. Τροπάριον.

Ὑβρει ἀληθῶς, ὁ τιμὴς ἀπάσης ἐπέκεινα, Δέσποτα ὑπέμεινας Χριστὲ, τὸν κεφαλὴν καλάμῳ τυπτόμενος, ὅπως παραβάσει με ἀτιμασθέντα, τιμήσῃς φιλάνθρωπε.

Στέφος ἀκανθῶν, ἀμέδησω θέλων Μακρόθυμε, οἷα Βασιλὰς ἀληθινὸς καὶ τὸν ἀκανθηφόρον προθέλυμνον, ἁμαρτίαν ἔπαυσας, ὑμνολογῶσι σὲ Σῶτερ τὰ Παθήματα. Μαρτυρικά.

Θραυστοὶ ποιμαῖς, αἰχισμῶν ἐμέμαρτε Μάρτυρες, θραύοντες τὴν πλάγιον τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοῖς ποσὶν ἡμῶν ὑποτάττοντες, ἄμετρα καυχώμενον, καὶ ἀπρονοήτως ὅλον μαραινόμενον.

Αἵμασι φθαρτοῖς, ἀφθαρσίαν θείαν ἐκτήσασθε, πάθεσι τὸ Πάθος τὸ σεπτὸν, τοῦ ἀπαθοῦς στερρῶς μιμησάμενοι, παμμάκαρες Μάρτυρες, τῆς Ἀσωμάτων πάντων συνάθλοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Μόνον σε ποτὲ, ὁ Προφήτης Κόρη τεθέαται, ἐν ᾧ τῷ δακτύλῳ τοῦ Παντὸς, ἐμαπεγράφη Λόγος σαρκούμενος, καὶ τὸ τοῦ Προπάτορος, λόγχη ῥηγνύει, Ἅλωτε χειρόγραφον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Μώλωπας Χριστὲ, καὶ σφαγὴν ἐκὼν ὑπέμεινας, τὸν μωλωπισθέντα μου ψυχὴν, ταῖς λῃστρικαῖς δαιμόνων κακώσεσι, πρεσβείαις θεράπευσον, τῆς σὲ Τεκούσης, μόνε Πολυέλεε.

Ἔργον σῶν χειρῶν, Πλαστουργὲ, ὑπάρχω καὶ ποίημα, κακίᾳ δὲ ὄφεως Χριστὲ, ὑφ' ἡδονῶν τοῦ βίου σωτέτριμμαι. διό με ἀνάπλασον, τῆς σὲ Τεκούσης θείαις παρακλήσεσι.

Λόγον τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, λύσαντα πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς· ὃν ἐκτρόπως δυσώπει, ἀλόγοις με πάθεσι δεδουλωμένον, ἐλεύθερῶσαι, μόνη Ἀειπάρθενε.

Ταμα ἡμῖν, ἐκ παλάμης βρύεις ἑκάστοτε, ὅλη ἁγιάσματος σχολὴ, ὅλη φωτὸς ὑπάρ-

ὑπάρχουσα ἔμπλεως, ὅλη ἀποστάζουσα μύρον εὐωδίας, Παράγνε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος, ὤφθης, καὶ „τοῖς βροτοῖς ἑκὼν συναναστράφης ὁ „ἀκατάληπτος, διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζον„τες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ὥσπερ Ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐν Ξύλῳ, καὶ τῷ Πατρὶ θυσία προσηνέχθης, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγαθὲ, καὶ θυσίας ἔπαυσας, τῶν εἰδώλων Παντοδύναμε.

Νυγεὶς πλευρὰν Ζωοδότα τῇ λόγχῃ, δύω κρουνοὺς Σωτηρίας προχέεις, τοῖς τῆς Τριάδος, σὲ ἕνα καταγγέλλουσιν, ἐνεργείας δύω φέροντα.

Μαρτυρικά.

Βάσιν στερρὰν καὶ ἀσάλευτον, πέτραν σε Ἰησοῦ, οἱ στερροὶ Ἀθλοφόροι Πίστει εὐράμενοι, ὥσπερ λίθοι τίμιοι, ἑαυτοὺς ἐπωκοδόμησαν.

Ῥώμῃ Θεοῦ δυναμούμενοι πίστει, πᾶσαν δεινὴν δυναστείαν τοῦ πλάνου κατεπαλαίσατε, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ λαμπρῶς ἐστεφανώθητε. Θεοτοκίον.

Ῥεύσασαν πρὶν παραβάσει, τὴν φύσιν τὴν καθ' ἡμᾶς, ὡς ἀρρεύστως τεκοῦσα Χριστὸν ἀνέπλασας, Παναγία Δέσποινα, προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Σαρκός μου τὰς ὀδύνας, καὶ τῆς ψυχῆς τὸν πόνον μεταποίησον, καὶ τῆς ῥαθυμίας τὸ νέφη δίωξον Παρθένε· φωτὸς νεφέλη, καὶ ὑγείαν, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγήν. δίδου μοι αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε δοξάζοντι.

Μεσίτιν σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, νῦν προβάλλομαι, πάσης ἁμαρτίας ὑπάρχων ἔμπλεως, Παρθένε ἐγγυητής μου, καὶ βίου ἐπανόρθωσις γενοῦ, καὶ χειραγωγία, πρὸς τρίβους θείας γνώσεως.

Ἁγίασον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν ψυχὴν, Παρθένε φωταγώγησον, καὶ τῆς θείας δόξης μέτοχον ποίησον· ἰδοὺ γὰρ κακῶν ἐπλήσθην, καὶ παντοίαις ἐδουλώθην ἡδοναῖς, καὶ μεμολυσμένην, προσφέρω τὴν συνείδησιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλωσέ „με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου. „ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν „βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερ„νῆτα διάσωσον. Τροπάριον.

Ὄφις με ἐξήγαγε τῆς Ἐδὲμ δολίᾳ βρώσει δελεάσας ὁ δόλιος· ὁ Χριστὸς ἐν Ξύλῳ δὲ, ἀναρτηθεὶς θελήματι, τὴν ἀρχαίαν μοι, πάλιν δίδωσιν εἴσοδον.

Πέτρωται τρωθείσης σου τῆς πλευρᾶς, ἡμᾶς ὁ τρώσας, καὶ ἀνίατος ἔμεινεν, εὐεργέτα Κύριε. οἱ δὲ πιστοὶ ἰάθημεν, σοῦ τοῖς μώλωψιν, οἷς ἑκὼν τετραυμάτισαι.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε πυρὸς ἐν μέσῳ Σοφοὶ, Χριστοῦ ὁπλῖται, ὥσπερ ἄρνες ὀπτώμενοι, καὶ Θεοῦ παντάνακτος τραπέζῃ προσαγόμενοι, καὶ τὴν ἄφραστον, εὐφροσύνην κληρούμενοι.

Νέμετε ἰάσεων ποταμοὺς, ἐξ ἀκενώτων θησαυρῶν ἀρυόμενοι, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθλοφόροι ξηραίνετε, καὶ ἀρδεύετε τῶν πιστῶν τὰ συστήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν ὁρῶσα τοῦ ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων Λόγου σαρκωθέντος Παράμωμε, μητρικῶς ἠλάλαζες, καὶ ζωῆς ὄντα αἴτιον, ἐμεγάλυνες Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Τὸν Φαρισαῖον ἐπηρμένη, διανοίᾳ ὑπερβέβηκα, σοβαρευόμενος ἀεὶ, καὶ βαράθροις συνωθούμενος, ἀμέτρων συμπτωμάτων· μόνη Ἁγνὴ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἴκτειρόν με.

Ἡ ὑπερθαύμαστον τὴν σύλληψιν, ἐσχηκυῖα καὶ τὴν γέννησιν, τὰ σὰ ἐλέησον ἐπ' ἐμοὶ, τῷ ἀθλίῳ νῦν θαυμάστωσον. καὶ γὰρ ἐν ἀνομίαις καὶ συλληφθεὶς, καὶ γεννηθεὶς, ἡδοναῖς ἐδουλώθην.

Θρηνῶ καὶ κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὁπηνίκα τὸ κριτήριον τὸ φοβερὸν ἐνθυμηθῶ. πο-

νηρὰ

μηρὰ γὰρ ἔργα κέκτημαι. ἀπείραμδρε Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ πρόστηθί μοι. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πρὸ πρὶν Εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ
„ σεβάσματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν
„ τρεῖς, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον ἐν μέσῳ τῆς
„ καμίνῳ· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογη-
„ τὸς εἶ. Τροπάριον.

Πόνοις ἔπαυσας ἡμῶν, τοὺς πόνους Φιλάνθρωπε, καὶ νῦν ζωὴν πρὸς ἄπονον μετηγάγου, τοὺς τὰ σεπτά σου Πάθη προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, Θεὲ τῶν ὅλων.

Ὅτε σε ἔβλεψε Χριστὲ, ἡ Κτίσις σταυρούμενον, ἠλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμε. Γῆ ἐσείσθη, ἐρράγησαν δὲ πέτραι, καὶ παρέστειλε τὸ φῶς ἡλίου δρόμος.

Μαρτυρικά.

Νόμος πειθόμενοι Χριστοῦ, ἀνόμων ἐξέκλιναν, τὰς θωπείας οἱ Μάρτυρες, καὶ νομίμως ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου ἐναθλοῦντες, εὐκλεῶς ἐστεφανοῦντο.

Οὐ κατεφλέχθητε φλογὶ, πυρὸς τὴν προαίρεσιν, θερμοτέραν κτησάμενοι, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ στεφανηφόροι, ἐκβοῶντες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἔστασο βλέπουσα Χριστὸν, Σταυρῷ ἀνυψούμενον, ὃν ἐκύησας Ἄχραντε, καὶ ἐβόας· μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς, ἣν ἐτήρησας, Ἁγνὴν καὶ μετὰ Τόκον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τοῦ Βήματος Χριστοῦ, ὅταν μέλλω κρίνεσθαι, ὡς ὑπεύθυνος Ἄχραντε, φάνηθί μοι, ἐκ πάσης με βασάνου, ῥυομένη τῇ θερμῇ σου προστασίᾳ.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐξ ἔργων σωτηρία, οὐχ ὑπάρχει μοι Δέσποινα. ἁμαρτίας γὰρ προστίθημι ἁμαρτήμασι, καὶ τῇ κακίᾳ κακίαν. τῇ οὖν πρεσβείᾳ σου, Ἁγνὴ οἴκτειρον σῷσόν με.

Ἡ κρίσις ἐπὶ θύραις, τὸ Κριτήριον ἕτοιμον, ἑτοιμάζου ταπεινὴ ψυχὴ, καὶ βόησον· ἐν τῷ κρίνειν σε Λόγε, μὴ κατακρίνῃς με, εὐχαῖς τῆς Κυησάσης με.

Πρυγήσας ἁμαρτίας, τοὺς καρποὺς τεθανάτωμαι, καὶ προσφέρων τὴν ψυχὴν ἄκαρπον κράζω σοι· καρποφόρον δεῖξον, ἡ τῷ καρπῷ σου τὴν φθορὰν ἐξαφανίσασα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ
„ ἔφλεξον, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ
„ τὴν Παρθένον διέφθειρε. διὸ μετὰ τῶν Παί-
„ δων πιστοὶ βοήσωμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
„ Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάριον.

Σοῦ σταυρωθέντος ἤνοικται, πάλιν ὁ Παράδεισος, καὶ ἡ στρεφομένη καθ' ἡμῶν ῥομφαία νῶτα δίδωσι, τὴν λόγχην αἰδεσθεῖσα, τὴν ἐκκεντήσασαν τὴν ἁγίαν πλευράν σου, Χριστὲ πολυέλεε.

Λόγχῃ σου ὁ πολέμιος, τέτρωται καὶ πέπτωκεν, ὁ παραπεσὼν δὲ πρὸς ζωὴν Ἀδὰμ ἀνακομίζεται, βοῶν σοι τῷ τυθέντι, ἐθελουσίως Χριστὲ, εὐλογῶν σε δοξάζω, Θεὲ πολυέλεε. Μαρτυρικά.

Ὁ κόσμος τοῖς παλαίσμασιν, ὑμῶν καταλάμπεται, καὶ ταῖς ἀριστείαις Ἀθληταὶ, καὶ τοῖς ἀπείροις θαύμασι, καὶ σκότους νοσημάτων λυτροῦται πίστει βοῶν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τέλως ὁρᾶται κείμενος, ποσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, ὁ πρὶν ἐγκαυχώμενος τὴν γῆν ἐξαλείφειν καὶ θάλασσαν. Χριστὸς δὲ ζωηφόρῳ κατακοσμεῖ δεξιᾷ, ἁμαράντοις στεφάνοις ὑμᾶς παρακοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ ἐπεκύησας, τὸν χρόνων ἐπέκεινα, λύοντα τὰ χρόνια δεσμὰ, τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ Ἄχραντε, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ συνδεσμοῦντα αὐτὸν, τοῖς δεσμοῖς τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ἀστέκτῳ πυρί.

Ὅλη ὡς καλὴ καὶ πλησίον, τοῦ Παμβασιλέως γεγονυῖα Θεοτόκε, πλήρωσόν με ἀγαθῶν ἔργων, κακίᾳ συζήσαντα, καὶ ῥᾳθύμως πάντα τὸν βίον τελέσαντα, ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κητῴας γαστρὸς ὡς ἐρρύσω, πάλαι τὸν Προφήτην, Θεοῦ Λόγε παραδόξως,

οὕτω

οὕτω ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν, βυθῷ ὀλισθήσασαν ἀπωλείας, ἔχων Σωτὴρ, δυσωποῦσαν σε τὴν ἀπειρογάμως, τεκοῦσάν σε Παρθένον.

Ὡραίαν στολὴν ἐνδυθέντα, Θεογεννεσίᾳ εὑρηκότες Θεοτόκε, οἱ κακίαν δημιουργοῦντες, ταύτης ἀπεγύμνωσαν, ἀλλ' αὐτή με θείαις στολαῖς καταφαίδρυνον. διὰ μετανοίας, πρεσβείαις σου Παρθένε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὠὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν „ἐν Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ „τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως συλλά„βοῦσαν πῦρ, τὴν ὁλόφωτον καὶ ἄσβε„στον λαμπάδα, τὴν ὄντως Θεοτόκον, „ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἵνα εὕρῃς τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσας Χριστὲ, ἀνῆψας ἐν τῷ Σταυρῷ σου τὴν σάρκα Ἀγαθὲ, καὶ κοινωνοὺς ποιεῖς τῆς χαρᾶς τὰς Δυνάμεις σου τὰς ἄνω Ζωοδότα, μεθ' ὧν σε Εὐεργέτα ὑμνοῦντες, ἐν ᾄσμασι μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀνύψωσας Χριστὲ, σοῦ τὰς χεῖρας ἐν Σταυρῷ, τὰς παρειμένας μου πρὶν χεῖρας πάθεσι πολλοῖς, ἐνίκησας δυνάμει τῇ σῇ, καὶ τὰ γόνατα πρὸς θεῖον δρόμον, ὄντως τὰ παραλελυμένα ἐνίσχυσας. ὅθεν σὲ μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Συγκαιόμενοι φλογμῷ, τῶν ἀπείρων αἰκισμῶν, δρόσον σε εὗρον, Χριστὲ ἀναψύξεως, οἱ σοὶ στεῤῥοὶ καὶ θαυμαστοὶ Ἀθληταί. ὅθεν χαίροντες, διήνυον τὸν δρόμον ἐφέσει τῶν βραβείων, ἐν ὕμνοις ἀπαύστως σὲ μεγαλύνοντες.

Ἡ πληθὺς τῶν Ἀθλητῶν, τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, ἐκδυσωπεῖ σε Χριστὲ, ὑπὲρ δήμου καὶ λαοῦ πολλὰ παραπικραίνοντος, ἐν τῷ πλήθει σου, Οἰκτίρμων τοῦ ἐλέους, ὀξαλεῖψαι τὰ πλήθη τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρον βρότειον μορφὴν, τὸ ἀπαύγασμα Πατρὸς, Παρθένε τέτοκας. ὃν ὑψούμενον Σταυρῷ, ὁ Ἥλιος μὴ φέρων ὁρᾷν ἐμελαίνετο, καὶ ζόφῳ ἐμειοῦτο τῆς εἰδωλομανίας. διὸ σὺν ἐκείνῳ σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ, καὶ γράμματι.

Φθαρέντα τὸν νοῦν, φθαρέντα τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν συνείδησιν, κακίᾳ μολυνθέντα, καὶ γυμνὸν παντοίων ἀγαθῶν ἀποδειχθέντα Παρθένε Ἄφθορε Ἄμωμε, μήμε παρίδῃς, ἀλλ' ἔργοις εὐσεβείας κατακόσμησον.

Ἐπλήσθην κακῶς, ἐπλήσθην λογισμῶν ἀλλοτριούντων με, ἐκ σοῦ τοῦ φιλανθρώπου. διὰ τοῦτο καὶ στένω καὶ βοῶ· μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ μὴ ἀπώσῃ με τῆς σὲ Τεκούσης πρεσβείαις, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Ῥυσθείην ταῖς σαῖς, Πανάμωμε Κόρη πρεσβείαις, πάσης ὀργῆς, παθῶν θανατηφόρων, χαλεπῆς γεέννης καὶ πυρὸς, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων, ἀπὸ ἐχθρῶν πονηρῶν, ὁ προσφυγών σου τῇ σκέπῃ, καὶ καλῶν σε εἰς βοήθειαν.

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ, δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, τοῦ ῥυσθῆναι πάσης ἀπειλῆς, καὶ πονηρᾶς συνηθείας, τὸν σὸν ἱκέτην Ἁγνὴ, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα, ἐκ γαστρὸς μητρός μου Δέσποινα.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων. ᾱ. Σταυρώσιμα.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν χαλεπόν· ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὰ κατ' ἐμὲ, σταυροῦσαι, καὶ σώζεις με, ὡς δόξαν εἰσάγεις με. Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Σταυροφανῶς, Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλὴκ ἐτροποῦτο. Σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἁπλώσας, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ ἐνηγκαλίσω με σώσας τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου. διὰ τοῦτο Λόγε, προσκυνῶ τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Τρο-

Digitized by Google

Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον Ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι. διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, ἐν Ξύλῳ ἡ Πανάμωμος, Χριστέ μου ὑπεράγαθε, ὀδυρομένη ἐβόα μητρικῶς· Υἱέ μου παμφίλτατε, πῶς δῆμος ὁ ἄνομος, Ξύλῳ σε κατέκρινε;

Τῇ Δ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν Προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας. τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμων, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα· μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμὲ, καὶ ἐλογχεύθης Ἰησοῦ μου τὴν πλευρὰν, δύω κρουνοὺς ἀναβλύσας μοι, σωτηριώδεις. ὅθεν, διασῳθεὶς τῷ Πάθει σου Χριστὲ, ἀνυμνῶ, δοξάζω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μετὰ ἀνόμων λογισθεὶς, τὰς ἀνομίας, πάντων ᾖρας Ἰησοῦ, καὶ ταῖς ἀκάνθαις στεφόμενος, ὡς Βασιλεὺς τῶν ὅλων, τῆς ἁμαρτίας πρόῤῥιζον Χριστὲ, ἀποτέμνεις ἄκανθαν τοῦ Προπάτορος. ὅθεν πίστει τὸ σὸν, Πάθος νῦν δοξάζομεν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὰ Παθήματα Χριστοῦ, ἐκμιμησάμενοι, γενναῖοι Ἀθληταὶ, πανευκλεέστατοι Μάρτυρες, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην, καταβαλόντες σθένει Θεϊκῷ, οὐρανίου δόξης ἐτύχετε, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, Ἅγιοι πρεσβεύοντες. Δόξα.

Ψρισυπόστατε Μονὰς, καὶ ἀδιαίρετε Τριὰς, ἡ Παντουργὸς Οὐσία μία καὶ Δυνάμις, τοὺς ὑμνητάς σου σκέπε. ἀπὸ παντοίας βλάβης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς Βασιλείας τῆς σῆς ἀξίωσον, ἧς καὶ ἐπέτυχον οἱ καλῶς βιώσαντες. Καὶ νῦν. Σταυροθ'.

Καθορῶσα ἐν Σταυρῷ, ὃν ἐξ αἱμάτων ἐσωμάτωσας ἁγνῶν, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες, Θεογεννῆτορ Κόρη· τί ταῦτα Τέκνον, δῆμος πονηρὸς ἀνταπέδωκέ σοι, θανατώσας σὲ τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν, πάντων καὶ ἀνάστασιν;

Τῇ Δ'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, π. προσόμοια Ἀποστολικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Πρεσβείαις τῶν σεπτῶν καὶ θείων Ἀποστόλων σου, Φιλάνθρωπε Οἰκτίρμων, καὶ μόνε ἐλεήμων, τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, καὶ τῶν δεινῶν λύτρωσαι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Βελῶν με ὡς Θεοῦ Αὐτόπται, τοῦ ἀλάστορος λυτρώσασθε, σβεννῦντες αὐτοῦ τὰς πανουργίας, δροσίσατέ με πνεύματος τῇ δρόσῳ, ἁμαρτιῶν καύσωνι, ἐκτηκόμενον, Εὐεργέται μου θεῖοι.

Εἰς πᾶσαν Οἰκουμένην ὄντως ἐξελήλυθεν, ὁ θεῖος ὑμῶν φθόγγος, Ἀπόστολοι Κυρίου, καὶ ἐφώτισεν ἐν σκότει τοὺς κειμένους, καὶ τῷ Θεῷ προσήγαγεν, ὡς θυμίαμα, τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας.

Ἕτερα τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὅμοια.

Μεγίστη Σωτηρία, πᾶσιν ἀνεδείχθη ἡμῖν, Νικόλαε τρισμάκαρ. λυτροῦσαι γὰρ παντοίων τοὺς οἰκέτας σου κινδύνων, καὶ ἀνάγκης καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ περιστάσεων, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων.

Ἐπλήγην ἰοβόλῳ δήγματι ὁ ἄσωτος, καὶ κεῖμαι ἐῤῥιμμένος, τῇ ἀγρύπνῳ σου δεήσει, Ἱεράρχα ἀνάστησον ἐν τάχει, ἵνα δοξάζω σου τὴν ταχύκοον χάριν.

Ἐν ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, ἐν ᾗ μέλλω παρίστασθαι, τὸ βῆμα τὸ φρικῶδες, καὶ πέμπεσθαι κολάσει, βοηθόν σε εὕρω Ἱεράρχα, ῥυόμενόν με σκότους, καθικετεύω σε, παῤῥησίαν ὡς ἔχεις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁπάντων κυριεύουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, δεινῶς κυριευθεῖσαν τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς

πρεσ-

πρεσβείας, καὶ καταδούλωσον, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου.

Εἰς τὸν ϛ̃. ϛ̃. Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, Ἅγιοι Ἀπόστολοι, εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες. οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει Μακάριοι. διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Πᾶς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, Ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, διὸ ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, Πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυχικῶς ἑνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἀγγέλων χαρμονὴ, τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος. διὰ τοῦτό σε, προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Τῇ Ε'. πρωΐ, μετὰ τὴν α'. ϛ̃λ̃ο. κ̃α̃. Ἀποστολικά. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ Πάθη σου μιμήσασθαι. ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν. ὅθεν καὶ ἀπέλαβον ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σοι.

Θείας Πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσαν, τὴν Γῆν τοῖς ῥείθροις, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς τῆς Πίστεως, καὶ ἐπληρώθη τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰ γὰρ ζιζάνια πάντα ἐξέκοψαν. ὅθεν ἅπαντας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα, καὶ νῦν. θ̃ν̃. Τὴν ὡραιότητα.

Πῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον τὸν ἄμετρον, καὶ δυναστείας σου κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζων ἐκ βαθέων μου τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσι. Παρθένε Θεοτόκε βοῶ σοι, σῷσόν με σῷσον τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν β'. ϛ̃λ̃ο. κ̃α̃. Ἀποστολικά.

Θείας Πίστεως.

Λεῦτε ἅπαντες τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν ᾄσμασι θείοις. τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες, πρὸς θεῖον φῶς τοὺς βροτοὺς ἐπανήγαγον, καὶ τῇ Τριάδι πιστεύειν ἐδίδαξαν. ὅθεν σήμερον αὐτοὺς εὐσεβῶς γεραίροντες, δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πλάνην ἔσβεσαν κακοδοξίας, οἱ εὐκλεεῖς καὶ θεοφόροι Ἀπόστολοι, τῇ εὐσεβείᾳ τὸν Κόσμον πλουτίσαντες, τὰς Ἐκκλησίας φαιδρῶς κατεκόσμησαν, ἐξαιτούμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι, εἰρήνην τοῖς Πιστοῖς, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βυθιζόμενος παθῶν θαλάσσης, εἰς τὸ πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν σου, καταφεύγω Θεοτόκε βοήθει μοι· ἔκτεινον Παναχραντε, δεξιάν μοι τῷ δούλῳ σου, σῷσον ὡς τὸν Πέτρον πρὶν, ὁ Υἱός σου διέσωσεν. ἐλέησον ψυχὴν ποντουμένην, σάλῳ πολλῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὴν γ'. ϛ̃λ̃ο. κ̃α̃. Θείας Πίστεως.

Σὲ τὸν Κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον φωστῆρα Κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν Νικόλαε, καὶ ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι· ὡς τοὺς ἀθῴους, θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως Ἅγιε, κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελοῦ δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικόν.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς Πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰα-

Digitized by Google

ἰατροὶ, Ἀθλοφόροι παμεύφημοι. τῶν Τυραννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θτ. Θείας πίστεως.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηνθισμένος, ἀμέδειχθης Θεοτόκε Παμάχραντε, τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν. ὅθεν ἅπαντες Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Ε'. πρωΐ, Καμὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ εἰς
„ μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τε-
„ μὼν θάλασσαν, Ἰσραηλίτῃ Λαῷ, οὗ-
„ τος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρ-
„ χει. αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ἐκκλησίας τοὺς πύργους, τῷ θεμελίῳ τῆς Πίστεως, εἰσεβῶς ἡδρασμένους, καὶ πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι τούτων σωθείημεν.

Ἀπερίτρεπτοι Στύλοι τῆς εὐσεβείας, τῇ πλάνῃ με τοῦ ἐχθροῦ σκελισθέντα, καὶ εἰς γῆν κείμενον, κινδυνεύοντα, καὶ ἐξαπορούμενον, ἐπανορθώσατε, ὅπως εὕροι μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἐπλημμέλησα.

Ἐμαυτὸν πρὸ τῆς δίκης, Δικαιοκρῖτα ὁ ἄσωτος, δεδοικὼς κατακρίνω. πονηρὰ ἔργα γὰρ, ἄμετρα κέκτημαι. ὅθεν ἱκετεύωσε, ἀπεγνωσμένον με σῷσον, θείαις παρακλήσεσι τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἁγίοις Προφήταις, σὺν Ἀποστόλοις, σὺν Μάρτυσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἐκτενῶς Κύριον, Ἁγνὴ ἱκέτευε. ὅπως τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πάντα τὰ πάθη νεκρώσῃ, καὶ ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρήσηται.

Ἕτερος Καμὼν, τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ᾆσμα.

Τὸν φαεινὸν λαμπτῆρα, τὸν ἀκοίμητον, ἐπὶ γῆς ὑπάρχοντα πυρσὸν, καὶ πρὸς λιμένας θείους ἐμβιβάζοντα, τοῖς κύμασι τοῦ βίου, ἀεὶ τοὺς θαλαττεύοντας, Νικόλαον τιμήσωμεν, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ῥώμῃ Θεοῦ, Παμμάκαρ δυναμούμενος, ζῦλον κατ' ἐπίγνωσιν, ἐκτήσω εὐσεβείας. ὅθεν θνήσκειν μέλλοντας, ἀδίκως ἐλυτρώσω. διό σε ἱκετεύομεν, ἀδίκου πάσης ῥῦσαι ἡμᾶς, κακώσεως Νικόλαε.

Ἱκετηρίαν, Πάτερ ἀδιάλειπτον, τῷ Κυρίῳ πρόσφερε· ὅπως ἁμαρτημάτων, καὶ φλογὸς κολάσεως διαιωνιζούσης, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἡμᾶς ἀπολυτρώσηται, ὡς μόνος ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Τὴν Κιβωτὸν τὴν θείαν, τὴν χωρήσασαν τὸν τοῦ Νόμου πάροχον, ἡμῶν τὰς ἀνομίας πάσας ἀφαιρούμενον, δι' εὐσπλαγχνίας θείας, ἀδιήγητον πέλαγος, Μαρίαν τὴν Παμάχραντον, συμφώνας μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
„ τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα
„ Πνεύματι, παντοκράτορ Ὕψιστε, ἐν
„ τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάριον.

Οἱ τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, διδαχῆς ἐνθέου πληρώσαντες, τὴν ψυχήν μου πληρώσατε, ἐναρέτων πράξεων, καὶ λογισμῶν ἀγαθῶν, Χριστοῦ Αὐτόπται.

Ἀπὸ σκανδάλων μυρίων τοῦ πονηροῦ, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ἀπὸ πάσης στενώσεως, ἀπὸ περιστάσεως, ὦ Μαθηταὶ Χριστοῦ, λυτρώσασθέ με.

Οἴ μοι ψυχή μου ἀθλία καὶ ταπεινὴ, συχνῶς ἁμαρτάνουσα, καὶ Θεὸν παροργίζουσα, πῶς αἰτεῖς συγχώρησιν, τὴν ἀποχὴν τῶν κακῶν μὴ ποιουμένη.

Θεοτοκίον.

Ἡ θεία Κλίμαξ ἣν εἶδεν ὁ Ἰακὼβ, δι' ἧς καταβέβηκεν ὁ Θεὸς ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἐκτενῶς ἱκέτευε, σὺν Ἀποστόλοις, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι. Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρ-
„ πὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον·

„ ἐστε-

Digitized by Google

„ ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός. οὐκ ἔστιν Ἅ-
„ γιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ἡ κονημένη μάχαιρα Πνεύματος, ὤφθης σοφία, τὰ πονηρὰ ζιζάνια διακόπτουσα αἱρετιζόντων, καὶ τρίβον σωτήριον πιστοῖς ὁμαλίζουσα, Πάτερ Νικόλαε.

Σὲ τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, τῶν ἰαμάτων κρουνοὺς, ἐκδυσωποῦμεν Ἅγιε, τὰ βορβορώδη πάθη πάντων ἡμῶν, εὐχαῖς σου ἀπέλασον, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμενος.

Ἰσχυροτάτοις πόνοις σου, καταβαλὼν τὸν ἐχθρὸν, νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσον, τοὺς ἀσθενοῦντας λογισμοὺς ἡμῶν, παθῶν ἐπικλήσεσιν, ἁγίαις πρεσβείαις σου, Πάτερ Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται, τὸν ὑπὲρ νοῦν Τοκετὸν, τῆς θαυμαστῆς λοχείας σου, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε. διὸ ἱκετεύω σε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, τοῦ εἰ δοξάζειν σε. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν
„ Κύριε. τὸν Μονογενῆ γάρ σου Υἱὸν,
„ ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. διό σοι
„ κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· δόξα τῇ
„ δυνάμει σου Κύριε. Τροπάριον.

Ὥσπερ ἀστραπὰς, ὡς ἀκτῖνας ἄδυτε Ἥλιε, σοῦ τοὺς Ἀποστόλους ἐφαπλῶν, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου Λόγε πληρώματα, πάντας κατεφώτισαν, καὶ ἀγνωσίας ζόφον ἀπεδίωξαν.

Θάλασσα δεινῆς ἁμαρτίας, Λόγε χειμάζει με, κύματα ἀτάκτων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου ταράττουσι. Κυβερνῆτα Κύριε, τῶν Μαθητῶν σου, σῷσόν με δεήσεσι.

Φρίττω ἐννοῶν, τὴν φρικτήν σου Δέσποτα ἔλευσιν. ἔχω γὰρ πρὸ δίκης τὴν ἐμὴν, κατηγοροῦσαν ἔνδον συνείδησιν, καὶ προβασανίζουσαν, πρὸ τῆς βασάνου, τὴν ἀναισθησίαν μου. Θεοτοκίον.

Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ταύτης μεσιτείας ἱεραῖς, καὶ τῶν σοφῶν, Σωτὴρ Ἀποστόλων σου, πάσης περιστάσεως, πάσης ἀνάγκης, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος. Τὸ κατάσκιον ὄρος.

Πρὸς Θεόν σε μεσίτην, ἅπας Πιστὸς καθ' ἑκάστην, Νικόλαε προβάλλεται. διό σε ἱκετεύομεν, ἐκ περιστάσεως χαλεπῆς καὶ συμπτώσεως πταισμάτων, ἡμᾶς λύτρωσαι Πάτερ.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν καρδίᾳ, Κυρίου ἔχων τὴν χάριν, δροσίζεις ἀεννάως Σοφὲ τοὺς καύσωνι τῶν θλίψεων, καὶ τῷ αὐχμῷ τῶν ἁμαρτιῶν κινδυνεύοντας, ἀθλίως ἀπολέσθαι Παμμάκαρ.

Ὁ ῥυσάμενος πάλαι ἀπαγομένους θανάτου, ἀδίκου Παμμακάριστε, καὶ νῦν ἡμᾶς περίσῳζε ἀπὸ ἀνθρώπων φθοροποιῶν, ἐνοχλήσεως καὶ πάσης, τῶν δαιμόνων ἀπάτης. Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ἀῤῥήτως ἀπεκύησας. αὐτὸν δυσώπει Ἄχραντε, τῶν σαρκικῶν πάντας μολυσμῶν ἐκλυτρώσασθαι, καὶ πάντων δυσχερῶν τῶν τοῦ βίου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐπὶ τῆς Γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ τοῖς
„ βροτοῖς ἑκὼν συναναστράφης ὁ ἀκα-
„ τάληπτος, διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες,
„ ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἐπὶ τῆς Γῆς σαρκωθεὶς, ἀπειργάσω τοὺς Μαθητὰς, Οὐρανοὺς φθεγγομένους, Χριστὲ τὴν δόξαν σου· δι' αὐτῶν οὖν Κύριε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ἀπὸ παθῶν, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἀπὸ δεινῆς περιστάσεως Λόγε, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Οἴμοι ψυχὴ παναθλίου, πῶς μέλλεις τῷ φοβερῷ Δικαστῇ παραστῆναι, ἄκαρπος μένουσα; σπεῦσον μετανόησον, ἀρετῶν καρποὺς βλαστάνουσα. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς Γῆς τὸν ὀφθέντα, ἀφράστως μετὰ σαρκὸς ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Ἁγνὴ ἱκέτευε, ὡς Υἱόν σου πάντοτε, ἱλασμὸν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἄλ-

Digitized by Google

Ἄλλος. Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον.

Φωτὶ τῷ καθαρῷ παρεστηκὼς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀεὶ ἐκδιδομέναις, αὐγαῖς πυρσευόμενος, πᾶσιν αἴτησαι τὸν φωτισμὸν, Πάτερ καὶ εἰρήνην.

Ἐμὲ τὸν ὑπὲρ πάντας, τοὺς βροτοὺς σὲ παροργίσαντα, φρενὶ ἀγνώμονι, Ὑπεράγαθε κατοικτείρησον, ταῖς Νικολάου θερμαῖς πρεσβείαις.

Ῥαθύμως δαπανῶν μου τὴν ζωὴν, καθικετεύω σε, Πάτερ Νικόλαε, διέγειρόν μου πρὸς μετάνοιαν, τὸν λογισμὸν κατεσπιλωμένον. Θεοτοκίον.

Ὡς μόνη τῶν Ἀγγέλων χαρμονὴ, χαρᾶς μου πλήρωσον Θεοχαρίτωτε. τὴν διάνοιαν σκυθρωπάζουσαν, καὶ ἀμελείᾳ βεβυθισμένην.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· „ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, τὸν ὑψηλὸν „βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνῆτα διάσωσον. Τροπάριον.

Ἄβυσσον σοφίας πνευματικῆς, ἀναπηγάσας, Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, κοσμικῆς ἐξήρανε σοφίας, πάντα ῥεύματα, καὶ κατήρδευσεν, εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Ἐτέναξον καὶ δάκρυσον ταπεινὴ ψυχή μου, καὶ βόησον, πρὸς τὸν Κύριον λέγουσα· ἥμαρτόν σοι Δέσποτα, ἱλάσθητί μοι εὔσπλαγχνε, ταῖς δεήσεσι, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων σου.

Ῥεύσαντες οἱ χείμαῤῥοι τῶν παθῶν, κατέπτωσάν μου, τῆς καρδίας τὸ οἴκημα. ποταμοὶ τοῦ Πνεύματος πεφυκότες, Ἀπόστολοι συντριβέντα με, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσατε. Θεοτοκίον.

Λῆμός σε τῶν Ἀποστόλων Χριστὲ, καθικετεύει, μετὰ τῆς Κυησάσης σε, ἱλασμὸν κατάπεμψον, καὶ εἰρήνην τοῖς δούλοις σου, ὡς φιλάνθρωπος, καὶ Θεὸς εὐδιάλλακτος. Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ῥυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ „ζάλη ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προ„φθάσας με σὺ σῷσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι „φθορᾶς, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προ„φήτην. Τροπάριον.

Νεκρώσως ἐγκρατείᾳ τὰ μέλη, ἐκτήσω τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς καὶ ἡμᾶς κοινωνοὺς, σοῦ ταῖς εὐχαῖς ἐργάζου σοφὲ, ἐκφεύξει τῆς πονηρᾶς ἐργασίας.

Ἱστίῳ ἱερῶν πρεσβειῶν σου, πελάγους πειρασμῶν πολυτρόπων, καὶ ἁμαρτίας βυθοῦ, ῥῦσαι ἡμᾶς πρὸς ὅρμον ζωῆς, διαβιβάζων σοφὲ Ἱεράρχα.

Κοσμήσας τὴν τῶν Μύρων καθέδραν, ἐδείχθης κόσμος Ἀρχιερέων· ἀλλὰ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τῶν κοσμικῶν ἡμᾶς πειρασμῶν διάσῳζε, ἀβλαβεῖς Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας ὁ Λόγος ἐν Γαστρί σου, τὴν πάλαι ἐν ἀνθρώποις οἰκοῦσαν, τῇ παραβάσει φθορὰν, Μήτηρ Ἁγνὴ, ὡς μόνος Θεὸς ἐξῴκισε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ῥῷ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ „σεβάσματι Παῖδες οὐ προσεκύνησαν „τρεῖς, ἀνυμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου. „ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ὁ φῶς τοῦ Κόσμου ὁ Χριστὸς, φῶς ὑμᾶς ἀνέδειξε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, ἐκμειοῦντας τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, καὶ φωτίζοντας πιστῶν τὰς διανοίας.

Ἀς καθ' ἡμῶν τοῦ δυσμενοῦς, παγίδας συντρίψατε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, καὶ τὰς τρίβους ἡμῖν τῆς μετανοίας, ὁμαλίσατε ὑμῖν προσπεφευγόσι.

Ἠὴν μωρανθεῖσάν μου ψυχὴν, σαρκικοῖς παθήμασιν, ἅλας θεῖον ὑπάρχοντες, θεηγόροι Ἀπόστολοι Κυρίου ἐκκαθάρατε, πιστοὺς ζωογονοῦντες.

Θεοτοκίον.

Ἡ καλλονὴ τοῦ Ἰακὼβ, καλῶν ταῖς ἰδέαις με, δέομαι καταφαίδρυνον, δυσωποῦσα νῦν σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, τὸν τεχθέντα ἐκ τῶν σῶν ἁγνῶν αἱμάτων.

Ἄλλος. Τρεῖς Παῖδες.

Ἀνυμαινόμενον πάλαι, τὸν παράφρονα Ἄρειον, τοῦ Κυρίου τὸν λαὸν ἐναπηγ-

χόμησας, ταῖς μεύραῖς σου τῶν λόγων, ὡς Ποιμενάρχης ἀληθὴς, Πάτερ Νικόλαε.

Ἁγίως διανύσας, τὸν παράγιον βίον σου. σὺν Ἀποστόλοις κατοικεῖς, Πάτερ Νικόλαε, ἁγιασμὸν ἐπιπέμπων, καὶ φωτισμὸν τοῖς εὐσεβῶς σε μακαρίζουσι.

Ὡς ἕτοιμόν σε ῥύστην, ὡς θερμὸν ἀντιλήπτορα, προσκαλούμεθα ἀεὶ Πάτερ Νικόλαε, τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, καὶ ἀδοκήτων πειρασμῶν ἐπερχομένων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐμὲ τὸν ἀμελείᾳ, τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον, φωταγώγησον Ἁγνὴ, τὸν τῆς καρδίας μου, προσεπαράπτουσα λύχνον, ἐν προθυμίᾳ ἀγαθῇ, ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσε-
„ βείᾳ προεστῶτες Νεανίαι· τῇ φλο-
„ γὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔ-
„ μελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν
„ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
„ αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἐπλήγην παθῶν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐτραυματίσθην τὴν καρδίαν, ἀπονοίᾳ τοῦ κακίαν δημιουργοῦντος. Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, ἰάσασθε ὅλον ἐξηπορημένον με, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἰατροὶ πεφυκότες.

Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν τῶν Κηρύκων, φθόγγος ἐξεχύθη ὁ θεῖος, ἐκδιδάσκων παραδόξως μίαν Οὐσίαν, μίαν Φύσιν σέβεσθαι τῆς Τριάδος, μίαν ὄντως Κυριότητα, μίαν Βασιλείαν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐμὲ τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ μακροθυμίαν σου καὶ τὴν θείαν δαπανῶντα, τῇ ἐπιμόνῳ πλημμελείᾳ, ἐπίστρεψον Δέσποτα, ὁ εἰδώς μου Λόγε, τὴν πολλὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν ῥᾳθυμίαν, καὶ τὴν κακοφροσύνην.

Θεοτοκίον.

Ἡ θεία λαβὶς ἡ τὸν θεῖον, ἄνθρακα ἀῤῥήτως δεξαμένη Θεοτόκε, τῶν παθῶν μου πεπυρωμένους, ἄνθρακας κατάσβεσον Παναγία, δρόσῳ σου τῶν παρακλήσεων, καὶ τῶν πανενδόξων, καὶ θείων Ἀποστόλων.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψί-
„ στοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ Οὐρανοὶ
„ τῶν Οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ βυ-
„ θὸς, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις
„ αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Ποιητὴν εὐλο-
„ γεῖτε.

Τροπάριον.

Τὴν τῶν πρᾳέων ἐκληρώσω, πρᾷος Ὅσιε γενόμενος. διό σου δέομαι πιστῶς, καταπρᾴυνον πρεσβείαις σου, τὰς ἐπεγειρομένας διηνεκῶς, τοῦ πονηροῦ κατ' ἐμοῦ τρικυμίας.

Ὡς ἐλυτρώσω Στρατηλάτας, τοὺς ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, οὕτως ἀνθρώπων πονηρῶν, τῆς κακίας ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ πάσης τῶν δαιμόνων, ἐπιβουλῆς Νικόλαε, δυσωπῶν τὸν Σωτῆρα.

Ὁδὸν ὑπέδειξας εὐθεῖαν, τοῖς ἀνθρώποις καὶ σωτήριον, ἐν ᾗ ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν τῷ βίῳ παροδεύοντας, Νικόλαε τρισμάκαρ, ὅπως ὁμοῦ εἰσέλθωμεν, τῆς ζωῆς πρὸς τὴν πόλιν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις ὑπάρχει, ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς Πανάμωμε· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παρειμένον με τοῖς πάθεσι, Παρθένε ἐνισχύσαι, τοῦ ἐκτελεῖν τὰς σωτηρίους αὐτοῦ διατάξεις.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον
„ κατίδωμεν οἱ πιστοὶ, πᾶν ἄρσεν
„ τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον Ἅγιον Θεῷ διὸ
„ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου
„ Υἱὸν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπει-
„ ράνδρως μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Ὁ Λόγος τῶν σῶν στηρίξας, Μαθητῶν τῆς γῆς τὰ πέρατα, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, ταῖς αὐτῶν δεήσεσι κἀμὲ, τὸν πρὸς τὰ πάθη ἀλόγως κατολισθήσαντα, καὶ τῶν δαιμόνων τῇ πλάνῃ, ὑπαχθέντα κατοικτείρησον.

Ψυχή μου παθῶν δουλεύουσα ὁρμαῖς, τῷ παθητῷ διὰ σὲ προσάγαγε δεήσεις, ὅπως ῥύσηταί σε ἐκ παθῶν, ἱκετευόντων προδήλως τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, μιμησαμένων τὰ τούτου, τῇ σαρκὶ αὐτῶν Παθήματα.

Χει-

Digitized by Google

Χριστοῦ Μαθηταὶ, ἡνίκα σὺν αὐτῷ κρῖναι καθίσητε, τοὺς βρίσει ὑπευθύνους, ἀκατάκριτόν μου τὴν ψυχὴν, τὴν μολυνθεῖσαν ἀτόποις ἔργοις στηρίξατε, ὡς ἀγαθοί μου προστάται, ὡς τοῦ Κόσμου ἀντιλήπτορες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Ἁγνὴ, καθαρὸν Χριστοῦ παλάτιον, Παρθένε Παναγία, τῶν Ἁγίων Ἅγιον Θεὸν, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον κυοφορήσασα, σὺν Ἀποστόλοις ἁγίοις, ὑπὲρ πάντων καθικέτευε.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἐν Σιναΐῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ „βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ „πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν Γα„στρί. Δανιὴλ δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμη„τον. ῥάβδον βλαστήσασαν Ἡσαΐας κέ„κραξε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Τροπάριον.

Ὡς χαράκωμα θεῖον καὶ στήριγμα, καὶ καλὴν καταφυγὴν, ὁ περίγειος Κόσμος σε κέκτηται, μεσιτείας σου ἀεὶ, ἐκλυτρούμενος πάσης πειρασμῶν στενώσεως, Πάτερ Νικόλαε. ὅθεν ἐν αἰνέσει πιστῶς μακαρίζει σε.

Στενωθεὶς ταῖς πολλαῖς περιστάσεσι, πρὸς τὸ πλάτος τῆς θερμῆς καταφεύγω, Παμμάκαρ πρεσβείας σου. μεταποίησον βοῶ, τῆς ψυχῆς μου τὸν πόνον, τὰ κύματα πρᾴυνον τῆς ἀπογνώσεως, καὶ εἰρηνεύσον μου τὸν νοῦν ταραττόμενον.

Ἡ τοῦ Κτίστου ἐφέστηκεν ἔλευσις, κρῖναι ἅπασαν τὴν γῆν, καὶ ὑπάρχων ὁ τάλας ἀνέτοιμος, ὅλως φρίττω ἐννοῶν, τὴν πληθὺν τῶν κακῶν μου. Κύριε μακρόθυμε, οἴκτειρον σῶσόν με, θείαις Νικολάου εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου σου. Θεοτοκίον.

Φωτισμός μου σωτήριος φάνηθι, ἡ κυήσασα τὸ φῶς, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη διώκουσα, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ὅπως υἱὸς ἡμέρας εὐχαῖς σου γενήσωμαι, πράττων τὰ ὅσια, καὶ ὑμνολογίαις ἀεὶ μακαρίζω σε.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι. εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες. οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν, ὑπάρχει Μακάριοι. διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Πᾶς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους. ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι τοῦ Πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε Σεμνὴ, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Τῇ Ε'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου. τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα, μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οἱ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας, τοὺς λαοὺς, ἀναγαγόντες Ἀπόστολοι, τὴν τῶν Ἑλλήνων πλάνην ἀπεμειώσατε ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπλανεῖς σωτῆρες γενόμενοι, τῶν πιστῶν ἀληθῶς. ὅθεν μακαρίζεσθε.

Ὡς ἀκτῖνες μυστικαὶ, καὶ λαμπυδόνες τοῦ Ἡλίου εὐκλεεῖς, γεγενημένοι Ἀπόστολοι, τῆς δυσσεβείας σκότος ἀπεμειώσατε, καὶ πρὸς φῶς τῆς θεογνωσίας καθωδηγήσατε, ἅπαντας τοὺς λαούς. ὅθεν ὑμᾶς σέβομεν.

Μαρτυρικόν.

Πῶν βασάνων τὴν πεῖραν, καθυπομείναντες ἐξ ὕψους Ἀθληταὶ, χάριτος δρόσους ἐδέξασθε, καὶ τῶν βροτῶν τὰ πάθη, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντες ἀεὶ, εὐσθενῶς

σοφοὶ θεραπεύετε. ὅθεν πίστει ὑμᾶς. Ἅγιοι γεραίρομεν. Δόξα.

Μῆς Τριάδος ἱεροὶ Κήρυκες, Πέτρε, Παῦλε, Μάρκε καὶ Λουκᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Ἰάκωβε, Ἀνδρέα, Ἰωάννη, Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, ἐκτενῶς αὐτὴν ἱκετεύσατε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων καλλονὴ, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀθλοφόρων χαρμονὴ, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, τὸν τοῦ παντὸς Σωτῆρα καὶ Θεὸν, ἐγκλημάτων ὅπως λάβομεν ἄφεσιν, καὶ τῆς θείας ζωῆς, πάντες ἐπιτύχωμεν.

ΤΗ Ε'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ΠΗ. προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ἡ κτίσις καθηγίασται, μόνε Μακρόθυμε, τιμίῳ Αἵματί σου, καὶ ὕδατι ἁγίῳ, ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθείας, καὶ ὁ Ἀδὰμ σέσωσται τῆς καταπτώσεως, τῇ Σταυρώσει σου Λόγε.

Ὁ πάσης ὢν τιμῆς ἐπέκεινα, φιλάνθρωπε, ὑπὲρ ἡμῶν ὑβρίσθης, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ ὑπέμεινας Σταυρὸν ἐθελουσίως, ὅπως φθορᾶς ἅπαντας, τῷ Θανάτῳ σου, Εὐεργέτα λυτρώσῃς.

Ἐν Ξύλῳ ἀνηρτήθης θέλων, Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ Πατρὶ θυσία, ὑπὲρ ἡμῶν ἀνήχθης, καὶ κατέπαυσας Θυσίας τῶν εἰδώλων, καὶ τὸ κράτος ἔλυσας τοῦ κακογνώμονος, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Ἡ τοῦ φωτὸς τοῦ ἀδύτου νεφέλη, Θεοχαρίτωτε Κόρη, Εὐλογημένη Μαρία, λάμψον μοι φῶς μετανοίας, ἐν σκότει τῆς ἁμαρτίας ἀφρόνως συνεχομένῳ, καὶ ῥῦσαι ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, πυρὸς γεέννης καὶ σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ ἡμέρας δεῖξον τῆς ἀνεσπέρου κοινωνὸν, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου Πανάχραντε.

Μὸν θελητὴν τοῦ ἐλέους τεκοῦσα, Παντελεῆμον Παρθένε, αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὴν ταπεινὴν ἐλεῆσαι ψυχήν μου, τὴν εἰς βυθὸν ἀπωλείας κατολισθήσασαν ὄντως ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ· μὴ ἦν βδελύξῃ τὴν δέησίν μου νῦν, μὴ δὲ ἀποστρέψῃς ἀπὸ τοῦ δούλου σου, τοὺς ἀμέτρους Κόρη οἰκτιρμούς σου, δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ τὸν Ἀδὰμ ἀπατήσας, ἵνα Θεοῦ παρακούσῃ, οὗτος κἀμὲ δελεάσας, ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθείας ἐκκλίνας, εἰς ἀνοδίας ἔρριψε βόθρον πολλῶν ἁμαρτιῶν, καὶ κομπάζει ὁ δεινὸς καταπτωθέντα ἰδών με παντελῶς. πρεσβειῶν σου ξίφει, τοῦτον οὖν πάταξον Παρθένε, καὶ ῥῦσαι τῶν αὐτοῦ με παγίδων, ὡς Εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν Ξύλῳ, ἠλάλαζες βοῶσα· ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Εἰς τὸν ΠΗ. ΠΗ. Σταυρώσιμα.

Μὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ, Χριστὲ τὸν τίμιον τὸν φύλακα τοῦ Κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νῖκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Ζύλον παρακοῆς, τῷ Κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν. διό σε προσκυνοῦμεν τὸν Σταυρωθέντα Κύριον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Μαρτυρικά.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε ἡ δυνάμις. ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ· καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ κόσμος ἠλεήθη, Λόγε τῇ Σταυρώσει σου· ἡ Κτίσις ἐφωτίσθη· τὰ ἔθνη σωτηρίαν εὗρον Δέσποτα· ἡ Παράγνος ἐβόα·

ἐγὼ

Digitized by Google

ἐγὼ δὲ μῶ τέτρωμαι, καθορῶσά σε τὸ ἑκούσιον Πάθος.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μ' τὴν ά. ἤλῶ. ϞΘ. κά. Σταυρώσιμα. Ἦχος γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ Γῆς, ὑψώθη τῇ Οὐρανῶ, οὐχ ὡς τῦ ξύλυ φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σῦ τῦ ἐμ αὐτῷ πληρῆντος τὰ σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν Κυπαρίσσῳ καὶ Πάκῃ καὶ Κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τῦ Θεῦ, ἵνα σφάξῃς τὺς ἐμ πίστει προσκυνῦντας, τῷ ἑκουσίῳ σε Σταυρώσει, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Τῇ ὡραιότητα.

Χαρᾶν ἡ σύμπασα, Κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει Μακρόθυμε, Σταυρῷ ὑψύμενον, ἡ Παμακάρατος Ἀγνὴ, ἐβόα ἐν Παραμύθιος· λύτρωσιν γὰρ εὕρατο, διὰ σῦ Τέκνον φίλτατον, Ξύλῳ γὰρ ἰάτρευσας τῷ τῦ ξύλυ κατάκρισιν, ἐγὼ δὲ νῦν τὸ σπλάγχνα δομῦμαι, μὴ φέρυσα ὁρᾷν σε θανατύμενον.

Μετὰ τῶν β'. ἤλῶ. ϞΘ. κά. Σταυρώσιμα.

Τῇ ὡραιότητα.

Μὸ ἀμαρίθμητον τῆς ὀξυσίας σε, ἐν τὸ ἑκούσιον τὸ τῆς Σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ, ὁρῶσαι κατεπλήττοντο, πῶς ὁ ἀθεώρητος τῇ σαρκὶ ἐμασίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; διό σοι Ζωοδότα ἐβόων· δόξα Χριστὲ τῇ σῇ σπλαγχνίᾳ σε.

Σταυρὸν ἐν Θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς Κτίσεως ταῦτα ὑπέμεινας. ὅτε νυδόκησας Σωτὴρ, τὸ Σῶμά σε προσηλῶσαι· τότε καὶ ὁ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τότε καὶ Λῃστὴς ἰδὼν ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοῶν σοι ἀνάβρως Μνήσθητί μυ, καὶ ἔλαβε πιστύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἡ ἀπειρόγυνος καὶ θεία Δάμαλις, καταμόνασα Μόσχον τὸν ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, τὸ Πάθος ὑπομένοντα, οἴμοι Τέκνον ἔλεγε, τί τὸ ξένον μύστήριον; πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, κατεδέξω τὸν θάνατον; ὑμνῶ σε τὸ μακρόθυμον Λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετὰ τῶν γ'. ἤλῶ. κά. Σταυρώσιμα.

Ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένυς ἀνθρώπων, ὁ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλύθερωσον ἐκ φθορᾶς τῶν ζωῶν ἡμῶν Κύριε, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μὸ εὔψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τῦ ἀρχεκάκου ἐχθρῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. διὰ τῦτο τῆς αἰωνίυ κατηξιώθητε Μακαριότητος. ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τῦ φιλοχρίστυ λαῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν ὡραιότητα.

Μὰ ἐπτοήθη ἰδόντα ἔφριξαν, καὶ τὰ ἐπίγεια φόβῳ ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν Σταυρῷ, ἑκὼν ὁ ἀναμάρτητος. Ἥλιος ἐσκότασε, καὶ Σελήνη ἠμαύρωται, τότε καὶ ἡ Μήτηρ σε θρηνῳδῦσα ἐφθέγγετο. Τί μυ τί τὸ ὅραμα τῦτο; πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Καμὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καύχημα πιστῶν Σταυρὸς ὅδε ἐν κλέος.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, „ ἐπεπόλασε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος „ ἐν ἐπάγη ἑκατέρωθεν ὕδωρ, Λαῷ πε„ζοπορτοπορῦντι, ἐν θεαρέστως μέλπον„τι· ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δε„δόξασται. Τροπάριον.

Κύματα θαλάσσης, τῇ ῥάβδῳ ἔπηξας, ἐν διήγαγες Λαὸν, προμνυύσῃ τὸν Σταυρόν σε, δι' ὃ ἔτεμες ὕδωρ τῆς πλάμνης, ἐν πρὸς γῆν Οἰκτίρμων, θεογνωσίας ἔσωσας, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, ὑμνῦντάς σε τῷ δυνάμει.

Ἄβυσσον ὁ ποιήσας, προσάξει ὕδασιν, ὑπερῴα Δωρητὲ, ὁ σεγάζων ἐφ' ὑδάτων, ὁ τῷ Γαΐῳ κρεμάσας, κρεμάσαι ἐπὶ Ξύλου, καὶ παλάσσειν, πάντων τὸν

Digitized by Google

Κτίσιν νεύματι. πάντων δὲ τὰς καρδίας, στηρίζεις ἐν φόβῳ σου.

Μαρτυρικά.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν, θεῖοι Μάρτυρες, χρηματίζετε Θεοῦ, καὶ οἰκήτορες τῆς ἄνω Σιὼν, καὶ κληρονόμοι, ἐν ᾗ καὶ στεφανηφοροῦντες, περιφανῶς κραυγάζετε· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χεῖρας ἐκτμηθέντες, καὶ πόδας Μάρτυρες, καὶ ξεόμενοι δεινῶς, καὶ πυρὶ προσομιλοῦντες, οὐκ ἠρνήσασθε ὅλως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὄντα τῶν ὅλων, ἀλλὰ θερμῶς κράζετε· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ περικαλλὴς καὶ Παρθένος Δέσποινα, ὃν ἐκύησεν Υἱὸν, θεωρήσασα Ξύλῳ ὑψωθέντα βουλήσει, ἠλάλαζε βοῶσα ἐν ὀδύνῃ· Θεὲ τῶν ὅλων Εὔσπλαγχνε Κύριος ὢν τῆς δόξης, πῶς ταῦτα πάσχεις Δέσποτα;

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἡ νοερὰ Νεφέλη, τῆς οὐρανίου αἴγλης ἀκτῖνας ἀνατείλασα ἡμῖν, τῆς μετανοίας κατέλαμψε πᾶσι τὸ φῶς, ἡ μόνη Θεοτόκος Ἁγνὴ, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καταφυγὴν ταχεῖαν καὶ ὀχύρωμα, τεῖχος, καὶ προπύργιον, καὶ ἀσφαλῆ λιμένα, σὲ τὴν Θεομήτορα πάντες κεκτημένοι, οἱ ἐν πελάγει τῶν δυσχερῶν, καὶ θλίψεων σαλεύοντες, λυτρούμεθα κινδύνων ἀεί.

Χαῖρε ἀῤῥήτου δόξης οἰκητήριον, χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, χαῖρε τὸ κειμήλιον τὸ τῆς παρθενίας, χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα τοῦ Λόγου τῆς Θεότητος, χαῖρε τροφὲ τῆς πάντων ζωῆς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι.

Τροπάριον.

Μίαν σύνθετον, φέρων ὑπόστασιν Λόγε ὑπέμεινας Σταύρωσιν ἀτιμοτάτην, τοῖς τιμῶσί σε, τιμῆς οὖσαν πρόξενον.

Ἀπελύθησαν, οἱ γηγενεῖς τῆς κατάρας, κατάρα σου Δέσποτα γεγενημένου, καὶ Σταυρῷ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος.

Μαρτυρικά.

Παρεπίδημοι, πάσης τῆς γῆς γεγονότες, οὐράνιον ὤφθητε ὄντως πολῖται, καὶ Χριστοῦ συγκληρονόμοι Πανεύφημοι.

Ἰσχυρότατον ὅπλον, Σταυρὸν κεκτημένοι οἱ Ἅγιοι, ἅπασαν τὴν δυναστείαν, τοῦ ἀλάστορος, ἐχθροῦ ἐτροπώσαντο.

Σταυροθεοτοκίον.

Συντετήρηται, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, ἡ Θεὸν Ἁγνὴ τέξασα σεσαρκωμένον, τὸν Σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήματι.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ἡ ἀκηλίδωτος Ἀμνὰς καὶ Παρθένος τὸν Ἀμνὸν αἴρουντα πᾶσαν νόσον Θεοτόκε κυήσασα, σῷζε τὴν Ποίμνην σου.

Σὺ τὸν Οὐράνιον καρποφορήσασα Βότρην, καὶ κρατῆρα πλήσασα τῆς μετανοίας, ἁμαρτωλοῖς τὴν συγχώρησιν ἐγεώργησας.

Οἱ ἐν πελάγει θαλαττεύοντες ἁμαρτίας, καὶ πταισμάτων ἅλμῃ καταποθέντες, τῷ γλυκασμῷ σῆς πρεσβείας, συγκαταφεύγομεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκάλυψεν Οὐρανοὺς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τροπάριον.

Τὴν ἔκπτωσιν τοῦ Ἀδὰμ, νέος Ἀδὰμ γεγονὼς, μόνος ἀνέστησας Χριστὲ, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς χεῖρας προσηλούμενος,

κα-

Digitized by Google

καλάμῳ δὲ τυπτόμενος θέλων, καὶ ὄξους καὶ χολῆς γευόμενος. ὑπερυψοῦμεν τὸ ὕψος τῆς μεγίστης εὐσπλαγχνίας σου.

Ὡς πρόβατον εἰς σφαγὴν, σὲ ὁ Προφήτης ὁρᾷ καὶ ὡς ἀμνόν σε Λόγε Θεοῦ, ἐρίζοντα οὐδ' ὅλως, οὐδὲ κράζοντα. καὶ γὰρ ἐθελουσίως ἠνέσχου σταυροῦσθαι, τοὺς θελήσει πταίσαντας, ὅπως λυτρώσῃς καὶ τούτους ὡς Εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Νεώσαντες τὴν ψυχὴν, ἀρότρῳ Πίστεως, σπόρον οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ὑπομονῇ βασάνων κατεβάλοντα, καὶ στάχυν μαρτυρίου πολύχουν, ἐδρέψαντο πιστῶν συστήματα, τὸν διατρέφοντα, ὅθεν ἀεὶ δοξάζονται.

Στενούμενοι συνοχῇ, τῶν ἀνυποίστων δεινῶν, τῇ προσδοκίᾳ τῶν τερπνῶν, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ἄνω Βασιλείας, Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες κατήντησαν. ὅθεν πλατύνουσιν ἡμῶν τὰ στόματα, τοῦ τὰ αὐτῶν ἀνενδότως ὑμνεῖν παλαίσματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄνθρακα, ὡς λαβὶς τὸν θεῖον δέδεξαι, οὐ καταφλέγοντα ὅλως, δροσίζοντα δὲ μᾶλλον, Μητροπάρθενε τὴν ἄφθορον καὶ θείαν νηδύν σου. ὃν βλέπουσα σαρκὶ ὑψούμενον, ἐθελουσίως ἐν Ξύλῳ ὕμνοις ἐδόξαζες.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πολυέλεον τὴν εἰς ἐμὲ, δεῖξον εὐσπλαγχνίαν σου. τοῦ γὰρ πάντων Ἐλεήμονος ἐχρημάτισας Μήτηρ.

Φωταγώγησον τὸν ἐν νυκτί με, τῆς ἁμαρτίας Ἀειπάρθενε πλανώμενον, ὡς φωστῆρα τεκοῦσα.

Ὑπὲρ δούλων σου, τὸν τῶν ἁπάντων Δεσπότην δυσωποῦσα ἐξιλέωσαι, Προστασία τοῦ Κόσμου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν „θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγ„γέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας „ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον „Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης „δεσπόζοντα.

Τροπάριον.

Ἀνέπαυσάς με Λόγε τὸν κεκμηκότα, κόπῳ παραπτώσεων, ἀναπεπαυμένος ἐν Ξύλῳ Δέσποτα, καὶ ἦρας ὄνειδός μου, οἷς ὑπέστης, Ἰησοῦ ὀνειδισμοῖς. ὑμνῶ σου τὸ κράτος, καὶ τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὑφῆψας ὥσπερ λύχνον ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν σάρκα καὶ ἐζήτησας, τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν Φιλάνθρωπε, καὶ πάσας καλεῖς τὰς φίλας σου Δυνάμεις, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ὑμνῆσαι τὸ κράτος, Χριστὲ τῆς δυναστείας σου.

Μαρτυρικά.

Ῥηγνύμενος, ὁ πλάνος τῶν ἀπλανῶν, πρὸς πόδας Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, νεκρὸς καθορᾶται καὶ ἀνενέργητος. αὐτοὶ δὲ τοῖς ἀπλανέσι, συναρίθμιοι ὑπάρχουσιν, Ἀγγέλοις, ἀῤῥήτου χαρᾶς ἀποπληρούμενοι.

Οἱ Ἅγιοι τῷ κρύει τῶν χαλεπῶν, βασάνων καὶ τῶν θλίψεων, καὶ τῶν ἀλγηδόνων σφοδρῶς πηγνύμενοι, πρὸς θάλψιν μετῆλθον θείαν, οὐρανίου Βασιλείας ἀληθῶς, καὶ θερμοὶ προστάται τῶν πιστῶν ἀεὶ δείκνυνται.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ἐν Ξύλῳ, καὶ τὸν πλευρὰν, τῇ λόγχῃ ὀρυττόμενον, τὸν ἐκ πλευρᾶς πάλαι δημιουργήσαντα, τὴν Εὔαν Ἁγνὴ Παρθένε, θεωροῦσα ἀνεβόας μητρικῶς· πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος;

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Ἡ τοῦ Ὑψίστου δύναμις ἐπισκιάσασα, τὴν σὴν Γαστέρα Ἁγνὴ, Χωρίον ἔδειξε Θεοῦ τοῦ ἀχωρήτου, καὶ Μητέρα σε ζωῆς, καὶ σωτηρίαν πάντων ἡμῶν.

Πηγήν σε θείαν κτώμενον, τῆς σωτηρίας μου, μὴ καταιγὶς πονηρὰ καταποντίσῃ με, μηδὲ καταπιέτω ἁμαρτίας με βυθὸς, Ἁγία Δέσποινα.

Τῆς Παρθενίας ἄρουρα, ἡ ἀγεώργητος γῆ, ἀνεδείχθης τῷ Κόσμῳ Ἀειπάρθενε· ἐξ ἧς ἀῤῥήτῳ λόγῳ ἐγεννήθη, Γεωργὸς ὁ Πλαστουργὸς ἡμῶν.

Digitized by Google

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς
„ ὀφθαλμοῖς τὸ Σωτήριον, ὃ Λαοῖς
„ ἐπέϛη, ἐκ Θεοῦ, Χριϛὲ σὺ Θεός μου.

Τροπάριον.

Ἑκὼν ἐτύθης, ὥσπερ Ἀρνίον, τὸν βρώσει ξύλου τεθνήξαντα, ἑκουσίως πάλαι, πρὸς ζωὴν, Χριϛὲ ἐπαμάγων.

Σταυρῷ ὑψώθη, καὶ κατεπτώθη δαιμόνων πλάνη, ὑψώθη δὲ τῶν πιϛῶν τὰ πλήθη, ἀνυμνοῦντά σε Ζωοδότα.

Μαρτυρικά.

Μῇ πορφυρίδι, τῇ δὲ αἱμάτων, πεποικιλμένοι οἱ Μάρτυρες, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, νῦν παρίϛανται ϛεφηφόροι.

Τάσεις πᾶσι, τοῖς ἀσθενοῦσιν, ἀνσπηγάζει τὰ λείψανα, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, καὶ παθῶν ἐσμὸν κατακλύζει.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει, τὸ ὑπὲρ φύσιν, τοῦ τοκετοῦ σου Πανύμνητε, νοῦς ἀνθρώπων Κόρη, ὑπὲρ νοῦν δὲ σὺ ἀποτίκτεις.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ἐβόησα ἐν ϛεναγμοῖς.

Μὰ ἔργα μου καταδίκης μοι δίκη, γεγόνασι Δέσποτα· ἀλλὰ σὺ τῷ Ξύλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ προσηλωθεὶς, δικαιώσεως προεξένησας πλοῦτον.

Καθαίρεται τῇ πρεσβείᾳ σου πᾶσα, τῆς ἁμαρτίας ἀχλύς· τὸ γὰρ φῶς ἐκλάμψαν ἐκ σοῦ τὸ ἄχρονον, Χριϛὸς διεσκέδασε τῶν πταισμάτων τὸν ζόφον.

Σοὶ τὴν ἐμὴν ἀνεθέμην ἐλπίδα, καὶ ἀναμένω Ἀγαθὴ, τὴν ἐκ σοῦ πρὸς τὸν ἐκ σοῦ ἱλαϛήριον χάριν, δι' ἧς με οἴκτειρον, Παναγία Παρθένε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας
„ θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκη-
„ ράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦ-
„ μεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς
„ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Κέδρῳ ἀνυψώθης, Πεύκῃ τε, καὶ Κυπαρίσσῳ Δέσποτα, τῆς Τριάδος εἷς ὑπάρχων, καὶ ἀνύψωσας τοὺς εἰς βάθη, μυρίων ἡδονῶν συμπτωθέντας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἵματι τιμίῳ Κύριε, τὴν Κτίσιν ἀνεκάθηρας, δὲ αἱμάτων φερομένων αἰσχροῖς δαίμοσι, καὶ ἔπαυσας θυσίας ἐναγεῖς, Θεοῦ Λόγε τυθεὶς ὡς ἄκακος Ἀμνός. δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικόν.

Τϛαντο Τυράννων ἔμπροσθεν, ὡς ϛύλοι ἀπερίτρεπτοι, περιτρέποντες τὴν πλάνην καὶ ϛηρίζοντες, τῶν πιϛῶν τὰς καρδίας, οἱ Ἀθληταὶ μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύησιν Ἁγνὴ ἀσύγκριτον, καὶ τόκον ἀνερμήνευτον, μόνη ἔσχες τὸν Δεσπότην σωματώσασα, τὸν σαρκὶ ϛαυρωθέντα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ, ὁ ὑπέρφωτος Ἥλιος ἀνατείλας, καὶ φωτίσας τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀναμέλπειν διδάσκειν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φαιδρύνεται ἡ Κτίσις, τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου, καὶ μεγαλύνει σου τὸν Τόκον, καὶ δοξάζει αὐτὸν, εὐσεβῶς μελῳδοῦσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ κτίϛης τῶν ἁπάντων, καὶ Ὑπέρθεος Κύριος, προσλαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θεώσας, πρὸς ὕψος συνεδριάζει τῷ Πατρὶ, καὶ θείῳ Πνεύματι.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀϛέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεο-
„ σεβείᾳ προεϛῶτες Νεανίαι, τῇ
„ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον
„ ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
„ Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
„ ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Λαὸς ἀπειθὴς καὶ ἀγνώμων, γνώμῃ εὐπειθεῖσε βουληθέντα σταυρωθῆναι,

Digitized by Google

μαι, καταδικάζει τεθνάναι. ὅπως τὺς θελήματι νεκρωθέντας, Λόγε ζωώσης ὑμνοῦντάς σε, καὶ δοξολογοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκτείνας Σταυρῷ τὰς παλάμας, ξύλῳ ἀκρατῶς τὰς ἐκτεθείσας, πρὸς τὸν ξύλον τῆς βρώσεως, τῷ Πρωτοπλάστῳ ἰώμενος, Δέσποτα, καὶ ὁρῶν σε, φόβῳ ἀκτῖνας σωτείλεν Ἥλιος, καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη.

Μαρτυρικά.

Ὄμβροις ἱερῶν παλαισμάτων, ῥεῖθρα ἀσεβείας, προχοάς τε ἀθείας, ξήραναν οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ πηγὰς ἀφέβλυσαν ἰαμάτων, ῥύπον παθημάτων πλύσαντες, καὶ πιστῶν καρδίας ἀρδεύσαντες πλουσίως.

Σύμμορφοι σεπτῷ παθημάτων, θείων πληρωταὶ παραγγελμάτων, Ἀθλοφόροι, τῷ Ἀσωμάτων συμπολῖται, πολιτογραφεῖσθαι μοι ἐν τῇ ἄνω πόλει, Θεὸν δυσωπήσατε, τοὺς ὑμᾶς τιμῶντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε, χρυσῶ καὶ Λυχνίαν, Τράπεζαν καὶ Ῥάβδον, θεῖον Ὄρος καὶ Νεφέλην, Παλάτιον τοῦ Βασιλέως, καὶ Θρόνον πυρίμορφον Θεοτόκε, πάντες πιστοὶ ὁμολογοῦμεν, τὸν ἐκ μὴ τόκου Παρθένου φυλαχθεῖσαν.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Μὴ ἐμφλογίτοις Παισὶ τῷ Ἑβραίων, „ συγκαταβᾶσα θεϊκῇ δυνάμει, καὶ „ ὀφθεῖσα Κύριον, Ἱερεῖς ὑμνολογεῖτε, καὶ „ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὸν ἡμῶν Σωτηρίαν, κατεργασάμενος, ὁ Υἱός σου Παρθένε, κραυγάζειν προσέπεται. Ἱερεῖς ὑμνολογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταπιεῖν ὁ ἐχθρός με πειρᾶται, ταῖς ἁμαρτίαις· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, ῥῦσαι τῆς ἀπωτῆς τυραννίδος, ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεινή με νῦξ συγκαλύπτει πταισμάτων, Παρθένε Ἄχραντε, οὐ γὰρ ἔχω λαμπάδα τῷ ψυχῷ μου φωτίζουσαν, ἀποιίας ἐλαίῳ. διὸ καὶ ἔξω ἀπερρίφην παραδόξως.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν μόμφῃ, σκιᾷ, καὶ γράμματι, τύ„ που κατίδωμεν οἱ πιστοὶ, παῦ ἄρ„ σαν τὸ τῶν μήτραν διανοίγον Ἅγιον „ Θεῷ, διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς „ ἀπάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μη„ τρὶ, ἀπειρανδρως μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Τὸν λίθῳ παγεὶς, ὁ πήξας Ἰησοῦ, ἐπ' ὀδυνῶν πᾶσαν Γῆν, ἐλυτροῦτο πάντα, ἁμαρτίας γνώμῃ πονηρᾷ, ὡς ἀγαθὸς καὶ οἰκτίρμων Χριστὲ, ἀφείλκυσας, καὶ δι' ἀτιμου Θανάτου, Πολυέλεε ἐτίμησας.

Ὠράθης Θεὸς ὁ ἀόρατος φύσει, σαρκὶ ὑφούμενος, ἐχθρῶν τῷ ἀοράτῳ, ὅπως ῥύσῃς Κόσμον ὁρατὸν, καὶ θραύσῃς τοὺς κάτω ἀποτελέσῃς Χριστέ. δοξολογοῦμεν τὸ κράτος, τῆς μεγίστης ἐξουσίας σου.

Μαρτυρικά.

Κρατοῦς ἱερῶν Ἁγίων, ἁγία παρεμβολὴ ἐκλεκτὴ, παράδεισος ἐν μέσῳ ζωῆς, ξύλον ἔχων τὸν Χριστὸν, θεοτερπὴς Ἐκκλησία, σύλλογος τίμιος, παμμακάριοι Ἀθλοφόροι, τοῦ Σωτῆρος ἀγαθοὶ ἐραστοί.

Ἡμῶν τῷ ἐν γῇ, ἡμῶν μεμνημένων μέμνησθε Ἅγιοι, τῷ θρόνῳ τῷ Δεσπότου, παρεστῶτες μοι περιφανῶς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν πλουσίαις μαρμαρυγαῖς, ἱερῶς καταλαμπόμενοι, ὅπως ὀφλημάτων λύσιν εὕρωμεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστῆρες τῷ σῷ ὁρῶντες Υἱέ μου, Σταύρωσιν ἔδυσαν, καὶ πᾶς Ἑβραίων δῆμος ἀνετέδυσεν ὁ ἀπειθὴς, παραδούς σε Θανάτῳ, τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Σὲ τὸν ἀκατάφλεκτον Βάτον, καὶ ἁ„ γίαν Παρθένον, τὸν Μητέρα τοῦ „ Φωτὸς, καὶ Θεοτόκον, τὴν ἐλπίδα παν„ των ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Βορ-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Χεῖρας ἑκουσίως ἁπλώσας ἐν τῷ θείῳ Σταυρῷ σου, τὴν ἐκταθεῖσαν ἐν Ἐδὲμ τῇ παραβάσει, ἐν ξύλῳ χεῖρα ἰάσω τοῦ Προπάτορος.

Ὅλην ταῖς δειναῖς ἁμαρτίαις, τὴν ψυχήν μου τρωθεῖσαν, ἢ ἀνίατον ἄλγος νενοσηκυῖαν, τῇ μοτώσει τῆς σῆς μοι πρεσβείας ῥώσιν δώρησαι.

Χαῖρε ὁ τῆς δόξης Κυρίου, Θεῖος ἔμψυχος Οἶκος. χαῖρε ὅπλον νοητὸν, τῆς μετανοίας. χαῖρε πύλη, δι' ἧς ἁμαρτωλοὶ ἀεὶ σῳζόμεθα.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Σταυρώσιμα.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀναλὴκ ἐτροποῦτο· σὺ δὲ Σωτὴρ, τὰς παλάμας ἁπλώσας ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου. διὰ τοῦτο Λόγε προσκυνῶ τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν χαλεπὸν, ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμὲ, σταυροῦσαι ἢ σῴζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με, Λυτρωτά μου δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Νῶν Ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην δεῦτε Λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις ἢ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, ἢ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἢ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Δακρύων προχοὰς κενοῦσα ἡ Παράμωμος, ἐστέναζεν, ἐθρήνει, βοῶσα ἐκβαθέων ψυχῆς· Φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυς Ἰησοῦ μου; ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος, ἐν Σταυρῷ νῦν ὁρᾶσαι;

Τῇ Παρασκευῇ. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν Προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμων, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα· μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθορῶν σε ἐν Σταυρῷ, Ἥλιος Κύριε, ἐσκότασε τὸ φῶς, πέτραι ἐσχίσθησαν Δέσποτα. γῆ ἐσαλεύθη πᾶσα. τὸ Καταπέτασμα δὲ τοῦ Ναοῦ, διερράγη μέσον, ἀδίκως πάσχοντα, βλέψαντά σε Σωτὴρ τὸν ἀκαταμόητον.

Ὑπὲρ πάντων Ἰησοῦ, ἤχθης εἰς θάνατον, τῶν ζώντων ἡ ζωή. ὅπως τοῖς θείοις σου Πάθεσι, τοὺς τοῦ ξύλου βρώσει, θανατωθέντας σώσῃς ὡς Θεὸς, καὶ Παραδείσου δείξῃς οἰκήτορας. ὅθεν πίστει τὰ σὰ, Πάθη μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικόν.

Νοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, καὶ τὰ ὀνείδη ἀφελόντος τῶν βροτῶν, Πάθη μιμούμενοι Μάρτυρες, διὰ πολλῶν βασάνων, κατεπαλαίσατε τὸν δυσμενῆ, ἢ τῆς ἄνω δόξης ἐτύχετε. ὅθεν θεοπρεπῶς, Ἅγιοι δοξάζεσθε.

Δόξα.

Νὸν Πατέρα ἢ Υἱὸν, ἢ Πνεῦμα Ἅγιον, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν ἀσυγχύτῳ Θεότητι, μίαν ἀρχὴν ἢ δόξαν, θεοπρεπῶς προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, ὀρθοδόξῳ πίστει ἢ κράζωμεν· μνήσθητι ἢ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάθη φέροντα σαρκὶ, ἐθελουσίας καθορῶσα ἐν Σταυρῷ, τὸν σὸν Υἱὸν, Παναμώμητε, διεδονήθης ὅλη, καὶ θρηνῳδοῦσα ἔκραζες Ἁγνή· οἴ μοι τέκνον ἐμὸν, πῶς τέθνηκας, τοὺς θανόντας Σωτὴρ, ζωῶσαι βουλόμενος;

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾱ. προσόμοια Δεσποτικά.

Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ναόν με τοῦ σεπτοῦ σου, Πνεύματος ἀπέργασαι, καθάρας τὰς κηλίδας, Χριστέ μου τῶν πταισμάτων, καταγώγιον δαι-

Digitized by Google

δαιμόνων χρηματίζοντα νῦν. οὓς ἐξ ἐμοῦ ἔκβαλε, ὡς τοὺς μολύνοντας, πάλαι τὸ ἱερόν σου.

Ὁ θέλων πάντας σῶσαι, Κύριε ὡς εὔσπλαγχνος, ἁμαρτωλοὺς δικαίους, καὶ μή τινα ὀλέσθαι. αὐτὸς ποίησον ἅνα κἀμὲ τῶν σῳζομένων, τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, καὶ τὰ σὰ προστάγματα, παραβλέψαντα Λόγε.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ Χριστὲ, ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀνεπτήτῳ, ἀνέστης συνεγείρας, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας ἀπ' αἰῶνος. διὸ τοὺς κοιμηθέντας πίστει, ἀνάπαυσον ἐν σκηναῖς αἰωνίοις.

Ἕτερον ᾱ. τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Ταῖς αὔραις τοῦ ἐχθροῦ, ὡς κάλαμος ῥιπίζομαι, διηνεκῶς Παρθένε, ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου, καὶ ταῖς τούτου καταιγίσι, μὴ εἰς τέλος, ἐάσῃς με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ στερέωσον, ἐν τῇ πίστει Κυρίου.

Ὁ κλύδων τῶν παθῶν, συνέχων καὶ συμπνίγων με, διηνεκῶς ταράττει, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, καὶ ὠθεῖ εἰς ἀπογνώσεως βυθόν με. ἀλλὰ τὴν ζάλην ταύτην, Ἁγνὴ μετάβαλλε, εἰς βαθεῖαν γαλήνην.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα καθικέτευε, τὴν Ποίμνην σου φυλάττειν, ἀλώβητον ἐκ πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου διαβόλου. καὶ ἐκπληροῦν ἅπαντας, αὐτοῦ τὸ θέλημα, ἐνδυνάμωσον Κόρη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου Τόκον Πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παράμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα, Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα Ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σῴαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σῳθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Μαρτυρικά.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ἡ δύναμις. ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, Πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου ψυχικῶς ἑνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον. οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα. ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισε. διὸ Χριστῷ τῷ Ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶν Ἁγία Θεοτόκε, Μήτηρ Ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες Βασιλέα καὶ Θεὸν, ἵνα σῴσῃ ἡμᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

Τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. ᾱλο. κα. Μαρτυρικά. Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας, ὡς Παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ Πάθη σου μιμήσασθαι. ἀνδρείας γὰρ ἐνίκησαν, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν. ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἰρήνην παράσχου τῷ Λαῷ σου.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε, προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν Τυράννων ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας. διὸ καὶ τοὺς στεφά-

Digitized by Google

φάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς Πίστεως, ὑπέρλαμπροι Φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων Ἰατροὶ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. τῶν Τυραννῶν γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν Εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν Σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἕτερα Καθίσματα μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Μὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου Λαοῦ σῶσαι τὸ Ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεκρώσιμον. Τὴν ὡραιότητα.

Ὅτε τῷ λόγῳ σου παραστησώμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου Βήματι Κύριε, μὴ καταισχύνῃς τοὺς εἰς σὲ, Σωτὴρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, Χριστὲ, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος. Δόξα.

Ξύλῳ πεπτώκαμεν πικρῶς εἰς θάνατον, Ξύλῳ δὲ τιμίῳ δὲ πάλιν ἀνέστημεν· διὰ Σταυροῦ σου γὰρ Σωτὴρ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας. ἧς περ καταξίωσον τοὺς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, οἰκέτας σου πιστοὺς Ἐλεῆμον, δωρούμενος αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὸν πολυτάραχον τοῦ βίου κλύδωνα, τοὺς ἐκπεράσαντας τῷ θείῳ νεύματι, καὶ μεταστάντας εὐσεβῶς, οἰκέτας σου Πανάμωμε, δέξαι καὶ προσάγαγε, τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τούτοις ἀπολύτρωσιν, παρασχεῖν ἱκετεύουσα. καὶ γὰρ ὡς τοῦ ποιήσαντος Μήτηρ, ἔχεις τὸ θέλειν καὶ τὸ δυνάσθαι.

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ
„ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ
„ ἅρματα καλύψας, καὶ Λαὸν διασώσας
„ ἄδοντά σοι, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάριον.

Μαρτυρίου κλέος Σοφοὶ, ηὔρατε πάντες Ἀθληταὶ, βασάνους πολυτρόπους, ἐνέγκαντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. ὅθεν πίστει ὑμᾶς, δοξάζομεν ἀεί.

Ὑπερτέραν σχόντες ζωὴν, ὤφθητε Προφῆται καὶ σοφοὶ, Κυρίου Ἱεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες ὁσίως τοῦ Σωτῆρος τὴν Ποίμνην, σθένει θεϊκῷ.

Σταυρωθέντες Κόσμῳ σαρκὸς, Ὅσιοι πάσας ἡδονὰς ἠρνήσασθε, καὶ σκεύη τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ πνεύματα πλάνης θείῳ σθένει, ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον.

Μοὺς ἐκ Γῆς προστάξει τῇ σῇ Κύριε, πίστει εὐσεβεῖ, Οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου ἀξιώσας, ἀνάπαυσον ὡς Ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν τεκοῦσα σαρκὶ Πάναγνε, γνώμῃ εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σε ἀπαύστως μετὰ σεμνῶν Γυναίων, ἀσκήσει λαμπρυνθέντων, καὶ ἀθλήσει, καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Ἕτερος Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῦτο τρίτον μέλισμα θνήσκουσι νέμω, Τεμνομένην θάλασσαν.

Μῇ Ταφῇ σου θάνατον θανατώσας, καὶ καθελὼν, τοῦ Ἅδου τὴν τυραννίδα, εἰς Οὐρανοὺς Πρόδρομος ἡμῶν ἀναπεφοίτηκας, Ἀθλοφόρων δῆμον συνανυψώσας, νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν μεταστάντων Χριστέ.

Ὁ

Ὁ τοὺς θείους Μάρτυρας ἐνισχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων ὡς Θεὸς, τοὺς τελευτήσαντας, τῆς παρὰ σοῦ Σῶτερ, ἀθανασίας, καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀξίωσον.

Ὑπὲρ δούλων Δέσποτα, τὸ σὸν Αἷμα σφαγιασθεὶς, ἐξέχεας, ὡς οἰκτίρμων, τὴν ὀφειλὴν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόμενος. διὰ τοῦτο εὔσπλαγχνε, σὲ αἰτοῦμεν, νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων Χριστέ. Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ Θανάτῳ τῷ ἑαυτοῦ, θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα τὴν ἀγήρῳ, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν Μακαριότητα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἑτεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
„ εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· ἐστε-
„ ρεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεὸς, οὐκ ἔστιν Ἅγιος,
„ οὐκ ἔστι Δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ἐν ὤμῃ Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ὀλεθροτόκον δυνάμιν, τοῦ ἐν κακίᾳ δυνατοῦ δυσμενοῦς, τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰλείφατε, θεῖον στέφανον.

Ὁ τοὺς Ὁσίους Κύριε, δείξας ἐχθροῦ νικητὰς, καὶ ταῖς αὐτῶν Χριστὲ παρακλήσεσιν, ἁγίασον φώτισον, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ. ἀπαύστως ἀνυμνοῦντάς σε.

Εὐ τοῖς Προφήταις ἅπασιν, ἀνευφημήσωμεν τοὺς τῶν Γυναίων θείους χοροὺς, τοὺς ἐν ἀσκήσει διαλάμψαντας. καὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐξ ἡμῶν μετέστησας, θείᾳ βουλήσει Χριστὲ, μετ' Ἁγίαν σύνταξον, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν, Οἰκτίρμων ἐγκλήματα, πρεσβείαις δεόμεθα τῶν Ἁγίων σου. Θεοτοκίον.

Οἱ σεσωσμένοι Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ Τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι πιστῶς, τὸ χαῖρε καὶ δεόμεθα· ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, πταισμάτων συγχώρησιν πᾶσιν αἴτησαι.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
„ τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα
„ Πνεύματι, Παντοκράτορ Ὕψιστε, ἐν
„ τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάριον.

Ὁ διαπλάσας ἐκ Γῆς με, καὶ πρὸς τὴν Γῆν στραφέντα τὸν δείλαιον, ἀναπλάσας λαμπρότερον, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

Τῶν Ἀθλοφόρων Μαρτύρων τοὺς αἰκισμοὺς, στρεβλώσεις καὶ μώλωπας, καὶ πληγὰς δυσωπούμενος, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν μεταστάντων, πρὸς σὲ τὸν πάντων Κτίστην.

Εὖσαι γεέννης πυρός τε, καὶ ζοφερῶν τοῦ Ἅδου Φιλάνθρωπε, σκηνωμάτων τοὺς δούλους σου, τοὺς πίστει Δέσποτα κεκοιμημένους, τῇ σῇ ἐλπίδι πάντας.

Θεοτοκίον.

Τερωτέρα, ὡς Μήτηρ τοῦ Πλαστουργοῦ, τῆς Κτίσεως πέφηνας, τοῦ τὸν θάνατον λύσαντος, Θεοτόκε Πάνσεμνε, καὶ ἀφθαρσίαν ἡμῖν δεδωρημένου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸ κατάσκιον Ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ
„ προεώρα, τὴν ἄχραντόν σου Μή-
„ τραν Ἁγνή. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· ἀπὸ
„ Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄ-
„ ρους, κατασκίου δασέος.

Τροπάριον.

Τερεῖα καθάπερ προσανηνέχθητε, Πίστει σφαγέντες, ὥσπερ ἄρνες σοφοὶ, Ἀμνῷ τῷ ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ, ἐπευδοκήσαντι, Ἀθληταὶ ἐθελουσίως ταθῆναι, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εὐν Ὁσίοις τιμῶμεν, τοὺς εὐκλεεῖς Ἱεράρχας, φωστῆρας γεγονότας πιστῶν, παθῶν μὲν σκότος λύοντας, τῆς δὲ ἀχλύος ἐκκαθάραντας, καὶ πρὸς ἄδυτον ἐν πίστει, προσχωρήσαντας φέγγος.

Ὡραιότητι λόγων, οἱ θεηγόροι Προφῆται, φαιδρύνουσι πιστῶν τὰς ψυχὰς, ἀγώνων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν

θαυ-

Digitized by Google

θαυμάτων ἀνατολαῖς καταυγάζουσι καρδίας, Θεοφόροι Γυναῖκες.

Νεκρώσιμον.

Ὡς τὸν βίον λιπόντας, ὑπερκοσμίου δόξης, μετόχους δεῖξον Λόγε Θεοῦ, πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, τούτοις δωρούμενος ἀγαθὲ, ὧν περ ἔπραξαν ἐν γνώσει, ἐπὶ γῆς καὶ ἀγνοίᾳ.

Θεοτοκίον.

Ὧν Μαρτύρων τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Γυναίων σεμνολόγημα, ἀνυμνήσωμεν ἀξίως, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα.

Ἄλλος. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Ἄφον δι' ἡμᾶς, συμπαθῶς κατῴκησας Δέσποτα, τάφους ὁ κενώσας ὡς Θεὸς, καὶ νικηφόρους δείξας τοὺς Μάρτυρας, ἐν τόποις ἀνέσεως, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου κατάταξον.

Ὁ τῶν Ἀθλητῶν, τοὺς στερροὺς ἀγῶνας καὶ μάστιγας, καὶ τὰς τῶν μελῶν ἀποκοπὰς, ἃς ὑπὲρ σοῦ ὑπέμειναν, Δέσποτα, ἀσμένως δεξάμενος· οὓς προσελάβου, ῥῦσαι κολάσεως.

Νεύματι τῷ σῷ, τοὺς ζωῆς ὁ ἔχων τὰ τάλαντα, τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, καὶ ἀκηράτου δόξης ἀξίωσον, οὓς πρὸς σὲ μετέστησας, τῆς ἁμαρτίας λύσας τὸ μεσότειχον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀληθῶς, καὶ Παρθένος ὤφθης Πανάμωμε, γέννησιν καὶ Τόκον ἀληθῆ, τῇ Παρθενίᾳ μόνῃ συνάψασα. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν τοῦ Θανάτου, λύσαντα τὴν δυνάμιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστὲ, κα-
„ταύγασον ὡς Θεὸς, τῇ ταπεινῇ μου
„ψυχῇ, καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου,
„διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

Τροπάριον.

Οἱ μώλωπες ὑμῶν καὶ αἱ πληγαὶ, ἐχθροῦ μὲν ὤφθησαν πληγαὶ ἀνίατοι· τὰς ἡμῶν πληγὰς δὲ νῦν θεραπεύουσι, πάντων πιστῶν, Ἀθληταὶ Κυρίου.

Ὑμνήσωμεν Ὁσίων τὴν πληθὺν, καὶ μακαρίσωμεν τοὺς Ἱεράρχας Χριστοῦ, καὶ τιμήσωμεν τοὺς Προφήτας νῦν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν δυσωποῦντας.

Θεὸν τὸν σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποθοῦσαι πανευκλεῖς Γυναῖκες, γνώμῃ εὐθείᾳ ἐναθλήσασαι καὶ ἀσκήσασαι, τοῦς Βασιλείας καταξιοῦνται.

Νεκρώσιμον.

Ἐν Παραδείσου Κύριε σκηναῖς, ἐν χώρᾳ ζώντων Χριστὲ, ἔνθα σου λάμπει τὸ φῶς, κατασκήνωσον οὓς μετέστησας, ἀπὸ τῆς γῆς, πιστούς σου οἰκέτας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς σεσάρκωται Ἀγνὴ, καὶ ἀνωτέραν σε νῦν Ἀγγέλων ἀνέδειξε, ποιημάτων τε ὑπερέχουσαν πάντων. διό σε ὑμνολογοῦμεν.

Ἄλλος. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων Ἀγαθὲ, τοὺς ἐκδημήσαντας καὶ ἡμῶν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλητῶν καὶ σεπτῶν Μαρτύρων, δικαίοις συναρίθμησον.

Τύτρον πταισμάτων, τὸ τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ, παναγιώτατον αἷμα; νῦν προσδέχου τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων Σῶτερ, καὶ τούτους διανάπαυσον.

Ἔθυνον Λόγε, τῶν ἀπελθόντων τὰς ψυχὰς, ἐπὶ τὸν αἰώνιον τόπον, τῆς τρυφῆς σου καὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν τῶν Ἁγίων, θείας λαμπρότητος ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦσαν, τὸν τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν διδοῦντα, ἀξίως μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ῥυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ
„ζάλη ἐναντίων ἀνέμων. ἀλλὰ
„προφθάσας με σὺ σῶσον Σωτὴρ, καὶ
„ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς
„τὸν Προφήτην.

Τροπάριον.

Οἱ λύχνοι τῆς φρικτῆς φρυκτωρίας, οἱ ἄρνες τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμένος, οἱ στρατιῶ-

ται

ται Χριστοῦ, οἱ πανευκλεεῖς αὐτοῦ, Ἀθληταὶ τιμάσθωσαν, ἱεραῖς μελῳδίαις.

Ὑψώθη τῶν Ὁσίων ὁ δῆμος, ὑψώσας Θεὸν ἐν ταπεινώσει. καὶ ἐδοξάσθη πληθὺς Ἱεραρχῶν, ἐν ἔργοις ἀεὶ δοξάσαντες, τὴν Ἁγίαν Τριάδα.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσι θείαις, καὶ πόνων καρτερίᾳ τελείᾳ, τοὺς ἀνομοῦντας ἐχθροὺς, ὁ ἱερὸς Γυναίων χορὸς κατέπληξαν, ἱερῶς ἀριστεύσας.

Νεκρώσιμον.

Ἐν πίστει οὓς ἐκ Γῆς προσελάβου, Ἁγίων συναρίθμησον δήμοις, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἀβραὰμ, τάξον Χριστὲ ἐν κόλποις Σωτὴρ, δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων Προφητῶν τε ἁγίων, τῶν πάντων ἀπ' αἰῶνος Δικαίων, καύχημα σὺ εἶ Ἁγνή. ὅθεν φωναῖς σαφῶς ἱεραῖς, τιμῶμέν σε, σὺν αὐτοῖς εἰς αἰῶνας.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με Κύριε ὁ Θεός
„ μου, ὁ Ἰωνᾶς ἐβόα· κἀγὼ βοῶ σοι.
„ ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥῦσαί με Σωτὴρ, τῶν πολ-
„ λῶν μου κακῶν, ὅπως αἴνεσιν φωνῆς,
„ θύσω σοι μόνε Φιλάνθρωπε.

Μετάβαλλε εἰς χαρὰν τῶν πίστει κεκοιμημένων, τὸν κοπετὸν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, περιζωννὺς τούτους εὐσεβῶς τὴν εὐφροσύνην Χριστὲ, καὶ πρὸς φῶς τὸ σὸν εὔθυνον καὶ ἐποδήγησον.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Πατριαρχῶν ἐν κόλποις τοὺς μεταστάντας, ἔνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ φαιδρὸν τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ, παρορῶν αὐτῶν ἅπαντα τὰ παραπτώματα.

Θαυμάστωσον ἐπὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀπηλλαγμένους, καὶ τῶν δεινῶν τοῦ βίου λελυτρωμένους, τὸ θαυμαστὸν ἔλεος Χριστὲ, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ χαρᾶς τῆς σῆς, ἔμπλησον καὶ ἱλαρότητος.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς ἐῤῥύσω με, καὶ θανάτου, τῷ παραδόξῳ Τόκῳ σου Θεομήτορ. Σὴ γὰρ Ἁγνὴ τέτοκας ἡμῖν, ἀφθαρσίας πηγὴν, καὶ τῷ σῷ φωτὶ, Κόσμον ὅλον κατελάμπρυνας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πρεῖς Παῖδες ἐν Καμίνῳ τὴν Τριά-
„ δα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπει-
„ λὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων·
„ εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
„ μῶν.

Τροπάριον.

Ἱστάμενοι ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ἐδέξασθε θείαν δρόσον οὐρανόθεν. Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ ὁμιλοῦντες βασάνοις, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν, νεκρὸν εἰργάσασθε.

Οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὁλκάδα ἰθύναντες, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἀκαταπόντιστον ταύτην ἐτήρησαν, πλάνης, διεκφυγοῦσαν ἀβλαβῆ, ταύτης τὰ κύματα.

Νεκρώσαντες τὴν σάρκα, ἱεροῖς εἰγωνίσμασιν, Ἀσκηταὶ τῆς ἀληθείας, ἐκληρώσατε τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, μετὰ ἁγίων Προφητῶν, καὶ ἱερῶν Γυναικῶν.

Νεκρώσιμον.

Μὴ δείξῃς ὑπευθύνους, ἐν τῇ κρίσει τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας πιστοὺς, ἀλλὰ τάξον αὐτοὺς, ἐν ταῖς λαμπρότησι Λόγε, ταῖς τῶν Ἁγίων, καὶ ἡμᾶς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, Προφητῶν τε Πανάμωμε, Γυναικῶν καὶ πάντων τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν ἱερῶς βιωσάντων, σὺ εἶ τὸ κλέος ἀληθῶς, μεθ' ὧν τιμῶμέν σε.

Ἄλλος. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ἡ πάντων ζωαρχικὴ, αἰτία καὶ δύναμις, ποιητικὴ Λόγε τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς Μάρτυσι τρυφῆς, τὰς ψυχὰς ἀξίωσον, τῶν μεταστάντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωμάτων μὲν ὡς φθαρτῶν, εὐτόνως ἠλόγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες Χριστοῦ· νῦν δὲ παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσι πρὸς σὲ, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καλάμῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὑπέγραψας ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς πιστοῖς.

Digitized by Google

ἧς νῦν τὰς ψυχὰς, ὧν μετέστησας πρὸς σὲ, μετασχεῖν ἀξίωσον, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντας· ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα βουλήματι, δημιουργῶν, φύσιν τῶν βροτῶν, τὴν συγκεχωσμένην τοῖς πάθεσιν εὑρὼν, ὡς Θεὸς ἀνέπλασεν. εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑ-
„ψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ οὐρα-
„νοὶ τῶν Οὐρανῶν. γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ
„βυθὸς, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις
„αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Ποιητὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάριον.

Ἐπιφοραῖς τῶν ἀλγηδόνων, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, περιστατούμενοι σφοδρῶς, οὐκ ἠρνήσασθε τὴν ὄντως ζωὴν, Κυρίου Ἀθλοφόροι, οὐδὲ γλυπτοῖς ἐνείματε, πονηρότατον σέβας.

Τύχνοι καθάπερ ἐν λυχνίᾳ, ἐπικείμενοι σεπτῶν ἀρετῶν, πᾶσαν αὐγάζετε τὴν γῆν, ἅπαν σκότος ἐκδιώκοντες τῆς πλάνης, Ἀθλοφόροι ἱερουργοὶ, τῶν Οὐρανίων Νόων συμπολῖται.

Οἱ ἀξιέπαινοι Προφῆται, τῶν Ὁσίων ὁ κατάλογος, τῶν Γυναικῶν ὁ ἱερὸς, ἀθλησάντων θεῖος ὅμιλος, ὑμνείσθωσαν ἀξίως ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῷ Χριστῷ καὶ Σωτῆρι.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ἡ ζωὴ τῶν ζώντων Κύριε, οὓς ἐκ γῆς πιστῶς μετέστησας, μετὰ Ἁγίων ἐν φωτὶ, τοῦ προσώπου σου ἀνάπαυσον, συγχώρησιν πταισμάτων, διὰ πολλὴν παρέχων τούτοις, Κύριε εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ πουΰμνητος Παρθένος, Προφητῶν τὸ περιήχημα, Ἱεράρχων καὶ Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, Γυναίων τε Ἁγίων ἡ χαρμονὴ, ὑμνείσθω χρεωστικῶς εἰς αἰῶνας.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Πατρεύειν ζῶντι Θεῷ, οἱ ἐν Βαβυλῶ-
„νι Παῖδες προσκαρτερήσαντες, μυ-
„σικῶν ὀργάνων κατεφρόνησαν, καὶ φλο-
„γὸς μέσον ἑστῶτες θεοτερπῆ, ὕμνον
„ἀναμέλποντες ἔλεγον· εὐλογεῖτε πάν-
„τα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ὑπάρχων ὁ θησαυρὸς τῆς ἀθανασίας, σὺ ζωαρχικώτατε, τοῖς θνητοῖς ἀφθαρσίαν κατήγγειλας, ἣν τοῖς σοῖς Μάρτυσι Χριστὲ, τοῖς εὐσεβῶς πίστει σοι βοῶσι δεδώρησαι. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, καὶ ὑπομονῇ τῶν ἔργων οἱ στερρότατοι Ἀθληταὶ, τῶν βασάνων εὐανδρείως καταπτύσαντες, ταῖς ψυχαῖς τῶν μεταστάντων παρὰ Χριστοῦ, ἄνεσιν αἰτοῦνται κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τλάσθητι Ἀγαθὲ, λόγχῃ τῆς πλευρᾶς σου ῥήξας τὸ Χειρόγραφον, τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ μεσότειχον καθελὼν τὸ τῶν πταισμάτων, ὑμνολογεῖν σε οὓς προσελάβου εὐδόκησον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε νοητὴν, τοῖς προκεκοιμηκόσι δίψει τῆς νεκρώσεως, ὕδωρ ζῶν τῆς ἀφέσεως πηγάζουσαν, καὶ θνητοῖς ἀθανασίαν διηνεκῆ πᾶσι τοῖς βοῶσι παρέχουσαν· εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν Τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν Σιναΐῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ
„βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ
„πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γα-
„στρί. Δανιὴλ δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμη-
„τον. ῥάβδον βλαστήσασαν Ἡσαΐας κέ-
„κραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Τροπάριον.

Τερεῖα καθάπερ προσήχθητε, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τοὺς θείους Ναοὺς ἐπληρώσατε, τῶν Ἀγγέλων χαρμονῆς, Ἀθλοφόροι Κυρίου. διὸ ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν πάντας στηρίξατε, καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βλαβερᾶς, πλάνης ῥύσασθε.

Digitized by Google

Ὡς φωστῆρες ζωῆς λόγον ἔχοντες, ἐφωτίσατε ψυχὰς, Ἱεράρχαι Χριστοῦ ἱερώτατοι, θείας δόξης κοινωνοὶ, ὡς τὸ πῦρ δεδεγμένοι τοῦ Πνεύματος Ὅσιοι, πάθη ἐφλέξατε, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, πυρὰν ἠφανίσατε.

Σὺν Προφήταις Ἁγίοις τιμήσωμεν, τῶν Ὁσίων τὴν πληθὺν, τοὺς πρὸ νόμου ἐκλάμψαντας νόμῳτε, πολιτείᾳ καθαρᾷ. Γυναικῶντε Ἁγίων, τοὺς χοροὺς αἰνέσωμεν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Ἠταφή σου Χριστὲ καὶ Ἀνάστασις, πάντων γέγονε ζωή. διὰ τοῦτο τολμῶντες βοῶμέν σοι· μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, οὓς πιστῶς προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον, τούτων τὰ πταίσματα πάντα συγχωρῶν, ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φοβερὸς οὗτος τόπος ἐβόησαν, ὁπηνίκα Ἰακὼβ, σὺ τὸν τύπον ἐν κλίμακι ἔβλεψε, Θεοτόκε ἀψευδῶς, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ὁσίων τὸ καύχημα, Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, πάντων Προφητῶν, καὶ πιστῶν τὸν διάσωσμα. Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ προγραφεῖσαν
„ ἐν Σινᾷ τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ
„ τὸ θεῖον ἐν Γαστρὶ ἀφλέκτως συλλα-
„ βοῦσαν Πῦρ, τὴν ὁλόφωτον καὶ ἄσβεστον
„ λαμπάδα, τὴν ὄντως Θεοτόκον, ἐν ὕ-
„ μνοις τιμῶντες σὲ μεγαλυνόμεν.

Τροπάριον.

Νῦν ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, τοὺς μεταστάντας πρὸς σὲ, τῶν Μαρτύρων ταῖς λιταῖς, ἐν χώρᾳ τῶν πρᾳέων γῆς κατασκήνωσον, τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων παρέχων, ἐλεῆμον αὐτοῖς, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐν Ἁγίων σου Σκηναῖς, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ, οὓς προσελάβου Σωτὴρ, συναρίθμησον τοῖς σοῖς δικαίοις, ἔνθα λάμπει τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, τὸ ἄχραντον καὶ θεῖον, καὶ μένει δι' αἰῶνος, ἡ ὄντως ἀΐδιος ἀγαλλίασις.

Μακαρίας σου ζωῆς, αἰωνίων ἀγαθῶν ἀκαταπαύστου τρυφῆς, εὐφροσύνης ἀληθοῦς ἀξίωσον τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας βουλήσει Ζωοδότα, ἐν τόπῳ τῷ τῆς χλόης, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἁγία Κιβωτὸς, Μαρτυρίου τε Σκηνὴ, τὸν Ζωοδότην Θεὸν, ὑπεδέξω ἐν Γαστρὶ, Παναμώμητε, τὸν Κτίστην σου, τὴν ἀπόφασιν κατάρας τῆς ἀρχαίας, καὶ νόμον τοῦ θανάτου, ἰδίῳ Θανάτῳ ἀναμοχλεύσαντα.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ὅταν ψάλλεται τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, Ἀλληλούϊα, λέγομεν εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Μαρτυρικὰ, καὶ τὰ Προσόμοια ἀπὸ ᾱ. ὅταν δὲ ψάλλεται, Θεὸς Κύριος, λέγομεν αὐτὰ ἀπὸ ᾱ. Ἦχος γ.

Βασιλέων καὶ Τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τῶν ἁπάντων Κύριον Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὶ Δυνάμεις τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι τοῦ Πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον Ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι, διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Νεκρώσιμ.

Ἄνθρωποι τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν, καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις· πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος. διὸ Χριστῷ τῷ Ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε Σεμνὴ, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳ-

Digitized by Google

ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Ἀποστίχου Στιχηρὰ Νεκρώσιμα.

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴν δεδώρησαι, καὶ τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε, ὑμνοῦσι Πολυέλεε. διὸ βοῶμέν σοι· Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος· ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἣν ἐδημιούργησας· Σὲ ἱκετεύομεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα. Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας τοὺς τάφῳ ὑπνοῦντας, ἀσιγήτους ὕμνους σοι προσφέροντας. διὸ βοῶμέν σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία, ἐν σοὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λαμπάδα νοητήν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλοῦσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα. διὸ τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεὸν, τοὺς μεταστάντας ἐν σκηναῖς ἀνέσεως, κατατάξαι Ἁγνὴ, μετὰ Ἁγίων καὶ τῶν Δικαίων αὐτοῦ, δοξάζειν αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον.

Τῷ Σαββάτῳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν Προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμων, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα, μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὦ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν προσομιλοῦντες, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, δρόσον οὐράνιον εὕρατε, ἐπαναψυχοῦσάν τε, καὶ δυναμοῦσαν φέρειν τῆς σαρκὸς, τὰς ὀδύνας. ὅθεν κουφίζετε, πάντα πόνον ἀεὶ, ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἱεραρχαὶ ἱεροὶ, Προφῆται ἔνδοξοι, Ὁσίων ἡ πληθὺς, Γυναίων θείων ὁμήγυρις, ἐναθλησάντων πίστει, καὶ καθελόντων πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, οὐρανίου δόξης ἐπέτυχον. ὧν πρεσβείαις Σωτὴρ, οἴκτειρον τοὺς δούλους σου.

Ἔνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁ Θεὸς, ὅπου τρυφὴ ἡ ἀέννασος, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει, μετατεθέντας, τάξον Ἰησοῦ, παρορῶν τὰ τούτων ἐγκλήματα, ἵνα σε ἐκτενῶς, Δέσποτα δοξάζωμεν. Δόξα.

Ὑπὸ προσώποις ἐν τρισὶ, προσκυνουμένην, μίαν ἄναρχον πιστοὶ, Θείαν Μονάδα δοξάσωμεν· ὅπως ἀξιωθῶμεν, ἁμαρτιῶν ἀφέσεως τυχεῖν, καὶ τῆς Βασιλείας τεύξώμεθα, ἀνυμνοῦντες αὐτῆς τὸ ἄπειρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτισμὸς καὶ ἱλασμὸς, ἐκ σοῦ ἐπέφανεν ὁ πάντων Λυτρωτὴς, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ φοβερᾷ, καταδίκης πάσης λυτρώσασθαι, Ἄχραντε τοὺς πιστῶς, πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.

Εἴληφεν Ἦχος ὧδε τέρμα ὁ Τρίτος.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἤ. τὰ γ'. Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ Δογματικόν. Ἦχος δ'.

Ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἐκύησας ἀφράστως, τὸν καθελόντα Δυνάστας ἀπὸ θρόνου, καὶ ὑψοῦντα ταπεινοὺς, καὶ ἐγείροντα πέρας πιστῶν αὐτοῦ, τοὺς δοξάζοντας Χριστοῦ, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν. διό σε Θεοτόκε, τὴν πρόξενον τῶν τοσούτων ἀγαθῶν, ἀσιγήτοις

ἐν

Digitized by Google

ἐν ᾠδαῖς μακαρίζομεν, ὡς πρεσβεύουσαν ἀεὶ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀποστ. στ. προσόμοια, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς ἀχρόνως, διὰ συγκατάβασιν, καὶ σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα παράσχου τῷ Πρωτοπλάστῳ νῦν τὸν Παράδεισον, τότε καὶ τὴν ἅπασαν φύσιν λυτρώσηται, ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως, καὶ τὴν εἰκόνα πεσοῦσαν σώσῃ ὡς ἀδιάλλακτος. ὅθεν Μητέρα ἀπειργάσατο, νυμφοτόκον Ἁγνὴν τὴν ἀμόλυντον· ἣν ὡς ἄγκυραν πάντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ἔσχες ἐν τῇ Μήτρᾳ σου Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, σαρκὶ ἀφράστως ἡμῶν, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ Τόκου σου. διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε Ἀνύμφευτε, δυσωποῦντες ῥυσθῆναι διὰ σοῦ πάσης κολάσεως.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιταρεύσουσιν.

Ἵνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος ἀνακαλύψῃς ἡμῖν, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἁμαρτίας τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον. ἔχεις γὰρ Παράμωμε, ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς Κτίσεως, καὶ διεξάγεις πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου. καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου σαφῶς ἐνοικοῦσα ἐν σοὶ, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀεννάως Παμμακάριστε. Δόξα, καὶ νῦν. Θτ.

Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱὸς, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, τὸν Πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν Μήτρᾳ σου, Θεοτόκε Πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν Κόσμον Θεότητι, ῥυσάμενος εἰδωλομανίας, καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς Οὐρανοὺς ἀνήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς Οὐρανοὺς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἑκουσίως προσηλωθείς· καὶ εἰς Ἅδου κατελθὼν Δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ, ὡς Θεὸς διέῤῥηξας. διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας ᾅδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ Θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ Βασίλειον ἔλυσας. Γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν Λαοὶ, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον Ἔγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες· ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς, σῷσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον Ἔγερσιν, δι' ἧς κατηυγάσθη τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες· Ζωοποιὲ Παντοδύναμε Σωτὴρ, σῷσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Digitized by Google

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας, διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀΐδιος. ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος. καὶ ἡ εἰς ᾅδου κάθοδος, φοβερὰ διαβόλῳ, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ. θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι. παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ Εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρὼν, πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι. καὶ σώσῃ, Θεοτόκε, τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸν μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καὶ κατελθὼν ἐν τῷ ᾅδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος, δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει. διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν, καὶ σωτήριόν σου Ἔγερσιν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ Ξύλου μόνε Δυνατὲ, πᾶσαν Κτίσιν ἐσάλευσας· τεθεὶς ἐν τάφῳ δὲ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου Ἔγερσιν.

Ταὸς παράνομος Χριστὲ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς. ἀλλ' ἑκὼν ὑπομείνας ταφὴν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ Μνῆμα, σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὑροῦσαι δὲ ὀλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον· οἴ μοι Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον Σῶμά σου; Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· μὴ κλαίετε φησὶν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος Εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ, Μητροφάνους.

Ὠδὴ

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδα ἐθαρχικὴν δοξάσωμεν ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· σῷσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἐχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι ἀγαλλιάσεως, Θεουργικῷ ἐλαίῳ ὁ Υἱὸς, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισε, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ Τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς τρισήλιε, τὰ Σεραφὶμ οὐ φέροντα ὁρᾷν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν Ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων Παράγγε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς βροτοὺς, καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, εἷα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς Ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστὲ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας φύσιν τρισήλιον.

Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραὰμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι, ἀνδρικῷ, Τριττὴ Μονὰς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ κυριότητος.

Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἷς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε Ἄκτιστε, καὶ Ὁμούσιε, μονὰς τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἰκτείρον, σῷσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων. σὲ γὰρ Κύριε μόνον, Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· γένου ἡμῖν ἵλεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἀεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ καταχρέως, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν, σῷσον τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφὶμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀπρόσιτον, ὡς ἰσόῤῥοπον, δόξῃ, Θεὲ ἀκατάληπτε.

Περιστὴν οὖσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ Κυριότητι, ἀπεριόριστον μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν Ποιητὴν πάσης Κτίσεως.

Νοῦς ὁ ἄναρχος τὸν Λόγον, ἀποῤῥήτως γεγέννηκε, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε. καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν. Θτ.

Ὀπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος. ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεὶς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, Τρισυπόστατον μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον Οὐσίαν, τρεῖς δ' Ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναΐδιον ὕπαρξιν.

Τὸ σέλας Τρισήλιε, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον ἑνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία Πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, Δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν. ὅθεν καὶ βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπος, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας εἰκόνος θείαν μορφὴν, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν, τρισάριθμον, Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐνέφηνεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν Υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὁρώμενον. διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς Θεαρχίας Ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, Ὑψηλὲ Βασιλεῦ Τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον· ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἄναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν· ἥνπερ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν· Τριὰς ὁμούσιε, σῷσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεὸν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Θεάνθρωπον Ἄχραντε. ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· τῆς δόξης τῆς αἰωνίου πάντας ἀξίωσον.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοερὰς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς Ὑποστάσεσι.

Δίς.

Ρήσεις Ἁγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἵνα τῶν αἰώνων πάντων Δημιουργὸν, προσδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος, καὶ Παντουργὸς, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ἄνθρωπος ὡς Ἁγνῆς Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπὲς, οὐσία ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δίς.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριὰς ἀμέριστε, μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, Οὐσία Δύναμις Ὕπαρξις, Ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργὲ Τριὰς Μονὰς, φρούρει τὴν ποίμνην σου, ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει Φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλην νῦν πρὸς σὲ, κινῶ τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δὲ, ψυχῆς ἁπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν Πλαστουργὸν καὶ Ῥύστην μου, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι· σῷσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. Δίς.

Ὕψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σὲ τὸν Ὕψιστον, φώτισον ταῖς λάμψεσιν, ἀχράντοις, Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἥλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε

δοξά-

Digitized by Google

δοξάζειν σε, τὸν Μονάρχην Θεὸν Τρισυπόστατον. Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σὲ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἄναρχον ἀΐδιον, Οὐσίαν μίαν, τρία δὲ πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα τῆς Κυριότητος, καὶ τῆς θείας δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος.

Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἐλλ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ Τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· ἆρα ἐκλάπη ὁ τῷ Λῃστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; Ἆρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ Πάθους κηρύξας τὴν Ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, τοῖς ἐν Ἅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλῇ, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοὶ, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον. ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν Ἅδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ Ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, Ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν β'. ἐλλ. κα'. Ἀναστάσιμα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ Ἅδου Σωτὴρ, συνήγειρας τὸν Κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος. ἔδειξας Ἐλεήμον τὴν ἀνάστασιν πᾶσι, διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριὴλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθῶν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· παύσασθε ὑμεῖς τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεὶ τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται. διὸ βοᾶτε τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἁγνὴ, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ Μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν. πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων, νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Μὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστὲ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῷσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, αἰσχυνόθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου. ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· κἀμοὶ γενέσθω πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν Κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Digitized by Google

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ, Λόγε ὑφωθήτω, καὶ ὑδὲν θέλξει με τῶν τῦ Κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν Μητέρα αὐτῦ ὡς ἔχετε φρονήμ, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον φιλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῷ πνεύματι θεογνωσίας πλουτῶν, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ παρῳχηκότα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκαλύπτετο.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τῶν ὀνόματός σου.

Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγελίου Ἑωθινὸν τὸ ὕψος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Ὁ Εἱρμός.

„Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ὡς „βρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς περιῶν „σας Ἰσραὴλ, Σταυροσύποις Μωσέως „χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν „τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάριον.

Ὑψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπαμορδήμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, παμολεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἅιδῃ δὲ μετ' ψυχῆς ὡς Θεὸς, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν Θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστὲ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτῳ τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ σωτῆρα τέξασα Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Ἀμνὸν καὶ Ἄρνα.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸ σὸν τὸ σύμπτωμα, τῆς ἀνθρωποπτώτου Κύριε, τῷ θείῳ σου Αἵματι ἀνακαθάσας σαυτὸν, καὶ σωτηρίας δωρούμενος ἐν ἐχθροῖς, τὴν πάλαι συμπεφορημένην, σοῦ τὸ πλάσμα.

Νεκρῶν ἀναστάσεως, διὰ μετρώσεως γέγαμας· ἰσχὺς γὰρ ἀφθαρσίας τῆς θανατώσεως, ὁμιλήσασα, Ζωὴ τῷ σπείρειν, τῷ πάντων δεσπόζοντι, σεσαρκωμένῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρας ὑπερτέρως, τῷ ἀρρήτῳ Δυνάμεως, ὁ θεῖός σε γεγόνει Οἶκος ὁ ἔμψυχος, ἐν ᾗ Μήτρᾳ σε βασίσασα Παρθένος, τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον σοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Οὐ ἡ ἀκροστιχὶς, σὺν τοῖς Εἱρμοῖς.

Τέταρτος ὕμνος τῇ παμβασιλείᾳ Κόρῃ.

Τρισσὰς κρατούσης.

Ἐν σοὶ θήσαν λαοὶ, ἐπαρχίαν Ἔθνη, Βασιλεῖαι κρατοῦσαι δὲ, ἔκλιναν Ἀγνὴ, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ Τόκου σου. Ἦλθε γὰρ ὁ Βασιλεύς μου, καὶ καθεῖλε τὸν Τύραννον, καὶ τὸν Κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, ὃ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, καὶ τοῖς βροτοῖς συγκαταβάς, ἡγίασε Χριστὸς, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε. μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον Παρθενίας κεκμήλιον, ἐν τῷ Κτίσαντι τεκοῦσα διέμεινε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου „Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύ„ριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Τροπάριον.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μονῇ καὶ ἀλήθειας ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμασθαι πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ὡς μέγας, ὡς φοβερὸς, ὡς τοῦ Ἅιδου καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, μόνῃ σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τοῦ ἀναμέστους μοι ὁ Ὄφις, ὀδόντας ἐνέπειρε Σωτὴρ, οὓς Παντοκράτορ Δέσποτα, ἥλοις χειρῶν σου ἔθλασας, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, Ἁγίων πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Ὡράθης φιλάνθρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιὸς, καὶ πύλας ἀνεπέτασας, Ἅδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, Ἁγίων πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἀνήροτος ἄρουρα ὡράθης, τὸν στάχυν τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, ἀθανασίας πρόξενον, τὸν ἐν Ἁγίοις Ἅγιον, ἁγίως ἀναπαυόμενον.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ἀφ' ὕψους κατῆλθες.

Ῥύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀστέκτῳ θείῳ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας Παράγνε Παρθένε, ἐν σοὶ ἄρτος ἐξοπτηθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβᾶσα ἅπαντα τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα; ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα Μήτηρ λάμπουσα τοῦ Παντοκράτορος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐ παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐ-
„πὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιο-
„σύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως
„κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ἀνελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ Πάθει τῆς ἀχράντου σαρκός σου, ἣν ἑκὼν ἐφόρεσας. διό σοι κραυγάζομεν, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγενμένος, ζωοποιοῦ τε Σώματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέσποτα νενέκρωται· ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ Τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χριστὲ τὸν νομοθετήσαντα, Θεὸν οὐκ ἔγνω· ἀλλ' ὡς ἄνομον Σταυρῷ, παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Ἡ τεθεωμένη σου Σῶτερ ψυχὴ, Ἅδου θησαυροὺς προνομεύσασα, τὰς ἀπ' αἰῶνος συνανέστησε ψυχὰς, τὸ ζωηφόρον Σῶμα δὲ, πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγασε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκε δοξάζομεν· ἣν προετύπου τῷ θεόπτῃ Μωϋσῇ, ἀκαταφλέκτως Παράγνε, Βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συνανεστράφη ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ Ἀόρατος, ἐν μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος, καὶ μορφωθεὶς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ ἀλλότριον, τοὺς εἰδότας σε, σώζει, Ἁγνὴν Θεομήτορα.

Ὑπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ Παρθένος τὸν ἄϋλον, ἐν μεθέξει ὕλης, βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα. ὅθεν ἐν δύω οὐσίαις εἰς γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεὸς, καὶ Βροτὸς ὑπερούσιος.

Μετὰ Τόκον σε Παρθένον, ὁ Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ τεχθεὶς ἀσπόρως, Λόγος καὶ Θεὸς διεσώσατο. καὶ ἐν τῷ τίκτειν Παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης, καὶ Δημιουργὸς πάσης Κτίσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον
„ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον,
„ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυ-
„μνοῦντάς σε.

Τρο-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας. σὺ ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν Ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἦράς μου Χριστὲ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα, σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνας, τοῦ θανάτου Οἰκτίρμων, τῇ θείᾳ Ἀναστάσεισου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Σ' δέξατο ὅλον σε, Ἅδης ὁ ἄφρων στόματι. Ξύλῳ γὰρ παγέντα σε ἀθρήσας, λόγχῃ νυγέντα, ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεὸν, ψιλὸν ἐλογίσατο βροτόν. ἔγνω πειραθεὶς δὲ σοῦ, τὴν ἰσχὺν τῆς Θεότητος.

Τυθέντα Φιλάνθρωπε, σοῦ τὸν Ναὸν τοῦ σώματος, Τάφος μερισάμενος καὶ Ἅδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας εἰσπράττονται, ὁ μὲν τῶν Ἁγίων σου ψυχὰς, σώματα δὲ ἕτερος, συνεκπέμπων Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, ἡ τοῦ Προφήτου πρόῤῥησις. Σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε, ὄρος Θεοῦ, ἅγιον Ἁγνὴ, Νύμφην παστάδα, Ναὸν ἁγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ Παράδεισον τρυφῆς, ἀϊδίου ἡμῖν εἰργάσατο.

Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ, εἴληφας Χριστὲ, ἄσπορον ἄχραντον, καὶ ἐνυπόστατον, λογικὴν καὶ νοεραὶ, ἐμψυχωμένην, ἐνεργῆ θελητικὴν, αὐτοδέσποτον, καὶ αὐτεξούσιον.

Νύραννον φρόνημα Παρθενικὴ, ἤσχυνε γαστήρ. βρέφος ἀσπίδων γὰρ, τρώγλην ψυχόλεθρον ἐξηρεύνησε χειρὶ, καὶ ἀποστάτην ἀλαζόνα καθελὼν, τῶν πιστῶν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥεύσαντι Αἵματι.

Τροπάριον.

Ἐμνήλθες, ἐν Σταυρῷ δυναστείαν ζωσάμενος, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέῤῥαξας, τὸν Ἀδὰμ δὲ, ἀνττήτῳ παλάμῃ ἀνέστησας.

Ἀνέστης, ἐξαστράπτων ὡραῖος ἐκ τάφου Χριστὲ, καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ὦ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα ἐκ ἐστενοχώρησεν.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Διήνοιξε φάρυγγα ὁ Ἅδης, καὶ καταπέπωκέ με, καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων. ἀλλ' ὁ Χριστὸς καταβὰς ἀνήγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Σάλω, ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη, ἀφθαρσίαν μοι δεδωρημένος. ἐμφανισθεὶς γυναιξὶ προσφθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου, ἀναδέδεικται ὦ Θεοτόκε, ἣ ἀδεῶς Οὐρανῶν τὰ Τάγματα, ἀτενίσαι οὐ δεδύνηνται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφις, καὶ ἐθανάτωσέ με, διὰ τῆς προμήτορός μου Εὔας, νῦν δὲ Ἁγνὴ, διὰ σοῦ ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Ἔβυσσός σε ἄβυσσον ἀῤῥήτως, τῆς εὐσπλαγχνίας Κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων, καὶ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀστραπῇ Θεότητος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψε.

Κον-

Digitized by Google

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας Ἅδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν Ἅδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς, Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς, Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν τῇ Καμίνῳ, Ἁβραμιαῖοι Παῖδες „τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλ„λον, ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐ„κράυγαζον· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ „τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάριον.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη Αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὡραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ Τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον Σκήνωμα Χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἐταπείνωσας ἐν Ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὄμμα μετέωρον, καὶ ἐπηρμένην ὀφρῦν, εἰς γῆν καταβέβληκας, σώσας τὸν ἀνθρώπον, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ Δυνάμει σου, τὸ κέρας ἡμῶν ὕψωσον, τῶν λατρευόντων σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ Ἅδου κενώσας πρὶν, τὸν πολυάνθρωπον, πλοῦτον Δέσποτα, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Ῥήσεσι θείαις ἑπόμενοι, δοξάζομεν μίαν Θεότητα; ὡς ἐν λαμπᾶσι τρισὶν, ἀσύγχητον ἄτμητον αἴγλην ἀνέσπερον, τὴν φωτίζουσαν, πᾶσαν τὴν Κτίσιν ψάλλουσαν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἕλκει με πρὸς ὑμνῳδίαν, πόθου τοῦ παρθενικοῦ, τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾶν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ· εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Ὑπερτέρα τῶν Κτισμάτων, ὤφθης ὡς τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα καὶ Κύριον. διό σοι βοῶ Θεοτόκε· εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων. Τριαδικόν.

Κυριότητά σε μίαν, σέβων ἐν ἁγιασμοῖς, τρισὶν ἀδιαίρετον ὑμνῶ, Τρισυπόστατε φύσις, εὐλογημένη κράζων σοι, ἡ τὸ πᾶν διϊθύνουσα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων „χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε. Πη„ρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περι„ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐραστὰ Παῖδες „κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ „ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν Σταυρῷ, τὰ Ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες, καὶ μίαν ἔδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλλουσιν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀευχείμων ὡράθη γυναιξὶ, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, καταστραπτόμενος Ἄγγελος· τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὄντως ἠγέρθη Χριστὸς; ὦ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε Ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγὴν σου, ἡ Κτίσις κατηφιῶσα ἐπωδύρετο· γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζόφον ὡς ἱμάτιον, μελεμβαφὲς ὁ Ἥλιος περιεβάλετο· ἡμεῖς δέ σε ἀπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ συγκαταβάς μοι μέχρις Ἅδου, καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν ἀνάστασιν, αὖθις ἀναβέβηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες. ὅθεν κραυγάζω σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ Αἴτιον ἁπάντων, Πατέρα μόνον ἀναίτιον δοξάζομεν, Λόγον τε τὸν ἄναρχον, Πνεῦμα τὸ Παράκλητον, ἕνα Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Ποιητὴν τοῦ παντὸς, Τριάδα συμφυῆ προσκυνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε.

Ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ πλαστουργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν Σκηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε Μυστήριον, τὸν γὰρ Υἱὸν σου ἄσαρκον, ὑπεδέξατο μέλπων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τ' σαρίθμους Τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα· ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι, κατεπάτουν τὴν φλόγα, Κόρη βοῶντες· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλα-
„ ξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνι-
„ αῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διε-
„ στώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ
„ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ὅλον με ἀνείληφας ὅλος, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλῳ μοι διδοὺς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ Πάθους σου. οὗ ἐν Σταυρῷ ὑπέμεινας σωματικῶς, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεῳγμένον σου τὸν τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας, κεκενωμένας τῇ Ἀναστάσει σου, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον· ὄντως ἐγήγερται ὁ Κύριος. Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦντες, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς Ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ἣν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσ. Ἅπας γηγενής.

Δόλῳ τῆς Ἐδὲμ, ἑρπύσας ὁ ὄφις με, εἷλεν αἰχμάλωτον, πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δὲ, κρατίστην πέτραν τοῦτον ἠδάφισεν, ὁ Παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον· τῆς τρυφῆς δὲ, αὖθις μοι τὴν εἴσοδον, διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Ἔθου κραταιὰ, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, νῦν εἰς ἐρήμωσιν, τῇ παναλκεστάτῃ δὲ, χειρὶ τὸν πλοῦτον τούτου διήρπασας, ἐκ κενεώνων Ἅδου με συναναστήσας Χριστὲ, καὶ τὸν πάλαι, ἄμετρα καυχώμενον, ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας.

Τ' θι τοῦ πτωχοῦ, Λαοῦ σου τὴν κάκωσιν, ἐπισκεψόμενος· τῇ συμπαθεστάτῃ δὲ, καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ δυνάμωσον, τὸν σταυροφόρον Ἄνακτα κατὰ βλασφήμων ἐχθρῶν, ἐξελέσθαι, σοῦ τὴν περιούσιον, κληρουχίαν Χριστὲ, ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Κρυπτὸν θεῖον.

Ὁρῶμεν ὡς κρῖνόν σε, τῇ ἀλουργίδι, βεβαμμένην Ἄχραντε, τοῦ Θείου Πνεύματος,

Digitized by Google

ματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσαν, καὶ ἐνωδίας πληροῦσαν, τοὺς σὲ γνησίως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν προσλαβόμενος, βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς γῆς Παράμωμε, Γαστρὸς ὁ ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν ἄρρευστον δι' εὐσπλαγχνίαν. διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα, τῶν ποιημάτων, τῷ Λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ΩΝ. Ἀναστάσιμα.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ Θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. διὸ βοῶμέν σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Τῶν Πατρικῶν σου Κόλπων μὴ χωρισθεὶς, μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκὶ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεδέξω σαρκὶ, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτὴρ, καὶ ἐν Τάφῳ ᾤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθὼν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός. διὰ τοῦτο βοῶμεν· δόξα σοι, Ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτὴρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρός σου ἐπάγη. ἔφριξαν Ἅδου πυλωροὶ, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχὺν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ Ἀναστάσει σου Σωτὴρ, Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν Ἀνάστασιν, Χριστὲ ὁ Θεός. ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, εὗρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεὸς, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἐστιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἴπατε Ἰουδαῖοι· ποῦ ἐστὶν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ Μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες, δότε τὸν Νεκρὸν, οἱ τὴν Ζωὴν ἀρνησάμενοι. δότε τὸν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι, κἂν ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν Ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ Μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, μέγα τὸ Μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ Ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν. ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε· Λῃστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι. μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν

τοῖς

Digitized by Google

τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε Τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ Ἅδου τῇ Ἀναστάσει σου. δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν Πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας, μόνε ἀθάνατε· κἀμὲ εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει ἀεὶ κραυγάζειν σοι· μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δι' ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡμᾶς συνανέστησε. διὸ καὶ δοξάζομεν, σὴν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν. δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σῳζόμεθα ἀνακράζοντες· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ Ἅδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὁραθέντα Γυναιξὶ, Μυροφόροις λέγοντα χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· κραυγάζοντες πάντοτε, Λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν Ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἁπλῆν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα τοῦ πυρὸς τῆς Κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν Ἄφθορον, αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα Πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἔν. προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Λεῦρο τάλαινα πρόσπεσον, τῷ Θεῷ ἐν θερμότητι, τῶν δακρύων κράζουσα, τὸ ἡμάρτηκα· ψυχὴ παμβέβηλε ἵλεων, τὸν Κριτὴν ἀπέργασαι, πρὸ τοῦ τέλους, καὶ αὐτῷ, ἐκ καρδίας ἀνάκραξον· μὴ ἀπώσῃ μου, σφραγμοὺς ὁ Θεός μου, μὴ παρόψῃ, συντριβὴν μου τῆς καρδίας, ὦ πολυεύσπλαγχνε Κύριε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ με, ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, πολεμῶν οὐ παύεται δελεάσαι με, καὶ πρὸς ἀπώλειαν ἕλκει με, κακίας πρὸς βάραθρα. ἀλλ' ὡς μόνος ἀγαθὸς, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος με ἀπολύτρωσαι, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Ἰησοῦ μου, Ὑπεράγαθε, καὶ σῷσον; ἐκ πολυτρόπων κολάσεων.

Οἰκητήριον γέγονα, λογισμῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ ἀλλοτριούντων με ἐκ σοῦ Δέσποτα, τὰς ἐντολάς σου ἠθέτησα, ποιεῖν σου τὸ θέλημα, οὐκ ἠθέλησα ποτέ. ἀλλ' εὐδόκησον Κύριε, ἐνοικῆσαί μοι, διὰ πλῆθος ἐλέους, καὶ διδάξαι, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἀσωμάτων. Ὅμοια.

Σοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, δεκτικὰ καταγώγια, καὶ δοχεῖα πάνσεπτα κατεσκεύασας, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ θεία συστήματα, σοῦ τῆς δόξης θεωροὺς, παραστάτας τοῦ Θρόνου σου, τοὺς τὸν λόγον σου, δυνατῶς ἐν ἰσχύϊ ἐκτελοῦντας, καὶ συντόνως ἐκπληροῦντας, τὰς ἐντολάς σου φιλάνθρωπε.

Ἀγαθότητος πέλαγος, ἀναφαίνειν βουλόμενος, ἀγαθὸς ὢν ἄναρχε, πρῶτον ἔκτισας, παντοδυνάμῳ σου νεύματι, καὶ θείῳ προστάγματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς, καὶ Δυνάμεων τάγματα· ὄντως ἔδει γὰρ, τὸ καλὸν ἐκχυθῆναι, καὶ ὁδεῦσαι,

Digitized by Google

σαι, ἢ ὡς πλείονα γενέσθαι, τὰ σὰ δωρήματα Δέσποτα.

Σεραφὶμ ἑξαπτέρυγα, Χερουβὶμ πολυόμματα, ἐπηρμένοι Θρόνοι τε περιέπουσι, τῆς φωτουργοῦ σου ἐλλάμψεως, ἀμέσως μετέχοντες, Κυριότητες Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι Ἀρχάγγελοι, ἢ οἱ Ἄγγελοι, καὶ Δυνάμεις αἱ θεῖαι τὴν σὴν δόξαν, Παντοκράτορ εὐφημοῦντες, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσί σε.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, ἢ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε, πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πρᾴυνον τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, ἢ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, ἢ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἀπὸ ῥῆ. ῥῆ. Κατανυκτικά.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε, τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῷσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασῴζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος ἢ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῷσόν με.

Μαρτυρικά.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς Νεφέλη, χαῖρε Λυχνία φωτεινὴ, χαῖρε Στάμνε ἡ τοῦ Μάννα, χαῖρε ἡ Ῥάβδος Ἀαρὼν, χαῖρε Βάτε ἄφλεκτε, χαῖρε Λαμπὰς, χαῖρε Θρόνε, χαῖρε Ὄρος ἅγιον, χαῖρε Παράδεισε, χαῖρε θεία Τράπεζα, χαῖρε Πύλη μυστικὴ, χαῖρε πάντων ἐλπίς.

Τῇ Β'. πρωὶ, μετὰ τὴν α'. ἑλλο. κα. Κατανυκτικά. Ἦχος δ'.

Μὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν, ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι κἀμὲ, ἢ σῷσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν, ἢ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν· σῷσόν με Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῷσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερὸν τὸ Μυστήριον, καὶ τὸ θαῦμα παράδοξον, πῶς ἡ Παρθένος σὲ τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων ἐβάστασε, καὶ μετὰ τόκον πάλιν σῴα ἢ Παρθένος διέμεινεν. Ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πρᾴυνον, ἢ τὸν Κόσμον εἰρήνευσον ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὴν β'. ἑλλο. κα. Κατανυκτικά.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν, εἰς τὸν Νυμφῶνα Χριστοῦ, ἢ πάντες ἀκούσωμεν τῆς μακαρίας φωνῆς, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες, τὴν οὐράνιον δόξαν, μέτοχοι γεγονότες, τῶν φρονίμων παρθένων, φαιδρύνωμεν τὰς λαμπάδας ἡμῶν, διὰ τῆς Πίστεως.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναλόγισαι ψυχὴ, πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ. ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ τίθενται θρόνοι φοβεροὶ, ἢ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις διελέγχονται. τότε ὁ Κριτὴς ἀδυσώπητος. πρὸ βήματος γὰρ πῦρ προπορεύεται, ὥσπερ ἀγρία θάλασσα, σὺν ἤχῳ κατακαλύπτον τοὺς πταίσαντας· ἀναλογίζου ταῦτα ψυχή μου, καὶ τὰ ἔργα σου εὔθυνον.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ κυρίως ἢ ἀληθῶς Θεοτόκος πρεσβεύουσα, ὡς Μήτηρ ἐν παῤῥησίᾳ τῷ Υἱῷ σου ἢ Θεῷ ἡμῶν, διαφύλαξον ποίμνην, ἐξαιρέτως τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, πρὸς σὲ καταφεύγουσαν τὸν λιμένα,

τὸ

Digitized by Google

τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν γ'. ἄλλο. Καθίσματα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀύλοις ἐν στόμασι, Τριὰς Ὑπέρθεε, ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε τῶν Ἀσωμάτων χοροὶ, καὶ φόβῳ παρίστανται, Ἅγιος ἐκβοῶντες, Τρισυπόστατε φύσις, ἐλέησον τῶν χειρῶν σου, τῶν οἰκείων τὸ πλάσμα, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, μόνε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρύναι. δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ Ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν. καὶ τὴν ἄμεμπτον Παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε. χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Β'. πρωΐ, Κανὼν Κατανυκτικός.

Οὗ ἡ ἀκροπ. ἀνὰ τῶν Θεοτοκίων.

Σῶσόν με Σῶτερ, ὡς τὸν Ἄσωτον πάλαι. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ
„ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυ-
„ χῆς τὸ τριμερὲς καταπόντισον δέομαι.
„ ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει
„ τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῴδημα.

Τροπάριον.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, ὁ τῆς Πόρνης τὸν κλαυθμὸν, δεξάμενος ποτὲ, ὁ Τελώνην στεμάξαντα, νεύματί σου δικαιώσας, ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέφοντα δέξαι καὶ σῶσόν με.

Ὡς ὕλην δαπανᾷ, τὴν ψυχήν μου κακίας, ἡ πυρὰ, καὶ τῆς φλογὸς ὑπέκκαυμα ποιεῖ, τῆς μελλούσης φιλάνθρωπε. σβέσον ταύτην δροσισμῷ σου, τοῦ ἐλέους Μακρόθυμε, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά.

Συνέσεως πολλῆς, ὁ χορὸς πεπλησμένος, τῶν Ἁγίων Ἀθλητῶν, ἀσυνέτον βουλὴν, καὶ ἀλλόκοτον φρόνημα, πάντων τῶν παρανομούντων νηφαλέως ἐξέκλινε, καὶ τῶν θείων βραβείων ἐπέτυχε.

Οἱ Κόσμου τὰ τερπνὰ, παρωσάμενοι πάντα, ὑπερκόσμιον ζωὴν, εἰλήφατε σοφοὶ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. πάσης οὖν με τῆς τοῦ Κόσμου, ἐκλυτρώσασθε σχέσεως, τὸν γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε λαμπὰς, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν πυρσὸν, σβεννύμενον ἀεὶ, ῥᾳθυμίᾳ προσάναψον, θείων ἔργων τῷ ἐλαίῳ, Παναγία ἐπάρδουσα, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὠδὴ τετάρτη τῶν Ἀσωμάτων Νόων.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ὡς Νόες καθαροὶ, τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, παριστάμενοι Νοὶ, καὶ θείας ἀστραπῆς ἐμπιπλάμενοι Ἄγγελοι, αἴγλῃ με τῇ ὑμετέρᾳ, καταυγάσατε μέλποντα, τὸν παναίτιον Λόγον Πανένδοξοι.

Δι' ὅλου πρὸς Θεὸν, νενευκότες τῷ πόθῳ, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, μορφούμενοι ἀεὶ, ὦ Ἀρχάγγελοι ἔνδοξοι, στάσεσι παναρμονίοις περιέπετε κράζοντες, ἐπινίκιον ὕπνον τῷ Κτίσαντι.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐν γαστρὶ, δεξαμένη τὸν Λόγον, ὃν Ἀγγέλων στρατιαὶ, δοξάζουσιν ἀεὶ, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, λύουσα τῆς ἁμαρτίας, τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, καὶ φωτίζουσα γνώσει τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀφ' ὕψους κατῆλθες, βουλήσει ἐπὶ
„ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ
„ ταπεινὴν ἀνύψωσας ἐξ Ἅδου κατωτά-
„ του, φύσιν βροτείαν. οὐ γάρ ἐστιν Ἅ-
„ γιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Τρο-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Νυκτί με τοῦ βίου, τὸ σκότος τῶν παθῶν κατέλαβε, Χριστὲ ὁ Θεός. φῶς οὖν τυγχάνων ἄδυτον, ἀκτῖσι μετανοίας με καταυγάσας, σῷσόν με φιλάνθρωπε, ἵνα δοξάζω σε.

Μερίδος με δεῖξον, Χριστὲ τῶν ἐκλεκτῶν, τῆς ἐναντίας μοίρας, Σωτὴρ ἀποχωρίσας δάκρυσι, καὶ ἐλεημοσύνῃ κεκαθαρμένον· ὅπως καταχρέως σε δοξάζω πάντοτε. Μαρτυρικά.

Ἐβάφησαν ὄντως, τοῖς αἵμασιν μῶν οἱ πόδες, καὶ ὀξύτερον πρὸς ὀρανὸν ἐβάδισαν, μετὰ τῆς ἁμαρτίας τὴν γῆν λιπόντες, Μάρτυρες ἐφάμιλλοι, θείων Δυνάμεων.

Ἐτρεβλούμενον σῶμα, ὑμῶν τοῖς αἰκισμοῖς, ἐλύετο, Χριστοῦ Ἀθληταὶ, ψυχῆς δὲ ἐκρατύνετο, ὁ τόνος τῇ ἀγάπῃ προσδεδεμένος, ἀλύτως τοῦ Κτίσαντος πάντα βουλήματι. Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία, ὡς οὖσα τοῦ παντὸς, τὸν Κύριον γεννήσασα, κυριευθέντα πάθεσι τὸν νοῦν μου, καὶ κακίᾳ μελανωθέντα, ἐλεύθερον ποίησον, καὶ καταλάμπρυνον. Τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ αὐτός.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις ὁ ὑμνούμενος χορείαις, τὰς τάξεις τούτων Χριστὲ, καὶ τὰ τῶν πιστῶν συστήματα μιμεῖσθαι θεοφρόνως ποίησον Λόγε, οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Ἔρωτος θερμοῦ συντονίᾳ, ὀρεκτῶν προσομιλοῦντες πρώτῃ πηγῇ, λειτουργικῶς παρίστασθε, ὑμνοῦντες ἀσιγήτως μίαν οὐσίαν, Θεότητος ἄναρχον, θεῖοι Ἀρχάγγελοι. Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν πάλαι κατάραν, τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, Μήτηρ Ἁγνὴ, περιφανῶς διέλυσας, τὸν πάντας στεφανοῦντα ταῖς εὐλογίαις. οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε, πλὴν σου βοήθεια.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ Θρόνου Θεότητος, ἐν Νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ „καὶ διέσῳσε, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα „Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάριον.

Ὡς Κριτῇ δικαιοτάτῳ, νῦν προσπίπτω σοι Κύριε, κατακεκριμένον, καὶ κατεγνωσμένον με οἴκτειρον, καὶ τῆς δικαίας σου ῥῦσαι ἀποφάσεως, καὶ τῆς στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καταξίωσον.

Τὸν Λῃστᾶς πεπεσόντα, ἀνημέροις φιλάνθρωπε, τὸν τραυματισθέντα, ἴασαι Χριστὲ, ἐπιχέων μοι, τῆς μετανοίας τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐνδύων με, καταστολὴν τὴν σωτήριον.

Μαρτυρικά.

Ἐνεδύσασθε ἐξ ὕψους, σωτηρίου ἱμάτιον, ἐν τῇ ἀπεκδύσει, σώματος, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ τὸν ἐκδύσαντα πρώην τοὺς Προπάτορας, ἐγυμνώσατε, ἄπνουν νεκρὸν ἐργασάμενοι.

Ῥητορεύοντες ἀνόμων, κατενώπιον Μάρτυρες, τοῦ Θεοῦ τὸν Λόγον, γνώσει εὐσεβείας κοσμούμενοι, σοφοὺς καὶ ῥήτορας πάντας κατηοχύνατε, ἀσεβοῦντας, καὶ τὸν δυσμενῆ θανατώσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ Ἄβυσσος, Ἰησοῦς κατῆλθε, μόνην καθαράν σε εὑράμενος, Θεογεννῆτορ Παρθένε, καὶ κατέκαυσεν, ἁμαρτίας χειμάῤῥους δεινοὺς θείᾳ χάριτι. Ὁ αὐτός.

Ἀκαταλήπτῳ δυνάμει, ἐκ μὴ ὄντων παρήγαγες, οὐρανίους Νόας, Λόγε τοῦ Θεοῦ Ὑπερούσιε, καὶ τῇ ἀῤῥήτῳ σου δόξῃ κατεκάλλυνας, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ῥυθμιζόμεναι τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡνίαις τούτου, καὶ θείαις αὐγαῖς πυρσευόμεναι, ἀμεταπτώτους τὰς τάξεις ἐκληρώσαντο, μίαν σέβουσαι, πάντων ἀρχὴν καὶ Θεότητα.

Τοῦ προσώπου σου τὸ κάλλος, τὸ ὡραῖον θεάσασθαι, καταξιωθεῖσαι, αἱ λειτουργικαί σου Λαμπρότητες, καὶ τὰς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις εἰσδεχόμεναι, σοὶ κραυγάζουσι. δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσῳ στολίσματι, ὡραιζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Νῦν ἀναστήσομαι προφητικῶς, ἔφη ὁ „Θεὸς, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν „ὑψωθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν „ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυ„μαστὸν ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Τροπάριον.

Ὦ πῶς κατάκριτος σοὶ τῷ Κριτῇ, πάντων καὶ Θεῷ, μέλλω παρίστασθαι, καὶ διελέγχεσθαι, περὶ πάντων τῶν δεινῶν, ὧν περ ἀφρόνως ἐπλημμέλησα ἑκὼν, καὶ ἐμαυτὸν ὅλως κατηχρείωσα.

Σῷσόν με Κύριε, ὅτι κακῶν, πέπλησμαι πολλῶν· ἴασαι Δέσποτα, τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰ ἕλκη τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ἐάσῃς ἀπολέσθαι με, τὸν μόνον Ἰησοῦ μου, πολλά σοι πταίσαντα.

Μαρτυρικά.

Τέλος μακάριον οἱ Ἀθληταὶ, εὕραντο σαφῶς, δόξης ἐπέτυχον, Χριστὸν δοξάσαντες, τοῖς οἰκείοις μέλεσι, τὸν ἀθλοθέτην, αἰκισμοῖς καὶ σπαραγμοῖς, ὁμιλεῖν ἀνδρικῶς αἱρούμενοι.

Ὄλβον οὐράνιον πανευκλεῶς, θεῖοι Ἀθληταὶ, στέφος ἀμάραντον, καὶ φῶς ἀνέσπερον, καὶ οἰκίαν μηδαμῶς παλαιουμένην, ἀχειρότευκτον κληροῦσθε, Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ ἔφησαν φωναὶ, ὄρος καλοῦντές σε, καὶ πύλην Ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινήν· ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἁγνὴ Κόσμον ἅπαντα. Ὁ αὐτός.

Τρόμῳ δοξάζουσι τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, Θρόνοι Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες, καὶ Δυνάμεις, καὶ Ἀρχαὶ, καὶ Ἐξουσίαι, σὺν Ἀγγέλοις τὸ σεπτὸν, τῆς μιᾶς καὶ τριττῆς Θεότητος.

Ὤφθησαν Ἄγγελοι φωτοειδῶς, λάμποντες Χριστὲ, σοῦ τὴν Ἀνάστασιν διακηρύττοντες, ταῖς ὁσίαις Γυναιξὶ, καὶ τῶν ἐχθρῶν σου κατασείοντες τὸν νοῦν, ἀστραπαῖς τῆς σαυτοῦ Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Νῦν περιφρούρησον παρεμβολαῖς, Ἀρχαγγελικαῖς τὴν Ἐκκλησίαν σου, τὴν σὲ δοξάζουσαν ὀρθοδόξοις ἐν φωναῖς, ὁ ἐκ Παρθένου ἀπορρήτως γεννηθεὶς, καὶ βροτοὺς ἐκ φθορᾶς ῥυσάμενος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, „καὶ κατεπόντισέ με καταιγὶς πολ„λῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ „φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέ„λεε. Τροπάριον.

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, ἀναισθητῶν ὁ τάλας, καὶ συνείδησιν μεμολυσμένην φέρων ἀεί. ὁ Θεὸς ὁ Πλάστης μου, μὴ εἰς τέλος ἀπολέσῃς με.

Αἱ πράξεις μου μέλλουσιν Οἰκτίρμων, ἐπὶ τοῦ βήματός σου, ὥσπερ δήμιοι κατηγορεῖν μου· ἐξ ὧν Χριστὲ, διὰ τάχους ῥῦσαί με, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψε δῆμος παρανόμων, ὀστεῖ τῶν Ἀθλοφόρων, ἀλλ' οὐκ ἔθραυσε τούτων τὴν πίστιν, δι' ἧς Θεοῦ κληρονόμοι ὤφθησαν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς τίμιοι λίθοι ἐπὶ πέτραν, τῆς ἀρραγοῦς ἐλπίδος, ᾠκοδόμηνται οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ὡς ναοὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρὸς Ναὸν Θεοῦ ἐσκηνώσαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σκοτειναῖς ἐφόδοις, Θεονύμφευτε τῆς ἁμαρτίας, τῷ φωτισμῷ τῷ ἐν σοὶ καταύγασον, ἡ τὸν Ἥλιον κυήσασα.

Ὁ αὐτός.

Αἱ κύκλῳ παρεστῶσαι τοῦ Δεσπότου, καὶ καθαρῶς τρυφῶσαι, τῆς ἐλλάμψεως τῆς ἀρχιφώτου, Ἀγγελικαὶ στρατιαὶ λαμπρύνετε, τοὺς ἐν πίστει ὑμᾶς μέλποντας.

Σο-

Digitized by Google

Σοφίᾳ τῇ σῇ δημιουργήσας, Ἀγγελικὰς χορείας, Κυριότητάς τε καὶ Δυνάμεις, καὶ Σεραφὶμ, ὡς Δεσπότης ἔδειξας, αἰωνίως σε γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ὡς Θρόνοις Χριστὲ τοῖς ἐπηρμένοις, ἐπαναπεπαυμένος, καὶ τὰ σύμπαντα θείᾳ προνοίᾳ περισκοπῶν, ἐν ἀγκάλαις Δέσποτα, τῆς Παρθένου ἀναπέπαυσαι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Νέοις τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα „τυραννικὸν, εἰς φληνάφον θέ„μενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· εὐλο„γητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Μίνισε ἐξομοιώσω, οἴ μοι τάλαινα ψυχὴ, ποθοῦσαν τὰ ἄτοπα, καὶ μὴ τὰ καλὰ ἐκζητοῦσαν; διὸ πρὸ τέλους σπεῦσον, τρόπους χρηστοὺς ἐπιδείξασθαι.

Ὄμβρους Χριστὲ δακρύων δίδου, ὅπως τὰ ἐμὰ κακὰ ἀποκλαύσωμαι· καὶ μὴ συγχωρήσῃς με Σῶτερ, νῦν ἀπολέσθαι, πταίσαντά σοι πολλὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν τοῦ νεκρωθέντος, Λόγου φέροντες σαρκὶ, πλάνην ἐνεκρώσατε· ζῆτε δὲ θανόντες ἐν δόξῃ, καὶ νεκρωθέντες πάθεσιν, Ἀθληταὶ θεραπεύετε.

Ποῖος τόπος οὐκ ἔχει νῦν Μάρτυρες, φωταγωγοὺς ὑμᾶς καὶ προπύργια; ποία οὐ φαιδρύνεται χώρα, ὑμῶν τοῖς ἄθλοις Ἔνδοξοι, καὶ ταῖς ἀνατολαῖς τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Μόνη μένεις μετὰ Τόκον Δέσποινα, παρθενικῷ κάλλει διαλάμπουσα. μόνη τὰ μητέρων διέδρας. Θεὸν γὰρ μόνη ἔτεκες, Λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Μάρτυρας τῶν πεπραγμένων, ἔχοντες τοὺς νοεροὺς Ἀγγέλους, ἑλώμεθα ἁγνῶς βιωτεύειν βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄνθρακι κεκαθαρμένος, Θρόνῳ σου τὰ Σεραφὶμ ὁρᾷ παριστάμενα, ὁ θεῖος βοῶν Ἡσαΐας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μάγματα τῶν Ἀσωμάτων πάντων, ὡς τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα καὶ Κύριον, Παρθένε σαφῶς ὑπερέβης· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Αὐτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, „τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, „συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλ„πειν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖ„τε τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ἀπεφάνθην τοῖς κτήνεσιν ὅμοιος, ὑποκύψας ἀλόγων τοῖς πάθεσι, Λόγε Θεοῦ προάναρχε, ἐπιστρέψας με σῷσον ἀναβοῶντα· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀυμαινόμενος ὗς ἐλυμήνατο, μονιός με Σωτὴρ, ὥσπερ ἄμπελον, γεωργηθεῖσαν πάθεσιν. ἐξ οὗ ῥῦσαί με τάχος, καὶ καρποφόρον, ἀρεταῖς τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον. Μαρτυρικά.

Αἱ βαφαὶ τῶν αἱμάτων ἐπέχρωσαν, πορφυρίδα ὑμῖν θεούφαντον· ἣν στολισθέντες Μάρτυρες, στεφηφόροι ταῖς νίκαις, τῷ ἐν ὑψίστοις, Βασιλεῖ αἰωνίῳ παρίστασθε.

Ἱερὸς τῶν Μαρτύρων κατάλογος, ἀνιέρων διέλυσε σύστημα, παρανομεῖν κελεύοντα. καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς τοῦ Δεσπότου τῶν ἁπάντων νομίμως κατέστεπται. Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα Κτίσις τὸν Τόκον σου, εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, Παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Ὁ αὐτός.

Ὡς ὑπάρχων ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ἀθανάτου ζωῆς τοὺς μεθέξοντας, δημιουργῶν ὑπέστησας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοερῶς σε κυκλοῦντες Ἀρχάγγελοι, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς ἀνακράζουσι, θεοπρεπῶς γεραίροντες, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νομικαὶ προετύπων εἰκόνες σε, τεξομένην Θεὸν Παμμακάριστε, ὕλῃ σαρκὸς ἐνούμενον, τὸν πρὶν ἄϋλον ὄντα, φύσει τῇ θείᾳ· εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, „τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ „Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας „βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν „ἐξηύθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύ„νομεν.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ μετανοίας ὁ καιρὸς, τί μέλλομεν; τί τῷ ὕπνῳ βαπτιζόμεθα; τῆς ῥᾳθυμίας ἀποστῶμεν· κοσμήσωμεν λαμπάδας ὡς γέγραπται, ἐλαίῳ εὐποιΐας, μὴ μείνωμεν ἔξω τῆς θύρας ὀδυρόμενοι.

Ὡς ἔστι καιρὸς μετανοεῖν, ἐπίστρεψον τῶν κακῶν σου ὧν ἐποίησας, γνώσει ψυχή μου καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ βόησον τῷ πάντα γινώσκοντι· ἡμάρτηκα, συγχώρησον Δέσποτα, μή με βδελύξῃ τὸν ἀνάξιον.

Μαρτυρικά.

Συνῆξεν ἐκ πάσης ὁ Χριστὸς, ἀθλήσαντας τοὺς Ἁγίους ἐμφανέστατα, Χώρας καὶ Πόλεως εἰς τόπους ἐνδόξους, εἰς τιμίαν κατάπαυσιν. καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρύνουσι, τὴν Ἐκκλησίαν ἀγαλλόμενοι.

Ἡ πάνσεπτος θήκη τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, φρυκτωρίαις θείου Πνεύματος, ἀυγαζομένη παραδόξως, ἰάσεων ἐκπέμπει φαιδρότητας, ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν, Κύριε μόνε πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταῤῥάσσουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Κρυπτὸν θεῖον ἄχραντον, ἐν σοὶ τε„λεῖται ἐμφανὲς Μυστήριον, Παρ„θένε Ἄχραντε. καὶ γὰρ Θεὸς ἐκ σοῦ σε„σωμάτωται, δι' εὐσπλαγχνίαν. διό σε „ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

„Οἱ Νοῦν τὸν Γεννήτορα, καὶ Προβο„λέα τοῦ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, ὑ„μνοῦντες Ἄγγελοι, νῦν πρὸς ἡμᾶς τῆς „θείας χρηστότητος, τὰς χορηγίας συν„τόνως, διαπορθμεύειν προθυμήθητε.

Ὡραίως κοσμούμενοι τῆς ἀφθαρσίας, δωρεᾷ καὶ χάριτι θεῖοι Ἀρχάγγελοι, σὲ τὴν πηγὴν Χριστὲ τὴν ἀέννασον, καὶ ἀφθαρσίας ὑμνοῦντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνουσι.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα σαρκώσεως τῆς ἀπορρήτου, καὶ παστάδα ἔμψυχον πιστοὶ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν τοῦ νόμου τῆς χάριτος, σὲ Θεοτόκε. διό σε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν ϛ'. τῶν Αἴνων, ϛ'. Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου Ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν Ποιμένα τὸν καλόν. ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου Σωτὴρ, ὅτι ῥεῤῥύπωμαι ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις. διὸ καὶ προσπίπτω σοι, ἥμαρτον ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, Ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, ὃν ἠγωνίσασθε; ὅπως ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενοι; ὅθεν ἀνεδείχθητε δαιμόνων φυγαδευταὶ, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Β'. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ Ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος. διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος.

Digitized by Google

τος. ὁ δὲ συςαυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτοὺς, ἐπὶ γῆς ἐγὼ ἐπλημμέλησα, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ, ἀπαραλόγιςον δικαςήριον· ἐν ᾧ ἀκατάκριτον, συντηρήσας τότε με Ὑπεράγαθε, κολάσεως λύτρωσαι, διδούς μοι μετάνοιαν, ἀποπλύνουσαν, παντοίων με μολυσμῶν, ὡς Φιλάνθρωπος.

Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες ὁμοῦ, καὶ Δυνάμεις, ἅγιοι Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ ὑψηλόταται, τῷ Δεσπότῃ ἄφεσιν παριστάμενοι, πταισμάτων αἰτήσασθε, καὶ βίου διόρθωσιν τοῖς βοῶσι πιςῶς· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ὁμιλοῦντες τῷ πυρὶ, τὴν φρυγανώδη πλάνην ἐφλέξατε, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριςοῦ, καὶ τῇ ὑμῶν πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, τὸν βύθιον δράκοντα, παντελῶς Πανεύφημοι ἀπεπνίξατε, καὶ νίκην ἀράμενοι, τοῖς ἄνω ςρατεύμασι συναγάλλεσθε, πρεσβεύοντες ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα.

Ἡ τρισήλιος αὐγὴ, ἡ τὸ τοῦ Κόσμου φάνασα πλήρωμα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, ἀποσοβοῦσα πάθη κατάπεμψον, φωτός σου ἀμάρυγμα, καὶ ἱλασμὸν πταισμάτων τοῦ κράζειν σοι, ἀνάρχῳ Γεννήτορι, Υἱῷ τῷ συνθρόνῳ τε, καὶ τῷ Πνεύματι· Τριὰς ἡ παντουργικὴ δύναμις, σῷσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτάνοντα ἀεὶ, καὶ ῥαθυμίᾳ ὅλως κρατούμενον, κατοικτείρησον Ἁγνὴ, καὶ μετανοίας τρόποις βελτίωσον, διδοῦσα κατάνυξιν, τῇ πεπωρωμένῃ ψυχῇ μου Πάναγνε, ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε, καὶ βοώντων Χριςῷ· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ Β'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛιχ. Κατανυκτικὰ προσόμοια Δεσποτικά.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίςου κληθείς.

Μὴν Χαναναίαν ζηλώσασα ψυχή μου, ὄπισθεν κολλήθητι Χριςῷ, καὶ κράζε συχνῶς· ἐλέησόν με ὦ Δέσποτα, παῖδα οὐκ ἔχω, δαιμονιῶσαν, σάρκα δὲ ἄτακτον. δίωξον τὴν πύρωσιν ἐκ ταύτης δέομαι, καὶ καταπαύσας τὰ ἄτακτα, τῶν σκιρτημάτων, νεκρὰν τῷ φόβῳ σου ἀποτέλεσον, ταῖς ἱκεσίαις τῆς ἀχράντως σε, συλλαβούσης Χριςὲ, καὶ Τεκούσης σε, καὶ τῶν πάντων Ἁγίων, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Μοῖς Νινευΐταις ποτὲ ἡμαρτηκόσιν, Ἰωνᾶν ἐξέπεμψας, Χριςὲ, κηρύξαι αὐτοῖς, οἳ μεταγνόντες μετέβαλον, θυμὸν εἰς οἶκτον, ἀπολυτρούμενοι ἐξ ὀλεθρίου ὀργῆς. πέμψον οὖν φιλάνθρωπε, τῷ ἀναξίῳ κἀμοὶ, τὴν κραταιάν σου βοήθειαν, ἵν' ἐπιςρέψω, ἐξ ἀμετρήτων μου παραπτώσεων, καὶ μετανοίας εἰς τὰς τρίβους, ὁδηγηθῶτε καὶ κλαύσω ςενάζων πικρῶς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, λυτρωθῆναι τῷ ἐλέει σου.

Ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθὼν διὰ τὸ σῶσαι, βροτοὺς ἁμαρτάνοντας, καὶ πρὸς μετάνοιαν, καλέσαι τούτους ὡς εὔσπλαγχνος, κἀμὲ Οἰκτίρμον, τὸν ὑπὲρ πάντας σε παροργίσαντα, οἰκτείρησον σῷσόν με, δι' ἀγαθότητα, καὶ πρὸς ὁδόν με ὁδήγησον, τῆς μετανοίας, καὶ λογισμόν μοι δὸς κατανύξεως, κατασκευάσας τὴν καρδίαν μου, ταπεινὴν, καὶ ἁπλῆν, ἀπερίεργον, καὶ πραεῖαν Σωτήρ μου, τῇ σῇ χάριτι ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Μὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου, ψυχὴν κακίᾳ τοῦ ὄφεως, Ἰωάννη μακάριε, φώτισον πρεσβείαις σου, καὶ εὐθείαις τρίβοις, ὁδήγησον βαίνειν. ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν, τὴν μακαρίαν καθικετεύω σε; ἵνα προ-

Digitized by Google

θύμως πάντοτε, δοξολογῶσε πανθαύμαστε, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου, ὡς τυχὼν τῆς αἰτήσεως.

Ῥῆς στείρας ὡς βλάστημα, ὑπάρχων τίμιε Πρόδρομε, τὴν ψυχήν μου στειρεύουσαν, παντοίων ἐκ πράξεων, ἀγαθῶν Παμμάκαρ, ποίησον εὐχαῖς σου, καρπὸς προσφέρειν τῷ Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ καθικετεύω σε· ὅπως τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν σου, μεγαλύνω σῳζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Κριτὰ δικαιότατε, καρδιογνῶστα φιλάνθρωπε, καὶ Θεὲ ἀμνησίκακε, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως μή με καταισχύνῃς, τὸν ἄσωτον Λόγε· ἀλλὰ τοῦ θείου Βαπτιστοῦ, σὲ πταῖς πρεσβείαις νῦν ἐπικάμφθητι, καὶ σῷσόν με τὸν δείλαιον, καθικετεύω καὶ δέομαι, Ἰησοῦ Ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἠσαῦ νέος γέγονα, πᾶσιν ἐν τρόποις Παράχραντε, ἐμπαθὴς ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνος ὤφθην ἄθλιος, ἀρετῆς ἐνθέου, γυμνὸς μόνος ὅλος· τίς οὖν μὴ κλαύσει ἐπ' ἐμέ; τίς μὴ θρηνήσει μου τὴν ἀπώλειαν; διὸ πρὸ τέλους κράζω σοι· ἥμαρ τὸν Δέσποινα, σῷσόν με, ὥσπερ ἔσωσε πρότερον, ὁ Υἱός σου τὸν Ἄσωτον.

Εἰς τὸν ἅ. Στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῷσόν με.

Ῥίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασῴζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῷσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὁ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημμελείαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς Ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μεγαλύνω σῳζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τῇ Γ'. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἥλο. Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος δ'.

Ἀνὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίας τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι κἀμὲ καὶ σῷσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνὴν, σῷσόν με Χριστὲ, σῷσόν με ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη Ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. ἥλο. κα. Κατανυκτικά.

Ἐννοῶν τὸ πέλαγος τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι καὶ αἰτῆσαι τὴν συγχώρησιν. ἀλλὰ δός μοι κατάνυξιν πρὸς μετάνοιαν, Κύριε καὶ σῷσόν με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀνὴ ἀχλύϊ τῶν παθῶν, καὶ τῶν τοῦ βίου ἡδονῶν, σκοτιζόμενος ὁ νοῦς, τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς, πρὸς λογισμὸν κατανύξεως οὐκ ἔρχεται. ἀλλ' οἰκτείρον Σωτὴρ, κἀμὲ τὸν δείλαιον, καὶ δός μοι λογισμὸν κατανύξεως, ἵνα κἀγὼ πρὸ τέλους ἐκβοήσω τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Κύριε, Χρι-

στὲ

Digitized by Google

στὲ Σωτήρ μου, ἀπεγνωσμένον σῷσόν με τὸν ἀνάξιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· χαῖρε ἀδύτου φωτὸς Νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ'. ἤλο. Καθίσματα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πρυγὼν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστὴς, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν, γενόμενον Ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις βοηθὼν ἀεννάως. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, σῷσον τὸν Κόσμον σου.

Μαρτυρικόν. Ὅμοιον.

Σταυρὸν ὁπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες, νέμουσι τὰς ἰάσεις τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ Τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων· αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Τῇ Γ'. Πρωΐ, Κανὼν Κατανυκτικός. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν „τύραννον βυθίσας ἐν θαλάσσῃ λαὸν „διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ᾄδοντα, ᾠ„δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται. Τροπ.

Κεκρυμμένως πράττοντα, ἔργα τοῦ σκότους, Κύριε μὴ φανερῶς ἐλέγξῃς, μὴ στηλιτεύσῃς ἐπὶ πάντων, ἀλλὰ φωτὶ λάμπρυνον γνησίας μετανοίας, Σωτὴρ καὶ σῷσόν με.

Ἁμαρτίας πάντοτε, ἐφ' ἁμαρτίας, Δέσποτα ὁ ἄσωτος συνάπτω, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι τοῦ φόβου τοῦ σοῦ ποτὲ Κύριε διό με πρὸ τοῦ τέλους σῷσον, οἰκτείρησον.

Μαρτυρικόν.

Θυρεῷ σκεπόμενοι, τῆς εὐσεβείας Ἅγιοι, κατέχοντες ὡς ξίφος Σταυροῦ τὸ ὅπλον, πρὸς τὴν πάλην τοῦ δυσμενοῦς, ἔνδοξοι ἐξήλθετε, καὶ τοῦτον κατηδαφίσατε.

Αἱμοβόρους λέοντας, καὶ ξίφη κατατέμνοντα, καὶ βράσματα λεβήτων, ξεσμοὺς ὀνύχων, σπαθισμούς τε, καὶ ἀλγεινὰ βάσανα, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, οὐκ ἐπτοήθησαν.

Θεοτοκίον.

Πὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, καὶ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν. τὸ ὄρος οὗ ἐτμήθη, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, λίθος ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, Μαρίαν τὴν Παρθένον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὠδὴν πλέκωσοι εὐκτικὴν, Μάκαρ πόθῳ.

Ἰωσήφ. Τρισάτας κραταιούς.

Ὡς μέγιστος ἀστὴρ, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, κατεφώτισας τὴν γῆν, ταῖς λάμψεσι ταῖς σαῖς, Βαπτιστά. ὅθεν κράζω σοι· φώτισόν μου τὴν καρδίαν, ταῖς δεινᾶς ἀμαυρότησι, τῶν ἀπείρων πταισμάτων τυφλώττουσαν.

Διέλυσας ποτὲ, ἐν τῷ τίκτεσθαι Μάκαρ, τῆς στειρώσεως δεσμά. διό σε δυσωπῶ, τὴν ἀκάρπως στειρεύουσαν, πάθεσι ψυχήν μου δεῖξον, ταῖς εὐχαῖς σου κατάκαρπον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν προσφέρουσαν.

Εὐτρέπισας ὁδὸν, Ἡλιοῦ ἐν δυνάμει, προελθὼν τῷ Λυτρωτῇ, πρὸς ὅρμον τῆς ψυχῆς, τὰς κινήσεις κατεύθυνον, σκῶλον ἅπαντα καὶ λίθον, ἐμπαθείας ἀοίδιμε, Βαπτιστὰ ὑπεξαίρων πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη φωτεινὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ταῖς σαῖς φωνιστικαῖς μεσιτείαις διάλυσον· ὅπως ἴδω τὰς ἀκτῖνας, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος, καὶ φωτὶ φῶς προσλάβωμαι ἄδυτον.

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ στερεῶν βροντῶν, ὁ κτίζων πνεῦ-
„ μα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ
„ σε εἰλικρινῶς, ὁ ποιῶν τὸ θέλημά σου.
„ ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ὁ τῶν τυφλῶν τὰ ὄμματα φωτίσας, τὰς ὀφθαλμάς μου φώτισον, ἐσκοτισμένας ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τῷ βίῳ ταῖς φροντίσι, καὶ μηδαμῶς τοῖς κρίμασι τοῖς σοῖς ἀτενίζοντας.

Τῶν δεινῶν καιρὸς, ἀμαυρώσας ψυχήν μου, ἐκ τῶν κακῶν ὧν ἔπραξας, ὁ τῶν Δεσποτῶν ὁ Λυτρωτὴς, ἀνάβασον ἐν φόβῳ τὰς μεταμοίας πύλας μοι, χεῖρα ἀνάπεμπον.

Μαρτυρικά.

Γεσοβημένος ὤφθη ὁ βελίαρ, τοῖς θείοις ἀγωνίσμασι, τῶν Ἀθλοφόρων ὑπ' αὐτῶν συμπαθούμενος ὁρᾶται, μεχρὰς ὁ ἀμέριμνος, ὁ πρώην καυχώμενος.

Μαρτυρικῶς τὸν δρόμον διανύσας, τῶν Ἁγίων σύλλογος, τὰς μυριάδας τῶν μοναζόντων Αἰθιόπων, θείῳ θεμεῖ ὡς ἀληθῶς διέκοψε, καὶ δόξης ἐπέτυχε.

Θεοτοκίον.

Ῥῶν Προπάτορων ἔλυσας τὴν λύπην, χαρᾷ ἡμᾶς κατήσασα τὸν ζωοδότην καὶ Λυτρωτὴν, Παναγία Θεοτόκε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Πόθον δωρητῶν ἀθανάτων, οἱ ἀθανάτῳ
„ τες περιεζώσαντο δωρεᾷ. διὰ τοῦ-
„ το ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τροπάριον.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξησκήσας, πᾶσαν ἁμαρτίαν ἀπὸ καρδίας ἐμίσησας, καὶ τὴν πρίβον τῆς μετανοίας, τοῖς ἀνθρώποις Μάκαρ ἔδειξας.

Τοῦτο σαρκωθεὶς τὸς Πρόδρομος, μέγιστος ἐδείχθης. καὶ διὰ τοῦτο σὲ δέομαι, τῶν ἀλόγων παθῶν με ῥῦσαι, ὁδήγησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ἔτι ἐνδημοῦντι τῷ σώματι, βίον Ἀσωμάτων ἐπεδείκνυσο Πρόδρομε· ὃν μιμεῖσθαι ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐνδυναμώσαν δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Κόσμος διὰ σοῦ ἠλέηται, ὁ τῇ παραβάσει ἀχρειωθεὶς Μητροπάρθενε· διὰ τοῦτο φθορᾶς ἀσμάτων, καταχρέως μακαρίζει σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς, τὴν ἀκοήν σου ὃν
„ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
„ ὁ Προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σε τὴν
„ δύναμιν. Τροπάριον.

Ἐγυμνώθην τῶν ἀρετῶν, καὶ τὴν καρδίαν ἐμεδυσάμην, καὶ ἰδοὺ αἰσχύνης πέπλησμαι, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, κατοικτείρησόν με.

Διαπλέων τὸν κοσμικὸν, θαλάσσης λύγε, τὴν πλοῦν ῥᾳθύμως, μανίᾳ περιπεσὼν, ἡδονῶν τοῦ σώματος· πρὸς μετανοίας ὅρμον με ἴθυνον.

Μαρτυρικά.

Πεκάθηραν ἀληθῶς, τὴν σηπεδόνα τῆς ἁμαρτίας, καρτερίας θείῳ ἅλατι, οἱ γεννάδαι Μάρτυρες, καὶ σωτηρίαν πᾶσιν ἐβράβευσαν.

Κυλιόμενοι ἐπὶ γῆς, καθάπερ λίθοι οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῆς πλάνης ὀχυρώματα, παντελῶς συνέτριψαν. διὸ τῷ πρεσβείαις Κύριε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν σε ἐν παντὶ, καιρῷ καὶ τόπῳ ἐπικαλοῦμαι, μὴ παρίδῃς με Παμάμωμε, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν Λυτρωτὴν ἐμὸν καὶ Σωτῆρά μου.

Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ὡς τεύξομαί σε τὸ ἔαρ τῆς ἀληθείας, παραληθέσι λόγοις προμηνύσας Κόσμῳ, γνόμτες μακαρίζομεν, ἀοίδιμε Πρόδρομε.

Σωτηριβρύτα με τῷ πλάσαντι εἰς ἐπηρείας, τῆς Παλαιᾶς μεσίτης, καὶ τῆς Νέας ὑπάρχων, ὅλον ἀναγκαίμισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Ὁ τὸν ἔρημον οἰκήσας ἀμέμπτῳ βίῳ, ἐρημωμένον πάσῃ παραβάσει τὸν νοῦν μου, θείαις ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τλασμὸς ἡμῖν καὶ λύτρωσις ἐγνωρίσθη, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, τοὺς ἐν κατανύξει σε, ψυχῆς μακαρίζοντας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀνάτειλόν σοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προ-
„σταγμάτων σου, ὅτι πρὸ σὲ Χριστὲ,
„τὸ πνεῦμά μου ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε.
„σὺ γὰρ πέλεις μου Θεὸς, καὶ πρὸς σὲ
„κατέφυγον, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Τροπάριον.

Ῥαθύμως διανύσαντα, τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, καὶ ταῖς ἀπάταις σκοτιζόμενον, τοῦ πλάνου καθεκάστην, Ἰησοῦ οἰκτείρησον, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας καὶ ζωῆς.

Ὑψώθη ἡ καρδία μου, ὑποβολαῖς τοῦ ὄφεως, καὶ κατηνέχθην πτῶμα μέγιστον. ἡ τῶν κατερραγμένων Ἰησοῦ ἀνόρθωσις, ἐπίστρεψον σῶσόν με, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν.

Μαρτυρικά.

Σταγόσι κατεσβέσατε, αἱμάτων τὴν πολύθεον, τῆς πλάνης κάμινον Μακάριοι, καὶ ὄμβροις ἰαμάτων φλογμὸν κατεπαύσατε, παθημάτων πάντοτε, τοῦ Σωτῆρος Ἀθληταί.

Ἱστάμενοι πρὸ Βήματος, καὶ μάστιξι ξαινόμενοι, καὶ κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, καὶ πλήθει ὁμιλοῦντες, χαλεπῶν κολάσεων, ἀκλινεῖς ἐμείνατε, ἐπινεύσει Θεϊκῇ.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου, ὑπάρχοντι Παρθένε, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον μετανοίας Ἄχραντε, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ.

Ἄλλος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἐρήμι κοῖς με ἄνθραξι, παθῶν ἐπαγωγαῖς, Ἐρήμου θρέμμα, πυρούμενον δρόσῳ, σοῦ τῶν πρεσβειῶν, τῆς τούτων βλάβης, διατήρησον ἄτρωτον.

Ὑπὸ τῆς σῆς βαπτίζεται, ἁγίας δεξιᾶς, Πατρὸς ἡ θεία, Παμμάκαρ δεξιὰ, σῴζουσα ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀπὸ πάσης στενώσεως.

Καταφυγήν σε Πρόδρομε, καὶ σκέπην κραταιὰν, καὶ μέγα τεῖχος πᾶς Κόσμος σε ἔχει, λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν ἠγάπησε, Θεός σε Ἰακὼβ, Παρθένε Κόρη, ἐπικαλλωπίζων πάντας διὰ σοῦ, ἀμαυρωθέντας παραβάσει τὸ πρότερον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί μου
„κατῆλθον εἰς Ἅδην· ἀλλ' ὡς ἐκ
„κήτους Ἰωνᾶς, οὕτω βοῶν· ἐκ βυθοῦ
„τῶν κακῶν μου ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ
„Θεοῦ καὶ Λόγε.

Τροπάριον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας, κατεβαρύνθην ὁ τάλας τὴν ψυχὴν, καὶ ἁμαρτίας ὕμνῳ κατηνέχθην. μετανοίας πρὸς φῶς με ἐξέγειρον Κύριε, καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ σῶσον.

Πῶς ἐπτώθην ὁ τάλας; πῶς ἐμακρύνθην Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ; πῶς οὐ λαμβάνω ἐν αἰσθήσει τὸ φρικτὸν κριτήριον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι; Ποιητά μου, οἰκτείρησόν με.

Μαρτυρικά.

Αὔρα ὤφθητε ὄντως, ἀναφωνοῦσα μέλος σωτήριον ἀεὶ, καὶ καθηδύνουσα πιστῶν καρδίας, καὶ τὴν μέθην τῆς πλάνης τελείως διώκετε, Ἀθληταὶ κατηγλαϊσμένοι.

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους τοὺς ἀνθρωπίνους, οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῇ πρὸ τὸν Κτίστην ἀνανεύσει θεϊκῇ, τῶν βασάνων τοὺς ἄθλους ὑπέφερον χαίροντες, ὡς ἐν σώματι ἀλλοτρίῳ.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, προστασία ἁπάντων τῶν πιστῶν, πρόστηθι ῥῦσαί με ἀπειλῆς, καὶ σκότους, τοῦ φρικτοῦ κριτηρίου ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἵνα πίστει ἀεὶ ὑμνῶ σε.

Εἰρ-

Digitized by Google

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, „καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολ„λῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυ„θοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τροπάριον.

Τίς σε βαπτίζων ἐν τοῖς ῥείθροις, τὸν ἁμαρτίας πάντων, τῶν ἀνθρώπων αἴροντα Δεσπότην. ὃν δυσωπεῖν μὴ ἐλλείπῃς Πρόδρομε, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κήρυξ ἀνεδείχθης μετανοίας, ἐν ᾗ συντήρησόν μου, τὴν καρδίαν κατεσπιλωμένην, ταῖς βλαβεραῖς ἁμαρτίαις Πρόδρομε, καὶ ἀνάνευσιν μὴ ἔχουσαν.

Ἤχησας ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις, ψυχαῖς τοῦ Λόγου Μάκαρ, τὴν ἐπίβασιν ἐλευσομένην. ὅθεν φωναῖς ἀσιγήτοις ἅπασα, Ἐκκλησία μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Νόμου διετράνωσαν εἰκόνες, τὴν σὴν φρικτὴν λοχείαν, Θεονύμφευτε. ὧν τὰς ἐκβάσεις, ἡμεῖς νυνὶ καθορῶντες Δέσποινα, ἐπαξίως σὲ δοξάζομεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τῇ Εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ προσκυνήσαν„τες Παῖδες Ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμά„ζοντο ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ. ἐν „καμίνῳ γὰρ πυρὸς, ὡς ἐν θαλάμῳ φω„τεινῷ ἐχόρευον βοῶντες· εὐλογητὸς ὁ „Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρ.

Νέον βρέφος ὁραθεὶς τῆς παλαιᾶς καταδίκης, λυτροῦσαι Κόσμον Χριστὲ, ὡς εὔσπλαγχνος. διὸ βοῶ, πεπαλαιωμένον ἁμαρτίαις πολλαῖς, καινοποίησον Σωτὴρ, καὶ σῷσόν με βοῶντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ποτὲ τὸν Μανασσῆν μετανοήσαντα σῴσας, ὁ οἰκτειρήσας Πόρνην δακρύουσαν, ὁ τὸν Λῃστὴν λόγῳ δικαιώσας, τὸν πολλὰ καὶ χαλεπὰ ἡμαρτηκότα σοι Σωτὴρ, κἀμὲ βοῶντα δέξαι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ναυαγίου χαλεποῦ, πολυθείας κρατούσης τὴν Οἰκουμένην, νηὶ χρησάμενοι τῆς εὐσεβείας οἱ Ἀθλοφόροι, κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς ἀπέπλευσαν βοῶντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταμπρυνόμενοι σαφῶς, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, ἐν ταῖς βασάνοις ἐδοκιμάζοντο οἱ Ἀθληταὶ, ἀποδεδειγμένοι ἐκσφραγίσματα σεπτὰ, Παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ταμείοις Οὐρανίοις, ἐν ἀφθαρσίᾳ πολλῇ ἐθησαυρίσθησαν νῦν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα, Πάναγνε Δέσποινα, τοῦτον ἀεὶ Ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν τὴν ἄφεσιν λαβόντες, ὑμνολογῶμεν αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Μείζων παντὸς γεννητοῦ ἀποδειχθεὶς, Προφῆτα Θεοῦ, μεγάλως ἁμαρτῶντά με, μεγίστῃ πρεσβείᾳ σου, φλογὸς μεγίστης ῥῦσαι, ὅπως σε μακαρίζω.

Ἄκαρπος ὤφθην Συκῆ, καὶ τὴν τομὴν πτοῦμαι· βελτίωσόν με μεσιτείᾳ σου, καὶ ἔγκαρπον ποίησον, ὅπως σε μακαρίζω Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Κοίμισον πᾶσαν ἐχθροῦ, ἐγειρομένην βλάβην, κατὰ τῶν πίστει προστρεχόντων σοι, ἀγρύπνοις πρεσβείαις σου, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ὅλων, Πρόδρομε Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ἀπαγωγῆς πονηρᾶς, καὶ προνομῆς Παρθένε, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἀλάστορος, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς σὲ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, ἀεὶ δοξολογοῦντας.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν πυρὶ φλογὸς παρίστανταί σοι, „Χερουβὶμ, Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶ„σα Κτίσις ὕμνον ᾄδει σοι τερπνὸν, ὑ„μνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς „πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Οὐκ ἐνέμεινα τῷ φόβῳ σου, οὐ τῶν σῶν ἐντολῶν ἤκουσα, τὸ θέλημά σου οὐκ ἐποίησα ποτέ. τί γένωμαι ὁ τάλας, φιλάν-

Digitized by Google

λάνθρωπος ὑπάρχων, οἰκτείρησόν με δῶρον Σωτὴρ, καὶ μή με ἀπορρίψῃς.

Γεωργὲ καλῶν τοῦ φόβου τῇ δρεπάνῃ, βοῶ, ἔκτιλλον προρρίζους πάντας ἀκανθώδεις λογισμοὺς, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, καὶ σπόρῳ μετανοίας, βλαστάνειν σωτηρίας Χριστὲ; ἀξίωσόν με στάχυν.

Μαρτυρικά.

Ἐπλατύνθησαν στενούμενοι ἐν βασάνοις πολλαῖς, χάριτι οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἐστένωσαν ἐχθροῦ, ὁδοὺς βαράθρων πλήρεις, καὶ νῦν καθοδηγοῦσιν ἡμᾶς πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ.

Ἐναυάγησεν ὁ δόλιος, ἐμπεσὼν εἰς βυθὸν Μάρτυρες, τῆς καρτερίας καὶ ἀθλήσεως ὑμῶν, καὶ κεῖται ὑπὸ πάντων γελώμενος ἄφρων, ὑμεῖς δὲ τῆς νίκης ἀεὶ, στεφάνοις ἐγκοσμεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κοιλία σου Παράμωμε, θημωνία σεπτῆς ἄλωνος ἐδείχθη Κόσμῳ, σῖτον φέρουσα ζωῆς, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα. διό σε, ὡς αἰτίαν ἁπάντων τῶν καλῶν, οἱ πιστοὶ συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἀυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε,
„ τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας,
„ συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας
„ μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε
„ ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ῥαθυμίας με ὕπνῳ κρατούμενον, καὶ ὁμίχλῃ κακίας σκοτούμενον, φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου, ἐπανόρθεν καὶ δίδου, ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀρετῶν εὐσχημόνως πορεύεσθαι.

Πειρασμῶν με χειμάζει κλυδώνιον, καὶ παθῶν καταιγὶς συνταράσσει με. χεῖρά μοι δίδου Πρόδρομε, ἐμβιβάζων πρὸς ὅρμον τῆς μετανοίας, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸν αἴροντα Κόσμου τὰ πταίσματα ποταμίοις βαπτίσας ἐν ὕδασι, τὴν τῶν κακῶν μου ἄβυσσον, ἀποξήρανον ῥείθροις τῶν πρεσβειῶν σου, Ἰωάννη μακάριε Πρόδρομε.

Θεωρήσας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐνωτίσθης φωνῆς τοῦ Γεννήτορος, προσμαρτυρούσης Πρόδρομε, ὑπὸ σοῦ τῷ ἀρρήτως βαπτιζομένῳ Ἰησοῦ· ὃν δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, συντριβέντα με ὅλον ἀνάπλασον, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ σὲ μακαρίζω, Θεοτόκε Παρθένε Πανύμνητε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ.
„ καθεῖλε γὰρ Δυνάστας ἀπὸ Θρόνων,
„ καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.
„ ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ
„ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰ-
„ ρήνης.

Τροπάριον.

Τὸν ἠνεῴχθη ὁ Νυμφὼν ὁ μυστικὸς, οἱ φρόνιμοι κοσμοῦσι τὰς λαμπάδας, ἐλαίῳ τῶν ἀρετῶν, καὶ εἰσέρχονται φαιδροί. ἀπόθου τὸν ὕμνον, ὦ ψυχὴ, τῆς ῥαθυμίας, ὅπως συνεισέλθῃς, τῷ Χριστῷ λαμπαδηφοροῦσα.

Ὡς Πόρνη κατέχω σου τοὺς πόδας νοητῶς, καὶ δάκρυσιν ἐκπλύνω τούτους Λόγε· ἀπόπλυνόν με Σωτὴρ, τοῦ βορβόρου τῶν παθῶν, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε νῦν κἀμοὶ ὑποφωνήσας, ὅπως σου τὴν ἄμετρον, ὑμνῶ εὐσπλαγχνίαν.

Μαρτυρικά.

Σκιρτώσῃ καρδίᾳ, γηθομένῃ τε ψυχῇ, οἱ Μάρτυρες τὰ ἄνω κατοικοῦσι· τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, ὥσπερ κόσμον εὐπρεπῆ ἀεὶ κεκτημένοι· καὶ ἡμῖν εἰρήνην ἐξαιτοῦσι, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πταισμάτων λύσιν.

Ἡγίασται ἅπας τόπος, θεῖοι Ἀθληταὶ, τὰ Λείψανα ὑμῶν, καθάπερ ἄλλην ὁ Ἰσραὴλ Κιβωτὸν, κεκτημένος ἐν δεινοῖς. ἀγάλλεται δὲ ὁ Οὐρανὸς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, τὰς ψυχὰς Μακάριοι, ἡμῶν κεκτημένος.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Κόρη, τὸν φιλάγαθον Θεὸν κυήσασα, ἀγάθυνον βοῶ σοι, κεκακωμένην

Digitized by Google

μένην δεινῶς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς πονηραῖς ἐπιβουλαῖς τοῦ πλάνου, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ, τὴν ἐλπίδα πάντων.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, „τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρ„θένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλα„στήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήν„θησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις Χριστὸς ὁ Κύριος. ὃν δυσώπει Μάκαρ Πρόδρομε, κατὰ παθῶν με ἐνισχύσαι, καὶ πάσης προσβολῆς τοῦ ἀλάστορος, τὸ θεῖον ἐργαζόμενον θέλημα, ὅπως ὑμνῶ σε εὐωδούμενος.

Ὡραία τρυγὼν καὶ χελιδὼν ἡδύλαλος, ἀνεδείχθης θεῖε Πρόδρομε, ἔαρ μηνύουσα τὸ θεῖον Χριστόν· ὃν ἐκδυσώπει χειμῶνός με, ῥυσθῆναι ψυχοφθόρου καὶ κλύδωνος, τῆς ἁμαρτίας, ἱκετεύω σε.

Σκιρτήσας Νηδύϊ τῆς Μητρὸς, ἐμήνυσας ἐκ Παρθένου τὸν ἐκλάμψαντα. τοῦτον ἱκέτευε, σαρκός μου σκιρτήματα, νεκρῶσαι νεκροῦντά με, πληρῶσαί τε χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, ὅπως ὑμνῶ σε Θεῖε Πρόδρομε.

Ἡκρίσις ἀνίλεως ψυχὴ, τοῖς ἔλεος μὴ ποιοῦσιν. ὅρα πρόσεχε, ἔλαιον λάβε τὴν λαμπάδα, δυνάμενον τηρεῖν σου ἀκοίμητον· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, γρηγόρησον, μὴ ἐσβεσμένην σχῇς προαίρεσιν.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθον τέξασα Θεὸν φιλάγαθε Θεοτόκε, τοῦτον αἴτησαι, πάσης με ῥύσασθαι κακίας, καὶ τούτου καρδιῶσαι τῷ ἔρωτι, σαρκὸς ἡδυπαθείας μισήσαντα, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων, ἅ. Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου Ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν. ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με Σωτὴρ, καὶ μὴ φέρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῷσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἀγγέλων συμμέτοχοι, γεγόνατε Ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες. πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπατε τερπνὰ, ὡς ἀνύπαρκτα. τὴν πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε. ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παντάνασσα, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ καύχημα, Αἱρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων, μηδὲ τιμώντων Πάναγνε, τὴν σεβάσμιον Εἰκόνα σου.

Τῇ Γ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος. διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν. ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὸν κλαυθμὸν, καὶ τῆς Πόρνης Λόγε τὰ δάκρυα, προσδεξάμενος Χριστὲ, καὶ τὸν Τελώνην μόνον στενάξαντα, οἰκτείρας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ ἐμὲ προσπίπτοντα, καὶ αἰτούμενον, πταισμάτων συγχώρησιν, δοθῆναί μοι Κύριε Ὑπεράγαθε, λύτρωσαι τῆς ἐκεῖ, Γεέννης ὡς εὔσπλαγχνος.

Μῆς στειρώσεως δεσμὰ, διαλύσας μέγιστε Πρόδρομε, τὴν ἀκαρπίαν τῆς ἐμῆς, ταπεινῆς καρδίας διάλυσον, καὶ φέρειν εὐόδωσον, ἐναρέτους πράξεις τῇ μεσιτείᾳ σου· δι' ὧν ἀπολήψομαι, ζωὴν τὴν ἀδάπανον, ἀνακράζων Χριστῷ· μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Συντριβόμενοι ποιναῖς, καὶ θηρίοις βρῶμα διδόμενοι, καὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ῥιπτόμενοι, πυρὶ δα-

Digitized by Google

δαπαμώμενοι, ἢ ὠμωτάτῃ κρίσει καταξεόμενοι, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε, Παναύφημοι Μάρτυρες, ὃν πάντοτε ἱκετεύσατε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα.

Ἀνακαθάραντες τὸν νοῦν, τῇ Τριάδι πάντες βοήσωμεν· Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα Ἅγιον ἢ ὁμότιμον, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς εἰλικρινεῖ σοι πόθῳ λατρεύοντας, μιᾷ τῇ Θεότητι, Βασιλείᾳ δόξῃ τε, καὶ κραυγάζοντας· μνήσθη τι ἢ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νὸν συνάναρχον Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι σύνθρονον, ὑπεδέξω ἐν Γαστρὶ, ἢ ὑπὲρ νοῦν, ἢ λόγον ἐκύησας, γενόμενον Ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, Μαρία Θεόνυμφε, χωρίον εὐρύχωρον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν αἴτισαι ἐκτενῶς, σῴζεσθαι τοὺς δούλους σου.

ΤῇΓ'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐκ γῆς με τὰ πρότερον, δημιουργήσας Φιλάνθρωπε, σῇ Εἰκόνι ἐτίμησας τρυφὴν χαρισάμενος, τὴν ἐν Παραδείσῳ· καὶ γνώσεως ξύλῳ, δελεασθέντα ἢ φθορᾷ, ὑποπεσόντα πάλιν ἀνέστησας, βροτὸς αὐτὸς γενόμενος, ἢ σταυρωθεὶς ὁ ἀθάνατος, διὰ ἔλεος ἄμετρον, ἢ πολλὴν συγκατάβασιν.

Οἶκτον δι' ἀμέτρητον, ὁ Ποιητής μου καὶ Κύριος, μὴ λιπὼν τὸν Γεννήτορα, τῇ γῇ ἐπεδήμησεν, ἑαυτὸν κενώσας, μορφήν τε τῶν δούλων, ἀναλαβὼν ὡς ἀγαθὸς, ἐκ τῆς Παρθένου, καθὼς ηὐδόκησε, ἢ Σταύρωσιν ὑπέμεινε, σαρκὶ παθὼν ὁ ἀθάνατος, καὶ τὸν θάνατον ἔλυσε, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔσωσε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τὴν ἁμαρτίαν ὡς εὔσπλαγχνος, ἑαυτῷ συνεσταύρωσας, ἁρὰν δὲ ἐξήλειψας, τρήσει τῇ τῶν ἥλων, ἢ τοῦ Πρωτοπλάστου, λόγχῃ νυγείς σου τὴν πλευρὰν, Χριστὲ διέρρηξας τὸ χειρόγραφον. ὑμνῶ σου τὰ Παθήματα, δοξολογῶ σου τὴν Ἔγερσιν, δι' ἧς πάντας ἐζώωσας, νεκρωθέντας τοῖς πάθεσιν.

Ἕτερα ϛ. τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Νὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε Πανύμνητε, ἢ πάντα τὰ τραύματα, ἢ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνὴ, ἢ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον. ὅπως τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Νὸ χαῦνον ἢ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς με μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν ἢ δύναμιν, τοῦ φόβῳ ἢ πόθῳ, ποιεῖν τε ἢ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἢ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον ἐξιστᾷν ἢ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθὴ, ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, ἢ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Δόξα, ἢ νῦν. Σταυροθ'. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πάναγνος Δέσποινα, ἢ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. Σταυρώσιμα.

Ὅπλον ἀήττητον Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, ἢ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικόν.

Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ Ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀῤῥήτῳ σου καὶ θείᾳ, συγκαταβάσει φιλάνθρωπε.

Τῇ Δ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἥλο.

Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Παναμώμητος Ἀμνὰς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπλουττομένη· τί τοῦτο τὸ καινὸν καὶ ξένον θέαμα, γλυκύτατε Υἱὲ, πῶς φέρεις ταῦτα ἑκών; πῶς ὑπομένεις Σταύρωσιν ἑκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον Θάνατον; δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Πλαστουργὲ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β'. ἥλο. κα. Σταυρώσιμα.

Μαχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἀνέλε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτὴρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἥπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε Ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ'. ἥλο. κα. Σταυρώσιμα.

Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστὲ, Ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτῃ με θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Πῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι· Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ Λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὶ Σταυροῦ σε Δυνατὲ κρεμασθέντα, καταμοῦσα ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη, ἔλεγε δακρύουσα· τίς σου ἡ ἀπόῤῥητος, συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρῖναι μέλλοντα Θεόν; ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ Δ'. Πρωΐ, Καμὼν Σταυρώσιμος.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὁ Σταυρός ἐστιν ὅπλον εἰς σωτηρίαν.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀ-
„ βρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύ-
„ σας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως
„ χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν
„ τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάριον.

Ὁ τείνας τὸν Οὐρανὸν, ἐξέτεινας ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας, ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῷ με τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν, ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καθ' ἑκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἑτοιμάζοντος.

Μαρτυρικά.

Ποῖς πόνοις, πόνου παντὸς τὸν πρόξενον κατηδαφίσατε, καὶ νῦν κληροῦσθε ἄπονον ζωὴν, πάντα πόνον κουφίζοντες, ἐκ τῶν ψυχῶν Μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Ἀλύτοις δεσμοῖς, ὑμεῖς ἐδήσατε τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι Σοφοὶ, τὸν δεθέντα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν Τόκον, ἄφθορος διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἄχραντε Σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα. ὅθεν πιστοί σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Ἕτερος Καμὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὠδὴ τετάρτη τῇ Θεοτόκῳ Κόρῃ.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ὡς οὖσα καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς Κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθεσι δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ἡ μόνη τῇ ὑπὲρ νοῦν Κυήσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι. δεδουλωμένον Πάναγνε, ταῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία
„ σου, Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς
„ Κύριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Τροπάριον.

Ὑψούμενος ἐν Σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔκπτωσας, Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τρομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν ἤμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἠνοίκται, Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε.

Μαρτυρικά.

Οἱ πύρινοι ποταμοὶ, τοὺς τῆς ἀπάτης ποταμοὺς ἔπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἔσβεσαν, τῆς πολυθείας οἱ Μάρτυρες.

Σταυρούμενοι καὶ εἰς Γῆν, τυμπανιζόμενοι Χριστοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας ἐσφάξατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἠάμωμος σὲ Ἀμνὰς, ἀναρτηθέντα ἐν Σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν, ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
„ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
„ τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ. οὐ γάρ
„ ἐστιν ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Τὴν ἀνωτέραν Χερουβὶμ, ἱκετεύωσε Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄφεως, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, δεῖξον ἀνώτερον.

Ἐν τῇ ἐτάσει τῇ φρικτῇ, ὅταν μέλλῃ με Κύριος, κατακρῖναι τὸν πολλὰ, ἡμαρτηκότα Πανάμωμε, εὕρω ῥυομένην σε, τῆς καταδίκης με.

Τοῖς

Ῥοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχνους μου τρόπους μετάβαλε, συμπαθείᾳ σου, Χριστὲ, ἀσυμπαθῆ με ὑπάρχοντα, σῷσον παρακλήσεσι, τῆς Κυησάσης σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ „Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύ„νης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως „κραυγάζουσα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ἐπαρθέντα σε ἐν Ξύλῳ ἐθελουσίως, καταμοῶν ὁ Ἥλιος, Ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἐνεδύσατο, καὶ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ καταπέτασμα.

Σταυρουμένου σου καὶ λόγχῃ ἐκκεντουμένου, ἡ στρεφομένη Κύριε, ῥομφαία ἐδίδου, νῶτα τῇ κελεύσει σου, Λῃστῇ τῷ εὐγνώμονι, ἀνυμνολογοῦντι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά.

Μειχιζόμενοι τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ σου, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε, ἄτρωτοι τῷ βέλει, τῆς κακίας ὤφθησαν, καὶ τείχη κατέστρεψαν, εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Τερεῖα ὥσπερ ἄμωμα, καὶ θυσίαι, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, Μάρτυρες, πτωχεύσαντι, Κυρίῳ προσήχθητε, πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεκοῦσα, καὶ Παρθενίαν ἄμωμον ἡ μόνη κεκτημένη, Ξύλῳ ἀναρτώμενον, ὡς ἔγνως τὸν Κύριον, πόνοις τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἁγιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος Οἶκος, τοῦ κενωθέντος Ἄχραντε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, ψυχήν μου ἁγίασον, καὶ τὸν λογισμὸν φωταγώγησον.

Ῥιπιζόμενον τῷ λαίλαπι τῆς κακίας, λογισμόν μου Δέσποινα, καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὅλον βυθιζόμενον, πρεσβείαις σου στήριξον, καὶ τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Ὁ παλάτιον Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τὸν οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον νῦν ἐκδυσωπῶσε, οἶκον τῆς Τριάδος με, εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, σπήλαιον λῃστῶν χρηματίσματα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν Κόσμον ἐ„λήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, „ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν„τάς σε.

Τροπάριον.

Νυγείσης σου πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ὦ Δέσποτα θεῖα ῥεῖθρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει, εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

Ὁ τίμιος Σταυρὸς κατ' ἐχθρῶν ἐστὶ τρόπαιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Πυρίνοις οἱ θνητοὶ, Λειτουργοῖς νῦν συνήφθησαν, πῦρ ἔνυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων βασάνων, ὡς Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

Ἀνόμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τὴν ἄλυτον πρὸς τὸν Κτίστην τῆς ψυχῆς ἐβεβαίου, τῶν Μαρτύρων διάθεσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ μόνος Ἀγαθὸς, ὑποδὺς Μήτραν ἄφθορον, σαρκούμενος καθωράθη, καὶ σταυρούμενος ὅπως, φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσηται.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα, Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμὴν ζώωσον ψυχὴν, φαρμαχθεῖσαν δήγματι τῷ τοῦ ὄφεως, καὶ εἰς ὄρη Δέσποινα, πλανωμένην παραβάσεως.

Μῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, τῷ κράτει τῶν δεινῶν, πηγνυμένην μου τὴν ψυχὴν, εἰς θερμὴν τοῦ Κτίσαντος, θείαν ἀγάπησιν, εὐσεβῶς συγκίνησον, Θεοτόκε Παναμώμητε.

Ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, Ἁγνὴ ἐν γυναιξὶ, τὴν ταλαίπωρόν μου ψυχὴν, ἐμπαθοῦς μωμήσεως, νῦν ἐλευθέρωσον, καὶ ἁγνῶς βιῶσαί με, μεσιτείαις σου, εὐόδωσον.

Ὠδὴ

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων,
„ λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ
„ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Τροπάριον.

Ὁ πάσης, ἀνωτάτω τιμῆς ὢν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι ἠνέσχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα, καὶ τιμήσῃς, καὶ Σταυρῷ διασώσῃ Φιλάνθρωπε.

Νεκρὸς μὲν, ἐχρημάτισας Ξύλῳ ὑψούμενος, τὸν νεκρωτὴν δὲν εἰργάσω, καὶ νεκρὸν καὶ πάσης πεπληρωμένον, νῦν αἰσχύνης, Ποιητά μου, ὑμνῶ σου τὴν δύναμιν.

Μαρτυρικά.

Ἐτρώθη, τῷ τιτρώσκειν ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος, ταῖς ἀνεικέστοις βασάνοις, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται, καὶ ὁρᾶται, ὑπὸ πάντων γελώμενος Μάρτυρες.

Τάσεις, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα· κόνις κειμένη ἐν τάφῳ, ὡσεὶ κόνιν δαίμονας διαλύει, καὶ ποικίλα, θεραπεύει σωμάτων νοσήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλοις σε, ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε, καὶ λύπης νῦν τῇ ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν σπαράττομαι, ὦ Ποιητά μου, ἡ Παρθένος ἐβόα δακρύουσα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Θανάτου, ἀναιρέτης ὁ Τόκος σου γέγονεν, ὡς τῶν θανόντων Παρθένε, καὶ ζωὴ καὶ λύτρωσις. διὰ τοῦτο, δυσωπῶ σε, τὴν ψυχήν μου θανοῦσαν ἀνάστησον.

Ἔκτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα Φιλάνθρωπε, ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου, κλυδωνιζομένῳ, ταῖς ἱκεσίαις, τῆς Μητρός σου, καὶ τῶν ἄνω ἀπείρων Δυνάμεων.

Ἡ χώρα, ἡ τὸν θεῖον βλαστήσασα ἄσταχυν, τὴν χερσωθεῖσαν ψυχήν μου, καὶ λιμῷ τῶν θείων ἐκτηκομένην, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ θρέψον, τοῦ Υἱοῦ σου ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες
„ τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλ-
„ λον, ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύ-
„ γαζον· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς
„ δόξης σου Κύριε.

Τροπάριον.

Σταυροῦσαι θέλων, ἐπὶ Σταυροῦ γυμνὸς Ἀθάνατε μόνε, ὁ ἐνδύων νέφεσιν οὐρανὸν, καὶ τὸ πάλαι τοὺς Προπάτορας ἀπογυμνώσαντα, ἐπενδύεις αἰσχύνην αἰώνιον.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν Ἀδὰμ ἐγήγερται· λόγχῃ ἐκεντήθης Δέσποτα τὴν πλευρὰν, καὶ πληγὴν καιρίαν ἔλαβεν, ὁ πολυμήχανος. εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ὡραιοτάτως τῷ ὡραίῳ λόγῳ ἐνούμενοι, Κόσμου παντελῶς, πανεύφημοι Ἀθληταὶ, ἐχωρίσθητε δεσμούμενοι, καὶ συντριβόμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀεὶ συμποδίζοντες.

Τείχη τῆς πλάνης, ἀναμοχλεύσει θείᾳ κατέαξαν, θείων παθημάτων ὄντως οἱ Ἀθληταὶ, καὶ πιστοῖς τεῖχος ἐδείχθησαν, καὶ φυλακτήριον, τοῖς εὐσεβῶς αὐτοὺς μακαρίζουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐν καμίνῳ, δρόσον ὀφθέντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν, Κόρη μηδαμῶς δὲ φλέξαντα τὴν νηδὺν τὴν σὴν, βλέπουσα κρεμάμενον, Ξύλῳ ἐδόξαζες, τὴν ὑπὲρ νοῦν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον Ὄρος, ἐξ οὗ ὁ λίθος τέτμηται Κόρη, ὁ συντρίψας στήλας δαιμονικὰς τῆς ψυχῆς μου τὰ ἰνδάλματα, καὶ τῆς καρδίας μου, τὴν λιθώδη ἀπέλασον πώρωσιν.

Οὐκ ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμένη ἐν τῇ Μήτρᾳ σου Κόρη, τὸν προβλέψει γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε βούλεται σαλεύοντα. διό με στήριξον, ταῖς προσβολαῖς ἐχθροῦ σαλευόμενον.

Καταβαλοῦσα, τὰ σαρκικά μου φρονήματα, ὅλον Θεοτόκε, δεῖξον πνευματικὸν, ἀρεταῖς κατακοσμοῦσά με, ὃν ὁ παμπόνηρος, ἡδονῶν ἀκοσμίᾳ ἠμαύρωσεν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων
„ χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυ-
„ ρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζω-
„ σάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐραστὰι, Παῖδες
„ κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
„ γα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ἡ πλωσας παλάμας ἐν Σταυρῷ, χει-
ρὸς ἁμάρτημα ἀκρατοῦς Δέσποτα,
θέλων ἰάσασθαι, ἥλοις δὲ προσηλώθης,
ἅπαν νόσημα τοῦ Πρωτοπλάστου, ἐξηλῶν
ἐμπαθὲς Κύριε, μελῳδοῦντος· πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τῆς σῆς νυγείσης
θείας πλευρᾶς, τοῦ Πρωτοπλά-
στου Ἀδάμ. ῥανίσιν Αἵματος Δέσποτα, ἁ-
γιάζεται ἡ σύμπασα, εὐχαριστίας ἐν φω-
ναῖς, ἀεὶ κραυγάζουσα· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μαρτυρικά.

Ἵσταντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ὡς δροσιζό-
μενοι, οὐ φλογιζόμενοι, οἱ παναοί-
διμοι Μάρτυρες, καὶ τῶν Παίδων ἀναμέλ-
ποντες, ἐν συμφωνίᾳ μυστικῇ, τὴν θείαν
ὄντως ᾠδήν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνύστακτον φέροντες πυρσὸν, τῆς προ-
αιρέσεως, σκότει κολάσεως, οὐ πα-
ρετράπητε Μάρτυρες, ἀλλ' ἐνθέως δυνα-
μούμενοι, ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς, βοῶν-
τες ἄδυτον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα Χριστὸν, καὶ τὸν
νεκρώσαντα, βροτοὺς νεκροῦντα ἐχ-
θρὸν, ἡ πολυύμνητος Δέσποινα, ὡς Δε-
σπότην ὕμνει κλαίουσα, καὶ τὸ μακρόθυμον
αὐτοῦ ἀποθαυμάζουσα ἀνεβόα· πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὥριμον ἐκύησας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ θά-
νατος φαγὼν ἀπώλετο. διὸ κραυ-
γάζω σοι· Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἁ-
μαρτίας με, θανατωθέντα δολερῶς, ζώω-
σον μέλποντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοίμησον κινήσεις ἐμπαθεῖς, τῆς δια-
νοίας μου, τῇ ἀκοιμήτῳ σου πρεσβείᾳ,
Πάναγνε Δέσποινα, καὶ ἀνάστησον ἐξ ὕπνου-
με, τῆς ῥᾳθυμίας μελῳδεῖν, γρηγορούσῃ
ψυχῇ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Οὐχ ἕξεις ταλαίπωρε ψυχὴ, ἐκεῖ συν-
ήγορον, κατηγορούσης σου, τῆς φαύ-
λης πράξεως ἄμετρα· διὰ τοῦτο μεταμέλη-
σον, καὶ συνεργὸν πρὸς τὸ καλὸν, τὴν μό-
νην Ἄχραντον, προσλαμβάνου. μόνη γὰρ
πέλει βροτῶν καταφύγιον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τίθος ἀχειρότμητος Ὄρους, ἐξ ἀλα-
„ ξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος
„ ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώ-
„ σας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ
„ Θεοτόκε μεγαλυνόμεν.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ ἡ Ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ Σταυροῦ
πᾶσιν ὡράθη. Ἥλιος δὲ τοῦτο μὴ φέ-
ρων, ἀκτῖνας πούει καὶ γῆ σαλεύεται,
καὶ λογισμοὶ στηρίζονται, ἐπ' εὐσεβείᾳ
καὶ σεμνότητι.

Ὦ πῶς σε ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν Νομο-
δότην κατακρίνει, Ξύλῳ, Ἰησοῦ
μου τεθνᾶναι, Ζωὴν τῶν ὅλων ὄντα καὶ
Κύριον, καὶ διὰ Πάθους ἅπασι βροτοῖς
παρέχοντα ἀπάθειαν.

Μαρτυρικά.

Στόμασιν ὑμῶν Θεολόγοις, ἀνεκηρύξατε
πανσόφως, Σάρκωσιν τοῦ Λόγου ἐν
μέσῳ, παρανομούντων ἐχθρῶν Πανεύ-
φημοι, καὶ ἱερῶς ἀθλήσαντες, νίκης στε-
φάνοις κατεστέφθητε.

Ἡμεροφαεῖς ὡς Ἀστέρες, πᾶσαν τὴν
Κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν
ἀναλάμψει, καὶ ἰαμάτων θείαις λαμπρό-
τησι, καὶ τῶν παθῶν σκεδάζετε, νύκτα βα-
θεῖαν θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, τῇ ἁ-
μαρτίᾳ σκοτισθεῖσαν, λῦσον τῶν κα-
κῶν

Digitized by Google

κῶν μου τὰ νέφη, φωτὸς Νεφέλη, ἡ σκοτιζόμενον, Ἥλιον πάλαι βλέψασα, ἐν τῷ σταυροῦσθαι τὸν Ἀθάνατον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν κακῶν μου, τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ Υἱοῦ σου· λῦσον τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου πεπεδημένην, καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρόσδησον, Παρθενομῆτορ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἡ τῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν στενωθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ προσβολῇ ἐναντίᾳ, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ στενῆς ὁδεύειν με, ἐνδυναμοῦσα τρίβου πάντοτε.

Ἵνα σε δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ῥῦσαι, τῆς ἁμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Σταυρώσιμα.

Μεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ Πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰ μὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα. διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ἡμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας Ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν Τυράννων αἱ ἀπειλαὶ, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν Σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἥλοις πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῇ λόγχῃ σε τιτρωσκόμενον, καταποῦσα ἡ Μήτηρ σου θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴ μοι Τέκνον ποθεινὸν, πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἅδῃ χορηγοῦντα ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως, χαροποιῶν οὓ ἠγάπησας.

Τῇ Δ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, διὰ πολλὴν Χριστὲ ἀγαθότητα. ἐκεντήθης τὴν πλευρὰν, δύω κρουνοὺς πηγάσας ἀφέσεως, ἡ γῆ δὲ μὴ φέρουσα, καθορᾷν τὸ τόλμημα ἐκυμαίνετο, αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, ἐσβέννυτο Ἥλιος, ἐσαλεύοντο, ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Τῆς ταθείσης ἀκρατῶς, χειρὸς ἐν ξύλῳ πάλαι τῆς γνώσεως, τοῦ Προπάτορος Ἀδὰμ, ἐπανορθῶν Χριστὲ τὸ ὀλίσθημα, ἐτάθης θελήματι, καὶ τὰς σὰς ἡλώθης χεῖρας Μακρόθυμε, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, χειρί σου δι' ἄμετρον ἀγαθότητα. δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν Λόγε εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς ὑπερτάταις Ἅγιοι λάμψεσι, τῶν ἀγώνων τῶν καλῶν, δι' ὧν τὸ σκότος ἅπαν ἐδύσατε, τὸ τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον ἐσκηνώσατε, μεθέξει θεούμενοι, καὶ πᾶσιν αὐγάζοντες φέγγος γνώσεως, τοῖς καταχρέως ὑμᾶς μακαρίζουσι. Δόξα.

Τέρας, δόξαν, καὶ τιμὴν, τῇ πανταιτίῳ Τριάδι νέμωμεν, καὶ τρισαγίαις ἐν φωναῖς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον προσφέροντες, Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἀνακράζωμεν. Λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, φωνὴν ἀναμέλποντες καὶ κραυγάζοντες· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτώμενον Σταυρῷ, ἐθελουσίως βλέπουσα Ἄχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἐκπληττομένη κλαίουσα ἔλεγες· πῦ ἔδυ τὸ κάλλος σου, τοῦ τὰ πάντα Κύριε καλλωπίσαντος; τί ταῦτα ἀχάριστος, ἀπέδωκε δῆμός σοι ἀντὶ ἀγαθῶν; δόξα Λόγε τῇ σῇ ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἢ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Στερροτάτῳ φρονήματι, στρατευσάμενοι ἔνδοξοι, κατὰ τοῦ ἀλάστορος παρετάξασθε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Πνεύματος, γενναίως φραξάμενοι, καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχὺν, τῶν δαιμόνων ὀλέσαντες, ἀφηρπάσατε, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὥσπερ σκῦλα. διὰ τοῦτο εἰς αἰῶνας, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Σταυροτύπως ἁπλώσασα, τὴν σαγήνην τῆς Πίστεως, δωδεκὰς ἡ θεία τῶν Ἀποστόλων σου, πάντα τὰ Ἔθνη ἐξώγρησε, Χριστὲ, πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ θαλάσσας ἁλμυρὰς, καὶ παθῶν ἀπεξήρανε. διὰ τοῦτό σε, δυσωπῶ τοῦ βυθοῦ με τῶν πταισμάτων, ἀνακάλεσαι ταῖς τούτων, πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Δωδεκὰς ἡ θεόλεκτος, Ἀποστόλων καὶ πάντιμος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ᾄσμασι, Πέτρος, καὶ Παῦλος, Ἰάκωβος, Λουκᾶς, Ἰωάννης τε, καὶ Ματθαῖος, καὶ Θωμᾶς, Μάρκος Σίμων, καὶ Φίλιππος, καὶ ὁ ἔνδοξος, νῦν Ἀνδρέας τιμάσθω, σὺν τῷ θείῳ, καὶ σοφῷ Βαρθολομαίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἑβδομήκοντα.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Μύρῳ θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς Ἱερώτατε, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε. διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν παναγίαν Νικόλαε.

Ὡς λαμπτῆρά σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ στερεώματι ἀναλάμψαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθυμίας χειμῶνα, καὶ γαλήνην, ἐργασάμενον βαθεῖαν, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρὼν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, ὡς ῥύστης θερμότατος, ὡς προστάτης ἀληθὴς, τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ, τῶν Ἀγγέλων, συμπολῖτα τῶν Ὁσίων, καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν Γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως Ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νυμθλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Εἰς τὸν ἢ. ἢ. Ἀποστολικά.

Νῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστὲ, καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Νοὺς ἀγραμμάτους Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς Παντοδύναμος. Μαρτυρικόν.

Τερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν· ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ Ε'. Πρωΐ, Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α'. ἐλλό. κα. Ἀποστολικά. Ἦχος δ'.

Ὁ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς σου Χριστὲ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν Εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμψας τὸν Κόσμον. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε. λύσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν β'. ἐλλό. κα. Ἀποστολικά.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰς πᾶσαν διέδραμεν, ἡμῶν ὁ φθόγγος τὴν γῆν, καὶ πλάνης ἐμώρανε σοφίαν ἄσοφον, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι· εἵλκυσε τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ἔδειξε δὲ τοῖς πᾶσι, σωτηρίας τὴν τρίβον. διὸ νῦν ἐπαξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Νῆς Πίστεως Κήρυκας, τοὺς Μαθητάς σου Σωτὴρ, τῷ Κόσμῳ ἀνέδειξας, καθοδηγῶν δι' αὐτῶν, τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσίν σου. λόγων γὰρ ταῖς ἀκτῖσι κατεφώτισαν πάντας, σπόρον τῆς εὐσεβείας κατασπείραντες ὄντως. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου μοι ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. λύτρωσαι Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ σῆσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ'. ἐλλό. Καθίσματα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ προκατάλαβε, Πάτερ Νικόλαε, καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου, ἐπερχομένων ἡμῖν, κινδύνων καὶ θλίψεων. ἔχεις γὰρ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ Θεὸν παρρησίαν. πάρεσο οὖν ἐν τάχει τοῖς πιστῶς σε καλοῦσι, τὴν σὴν νῦν προστασίαν, καὶ σκέπην δωρούμενος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες τὸν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλον. ἔθραυσαι καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἵτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Ε. Πρωΐ. Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός

„Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀ„βρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύ„σας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως „χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν „τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάριον.

Τὰ θεῖα τοῦ Παρακλήτου ὄργανα, καθυφηγούμενα, τούτου ταῖς θείαις πάντοτε πνοαῖς, ἐμελῴδησαν μέλος ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς σωτήριον, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἐν κλίνῃ τῆς ῥᾳθυμίας κείμενον, καὶ τῇ πρὸς θάνατον, τῆς ἁμαρτίας νόμῳ τὴν ψυχὴν, χαλεπῶς ἐκτηκόμενον, ἐπισκοπῆς με ἔνδοξοι, Χριστοῦ Αὐτόπται ἀξιώσατε.

Οἱ λόγῳ τὴν ἀλογίαν λύσαντες, ἐθνῶν Ἀπόστολοι, τὴν ὄξ ἀλόγων πράξεων δεινῶς, σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, φωταγωγήσατε Ἀπόστολοι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν Τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν δι' ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ἐν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τέταρτος οὗτος εἰς Νικόλαον κρότος.

Ἰωσήφ. Τρισάτας κραταιούς.

Μὴν ἄλυπον ζωὴν, κληρωσάμενος Μάκαρ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, πληρούμενος ἀεὶ, πᾶσαν λύπην ἀπέλασον, δέομαι ἐκ τῆς ψυχῆς μου, ὅπως χαίρων δοξάζω σε, Ἱερώτατε, Πάτερ Νικόλαε.

Ἐτέθης ἀρετῶν, ὑψηλῶν ἐν λυχνίᾳ, ὥσπερ λύχνος δᾳδουχῶν, καρδίας τῶν πιστῶν, Ἱεράρχα Νικόλαε. ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, φωτοβόλοις πρεσβείαις σου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον.

Μοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, νῦν τὸ πέλαγος Πάτερ, πειρασμῶν παντοδαπῶν, πληρούμενος Σοφὲ, ἐπὶ σὲ καταφεύγων βοῶ· εὕροιμί σε Κυβερνήτην, εἰς γαλήνην μετάγοντα, τὸ κλυδώνιον θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἀκοίμητον Ἀγνὴ, κεκτημένη πρεσβείαν, κατακοίμησον ἡμῶν, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἱεραῖς μεσιτείαις σου, θείαν καὶ σωτηριώδη δωρουμένη ἐγρήγορσιν, πρὸς Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία „σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύ„ριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάριον.

Μὴν Πόλιν σου ὁ Θεὸς, τῶν λογικῶν σου ποταμῶν ῥεύματα, τῶν Μαθητῶν Δέσποτα, ἁγιαστικῶς κατευφραίνουσι.

Πολῖται τῶν Οὐρανῶν, Συλλειτουργοὶ τῶν νοερῶν Τάξεων, πανευκλεεῖς Ἀπόστολοι, πάσης ἡμᾶς θλίψεως ῥύσασθε.

Ὁ στερεώσας Χριστὲ, τοὺς λογικούς σου οὐρανοὺς στήριξον, τούτων εὐχαῖς πέτρᾳ με, σοῦ τῶν θελημάτων, ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ σε δυσωπεῖ, σὺν τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν Κύριε, ἡ σὲ ἀγνῶς τέξασα, δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου. Ἄλλος.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ „καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πα„τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ. οὐ γάρ „ἐστιν ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ῥομφαία ὤφθης, πολεμίους ἐχθροὺς κατασφάττουσα. ὧν συντήρησον ἡμᾶς, τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας, πράττοντας Νικόλαε, τὸ θεῖον βούλημα.

Μὴν συντριβὴν μου, τῆς ψυχῆς Ἱεράρχα θεράπευσον, ὁ συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ, τὰς πανουργίας καὶ ἐνέδρα, ὅπως ὡς προστάτην μου, πίστει γεραίρω σε.

Ὁ καταλύσας, τῆς Ἀρτέμιδος ἄψυχα ξόανα, τοῦ νοός μου ἐμπαθῆ, ἰνδάλματα ἐξαφάνισον, θείαις μεσιτείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, Παναγία Παρθένε κεκτήμεθα, μεταποίησον ἡμῶν, εἰς χαρμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι, γεννώσης θάνατον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ „Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύ„νης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυ„γάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς ἐκλεκτοὺς Φιλάνθρωπε, τῆς κακοπιστίας, ὕδατα ταράσσοντας, καὶ πᾶσι τὴν γνῶσίν σου, τὴν ἀληθινὴν καταγγέλλοντας.

Οἱ Ἀστέρες οἱ φαιδρύναντες εὐσεβείᾳ, τὸ νοητὸν στερέωμα, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, νυκτὸς ἐξ ἀγνοίας με, καὶ παραπτωμάτων λυτρώσατε.

Ἀναδειχθέντες ὡς βέλη ἠκονημένα, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι τὰ πεπυρωμένα, βέλη τοὺς κακίας μου, νυνὶ κα-

Digitized by Google

κατασβέσατε, καὶ τὸν λογισμόν μου ϛηρίξατε. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου φαρμαχθεῖσαν τοῖς ἰοβόλοις, τῶν ἐναντίων δήγμασι, δραϛικῷ φαρμάκῳ. πρεσβειῶν θεράπευσον, Χριϛὲ τῆς Τεκούσης σε, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποϛόλων σου.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ περίδοξός σου βίος, πανταχοῦ σε περίδοξον, θαυμασίοις θείοις, κατακλειζόμενον ἔδειξεν, Ἱεραρχῶν ὡραιότης, πάντων καύχημα, τῶν τιμώντων σε χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν.

Ὑψηλῆς ἐπὶ καθέδρας, τὸν Θεὸν Μάκαρ ἤνεσας, ταπεινοφροσύνης, θείαις ἐξαϛράπτων φαιδρότησιν· ἧς ἐν μεθέξει γενέσθαι ἡμᾶς ποίησον, εὐπροσδέκτοις σου Πάτερ σοφὲ παρακλήσεσι.

Τοὺς ἀδίκως ἀγομένους, ἐλυτρώσω εἰς θάνατον, ζήλῳ θείῳ Πάτερ, ἱεροπρεπῶς πυρακτούμενος. διὸ βοῶμεν ὡσαύτως ἐξελοῦ ἡμᾶς, πειρασμῶν θανατούντων δεινῶς τὴν διάνοιαν.

Οὐρανὸς περιπολεύων, χαρμοσύνως Νικόλαε, ἀοράτως Πάτερ, πάντων τῶν καλούντων σε πάρεσο, ἐπικουφίζων τὰς νόσους τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάψυξιν θεοπρεπῶς παρεχόμενος. Θεοτοκίον.

Ϛρατηγίαι τῶν Ἀγγέλων, καταπλήττουσαι Πάναγνε, ἀνυμνολογοῦσαι, μέγεθος τῆς θείας λοχείας σου. μεθ' ὧν δυσώπει Παρθένε, πάντας σώζεσθαι, τοὺς ἐν πίϛει σε εἰλικρινεῖ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐ„λήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιϛρέφον, „ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίϛει ἀνυ„μνοῦντάς σε. Τροπάριον.

Ἀμπέλου τῆς ζωῆς, οἱ κυπρίζοντες βότρυες, ἐπότισαν πάντας οἶνον, νοητῆς εὐφροσύνης, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόϛολοι.

Πρὸς φῶς τῶν ἐντολῶν, τοῦ Θεοῦ ὁδηγήσατε, Ἀπόϛολοι τοὺς ἐν σκότει, ψυχικῆς ῥᾳθυμίας, ἀφρόνως ἐνυπάρχοντας.

Ἀυτρώσασθε ἡμᾶς, ψυχικῶν παραπτώσεων, καὶ κρίσεως τῆς μελλούσης, καὶ φθορᾶς καὶ κινδύνων, Ἀπόϛολοι μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Ϛῷσόν με ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος σῷσόν με, δεήσεσι τοῦς ἀφράϛως, σὲ Τεκούσης, καὶ πάντων, τῶν θείων Ἀποϛόλων σου.

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἔδυσας ὡς Ἥλιος θανὼν, Πάτερ σοφὲ, καὶ ἀνέτειλας εἰς Χριϛὸν, σελασφόροις λάμψεσι τῶν θαυμασίων σου, καταυγάζων ἅπασαν, τὴν Ὑφήλιον Νικόλαε.

Ἱερὲ Νικόλαε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, πᾶσαν δυσχέρειαν κατευνάζων χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ οἰκοῦντος Πνεύματος.

Ϛυντριβεὶς τοῖς πάθεσι, τοῦ βίου τὴν ψυχὴν, εἰς βοήθειαν σὲ καλῶ, Ἱερὲ Νικόλαε σπεῦσον, καὶ δίδου μοι τὴν τελείαν ἴασιν, δυσωπῶν τὸν Ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Νοεροῖς τοῖς ὄμμασι, Παρθένε σὲ ὁρῶν, Ἡσαΐας ἀναβοᾷ· ἰδοὺ μέλλει τίκτεσθαι Κόρης Θεόπαιδος, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, εἰς ἀνθρώπων ἀναγέννησιν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Θύσωσοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, „ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων „λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον ἐκ „τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Τροπάριον.

Ποιμένος τοῦ καλοῦ τὰ θεόλεκτα πρόβατα, διασπαρέντα ἐν Κόσμῳ, τὴν τῶν λύκων πᾶσαν θηριωδίαν, εἰς προβάτων ἡμερότητα πίϛει μετέβαλον.

Τοῦ θείου Παραδείσου τὰ δένδρα τὰ εὔκαρπα, τῆς παναθλίας ψυχῆς μου, πᾶσαν ἀκαρπίαν εἰς εὐκαρπίαν, ἐναρέτου μεταγάγετε γνώμης Ἀπόϛολοι.

Ἐτρώθην ἡδονῆς τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τέθνηκα, οἱ πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένοι, ἀνιϛᾶν νεκροὺς χάριν ἔνδοξοι, νεκρωθεῖσαν τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ζωώσατε.

Θεοτοκίον.

Κόπασον τῆς ψυχῆς μου τὸν ἄγριον κλύδωνα, Θεὲ τῶν ὅλων Οἰκτίρμον, ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε Θεοτόκου. Ἀποστόλων τῶν σεπτῶν τε καὶ θείων Μαρτύρων σου.

Ἄλλος.

„Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, „ἢ κατεπόντισέ με καταιγὶς πολ„λῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ „φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πο„λυέλεε.

Τροπάριον.

Ἔχυσας τῷ σθένει τοῦ Σωτῆρος, δυναμωθεὶς Θεόφρον, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν ὀλέσαι, οὗ τῆς δεινῆς, βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἱκεσίαις σου Νικόλαε.

Κολάσεως τῆς ἐν τῇ Γεέννῃ, ἐκ πονηρῶν ἀνθρώπων, ἐνοχλήσεως βλαβερωτάτης, ῥῦσαι ἡμᾶς, ἱεραῖς πρεσβείαις σου, παναοίδιμε Νικόλαε.

Οἱ πάλαι τεθνήξασθαι ἀδίκως, μέλλοντες Στρατηλάται, ἐλυτρώθησαν σαῖς προστασίαις. ὥσπερ αὐτοὺς, ἢ ἡμᾶς ἐξάρπασον, πάσης βλάβης Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ταός σου καὶ Πόλις δυσωπεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, ἢ τῆς ἐκεῖ, Παναγία Δέσποινα, αἰωνίου κατακρίσεως.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν τοῦ Καμίνῳ, Ἁβραμιαῖοι Παῖδες „τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλ„λον, ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύ„γαζον· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς „δόξης σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ῥῆ συντομίᾳ, τοῦ Παναγίου Κηρύγματος, πλάνης ἀπλανεῖς Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ τὸν χειμῶνα διελύσατε, ἢ κατελάμψατε, Θεογνωσίας πιστῶν τὸ φρόνημα.

Μύρον εὐῶδες, ἀναπηγάζοντες πάντοτε, θεῖον Μαθηταὶ, τοῦ μύρου τοῦ νοητοῦ, εὐωδίας τοὺς προστρέχοντας ὑμῖν πληρώσατε, ἢ τὰ δυσώδη πάθη μειώσατε.

Διαφθαρέντα, τοῖς σαρκικοῖς με ἀτοπήμασι, Λόγου τοῦ ἀφθάρτου ἔνδοξοι Μαθηταὶ, διασώσατέ με ψάλλοντα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Χορὸς Ἀγγέλων, χορὸς Μαρτύρων, ἢ Ἀποστόλων σου, Λόγε δυσωποῦσι πάντοτε τὴν πολλὴν, εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε, πάντας οἰκτείρησον, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄλλος. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἅγιε τὸν ἐν Ἁγίοις μόνον, πάντων Ποιητὴν, ἐπαναπαυόμενον, αἴτησαι ἡμᾶς ἁγιάσαι, καὶ καταπέμψαι πλούσια, ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη αὐτοῦ.

Ὅσιος εὐθὺς ἢ πρᾷος, μέτριος ἢ ταπεινὸς γενόμενος Ἔνδοξε, ὕψος πρὸς περίδοξον ἤρθης, ἱερωσύνης θαύματα ἐκτελῶν, ἢ τεράστια.

Νόμους θείους συντηρήσας Ὅσιε, τοὺς τοῦ Θεοῦ, Ναὸς καθαρώτατος ὤφθης, ὅθεν σοι βοῶμεν Παμμάκαρ· παρανομίας λύτρωσαι, ἀπὸ πάσης τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Κοίμησον ἐπαναστάσεις παθῶν, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου. δίδου μοι ἐγρήγορσιν Κόρη, τῆς ῥᾳθυμίας πόῤῥω, τὸν μυσταγμὸν ἀπελαύνουσα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων „χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυ„ρὸς δὲ δυνάσιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περι„ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες „κραυγάζοντες, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ„γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Στόματα πυρίπνοα Χριστοῦ, οἱ τὰ ἀπώλωτα στόματα φράξαντες, ἢ τὸ σωτήριον κήρυγμα πανταχοῦ νῦν κατασπείραντες, στόματος λύκου νοητοῦ, ἀπολυτρώσασθε τοὺς βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σαλπίσατε κύκλῳ τῆς ἐμῆς, νενεκρωμένης ψυχῆς, εὔηχοι σάλπιγγες, Χριστοῦ Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, ἢ ἐκ τάφου ἀπογνώσεως, ἢ ῥᾳθυμίας χαλεπῆς ταύτην

ἐγεί-

Digitized by Google

ἐγείρατε, εἰς τὸ μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμὲ τὸν τοὺς Νόμους σου Χριστὲ, καταπατήσαντα, νοὸς στρεβλότητι, ἐμὲ τὸν ἄσωτον Δέσποτα, τὸν εἰς βάθη ὀλισθήσαντα, καὶ συνηθείᾳ πονηρᾷ ἀεὶ δουλεύοντα, μὴ παρίδῃς, τῶν Μαθητῶν σου Χριστὲ ταῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντὸς, κυριευθέντα μὲ ὑπὸ τοῦ ὄφεως, καὶ ἁμαρτάνοντα πάντοτε, ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου, καὶ καταδούλωσον Χριστῷ ἐν πολιτείᾳ σεμνῇ, ἀναμέλπειν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ἄλλος.

„Αὐτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, „τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαν„τας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδί„δαξας μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλο„γεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα Νικόλαε, ἀνομούντων ἀπύλωτα στόματα, περιφανῶς ἐνέφραξας, καὶ Ἀρείου τῆς λύμης πολλοὺς ἐρρύσω, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντας τὸν Κύριον.

Ὁ τῆς νίκης ἐπώνυμος Ἅγιε, νικητὰς ἡμᾶς δεῖξον πρεσβείαις σου, παθῶν γεννώντων θάνατον, παρανόμων ἀνθρώπων, γλώσσης δολίας, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ λιτανεύοντας.

Τὴν σὴν βοήθειαν τὴν σωτήριον, καταπέμψαι ἡμῖν παρακλήθητι, θαυματουργὲ Νικόλαε, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, ἡνίκα ταύτης, οἱ πιστῶς σε αἰτοῦντες δεόμεθα.

Τροπάριον.

Ὀρθοδόξως Πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὴν Ἁγίαν Τριάδα δοξάζοντες, Πατέρα τὸν Παράγιον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, εὐλογημένη Πάναγνε· καὶ ἐν ὥρᾳ τῆς δίκης πρόστηθι, ῥῦσαι τῆς ἐκεῖ με Ἁγνὴ κατακρίσεως.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλα„ξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος „ἐτμήθη Χριστὸς, συνάψας τὰς διεστώ„σας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ „Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Λίθοι ἐκλεκτοὶ τοῦ τεθέντος, εἰς κεφαλὴν γωνίας Λίθου, ἐπῳκοδομήσατε πάντων πιστῶν καρδίας, πέτρᾳ τῆς Πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι, οἰκοδομὰς καταστρεψάμενοι.

Λύειν καὶ δεσμεύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ τὴν ἐξουσίαν, λύσατε κακῶν μου τὴν δέσιν, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ συνδήσατε, καὶ Βασιλείας μέτοχον, Θεοῦ ἐργάσασθε Ἀπόστολοι.

Θεῖαι τοῦ Δεσπότου νεφέλαι, τὴν ξηρανθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ πονηρᾷ ἐργασίᾳ, ἐνθέοις ὄμβροις νῦν καταρδεύσατε, καὶ καρποφόρον δείξατε, θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, μετὰ τῶν θείων Ἀποστόλων, μετὰ τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Κύριον, Θεογεννῆτορ Πάναγνε, κινδύνων σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξηύθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Τάσεις ἀεὶ ἐπιτελῶν ὁ τάφος σου, εὐωδίας μύρον Ὅσιε, ἀναπηγάζεις τοῖς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ προσιοῦσι Νικόλαε, ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὡς ἥλιος πᾶσαν φρυκτορεῖς, Νικόλαε Θεομάκαρ, τὴν Ὑφήλιον, θείων θαυμάτων φρυκτωρίαις, τὸ σκότος τῶν δεινῶν περιστάσεων, διώκων ἱεραῖς μεσιτείαις σου, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Συνή-

Digitized by Google

Συνήθως οἰκτείρησον ἡμᾶς Νικόλαε, ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων ταῖς ἀπάταις, ἀνθρώπων πονηρῶν ἐπηρείας τε, δεινῶς χειμαζομένης ἑκάστοτε, ὅπως πάντες μακαρίζωμεν.

Ἡμέρας καὶ ὥρας φοβερᾶς μνημόνευε, ὦ ψυχή μου, ὅτι μέλλει σε ἄγειν εἰς Κρίσιν ὁ Δεσπότης, καὶ κρῖναί σου τὰ ἔργα τὰ κρύφια, καὶ βόησον αὐτῷ· Σῶτερ σῷσόν με, ταῖς Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ προσάγομεν, χαρμοσύνως, καὶ κραυγάζομεν· χαῖρε Παράδεισε, τὸ ξύλον ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε· περίδοξον τοῦ Λόγου παλάτιον, χαῖρε Παρθένε Παναμώμητε,

Εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων, ἅ. Ἀποστολικά.

Μῶν Ἀποστόλων τὸν Χορὸν, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστὲ, καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπώπλυνον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μοὺς ἀγραμμάτους Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησον, ὡς Παντοδύναμος. Μαρτυρικά.

Μίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων σου Κύριε. ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτὸν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν. ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον παρὰ σοῦ Σωτὴρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡμόνη Ἁγνὴ, καὶ Ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κυήσασα πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Ε'. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν. ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· μνήσθητί μοι βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μοῦ Ποιμένος καὶ Ἀμνοῦ, λογικὰ ὑπάρχοντες θρέμματα, νέσον λύκων παρ' αὐτοῦ, ὡς ἀμνοὶ Σοφοὶ ἀπεστάλητε, τῷ θείῳ κηρύγματι, τὴν αὐτῶν μετάγοντες ἀγριότητα, πρὸς τὴν ἡμερότητα, τῆς Πίστεως κράζοντες ἀκλινεῖ λογισμοῦ· μνήσθητι, καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Διελθόντες τὰ τῆς γῆς, Μαθηταὶ Κυρίου πληρώματα, ὡς ἀστέρες φαεινοὶ, τὸν σκοτασμὸν τῆς πλάνης ἐλύσατε, καὶ φέγγος σωτήριον, τοῖς πεπλανημένοις ἐναπηστράψατε. διὸ μακαρίζομεν, ὑμᾶς χριστοκήρυκες ἐξαιτούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πάντοτε πρὸς Κύριον.

Μαρτυρικά.

Θανατούμενοι Σοφοὶ, καὶ πυρὶ ἐνύλῳ φλεγόμενοι, κατεφλέξατε πικρᾶς, πολυθείας ὕλην Μακάριοι· καὶ νῦν ἀναβλύζετε, ἰαμάτων ῥεῖθρα τοῖς προσπελάζουσιν, ἡμῖν μετὰ πίστεως, θερμῶς ἀνακράζουσι καὶ βοῶσι Χριστῷ· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, διανοίας νήφοντες εἴπωμεν, τῷ ἐν Ὑψίστοις σὺν Πατρὶ, καθεζομένῳ ἅμα καὶ Πνεύματι. Τριὰς ἡ ἀχώριστος, ἡ τὸ πᾶν τῷ λόγῳ πρὶν ὑποστήσασα, καὶ πάντας φωτίζουσα, τοὺς πίστει σοι κράζοντας· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων χαρμονὴ, καὶ Ἀθλοφόρων στέφος ἀμάραντον, χρηματίζεις ἀληθῶς, Θεογεννῆτορ Κύριε Πανάμωμε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, τοῖς πίστει αἰτοῦσί σε καὶ βοῶσί σοι· χαίροις παναληθῶς ἀγαθῶν θησαύρισμα.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἅ. προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅτε σε σταυρούμενον, ὁ Κτίσις πᾶσα ἑώρακεν, ἠλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμον. ἡ Γῆ δὲ ἐσείετο, ὅλη κλονουμένη, μακρόθυμε Λό-

Digitized by Google

γε, τὸ καταπέτασμα Ναοῦ, φόβῳ ἐσχίσθη ὑβριζομένου σου, καὶ πέτραι διερράγησαν, ἀπὸ τοῦ φόβου, καὶ Ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλε, Ποιητὴν σε γινώσκοντα.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥανίσιν Αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα· δόξα τῇ δυναστείᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὁ ἀνομώτατος, δῆμος τολμᾷ κατακρῖναί σε, τὸν Κριτὴν τὸν ἀθάνατον, τὸν μόνον χαράξαντα ἐν ἐρήμῳ πάλαι, Μωσῇ τῷ θεόπτῃ; πῶς ἐπὶ Ξύλου τὴν Ζωὴν, τὴν τῶν ἁπάντων ὁρῶντε θνήξασαν, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθησαν, οὐδ' ἐπὶ νοῦν ἐλογίσαντο, ὅτι σὺ μόνος Κύριος, καὶ Δεσπότης τῆς Κτίσεως;

Ἕτερα ϛ. τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Λαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς, καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ, καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Τίοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ἀηστᾶις περιέπεσα, τοῖς μιαιφόνοις Πανάμωμε, καὶ τὸ ἄφθαρτον ἔνδυμα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, ταῖς τούτων ἐφόδοις, ὀξεδύθην Κόρη, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς, ἐτραυματίσθην καὶ καταβέβλημαι, ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, ἡμιθανής. ἀλλὰ πρόφθασον, καὶ τὴν χεῖρά σου ἔκτεινον, καὶ ἀνάστησον δέομαι.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας Πανάμωμε, καὶ ῥᾳθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος. διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ'. Ὅμοιον.

Ἰδών σε ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη Φιλάνθρωπε, ἐπὶ Ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψαν, τῆς δικαιοσύνης. Ἥλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμίλια τῆς γῆς, διεδονήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου. ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δὲ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοι· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀποστιχ. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ὅπλον ἀήττητον Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικά.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ὄξ Ὑψίστου κληθείς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορῶσα, ἐν Ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου Βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν· καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω, ὡς Φιλάνθρωπος.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μτ. τὴν α'. ϛλο. κα. Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασι-

λεῖς

λεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κτ. τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἐθελούσιον σφαγὴν τοῦ Δεσπότου, καταμοῦσα ἡ Ἁγνὴ καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα· Τέκνον ποθεινότατον, πῶς θανεῖν ἠρετήσω; πῶς δὲ τεθανάτωσαι τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, ὁ κτ. φύσιν Δίκαιος Θεός; δοξολογῶ σου Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Μετὰ τὴν β'. ἠλό. κα. Σταυρώσιμα.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτὴρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς ἀνεκαλέσω τὸ πρὶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἔκτεινας τὰς παλάμας ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ Εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν γ'. ἠλό. κα. Σταυρώσιμα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν καὶ τὸν Θάνατον ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγαθὲ, δι' ἄμετρον ἔλεος ἑκὼν ὑπέμεινας, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ ἀρχαίας κατάρας, πάντας ἐλευθερώσῃς, τοὺς ἀπάτῃ φθαρέντας. διό σου καὶ προσκυνοῦμεν Λόγε τὴν Σταύρωσιν.

Μαρτυρικά.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων Στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ Ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς θανέντας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῇ Παρασκευῇ Πρωΐ, Κανὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σταυρῷ παγεὶς ὁ Χριστὸς, τὴν πλάνην λύει.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθή„σεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξο„μαι τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, „φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ εἴσω γηθό„μενος, ταύτας τὰ θαύματα.

Τροπάριον.

Σταυρῷ διεπέτασας, θείας παλάμας Μακρόθυμε, καὶ τὸν ἀπολλύμενον Κόσμον ἐκάλεσας, πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ κράτους σου Οἰκτίρμων, ὅθεν μεγαλύνομεν, τὴν εὔσπλαγχνίαν σου.

Τὸν ὄφιν ἀνύψωσεν, ὁ Μωϋσῆς εἰκονίζοντα, τὴν θείαν σου Σταύρωσιν, Λόγε Προάναρχε, δι' ἧς πέπτωκαν, ὁ ἰοβόλος ὄφις, τοῦ πτώματος πρόξενος, Ἀδὰμ γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Ἁγίων λαμπρότητας, νῦν κατοικεῖν ἠξιώθητε, ἀσάλευτον Μάρτυρες, παραλαβόντες σαφῶς, ὡς ἐδήλωσεν, ὁ Παῦλος Βασιλείαν, καὶ δόξης συμμέτοχοι, Χριστοῦ γεγόνατε.

Ὑψούμενα κύματα, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, ὑμῶν οὐκ ἐβύθισε, τὸ σκάφος Μάρτυρες. κυβερνήσει γὰρ, τοῦ πάντων Βασιλέως, λιμένας ἐφθάσατε, τῆς ἀναπαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν σου, διῆλθεν ὡς ἔβλεψας,

Χρι-

Digitized by Google

Χριστὸν σταυρούμενον, μόνον Δέσποινα, γυττόμενον τῇ λόγχῃ. ὅθεν ἀλαλάζουσα, πόνους ὑπέφερες.

Ἕτερος Κανὼν, τῆς Τπεραγίας Θεοτόκου.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Ὁ ὢν φύσει ἄκτιστος, ἐκ τῷ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτίσιν ἐν ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σῴζων τὸν ἄνθρωπον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον. σὺ γὰρ πέφηνας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Μαρίαν τὴν Ἀχράντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς μόνην κυήσασαν, Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν καινίσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, Παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πρὸς σὲ ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον „ συγκροτήσαντας, πνευματικὸν φέρωσον, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σεφάνων „ δόξης ἀξίωσον.

Τροπάριον.

Ὡς πρόβατον εἶλκε πρὸς σφαγὴν σε, λαὸς ὁ παράνομος Χριστὲ, Ἀμνὸν Θεοῦ ὑπάρχοντα, καὶ θέλοντα λυτρώσασθαι, λύκων πικρῶν τὰ πρόβατα, ὃν φιλανθρώπως ἠγάπησας.

Παρέστης κριτὴς κριτῇ ἀδίκῳ, ὁ κριτὴς ἡμῶν δικαίως πᾶσαν γῆν, καὶ ἐνέγκας βαπίσματα, ἐλευθερῶσαι θέλων με, δεδυλωμένον Κύριε, τῷ πονηρῷ κοσμοκράτορι. Μαρτυρικά.

Ἀθλήσαντες, Ἅγιοι μιμήσασθε, ἀμώμως ἠγωνίσατε ἐχθρὸς, καὶ γνώμῃ θαματουργοῦντες, διὰ τὴν πάντων ἔγερσιν, τὸν τοῦ θανάτου πρόξενον, κατεπαλαίσατε δράκοντα.

Τοῦ ἀμυνθῆναι ἀνέλειας, ἵνα ἐπιβάντες ἀληθῶς, μαρτυρικῶς οἱ Μάρτυρες, καὶ ταῖς αὐλοις ταξεσιν, οἱ ὑλικοὶ νικήσαντες, χαρᾶς ἀῤῥήτου πληρούμενοι. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡ ἀνάπλασις τῆς Εὔας, ὡράθη Παρθένε ἀληθῶς, Θεὸς σαρκὶ τικτόμενος, καὶ ἐν Σταυρῷ ὑψούμενος, ἵνα καταῤῥάσσων δαίμονας, Θεοχαρίτωτε δέσποινα.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὁ διαπλάσας, καταρχὰς ἐκ χοὸς μὲ τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δὲ ἐμὲ, ἐν τῇ Γαστρί σου Παναμώμε, τὸν πάλαι κατάπτωσιν ἐπανορθούμενος.

Κράτος θανάτου, καὶ κατάρας ἀρχαίας ἀπόφασιν, συλλαβοῦσα τὸν Ζωὸν, Θεογεννήτωρ κατήργησας, διό σε τὸν Ἀχράντον, σέβομεν Γεγενημένην.

Ἐν προσευχαῖς, ἀσφαλῆ Θεομήτορα κεκτήμεθα, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀποτεθέντες σῳζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες περιφρουρούμεθα.

Ἐν τὸν τεκοῦσαν, τὸν Θεὸν Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ γεννήματι τῷ σῷ, προσευχαῖς ἁρμόζοντες, καὶ κλῆσιν καταλλήλου, Παναχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴν ἀνεξιχνίαστον θεαν βουλὴν, τὸν „ ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τὸν „ Τἱὸν, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ Δυνάμει σου „ Κύριε. Τροπάριον.

Τὰ ἀπολύσας με ἐκ τῶν δεσμῶν, τῶν τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε, ἑκουσίως, ἐδεσμάθης, καὶ Σταυρῷ, ὡσπερ κακοῦργος τέθνηκας, δόξα τῇ πολλῇ ἀνοχῇ σου.

Στίγματα ὑπηνέγκας, Λόγε Θεοῦ, καὶ τὸν ἐπονείδιστον θανάτον, ἀθανατίζων τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, θανατωθεῖσαν πάθεσι. δόξα τῇ πολλῇ ἀνοχῇ σου.

Μαρτυρικά.

Οἱ τῷ ἀγαλλιάσει τῷ τοῦ Θεοῦ, μέλλοντες κληροῦσθαι ἐν Πνεύματι, τῷ Παναγίῳ, ἀγαλλόμενοι ψυχῇ, τὰς αἰκισμοὺς ὑπηνέγκαν, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Χε-

Digitized by Google

Χεῖρας ἀφαιρούμενοι καὶ κεφαλὰς, γλῶσσαν ἐκκοπτόμενοι Μάρτυρες, τὴν θεολόγον, ὑστερούμενοι φωτὸς, καὶ μελῃδὸν τεμνόμενοι, ἄτμητοι Χριστῷ διεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον τὸ τοῦ Ἀδὰμ, λόγχῃ νυττομένου σου Δέσποτα, ἡ Θεοτόκος, ἀνεβόα τῷ Σταυρῷ, παριστάμενη Κύριε, καὶ ὀδυνηρῶς ἀλαλάζουσα.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη, Ποιητήν σε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων σωματούμενον, τὸν ῥυόμενον πάντας αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας.

Ῥύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν Ἄρτον, τὸν ἐξ Οὐρανοῦ σιτιζώμεθα, τὸν ἐκ τῆς Γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἣν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν ἀνυμνήσωμεν.

Ἡ ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τοῦ φωτὸς ἡ Πύλη, Τράπεζα καὶ Στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον Ὄρος, καὶ κατάσκιον, ἡ χωρήσασα τὸν Πλαστουργὸν μακαρίζεται.

Χαρισμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, Θεονύμφευτε, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Παντοκράτορος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ „δόξῃ σου. Σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρ„θένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων „Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι „τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Τροπάριον.

Ἰδών σε ὁ Ἥλιος, ἐπὶ Σταυροῦ ὑψούμενον, Δέσποτα, συνέστειλεν ἀκτῖνας, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ Σωτὴρ δυνάντος, καὶ φωταγωγοῦντος τοὺς νυκτὶ, τῆς πλάνης καθεύδοντας, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Σταυροῦσαι καὶ σῴζεις με, δι' εὐσπλαγχνίαν Κύριε, ὄξους καὶ χολῆς δέχῃ τὴν γεῦσιν, τῆς ἐνηδόνου ἀπολυτρούμενος, γεύσεως ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς, δι' ἧς ἠπατήθημεν, καὶ φθορᾷ ὑπεπέσαμεν.

Μαρτυρικά.

Τῆς πλάνης ἐλύσατε, χειμῶνα, θείοι Μάρτυρες, Πνεύματος Ἁγίου ἐπιθάλψει, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ τῆς ἀναπαύσεως, χαίροντες ἐφθάσατε ὁμοῦ, πάντων προϊστάμενοι, ὑπαρχόντων ἐν θλίψεσιν.

Ὄμβροις θείου Αἵματος, τὴν γῆν πᾶσαν ἠρδεύσατε, ἐναποξηράναντες τοὺς ὄμβρους, τῆς ἀθείας Ἅγιοι Μάρτυρες. ὅθεν πρὸς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, νῦν κατεσκηνώσατε, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Σαρκὶ ὃν ἐκύησας, Χριστὸν Θεοκαρίτωτε, Ξύλῳ ἀναρτώμενον ὡς εἶδες, θρήνων ἐπλήσθης, καὶ τὸ μακρόθυμον, τούτου κατεπλήττου ἀληθῶς. ὅθεν ἐμεγάλυνες, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἀνατείλας Ἥλιος ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς, τηλαυγεῖς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα. διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ἀληθῆ Θεὸν ἡμῖν τεκοῦσαν σαρκικῶς, Πατρὸς τὸν Μονογενῆ, Θεοτόκον πάναγνον σὲ ὀνομάζομεν, τὴν φωνὴν κατάλληλον, προσαρμόζοντες τῷ Τόκῳ σου.

Συμφυὴς καὶ σύμμορφος ὑπάρχων τῷ Πατρὶ, ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε, θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθεὶς ὁ Ὕψιστος, ἐκ γαστρός σου Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τε„λοῦντες ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες τῆς „Θεομήτορος· δεῦτε τὰς χεῖρας κροτή„σωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Χριστὸν „δοξάζοντες.

Τροπάριον.

Ποῖς πόνοις οἷς περ ὑπέμεινα [illegible]ταυρούμενος τοὺς πόνους κατέπαυσας, τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον ἀπαν-

Digitized by Google

ἅπαντας, διαγωγὴν μετάγεις, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο, Ναοῦ δὲ ἡ φαιδρότης ἐρρήγνυτο, γῆ κατεσείετο, πέτραι σὺν φόβῳ ἐρχίζοντο, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Κτίστην, ὁρᾷν μὴ σθένουσαι.

Μαρτυρικά.

Νεκρὸς ὁ ὄφις ἐγένετο, βασάνοις νεκρουμένους θεώμενος, τοὺς θείους Μάρτυρας, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, κληρονομοῦντας ὄντως τῇ θείᾳ χάριτι.

Πολλὰς βασάνους ὑπέστητε, πολλῶν καὶ τῶν ἐπάθλων ἐτύχετε, πολυαρίθμητα, πλήθη Μαρτύρων ἀείζωα. διὸ τὰ τῶν κακῶν μου πλήθη μειώσατε.

Θεοτοκίον.

Αἰμὴν γενοῦ μοι Παράμωμε, πελάγει τῶν δεινῶν θαλαττεύοντι, ἡ ναυαγήσασαν, πᾶσαν τὴν φύσιν τῷ Τόκῳ σου, Θεογεννῆτορ Κόρη, νῦν διασώσασα.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἁγνείας σε καθαρὸν εὑρηκὼς ἐνδιαίτημα, ἐν γαστρί σου καθαρὸς, ὁ Δεσπότης ἐσκήνωσαν, ἐκκαθάραι θέλων, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τὸ φύραμα.

Οὐράνωσας γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Παράμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας. διὰ τοῦτο μόνην, ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, Θεομῆτορ, τὸν Ἄναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει οἱ Θεόφρονες παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ἀνετράπη ὁ πολέμιος, καὶ βέβληται πτῶμα ἐξαίσιον, ἀνυψωθέντος Χριστοῦ, ἐν Ξύλῳ, καὶ σέσωσται, πρὶν ὁ κατάκριτος, ἐκβοῶν αὐτῷ· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρωθέντα διὰ ξύλου με ἐθέωσας, θνήξας ἐν Ξύλῳ Χριστὲ, καὶ θείοις σου τραύμασιν, ἰάσω τὰ τραύματα τὰ τῆς καρδίας μου. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ἠφανίζετο τὰ σώματα πληττόμενα, ἀπείροις μάστιξιν, ἀλλ' ἡ εὐπρέπεια, ψυχῆς ὡραιότερον ὄντως ἐδείκνυτο, Χριστομάρτυρε, ὑμῶν βοώντων· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναυαγήσας ὁ πολέμιος τοῖς αἵμασιν, ὑμῶν ἀπώλετο, σὺν μυριάσιν αὐτοῦ. ὑμεῖς δὲ παρεύφημοι, Μάρτυρες χαίροντες, ἀνεμέλπετε· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἄμωμος, παλάτιον τοῦ Κτίσαντος, γῆ ἀγεώργητος, Θρόνος πυρίμορφος, ἐδείχθης Παράμωμε. ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε Δέσποινα, ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, Θεϊκῇ κυοφορίᾳ.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, ὁ Λόγος ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Πύλη ἐφάνης νοητὴ, τῆς Ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τοῦ Θεοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ Παμβασιλέως παρέστης, ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἱκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ῥῆξον πταισμάτων τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μητρικῇ παρρησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς σε καὶ πιστῶς μελῳδούντων Παρθένε τῷ τό-

κῳ

κῳ σου· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ Καμίνῳ, ὁ „Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, „τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμε„νος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἤγειρε „ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, „καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Λύεις τῶν δεσμῶν με τῶν χρονίων, ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος γενόμενος, δεθεὶς δὲ θελήματι, καὶ τὸν ὑπερήφανον, δεσμοῖς ἀλύτοις Δέσποτα, παραπεμψάμενος, καὶ σώζεις με Σταυρῷ καὶ τῷ Πάθει. ὅθεν εὐλογῶ σε Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑψώθης ἐν Ξύλῳ ἑκουσίως, καὶ πᾶσαν τὴν Κτίσιν συνανύψωσας, Λόγε ὑπερύμνητε, ἄναρχε ἀόρατε, ὁ τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους τε, καὶ ἐξουσίας Χριστὲ, τῷ Πάθει σου παραδειγματίσας. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ἐπέβητε αἵμασιν οἰκείοις, ὡς ἅρματι, Μάρτυρες παγκόσμιοι, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια, ἤρθητε σκηνώματα, παρὰ Χριστοῦ ἐπάξια γέρα λαμβάνοντες, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰκρίῳ ὑψούμενοι καὶ βόθρῳ, ῥιπτόμενοι, θηρσί τε ὑψούμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι διαμεριζόμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες χαίροντες ἔψαλλον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδοῦσα ὑπνώσαντα ἐν Ξύλῳ, τὸν πᾶσιν ἐγρήγορσιν παρέχοντα, θείαν καὶ σωτήριον, Μήτηρ ἡ Πανάμωμος, ἀλαλαγμῷ ὠδύρετο καὶ ἀνεκράυγαζε· τί τοῦτο τὸ καινότατον θαῦμα; ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα θνήσκει θέλων.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἁπάσαις ἀπρόσιτος· ὑπάρχων, ὡς Κτίστης ταῖς ἀνωτέραις, Κόρη Τάξεσιν, ᾤκησε τὴν μήτραν σου, ἄφλεκτον τηρήσας σε, καὶ μετὰ τόκον ἄφθορον, ᾧ νῦν κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης ἁγιωσύνης οὖσα τέμενος, Λόγον τὸν Παράγιον, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἐκυοφόρησας. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε. τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ τὴν Κιβωτὸν τὴν Παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην Θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ ἀΐδιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεοτόκον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύ„ματι λαμπαδοχούμενος· πανηγυ„ριζέτω δὲ, Ἀύλων Νόων φύσις γεραί„ρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομή„τορος, καὶ βοάτω· χαίροις Παμμακά„ριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Τροπάριον.

Ἱστασο κριτὸς, ὁ κρῖναι τὰ σύμπαντα, μέλλων Φιλάνθρωπε. στέφος ἀνεδήσω δὲ, ἐθελουσίως Σῶτερ ἀκάνθινον, παρακοῆς τὴν ἄκανθαν Χριστὲ προθέλυμνον, ὑπεκτίλλων, πᾶσιν ἐμφυτεύων τε, τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἐπίγνωσιν.

Ὠπῶς ὁ λαὸς, ὁ ἄδικος, δίκαιον ὄντα καὶ ἄμεμπτον, φθόνῳ σκοτιζόμενος, σὲ φωτοδότα Σταυρῷ προδίδωσιν. οὗ περ τὸ Πάθος Ἥλιος ὁρῶν σκοτίζεται, καὶ φαιδρότης Ναοῦ διαῤῥήγνυται, καὶ δονεῖται τοῦς γῆς τὰ θεμέλια.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικά.

Ὑμμορφοι Παθῶν, Χριστὸν μιμητίζετε, Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ συγκληρονόμοι δὲ, τῆς Βασιλείας καὶ τῆς λαμπρότητος. διὸ φωταγωγήσατε τὰς ὑμῶν ψυχὰς, ἁμαρτίας, ζόφου ἀπαλλάττοντες, καὶ ποικίλων σοφοὶ περιστάσεων.

Ἤδη πρὸς αὐτὸν, Σοφοὶ τὰ ὑράγια κατεσκιωώσατε, δόξης τε λαβόμενοι, τῆς ἀϊδίου καὶ ταῖς μεθέξεσι, ταῖς ἱεραῖς θεάμενοι, μέμνησθε πάντων ἡμῶν, τῷ τιμήσαντι, πίστει τῷ παγίερον, καὶ σεπτῷ ὑμῶν μνήμῃ παμμάφημοι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε καὶ μεγαλύνοντας. λῦσον τῷ παθῶν ἡμῶν, τὸ σκότος Κόρη, παῦσον τὸν κλύδωνα. τῷ πόνῳ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον, τοὺς τῆς Ἄγαρ, γόμους καθυπόταξον, Βασιλεῖ εὐσεβεῖ ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

„Γῦα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς ῥοσήματι
„τῷ κατάρᾳ εἰσφκίσατο· σὺ δὲ
„Παρθένε Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας
„βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν
„ἔξιώθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνο-
„μεν. Τροπάριον.

Ἐμάθρακα τὸν μονότοκον Ἁγνὴ Θεόμυμφε, Ἡσαΐας ὅν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεοτόκε, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνώμενον, καὶ Κόσμῳ σωτηρίαν πυρσεύοντα. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σύμβολα Παράμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πορρώθεν ταῦτα μυηθέντες, καὶ θείᾳ ἐπιπνοίᾳ τῷ Πνεύματος, τῷ Κόσμῳ διαπρυσίως κηρύξαντες, ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ὡραῖος τῷ κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἔκλαμπρος, παρὰ πάντας τῆς Κοιλίας σου. Σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας φαιδρύνοντα, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Paraclitichi.

Εἰς τὸν ἅγιον Αἷμα, καὶ Σταυρώσιμον.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρὸς σου Ἰησοῦ, Σωτὴρ ἡμῶν. ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ Πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὰς σημείωσαι, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον· διὸ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς δυνάμεις, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα. διὸ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Πῶς οὐκ ἄξιόν ἐστι ὑμνεῖν, Ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρὸν ὁπλισάμενοι; ὃν θεμένοις ἀμεδέχθητε δαιμόνων φυγάδες, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γαυραῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο. καὶ ἀναμίξασα ἔλεγεν· Τίς ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τῷ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ Αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Τῇ Παρασκευῇ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παραδείσου ᾤκησεν. ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολῆς ἠθέτησε τὸν Ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθορῶσαί σε Σταυρῷ, τεταμένον, μόνε Μακρόθυμε, αἱ Δυνάμεις Οὐρανῶν, ἀπορῆσαι τρόμῳ ἔκρυψαν. ἡ γῆ ἐκυμαίνετο. καὶ Φωστὴρ κάλλος ἐμπε-

Digitized by Google

βέμνυτο. Ἀδὰμ ὁ κατάκριτος, ἀδίκως Φιλάνθρωπε κρινομένου σου, ἐδικαιοῦτο, ὑμνῶν σου τὴν ἀγαθότητα.

Ἐν τῷ Κρανίῳ ὑψωθεὶς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κάραν συνέτριψας· ἐπὶ Ξύλου δὲ θανὼν, τοὺς καρπῷ τοῦ ξύλου τεθνήξαντας, ἐζώωσας Δέσποτα, καὶ Παραδείσου πολίτας ἔδειξας, ἀπαύστως ὑμνοῦντάς σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶντάς σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ὥσπερ ὅπλον τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβόντες Ἅγιοι Μάρτυρες, πρὸς παρέταξιν ἐχθρῶν, λογισμῷ γενναίῳ ἐξήλθετε, καὶ τούτους ὀλέσαντες, ἀφθαρσίας στέφανον ἀνεδήσασθε, καὶ δόξης ἐτύχετε, καὶ θείας λαμπρότητος, ἀξιάγαστοι. ὅθεν πίστει ἡμᾶς πάντες μακαρίζομεν. Δόξα..

Ἵνα δείξῃς ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς Σωτὴρ εὐσπλαγχνίαν σου, προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, ὁ Πατρὶ συνῶν καὶ τῷ Πνεύματι· καὶ σπόγγον καὶ κάλαμον, ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγας καθυπέμεινας, βουλόμενος ῥύσασθαι, πυρὸς αἰωνίζοντος τοὺς κραυγάζοντας· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἀχώρητος παντὶ, ἀστενοχωρήτως κατῴκησε, τὴν ἁγίαν σου νηδὺν, Θεογεννῆτορ Ἄχραντε Δέσποινα, καὶ Ξύλῳ νεκρούμενος, τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῳ ἐπήγασεν. Αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, νεκρῶσαι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἡμῶν, καὶ σῶσαι ἡμᾶς πάντας ὡς φιλάνθρωπος.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σ. Δεσποτικὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι.

Συντρίψον Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θανατηφόρα πάθη τὰ τῆς καρδίας μου. ἐὰν γὰρ σὺ καταλύσῃς οἶκον τῆς σαρκὸς, καὶ κτίσῃς οἶκον τοῦ πνεύματος, εἰς μάτην ἐστὶ φυλάσσων, ὁ πολεμῶν τὴν ψυχούν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δῶρον καὶ μάστιγά μοι παιδείας, τὸν ἐχθρὸν Οἰκτίρμων, πρὸς τὸ συμφέρον δέδωκας· τὸ γὰρ κακὸν αὐτοῦ συνεργεῖ μοι, προαιρέσει οὐκ ἀγαθῇ εἰς καλόν· ἐγὼ δέ σοι οὐ προσφεύγω δι' εὐχῆς εὐχαρίστου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Πάθει καὶ θάνατον κωτεδέξω, δι' ἐμὲ, ἵνα παθῶν καὶ θανάτου φθορᾶς, ἐλευθερώσῃς, ὡς Ζωοδότης, καὶ τὴν πρὶν ἀπάθειαν ἀποδώσῃς μοι. διό με κείμενον Σῶτερ, τῆς ἁμαρτίας ἐν τάφῳ, ἔγειρον πρὶν αἰώνιος θάνατος λάβῃ με.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Δέσποινα Δέσποινα λύτρωσαί με, ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν καὶ ῥυπαρῶν ἐνθυμήσεων. ὅτι μολύνουσι τῆς ψυχῆς μου, τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος. διὸ Ἁγνὴ δέομαί σου, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων. Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Οἴμοι τί γένωμαι, τί ποιήσω, δουλωθεὶς τοῖς πάθεσιν ἀπὸ νεότητος; ἆρα δυνήσομαι κἂν ἐν γήρει, καρποὺς μετανοίας Χριστῷ ἐνδείξασθαι; ἡ γὰρ συνήθεια μόνη, καὶ πρὸ τοῦ πλάνου πλανᾷ με. Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δάκρυα δίδου μοι Θεοτόκε, καὶ συντετριμμένην ποίησον τὴν καρδίαν μου. ἐξομολόγησίν τε παράσχου, τῶν βεβιωμένων μοι παραπτώσεων. ἵνα τῇ σῇ βοηθείᾳ, ἐν μετανοίᾳ διέλθω, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον, καὶ τύχω ἀνέσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλείᾳ σοι ποιήσαντι· παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν, ὀρειάλωτον εὑρὼν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν,

τῷ

Digitized by Google

τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ. καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. Μαρτυρικά.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως. Νεκρώσιμον.

Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοὶ Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχοντές σε Θεοτόκε, ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐβιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σῴζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἁ. ἅλο. κα. Μαρτυρικά. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὁπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες, νέμουσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι· Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, κα. Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχὰς ἃς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ, ἀνάπαυσον Κύριε, ὡς Παντοδύναμος, καὶ μόνος Ἀθάνατος. ἄνες ἄφες Οἰκτίρμων, τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα. ἐλέησον Ἐλεήμων, τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Μοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, διαπεράσαντες. μετέστησαν Κύριε, πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον, πιστῶς οἱ βιώσαντες· οὓς περ ἐπὶ τὸν τόπον τῆς ἀνέσεως τάξον, στῆσον ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἡμέρα τῆς δίκης, τὰ τούτοις ἡμαρτημένα παραβλεψάμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πιστῶν ἱλαστήριον, σὺ ἀνεδείχθης Ἁγνὴ, κοινὸν καταφύγιον, καὶ μεσιτεία θερμὴ, Παρθένε Θεόνυμφε. ὅθεν καὶ τῶν ἐν πίστει, πρὸς Θεὸν μεταστάντων, φάνηθι νῦν μεσίτις, καὶ σωτήριος

Digitized by Google

Πύλη, πρὸς πλάτος τῆ Παραδείσω τύπους εἰσάγουσα.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Καμὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους ἐ εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Φαιδρῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ χαρισθοὺς φίλους.

Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.

„Μαστίσατος κραταιὸς, ὁ τεχθεὶς ἐκ „Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, „ψυχῆς τὸ τειμερὲς, κατατόμτισον δέο„μαι ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ με„κρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω με„λῳδημα. Τροπάριον.

Φαιδρύνεται σήμερον, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῇ φαιδρῷ, Κυρίου Ἀθλητῶν, ἐ Χριστὸν τὸν ἐκλάμψαντα, Ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, ἐ τὸ σκότος μειώσαντα τῆς ἀπάτης, δοξάζει χεραίρουσα.

Τιμέσωμεν πιστῶς, τοὺς Χριστοῦ Ἱεράρχας, περιούσιον Λαὸν, ποιμάναντας καλῶς, καὶ λαμπρῶς ἐπανέσωμεν, δῆμον ὅλων τῇ ὁσίως, βιωσάντων ἐ σώματος. ἡδονὰς νεκρώσαντων ἐν Πνεύματι.

Τιμὰς παρὰ Θεοῦ, Γνωσθεῖσι ἐδωρήθη, ἐν ἀσκήσει ἐ σφαγῇ, ἀθλήσει τὸν ἐχθρὸν συμπατήσαις ἐν χάριτι. τούτων Κύριε πρεσβείαις. Προφητῶν τε Ἁγίων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον.

Νεκρώσιμον.

Δικαίωσον Χριστὲ, ὡς δικαίας προνοίας, ἐκ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, πρὸς ἄφθαρτον ζωὴν, μετεβίβασας δούλους σου, πάσι τε σοὶ τοῖς δικαίως συγχορδίαν ἀξίωσον, τὰ ἀνθρώπινα παραδῶν πλημμελήματα. Θεοτ.

Ρυόμενος ἡμᾶς, καταδίκης ἀρχαίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀδόκησεν Ἁγνὴ, ἐ Υἱὸς χρηματίσαι σε. ὅθεν ὑμνοθέντες, δι' αὐτοῦ τὸν ἀπάνθρωπον, ἀλογοῦμεν Πατέρα ὑμνοῦντές σε.

Ἕτερος Καμὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Καμὼν τέταρτος τῷ τέλει μεμνημένος. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Κρατήσας τῆς δεξιᾶς σου δύναμις, χειρὸς ὁδήγησον, ἐπὶ ζωὴν αἰώνιον Χριστὲ, ἐπὶ θέαν τῶν καλλονῶν σου, τοὺς Ἀθλοφόρους Μάρτυρας, τῆς ἀληθείας δυσωπήσαντας.

Χαρᾶς ἐ μακαριότητος δόξης σου, τοὺς μεταστάντας πρὸς σὲ, κληρονομεῖν ἀξίωσον Χριστὲ, ὑπερβαίνοντα τὰ πταίσματα, ἐ δικαιῶν τῇ χάριτι, ἐ τῇ ἐκχύσει τοῦ σοῦ Αἵματος.

Νεκρώσει τοῦ νεκρωθέντα ἐνέκρωσας, τῇ ζωηφόρῳ σου, ὁ τοῖς νεκροῖς ἐμπνέων τὴν ζωὴν, Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεός. αὐτοὺς ἐ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ὡς προσελάβετο πιστοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Χαῖρε τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι, καλὴ Θεὸς ὁ Υἱός· ὡς δὲ ἐκ σοῦ Παρθένε σαρκωθείς, ἐ τῷ Ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος οὐκ εἶχε θάνατον, τὸν ὑπὲρ πάντων προσενέγκας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Νόξον δωατῶν ἠθέτησε, ἐ οἱ ἀστοχοῦν„τες περιεζώσαντο δωάμιν. διὰ τοῦ„το ἐστερεώθη μου Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τροπάριον.

Ὥσπερ Ἄρμες οἱ καλλίμικοι, Μάρτυρες τυθέντες ἐ σφαγέντες, προσήχθησαν τῷ τυθέντι Ἀμνῷ, ἐ Λόγῳ τῷ Θεοῦ εἰς πάντων λύτρωσιν.

Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες, οἱ Ἱερομύσται ἐξ ἀναξίων προσήγαγον, τοὺς ἀξίους διδασκαλίους ἱερεῖς καταλαμπρύνοντες.

Εὗρε τῷ Ὁσίῳ σύλλογος, δι' ἐγκρατείας τὸν τυφλὸν τὴν ἀδάπανον, ἐμπυφήσαντες θεωρίαις. ἐ ταῖς θείαις ἀναβάσεσι.

Νεκρώσιμον.

Πάντας ὡς πιστῶς μετέστησας, πάντων ἱκεσίαις, τῶν σῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, παραβλέψας τὰ πεπραγμένα ἐν τῷ βίῳ τούτοις πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Τίμιον τῷ Θεῷ προσάξωμεν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀποτεχθέντι βλαστήματι, Γνωσθέντες χοροὶς, Ἀγγέλων τοὺς χορούς ἐπισυνάψαντι.

Εἰρ-

Digitized by Google

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ „καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα„τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ „ἐστιν Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Νενικηκότες, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, νῦν δυσωποῦσι δωρήσασθαι, τοῖς προτελευτήσασι θείαν ἀνάπαυσιν.

Τὴν στρεφομένην, διαβῆναι ῥομφαίαν εὐδόκησον, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἐπιτηδείου μεθέξεως τυχεῖν, οὓς μετέστησας δούλους σου Δέσποτα.

Ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς αὐλισθῆναι τοὺς δούλους σου, ἔνθα ἦχος καθαρὸς, ἑορταζόντων ἀξίωσον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τούτοις δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ Τόκῳ, Παρθενίαν συνήρμοσας Πάναγνε. τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ παντὸς, ἀνερμηνεύτως γεγέννηκας, οὗπερ τῷ βουλήματι πάντα ὑπόκειται.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό„τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰη„σοῦς ὁ Ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλά„μῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· „δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάριον.

Ἱερώτατος Μαρτύρων, ἐδοξάσθη κατάλογος, ἱερῶς δοξάσας, μέλεσιν οἰκείοις τὸν Κύριον, τὸν ὑπὸ πάντων Ἀγγέλων δοξαζόμενον, καὶ πρεσβεύει, ῥυσθῆναι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Νοῦν αὐλῷ φωταυγείᾳ, διαλάμποντα ἔχοντες, θεῖοι Ἱεράρχαι, νύκτα ἀθείας ἐλύσατε, καὶ ἀπλανεῖ ὁδηγίᾳ τὴν θεόλεκτον, ποίμνην Χριστοῦ, πρὸς τὸ φῶς ὡδηγήσατε.

Ὡραιώθη τῶν Ὁσίων, πολυάριθμον σύστημα, καὶ ἐμεγαλύνθη, θείων Γυναικῶν ἡ ὁμήγυρις, τῶν Προφητῶν ἐτιμήθη δῆμος ἅγιος, τῶν Ἀγγέλων δήμοις, ἑνωθεὶς ἀγαλλόμενος.

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων συμπολῖται, χρηματίζοντες Μάρτυρες, τοῖς κεκοιμημένοις, πᾶσιν ἐξαιτήσασθε ἄνεσιν, καὶ Παραδείσου τοῦ θείου τὴν κατοίκησιν, καὶ πταισμάτων ὁλοσχερῆ ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ παρθένον σε φυλάξας, μετὰ Τόκον ἀμώμητον, τὰς παρθένους πάσας, σὲ περιεστώσας ἐδόξασε· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει διασῴζεσθαι, πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναφανέντες οἱ Μάρτυρες ὡς φωστῆρες, τὸν Οὐρανὸν φαιδρύνουσι τὸν τῆς Ἐκκλησίας· οἳ καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, αἰτοῦνται δωρήσασθαι, τοῖς κεκοιμημένοις τὴν ἄφεσιν.

Ῥάβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν κοσμικὴν οἱ δοῦλοί σου θάλατταν διῆλθον· οὓς περ καταφύτευσον εἰς ὄρος σου Κύριε, εἰς ὃ κατειργάσω ἁγίασμα.

Τὰ σκηνώματα τὰ ὄντως ἠγαπημένα, οὓς ἐξελέξω Δέσποτα, καὶ οὓς προσελάβου δούλους σου εὐδόκησον, σκηνῶσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἔνθα τῶν δικαίων τὰ πνεύματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν θανόντων καὶ ζώντων ἐξουσιάζων, σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ Θεοτόκε, θάνατον ὑπέμεινε σαρκὶ ὁ Ἀθάνατος, λύσας τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Σοὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐ„λήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, „ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας; τοὺς πίστει ἀνυ„μνοῦντάς σε.

Τροπάριον.

Ὑψούμενοι Σταυρῷ, καὶ τροχοῖς συντριβόμενοι, κοπτόμενοι μελῃδόν τε οἱ στερροὶ Ἀθλοφόροι, Θεοῦ ὤφθησαν ἄτμητοι.

Σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἱεράρχαι γενόμενοι, προσήξατε τῷ Ποιμένι, καὶ Ἀμνῷ, οὓς ποιμαίνειν, ὁσίως ἐπιστεύθητε.

Θορύβων κοσμικῶν, χωρισθέντες οἱ Ὅσιοι, εἰρηνεύσαν τὴν καρδίαν, ἐκ παθῶν, καὶ τοῦ πάντων, Θεοῦ υἱοὶ γεγόνασι.

Νεκρώσιμον.

Ἐνθέων Προφητῶν, Γυναικῶν τε κατάλογος, τὸν Κύριον θεραπεύσας, τοῖς προσκεκοιμημένοις, αἰτεῖται τὴν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος ἐν σοὶ, κατοικήσας Πανάχραντε, εἰργάσατο τοὺς ἀνθρώπους, τῆς αὐτοῦ θείας δόξης, Παρθένε οἰκητήρια.

Εἱρμός. ὁ αὐτός.

Εὐ Κύριε τῆς σῆς, δεσποτείας τοὺς Μάρτυρας, ἐδόξασας δι' αὐτῶν τε, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὸ τερπνὸν ἀγαλλίαμα, τὴν ἄληκτον εὐφροσύνην, τοῖς προκεκοιμημένοις, παράσχου Πολυέλεε.

Ὁ μόνος Ἀγαθὸς, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἀνάπαυσον τοὺς ἐν πίστει, καὶ τῇ σῇ ἐπιγνώσει, τὸν βίον ἐκτελέσαντας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε δι' ἧς, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλε, τὸ ἄφραστον Θεομῆτορ, καὶ ἀπρόσιτον κάλλος, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, „καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολ„λῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ „φθορᾶς ἀνάγαγε τὴν ζωήν μου Πολυέ„λεε.

Τροπάριον.

Ὑπέρτιμοι Μάρτυρες ὡς λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς πανσόφως, κυλιόμενοι, τῆς δυσσεβείας, οἰκοδομὴν πᾶσαν κατεστρέψατε, καὶ Ναοὶ Θεοῦ γεγόνατε.

Χειρὸς διεσώσατε βιαίας, ὑποχειρίους πάντας, Ἱεράρχαι καὶ Ὅσιοι πάντες, οἱ ἐν Χριστῷ, ποίμνης ἡγησάμενοι. διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Ρήσεσι Προφητῶν ἀκολουθοῦντα, τῶν γυναικῶν τὰ πλήθη, ἐν ἀσκήσει τε καὶ ἐν ἀθλήσει, τῷ Γυναικὸς ἐκ Παρθένου λάμψαντι, Θεῷ Λόγῳ καθυπούργησαν.

Νεκρώσιμον.

Ἡ πάντων ζωὴ τῶν τεθνεώτων, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει, ἐκδημήσαντας πρὸς σὲ τὸν Κτίστην, ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ, τοῦ προσώπου σου, Πολυέλεε κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογῶ σε Κόρη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἁγνὴν Μητέρα, ἀλλὰ τῇ σῇ μεσιτείᾳ ῥύσαί με, αἰωνίου κατακρίσεως.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, „ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων „λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ „τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Τροπάριον.

Τὴν λόγχην, τὴν θείαν πλευράν σου κεντήσασαν, ἡ στρεφομένη ῥομφαία, κατιδοῦσα Σῶτερ ὑπεχωρεῖτο, τοῖς σοῖς δούλοις, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἐν Ξύλῳ, κρεμασθεὶς τὸν Παράδεισον ἤνοιξας. τοὺς οὖν πιστῶς μεταστάντας, ἐν αὐτῷ Σωτήρ μου καταφυτεύσας, ὡς οἰκτίρμων, τῆς σῆς δόξης μετόχους ἀνάδειξον.

Ἀειμῶνας, τοὺς τῆς τρυφῆς ἀξίωσον δρέπεσθαι, τοὺς περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, εὐσεβῶς φοιτοῦντας διὰ θανάτου, καὶ δικαίοις, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σου συναρίθμησον.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος, καθὰ Θεὸς ὑπάρχων ἀόρατος, σωματωθεὶς καθωράθη, ἐκ Παρθένου Κόρης Ἀπειρογάμου, καὶ Θανάτῳ, τῷ οἰκείῳ τὸν θάνατον ἔλυσε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀβραμιαῖοι ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι Παῖ„δες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, „καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, „ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Μὰ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ ἡγιασμένα σκεύη, τῆς Ἐκκλησίας τὰ προπύργια, Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς, αἰνέσωμεν συμφώνως.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων, χορὸς ὁ θεῖος ἐναγάλλεται, ταῖς ἄνω Δυνάμεσιν· αὐτῶν πρεσβείαις Σῶτερ, σῷζε τὸ ποίμνιόν σου.

Τρο-

Ὑπομονὴν ἀγαθὴν αἱ Γυναικῶν ὁσίως, ἀθλητικῶς τε διαλάμψασαι, καὶ πίστει ἀσκήσασαι, ὑπακοῇ τὴν Εὔαν, τὸν τρώσαντα καθεῖλον.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ὁ τῶν Ἅδην ἑλῶν, καὶ θάνατον πατήσας, τῷ σῷ Θανάτῳ, οὓς μετέστησας, ἐν πίστει ἀνάπαυσον, καὶ Παραδείσου δεῖξον οἰκήτορος Οἰκτίρμον.

Θεοτοκίον.

Φλόγα τὴν Βάτον πάλαι, μὴ πυρπολοῦσαν βλέπων, ὁ Νομοθέτης ἐδιδάσκετο, τὸν τύπον τοῦ Τόκου σου, Θεοκυῆτορ μόνη ἀεὶ εὐλογημένη.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑπομονήν τε, καὶ καρδίαν καὶ τὰ αἵματα, πάντων τῶν Μαρτύρων λύτρον τῶν εὐσεβῶς, μεταστάντων προσδεξάμενος, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς Ἐλεήμων καὶ εὐδιάλλακτος.

Συναριθμήσας τοῖς πρωτοτόκοις, καὶ δικαίοις τε, Σῶτερ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν πρὸς σὲ, μεταστάντων καταξίωσον, ἀκαταπαύστως σοι ἐντρυφᾶν, τῷ τῶν ὅλων δεσπόζοντι.

Μετ' εὐφροσύνης, καὶ παῤῥησίας καὶ φαιδρότητος, Λόγε τοῦ Θεοῦ, εὐδόκησον ὡς Θεὸς, ἐν νεφέλαις ὑπαντῆσαί μοι, οὓς προσελάβου σὺ, ὡς ἐλεήμων καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεογεννῆτορ, Μητροπάρθενε χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἀληθῶς, τοῦ θανάτου ἡ καθαίρεσις· ζωὴ δὲ ἄλυπος, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσι δεδώρηται.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀνυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, „τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, „συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλ„πειν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖ„τε τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ἱεράρχαι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἐκτελέσαντες, ἱερωτάτης ἔτυχον, συναυλίας Ἀγγέλων, μεθ' ὧν αἰτοῦσιν ἱλασμὸν ἡμῖν πᾶσι καὶ ἔλεος.

Ἀμπρυνθέντες οἱ Ὅσιοι πνεύματι, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος ἠφάνισαν, μεθ' ὧν Ἱερομάρτυρες, Ἱεράρχαι Προφῆται, σὺν τοῖς Δικαίοις, τοῖς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εὐφραίνονται.

Ὁ τὸ πρὶν ἀφροσύνῃ καυχώμενος, ἐξαλείψειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὑπὸ γυναίων πάντοτε συμπατεῖται, ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, ἐκλαμψάντων ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος.

Νεκρώσιμον.

Ὑπὲρ πάντων Χριστὲ δυσωποῦμέν σε, τῶν πιστῶς κοιμηθέντων, ὡς εὔσπλαγχνος, τούτους χοροῖς ἀρίθμησον, σῳζομένων ἀπαύστως ἀναβοῶντας· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, Θεογεννῆτορ Πάναγνε, καὶ βοῶντάς με σῷσον. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων „χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυ„ρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζω„σάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες „κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ„γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Μαρτύρων δεξάμενος λιτὰς, καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸ ὁμόφυλον, ψυχὰς ἀνάπαυσον Δέσποτα, τῶν ἐν πίστει κοιμηθέντων τῇ σῇ, τὰς ἁμαρτίας παρορῶν, τούτων βοώντων σοι· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, νεκροῖς ἐπήγασας ζωὴν ἀθάνατον. τοὺς μεταστάντας οὖν Δέσποτα, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τῆς Βασιλείας σου τυχεῖν, Σῶτερ ἀξίωσον, σοὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἠόντως ἀέναος Πηγὴ καὶ ἀδαπάνητος. ἐν οὐρανίαις Σκηναῖς, τοὺς τελευτήσαντας δούλους σου, καὶ τὸν βίον τὸν φθειρόμενον. ἀπολιπόντας εὐμενῶς, Σῶ-

τερ ὑπόδεξαι, σοὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:

Θεοτοκίον.

Μόνη σὺ ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Παρθένος ἄχραντος, καὶ Μήτηρ ἄφθορος. Θεὸν γὰρ τέτοκας Δέσποινα, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν, καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν θνητοῖς ἐπήγασας. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, „τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ „Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας „βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν „ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνο„μεν.

Τροπάριον.

Ἰδόντες τὰς θείας δωρεὰς οἱ Μάρτυρες, τὰ γέρα κομισάμενοι, τὰ τῶν μεγίστων αὐτῶν πόνων, ἀγάλλονται Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν τούτους ἀληθῶς μεγαλύναντα, καὶ νικηφόρους ἀναδείξαντα.

Ὡς ἱεραρχήσαντες Λαοῦ προέστητε, Ἱεράρχαι θεῖοι Κήρυκες, ὡς λαμπρυνθέντες τῇ ἀσκήσει, ἡλίου τηλαυγέστερον Ὅσιοι, ἐλάμψατε πιστοὺς καταυγάζοντες, ἔργων μεγάλων ἐπιδείξεσι.

Σὺν Ἱερομάρτυσιν ὁμοῦ, καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις μακαρίσωμεν, πάντας Ὁσίους, καὶ Δικαίους, καὶ Γυναῖα λαμπρῶς ἀριστεύσαντα. αὐτῶν Χριστὲ βοῶντες δεήσεσι, ῥῦσαι γεέννης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἧς κατηξιώθησαν χαρᾶς οἱ Ἅγιοι, οἱ καλῶς σε θεραπεύσαντες, ταύτης Χριστὲ τοὺς μεταστάντας, ἐν πίστει τῇ εἰς σὲ καταξίωσον, τὰ τούτων παρορῶν ἁμαρτήματα, διὰ τὸ πλούσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν ἄνω Χερουβὶμ Πανάμωμε, ἀνωτέρα ὡς βαστάσασα, τὸν συνοχέα τῶν ἁπάντων, ἀνώτερον τὸν νοῦν μου ἀπέργασαι, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς δυναμοῦσά με, τὸ τοῦ Δεσπότου πράττειν θέλημα.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ἔδωκας τοῖς ὄντως Ἀθληταῖς, καὶ Μάρτυσι, παῤῥησίαν ἱκετεύειν σε. δὸς οὖν τοῖς πίστει κοιμηθεῖσι, τὴν θείαν δι' αὐτῶν ἀπολύτρωσιν, ἐν τόπῳ σκηνῆς ἁγίας σου Κύριε, κατασκηνῶσαι χαριζόμενος.

Νεύματι τῷ Δημιουργικῷ ὁ σύμπαντα, συμφερόντως ἐργαζόμενος, ζώντων ὁ ἔχων ἐξουσίαν, θανόντων κυριεύων ὡς εὔσπλαγχνος, κατάταξον οὓς μετέστησας δούλους σου, ἐπὶ ὑδάτων ἀναπαύσεως.

Ὁ φύσει ὑπάρχων Ἀγαθὸς ὁ πλούσιος, ἐν ἐλέει καὶ χρηστότητι, ῥῦσαι ἐκ σκότους ἐξωτέρου, τοὺς ἐπικεκλημένους σὸν ὄνομα, ἐκ πίστεως δικαιώσας καὶ χάριτι, τούτους λαμπρύνας ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς Γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως, σοὶ τὰς προσηγορίας ἁρμόζοντες· ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ Ἅδῃ γεγέννηκας, κράτος θανάτου διαλύσασα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, π. Μαρτυρικά.

Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, Ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες. πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπατε, τερπνὰ ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε. ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ἡμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶνας, Ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπάσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν Τυράννων αἱ ἀπειλαί. οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί. ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Ῥίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων σου Κύριε, ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν

μι-

Digitized by Google

μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον παρὰ σοῦ Σωτὴρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις Ἀθάνατος.

Δόξα. τὸ Νεκρώσιμον.

Ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστιν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος, ποῦ ἐστι τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. προσόμ. τοῦ Κυροῦ Θεοφάνους.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου Μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας ὁ φυσικώτατος δεσμὸς, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται. διό σε ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Ζωοδότα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ὕπνος ἀναδέδεικται, τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ θάνατου, κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον· διό σε ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Εὐ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις. Πατρὶ γὰρ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῶν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον. καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν φωτὶ τῶν Ὁσίων σου, καὶ δικαίων λαμπρότητι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν Θεηγόρων Πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον, ἀπεριγνόητος, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, δεδουλωμένους τοῖς παραπτώμασι. καὶ νῦν αὐτὸν δυσώπησον, τοὺς μεταστάντας οἰκέτας σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι Πανάχραντε.

Τῷ Σαββάτῳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ Ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ὤκησεν. ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Πυρπολούμενοι Χριστοῦ, τῇ ἀγάπῃ Ἅγιοι Μάρτυρες, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, δροσισμῷ ἀγώνων ἐσβέσατε, καὶ λύχνοι πολύφωτοι, Ἐκκλησίας ὤφθητε, ἀπελαύνοντες, τὸ σκότος ἐν χάριτι, τῶν νόσων καὶ θλίψεων τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ὅθεν χρεωστικῶς πάντες ἡμᾶς σέβομεν.

Τεράρχαι Ἱεροὶ, Προφητῶν ἐνθέων κατάλογος, καὶ Ὁσίων οἱ χοροὶ, καὶ Γυναικῶν Ἁγίων ὁμήγυρις, Θεὸν θεραπεύσαντες, ἐναρέτοις πράξεσιν ἐδοξάσθησαν. αὐτοὺς μακαρίσωμεν, ταῖς τούτων δεήσεσι, δυσωποῦντες τυχεῖν, τῆς αἰωνίου δόξης τε καὶ λαμπρότητος.

Ἔνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἔνθα χοροὶ Ἁγίων αὐλίζονται· οὗ ἀπέδρα στεναγμὸς, καὶ ὀδύνη τάξον τοὺς δούλους σου, τοὺς προτελευτήσαντας, καὶ λιπόντας βίον τὸν πολυώδυνον, ὑμνεῖν σου τὴν ἄφατον, Σωτὴρ ἀγαθότητα, παριδὼν αὐτῶν, τὰ πλημμελήματα, ἅπερ διεπράξαντο.

Δόξα.

Ἡ ἀχώριστος Τριὰς, ἡ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, ἑνουμένη ὁλικῶς,

Digitized by Google

καὶ μὴ συγχεομένη ταῖς ἰδιότησι, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς θανέντας πίστει, ἐν σοὶ ἀνάπαυσον· λιταῖς τῶν Ἁγίων σου, Μαρτύρων, Ὁσίων τε, καὶ σεπτῶν Προφητῶν, νέμουσα ἱλασμὸν τούτοις καὶ συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ὃν ἐγέννησε Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου Λόγον συνέλαβες, καὶ ἐκύησας σαρκὶ, γεγονότα Ἄνθρωπον τέλειον, δυσὶ γνωριζόμενον, ἐνεργείαις Ἄχραντε, καὶ θελήσεσιν, αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Κόρη Θεονύμφευτε.

Τέλος Τετάρτου ὧδε τοῦ Ἤχου πέλει.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, ἢ. δ'. Καὶ ψάλλομεν, ἢ. Ἀναστάσιμα γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δογματικόν. Ἦχος Πλ. α'.

Μὴν θεοπρεπῆ, καὶ σεβάσμιον Κόρην τιμήσωμεν, τὴν ὑπέρτιμον τῶν Χερουβίμ. ὁ γὰρ Δημιουργὸς τῶν ὅλων ἐνανθρωπῆσαι βουληθεὶς, ἐν αὐτῇ ᾤκησαν ἀφράστως. ὢ ξένων πραγμάτων, καὶ παραδόξων μυστηρίων. τίς οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεὶς, ὅτι Θεὸς Ἄνθρωπος γίνεται, τροπὴ ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ τῆς Παρθενίας πύλας διῆλθε; καὶ μείωσις ἐν αὐτῇ οὐχ ὑπελείφθη, καθὼς ὁ Προφήτης λέγει· ἄνθρωπος ταύτην οὐ διοδεύσει ποτὲ, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ προκείμενον, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸν ἢ. ἢ. προσόμοια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χείρας ἐπανατείνω πρὸς σὲ, καὶ ῥυπαρὰ χείλη ἀνοίγω πρὸς δέησιν, καὶ κάμπτω καρδίας γόνυ, καὶ νοητῶς τῶν ποδῶν, σοῦ τῶν παναχράντων νῦν ἐφάπτομαι, Ἁγνὴ καὶ προσπίπτω σοι· τὰς ὀδύνας μου ἴασαι, τὰ χρόνιά μου τὰ πολλὰ καὶ ἀνίατα, ἀγαθότητι, σοῦ θεράπευσον τραύματα. ῥῦσαι ἐξ ὁρωμένων με, ἐχθρῶν ἀοράτων τε, κούφησον Κόρη τὸ βάρος, τῆς ῥᾳθυμίας μου, ὅπως σε, ὑμνῶ καὶ δοξάζω, δι' ἧς εὕρατο ὁ Κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Χαίροις ἡ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως συλλαβοῦσα Πανάμωμε, καὶ τοῦτον σαρκὶ τεκοῦσα, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀληθῶς, ἐκ τῶν σῶν Αἱμάτων προσλαβόμενον, ψυχὴν νοεράν τε, καὶ αὐτεξούσιον ἔχοντα. ἀνελλειπῶς γὰρ, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, διεσώσατο, ἀναπλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὅθεν ἐν δύω φύσεσιν, ἡμῖν καταγγέλλεται, ὡς ἑκατέρων δεικνύων, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐνέργειαν, Χριστὸς ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακὼβ, ἣν ἐξελέξατο Θεὸς, ἣν ἠγάπησεν, ἡ θύρα τῶν σῳζομένων, ἡ φλογοφόρος λαβὶς, τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις, Παντευλόγητε, Γαστὴρ Θεοχώρητε, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, Ἁγιωτέρα Χερουβὶμ, καὶ τῆς Κτίσεως, ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὅραμα, ἄκουσμα, τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λάλημα, ἅρμα τοῦ Λόγου, νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν Ἥλιος, κἀμὲ καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει, καὶ παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί περὶ σοῦ Προφητεῖαι ἐπληρώθησαν, Παρθένε Ἁγνή· ὁ μὲν γάρ σε τῶν Προφητῶν, Πύλην προηγόρευσεν ἐν Ἐδὲμ, βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰμὴ ὁ σὸς Πλαστουργὸς, καὶ τοῦ Κόσμου παντός· ὁ δὲ Βάτον πυρὶ φλεγομένην, ὅτι ἐν σοὶ ᾤκησε τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ ἄφλεκτος ἔμεινας. ἄλλος Ὄρος Ἅγιον, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα τοῦ νοητοῦ Ναβουχοδονόσορ. ἀληθῶς μέγα καὶ παράδοξον, τὸ ἐν σοὶ Μυστήριον ὑπάρχει Θεομῆτορ. διό σε δοξά-

Digitized by Google

ξάζομεν· διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος Πλ. α'.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστὲ, διάβολον ᾔσχυνας, καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τοῦτον οἱ Ἄρχοντες τοῦ Ἅδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα, ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ Ἀθάνατος, δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν. τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἑσπερινὴν προσκυνήσιν, προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς, λάμψαντι τῷ Κόσμῳ· καὶ μέχρις Ἅδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι. καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, Κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται· χαίρει Χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη. Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς Κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων, καλύψατε Χριστοῦ τὴν Ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνὸν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, καὶ Παντοδύναμος.

Κύριε ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος· ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος. ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος. ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. ὁ ὢν καὶ προὼν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ἦ. Στιχηρά.

Εἰς τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῶν Οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἅδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, Ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως, πᾶσιν ἐξέβλυσας ζωῆς καὶ σωτηρίας. σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· οἰκήσας τάφῳ δὲ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός. διὰ τοῦτο βοῶμεν, φιλάνθρωπε Κύριε δόξα σοι.

Ζένη σου ἡ Σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν Ἅδου κάθοδος, Φιλάνθρωπε ὑπάρχει. σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεὸς, τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας. διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον Ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρ-

μαρτιῶν, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὁδὶ ἡμᾶς σαρκὶ Πάθος δεξάμενος, ⁊ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, ⁊ ἀμάρτησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, Φιλάνθρωπε, ⁊ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, ⁊ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς ⁊ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον ⁊ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε Παμβεμνε· δι' ἧς ὁ Λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. διὸ Παμύμνητε, ὡς μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σῳζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸν συναΐδιον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ ⁊ προσκυνήσωμεν. ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ⁊ θανάτου ὑπομεῖναι, ⁊ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τεῖχος ⁊ σκέπη τῶν προσερχομένων εἰς σέ. χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν ⁊ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σου ⁊ Θεόν, πρέσβευε μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, Καθὼς Τριαδικός. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καθὼς ὁ πέμπτος φωτὶ τῷ τρισηλίῳ.

Ὠδὴ α'. Ἦχ. π. α'. Ἵππον ⁊ ἀναβάτην.

Κράτος τῆς ἐμιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· τὸν μὲν ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ Παντοδύναμε, ⁊ πρὸς τὸν σὸν Δέσποτα μετεώρισον δόξαν ἄφραστον.

Γνῶσε τῷ Ἀγγέλῳ, διάκοσμοι μοεροὶ, ἀσιγήτως ὑμνοῦσαι, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, Μοναδα τρισάριθμον, ⁊ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον φωτουργὸν, τῇ ψυχῇ μου παράσχου, Τριὰς Μονὰς ἀρχέφωτε, ⁊ θείαν κατάνυξιν, καθαρτικὴν, Δέσποτα Πολυέλεε, πάσης Κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ ἐπὶ τὸν πόκον κατῆλθεν ἀφθόφητι, ὑραφόθεν Παρθένε, ὁ υἱὸς ἐν μήτρᾳ σου ὁ Θεὸς, καὶ ἔσωσε ξηραμθεῖσαν, ἅπασαν τὴν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Ἀχραντε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' ὕδατος.

Νοήσας τὰς μοερὰς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνῳδοὺς ἀπαύστως τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ ⁊ Παντουργέ. ἀλλὰ καὶ τὴν πηλίνην μου, καὶ γυμνωθεῖσαν δέξαι τὴν δέησιν, ⁊ τὴν ἱκεσίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιωμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀμεξιχρίαστον πηγὴν τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Πατέρα ⁊ τὸν Υἱὸν, ⁊ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐμὸν, ⁊ τελαμπῆ Κύριον τῶν ἁπάντων, ὡς οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Φάμης τῷ Μωσῇ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βουλῆς τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν, Σάρκωσιν Θεοῦ Λόγου· δι' ἧς ἡμᾶς μετεσχημάτισας, ⁊ πρὸς Οὐρανὸν ἀνεβίβασας.

Κάθισμα. Τὸν συναΐδιον Λόγον.

Γαλήνων ὑπάρχεις, Τριὰς ἀμέριστε· ἐλεᾷς γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος, ⁊ παντοικτίρμων, συμπαθὴς, καὶ πολυέλεος. διὸ προσφεύγομεν πρὸς σὲ, οἱ ἁμαρτήσαντες πολλοῖς, βαρύμοροι κεκραγότες· ἱλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, ⁊ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δό-

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει εἰς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σου νῦν ἀντίληψιν. δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σῴζειν, ὡς οὖσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀεὶ χρωμένη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφωὲς ὁ Δανιὴλ, Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὅρασιν.

Δίς.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν Ὑπερούσιον Θεὸν, Τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Μὸ Ὄρος τὸ δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακοὺμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον Τόκον ἐδήλου, σῆς Παρθένε καλλήψεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὁ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, Τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος.

Σύ με καθοδήγησον, Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως πλήρωσον, ὡς φύσει Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου. Θεοτοκίον.

Ὡς κατεῖδε πάλαι σε, Ἁγνὴ Πανάχραντε, ὁ Ὑποφήτης βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω Θεοῦ κατοικητήριον.

Ὠδὴ ϛ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Περιφανὴς ὑπάρχουσα, Θεαρχία ὑποστατικῶς, ἑνιαίᾳ πέφυκας, ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὸς, καὶ κατ' οὐσίαν, καὶ βούλησιν.

Τί καινῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης, ᾄδων τῷ Πατρὶ, σῷ φωτὶ ὀψόμεθα, τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν, ἕνα Θεὸν τὸν τρισήλιον. Θεοτοκίον.

Πῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεὲ, ἑνικὲ, καὶ τρίφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μὸ Τρισήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἁπλῆν τὴν Τριάδα, νῦν προσκυνήσωμεν, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων πάντα τὸν Κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἁπάντων. καὶ τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τὸ ἥμαρτον· ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος. ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι, πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύρις, καὶ πέλαγος ἄπειρον. Οἰκτίρμων ἐλέησον, τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. Δίς.

Μὸν ἀπερινόητον, ἑνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεόν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων. Θεοτοκίον.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε τὸν διδοῦντα, τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἕνα τῆς μιᾶς ἀνακαλύψης πάλαι, σαφῶς Κυριότητος τριττὴν ὑπόστασιν, ὤφθης Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι σὸν κράτος ἑνιαῖον.

Δίς.

Σὲ με πρὸς τὰς σὰς θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον,

Digitized by Google

τον, Πάτερ Οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ ἀναρεστεῖν σοι ἀεὶ, Κύριε πάντων. Θεοτοκίον.

Ἤστραψας ἡμῖν τῆς Τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν Θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἀλιαίσε βρότειαι, κατ' ἀξίαν Ἄναρχε μονὰς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν. πλὴν ὡς ἐφικτὸν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, Θεαρχικὴ σύνθρονε Τριὰς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῷ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν.

Δίς.

Τ' σορρόπῳ δόξῃ σε, τὸν Μονάρχην τρίφωτον Θεὸν, δοξάζει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἀχράντοις ἐν στόματι· μεθ' ὧν ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἁγνὴ καὶ Ἄμωμος, καὶ Παρθένος τέτοκας Υἱὸν, λυτρούμενον ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον· ἀλλὰ καὶ νῦν ἄφεσιν ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. ἦλο. κα. Ἀναστάσιμα. Ἦχος Πλ. ά.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν Ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ φῶς ἀνέτειλε. Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα. ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον· κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος, καὶ θεοβάδιστον. χαῖρε ἔμψυχε βάτε, καὶ ἀκατάφλεκτε. χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. ἦλο. Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· γυναῖκες ἀπετόλμησαν, κἀγὼ ἐδειλίασα· Λῃστὴς ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε. ἆρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ Μαθητήν; ἢ πάλιν δείξεις με ἁλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μεταμοῦντά με δέξαι ὁ Θεὸς, καὶ σῷσόν με. Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου. ἐξεκέντησαν, ὦ Ἐλεήμον· Ταφὴν δὲ κατεδέξω ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος. ἔδραμον Γυναῖκες, ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἔγερσιν· Ὑπερυψούμενε Σωτὴρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ' πειρόγαμε Νύμφη Θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστος, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σῳθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με διαβιτικῶν ᾄδω σοι Σωτήρ μου, ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Μοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα, ἡ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα, τὰ ὁρατάτε σὺν τοῖς ἀοράτοις. αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως. Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ Ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ κἀμὲ, Χριστὲ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· σὺ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται. πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν. Δόξα, ἡ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅματε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστασιμος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἵππον καὶ Ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα. Τροπάριον.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων Συναγωγὴ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν Γεννάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ἠγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλιθεὶς, Ζωοδότα ἀπτώτως· ἡ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως Θείας, οὐσίας, μύρῳ με εὐωδίασας. Θεοτοκίον.

Ἀέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται. ἡ γὰρ Εὐλογημένη, ἡ Κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ἕτερος Κανὼν, Σταυροαναστάσιμος.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει Σταυρῷ, προσηλωθέντι σαρκὶ, καὶ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ Ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ, ἐξαναστάντι Χριστῷ, ἡ τὸν πεσόντα συνεγείραντι, ἡ συνεδρίᾳ Πατρικῇ κατακοσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, ἡ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασε.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκιον.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Φῶς ἡ τεκοῦσα, φωτίσον με Παρθένε.

Ἵππον ἡ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κατασκηνῶσαν ἐν σοὶ Πανάχραντε, καὶ φωτίσαν τὸν Κόσμον, μαρμαρυγαῖς Θεότητος, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, φωτισθῆναι ἅπαντας, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Μητροπάρθενε.

Ὡς ὡραϊζομένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν ἡ Κεχαριτωμένη, καλλοποιὸν εὐπρέπειαν, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω Πάναγνε, τὸν τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Σὲ πάλαι προτυποῦσα, ἡ βάτος ἡ ἐν Σινᾷ, οὐκ ἐφλέχθη Παρθένε τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα. Παρθένος γὰρ τέτοκας, ἡ Παρθένος ἔμεινας, ὑπὲρ ἔννοιαν, Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως

„βρί-

„ βεβηθωσαν, ἐπὶ τῷ ἀσάλευτον Χριστὲ,
„ πέτραν τῇ ὑποδοχῇ σου, τῷ Ἐκκλησίαν
„ σου τερέωσον, μόνε Ἀγαθὲ, ὡς Φιλαν-
„ θρωπε.

Τροπάριον.

Χολῇ μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσεμίωχαν Χριστὲ, ὄξος δ' αὖτε τῇ Μάννα ἀνταλλαξάμενοι. ἀλλὰ πάλαι φωτοειδεῖ μεφέλῃ σκεπόμενοι, τῷ ζωῷ σε ἐν τάφῳ Χριστὲ κατέθεντο. ἀλλ' ἀναστάντα ἀφάτως, πᾶσι πιστοῖς παρέχεις, τῷ μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τῷ Πνεύματος ἔλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ, ἀσπορίᾳ γεγένησαι, τὸν ἐξ ἀκηράτου Παρθένου ἐκλάμψαντα, ἀϊδίως ὡδίνων μητρικῶν. ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ.

Ἡμᾶς ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ, φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος, τοὺς αἰωνίους Ζωοδότα, τῷ ἐκείνου σου Σταυρῷ σου.

Ἤνεγκαν σου τὸ Σῶμα Χριστὲ, αἱ Μυροφόροι κατεπείγοντο, καὶ μὴ εὑρεῖν ὑπέστρεφον, ἀμυμονεύμενόν σου τῷ Ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Παρθένε Ἁγνή.

Ἄλλος. Ὁ πήξας ἐπ' ὕδατος.

Ἠκλίμαξε πρὸς ἡμᾶς, κατέβη ὁ Ὕψιστος, τὴν φθαρεῖσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀειπάρθενε Σεμνὴ, πᾶσι μὴ καθοράθης. διὰ σὲ γὰρ ὁ Ὑπεράγαθος, Κόσμῳ ὡμίλησε καὶ ἠνδόκησε.

Ἀπὸ πάλαι προορισθεῖσα, Παρθένε Μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνων μὴν ἐπ' ἐσχάτων, ἐν τῇ μηδυΐσει Παναμώμε, πέρας εἴληφὸς ἀναδέδεικται. Ἐλύθη ἡ τῆς ἀρᾶς τῆς πάλαι κατάκρισις, σὺ τῇ μεσιτείᾳ, Παρθένε Ἄχραντε. ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ὤφθεις, πᾶσι τὴν ἀλογίαν, ὡς ὑπεράγαθος ἀμέβλυσε, μόνῃ τῇ βροτῇ ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πλὴν θείαν ἐμυήσας σε κένωσιν, προ-
„ βλεπτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ
„ τόμῳ ἐβόα σοι· εἰς σωτηρίαν λαὸν σὸν,
„ σῶσαι τοὺς χρισθέντας ἐλήλυθας.

Τροπάριον.

Μοῖς Μέρρας τὰ πικρότατα μάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυρὸν Ἀγαθὲ, τῆς ἁμαρτίας νεκρώματα, τῷ γεύσῃ διὰ Ξύλου ἐγλύκαμας. Σταυρὸν καὶ τὴν Ξύλου τῆς γνώσεως, καὶ γλυκείας ἐδωδῆς, χολὴν Σωτὴρ μου προσέσαι· καὶ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ Αἷμά σου τὸ θεῖον ἔξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τοῦ μὴ σωαφείας σωέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδῖνῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεχοῦσα, πεφύλαξαι.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Εἰσακήκοα τοῦ ἀκοῆς.

Ὡς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρὸς, σωεπείβησαν μοχλοὶ, καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι, καὶ ἐβόησαν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατῆλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τοὺς δεσμίους ὡς θνητὸς, σωανέστησαν αὐτῷ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες, καὶ ἐβόησαν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὸ Μητέρωμα οὐκ ἔγνω· ἀλλὰ Μήτηρ μέν ἐστι, Παρθένος δὲ διέμεινεν· ὧν ἀμυμονεύμενοι, χαῖρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Τῷ θείαν ἐμυήσας σε.

Καρδίᾳ, νῷ, ψυχῇ τε καὶ σώματι, ὁμολογῶν παναύσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἁγνὴ, τῷ σωτηρίαν κατέχομαι, καὶ σώζομαι, Παρθένε πρεσβείαις σου.

Ὁ

Ὁ κτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σοῦ κτισθῆναι τῆς Ἁγνῆς, ὡς εὐεργέτης ηὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε ὑμνούντων Παράμωμε.

Ὑμνοῦσι τὸν σὸν Τόκον Παράμωμε, οἱ ὑπερκόσμιοι Χοροὶ, τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον, φρονούντων σε, Παρθένε ἀμόλυντε.

Σὲ ῥάβδον Ἡσαΐας ὠνόμασεν, ἐξ ἧς ἐβλάστησεν ἡμῖν, ὡραῖον ἄνθος Χριστὸς ὁ Θεὸς, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, „ πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· „ τὴν ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐτιμωμένος, ἑκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράστως προμηθούμενος.

Σύ με μετημφίασας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστὲ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος. Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσυνήν τε, καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας, ἀρᾶς Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ἐξέτεινας τὰς χεῖρας, Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς ἑαυτὸν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ Ταφῇ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ Τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας. Ἄλλος.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἅπαντες Προφῆταί σε, σαφῶς προήγγειλαν, γενησομένην Θεοῦ Μητέρα, Θεοτόκε παύσεμνε, μόνη γὰρ εὑρέθης Ἁγνὴ, τελείως ἄμωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε, τοῦ ζῶντος ὕδατος ἡμῖν τὸν ὄμβρον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὀμβρήσασαν, τοῖς ἀπεγνωσμένοις, Σεμνὴ ἐπιγινώσκομεν.

Ὡς πλησίον ὅλην σε, καμὴν καὶ ἄμωμον, ἐσφραγισμένην τῇ Παρθενίᾳ, καθαρῶς ἠγάπησεν, ἐν σοὶ ὁ σκηνώσας Θεὸς, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ Γεννάρχης, Δέσποτα Χριστὲ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τοῦ Πάθους σου.

Ἡ Ζωὴ κατήντησας, πρὸς τὸν Ἅδην, Δέσποτα Χριστὲ, καὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινεν Ἁγνὴ, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Ἐξέτεινας παλάμας σου, συνάγων μακρὰν διεστῶτά σου, Ἐθνῶν τὰ συστήματα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ σου, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψας. Ἀδὰμ δὲ ὁ δέσμιος, λυθεὶς ἀνεβόα σοι· διέσωσέ με ἡ δεξιά σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ Ὄρος καὶ Κλίμακα ἔμψυχον, καὶ Πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε Ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην.

Μοῦ παντὸς ὁ αἴτιος, καὶ τὸ εἶναι πᾶσι παρασχὼν, ὡς αἰτίαν ἔσχηκε σαρκούμε-

μενος τὸ καθ' ἡμᾶς, σὲ Θεομῆτορ Πανάμωμε.

Ταμάτων Δέσποινα, ψυχοτρόφον βρύουσαν πηγὴν, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, τῇ εὐκλεεῖ, γινώσκομέν σε Πανάμωμε.

Σωτηρίας αἴτιον, Ζωοδότην τέτοκας ἡμῖν, αἰωνίαν λύτρωσιν δωρούμενον, τοῖς ἀληθῆ, σὲ Θεοτόκον κηρύττουσι.

Κοντάκιον. Τὸν συναίαρχον Λόγον.

Πρὸς τὸν Ἅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς Παντοδυνάμος, τοὺς θανέντας ὡς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοι κράζομεν, σῷσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον. καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν Κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην. σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητὰς ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι. διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῷσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύ„ριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς „Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦν„τας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἄπλετον, οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος. ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὁ διὰ ξύλου Σταυροῦ, τὴν τῶν Εἰδώλων λύσας πλάνην, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἅδῃ συνεγείρας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ Θεοτόκον ταύτην δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ ἀπεριόριστος διαμείνας ἄτρεπτος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἠνώθη ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν σοὶ τῇ Παναγίᾳ, ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε πανάμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώνως δοξάζομεν, καὶ θρόνον τοῦ Κτίστου σου· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος, ἁγνισθεῖσα Πνεύματι, Παρθένε γεγένησαι, τὸν σὲ πλαστουργήσαντος· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶσέ με Κύριος, Θεομῆτορ Ἄχραντε, σαρκὸς περιβόλαιον, ἐκ σοῦ περιθέμενος· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Σοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ Καμίνῳ Παῖ„δες, παγκόσμιον πλέξαντες, χο„ρείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν „Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν„τας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Σὺ τὸ θελητὸν, τοῦ σωτηρίου Πάθους, ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβούλητον. δύω θελήσεις, δυσὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Παντουργοῦ, τῇ καταβάσει Ἅδης, Χριστὲ καταγέλαστος, γεγονὼς ἤμεσε, πάντας τοὺς πάλαι, τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεαρδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν Σταυρῷ ἑκουσίως, τὰς παλάμας ἐκπετάσαντα, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διαρρήξαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς Νυμφίον ἐκ τάφου, ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ Μυροφόροις ὀφθέντα, καὶ χαρὰν αὐταῖς φθεγξάμενον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης, Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τὰ νῦν, ἡ Προπατόρων λύπη, χαρὰν τεξαμένης σου τῆς Θεομήτορος. ὅθεν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄδει σὺν ὑμῖν, τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένε τὸν Τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν στησάμενοι σὺν πόθῳ, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον διαυγὲς, ἀθανασίας, Κόρη, ἐκ σοῦ ἐξελήλυθεν ὁ πάντων Κύριος, ῥύπον ἐκπλύνων τῶν πίστει σε ὑμνούντων, καὶ ὑπερυψούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖον ἀληθῶς, καὶ φωτοφόρον θρόνον, καὶ πλάκα τῆς χάριτος ὁμολογοῦμέν σε, Λόγον Παρθένε, Πατρὸς ὡς δεξαμένην, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν „ Γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμ„ μανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον· ἀντο„ λὴ, ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν „ Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστὲ, ἐκ Μήτρας παρθενικῆς, ὅλος συναφθείς· μόνος ἁμαρτίας δὲ μὴ μετασχὼν, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου Παθήμασι.

Θεορρύτῳ Αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστὲ, ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιοῦ, θυσία μὲν πέπαυται εἰδωλική. πᾶσα δὲ ἡ Γῆ, σοῦ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλὸν, προήγαγεν ἡ Ἁγνὴ Κόρη καὶ σεμνὴ, ἀλλ' Ἄνθρωπον τέλειον, καὶ ἀψευδῆ, τέλειον Θεόν· ὃν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρίτε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἄλλος. Σταυροαναστ. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν Σταυρῷ, τὰ Πάθη δεξάμενον, καὶ θανάτῳ συντρίψαντα τοῦ Ἅδου τὴν δύναμιν, οἱ πιστοὶ ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ἀναστάντα, ἐκ Τάφου τριήμερον, καὶ τὸν Ἅδην σκυλεύσαντα, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκήρυσας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐτυρώθη σάρξ ὑπερφυῶς, τῷ πάντων Δημιουργῷ, καὶ μονογενεῖ, Υἱῷ τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐξ ἀνδρὸς, ἄνευ δὲ σπορᾶς, ἔννους καὶ ἔμψυχος, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρμὴν, γεννήσασα σαρκικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἧς προσβαλὼν στόματι πικρᾷ, Ἅδης κατήργηται, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἐν Θρόνῳ καθήμενος, ὁ Υἱός σου τῷ δεσποτικῷ, χρυσοῖς σε ἐν κροσσωτοῖς,

θείαις ἀρεταῖς, φαιδρῶς διαλάμπουσαν, ἐκ δεξιῶν, ἔστησεν αὐτῷ, νέμων τὰ αἴσια, ὡς Μητρί σοι, Παναμώμητε.

Εἰς τὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, Ἀναστάσιμα. Ἦχος Πλ. α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ Τάφου, ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ Μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται. ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ Μυστήριον· ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τὰς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπών σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου Ταφῆς σου. καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ Μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα. καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· ἀνέστη ὁ Κύριος· εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος Πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, μώλωπας ὑπηνέγκας. ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, Κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον καὶ σῷσον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιτὴς τῶν ἁπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς Σταύρωσιν καὶ Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς πάντας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου Μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου. ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ, τῷ Λῃστῇ Παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας, εὔσπλαγχνε δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι λίαν πρωΐ, ἐπεζήτουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεὸν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ θεοδέγμονος Τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον· ὦ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς· φύλαττειν τὸν Ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε· κρύψαι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σταυρωθέντος βουλόμενοι, τραγῶς ἐφανερώσατε. ὦ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου. τί πάλιν κρύψαι συμβουλεύεσθε, ὃ οὐ κρύπτεται, μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε, τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἄγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν· οὗ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν. καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίν· οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἅδου τε τὴν κένωσιν; τί τὸν τὸ νῖκος τοῦ Ἅδου καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; εὐαγγελίσασθε δὲ, ταχὺ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι· ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ λῃστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργὸν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστὲ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνοῦντας τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ Μνῆμά σου Χριστὲ, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναὶ, ἐπεζήτουν σε Ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν· ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἐν μέσῳ δύω καταδίκων λῃστῶν, ὁ μὲν εἷς βλασφημῶν σε, κατεκρίθη δικαίως, ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ᾤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναὶ, ἀνεβόησαν· ὁ Χριστὸς ἀνέστη. ὡς Δεσπότην Δημιουργὸν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Δόξα.

Τριὰς ἀμέριστε Μονὰς, ἡ παντουργὸς, καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε Ναὲ Θεοῦ, καὶ πύλη ἀδιόδευτε. χαῖρε ἄφλεκτε, καὶ πυρίμορφε θρόνε. χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουὴλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛιχ. προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἴ μοι τῷ παροργίσαντί σε, τὸν ἐλεήμονα Θεόν μου καὶ Κύριον, ποσάκις ἐπηγγειλάμην μετανοῆσαι Χριστὲ, καὶ ψευδὴς εὑρέθην ὁ ἀνόητος. τὸ πρὶν τοῦ Βαπτίσματος κατερρύπωσα ἔνδυμα, τῶν συνθηκῶν τε, τῶν πρὸς σέ μου ἠλόγησα, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν τοῦτο ἐπάγγελμα, ὅσοι καθωμολόγησα, Ἀγγέλων ἐνώπιον, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ σχῆμα, τὸ πενθίμον ἐνδυόμενος, εἰμὶ ἀθετήσας. λοιπὸν Σῶτερ μὴ εἰς τέλος ἀφῆς ὀλέσθαιμε.

Ποίαν ἀπολογίαν ψυχὴ, ἔχεις ἀθλία, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως; ἢ τίς σε τῆς καταδίκης τοῦ αἰωνίου πυρὸς, καὶ πασῶν βασάνων ἐξαιρήσεται; οὐδεὶς, εἰ μὴ σὺ σαυτῇ, ἱλεώσῃ τὸν Εὔσπλαγχνον, τὰς ἀθεμίτους καταλείψασα πράξεις σου, καὶ θεάρεστον κτησαμένη βιότευσιν, κλαίουσα καθ' ἑκάστην σου τὰ ἄπειρα σφάλματα, ἅπερ καθ' ὥραν προσπταίεις, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐννοίᾳ τε, Χριστὸν αἰτουμένη, παρασχεῖν σοι τὴν τελείαν τούτων συγχώρησιν.

Μή μου κατακρατείτω Σωτὴρ, τῆς ἁμαρτίας ἡ συνήθεια ἕλκουσα, μηδέ μου κυριευέτω δαίμων ἀεὶ πολεμῶν, καὶ καταφερέτω πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξάρπασον, τῆς αὐτοῦ δεσποτείας με, καὶ βασίλευσον, ἐν ἐμοὶ σὺ Φιλάνθρωπε. ὅλον τε σὸν γενέσθαι με, καὶ ζῆν καταξίωσον, κατὰ τὸ θέλημα Λόγε τὸ σὸν, καὶ ἔχειν ἀνάπαυσιν ἐν σοὶ, καὶ εὑρεῖν με, ἱλασμὸν, καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων. Ὅμοια.

Λύμη με τῶν παθῶν τυραννεῖ, καὶ τῆς καρδίας μου τὰς κόρας ἐζόφωσε, καὶ βλέπειν οὐ σθένω ὅλως τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, προϊὼν πλανῶμαι, καὶ κρημνίζομαι, δεινῶς εἰς τὰ βάραθρα, τὰ τοῦ Ἅδου Ἀρχάγγελοι· τῶν δὲ θαυμάτων τῶν ὑμῶν μιμνησκόμενος, θεραπεύομαι ἀπὸ πάσης τῆς νόσου μου· ἴδοιμι τὴν ἐυμένειαν, ὑμῶν νῦν τοχύτατα, σπεύσατε σβέσαι τὴν φλόγα, τὴν τῶν παθῶν μου Πανσέβαστοι, πρὸς φῶς ὁδηγοῦντες, σωτηρίας με καὶ λύσιν κακῶν μοι νέμοντες.

Ἔσχε τὸν τῆς εὐκλείας βαθμὸν, τῆς καθ' ὑμᾶς ὁ πονηρὸς, Ἀρχιστράτηγοι, ὁ πρώην ὡς Ἑωσφόρος, συναματέλλων ὑμῖν· ἀλλ' ἐκ πονηρίας ὁ ἀντίπαλος, εἰς γῆν κατενήνεκται, καὶ τῷ σκότει ζε-

ζεζόφυται, ἐ σαὶ ἀυτῷ με παρέσχεν ἐπείγεται, τεμνθεὶς με τῇ ἐκόμῃ τῆ πλάσαντος, ὅμως εἰ ἐ προτέτυκα, Χριστὸς με σέσωκε· φαίνετε ὦ μοι προσάται, καὶ προμηθεῖς καὶ ἐπίκουροι, σοφοὶ τῷ ἀθλίῳ, τωπηείσαμοι αἰτοῦντες, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὦδὴ ε κατ' εἰκόνα Θεῦ, γεγαμημένον, ἐσαρκὶ ἰμῖν συνοικήσαντα μὴ ὄλεσε τὸ θυητοειδὲς τῷ τομηρῷ φεῦ ἐχθρῷ· ἀλλὰ συμβυλέα τῆ ἀλάστορος, ἡμᾶς ἀκ ἐζήλωσε, ἐπτολίῳ δὲ ἰδέτησα, καὶ ἐκτέτυκε τῆς τιμῆς τῶ Ποιήσαντος. Ἀρχιφράτηγοι, ἐ δυλεία καθέλκομαι· ἀμως περσπαρέντα με τοῖς πάθεσι βλέποντες, δότε μοι χεῖρα πρὸς ἀείβορ, τῷ αὐτὸ τῶ με φέρσαν, τυχεῖν σωτηρίας, θέσει τοῦτες μοι ἐ κάλλος ἀρχαιοπρεπὲς λείαν.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰ μῆλον τὸν φωτηγόν σε ἐμοὶ, τῷ ἐν τῷ σπότει τῷ θεμῶν ἀνατέρχομαι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ σὺλαβοῦσα Θεὸν, ἐ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε, βυθῦ ἀπογνώσεως διὰ τάχος με ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν ἀσφαλῆς βιοτεύσεως, ἐπιστήριξον τῆς ψυχῆς μὲ τὰ βήματα. δίκασον τὰς ἀπαύστως με πολεμοῦντας δαίμονας. παῦσον τὸν πόνον τῆς ψυχῆς, τῆς πολλαπλῆς κακίας μὲ, ὃν τῆς τῷ πειρατῶν, ἡ τῷ Κόσμῳ δεικνυμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Καταμυκτικά.

Κύριε ἁμαρτάνων ὁ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιώμενος, ὁ γινώσκω. μὴ κρίνου με τῷ πώρωσιν, μόνε Ἀγαθὲ, ἐ ἐλέησόν με.

Κύριε ἐ τὸν φόβον σε πτοῦμαι, ἐ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι. τίς σὺ δικαστηρίῳ τῷ Δικαίῳ ὑποκείται; ἢ τίς ἰαθῆναι βυλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀθυμίᾳ μὲ συλαγχνίσθητι, ἐ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Πῶν ἐπιγείων ἅπαντων καταφρονήσαντες, ἐ τῷ βασάνων ἀνδρείως καταπολεμήσαντες, τῷ μακαρίων ἐλπίδων ἐκληρονόμησαν, ἀλλὰ Θεοῦ βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, παγκάλλιστοι Μάρτυρες, ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, ἐ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν μέγα ἔλεος. Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερὸν ἐ παράδοξον, ἐ μέγα τὸ μυστήριον. ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρήθη, καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τόκον Παρθένος πάλιν διέμεινε. Θεοῦ γὰρ ἐγένετο σὰρξ ἀνθρώπου σαρκωθέντος. ἀνθρώπου βροτοῦ μὲν· ἀυτῷ τὸν ἄνομον ἔτεμεν, σὺν Ἀγγέλοις αἰνοῦμεν ἅγιος ἅγιος ἅγιος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας δόξα σοι.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, μετὰ τὸ ᾱ. ἅλλο.

Καθίσματα. Κατανυκτικά. ἦχος δ'.

Κύριε τῶ καθεζομένω ἐ Ἀγγελοπετῶν, ἁμαρτάνων κἀγὼ, σάλῳ τῶν ἐφόρων κλύδωνος, ἐ φόβου γὸς κατέχομαι, τί ποιήσω ψυχή μου, ἐ πάγομαι εἰς κρίσιν; πῶς γὰρ τὰ δεινὰ παρεκδύσωμαι, τὰ κριτήρια ἐκείνου τῶ ἐγκλήματα· ὅτι τῶ τέλους βάθους ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, ἐ σῶσόν με.

Ψυχή, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δεινὰ ἀώνια, ἀρῶ τὸ δικαστήριον, ἐ ἐν Θρόνῳ τὸν Κριτὴν, ἐ τρόμῳ πλὴν ἀντιφάσιν. λοιπὸν σπουδὴ ἐπιστρέφομαι κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σωμαρχον Λόγον, ἐ Θεὸν ἀπερίγραπτον, ἐ ἀπρόσιτον φύσει, ἐ ἀπρόσληπτον, ἐ ἀπερίληπτον, ἐ ἀπερίγραπτον, ἐ ἀπερίγραπτον, ἐ ἀπερίγρα

φθαμόμφος, ἄπραστα τῷ Θεῷ κέκραγα, ἐλέησόν με.

Ἐν κλίνῃ παντακόμφος, ἁμαρτιῶν τῶν πολλῶν, συλλόγισαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου. ὁ γὰρ ὕμνος τῶν ἐμῶν ῥαθυμίας, προξενεῖ μοι τῇ ψυχῇ τιμωρίαν, ἀλλὰ σὺ ὁ Θεὸς ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, διέγειρόν με πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, ἵνα δοξάζω σε. Δόξα, ἦχος. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν Χερουβὶμ, ὑψηλοτέρα τῶν Οὐρανῶν Παρθένε, Θεοτόκον σε ἐν ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν. ἐν ἀνέσεσι γὰρ ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, πρόσταιμα ἐν καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ. Κάθ. καὶ. Καταβυκτικά.

Τὸν σωσάρχον Λόγον.

Τὸ Κεντήριον τρέμω τὸ φοβερώτατον, καὶ Κριτὴν τὸν δικαίαν φρίττω ἀπόφασιν. ἡ συνείδησις ἐν γὰρ ἀεὶ ἐλέγχει με· τὴν ἀμέλειαν δὲ συνῶν, ἀπορῶ ἐν δειλιῶ, πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίαις, ἐκλυτρώσασθε τοῦ πυρός με, οἱ τοῦ πίστεως φρουροῦντες Ἀρχάγγελοι. Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων. ἔχει γὰρ ἐν ὑραφὴν ἀπαύγασμα, ὁ Χορὸς τῶν Ἀγγέλων παρηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος σωσεορτάζει. διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σωσάρχον Λόγον.

Γαβριὴλ σοι τὸ Χαῖρε τὸ ἐπουράνιον, ἐπὶ γῆς παραδόξως ἐμπεκόμισε. τὸν γὰρ Ἄγγελων Ποιητὴν, ὃν σοὶ σαρκούμενον ὁρῶν, τὸ μεγάθημα χαρᾶς, ἐμπίμπλησι σοι Σεμνὴ, βροτοὺς δ' ἀνθρώπους διδάσκων, ὡς σὺ μόνη χαρᾶς αἰτία, πᾶσιν ἀνθρώποις πεφανέρωσαι.

Τῇ Β'. πρωΐ, Κανὼν Κατανυκτικὸς, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'. Ὁ Εἱρμός.

„Σώσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι „θαυμάσια τέρατα, ὃν ἐρυθρᾷ θα„λάσσῃ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Μὴ τοῖς πολλοῖς ἁμαρτήμασιν ἁλισκόμενον, ἐν ἀπογνώσει διολισθήσωμεν, Χριστὲ τῇ ἀπωλείᾳ, ἐπίκλυτον, οἰκτείρησον, ὡς Παντοδύναμος.

Ὁ τοῦ κωφοῦ τὰ ὦτα διανοίξας Χριστὲ, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, κωφώσαντα τὰ ὦτα διάνοιξον, ὅπως σου τὰ λόγια ἀκούσω.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ἀστέρες, χρηματίσαντες τῶν Ἡλίου Μαρτύρων, τῇ τῆς δικαιοσύνης τὸ σπόρος, ἀνεδάξετε τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

Πεπυρωμένα βάλη, θείας ἐνθράξας τῆς Ἁγίου Πνεύματος, οἱ Ἀθληταὶ δεχθέντες, τὸ βάλος σωτηρίως, πάντα τοῦ ὄφεως. Θεοτοκίον.

Πύλη τῆς θείας δόξης, μετανοίας μοι πύλας ἀνεπέτασον, ἐκ πυλῶν τοῦ Ἅδου, ἐξάρπασον δέομαι, τὴν ταπεινωμένην μου ψυχήν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλος Ἀγγελικὸν τὸ πέμπτον.

Ἧπτον ἐκ ἀμαθίαν.

Μύσαι τῆς Θεαρχίας τῆς φωτοδότιδος, ὡς ταῖς πρώταις ἐκτίσι, πρωτοφανῶς λαμπόμενοι, φωτὶ καταυγάζεσθαι, τὴν ψυχήν μου Ἄγγελοι, τὴν Δεσποτίαν καθικετεύσατε.

Ἐκ χορτὸς παρρησίαν, ὡς θρόνῳ τῷ ὑψηλῷ, παρεστάμενοι, πάντας τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντας ὑμᾶς, κινδύνων λυτρώσασθε, Πρωτοστάται τάξεως οὐρανίου, ὦ Ἀρχιστράτηγοι. Θεοτοκίον.

Σέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται. ἡ γὰρ Εὐλογημένη, ἐκ Κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθήφορήσασα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν. ὁ „Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου Ἁγίου αὐ„τοῦ, καὶ ψάλλωμεν αὐτῷ σωστῶς, ὡς Βα„σιλεῖ καὶ Θεῷ. Τροπάριον.

Οὐ ὁ μηδέποτε ἀπολέσθαι βουλόμενος, Ἀγαθὲ Κύριε, ἀπολύμενον οἰκτειρον. σῶσόν με ῥοπῇ, παροικτίρμων τῇ ἐλέους σου.

Ὅ τι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκά σοι, Χριστὲ Κύριε, τῷ πάντα γινώσκοντι προσέρχομαι, προσπίπτω σοι, δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἄσωτον.

Μαρτυρικά.

Ἵνα τὴν ζῶσαν ἁμαρτίαν νεκρώσητε, καὶ νεκρὸν Μάρτυρες, τὸν ἐχθρὸν ἀποδείξητε, νεκρώσεως σωμάτων, Μακάριοι οὐκ ἐφροντίσατε.

Πεποικιλμένοι τοῖς παθήμασι Μάρτυρες, καὶ στολαῖς αἵμασι βεβαμμέναις κοσμούμενοι, τῷ πάντων Βασιλεῖ, στεφηφόροι νῦν παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ ἡ Θεὸν σωματώσασα, τὰς φωνὰς πρόσδεξαι βοώντων σοι πάντοτε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, τῶν ποικίλων περιστάσεων.

Ἄλλος. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὁ λόγῳ τοὺς χορευτὰς, τῶν ἄνω Δυνάμεων, σοφῶς ὑποστήσας, τὴν σὴν χρηστότητα, τὴν ἀπειροδύναμον δεικνύς· τούτων ταῖς προστασίαις, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Εὐ Μήτηρ Θεοῦ, ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ τοὺς Ἀσωμάτους χοροὺς φωτίζοντος, μίαν Θεαρχίαν ἐν τρισὶ, μέλπειν ἀκαταπαύστως, ἁγιασμοῖς καὶ κυριότησιν, Ἄχραντε Παρθένε Πανύμνητε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέ-
„στησαν τὸν Προφήτην Ἀββακούμ.
„ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶ-
„σαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάριον.

Μὰ ἔργα, ἅπερ ἐν τῷ βίῳ ἐτέλεσα, ὑπάρχουσι χαλεπὰ καὶ πονηρὰ, ἐξ ὧν Χριστὲ ὁ Θεὸς λύτρωσαί με, μετάνοιαν γνησίαν παρέχων μοι.

Ἁπάσης ἐντολῆς σεπτῆς κατεφρόνησα, τὸν φόβον σου παρωσάμενος Χριστὲ, καὶ δέδοικα τὸ ἀλάθητόν σου βῆμα, ἐν ᾧ μὴ κατακρίνης με εὔσπλαγχνε.

Μαρτυρικά.

Ἱμάσι πανταχόθεν ὄντως τεινόμενοι; καὶ μάστιξι δαπανώμενοι σφοδρῶς, καὶ ὄνυξι καταξεόμενοι Λόγε, οἱ Ἀθληταί σου πίστει ἠγάλλοντο.

Σαλεῦσαι Ἀθληταὶ ὑμᾶς θείας στάσεως, οὐκ ἴσχυσε παντελῶς ὁ πονηρός. διὸ πολλῶν σαλευομένων γενναῖοι, στηρίγματα ἐνθέως ἐδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Κύριος, μετάνοιαν τοῖς τιμῶσί σε διδοὺς, Πανύμνητε τῇ σῇ χρηστῇ μεσιτείᾳ, ὡς εὔσπλαγχνος καὶ μόνος Φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ἀγγέλων ὑποστήσας λαμπρότητας, θεουργικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἀγαθοδότως ἐλάμπρυνας, ὡς Δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, τὸν λόγον σου πληρώσας φιλάνθρωπε.

Ἐνώδη τῶν σωμάτων φρονήματα, ἀποβαλλώμεθα πιστοὶ, τῇ πολιτείᾳ μιμούμενοι, τῶν Ἀσωμάτων τὰς Τάξεις, καὶ νῦν ἀναπτερώσωμεν πνεύματι. Θεοτ.

Ἐνοῦ μοι προστασία Πανάμωμε, καταφυγή τε καὶ λιμὴν, παθῶν τὴν ζάλην διώκουσα, ἡ τὰς Ἀγγέλων Χορείας, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, Χριστὲ ὁ Θεὸς,
„πρὸς σὲ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, ἐκ
„νυκτὸς ἐπίφανον ἐπ' ἐμὲ τὸ πρόσω-
„πόν σου. Τροπάριον.

Ἀνάνηψον, ὦ ψυχὴ ἀνάνηψον, ὕπνου βαρέος τῆς ἐμῆς δεινῆς ἁμαρτίας, καὶ μετανοίας φωτὶ περιαυγάζου.

Νεώσωμεν τὴν ψυχὴν δι' ἐμμελείας, καὶ κατανύξεως ὄμβροις ἀρδευθῶμεν, ὅπως βλαστήσωμεν μετανοίας στάχυν.

Μαρτυρικά.

Μοῖς ἄνθραξι στομωθέντες τῆς ἀγάπης, οὐρανοχάλκευτα ξίφη Ἀθλοφόροι, ἐδείχθητε δυσμενῶν κόπτοντες στίφη.

Ἀδούλωτοι τῷ ἐχθρῷ γεγενημένοι, κατεδουλώσατε τοῦτον Ἀθλοφόροι, καὶ γνήσιοι τοῦ Χριστοῦ ὤφθητε φίλοι.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Παρθένε, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, τὰ σὰ ἐλέη παράσχου τῷ Λαῷ σου. τοῦ Ἐλεήμονος γὰρ ἐδείχθης Μήτηρ.

Ἄλλος. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἐπιπορευόμενοι, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὰς τοῦ Δεσπότου εὐεργεσίας, τοῖς πιστοῖς κομίζετε, καὶ περιφρουρεῖτε, πανένδοξοι Ἀρχάγγελοι.

Λόγῳ σου πειθόμενοι, Λόγε Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τῆς οὐρανίου ταξιαρχίας, οἱ κλεινοὶ Διάκοσμοι, τῷ τῆς σῆς λαμπάδος, φωτὶ περιαυγάζονται.

Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σὲ μετάστησον, τῆς ὑπὲρ λόγον ἐπιθυμίας, γλυκασμὸν ἡ φέρουσα, τοῖς σὲ Θεοτόκον Ἁγνὴν ἐπιγινώσκουσι.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Μοῦ κήτους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, „ἐμὲ δὲ ἐκ βυθοῦ ἁμαρτημάτων, ἀνά„γαγε Κύριε, καὶ σῷσόν με.

Τροπάριον.

Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ βίῳ ἁμαρτία, ἣν μόνος οὐκ ἐτέλεσα ὁ τάλας. μόνε Ἀναμάρτητε, οἰκτείρησόν με.

Ἱστίῳ πτερωθῶμεν προθυμίας, καὶ σωτηρίου μετανοίας, προφθάσωμεν ἅπαντες, ὅπως σῳθείημεν.

Μαρτυρικά.

Κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, τοῖς ἄθλοις καταυγάζεται ἡ Κτίσις. δι' ὧν ἡμᾶς φώτισον Φιλάνθρωπε.

Μὰ σκεύη τὰ χωρήσαντα τὴν αἴγλην, θείας καὶ σεπτῆς φωτοδοσίας, τοὺς Μάρτυρας ἅπαντες τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τῶν πιστῶν ἡ προστασία, ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, δυσώπει τὸν Κύριον, τοὺς δούλους σου.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ „Δέσποτα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν „θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς „ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Ἱερῶς κοσμούμενοι, τῶν Ἀγγέλων δῆμοι ἐκλεκτοὶ, φωτοδότοις λάμψεσι φαιδρύνεσθαι, τὰς θεουργοὺς ἐκφαντορίας μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην καὶ Θεὸν, ὃν σὺν τρόμῳ βλέπουσιν γηθόμενοι, πανευλαβῶς παρεστηκότες οἱ Ἄγγελοι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ βλέπων ἀ„βύσσους, καὶ ἐπὶ θρόνου δόξης καθή„μενος. ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάριον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν μετανοοῦντας πάντας δεχόμενος. ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ἴασαι εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τὰ πολλά μου πάθη, ὁ τὴν ἐμὴν γινώσκων ἀσθένειαν. ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ κρατυνθεὶς, χορὸς Ἀθλοφόρων, τοὺς δυσμενεῖς βοῶν κατεπάλαισεν. ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ ἐνισχύσας τοὺς σοφοὺς, Ἀθλοφόρους Λόγε, ὑπενεγκεῖν πολύπλοκα βάσανα, δεήσεσιν αὐτῶν πάντας οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ μήτραν Παρθένου καθυποδὺς, καὶ σῴσας τὸν ἄνθρωπον. ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Μὴν ἀπειροδυνάμων, ἀναφαίνων δυνάμιν, ὑμῶν Ἀρχιστράτηγοι, Χριστὸς ὑπεστήσατο, διδάξας ἀναμέλπειν. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁπληθὺν ἀμέτρητον, Ἀσωμάτων τάξεων, κοσμῶν ἀγαθότητι, πιστῶν τὰ συστήματα, ἀξίωσον ὑμνεῖν σε. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πάθεσι κλονούμενον, σύ με νεῦ στερέωσον, ἡ πᾶσι πηγάσασα, πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν, τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Προσ τὴν Ποίμνην τῆς Κτίσεως, ὁμοφρο-
„ νοῦσαν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ
„ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Νεκροὺς ταῖς παραβάσεσι, γεγομένους Κύριε ζωώσόν με, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁμαρτιῶν μεταναίᾳ με, σκότους ἁμαρτίας, ῥῦσαι Κύριε, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὴν φλόγα τῆς πλάνης κατεπάτησαν, δρόσον οὐρανόθεν λαβόντες παραδόξως.

Ὡς ἀστέρες τοῦ Ἁγίου, σάρκα ἀληθῶς ἐκτησάμενοι, τῷ ἀγωνοθέτῃ Χριστῷ καρποφορεῖτε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς ἀνέτειλε, καὶ θεογνωσίᾳ κατελάμπρυνε, τοὺς ἐσπερινεμένους, Παμύμνητε Παρθένε. Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ὁ τῷ Παντεργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖ-
„ δες, παγκόσμιον πλέξαντες, χο-
„ ρείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύ-
„ ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
„ τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Ἅλικες μετὰ τῶν, τοῦ τῷ Ἀγγέλῳ δήμους, ὑμνήσατε τοῖς ᾄσμασι, καρδίας ἔφεσις, οἷς περ συμμέλπω· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔκλυσαι τῆς ἁπλῆς, καὶ πρεσβυτέρου αὐγλης, σωθῆναι πρεσβεύσατε, τοὺς πίστει μέλποντας· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἥλιε τῆς Φωτὸς, Παρθενομῆτορ Κόρη, φωτί σε καταύγασαν, τοὺς σοὶ προσφέροντας· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἐλπὶς καὶ προστασία, μόνη Παναγία, σὲ ἀλογημένη.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν τῷ μαναρίᾳ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλο-
„ γημένῳ ὑπὸ Θεοῦ, τῷ ἀρθρώπων
„ τὸ γένος ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τέλεως γεγόνατε Κύριε, ἄμετρα ἁμαρτήσαντι, καὶ τῆς αἰῶνος με Βασιλείας καταξίωσον.

Ὡς ἐπὶς Νινευΐτας ἔσωσας πάλαι, μετανοήσαντας μόνε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, σῶσον τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυρικά.

Σάρκα παραδόντες πάσαις πλημμυραῖς, ἄπληγον ἐσώσατε ψυχὴν, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τῆς θείας δόξης μέτοχοι.

Μεροφανεῖς ἀστέρες ἐμφανεῖς γῇ, πάντων καταυγάζοντες τὰς ψυχὰς, Ἀθλοφόροι τοῦ πάντων, Κυρίου ἀμεδέχθητε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ὥσπερ θρόνος πύριος, μεύραν τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις Παρθένε, τὸν πάντα διατρέφοντα.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἡ σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔχουσα ἐν
„ γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμ-
„ μανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ὄνο-
„ μα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες
„ τὴν τεκοῦσαν μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Τῶν ταγμάτων ἔξαρχοι, πεφυκότες τῷ Ἀγγελικῷ, φαιδρότατε Μιχαὴλ, θεῖε Γαβριὴλ, τῆς θείας Σαρκώσεως, παναληθῆς, Κήρυξ γεγόμως, πάντας φρουρήσατε, τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς ἐμβοᾷ.

Ὁ πλουσίαις δόσεσιν, ὑπερχέων σοῦ τὸν θησαυρὸν, ὁ Τάξεις παραγαγὼν τὰς Ἀγγελικὰς, μεθ' ὧν ἐλάσομέν σε, ῥᾳδίως Κριτὴς, πάντων Θεὸς, φεῖσαί μου Δέσποτα, προσφεύγοντος τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς Ἀρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Χερουβὶμ, Δυνάμεις καὶ Σεραφὶμ, Ἄγγελοι φαιδροὶ, Ἀρχαὶ, Κυριότητες, τῷ σῷ Υἱῷ, Ἀχράντε Σεμνὴ, πρόμῳ λατρεύσατε, Θεοτόκε παμμακάριστε.

Εἰς τὸν ᾱ. τῷ Αἴμων, ᾱ. Κατανυκτικά.

Οἴμοι, τί ὠμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀπάρπῳ συκῇ, ἣν πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ, ἀλλ' ἐπάραμι γεωργὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρπο-

πόφορον ἀράδεξον, ἐ ὡς τὸν Λάζαρον τὸν δέξαι με, ἐ ἐλέησόν με.

Πᾶ πλήθη τῶν πταισμάτων μου, πάμβιδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ πάσης ἐλευθέρωσον τὰς ἀμαρτίας μου, λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος, δέομαί σου ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν Θύραθεν· οἱ δὲ γνήσιοι ὑπάρχουσι Ἀθλοφόροι, ἀλλ' ἀγγελικῶν ἀξίαν ἑαυτῶν φθάσαι, τῷ σώματι κατεφρόνησαντες· καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. ἀλλ' ἀεὶ ἡμῖν Κύριε, καταπέμπου τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον.

Παῦσον τὸν πόνον τῆς πολυστρόφου ψυχῆς μου, ἡ παύσασα τὸν δάκρυον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. σὺ γὰρ βροτῶν τὰς ὀδύνας διώκεις, ἁμαρτωλῶν τὴν κατήφειαν λύεις. Σὲ πάντες κεκτήμεθα, ἐλπίδα ἐ καταφυγὴν, Παναγία Μητροπάρθενε.

Τῇ Β'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὁλῇ τῇ ψυχῇ μου τῷ Σταυρῷ, Θεοῦ σῶμά σου πιστῶς ὑμνοῦντες Χριστὲ, ὁμολογητά σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· μιμηθῆναί σου Κύριε βοῶμεν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ψυχοφθόροι με λῃσταὶ, ὁδῷ τοῦ βίου σαυτήσαντες, κατεπλήγωσάν με· ἀλλὰ τῇ σῇ ὠφελαγχνίᾳ, μοῦ προσφεύγω, ἵλασαι Χριστὲ, σῶσόν με δέομαι.

Ἐπουράνιοι χοροὶ, ἀφρόβως ὑμνεῖτε τὸν Παντων Θεόν. τὸν ὑμῶν Δεσπότην, ἐπιφανῶς μεσιτεύοντα, τὰ πολλά μου παραδέδεμαι· ἐ σῶσόν με δέομαι.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, σωσάμενοι μάρτυρες Χριστοῦ Ἀθληταὶ, ἐ πληρώμενοι φωτισμοῦ ἀνεσπέρου, τὰ δυσώδη πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας μειώσατε. Δόξα.

Μετὰ δόξης ἀ Τριάς, τοὺς τῶν Ἀγγέλων ὑμνουμένη φωναῖς, τὸν κεκακωμένον ἐκ τῶν δαιμόνων ψυχήν μου, σῷ ἐλέει ὅλον ὑγιῆ, ἀράδεξον δέομαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡδὺ Ἀγγέλων τὸ χαῖρε, ἐν τῇ μνδύῃ δεξαμένη Ἁγνὴ, σκυθρωπάζουσαν πονηραῖς ἐργασίαις, τὴν ψυχήν μου, πλήρωσον χαρᾶς πρὸς φῶς ὁδηγοῦσά με.

Τῇ Β'. Ἑωθινὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐ τὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος δ'. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λῦσόν μου τῆς καρδίας Σωτὴρ, τὸν ὀδυνηρὸν γαμόμενόν μοι πόνον, ἐ δὸς μοι δακρύων ὄμβρους, τῆς μετανοίας ἐκ ἀῦ, τὰ πολλὰ θρηνήσω μου τὰ γκλήματα, ἐ τὸν ῥυπαρὸν, τὸν λογισμόν μου ῥαθυμήσωμαι, ἐ τῆς λήθης σκοτασμῷ λυτρωθήσωμαι, ἐ ἀρθήσωμαι πρὸς καλῶν καταρόησιν. πρόσχες μοι, καὶ σῶσόν με, ἱλάσθητι Κύριε, ἐ τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τῷ τυραννήσαντι ἀπάλλαξον, παθῶν ὅπως εὕρω, σὰ σοὶ ἄρεσαι, ἐ πράττω τὰ σὰ θελήματα.

Χαλὴν μεμολυσμένα κτῶ, ἐ ῥυπαρὰς χεῖρας πρός σε Ὑπεράγαθε, καρδίαν συγκεχωσμένην τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, ὀφθαλμοὺς τυφλώττων ὁ πονάθλιος, ψυχὴν πεσιφέρω, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς ὁ παμβέβηλος, συγκαλύπτομαι, ἐ οὐκ ἔχω ἀμάρυσιν· ἔκτεινον τὰς ἀῤῥάμπτους σου, παλάμας φιλάνθρωπε· σῶσόν με Σωτὴρ βοῶσι, καὶ μολυσμῶν ἀποκάθαρον, πολλῶν ἐγκλημάτων ἐ δεινῶν ἐπηρχαμένην, ὡς πολυέλεος.

Ψύξον τοὺς ὀχετοὺς Ἰησοῦ, τοὺς θολεροὺς ἐ τοὺς χειμάῤῥους ἀμαθαλόον, ἐ ὄμβρους πολλῶν ἰδαμοσύνης ὠκατάμπτου ψυχῆς, Ἀγαθὲ παράσχου τὴν καρδίαν μου· ὃν ἀπεμάκρυνα ἀπὸ σοῦ ὁ Ἄσωτος, ἐ ἐγυμνώθην ἀπὸ πάσης θεότητος, σῆς χρηστότητος, πολυέλεε Κύριε. ἥμαρτον, μὴ παρίδῃς με, μὴ κάθη με ὡς λέοντα, ὥσπερ ὑπὸ θῆρα ὄρτυγα ἁλίσκου με· καὶ πόρρωθεν ἐχθρὸς, ἀλλὰ τάχα, σῶσόν με τυραννίδος, Δέσποτα λύσεως.

Ἐτε-

Digitized by Google

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου. Ὅμοια.

Ῥεῦμα σφοδρὸν καὶ πάνυ δεινὸν, τῆς καταιγίδος τῶν παθῶν τοῦς καρδίας μου, ἐχύθη, καὶ κατακλύζει, καὶ εἰς βυθὸν ζοφερὸν, συνωθεῖ ἀτόπου ἀπογνώσεως. αὐτὸς ἀοράτῳ ἐπιστασίᾳ σου φάνηθι, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῆς σεπτῆς συμπαθείας σου, τοῦτο ξήρανον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον, ῥεῖθρά μοι παρεχόμενος, πλημμύρη ἀοίδιμε, τὰ καταρδεύματα φρένας, καὶ νοῦν καὶ ἔννοιαν ἅπασαν, δι' ὧν ἐκβλαστάνειν, ἱλασμὸν, καὶ σωτηρίαν, δίδου μοι Πρόδρομε.

Ὅλην μου τὴν καρδίαν Σοφὲ, καὶ τὴν διάνοιαν ἐν σοὶ ἀνατέθεικα. γενοῦ μοι θερμὸς προστάτης, καὶ σωτηρίας ἐλπὶς, βοηθὸς καὶ φύλαξ, καὶ κραταίωμα, φρουρὸς ἀσφαλέστατος, κυβερνήτης πανάριστος, λιμὴν καὶ τεῖχος ἐκ κινδύνων ῥυόμενος, ὀξ ἐχθρῶν δεινῶν ἀφαρπάζων με Πρόδρομε. ἔχεις γὰρ ἀπροσμάχητον, πρεσβείαν καὶ δύναμιν, ἔχεις Παμμάκαρ, ἀμέτρους, τοὺς οἰκτιρμοὺς καὶ συμπάθειαν· δι' ὧν σκέπε, φρούρει, διαφύλαττε, διδούς μοι τὸ μέγα ἔλεος.

Λός μοι κατατρυφῆσαι τοῦς σοῦς, εὐπρεπεστάτης, καὶ λαμπρᾶς ὡραιότητος, καθάρας τὸν ῥύπον πάντα, τῆς ἐμπαθοῦς βαιτῆς, διὰ μετανοίας, καὶ δακρύων μου. καὶ γὰρ σὺ ἐπίστασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα, τὸν θεῖον πόθον, καὶ τὸ φίλτρον τὸ ἄμετρον, ὅπερ κέκτημαι, μεγαλύνων σε Πρόδρομε. πλήρωσόν μου τὴν ἔφεσιν, κἂν μέγα τὸ αἴτημα, κἂν ὑπερβαίνῃ τὰ μέτρα, τῆς ταλαιπώρου ἀξίας μου, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀτῆσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν, τῆς ἁμαρτίας μου τὸ πέλαγος ξήρανον, τῷ ῥείθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, θείων θελημάτων ἐγκαθόρμισον, ἐχθροὺς καθ' ἑκάστην, τοὺς τὴν ψυχήν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισον, ἀπωλείας εἰς βάραθρα. πλήρωσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, λῦσον τὸ νέφος βοῶ σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστίχ. Στιχηρὰ Καταμυκτικά.

Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω. νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι. τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν Δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικά.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηντομόλησαν, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεὸς, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ Τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Γ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἀλλ. Καθίσματα Καταμυκτικά. Ἦχος πλ. α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἑστώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχή μου, ἀπαγομένη εἰς Κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. διὸ πρὸ τέλους βόησον· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ψυχὴ, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια. ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ Θρόνου τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν. λοιπὸν σπουδῇ ἐπίστρεψον, ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δό-

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συναΐαρχον Λόγον.

Ἡ τὸ ἄνθος τὸ θεῖον ῥίζα βλαστήσασα, κιβωτὲ καὶ λυχνία, καὶ στάμνε πάγχρυσε, ἁγία τράπεζα, Χριστὸν τὸν ἄρτον ζωῆς φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν, ἐκδυσώπησον αὐτὸν, σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν β'. ἠλό. κα. Κατανυκτικά

Θρήνησον ψυχή μου, τὴν ἑαυτῆς ῥᾳθυμίαν. θέλησον λοιπὸν πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψαι, θορύβων ἀπόστηθι βιωτικῶν Θεῷ προσκολλήθητι τῷ ἀγαθῷ, καὶ σώσει σε, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τὸν συναΐαρχον Λόγον.

Μὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου τοῦ ἀρχιποίμενος, ἀνουσώμεθα πάντες οἱ ἁμαρτήσαντες· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐπὶ γῆς σαρκὶ ἐπέφανεν, εἰς μετάνοιαν καλῶν, τοὺς κατ' ἐμὲ ἁμαρτωλούς. θαρσεῖτε καὶ μὴ θροεῖσθε. μικρὸς γάρ ἐστιν ὁ κόπος, ἀλλὰ γλυκεῖα ἡ ἀνταπόδοσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς, ὦ Ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφηπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. ἠλό. Καθίσματα.

Τὸν συναΐαρχον Λόγον.

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριὴλ γαστρὶ συνέλαβεν, ἀλλ' ἐν μηδύϊ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Μαρτυρικόν.

Μῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώτα, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαόν σου, συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς, ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Τῇ Γ'. πρωΐ, Κανὼν Κατανυκτικὸς, Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἱλασμὸν Χριστὲ, πταισμάτων δίδου.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν
„Ἥλιος ποτὲ, Ἄβυσσον, ἣν οὐχ
„ἑώρακε γυμνὴν, τὸ κῦτος Οὐρανοῦ, Ἰ-
„σραὴλ διώδευσεν, ἀβρόχως Κύριε, καὶ
„εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἁγιάσματός σου,
„ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Τροπάριον.

Ἱλασμόν μοι δώρησαι, τῶν πεπραγμένων μοι Σωτὴρ, καὶ ἄνες μοι πρὸ τοῦ ἔνθεν ἀπελθεῖν, κάθαρον πολλῆς σηπεδόνος Κύριε, ὁ καθαρίσας λεπρούς. καὶ ἀξίωσον κἀμὲ, ἀμέμπτως παραστῆναί σοι, μέλλοντι ἔρχεσθαι, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Ἀήμην, ἣν περίκειμαι, τοῖς τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμοῖς, κωλύουσαν μὴ ὁρᾷν σου τὰς αὐγὰς, ἃς ἐπιφανεὶς ἐξήπλωσας, Ἥλιε ἄδυτε, ταύτην κάθαρον Σωτὴρ, καὶ δίδου ἐνοπτρίζεσθαι, Κύριε εὔσπλαγχνε, τῶν χαρισμάτων τὸ φῶς.

Μαρτυρικόν.

Ἄγρυπνοι γενόμενοι, τῶν προσταγμάτων τοῦ Χριστοῦ φύλακες, ἐκοιμήσατε ἐχθροῦ κακίαν ἅπασαν, Ἀθληταὶ μακάριοι. διὸ βαρούμενον ὕπνῳ τῶν ἁμαρτιῶν, πρὸς μετανοίας δέομαι, θείαν ἐγρήγορσιν διεγείρατε κἀμέ.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, τῷ πολεμήτορι ἐχθρῷ Μάρτυρες, ἐτροπώσασθε αὐτὸν τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, καὶ αἱμάτων

ῥευ-

Digitized by Google

ῥεύμασι κατεποντίσατε· καὶ στεφαίνους ἐκ Θεοῦ τῆς νίκης ἐκομίσασθε, ἄδοντες, ψάλλοντες, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι συνηθείας με, Ἁγνὴ Παρθένε πονηρᾶς. στήριξον ἐπὶ πέτραν ἐντολῶν, περιτρεπόμενον μεθοδείαις Δέσποινα, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, καὶ ἀξίωσον κἀμὲ, Χριστῷ εὐαρεστῆσαι καλῶς, ᾄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βαπτιστὰ τὴν δὲ τὴν παράκλησιν δέχου.

Ἰωσήφ. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Βίον καθηγνισμένον, ζωήν τε ἄυλον, ἐπεδείξω Προφῆτα, ἐν ὑλικῷ τῷ σώματι. διὸ δυσωπούμενός σε, μιμυτάς σου ἔργασαι, τοὺς ἐν πίστει σε μακαρίζοντας.

Ἄβυσσον καταδύσας, τῆς εὐσπλαγχνίας Χριστὸν, ποταμίοις ἐν ῥείθροις. αὐτὸν δυσώπει Πρόδρομε, ξηράναι τὴν ἄβυσσον τῶν κακῶν μου δέομαι, καὶ φωτίσαι μου τὴν διάνοιαν.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, ἐκ μετανοίας μοι, ἀφορμὰς προξενούσας, κατάνυξιν δοθῆναί μοι, βορβόρου με πλύνουσαν, ἁμαρτίας αἴτησαι, τὸν φιλάνθρωπον ἱκετεύω σε.

Θεοτοκίον.

Μέτοκας ἀπορρήτως, ὠδίνων ἀνεύθεν, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων, ἀρρεύστως ἀπεγέννησε, Πανύμνητε Δέσποινα, ὃν δυσώπει σῴζεσθαι, ἀπὸ πάσης βλάβης, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Γαλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε, „ τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς „ λιμένα εὔδιον, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Μετανοεῖν σοι, τῷ Θεῷ ἐπαγγέλλομαι, καὶ πάλιν ἁμαρτάνων τί γένωμαι; πῶς σοι ἐποφθήσωμαι, ἡνίκα κρίνης τὴν γῆν;

Ὅτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκά σοι, Χριστὲ Κύριε, τῷ πάντα γινώσκοντι, προσέρχομαι, προσπίπτω σοι, δέξαι με ὥς περ τὸν Ἄσωτον.

Μαρτυρικά.

Νενεκρωμένῳ λογισμῷ οἱ παράνομοι, τοὺς τὴν ζωὴν ποθοῦντας ἠκίζοντο, νικηφόρους Μάρτυρας, ὁμολογοῦντας Χριστόν.

Χοροὶ Μαρτύρων, τοῖς χοροῖς ἠριθμήθησαν, τῶν νοερῶν Ἀγγέλων, Ἰσάγγελοι γεγονότες, χάριτι τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μῆς μετανοίας πύλας, νῦν μοι ὑπάνοιξον, Πύλη φωτὸς Παρθένε, καὶ εἰσόδους τῶν παθῶν ἀπόκλεισον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ὁπήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστά„ ξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρί„ θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέ„ τραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου „ στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Τάσεις τοῖς προσιοῦσι πίστει τῷ Οἴκῳ σου, θαυμαστὲ Προφῆτα, πηγάζων πάντοτε, ἴασαι τὰ πάθη, τῆς ἐμῆς καρδίας δυσωπῶ σε, τὰ παναθλίως συμφυέντα μοι, ὀξ ἀπροσεξίας πανόλβιε.

Στενάζω καὶ ὀδυρμοῖς συνέχομαι πάντοτε, ἐννοῶν τὸ Βῆμά σου τὸ ἀδέκαστον, μόνε δικαιότατε Κριτὰ, ἐν ᾧ με ἱκεσίαις τοῦ Βαπτιστοῦ σου ἀκατάκριτον, Κύριε Θεέ μου συντήρησον.

Μῆς νέας καὶ παλαιᾶς μεσίτης γενόμενος, μεσιτείαις θείαις, ἔνδοξε Πρόδρομε, πεπαλαιωμένον με πολλαῖς, βοῶ σοι ἁμαρτίαις τῇ μετανοίᾳ καινοποίησον, ὅπως ἐν αἰνέσει γεραίρω σε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθενομῆτορ, μόνη Πανύμνητε, ἐγκλημάτων μώμου ἡμᾶς ἀπάλλαξον, φώτισον ἡμῶν τὸν λογισμὸν, ἁγίασον καρδίαν, καὶ αἰωνίου ἡμᾶς λύτρωσαι, πάντας καταδίκης δεόμεθα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ„ φοβήθην, κατενόησα τὴν οἰκονο-

μίαν

„ μίαν σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
„ θρωπε.

Τροπάριον.

Ῥημάτων σου Κύριε, καταφρονήσας φωταγωγούντων, σκότους ἔργα ἔπραξα, καὶ πτοῦμαί σου τὸ ἐκεῖθεν, μέγα κριτήριον.

Ἱστίῳ πτερώσωμεν, ἐνθέου φόβου ψυχῆς τὸ σκάφος, πρὸς λιμένα τε μετανοίας φθάσωμεν, τῶν κακῶν φυγόντες τὰ κύματα.

Μαρτυρικά.

Σταλάζοντα Μάρτυρες γλυκασμὸν, ὤφθητε θεῖα ὄρη, καὶ παράδεισος θεοφύτευτος, ζωῆς ξύλον, ἔχοντες τὸν Κύριον.

Μοξεύμασιν Ἅγιοι, ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, κατεσφάξατε, πολεμίους δαίμονας, καὶ στεφάνους δόξης ἐλάβετε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἁμαρτανόντων ἡ προστασία, τῶν πιπτόντων θεία ἐπανόρθωσις, ὡς Θεὸν τεκοῦσα δοξάζεται.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Μὰ ἄνω κατοικήσας Βασίλεια, ὡς Στρατιώτης ἀληθὴς, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Βαπτιστὰ, αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως λαὸν κατοικτειρῆσαι τιμῶντά σε.

Ἡγίασεν ἐκ Μήτρας σε Κύριος, ὁ προειδὼς τὸ εὐγενὲς, τῆς σῆς καρδίας ἀοίδιμε· αὐτὸν ἱκέτευε πάντας ἡμᾶς, καθαγιάσαι δεόμεθα.

Νεκροῖς εὐηγγελίσω τὴν ἔλευσιν, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς. αὐτὸν ἱκέτευε Πρόδρομε, νενεκρωμένον ζωῶσαι, κἀμὲ ταῖς ἁμαρτίαις καὶ σῶσαί με.

Δεσμοῖς προσομιλήσας Μακάριε, καὶ φυλακαῖς διὰ Χριστὸν, δεσμὰ κακῶν μου διάλυσον, καὶ τὰ σεπτά με φυλάττειν προστάγματα, δυνάμωσον δέομαι.

Θεοτοκίον.

Ἐλέησόν με μόνη Πανύμνητε, τὸν Ἐλεήμονα Θεὸν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ ῥῦσαι αἰωνίου κολάσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴν τάλαιναν ψυχήν μου, νυκτο-
„ μαχοῦσαν τῷ σκότει τῶν παθῶν,
„ προφθάσας οἴκτειρον, καὶ λάμψον νοῦ-
„ τε Ἥλιε, ἡμεροφαεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐ-
„ μοὶ, τοῦ διατμῆξαι τὴν νύκτα τὸ φῶς.

Τροπάριον.

Ἐξ ἔργων σωτηρία ἐμοὶ οὐκ ἔστι· πολλὰ γὰρ ἐπὶ γῆς ὁ τάλας, ἥμαρτον, καὶ τρέμω τὸ φρικτὸν βῆμά σου, ὅτε κατακρῖναι μέλλεις ὁ Θεὸς, τοὺς παραβάτας τῶν σῶν ἐντολῶν.

Πῶς ἄφρων ἐγενόμην; πῶς ἐσκοτίσθην ποιῶν τὸ πονηρόν; πῶς οὐ συνῆκά σου τὸν φόβον; ἀλλ' εἰς γῆν νενεῦκα, καὶ ἐξωμοιώθην κτήνεσι πολλοῖς. ἐπίστρεψόν με Θεὲ τοῦ παντός.

Μαρτυρικά.

Μὸ νέφος τῶν Μαρτύρων, διεσκέδασαν τὰ νέφη τῶν πικρῶν βασάνων, καὶ ηὔγασαν ἡμέραν ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ πολυθείας ἔλυσαν ἀχλὺν, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον ἔφθασαν φῶς.

Ἁγίασον τὸν νοῦν μου, ταῖς τῶν Ἁγίων Μαρτύρων σου, Χριστὲ πρεσβείαις δέομαι, καὶ δεῖξον φωτισμοῦ ἔμπλεων, καὶ τῆς αἰωνίου δόξης κοινωνὸν, ἵνα δοξάζων ὑμνῶ σε Σωτήρ.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀῤῥήτῳ λόγῳ, Παρθενομῆτορ ἐκύησας, ἡμῖν πᾶσι μετάνοιαν διδοῦντα, τοῖς πολλὰ πταίουσι, διὰ μεσιτείας σου τῆς ἀγαθῆς, καταφυγὴ τῶν πιστῶν, καὶ λιμήν.

Ἄλλος. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Μέτοκε στειρεύουσα γαστήρ σε Πρόδρομε, τὰς στειρευούσας καλῶν καρδίας, εὐτέκνους δεικνύοντα, ἐγκάρποις σου λόγοις· διό σε μακαρίζομεν.

Ἤνθησας ὡς εὔοσμον κρίνον Ἀοίδιμε, ἐν ταῖς ἐρήμοις. διὸ βοῶ σοι· τῆς ψυχῆς μου Πρόδρομε, πᾶσαν δυσωδίαν, κακίας ἀποδίωξον.

Νόμου μέσον ἔστηκας, σοφὲ καὶ χαρίτος. διὸ κραυγάζω, τροπούμενον

με

με ἁμαρτίας Πρόδρομε, νόμῳ οἰκτειρῆσαι, ἀθλίως κινδυνεύοντα.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε τῆς δόξης Ἄχραντε, διάνοιξόν μοι τῆς μετανοίας πύλας, προξενούσας μοι τὰς θείας εἰσόδους, καὶ τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς τὸν Προφήτην, τοῦ θηρὸς ἐρρύσω Κύριε, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθάρτων παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ καιρὸς ἐπιστροφῆς, κἀγὼ κατάκειμαι ὕπτιος ἀεὶ, ἀναισθησίᾳ πολλῇ κρατούμενος πάντοτε Λόγε, τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας μου διαλύσας, ἐλέησόν με.

Σταυράξαντα, ὡς ποτὲ τὸν Τελώνην, οἴκτειρον Οἰκτίρμον Χριστὲ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην θερμῶς, δακρύειν ἀξίωσον, ἵνα ἐκπλύνω κἀγὼ τὸν βόρβορον, τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων.

Μαρτυρικά.

Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, μεγάλως πταίσαντα, μεγάλης φλογὸς τῆς ἐν γεέννῃ ἐκεῖ, μενούσης με ῥύσασθε, ἵνα μεγάλως κἀγὼ, τὴν ἡμῶν δοξάζω μνήμην.

Ἀγωνισάμενοι καλῶς, λαμπρῶς ἐστέφθησαν οἱ Ἀθληταὶ, ζωαρχικῇ δεξιᾷ, Θεὲ καὶ Κύριε. τούτων σεπταῖς παρακλήσεσι, σῷσον πάντα τὸν λαόν σου.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε σκηνὴ, τοῦ ἁγιάσματος σεπτὲ Κιβωτὲ, Λυχνία θείου φωτὸς, ἄρτου ζωῆς τράπεζα, Λόγου παλάτιον ἔμψυχον, οἶκον Πνεύματός με δεῖξον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Μαινομένην κλύδωνι, ψηχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Ἀπορρήτοις λάμψεσι, διαλάμπων Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐνεργεῖ πρεσβείᾳ σου καταύγασον, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Ῥαθυμίας ὕπνῳ σε, συρχεσθέντα Πρόδρομε Χριστοῦ, καταυγάσας χάριτι διέγειρον, τοῦ προθύμως τὰ θεῖα πράττειν θελήματα.

Ἀπὸ πάσης θλίψεως, ἐναντίας λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προστάτην θεῖόν σε πλουτήσαντας, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς τὸν Δεσπότην Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Καταιγὶς χειμάζει με, ἁμαρτίας, Ἄχραντε ἁγνὴ, σπεῦσον ἐξελέσθαι με, εἰσάγουσα μετανοίας, πρὸς τοὺς λιμένας Παράμωμε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πυρὸς σβεστήριον, τῶν Παίδων ἡ προσευχὴ, δροσίζουσα κάμινον, κήρυξ τοῦ θαύματος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Τὰς ἀνομίας μου, τὰς ἀδικίας μου Σωτὴρ, τὰ ἄπειρα πταίσματα Χριστὲ, συγχώρησον, καὶ μελλούσης με ῥῦσαι κολάσεως, διὰ τὸ πλῆθος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν.

Ὥσπερ ὁ Ἄσωτος κατεδαπάνησα νῦν, τὸν πλοῦτον ὃν εἴληφα, καὶ λιμῷ φθείρομαι, ὑστερούμενος ἐνθέου βρώσεως, μετανοοῦντα Σωτὴρ, δέξαι καὶ σῷσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεκρὸν εἰργάσασθε, τὸν πολεμοῦντα ἐχθρὸν, τὰ μέλη νεκρούμενοι, πολλαῖς κολάσεσιν, ἀξιάγαστοι Κυρίου Μάρτυρες. διὸ οἱ πιστοὶ εὐσεβῶς, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Δαιμόνων φάλαγγας, Τυράννων πᾶσαν πληθὺν, τοξεύμασι Μάρτυρες, ἐτραυματίσατε, καρτερίας τε γενναιότητος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀληθῆ, μετετέθητε νῦν.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν σωτήριος, ἐδείχθης πᾶσιν Ἁγνὴ, παθῶν τὸ κλυδώνιον καταπραΰνουσα πρὸς γαλήνην τε πάντας μετάγουσα, τῆς μετανοίας Σεμνὴ, τοὺς ἐν γῇ ταπεινούς.

Ἀλ-

Ἄλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἀ ὄγοις δυσωπούμέν σε, τὸν τοῦ Λόγου Πρόδρομον, πατρῴαν ὡς ἔλυσας, φωνὴν ἐν τῷ τίκτεσθαι, διάλυσον τοὺς βρόχους, τῶν ἐμῶν ἁμαρτημάτων.

Ἥ λιε πολύφωτε, λάμψον μετανοίας μοι, σωτήριον ἔλλαμψιν, καὶ σκότους με λύτρωσαι, παθῶν παρενοχλούντων, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Στεῖραν ψυχὴν κέκτημαι, καρδίαν ἄτεκνον. Στείρας θεῖον βλάστημα, καρποὺς μετανοίας με, βλαστάνειν ἐκδυσώπει, Βαπτιστὰ Χριστοῦ ἀπαύστως.

Τριαδικόν.

Ἴσον τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν δοξάζομεν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάδα ἀχώριστον, ἐνθέως μελῳδοῦντες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, παιδίον Πανάμωμε, Χριστὸν, τὴν ἀνάπλασιν, ἡμῶν ἐργαζόμενον, τῶν πεπαλαιωμένων, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀ γγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλ„λογος, τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην „τοῦ παντὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε „Λεῦται, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας „τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ προσώζεσαν, καὶ κατεσάπησαν, οἱ τῆς ψυχῆς μου μώλωπες Χριστὲ, καὶ ταλαιπωρήσας κατεκάμφθην δι' ὅλου, φαρμάκοις μετανοίας, Σωτὴρ ἰάτρευσόν με.

Δολίως ὄφις με ὁ πονηρότατος, ἀποσυλήσας, ἐπλήρωσε κακῶν, καὶ στενάζων κράζω· μὴ ἀπώσῃ με Λόγε, τὸν κατακεκριμένον, καὶ τεταπεινωμένον.

Μαρτυρικά.

Οὐ παρετράπητε κρείττονος στάσεως, τοὺς τοῦ Σταυροῦ δὲ Πανεύφημοι ἐχθροὺς, τοὺς ὑποσκελίζειν ὑμᾶς ὑπολαβόντας, ἐπτώσατε τελείως, Σοφοὶ ἀνατραπέντας.

Ὑμᾶς Πανεύφημοι Κυρίου Μάρτυρες, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ λιμὸς, οὐ τροχὸς μερίζων, οὐδὲ βάσανος ἄλλη, κατίσχυσε χωρίσαι, Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Θεοτοκίον.

Ἀ γγέλων καύχημα, βροτῶν διάσωσμα, ἐγγυητής μου γενοῦ, Μῆτερ Θεοῦ, ὅπως ἐπιστρέψω, καὶ κομίσωμαι λύσιν, τῶν προημαρτημένων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖ„δες, παγκόσμιον πλέξαντες, χο„ρείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν „Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν„τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Δῆμον προχοαῖς ταῖς Ἰορδάνου λύεις, κηρύττων μετάνοιαν, μέγιστε Πρόδρομε. ὅθεν βοῶ σοι· τὰ τῶν παθῶν μου ῥεῖθρα, ξήρανον, πηγάς μοι, δακρύων ἐπιπέμπων.

Ἔντρομος γενοῦ, ἐννουμένη ὅλη, ψυχὴ, τὸ κριτήριον, τοῦ Παντοκράτορος, κράζουσα· Οἰκτίρμον, διὰ τοῦ Βαπτιστοῦ σου, οἴκτειρόν με σῷσον, καὶ τῶν βασάνων ῥῦσαι.

Χείλη ῥυπαρὰ, καὶ μολυνθεῖσαν γλώσσαν, κινῶ σοι πρὸς δέησιν, Ἅγιε Πρόδρομε, σπεῦσον ἐν τάχει, βοήθει μοι παντοίαις, προσβολαῖς τοῦ πλάνου, ἀπαύστως κλονουμένῳ.

Τριαδικόν.

Ὄμβρησον ἡμῖν, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ὁμοούσιε, πταισμάτων ἄφεσιν. ὅπως τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑψωσας ἡμᾶς, τῷ ὑψηλῷ σου Τόκῳ, βαράθρων συμπτώσεως, Θεοχαρίτωτε. ὅθεν φωναῖς σε, χαριστηρίοις πίστει, Κόρη ἀνυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὅ τι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, „Παρθένον ἀναδείξας σε, Ἁγνὴ μετὰ „τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν „ἑαυτῆς Ποιητήν. διό σε Θεοτόκε μεγα„λυνόμεν.

Τροπάριον.

Ἔνα σου μεγαλυνῶ τὸ μακρόθυμον Δυνατὲ, μακροθύμησον ἔτι ἐπ' ἐμοὶ, καὶ μὴ ἐκκόψῃς με, ὡς τὴν ἄκαρπον Λόγε συ-

Digitized by Google

συκῆν, κραυγάζω σοι, ὅπως τῆς μεταμοίας καρπὸς προσφέρω σοι.

Ὡς φοβερὸς, σὺ μόνε Κραταιὲ καὶ Δυνατέ· καὶ τίς σου ὑποστήσεται τὴν φοβεραὶν ἀπειλὴν, ὅταν μέλλῃς εἰς κρίσιν αὐτὸς καθέζεσθαι; ἐν ᾗ συντήρησόν με ἀκατάκριτον.

Μαρτυρικά.

Σωμάτων ἀλγηδόνας, ἀλγηδόσι θείαις ὑμῶν, ἐξαίρετε Κυρίου Ἀθληταί. διὸ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπώτατα, ἰατῆρες ὡς ὄντες ἐμπειρότατοι.

Ἡλιακῶν ἀκτίνων, ἐξαστράπτει πλέον ὑμῶν, ἡ θήκη τῶν Λειψάνων τοὺς αὐγὰς, τῆς θείας χάριτος, καὶ λαμπρύνει καρδίας, καὶ καταυγάζει ψυχὰς, τῶν πίστει Ἀθλοφόροι, εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς νεφέλη προηγουμένη νέου λαοῦ, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας ἀληθῶς, Θεοχαρίτωτε ἀνεδείχθης, καὶ πύλη εἰσάγουσα πρὸς ζωήν. διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἡ σαῖα χορεύε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν „γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμα„νουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ἀνα„τολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, „τὴν Τεκοῦσαν μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ ἡ εὐπρέπεια, τοῦ σοῦ Οἴκου, οἷα Οὐρανὸς, γνωρίζεται ἐπὶ γῆς, Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἀφικόμενος, ἀγλαΐαις θείαις φρυκτωρεῖς, τοὺς καθ' ἑκάστην σε, νῦν ἐν τούτῳ μακαρίζοντας.

Ὡς ὑπάρχων γνήσιος, τοῦ Δεσπότου φίλος Βαπτιστὰ, φιλεῖν με τοῦτον εὐθεῖ γνώμῃ ἀκλινεῖ, Παμμάκαρ καρδίωσον, καὶ τὰ πάθη τὰ φθοροποιὰ, ἀποβδελύττεσθαι, συνωθοῦντα πρὸς ἀπώλειαν.

Σὺ οὐκ ἔφης κάλαμος, ἐναντίοις πνεύμασι Σοφὲ, κλονούμενος, ἀλλ' ἡμῶν, θεῖος στηριγμὸς, καὶ ἄσειστον ἔρεισμα, Ἐκκλησίας, ἣν ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τάρει ἀκλόνητον, ἀποπαύων ἅπαν σκάνδαλον.

Ἡ τοῦ Κτίστου ἔλευσις, ἐπὶ θύραις, τί οὖν οὐ πενθεῖς, σαυτὴν, ἄθλια ψυχὴ, ζῶσα ἀμελῶς; ἀνάνηψον βόησον, τῷ Κυρίῳ. φεῖσαί μου Σωτὴρ, ταῖς παρακλήσεσι, τοῦ Προδρόμου, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον ὄχημα, τοῦ Ἡλίου ὤφθης ἀληθῶς, τοῦ λάμψαντος ἐκ τῶν σῶν, Ἄχραντε Ἁγνὴ, λαγόνων, καὶ λύσαντος, τῆς ἀπάτης σκότος χαλεπόν. ὅθεν ἐν πίστει σε, κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων, ἅ. Κατανυκτικά.

Οἴμοι, τί ὡμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν δέξαι με, καὶ ἐλέησόν με.

Μὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος, δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο. ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, Ἁγία Δέσποινα Θεοτόκε Παρθένε, τὴν βοήθειάν σου κατάπεμψον ἡμῖν.

Τῇ Γ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὁλῃστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὡς ἐδικαίωσας Χριστὲ, τὴν Πόρνην κλαύσασαν ἐξ ὅλης ψυχῆς, οὕτω Δέσποτα, καὶ ἐμὲ ἀπογνόντα, ἀπὸ πά-

Digitized by Google

πάσης ῥῦσαι ἀγαθὲ, κολάσεως δέομαι,

Τὸν προδραμόντα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἑτοιμάσαντα ὁδοὺς ἀγαθὰς, μακαρίσωμεν Ἰωάννην συμφώνως, ὅπως τούτου θείαις προσευχαῖς, πταισμάτων ῥυσθείημεν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὸ ποτήριον Χριστοῦ, πιόντες Μάρτυρες προθύμῳ ψυχῇ, θολερῶν ἡμᾶς ἁμαρτημάτων καὶ νόσων, ἐπομβρίαις θείων προσευχῶν, λυτρώσασθε Ἅγιοι.

Δόξα.

Τ' κατάληπτε Θεὲ, ἡ παντοδύναμος Τριὰς τῶν Μονὰς, τοῦ Προδρόμου σου ταῖς πρεσβείαις με σῶσον, λυτρουμένη σκότους, καὶ φλογὸς, τῆς ἀποκειμένης μοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς ταῖς πονηραῖς, Παρθένε, πράξεσι σπιλούμενος, σὲ τὴν ἄσπιλον τοῦ Δεσπότου Μητέρα, ἱκετεύω, ῥύπου με παντὸς, καθάρισον Δέσποινα.

Τῇ Γ'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἅ. προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Παῦσον τὰς τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, τὰς κατ' ἐμοῦ ἐπερχομένας φιλάνθρωπε, ζητούντων τοῦ θανατῶσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ καταγαγεῖν με εἰς ἀπώλειαν, αὐτῶν τὰς βουλάς τε, καὶ τὰς ἐνέδρας ματαίωσον, τὰς καθ' ἑκάστην, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, καὶ ἐκλύτρωσαι ἀπὸ τούτων με Δέσποτα, παῦσον τὸ πολυτάραχον τοῦ βίου κλυδώνιον, ῥῦσαι γεέννης, καὶ σκότους τοῦ αἰωνίζοντος δέομαι, Χριστὲ, ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι Κόσμον μετὰ δόξης, ὡς Ὑπεράγαθος.

Βίβλων ἀνοιγομένων Χριστὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς παρουσίας σου, καὶ πάντων παριστάμενων τῷ Κριτηρίῳ τῷ σῷ, καὶ ἀποβλεπόντων τὴν ἀπόφασιν, πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος ἑλκομένου, καὶ σάλπιγγος, σφοδρῶς ἠχούσης, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, καὶ καταδικαζόμενος, εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον; δέομαι οὖν πρὸ τοῦ τέλους, λύσιν εὑρεῖν τῶν πταισμάτων μου, Χριστὲ ὁ Θεός μου, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἥρας ἐπὶ τῶν ὤμων Χριστὲ, τὸν σὸν Σταυρὸν ἐπὶ τὸ Πάθος ἐρχόμενος, καὶ τύπον ἡμῶν παρέσχες, ἐν σοὶ τοῖς θέλουσι ζῆν, πῶς συνδοξασθῶμεν σοὶ καὶ ζήσωμεν. αὐτὸς καταξίωσον, καὶ ἡμᾶς συμμετόχους σοι, τῶν Παθημάτων, καὶ τῆς δόξης γενήσεσθαι, τὴν σὴν νέκρωσιν ἑαυτοῖς περιφέροντας· νέκρωσόν μου φιλάνθρωπε, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ ἐκ τοῦ θείου σου φόβου, μέλη τὰ ταύτης καθήλωσον, νεκρὸν πρὸς τὸν Κόσμον, ζῶντα δὲ ταῖς ἐντολαῖς σου μόνον ποιήσας με.

Ἕτερα ἅ. τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Κλαίω καὶ σκυθρωπάζει πικρῶς, καταγνοῶν τὸ φοβερὸν λογοθέσιον, ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένος ἀπολογίας μικρᾶς, ἀφορμὴν ὁ τάλας. διὸ δέομαι, πρὶν ἢ ἐπιφθάσῃ με, τέλος βίου τὸ ἄδηλον, πρὸ τῆς δρεπάνης, πρὸ θανάτου, πρὸ κρίσεως, πρὸ τοῦ μέλλων με τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι, ἔνθα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκότος ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ἐκεῖνος, ὁ κατεσθίων τοὺς πταίοντας, Ἁγνὴ, τῶν πταισμάτων, ἀπολύτρωσίν μοι δίδου, καὶ μέγα ἔλεος.

Θρόνος Χερουβικὸς ἀληθῶς, ὡς ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων γεγένησαι· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὴν ἡμετέραν μορφὴν, ἀναπλάσαι θέλων κατεσκήνωσε, καὶ σοῦ ἐξελήλυθε σαρκοφόρος, ὡς εὔσπλαγχνος, Σταυρὸν καὶ Πάθος, δι' ἡμᾶς κατεδέξατο, καὶ Ἀνάστασιν ὡς Θεὸς ἐδωρήσατο. ὅθεν ὡς καταλλάξασαν, ἡμῶν τὴν κατάκριτον, φύσιν τῷ Πλάστῃ σὺν τούτῳ, εὐχαριστοῦντές σοι κράζομεν· παράσχου πταισμάτων, τὴν συγχώρησιν εὐχαῖς σου, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Ῥεῖθρα δακρυῤῥοίας ἐμῆς, τῆς ἐξ ὀμμάτων μου, Υἱὲ ποθεινότατε, ὁ χρόνος ξηρᾶναι ὅλως, οὐ κατισχύσει ποτὲ, ἡ Ἁγνὴ θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· σὺ φῶς

Digitized by Google

γὰρ τὸ ἄδυτον, τὸ φωτίζον φωτίσματα. δι' οὗ φωστῆρες, οἱ μεγάλοι πεπήγασιν, οἱ οὐράνιοι, καὶ τὸ πᾶν κατουσίωται. τί μοι τὸ βλέπειν Ἥλιον, φωτὸς ἐμοῦ δυνάντος; φῶς μου γλυκὺ πῶς ἐσβέσθης, ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου μου; λοιπὸν ἀπαλείψω, τῶν δακρύων μου τοῖς ῥείθροις, κόρας ὀμμάτων σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθήν. Ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἀμνὰς, ποτὲ ὁρῶσα πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· ποῦ πορεύῃ, Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, Ἀναμάρτητε, Πολυέλεε Κύριε; δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱὲ μου παμφίλτατε, μή με παρέλθῃς Οἰκτίρμον, σιγῶν φρικτῶς τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ Ζωοδότα, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ἅ. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου Χριστὲ, εἰ καὶ ξύλον ὁρᾶται τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν· καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστὲ, τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξηύθησεν. οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας· Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα. Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα. Μαρτυρικόν.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθήν.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ Τεκοῦσα, θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ Ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον τὰς ὠδῖνας ὡς ἄμαυδρος· καὶ πῶς ἀρτίως τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ Ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα, ὃ εἴρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμῇ ῥομφαίαν ἐλεύσεσθαι. ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξαράστηθι καὶ σῶσον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῇ Δ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἅλλα Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος π. α'.

Μόπος Κραμίου Παράδεισος γέγονε. μόνον γὰρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην, δόξα σοι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ Κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεὶς, τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωὴ Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ Λῃστῶν κρεμάμενον, κοπτομένου μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱὲ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς κακοῦργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν β'. ἅλλο. κα. Σταυρώσιμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἑκουσίως ὡς οἶδε, καὶ ὡς εὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν Πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσε.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἑκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας, Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε· ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς Ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργη-

ται,

Digitized by Google

ται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται. διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, καταχρέως σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν γ'. ἐλό. κα. Σταυρώσιμα.

Τὸν συναγάρχον Λόγον.

Προφητῶν αἱ προῤῥήσεις ἰδοὺ πεπλήρωνται. ἡ ἀρχαία Βουλή σου τὰ πέρας εἴληφε. σὺ γὰρ ἑκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστὲ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι. διὸ δοξάζομεν Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν. Μαρτ.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς Ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συναγάρχον Λόγον.

Μεμυκότασε κόρας, Υἱὲ παμφίλτατε, ὀφθαλμοῖς καθορῶσα, τὸ φῶς μου σβέννυται. οὐδὲ γὰρ Ἥλιον ὁρᾷν ὅλως ἀνέχομαι. ἤθελον Λόγε τοὺς ἐμοὺς, ἐξορυχθῆναι ὀφθαλμούς. σκοτίσθητι φῶς Ἡλίου, ὁ γὰρ δούς σοι τὸ φῶς ἐν λόγῳ, ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς κόρας ἔμυσε.

Τῇ Δ'. πρωΐ. Καινὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Κόσμον ὑψοῖ Χριστὸς, ὑψωθεὶς ξύλῳ.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἵππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν „ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν „ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, „Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄ„δοντα. Τροπάριον.

Τὸν ἀκαταληψίᾳ καταναοῦμενον, σαρκωθέντα, καὶ Κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι, Ξύλῳ ἀπηώρησε, βουληθέντα πάλαι, Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

Ὅτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε ἄμπελον ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι Σταυρῷ μανέντες ὕψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας, εὐφροσύνης ἅπασαν, μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

Μαρτυρικά.

Νόμοις οὐχ ὑποπίπτει ἐπαίνων Μάρτυρες, ἡ ὑμῶν καρτερία, ὑπὲρ γὰρ φύσιν πᾶσαν βροτῶν, πόνους ὑπηνέγκατε, καὶ πρὸς λῆξιν ἄπονον, ἐσκηνώσατε εὐφραινόμενοι.

Κύματα τῶν βασάνων ὑπερνηξάμενοι, κυβερνήσει τοῦ Λόγου πανεύφη μοι, Χριστοῦ Ἀθληταὶ, λιμένας ἐφθάσατε οὐρανίους, θείας γαλήνης ὄντως ἐπαπολαύοντες. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε τὸν ἐκ Γαστρός σου, τεχθέντα Κύριον, κατενόησας Ξύλῳ, ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τούτου ὕμνησας ὄντως, τὴν ἄπειρον συγκατάβασιν.

Ἕτερος Καινὼν, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέμπτον πέφυκεν ᾆσμα νῦν τῇ Παρθένῳ.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Πύλη τῆς θείας δόξης, ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι, διάνοιξον δέομαι, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε Θεοχαρίτωτε.

Ἔστησας τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην, τέξασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα Πανάμωμε. αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα, τὴν ψυχήν μου στῆσαι, καὶ σῷσόν με.

Μόνην ἐκ γενεῶν σε, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἐξελέξατο Λόγος, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ σοῦ σεσωμάτωται ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, διασῴζων με μεσιτείαις σου.

Πόκος καθάπερ ὄμβρον, τὸν ἐπουράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα, κατεδέξω Πάναγνε, διὸ τὰ ὀμβρήματα, τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἱκετεύω σε Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προ„στάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀρχέτως „βρί-

„ βεβήθησαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χρι-
„ στὲ, πέτραν τῆς ὁμολογίας σου, τὴν Ἐκ-
„ κλησίαν σου στερέωσον, ὡς μόνε ἀγαθὲ
„ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Σταυρώσας, ὁ Παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ λῃστὴς πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται. θρήνησεν Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θαυματοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδὰμ ζωοῦται δέ. δόξα τῇ πολλῇ σου μακροθυμίᾳ σοι.

Μαρανάμενος τῆς ἁμαρτίας φλόγα ὁ αὐτόμενος, Ἰησοῦ ὦ Ξύλῳ δι' ἀγαθότητα, τὴν ἀπάτῃ δεσμάθεὶς, γυμνώμενος ἐνδύεις, καταγελᾷ δάξης τὸν ἄνθρωπον. δόξα τῇ πολλῇ σου μακροθυμίᾳ σοι.

Μαρτυρικά.

Ὁ δείξας ἀείφαεῖς ἀστέρας τοὺς Μάρτυρας, ἀσεβείας σκότος διαγελάζοντας τούτων παρακλήσεσι Χριστὲ, τὴν νύκτα τῶν παθῶν μου ἀπόδιωξον, καὶ φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην καρδίαν μου.

Νομίμως οἱ ἀγλεεῖς εἰσῆλθον Μάρτυρες, νομίμῳ πίστει ἐσφραγίσθησαν, καὶ παρανομούντων τὰς βουλὰς ἐξέλιπαν ἐμφρόνως, καὶ τὴν πλάνην τὴν θείαν ἔλαβον, καὶ τὸν Παράδεισον τὴν οἴκησιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑμνοῦσιν Ἀγγελικοὶ Χοροί σε Παμύμνητε, ἀσυγκρίτως τεκοῦσαν τὸν ὑπερέχοντα· τέτοκας Θεὸν γὰρ ἐν σαρκὶ, τὴν Ξύλῳ τὴν κατάραν, τὴν διὰ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν ἀλογίαν πηγάσαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Μὴ βέλεσι τῆς ἁμαρτίας τραυματιζόμενα μὲ, ἐν τῷ σοὶ φαρμάκῳ ὅλον ὑγείωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἀγνῆ, ἀπάλλαξον ὀδύνας, τῶν ὠδίνων ἡ ἀπελλάξασα, γαστρὸς τῷ ἀνθρώπῳ τῷ Τοκέτσι. Ὁ πρὸ πάντων τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου θλίβουσιν, ἐπιζητοῦντες θανατῶσαί με, Δέσποινα, ἀλλ' ἐκτρεπόμενοι, τῇ σῇ καταλήψει τὰς ἐπιτιθείσας διαμέσου πάντοθεν αἰχμὰς πληρώμενοι.

Ναμάτων ζωοποιῶν με πλήρωσον Δέσποινα, ἡ τὸ θεῖον ὕδωρ Κόσμῳ πηγάσασα, τῶν ἀνομιῶν μου τὰς δεινὰς, ξηράνασα χειμάρρους, τῆς καρδίας μου τὰ κύματα, θεία σου χαλίνῃ πραΰνασα.

Παρηλθεν τὰ σκιωδῶς τῷ Νόμῳ τελούμενα. τὴν γὰρ Νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν ἱλασμοῦ, καὶ φωτισμὸν ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιροῦμενον, Ἄχραντε Παρθένε Παμύμνητε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴν θείαν ἐμποιήσασα κεφώνην, προ-
„ βλεπτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ ἐκ
„ τόμου ἐβόασε σοι. εἰς σωτηρίαν λαὸν,
„ τῶν σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάριον.

Ψυχῶν τὴν παντελῆ ἀπολύτρωσιν, περιποιούμενος Χριστὲ, Πατρὸς εἰς χεῖρας παρέδωκας, τὴν παναγίαν ψυχήν σου, ἐν Ξύλῳ ἑκουσίως κρεμάμενος.

Ὁ ἄδικος κριτὴς κατακείμενε, Δικαιοκρίτα Ἰησοῦ, τεθναῦαι Ξύλῳ κρεμάμενον, ὅπως ἡμᾶς δικαιώσῃς, ἀδίκως δεδεμένῳ ὑποκλίψαντας.

Μαρτυρικά.

Τὸν δεῖμα κατηξιώθητε Μάρτυρες, τὸ δι' αὐῶρος ἀγαθὸν, κινδυνώδεις πλείστοις ἐν θλίψεσι, καὶ αἰκίαις βασανίοις, ἐν γῇ περιφανῶς ὁμολήσαντες.

Χειμῶνα γενναίως ὑπεξήλθετε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἀμοιβῶν, ἐπουρανίῳ ἐφθάσατε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, σεπτοὶ καταλαμπόμενοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία Θεομῆτορ διῆλθέ σου, ἀλλ' ἀγκυμένη τὸν ψυχὸν, ἡμῖν κέδρον σταυρούμενον, τὸν ἀμνὸν τὸν ἐκ χειρὸς, ψυχὸν τὰς παρθένους παραθέμενον.

Τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Ἐξ ἔργων σωτηρίας ἀνέστιμοι, ὑπὸ τῶν σκέπῃ σου δι', ὦ πεποιθόσι προσέδραμον, ἀπεγνωσμένον με σῶσον, πρεσβείαις σου πανύμνητε Δέσποινα.

Φωτὸς τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, Ἡλίου ὄχημα σεπτὸν, τὴν σκοτισθεῖσάν μου καρ-

Digitized by Google

καρδίαν, τῇ τῆς δεηθῶν ἀμαυρώσει, καταύγασον ἐ σῶσόν με Δέσποινα.

Ψαύσασα τοῦ ἀπὸ αἱμάτων σου, Παρθένε πηγῆς, τὸν Οὐρανὸν, μεθέλαις Κόρη ἐνδύσατο, καταγολιῶ ἀφθαρσίας, ἀπάτῃ γυμνωθέντα με ἔνδυσον.

Ψυχλάθωμι τῆς τοῦ βίου ὡς κεχειρόμενος, ἀλάστωρ ὁ Πλάσεργος, ἐκ σοῦ τὸν Κόσμῳ διέπρωσε, πράματικῶ ἀῳδίαν, Παρθένε Παναγία Θεόμυμφε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ ἀμβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, „ πρός σε ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγά„ ζω· τῶν ψυχήν μου φώτισον, τὴν ἐσκο„ τισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγ„ χνος.

Τροπάριον.

Ἴασαι κεκμηκότας, Δικαιοκρίτα Χριστὲ, καὶ κατακείμενον σαρκὶ τῶν ἐχθρῶν, κάλαμῳ τυπτόμενος, ἐ ἐλάθερίαν τελείαν ὑπογράφων μοι, ἐ ὡς ἐθεάσατο σαρκὶ κρεμάμενον, Χριστὲ ἐν Ξύλῳ, τὸ φῶς εἰς σκότος, μετέβαλεν Ἥλιος, καὶ γῆ ἐσαλεύθη, ἐ πέτραι διερράγησαν.

Μαρτυρικά.

Μὰ τῆς Γῆς πληρώματα καθηγιάσατε. ὡς πληρωταὶ γὰρ τῶν θείων μόνων, παράδημοι Μάρτυρες, τῶν ἁγίων ὄντες, ἀθλήσαντες ἐκληρώσασθε.

Οἱ περικαλλέστατοι ἐ θαυμαστότατοι, οἱ θείαν δόξαν ἐνδεδυμένοι, ἐ ἀπογυμνώσαντες, ἐχθρὸν τὸν κακίαν, οἱ Μάρτυρες τιμάσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν Παναμώμητον Θεοῦ λοχεύσεως, δι' ἧς κατάρα ἀπεσείρωθη, ἐ ἡ ἀπολύτρωσις, ἐ ἡ εὐλογία, ἐδόθη μακαριζόμεν.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ἔρωσε βοηθείαν δεομένῳ με, ἐν ἄρα δίκης τῆς καταδίκης, ὅτι ἐπὶ βήματος τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε παρασήσομαι.

Νόμῳ με τρομοῦμενον, τῆς ἁμαρτίας ἡ Ἀγνὴ, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ἀλλοτρίου, σωρεχῶς πλανώμενον, ἐ κρημνοῖς πταισμάτων, ὠθούμενον ἐπίρρεψον.

Μυθρακὰ κυήσασα, ὃν ἐθεάσατο ὁ Ἡσαΐας, κατάφλεξόν μου τῶν ὕλην Παράνομε, τῆς ἁμαρτημάτων, καὶ φώτισόν με δέομαι.

Χάρκα δὲ αἱμάτων σου, Χριστῷ δανείσασα, τὰ σαρκικά μου Παρθένε πάθη, δὶ ὅλου καθάρισον, καὶ τῆς ἀπαθείας, τῶν τρίβον μοι ὑπόδειξον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ταιμένι λυδωμι, ψυχοφθόρῳ „ Δέσποτα Χριστὲ, τῆς παθῶν τῶν „ θαλάσσαν κατάμασον, ἐ ἐκ φθορᾶς „ ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Ὑψωθεὶς Μακρόθυμε, ἐπὶ Ξύλου πάσας τὰς ἐχθρὰς, τὰς ἐπάρσεις ἔπτωσας, ἐ ἔσωσας, τοὺς πεσόντας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ψυχαὶ τῆς Δικαίωσε, ἐπὶ Ξύλου πελαι τῶν ψυχῶν, παραδόντα Δέσποτα, ὡς ἤθελον, αἰωνίων Λόγε, δεσμῶν ἀπελύοντο.

Μαρτυρικόν.

Ὡς στερροὶ ἀδάμαντες, τῆς βασάνου πᾶσαν τὴν πυράν, καρτερίᾳ γνώμης ὑπωρέγκατε, καὶ τὸν ἐχθρὸν, ταπεινωθέντες, ἐπτώσατε.

Θεοτοκίον.

Θαυμαστὸς ὁ Τόκος σου, ὁ μεγάλα θαύματα ποιῶν, ἐ ἐν τοῖς Ἁγίοις δοξαζόμενος Θεοτόκε, μόνη παθαύμαστε Δέσποινα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Μὴ καταπιέτω με, ῥαθυμίας Δέσποινα βυθὸς, ἁμαρτίας κῦμα μὴ καλύψῃ με, ἀλλὰ τῇ σῇ, μόνῃ πρεσβείᾳ σωθήσομαι.

Ἀγαθὸν κυήσασα, Δημιουργὸν, Παναγία Δέσποινα φιλάγαθε, τῶν ψυχῶν μου, πεκακωμένην ἀγάθωσον.

Νόμῳ προετύπωσε, ἡ λυχνία τέλεσαν τὸ φῶς, τὸ φωτίσαν Παναγε τὰ σύμπαντα. διὸ βοῶ· ἐσκοτισμένην με φώτισον.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστεψαν ἀκάνθαις σε, Βασιλεῦ Ἀθάνατε, δῆμος ὁ παράνομος, προῤῥίζους ἐκτέμνοντα, τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα ἐπενδύσῃς με, στολὴν Λόγε ἄφθαρτον, γυμνοῦσαι θελήματι, καὶ φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ Σταύρωσιν καὶ Πάθος, ἀπαθὴς ὢν κατ' οὐσίαν.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι γενόμενοι, Παθημάτων Ἅγιοι, τοῦ πάντων Δεσπόζοντος, εἰκότως ὑπάρχετε, Υἱοὶ καὶ κληρονόμοι, Βασιλείας ἀσαλεύτου.

Ζύλοις οὐκ ἐνείματε, σέβας ἀλογώτατον, τὸν Ξύλῳ ταφύσαντα, χεῖρας Χριστομάρτυρες, σεβόμενοι ὡς πάντων, Βασιλέα καὶ Δεσπότην.

Σταυροθεοτοκίον.

Ζένη σου ἡ Γέννησις, ὑπάρχει Πανάμωμε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν Ξύλῳ μαράναντα, τὴν φλόγα τῆς κακίας, καὶ φωτίσαντα τὸν Κόσμον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὑμνῶ σε Πανάμωμε, Θεὸν ὑπερύμνητον, ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες, θεοῦντα τοὺς μέλποντας, Παρθένε Παναγία. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, ζωὴν ἡ κυήσασα, ἔγειρόν με κείμενον, ἐκ τάφου Θεόνυμφε, τοῦ τῆς ἀναισθησίας, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Ὀρὸν Ἀπειροδύναμον, τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, φορέσαντα τέτοκας, Ἁγνὴ, ὃν ἱκέτευε, δεινῶς ἐξασθενοῦσαν, θεραπεῦσαι τὴν ψυχήν μου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔπελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὕψιστε Θεὲ, ἐπὶ Σταυροῦ ὑψώθης, χολὴν ποτιζόμενος ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς, λόγχῃ κεντᾶσαι, ἐναποσφάττων ὄφιν, τὸν ἐν Παραδείσῳ, Ἀδὰμ καταβαλόντα.

Λύεις με δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας Λόγε, θελήσει δεσμούμενος, καὶ αἰωνίοις δεσμοῖς, Σῶτερ δεσμεύων, τὸν δυσμενῆ, βελίαρ. ὅθεν σου δοξάζω, τὸ Πάθος εἰς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε φωτὸς, ἐν μετοχῇ αὐλῷ, φῶτα ὄντες δεύτερα, Ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος τῆς πλάνης ἐξαίροντα, καὶ πάντων πιστῶν τὰς καρδίας, φωτίζοντα ἐνθέως.

Ἱερουσαλὴμ τῆς ἄνω ἐλευθέρας, Υἱοὶ χρηματίζετε, καταφαιδρυνόντες τῶν πρωτοτόκων, Μάρτυρες Ἐκκλησίαν, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵστασο Σταυρῷ, καταποοῦσα Κόρη, πηγνύμενον Δέσποινα, Χριστὸν ὃν ἔτεκες, ὅθεν ἐβόας· μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς, Ἄναρχε Ἀνάρχου, Πατρὸς Υἱὲ καὶ Λόγε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

„Ἡ περικαλλὴς, καὶ θεαυγὴς Παρθένος, καλῶς ταῖς ἰδέαις με, κάλλυνον φαίδρυνον, ὅπως κραυγάζω· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύλη τοῦ φωτὸς, τῆς μεταποίας πύλην, φωταυγῆ μοι ἄνοιξον, ἀποδεικνύουσα πᾶσαν εὐθεῖαν, ὁδὸν δικαιοσύνης, φέρουσαν εἰς θείου θελήματος εἰσόδους.

Ἅγιον Ἁγνὴ, Ὑπεραγία Λόγον, πιστοὺς ἁγιάζοντα, ἀῤῥήτως τέτοκας· τοῦτον δυσώπει, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, νῦν καθαγιάσαι, κακίᾳ μιανθεῖσαν.

Ῥεῖθρον διαυγὲς, πηγὴ ἀθανασίας, ἐκ σοῦ προελήλυθεν, ἁγία Δέσποινα, ὅθεν βοῶ σοι· τὰ ῥεῖθρα τῶν κακῶν μου, ξήρανον τοῖς ὄμβροις, τῆς σῆς Ἁγνὴ πρεσβείας.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν „γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμ„μανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ἀνα„τολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, „τὴν τεκοῦσαν μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Ὡς Ἀμνὸς ἀνήρτησαι, ἐπὶ Ξύλου Δέσποτα Χριστὲ, τὰς σιαγόνας συνθλῶν, λύκου νοητοῦ, καὶ τούτου ἐκ στόματος, ἀφαρπάζων σοῦ τὰ λογικὰ, Δέσποτα πρόβατα, καὶ προσάγων τῷ Γεννήτορι.

Στέφανον ἀκάνθινον, ἀνεδύσω οἷα Βασιλεὺς, βασιλευόντων Χριστὲ, τὰ τοῦ πονηροῦ καθαίρων βασίλεια, καὶ ἐκ ῥιζῶν, τέμνων ἀγαθὲ, πλάνης τὴν ἄκανθαν. ὅθεν πίστει σε δοξάζομεν.

Μαρτυρικά.

Ἤστραψεν ὡς Ἥλιος, ἡ βεβαία ἔνστασις ὑμῶν, καὶ πᾶσαν τῶν δυσμενῶν, ἔλυσεν ἀχλὺν, Μάρτυρες ἀήττητοι, φωταγωγοὶ πάντων τῶν πιστῶν, πύργοι ἀκλόνητοι, εὐσεβείας ἀξιάγαστοι.

Φάλαγξ Θεοσύλλεκτος, στρατὸς Θεῖος, δῆμος ἐκλεκτὸς, ἁγία παρεμβολὴ, ὤφθητε ὑμεῖς, Μάρτυρες πανεύφημοι, τοῦ πονηροῦ, τὰς παρεμβολὰς, ἐξαφανίζοντες, τοῦ Σωτῆρος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φυτουργὸν ἐκύησας, εὐσεβείας τὸν Δημιουργὸν, φυτεύοντα ἐπὶ γῆς, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ τὴν ἐκβλαστήσασαν ἀπὸ φυτοῦ, λύοντα ἀράν· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Θεμέλιον ἄσειστον, σωτηρίας τέτοκας Ἁγνὴ, ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν, θείαις προσταγαῖς τὸν θεμελιώσαντα. ἐν ᾧ ἡμᾶς τοὺς εἰλικρινῶς, σὲ μακαρίζοντας, στηριχθῆναι καθικέτευε.

Ἐν ὁδῷ εἰρήνης σου, προσταγμάτων θείων ἀπλανῶν, πορεύεσθαι ἀκλινῶς, ποίησον Ἁγνὴ, δαιμόνων τὸν τάραχον, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐπαγωγὰς, ἀποδιώκουσα, καὶ τὸν νοῦν μου καταυγάζουσα.

Νυσταγμῷ κρατούμενον, ἀμελείας βλέπον ὁ Ἐχθρὸς, ἐπέρχεται ἀναιδῶς, ὕπνῳ ἡδονῆς, ἐλπίζων συλῆσαί με. ἀλλ' αὐτή με φύλαξον, Ἁγνὴ, τῇ ἀκοιμήτῳ σου, μεσιτείᾳ Μητροπάρθενε.

Ὡς αὐτοκατάκριτος, ἐννοῶ μου τῶν ἁμαρτιῶν, τὸ πλῆθος, καὶ τὸ φρικτὸν βῆμα τοῦ Κριτοῦ, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι. ἀλλ' ἡ Κριτὴν τέξασα Θεὸν, τότε με τήρησον, Θεοτόκε ἀκατάκριτον.

Εἰς τὸν ΠΙ. τῶν Αἴνων, ΠΙ. Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν· κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους, φιλάνθρωπε.

Ὁ Σταυρός σου Χριστὲ, εἰ καὶ Ἅδου κατήργησε τὸ κράτος, ἀλλὰ τὸ γένος ἔσῳσε τῶν ἀνθρώπων, ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἤνοιξεν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν, ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε.

Ὡς Ἀμνόν σε Λόγε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα· ὢ ξένου τολμήματος, πῶς ἄνομοι σφάττουσι τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος.

Τῇ Δ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλι-

κρι

χειμῶνα ἐκ καρδίας· μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐμβὰς ἐν τῷ Σταυρῷ, πᾶσαν ἐλλόμησας δαιμόνων πληθὺν, καὶ κατέρραξας τὸ ὀλέθριον κράτος, τῇ Τυραννίδι Δέσποτα Χριστὲ, σφίσας τὸ ἀνθρώπινον. Καρπώθης τῇ πλευρᾷ, κρουνὺς ἀφέσεως πηγάσας μοι· προσηλώθης δὲ ἐπὶ ξύλου τὰς χεῖρας, ὑψηλώσας ἅπαν ἐμπαθὲς, τῷ ἀνθρώπῳ μόνῳ.

Μαρτυρικόν.

Ἡμῖν τὰ τῷ Χριστῷ, Παθήμασι γεγόμενοι Μακάριοι, πᾶσαν βάσανον, Ἀλλοφόροι Κυρίου, διελθόντες, τῷ ἐν Οὐρανοῖς, τερπνῶς ἠξιώθητε.

Προσκυνοῦμέν σε πιστῶς, Θεὸν τὸν ἕνα ἐν τρισὶ προσώποις τελοῦντα, τὴν ἀδιαίρετον, καὶ ὁμότιμον φύσιν, κράζομέν σοι· δόξα τοῖς μοναῖς, Τριὰς ὁμοούσιε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὰς τοῦ Υἱοῦ πρώσεις βλέπουσα, τῷ ξυλίῳ κατελυπήθης, ἀμυμονοῦσα τὸ τοῦ τῷ πολλῷ, ὅμως συγκατάβασιν.

Τῇ Δ. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιδ. προσόμοια, τῆς Ἀποστόλου. Ἦχος Πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς. Σελήνη νομοθεσίας ἡμῖν, τῆς Δωδεκάδος ἀποστολικὸν ἄστρον, ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀπόστολος, εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ἀπέστειλε τάχος σαφῶς, πάντα τὰ δαιμόνων ἀπημβλυσμένα, δεινὰ καὶ πανάθλια, βέλη ὅμως Μακάριος, πολυθείαν ἐκποδὼν ποιησάμενος, καὶ διδάξαντες τὴν ἀσέβειαν ἅπαντες πρόβατα χρηματίσαντες, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀρχιποίμενος ὅμως· ὃς λύκων μέσον ἀπέστειλεν, ἡμᾶς τοῦ πραΰναι, τὴν ἀνθρωποκτασίαν, διὰ τῆς πίστεως.

Πάντα μαθητεύθεντες Θεοῦ, ἐμπορεύσατο τὸν βροτοῖς ὁμιλήσαντι, δι' ἄκρας φιλανθρωπίας, καὶ προσλαβόμενον ἀνθρώπου, ἀληθῶς τὴν φύσιν, καὶ θεώσαντι, ἐν τῷ ὑμᾶς ἐπόμενοι, θείοις ἴχνεσι Παμμακάριστοι, καὶ τὴν πτωχείαν τὴν αὐτοῦ ἐμιμήσασθε, πάντα σκύβαλα, ἡγησάμενοι ἔνδοξοι. ὅθεν καὶ ἀπερρίψατε, χιτῶνα τὸν δεύτερον, μὴ βαστάσαι, μὴ πήραν ἐμπλησάμενοι ὁδῷ ἐπαγόμενοι· καὶ μὴ ὑποδήματα, θησαυρὸν κτησάμενοι κατηξιώθητε.

Ἐκάλυψε τῷ πειρασμῷ καὶ δεινῆς, ἐρεχθείας τῷ ἀσεμνοῦ αἱρέσεως, δεισιφρονοῦντα κακοβουλίας, καὶ τῷ ἀνθρώπῳ πικρᾶς, συμφορᾶς, καὶ ζάλης Παμμακάριστοι, πόρρω ἀφεγγῶς τε, καὶ αἰωνίζοντος σκώληκος, βρυγμὸν ὀδόντων, πάσης ἄλλης κολάσεως, ταῖς πρὸς Κύριον, ἱκεσίαις λυτρώσασθε, πάντας ἡμᾶς, καὶ τύχαθαι, αὐτὸν δυσωπήσαντες, ἐγκρατείας καὶ πόνων, τῆς ἀρετῆς ἀντίδοσεως, τυχεῖν καὶ βασιλείας, Οὐρανῶν τε Βασιλείας, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα ιδ. τῷ Μεγάλῳ Νικολάῳ.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τὸ καθαρὸν τῆς ἀρετῆς καταγώγιον, ὁ θεῖος τῆς θειότητος ἱερουργὸς καιρῶν· ὁ ποιμὴν μέγας, ὁ φαιδρότατος. πυρσὸς ὁ τῆς μίξης, ἐπιφερόμενος ὁμοῦ. ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος. ὁ καμπτόμενος, ἀθέμιτον ταῖς δεήσεων ῥοαῖς ὁ ἑτοιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τιμῶσι, τὸ παμσεβάσμιον μνήμα σου. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος μύς, τῆς Τριάδος ἀπόστολος ἀληθῶς, ὁ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῇ πίστει στηρίζων μου, καταπονουμένων βοήθεια. ὁ τοῖς λαμβάνουσιν, ἀπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων πειρασμοὺς τε καὶ θλίψεων, ἀκοίμητος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε. ὅρμος ὁ γαληνιώτατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου, περισπώμενοι σῴζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαί-

Digitized by Google

Χαίροις ὁ θείου ζήλου πλησθεὶς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι. πηγὴ ἡ πηγάσασα, ἐν τοῖς μύροις Νικόλαε, μῦρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα, μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα, πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρείδη διδάγματα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔχων ἁμαρτημάτων πληθὺν, πεπωρωμένος, καὶ τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, βοῶ σοι ἐν κατανύξει, καὶ συντριβῇ λογισμῶν. κόρας τῆς ψυχῆς μου φωταγώγησον. καὶ γὰρ τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐκύησας Ἄχραντε, τὸ καταυγάζον Οἰκουμένης τὰ πέρατα, τοῖς πυρσεύμασι, τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως. φώτισόν μου Πανάμωμε, τὸν νοῦν ταῖς λαμπρότησι, τῆς σῆς πρεσβείας γενέσθαι, υἱὸν φωτὸς, ἀξιοῦσά με· Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ ΠΑ. Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα ἐκηρύξατε λέγοντες· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν σοφίας. διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, μελῳδικῶς ἐν ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν. ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται· ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι Ἅγιοι Μάρτυρες, ἵτινες δεινοὺς, διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπεμείνατε, τῶν Τυράννων τὰ θράσου κατηδαφίσατε, ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανοὺς μετέστητε. ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θτ.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπέφανέ σοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπεσκίασέ σοι τὸ Παράγιον Πνεῦμα· ὡς παῤῥησίαν ἔχουσα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Ε'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ΠΛΟ. Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος Πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ ὑπηρέτας Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἀνευφημήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις ἅπαντες πιστοί. τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς καθικετεύουσιν αὐτοὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Μοὺς Ἀποστόλους συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς κηρύξαντας πᾶσι πιστοῖς τὴν ἄψευστον, καὶ ὀρθόδοξον τοῦ Κυρίου διδαχὴν, καὶ ἐκδιώξαντας τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, καὶ φωτισμὸν πνευματικὸν, ἐκλάμψαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, τὴν χάριν τὴν τῶν δογμάτων, καὶ δυσωποῦντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη καὶ Ἀειπάρθενε, σὺν τοῖς θείοις Αὐτόπταις ἀνευφημοῦμέν σε. ὅτι ἐν σοὶ ὁ Δυνατὸς μεγαλεῖα ἐποίησεν, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, τῇ Μήτρᾳ σου ἐνοικήσας, εὐδόκησε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλάνης σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. ΠΛΟ. κθ. Ἀποστολικά.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μοὺς Ἀποστόλους ἐν ὕμνοις ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ θείους κήρυκας, καὶ τῶν Ἐθνῶν πνευματικοὺς σαγηνευτὰς σαφῶς, ὅτι προσήγαγον ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, ῥυσάμενοι ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσαν.

Μα-

Digitized by Google

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος θεῖοι Ἀπόστολοι, οἱ σωτήριον λόγον ἐγκατασπείραντες, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ καταυγάσαντες, τοὺς ἐν τῷ σκότει καὶ σκιᾷ, καθημένους, τὴν ἐμὴν, φωτίσατε σκοτισθεῖσαν, ψυχὴν παθῶν ἀμαυρώσει, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν Πάνσοφοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὧν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε Ἄχραντε, ἐκ ψυχῆς κεκτημένων σκέπη ὑπάρχουσα, καὶ ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἐλευθέρωσον Ἁγνὴ, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, σῶσαι πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν γ'. ὄλο. κα. Ἀποστολικά.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ Πάθους σου.

Κύριε, τὸ ἀπόρρητον Μυστήριον, τῆς σῆς Σαρκώσεως, κηρύξαντες οἱ ἄσοφοι, φιλοσόφους κατήσχυναν. τοὺς Ῥήτορας Ἁλιεῖς ἐπεστόμισαν, καὶ γεγόνασι τῶν Ἐθνῶν σοφοὶ Διδάσκαλοι, φωτίσαντες τὰ πέρατα φωτὶ τῆς θείας γνώσεως. δι' αὐτῶν δίδου ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ Πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου. καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπρᾴυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Τῇ Ε'. πρωΐ, Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἵππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν
„ ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν
„ ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν,
„ Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄ-
„ δοντα. Τροπάριον.

Ἔλλαμψιν πρωτοδότως τὴν φωτοδότιδα, τοῦ σαρκὶ ὁμιλῆσαι, βροτοῖς καταξιώσαντος, πλουτήσαντες ἔνδοξοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε πάντα ζόφον, θεῖοι Ἀπόστολοι.

Φείνας καθάπερ βέλη, τὸ θεῖον τόξον, ὑμᾶς εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, ἀπέστειλεν Ἀπόστολοι. τὰ βέλη συντρίβοντας τοῦ Βελίαρ πάντα, καὶ ἰωμένους πιστῶν τὰ τραύματα.

Ἔχοντες τὴν Σοφίαν αὐτὴν διδάσκαλον, ἐσοφίσατε πάντα, Ἀπόστολοι τὰ πέρατα. διό με φωτίσατε. τοῦ δυσμενοῦς ἅπασαν κακουργίαν ἀποκρουόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε, εὐλογίαις ἀνθρώπων, τὸ γένος χαριτώσασα, Χριστὸν καθικέτευε, σὺν τοῖς θείοις Ἄχραντε, Ἀποστόλοις ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέμπτον προσάξω, σοὶ Νικόλαε μέλος.

Ἰωσήφ. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Πίστει καὶ πόθῳ Πάτερ οἰκειωθεὶς τῷ Θεῷ, τὰ παράγια τούτου ἐπλήρωσας θελήματα, δι' ὧν ἐχρημάτισας, κτ. πάντα Ἅγιος, θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Ἔχοντές σε Προστάτην, πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, περιστάσεσι Μάκαρ, καὶ θλίψεσι κλονούμενοι, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, δίδου χεῖρα σώζουσαν, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς στενώσεως.

Μύρων Ἀρχιερέα Χριστός σε ἔχρισεν, εὐωδίαις θαυμάτων ἡμᾶς εὐωδιάζοντα, ὅθεν δυσωποῦμέν σε, δυσωδίας λύτρωσαι, ἁμαρτίας ἡμᾶς Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Πάλαι τῶν Προφητῶν σε, χορὸς ἐκάλεσεν, ὄρος θεῖον Παρθένε, καὶ πύλην ἀδιόδευτον. ὅθεν δυσωποῦμεν, μεταμοίας πύλας, Παρθενομῆτορ ἡμῖν ὑπάνοιξον.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὑπήξας ἐπ' ὕδασι τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀχέτως „ βεβηκυῖαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χειρέ, „ πέτραν τῷ ἐμτολῶν σου, τὴν Ἐκκλη„ σίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φι„ λάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ὁσάρκα ὑπερβολῇ πτωχεύσας χρηστότητος, δι' αὐτὴν πτωχεύσαντας κατεπλούτησας, εὐδοξοι Ἀπόστολοι ὑμᾶς, χαρίσμασι παντοίοις, καταφωτίζοντας τὰ πέρατα, θείαις τε σεπταῖς ἐπιγνώσεσι· ἔπληξεν τῷ ἰοβόλῳ ὄφεως δήγματι, καὶ τραυματισθεῖσαν καρδίαν κέκτημαι· ἔθεσι βοῶ τῷ δι' ἐμὲ, Χριστὲ τραυματισθέντι· ἧς Ἀποστόλων σου δεήσεσιν, ἴασαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Παγίδη τῶν πρεσβειῶν ἡμῶν Παμμακάριστοι, ἐκ βυθοῦ κακίας τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἐκ πικρίας λογισμῶν, παθῶν τε ψυχοφθόρων, ἀπαγαγόντες με προσάξατε, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων σῳζόμενον.

Θεοτοκίον.

Μὴν Ὄμβρον δεξαμένη τὸν Ἐπουράνιον αὖ τοῖς Ἀποστόλοις τοῦτον ἱκέτευε, σῶσαί μου τοὺς ὄμβρους τῶν παθῶν, τὸ πέλαγος ξηράναι τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ σῶσαί με τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Τῶ Ἁγίω. Ὁ αὐτός.

Μὰ βέλη τοῦ πονηροῦ ἀπήμβλυνας Ὅσιε, ταῖς αὐτιτυπίαις τῶν θείων πόνων σου· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου Σοφὲ, τῆς τούτου κακουργίας, καὶ ἐπηρείας διατήρησον, μέγιστε ἀτρώτους Νικόλαε.

Βίον Ἀγγελικὸν ἐν γῇ ἐπιδειξάμενος, μιμοῦ σοῖς τοῖς Ἀγγέλοις ἀεὶ παρίστασαι, θρόνῳ τῆς Τριάδος ἱερῶς, ὑμῖν ἁμαρτημάτων, καὶ πειρασμῶν λύσιν αἰτούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Νοός μου τὰς ἀμαυρώσεις πάσας ἀπέλασον, σοῖς ταῖς σελασφόροις αὐχαῖς Νικόλαε, κόπασον τὸν σάλον τῶν παθῶν, κυβέρνησόν με Πάτερ πρὸς ἀπαθείας ὅρμον δέομαι, ὅπως ἐν αἰμέσει δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Παρέστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ ὡς Βασίλισσα, κροσσωτοῖς χρυσέοις Θεοχαρίτωτε, περιβεβλημένη ἀληθῶς, ὑμῖν τὴν Βασιλείαν, τῷ Οὐρανῶν τῇ μεσιτείᾳ σου, Κόρη προξένησα πρεσβείαις μου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴν θείαν ἐμφορήσας σε κραιπνὸν, προ„ βλεπτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ „ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· εἰς σωτηρίαν λαὸν σου, „ τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάριον.

Θύρα Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καθυπαρχοίξας τοῖς αὐτοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι θύραν διήνοιξε, τοῖς τούτων διδάγμασι.

Υἱὲ Θεοῦ, Τίνος κατεδέξω τὸν οὐράνιόν σου Πατρὸς, τοὺς Ἀποστόλους σου ἐδείξας ταῖς παρακλήσεσι τούτων, ὑμᾶς φωτὸς ἡμᾶς πάντας ποίησον.

Οἱ Θρόνῳ ἐπὶ δώδεκα μέλλοντες, σοὶ τῷ Κριτῇ καὶ Βασιλεῖ, δεδοξασμένως καθέζεσθαι, τῆς φοβερᾶς καὶ φρικτῆς με Ἀπόστολοι, λυτρώσασθε κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ θείου Κτίστου ἁγιάσματος, ἁγίασόν μου τὸν ψυχὸν, τὸν λογισμὸν φωταγώγησον, διαπαντὸς δυσωπῆσα, Χριστὸν σοὶ Ἀποστόλοις σωθῆναί με.

Τῶ Ἁγίω. Ὁ αὐτός.

Ἐκ πόντου αὐτομολάξω τὰ μέλλοντα, ἂν κληρονόμος καὶ ἡμᾶς, ἀχαΐας ἁγίαις σου ποίησον, πειρατηρίων παντοίων, λυτρούμενος τοῦ βίου Νικόλαε.

Μύρων προεδρεύσας Νικόλαε, πάσας αἰσθήσεις τῆς ἐμῆς, καρδίας μύρισον Ἅγιε πάθη δυσώδη ἐκ ταύτης, ἀχαΐας σου ἐκδιώκων ἑκάστοτε.

Σωτηρίας τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα, τοὺς ὁρατοὺς ἡμῶν ἐχθροὺς, καὶ ἀοράτους Νικόλαε, διωνεκῶς πολεμοῦντας, τελείᾳ ἀφανίᾳ παράπεμψον.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε βοήθει μοι, ταῖς ἡδοναῖς διωνεκῶς, βυθιζομένῳ τῷ σώματος,

καὶ

καὶ ῥᾳθυμίας ἐν κλίνῃ, ἀεὶ κατακειμένῳ καὶ στένοντι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, „πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· „τὴν ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Οἱ πνευματορήτορες σοφοὶ Ἀπόστολοι, ἐν ὑπερῴῳ πυρὸς ἐν εἴδει, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, αὐτοῖς προσφοιτῆσαν, φρικτῶς καθυπεδέξαντο.

Βέλη ἐκλεκτὰ ὑμᾶς Χριστὸς ἀπέστειλε, συνθλῶντας βέλη τῆς πονηρίας. διό με ἰάσασθε, τετραυματισμένον τοῦ δυσμενοῦς τοῖς βέλεσι.

Οἱ καταστρεψάμενοι τῆς ἀσεβείας, τὴν γῆν καταστραφεῖσαν, ταῖς πλημμελείαις τὴν ἐμὴν διάνοιαν, δρόσῳ ἰαμάτων, Ἀπόστολοι ἰάσασθε.

Θεοτοκίον.

Μὴ καταδικάσῃς με, μὴ ἀπορρίψῃς με τοῦ σοῦ προσώπου, ἐκδυσωπεῖ σε, ἡ ἀγνῶς Τεκοῦσά σε, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος Πολυέλεε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ζόαμα κατέαξας Εἰδώλων Ἅγιε, βουλὰς ἀπράκτους αἱρετιζόντων, ἔδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους πρὸς θάνατον ἐξήρπασας.

Ὤρθρισας πρὸς Κύριον ἐκ βρέφους, Ὅσιε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν φωτοχυσίαις ὅλως κατηγλάϊσαι. διὸ τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη ἀποδίωξον.

Σὲ καθικετεύομεν Πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν μέσῳ πάντων γενοῦ τῶν καλούντων σε, τὰ πρὸς σωτηρίαν διδοὺς ἡμῖν αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπερινόητος Θεοχαρίτωτε, περιοχήν σε, σωματοφόρος γενόμενος ἔσχησε, βροτοὺς ἀπαλλάττων περιεχούσης θλίψεως.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστὲ, τῶν παθῶν „τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με, ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Νεμομένην ἔστησας, τῆς κακίας σῆψιν τῶν Ἐθνῶν, τὰς ψυχὰς Φιλάνθρωπε τῷ ἅλατι, τῶν διδαχῶν τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Τὸν βυθὸν ἐπίστασαι, τῶν κακῶν μου, Δέσποτα Χριστὲ, δός μοι χεῖρα σῷσόν με Φιλάνθρωπε, ἱκεσίαις, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κριτὰ Δικαιότατε, ἐν ἡμέρᾳ δίκης φοβερᾶς, τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως, τῶν εὐκλεῶν σου Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπεγνωσμένον με, ὑπὸ πλήθους τῶν ἀνομιῶν, σωτηρίας Κύριε ἀξίωσον, τῶν Μαθητῶν, καὶ τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τλεων ἀπέργασαι, τὸν Δεσπότην σοῦ ταῖς προσευχαῖς, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Νικόλαε, ὅπως ἡμῖν λύσιν πταισμάτων δωρήσηται.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῶν βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νικόλαε, τοὺς πρεσβευτήν σε κεκτημένους πρὸς Κύριον.

Τατρόν σε ἄριστον, ὁ Δεσπότης ἔδειξε Χριστός. διὸ τὰ νοσήματα θεράπευσον, τῶν εὐσεβῶς σοὶ προσιόντων Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρος ἄναυδρος, Θεομῆτορ πέφηνας Ἁγνή. διὰ τοῦτο πίστει ἱκετεύωσε, τῆς ψυχῆς μου τὴν ῥᾳθυμίαν ἀπέλασον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς „Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος, ὑμᾶς ὑπερύψωσε, καὶ πᾶσαν κατέρραξεν ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν, Μαθηταὶ Χριστοῦ θεόπται.

Ῥύ-

Digitized by Google

Ρύπον τῆς κακίας μου, ῥείθροις καταμύξεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἀπόστολοι πλυνάτε, διδάσκοντες κραυγάζειν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὶ Θείου Πνεύματος, ὕλην κατεφλέξατε, πάσης ματαιότητος. διὸ φλογιζούσης με λυτρώσασθε γεέννης, Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῆς καταπτώσεως, τοῦ Ἀδὰμ ἀνόρθωσις, ἔγειρον πεσόντα με, κακίας πρὸς βάραθρα, πρεσβείαις σου Παρθένε, καὶ τῶν θείων Ἀποστόλων.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὅλον με διάσωσον, τοῦ βίου τοῖς πάθεσιν, ἀθλίως καθ' ἑκάστην, περιπίπτοντα Θεόφρον.

Ἀμπτὴρ Θεαυγέστατε, τὸν νοῦν μου καταύγασον παθῶν ἀμαυρότησιν, ἀεὶ σκοτιζόμενον, καὶ δίδου εὐσχημόνως, παροδεύειν ἐν τῷ βίῳ.

Ἅπαν ἀνοιγόμενον, κατ' ἐμοῦ Νικόλαε, εὐχάς σου ἀπόφραξον, στόμα πονηρότατον, καὶ ῥῦσαι ὁρατῶν με, δυσμενῶν καὶ ἀοράτων.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν, ἀνέσπερος Ἥλιος, νεφέλη ὁλόφωτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει, ἀγνωσίας Θεοτόκε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖ-
„δες, παγκόσμιον πλέξαντες, χο-
„ρείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύ-
„ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
„τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Εὐ τὰς νοητὰς, τῶν Ἀποστόλων Λόγε, νεφέλας ὀξήπλωσας, ἐπιῤῥαινούσας ἡμῖν, ὄμβρους πανσόφων, καὶ θείων διδαγμάτων, καὶ καταρδεύουσας, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ περικαλλεῖς, τῆς Ἐκκλησίας στύλοι, οἱ ταύτην βαστάζοντες, πίστεως δόγμασι, σεσαθρωμένην, ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν, θείᾳ τεχνουργίᾳ, στηρίξατε Θεόπται.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ ὀχετοὺς δακρύων, ἐξ ὅλης προσάγαγε, καρδίας κράζουσα. μόνε Οἰκτίρμον, σῷσον ἱλάσθητί μοι, ταῖς τῶν Μαθητῶν σου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Σιὼν ἐκλεκτὴ, τοῦ Βασιλέως πόλις, τῆς ἄνω πολίτην με, ποίησον πόλεως, μετὰ τῶν θείων Μαθητῶν δυσωποῦσα, Ἄχραντε Παρθένε, τὸν ἄχρονον Υἱόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μύρων γεγονὼς, Ἀρχιεράρχης μέγας, ψυχῆς μου Νικόλαε, αἰσθήσεις μύρισον, ὅπως ἐκφύγω παθῶν τὴν δυσωδίαν, καὶ τοῦ Παρακλήτου, εἰσδέξωμαι τὴν χάριν.

Ἔστησας Σοφὲ, τῆς σῆς Ἁγίας γλώσσης, τοῖς ῥεύμασι ῥεύματα, Ἀρείου δύσφημα. ὅθεν βοῶσοι· τὴν ῥύσιν τῶν παθῶν μου, ξήρανον εὐχαῖς σου, Νικόλαε παμμάκαρ.

Αὐτρωσαι ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν εὐχαῖς σου, δαιμόνων κακώσεως, Ἐθνῶν ἀλώσεως, πάντων ἀνθρώπων, πονηροτάτης βλάβης, ἵνα σε ὡς ῥύστην, ἡμῶν ἀνευφημῶμεν.

Τριαδικόν.

Οἱ τριαδικῶς, τὴν μοναρχίαν πίστει, ἀπαύστως δοξάζοντες, ἀναβοήσωμεν· Πάτερ, καὶ Λόγε, καὶ Πανάγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ Θεὸς φορέσας, Ἁγνήν σε Πανάμωμον, παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν, θείαν Παρθένε, δεικνύει προστασίαν. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πιστοὶ μεγαλοφώνως.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἡ σαΐα χορεύε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν
„Γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμ-
„μανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ἀνα-
„τολὴ ὄνομα αὐτῷ. ὃν μεγαλύνοντες,
„τὴν τεκοῦσαν μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Οὐρανοὶ κατάστεροι, ἀγλαΐαις θείων ἀρετῶν, ἐδείχθητε νοητῶς, μέσον τὸν

Χρι-

Digitized by Google

Χριστὸν, ὡς Ἥλιον ἔχοντες, καὶ τὸ τῆς γῆς, πλήρωμα Σοφοὶ, κατεμεώσατε, διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Ῥοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ἐν τῷ θείῳ σώματι ὑμῶν, ὡς κόσμον παμευπρεπῆ, φέροντες Σοφοὶ, τὴν κατατακεῖσάν μου, δαιμονικοῖς βέλεσι ψυχὴν, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, μεσιτείαις θεραπεύσατε.

Πάκκῳ κατωτάτῳ με, ἁμαρτίας κείμενον Χριστὲ, καὶ ῥᾳθυμίας δεινῆς, ὕπνῳ τὴν ψυχὴν ἐπιβαρυνόμενον, διὰ τῶν σῶν Λόγε Μαθητῶν, ὥσπερ τὸν Λάζαρον, ἐξεγείρας σῷσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ῥῆς ψυχῆς μου εὔθυνον, τὰς πορείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν, σοῦ τῶν ἀπλανῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε, δυσωποῦσαν ἄχραντον Ἁγνὴν, καὶ τοὺς πανσόφους σου, Ἀποστόλους Πολυέλεε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἱεράρχης ἔνθεος, χρηματίσας, πάσας τοῦ Χριστοῦ, ἐφύλαξας ἐντολάς. ὅθεν τῶν πιστῶν, φύλαξ θεῖος γέγονας, ἀπὸ πάσης, τούτους συντηρῶν, Πάτερ Νικόλαε, ἐπηρείας καὶ κακώσεως.

Ὡς ποτὲ διέθρηψας, ἀποροῦσαν ἄρτου ἐν λιμῷ, τὴν Πόλιν σου ὡς καλὸς, Ὅσιε ποιμήν. ὡσαύτως διάθρεψον, τὴν ψυχήν μου ἄρτῳ νοητῷ, Πάτερ Νικόλαε, σὲ προστάτην εὐμοιρήσασαν.

Σὲ τὸν μέγαν Ἥλιον, τὸν ἐν ὕψει κείμενον ἀεὶ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Ὅσιε ποιμὴν, πιστῶς ἱκετεύομεν, σελασφόροις λάμψεσι φωτὸς, σκότος ἀπέλασον, ἁμαρτίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤγγικεν ὡς γέγραπται, ἡ ἡμέρα ἡ περιφανὴς, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἄγονε ψυχὴ, ἀπόθου τὸ ῥᾴθυμον, καὶ προθύμως βόησον Χριστῷ· Κύριε σῷσόν με, Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φαεινὴν Λυχνίαν σε, ὁ Προφήτης ἔβλεψεν Ἁγνὴ, λαμπάδιον νοητὸν φέρουσαν Χριστόν· δι' οὗ ἐφωτίσθημεν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι κακῶν, σὲ μακαρίζοντες, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Εἰς τὸν π. τῶν Λίνων, κ. Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα ἐκηρύξατε, λέγοντες· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν σοφίας. διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Ῥοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, μελῳδικῶς ἐν ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν. ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικοφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται. ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἐβόων· συναλλάγματα ἡμῖν ἐστὶ ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην. ἀντὶ γὰρ τῶν ἐπανιστάμενων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν. ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος. καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Ἡ προεκλελεγμένη, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Τῇ Ε'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὁλῃστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολογησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὥσπερ νεφέλαι φωτειναὶ, τὴν γῆν διήλθετε, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἐπιῤῥαίνοντες, καὶ καρδίας τακείσας ἁμαρτίαις, θεῖοι Μαθηταὶ, πλουσίως ἠρδεύσατε.

Ὥσπερ ἀκτῖνες μυστικαὶ, Ἡλίου λάμψαντος ἐκ Κόρης Ἁγνῆς, ἐφωτίσατε

Digitized by Google

σατε τοὺς ἐν σκότει ἀγνοίας καθημένους, θεῖοι Μαθηταὶ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πρὰς πυρακτώσεις τῶν δεινῶν, καθυπομείναντες προθύμῳ ψυχῇ, κατεφλέξατε τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ πρὸς θείαν ἐπαναψυχὴν, μετήλθετε Μάρτυρες. Δόξα.

Ἵνα δραχμὴν τὴν ἐν βυθῷ, τῷ τῶν πταισμάτων συγχωσθεῖσαν, Χριστὲ ὀξάρῃς, καὶ Πατρὶ προσαγάγῃς, Ἀποστόλους κήρυκας τελεῖς, διὰ θείου Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νῶν Ἀποστόλων καλλονὴ, Θεοχαρίτωτε ὑπάρχουσα, ἀμαυρούμενον ἡδοναῖς με τοῦ βίου, μεταμοίας λάμπρυνον αὐγαῖς, ὅπως μακαρίζω σε.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦ. προσόμοια Σταυρώσιμα.

Ἦχος Πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Παῦσαι τοὺς πόνους θέλων βροτῶν, καὶ τὰ ὀνείδη, Ὑπεράγαθε Κύριε, Σωτήρ μου, Σταύρωσιν φέρεις τὴν ἐπονείδιστον· χολῆς δὲ ἐγεύσω, ἀνεξίκακε Κύριε, ἡμῶν τὴν πικρίαν, πᾶσαν ὀξαίρων τὴν κάκιστον· ἐπλήγης λόγχῃ, τὴν πλευρὰν τὴν ἀκήρατον, τὰς πληγὰς ἡμῶν, ὡς Δεσπότης ἰώμενος. ὅθεν νῦν ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἔνδοξον Σταύρωσιν, καὶ προσκυνοῦντες τιμῶμεν, λόγχην, τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον. δι' ὧν ἐδωρήσω, σοῦ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Πάθος τὸ σὸν Χριστὲ προτυπῶν, Μωσῆς ὁ μέγας σου θεράπων ἀνύψωσεν, Οἰκτίρμον, χαλκοῦν τὸν ὄφιν, ὄφεων βλάβης βροτοὺς, ἰοβόλου δήγματος ὀξαιρούμενος· καὶ νῦν σταυρωθέντος σου ἐπὶ ξύλου Μακρόθυμε, Κόσμον ἐκ βλάβης ἐλυτρώσω τοῦ ὄφεως, καὶ ἀνύψωσας ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. ὅθεν καὶ ἀγαλλόμενοι, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε. δι' οὗ πᾶσα κτίσις εὗρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Θέλων τὰς διαθέσεις Ἀδὰμ, τοῦ πρωτοπλάστου ὀξηλῶσαι Φιλάνθρωπε, εἰς τέλος πᾶσαν ὀδύνην, ὁ Πλαστουργὸς τοῦ Ἀδὰμ, ἥλοις προσηλώθης Ἀναμάρτητε, Χριστὲ, καὶ τῇ λόγχῃ θείαν πλευρὰν τρωθεὶς δι' ἡμᾶς, κωλύεις Λόγε, τὴν ῥομφαίαν τὴν φλογίνην, μὴ κωλύειν ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις τὴν εἴσοδον. ὅθεν δοξολογοῦντές σε, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε. δι' οὗ πᾶσα Κτίσις, εὗρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρά. Τῆς Θεοτόκου.

Ἔχων πεφορτισμένον ἀεὶ, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἐπαυχένιον Δέσποινα, ἐκ πλήθους ἁμαρτημάτων, καὶ συμφορῶν χαλεπῶν, οὐ τολμῶ πρὸς ὕψος ἆραι ὄμματα. διὸ νενευκὼς εἰς γῆν, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι, ἐλέησόν με, ἡ Θεὸν πολυεύσπλαγχνον, ἀνατείλασα ὀξ ἀχράντου νηδύος σου. δεῖξον τῶν θαυμασίων σου, τὸ πλῆθος τὸ ἄπειρον, καὶ τὰς ἀχράντους καὶ θείας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐκτείνασα, Παρθένε παλάμας, σωτηρίαν μοι παράσχου, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἀκάλαψ ἁμαρτιῶν χαλεπὴ, ἐν τῷ πελάγει με τοῦ βίου κατέλαβε, καὶ ζάλη καὶ τρικυμία, καὶ πρὸς βυθὸν συνωθεῖ, τὴν ἐμὴν καρδίαν ἀπογνώσεως. Ἁγνὴ ταῖς πρεσβείαις σου, τὴν ζωήν μου κυβέρνησον, καὶ πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς τὸν ἀκύμαντον, πρὸς μετάνοιαν, πρὸς τελείαν διόρθωσιν. ἴδε μου τὴν ἀσθένειαν καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, δίδου μοι χεῖρα κειμένῳ, σῆς βοηθείας Πανύμνητε, Χριστὸν ἡ τεκοῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄλλην ἁμαρτιῶν χαλεπῶν, ἐπισυνάξας ἐμαυτῷ ἐθησαύρισα, καὶ τρέμω ἀπὸ προσώπου, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Ἀγαθὴ, πῶς ὑποίσω τότε τὸ κριτήριον, καὶ γὰρ πο-

Digitized by Google

ταμὸς πυρὸς ἕλκει βήματος ἔμπροσθεν, καὶ μυριάδες τῷ Ἀγγέλῳ παρίστανται, τοὺς ἀμομήτας ἐν ὕδατι ἀπορρίπτοντες. ὅθεν πρὸ τῆς ὁδοῦ μου τῆς βίου Παμάγιστε, καθικετεύω πρεσβεῦσαι, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ φιλανθρώπου, Κριτὴν ἐλεῆσαι, καὶ συγχώρησιν μοι δῶναι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὅλῳ ἀναλαβὼν τῷ ἐμῷ, μορφῇ ὁ Πλάστης, καὶ Θεὸς ἐνεδύσατο, μορφώσαι τὸν πρὶν πεσοῦσαν, μορφὴν Ἀδὰμ βουληθείς, ἐν Σταυρῷ ὑψώθη, ὡς ὑπάθυμος, ἐκὼν καὶ τὰς χεῖρας, προσηλωθείς, μοῦ ἰάσατο, τοὺς πρὸν τῷ ξύλῳ παραμένας τῆς βρώσεως· ὃν ὁ Πάμαγιστος, θεωρῶν ἠλάλαζε· τίς σοῦ ἡμῖν τοσαύτη σου, Τέκνον ἀμείκαστος μακροθυμία; ἃ φέρων, ἐπὶ Σταυροῦ ἁμαρτώμενον, ὁρῶ σε τὸν πάντα, τῇ δρακὶ διακρατοῦντα Χριστὲ τὰ σύμπαντα.

Εἰς τὸν ᾱ. π. Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωσέως ποτὲ τῷ Προφήτῃ, μόνος ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου· μοῦ δὲ ἀπτομένου τοῦ Σταυροῦ σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν. κράτωρ τῶν Ἐκκλησιῶν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, οὐ καὶ ξύλον ὁρᾶται τῇ ὑσίᾳ, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται μεγαλειότητα. καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, μοναδικῶς τῶν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως καταπολεμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, παμμάκαρμοι Μάρτυρες. ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Προσεύχῃ σου τῷ κλέους, ὦ Τέκνον, ὀρθοτομοῦντι καθορῶσα, τεταπείνωσαι, τῆς λύπης δεινῇ ῥομφαίᾳ, καὶ σφαγμὸν ἐκ ψυχῆς, προϊέμαι ὅλως ὑ δεδιώκμαι, ὁ Πάμαγιστος ἔλεγε, παρεστῶσα τῷ Πάθει σου, καὶ τὴν σφαγήν σου καθορῶσα τὴν ἄδικον, Ἀμεξίκακε, Ὑπεράγαθε Κύριε. τί μοι τὰ ἀγγέλια, βοῶσα σὺν δάκρυσι; πῦ ὁ τὸ χαῖρέ μοι λέξας; πῦ ἡ λοχεία ἡ ἄφραστος; πῦ Πέτρος ὁ φίλος; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίᾳ μου.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ᾱ. ἤχ. πλ. δ. καὶ Σταυρώσιμα. Ἦχος Πλ. α.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ Ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον. ἐν ὕδατι γὰρ βυθίσαι προσηλωθείς, τῆς κατάρας ἐῤῥύσω τοὺς γηγενεῖς, ὁ παντῶν ζωή, Κύριε δόξα σοι.

Τὸν σωτάρχον Λόγον.

Ἐκουσίως Οἰκτίρμον, Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ τὸν πάλαι καταραθέντα διὰ βρώσεως, ὡς Παντοδυνάμους Θεὸς σὺ ἔδειξας. διὸ τὰ θεῖα καὶ σεπτὰ, Πάθη σου, Δέσποτα Χριστὲ, ὑμνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, δοξολογοῦντες ἀπαύστως, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν Οἰκονομίαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, θρηνῳδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος. οἴμοι Τέκνον μου θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον, πῶς ἐταφήσης ἐν Σταυρῷ, ὁ τείνας θεϊκῶς, τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀναγαγὼν πηγὰς ὑδάτων τῷ σῷ προστάγματι; Μετὰ τὴν β'. ἤχ. πλ. δ. καὶ Σταυρώσιμα.

Τὸν σωτάρχον Λόγον.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἑκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ· ἀνυμνοῦμέν σοι οἱ πιστοὶ, καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς Ζωοδότην καὶ Κύριον.

Τό-

Digitized by Google

Μόνος Κραμίου, Παράδεισος γέγονε. μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, αὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτῆρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε ὁρῶσα, Χριστὲ ἡ μήτηρ σου, ἐκραύγαζε παγχρύσῳ ὡσὰ κανόνι, θρηνῶν ἐκίμα γεγονὸς, καὶ κατεπύχετο, εἰμοὶ βοῶσα τὸν ἐμὸν, πῶς ἀπεσβέσθης φῶς πικρῶς; καὶ πῶς ὡς ἄπαις ἠμύχθης, μέσον κακούργων Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης Κτίσεως.

Μετὰ τὴν γ'. ᾨδὴν. κα'. Σταυρώσιμα.

Τὸν σωτήριον Λόγον.

Ἐν τῷ ξύλῳ πηγείαν, Ἀδὰμ ἐτεύχησας, πρὸς φθορὰν ὀλισθήσας φθορεῖ τῷ ὄφεως· θεοπρεπῶς γὰρ τοὺς Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτεύχησε. καὶ διὰ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, πάλιν εἰς τὰς Οὐρανοὺς. καὶ κατηργήθη ὁ ὄφις, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη, καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν. Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων. ἔχει γὰρ ἐξ οὐρανοῦ ἀπαύγασμα· ὁ Χορὸς τῶν Ἀγγέλων παμμιγεῖζεται· ἐφ' ᾧ εὐθυμοῦμεν τὸ γένος σωτηρίζεται. διὸ ἐκβοῶμεν τῷ Κυρίῳ, ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σωτήριον Λόγον.

Γαβριὴλ σοὶ τὸ χαῖρε, πρὶν προσεκόμισε, μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε, ἡ Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο· πῶς οὖν εἰς λύπην ἡ χαρά, γενοῦ μοι ἐγένετο Υἱέ; καὶ πῶς ὡς ἄπαις φαίνῃ, ἀπειράνδρως τεκοῦσα, σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Καμὼν Σταυρώσιμον.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Παθῶν μεσάζοις τῷ Πάθει σου, Χριστέ μου. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'. Ὁ Εἱρμός.

„Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ
„λαὸν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι,
„καὶ Φαραὼ παμστρατιᾷ καταποντίσαντι, ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Glichi.

Τροπάριον.

Παθοκτόνον Χριστὲ, ἐθελουσίως ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τῆς Πάθος, καὶ ἀπέκτειναν τὸν ἀποκτείναντα, πάλαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς. διὸ σε δοξάζομεν τὴν ἀγαθότητα.

Γυμνώθης Σταυρῷ, καὶ κατεπόθη ἐχθρὸς, καὶ οἱ πεσόντες ἀνυψώθημεν, καὶ Παραδείσου πολῖται, Χριστὲ γεγόναμεν, τὸ κράτος δοξάζοντες τῆς σῆς ἀναστάσεως.

Μαρτυρικά.

Θυρεῷ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλισθέντες καλῶς, πρὸς πάλιν πᾶσαν τὴν Ἀλάστορος προσεχωρήσατε, σοφοὶ Μεγαλομάρτυρες, καὶ τύραννον νικήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Ὡς ἀρνία σεμνὰ, τῷ δι' ἡμᾶς Ἀθληταὶ, Ἀμνῷ τυθέντι προσλιχθέντες, τὰς σφαγὰς περιφανῶς θυσίας παύοντες· διὸ μακαρίζομεν ὑμᾶς Παμάφθημοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον Βρέφος ἡμῖν, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, Ἀγνὴ Παρθένε ἀπεκύησας, παλαιωθέντα τὴν φύσιν ἀνακαινίσαντα ἀνθρώπων Παμόμωμε, τῷ θείῳ Πάθει, αὐτοῦ.

Ἕτερος Καμὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέμπτη δέησις τῇ Θεοτόκῳ πέλει.

Ἵππον ἐξ ἀμαβάτου.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου, φωτὸς Παράμωμε, μεταστάσας τὰς πύλας, τῇ ψυχῇ μου διάνοιξον, καὶ δίδου τὴν ἔσοδον, τῆς ἐκεῖθεν ἀγαλλιάσεως, καὶ τερπνότητος.

Ἔχων σε Θεοτόκε, προστάτιν ἄμαχον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ σκέπην ἀμπέρβλητον, ῥυσθείην τοῦ δράκοντος τοῦ δολίου Παράγνε, τοῦ πάλαι ἐκζητήσαντος, καταπιεῖν με σφοδρῶς.

Μὴ με ἀπογυμνώσῃς τῆς θείας σκέπης σου, μὴ κενὸν ἀποδείξῃς τῆς χάριτός σε ἄλεσαντα, μηδὲ ἀποπέμψῃς κατηχυμένον, Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι τὸ σὸν ἔλεος.

Digitized by Google

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου, καὶ παναθλίας μου Θεοτόκε, καρδίας πόνον τὸν ἀφόρητον, καὶ τοῦ σωτηρίου μου παράσχου μοι Θεομῆτορ, τὴν θείαν αἴγλην καὶ σωτήριον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στε-
„ ρέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμ-
„ νεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριαν νῦν
„ Σταύρωσιν. Τροπάριον.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φθορᾶς, ἐν Ξύλῳ Σωτὴρ ἀνυψούμενος, καὶ ἀφθαρσίας πηγὰς ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Στύθης ἐν Σταυρῷ ὡς ἀμνὸς, φλοιὰς σφραγίζων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θείῳ σου Αἵματι Δέσποτα. ὅθεν φόβῳ σε δοξάζομεν. Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι Χριστοῦ Ἀθληταὶ, καὶ πολυτρόπως αἰκιζόμενοι, καὶ τοῖς θηρίοις ῥιπτόμενοι, ἀπερίτρεπτοι ἐμείνατε.

Ὡς βότρυες ἀμπέλη ζωῆς, τοῦ μαρτυρίου οἶνον ἔβλυσαν, πιστῶν καρδίας εὐφραίνοντες, τοῦ θεοῦ ἡμῶν οἱ Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος Ἁγνὴ θανὼν, ἐν Ξύλῳ ἀναδέδεικται, ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος, δοξάζειν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Τοῦ Κόσμου τὸ προσφύγιον, σὺ εἶ Παναχράντε, καὶ ἐν σοὶ προστρέχων, ἐκ διανοίας θερμῆς, πᾶς τις ἐκλυτροῦται τῶν δεινῶν. διό με προσδραμόντα, ἐν τῇ σῇ σκέπῃ ἀπολύτρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

Ἡ μόνη τῶν γηγενῶν, ἁπάντων ἀντίληψις, σὺ ἀντιλαβοῦ μου, κατὰ τὸ ἔλεος, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, καὶ φρούρησον τῇ θείᾳ ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου. ἔχεις γὰρ ἰσχὺν ἀνυπέρβλητον.

Δυνάμει τῇ σῇ, χειρός με τοῦ πολεμίτορος, καὶ τῆς τυραννίδος τούτου ἀφάρπασον, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, μή με ἰσχύσας λάβῃ, καὶ καταπίῃ, καὶ πρὸς ὄλεθρον ἄξῃ αἰωνίου Κολάσεως.

Ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ, προσπίπτων κραυγάζω σοι Θεοτόκε· σύ μοι γενοῦ βοήθεια, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, ἡνίκα τῶν βεβιωμένων μοι μέλλω τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν, τῆς δυναστείας
„ τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοίγη
„ δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· δόξα τῇ δυνάμει σου
„ Κύριε. Τροπάριον.

Ὅτε ἔδυς ἐν Σταυρῷ, δικαιοσύνης Ἥλιε Χριστὲ, φῶς ἀνέσπερον ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῖς ὑμνοῦσί σου Λόγε, τὴν φρικτὴν συγκατάβασιν.

Ἐσταμένου σου δικαστικοῦ, Χριστὲ πρὸ βήματος ποτὲ, κατεδίκασας τὸν ἄδικον ἐχθρὸν, καὶ ἐσταυρώθης μέσον καταδίκων, ἡμᾶς δικαιῶν. Μαρτυρικά.

Στεφανούμενοι νικητικῶς, οἱ τοῦ Χριστοῦ Ἀθληταὶ, τὸν ἀόρατον κατήσχυναν ἐχθρὸν, καὶ ἐκραύγαζον· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ἀμάραντα ἄνθη, τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰ πολύτιμα σκεύη τοῦ Χριστοῦ, Πιστοὶ τοὺς Ἀθλοφόρους, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακας ἐν τῷ Σταυρῷ, Χριστὸν ὃν ἔτεκες Ἁγνὴ, ἀπεθαύμαζες τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν. ὅθεν σὺν αὐτῷ σὲ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ἡ πάντων γεννητῶν ὑπερέχουσα, ὡς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, ἐν τῇ γαστρί σου βαστάσασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ὀξαμαρτάνοντά με κατοικτείρησον.

Σαρκός μου τὰς κινήσεις κατάσβεσον, ὀρέξεις ὄμβροις σῶν εὐχῶν, καὶ τῆς ψυχῆς μου διάναψον, τὸν λύχνον τὸν ἐσβεσμένον, πυρὶ τοῦ θείου ἔρωτος Πανάγνε.

Ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων Πανάμωμε, ἀπεγνωσμένων ἡ ἐλπὶς, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, χαροποιόν μοι παράσχου πένθος, δι' οὗ εὑρήσω τὴν ἄφεσιν.

Σ

Σὲ τεῖχος ἢ ἀσφάλειαν Δέσποινα, σὲ προστασίαν ἀψευδῆ. σὲ πύργον ἀκαταμάχητον. πιστῶς ἀεὶ κεκτημένος, ἐλπίζω διὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· σῶσον ἡμᾶς. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Πέτραι σε ἐπὶ πέτραν αἰσθόμεναι, ὑψωθέντα Χριστὲ, διεσχίσθησαν, ἢ γῆς ἐσείσθη θεμέλια.

Ἀπέθετο λαμπάδα ὁ Ἥλιος, ὑψωθέντος σου ἐν Ξύλῳ, Ἥλιε δικαιοσύνης μακρόθυμε. Μαρτυρικά.

Θαυμάτων ἀπαστράπτετε Ἅγιοι, λαμπηδόνας, τὸ σκότος διώκοντες, τῶν νοσημάτων ἐν χάριτι.

Ἐτέμνεσθε τὸ σῶμα, ὦ Μάρτυρες, τὸ δὲ πνεῦμα, θείας ἀγαπήσεως, ἄτμητον ἔχετε Μάρτυρες. Σταυροθ'.

Ἰδοῦσα ἐπὶ Ξύλου ὑπνώσαντα, τὸν Δεσπότην, θρηνοῦσα ἠλάλαζες, Παρθενομῆτορ παράμωμε.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τίς μου τὸ χειρόγραφον τῶν παραπτώσεων, ἢ τῶν ἀμέτρων πλημμελημάτων Ἁγνὴ, διαῤῥήξειεν; εἰ μὴ σὺ προφθάσῃς, ἢ δῴης μοι τὴν λύτρωσιν.

Ἦλθον εἰς ἀπόγνωσιν, ἐξ ἀπορίας πολλῆς, τὴν τῶν κακῶν μου, πληθὺν Παρθένε ἀναλογιζόμενος. διό σοι κραυγάζω· ἐλέησον ἢ σῷσόν με.

Θεοῦ Μῆτερ ἄφθορε, Θεοῦ λοχεύτρια, Θεοῦ τοῦ πάντα, νεύματι μόνῳ, ἐκτελοῦντος ῥῦσαί με, τῆς αἰωνιζήσης καταδίκης τὸν δοῦλόν σου.

Ἔχουσα τὸ καύχημα, Παρθενίας φαιδρὸν, ὡς Μήτηρ αὖθις Θεοῦ γεραίρῃ, ὑπερτέρως Ἄχραντε. διό σοι τὸ χαῖρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκύκλωσέ με Ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν Φιλάνθρωπον, ἢ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου Κύριε.

Τροπάριον.

Σταυρὸς ἐν γῇ ἐπήγνυτο, ἢ πτῶσις δαιμόνων ἐγίνετο, ἢ πίστεως ἔδρασμα, ἀρχὴν ὑπεδέχετο, καὶ ἡ κακία ἐκ μέσου ἀπελήλατο.

Ὁ ἥλιος ἐσβέννυτο, τὴν σάρκα ὡς λύχνον ἀνάψαντος, ἐν Ξύλῳ σου Κύριε, δραχμὴ δὲ εὑρίσκετο, ἡ κεχωσμένη, ἐσκοτισμένοις πάθεσι. Μαρτυρικά.

Ὑψούμενος Φιλάνθρωπε, ἐν Ξύλῳ, χορὺς ἑπομένους σου, τοῖς ἴχνεσιν ἔσχηκας, Μαρτύρων τὸ Πάθος σου, ἐκμιμουμένους, τὸ ἀπαθείας πρόξενον.

Χειμάῤῥους ἐξηράνατε τῆς πλάνης, αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι, ἢ πῦρ ἀπεσβέσατε δαιμόνων ἀλλότριον, τῇ θείᾳ δρόσῳ, στεφανηφόροι Μάρτυρες. Σταυροθ'.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σοῦ διῆλθεν, ἡνίκα σταυρούμενον, τὸν Κτίστην τεθέασαι, Παρθένε Παράμωμε, ἢ λόγχη θείαν πλευρὰν ἐξορυττόμενον.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Μαινομένην κλύδωνι.

Ἠζωὴν κυήσασα, οὐσιώδη, Δέσποινα Ἁγνὴ, νοητοῦ θανάτου με ἐξάρπασον, ἢ τῆς ζωῆς, τῆς αἰωνίου ἀξίωσον.

Τὴν ὄντως ἀσύγκριτον, ἐν τῷ κάλλει, πάντων γεννητῶν, σὲ αἰτοῦμαι, Δέσποινα Θεόνυμφε, τῆς εἰδεχθοῦς, κακίας με ἐλευθέρωσον.

Οὐκ ἔχω ἀντίληψιν, ἐν τῷ Κόσμῳ, πλὴν σου Ἀγαθή. διό σοι προσπίπτω ἢ κραυγάζω σοι· μὴ ἀποστῇς ἀπὸ τοῦ δούλου σου Πάναγνε.

Κακουργῶν ὁ δόλιος, ταῖς ἡδοναῖς, τὸν νοῦν μου ἀεὶ ἐκταράσσει. Δέσποινα βοήθει μοι, ἢ τῆς τούτου, ἐξάρπασον πονηρίας με.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ ἐν Καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σῴσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάριον.

Ἵνα ῥυσθῶμεν ἡμεῖς, τῆς ἐνηδόνου ἁμαρτίας, χολῆς ἐγεύσω Χριστὲ, ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς.

Digitized by Google

Ὢ ἐν Σταυρῷ Ἰησοῦ, τραυματισθέντος καταράθη, τὰ τραύματα τῷ Ἀδὰμ, τὰ πολυχρόνια. Μαρτυρικά.

Μετιμηκότες Χριστοῦ, δι' ἐπιπόνης ἀτιμίας, τῆς αἰωνοτάτου τιμῆς, ἐτύχετε Ἀθληταί.

Θελήσιοις ὁρμαῖς, κεχωρηκότες πρὸς τὸ πάθος, οἱ Ἀθληταὶ μηνηταὶ, ἐμαρτύρησαν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκου Ἀγνὴ, εἰς πρὸ τῆς τόκου διαμένεις. Θεὸς γὰρ ὢν ὁ τεχθεὶς, ἵνα θεώσῃ βροτοὺς.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερύμνιος.

Θεομακάριστε, Θεοτόκε Παρθένε, ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν ἴασαι, καὶ δώρησαι γαλήνην σωτηρίας, καὶ ζωῆς τὴν ἀφροσύνην.

Πύλη ἀδιόδευτε, λόγοις ματαιότητος, τὰς πύλας ἀπόκλεισον, δι' ὧν μοι ὁ θάνατος, καὶ ὁ τῆς ἁμαρτίας ὄλεθρος ὑπεισέδυ.

Ἔβλυσαν ὁ τόκος σου, ἀφθαρσίας μάμματα. ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου, βλύσαι παρασκάσον, καμοὶ τὰς συμπαθείας, τὴν σὴν ἄμετρον πλοῦτον.

Τίτρωσαί με Παράγνε, ἐκ πάσης κακώσεως, βίου περιστάσεων, συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ νόσων, καὶ κινδύνων, καὶ δεινῆς συνοφαντίας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴ ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννη-
„ θέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, ἐπὶ ἐσχά-
„ των τῶν χρόνων, ἐκ Παρθένου σαρκω-
„ θέντα Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς
„ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὃν τὴν κατάραν τοῦ ξύλου, διὰ ξύλου ἰασάμενος, καὶ εὐλογίαν πηγάσας, τοῖς ἀνθρώποις Υπεραγαθε. Σὲ Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραιρόμενον ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ σταυρωθέντα εἰδόμενος, καὶ τὸν δεινῶς σκιπτωφόρον, τετειμωμένον αὐτῷ ὡσας, σὲ Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ προμάχους τῆς θείας πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς φύλακας, καὶ στερρὰς ὡς ὄντως ἀθλητὰς, τοὺς Χριστοῦ ὁπλίτας, πιστοὶ τοὺς Ἀθλοφόρους, τιμήσωμεν ὡς ὑμνοις.

Οἱ ἀκλεεῖς Ἀθλοφόροι, ὡς περ Ἥλιος ἐκλάμψαντες, τῷ ἀλγηδόνων τὰ μέρη διεκέδασαν ἐν χάριτι, καὶ τῆς ἀσεβείας διέλυσαν τὸν ζόφον, τῇ πίστει τῆς Τριάδος. Θεοτοκίον.

Νυμφαγωγός σοι Παρθένε, Γαβριὴλ ἀπεστελλόμενος, χαῖρε ἐβόησε λέγων, φωτεινότατον παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν ᾧ οἰκήσας, βροτοὺς θεώσει πάντας.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.
Σοὶ τῷ Παντάρχῃ.

Ἐν τοῖς πειρασμοῖς εὑρίσκομαι σε προστάτιν, ἐν θλίψεσι προμάχου, ἐν συμφοραῖς βοηθὸν, ἐν τοῖς κινδύνοις σωτήριον λιμένα, καὶ ἐν πάσῃ λύπῃ, Σεμνὴ παραμυθίαν. Τὸν δὲ τὸν ἐμὸν, Σεμνὴ Παρθένε πίστιν. Ἴδε τὸν πόθον μου, οὗ εἵνεκα σὲ κέκτημαι. ἴδε τὸν πάθους μου τὸν ἔρωτα τὸν θεῖον, καὶ συγχώρησόν μοι δίδα, χάριν πολυπλασίως.

Φῶς τὸ μόνον, σὺ ἐν γαστρὶ τεκοῦσα, φώτισον τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου, λῦσαν τὸν ζόφον, τῷ ἐμῶν ὀφλημάτων, καὶ τῷ παθημάτων σκέδασον τῷ ὁμίχλῃ.

Ἧς τὸν ὑπὲρ μοῦ, τεκοῦσα σωτηρίαν, τὸν πᾶσι βραβεύοντα, τῷ σωτηρίαν βροτοῖς, Κόρη τὴν θείαν, δίδυμοι σωτηρίαν, τῷ ἁμαρτημάτων ἁπάσης ἔλυσα λύμης.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ τῶν ὑπὲρ μοῦ, καὶ λόγον Μητέρα
„ Θεοῦ, τῷ ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον σὰρ-
„ κα ἐκ φθορᾶς κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρό-
„ νως μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Τὸν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ κράτος ἀφῃρημένον, κραταιὲ μόνε Κύριε, Σταυρῷ πηλώσαντες σου, καὶ δακτύλους ἐν τετρωμένους σαντος.

Ὧ ἐν-

Digitized by Google

Ψυχὴν Χριστὲ, χεῖρας ⁊ πόδας σὸ, ⁊ ὅσα σε ἐίθμησαν, σταυρῶντες οἱ ἄθεοι, ⁊ χολὴν μετ' ὄξους ἐπότισαν.

Μαρτυρικὸν.

Ἐκ τόματι λαμπρῷ, Θεὸν ἐκηρύξατε, ⁊ χρηματίσαντα Ἀνθρωπον, Πυραύρων ἐμφρόνιον Ἀθλοφόροι, καὶ δόξαν ἐκλήρασασθε.

Ἐλάλησαν ἐχθροὶ, ἀλαγήτους μάχῃ, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ὑμᾶς παρεβάσμοις, ἀλλ' ἀλυπήτους ἀλυπήτοις, θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἐξέλαμψε, Παρθένε ἀμόλυντε Θεοτόκε, καὶ ἐφαίδρυνε, τὴν Κτίσιν σταυρούμενος, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπέδιωξε.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ἠσαΐα χόρευε.

Ἀλγεινοῖς κυκλούμενος, πολλοῖς γόοις κλίνω σοι Σεμνὴ τὸ πρόσωπον εἰς γῆν ῥίπτων δυσυχῶς, δακρύων κραυγάζων σοι· τῶν ζητημάτων ῥύσαι Ἀγαθὴ, καὶ θυμηδίας μοι, ἀμάτολμε ἐπιφάνηθι.

Ποῦ τῆς ἀπογνώσεως, ἐν ἰσχὺν κράτος ἐν ἐμοὶ, χειλέων ῥυπαρῶν, ποῖα σοι φθὴ, καρδίας αἱμάτους, κεχραμένης, τίς ἀποδοχή; ἀλλὰ θαυμάτων σον, τοῖς ἀθλίοις τὸ ἐλέησον.

Μολυσθὲν θλίψεσιν, ἡμαυρώθη μοῦ ⁊ ὀφθαλμὸς κυκλοῦσί με τῶν ζωλῶν ἄγλη χαλεπὰ, πρὸς τούτοις ἐκπίπτει με, τὰ ἐκεῖθεν δείματα Σεμνὴ, ὧν με θάσφησον, τὰς ὁδοὺς μεταβάλλουσα.

Ὀβραχὺς ἀπήλωτα, τῆς ζωῆς μου βίος ἐν κακοῖς, ⁊ πλήθει τῶν λυπηρῶν, ⁊ τῶν ἀλγεινῶν· διὸ ἡ κυήσασα, Θεοτόκε, πάντων τῶν χαρᾶν, ταῦτα προσδέκτοις ἐπικύφισον.

Εἰς τὴν ἡ. τῆς Ἀπρωρ. ἤ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος ὁ ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τῷ Σταυρῷ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐτρώθησαν· ὑπὲρ ἔτι καταδίκης ἐφ' ἡμῖν, ἀλλὰ πρόσωπον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας. Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα. Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Σταυρός σου Χριστὲ, ἐν ᾍδου κατήργησε τὸ κράτος, ἀλλὰ τὸ γένος ἔσωσε τὸν ἀνθρώπων, ⁊ ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον ῥυσάμενος, τῇ Ἀνέσει παρέδωκεν ἰδίοις· ὃν προσκυνήσαντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἐλογήμενος ὁ κρατὼν τῶν Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν. ἐν γὰρ ⁊ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλ' Ἀγγελικῶν ἀξίαν ἐσπάσθην φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, ⁊ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς, ὧν χάριν αὐτῶν Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ⁊ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παῦσον τὸ ἄλγος τῆς πολυωδύνου ψυχῆς μου, ἐβόα ἡ Ἀμέμπτος ὁδυρομένη Χριστῷ· ἐν γὰρ βροτὸς ἐν τῷ Πάθει ἀφῆκες, ἀλλὰ τιτρώσκεις ψυχήν μου Λόγε. σὺ φῶς μου γλυκύτατον, σὺ Τέκνον ⁊ Πλάστης, ἀφύμνησόν σου τὸ μακρόθυμον.

Τῇ Παρασκευῇ. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀληθῶς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὁμολογήσει σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀναπετασθεὶς ἐπὶ Σταυροῦ, τοὺς διὰ βρώσεως πεσόντας ἡμᾶς, ἀνεζώωσας, Ζωοδότα Οἰκτίρμον, ⁊ πολίτας πάλιν Ἀγαθὲ Παραδείσου ἀνέδειξας.

Προσηλώθης τῷ Σταυρῷ Χριστὲ, ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ⁊ ἀπέσταξας πόμα σωτηριώδες, ἐπαύφραινον, πάντων τῶν πιστῶν, καρδίας ὑμνοῦντων σε.

Μαρτυρικόν.

Συμπαιζόμενοι σοφοὶ, ⁊ μελῳδὸν κατατεμνόμενοι, εἰκονίσατε τὸν σφαγέντα τῷ Δεσπότου. διὰ τοῦτο, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀεὶ μακαρίζεσθε. Δόξα.

Ἐπὶ Σταυροῦ ὁ τοῦ Πατρὸς, ⁊ θεῖος Λόγος ἀχώριστος, ἐθελουσίου καθυπέ-

Digitized by Google

πέμεινε Πάθος, πάθη πάντα τὰ φθοροποιὰ, ἡμῶν ἐξαιρούμενος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θρηνοῖς συνέκοπτες σαυτὴν, ὁρῶσα Δέσποινα, ἐν ξύλῳ Σταυροῦ, τὴν Ζωὴν ἡμῶν ἑκουσίως θανοῦσαν. ὅθεν πάντες θείαις σε φωναῖς, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. Δεσποτικά. Ἦχος Πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Φεῖσαι τοῦ σοῦ οἰκέτου Χριστὲ, ἡνίκα μέλλει ἡ ψυχή μου τοῦ σώματος, προστάξει σου χωρισθῆναι, τοῦ ἀγαγόντος εἰς ἓν, τὸν χοῦν καὶ τὸ πνεῦμα θείῳ νεύματι, ἐχθρῶν ἀοράτων ἐπιδρομῆς, καὶ κακώσεως, ἐνεδρευόντων, ἀφειδῶς διασπᾶσαί με, καὶ κατάβρωμα ἑαυτῶν ἀπεργάσασθαι, ῥῦσαί με, καὶ ἀξίωσον, τυχεῖν ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, καὶ στεναγμὸς ἔνθα πέφυκε, τρυφῆς ὁ χειμάρρους, καὶ φωνὴ ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλίασις.

Ὥραν τῆς τελευτῆς δεδοικὼς, καὶ τῶν δαιμόνων τὴν φρικτὴν ἐπανάστασιν, βοῶ σοι ἐκ κατωδύνου, ψυχῆς ὁ τάλας ἐγώ· τὰς αὐτῶν παγίδας καὶ τὰ σκάνδαλα, τῇ σῇ δυναστείᾳ, Δέσποτα Κύριε συντρίψον· καὶ μὴ ἐάσῃς τῆς αὐτῶν με σκαιότητος, παραναλώμα χρηματίσαι τὸν δοῦλόν σου. ἴδε μου τὴν κατήφειαν, καὶ πρόσχες τῇ λίψει μου, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τῶν ὀδυνῶν ἐλευθέρωσον, Θεὲ Πανοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὥσπερ ἡ Χαναναία Σωτὴρ, κἀγὼ βοῶ σοι· τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, καὶ ῥῦσαι δαιμόνων βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, τῶν παρὰ τὴν φύσιν ἐνοχλούντων με, ἀεὶ καὶ φθειρόντων τὸ κατ' εἰκόνα σου Κύριε, καὶ ἐξελκόντων λογισμοῦ τὸ κριτήριον, εἰς ἀνόνητα, καὶ ψεκτὰ ἐνθυμήματα. ἅπερ ἐκ τῆς καρδίας μου, ἐξάλειψον δέομαι, καὶ ἐν αὐτῇ μοι τὸν φόβον, σοῦ τὸν ἁγνότατον φύτευσον. καὶ δὸς ἐν εἰρήνῃ, ἐκτελέσαι μου τὸν βίον, ἐν ταπεινώσει ψυχῆς.

Ἕτερα ϛ. Μαρτυρικὰ, αὐτόμελα.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδυνάμος Θεὸς, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν Ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, Ἅγιοι Μάρτυρες. οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν Τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανοὺς μετέστητε. ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς Ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτὲ, ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ. νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος. ἡ θάλασσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ Ἄμεμπτος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. ὁ ὢν καὶ προὼν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. α.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε· ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον

πον Θεὸν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· ἆρα τίς ἐστι Βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος, ἢ πένης; ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, ὡς Φιλάνθρωπος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Οὐ ἔπλασάς με Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐνετείλω μοι, καὶ εἶπας· εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ. ὁδήγησόν με εἰς εὐθεῖαν ὁδόν σου. συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, καὶ ἄνες μοι δέομαι, ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ δυσωπούμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα, Εὐλογημένη, πρέσβευε σῳθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. ἦλο. κα. Μαρτυρικά. Ἦχος Πλ. ά.

Κύριε, τὸ Ποτήριον τοῦ Πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως. καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε Τεῖχος καὶ Σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Μαρτυρικόν.

Μὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος Ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἡ τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου κυοφορήσασα, καὶ τεκοῦσα ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσιν· ἐκδυσώπησον αὐτὸν σὺν Προφήταις ἱεροῖς, καὶ Μάρτυσι, καὶ Ὁσίοις, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Καινὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σοῖς Χριστὲ δούλοις, τοὺς δὲ τοὺς ὕμνους φέρω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. ά. Ὁ Εἱρμός.

„Τῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν Ἥ-
„λιος ποτὲ, Ἄβυσσον, ἣν οὐχ
„ἑώρακε γυμνὴν, τὸ κλίτος Οὐρανοῦ,
„Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως Κύριε· καὶ
„εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἁγιάσματός σου,
„ᾄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Τροπάριον.

Σώματα προϊέμενοι τοῖς ἀνημέροις Δικασταῖς, ἠνέγκατε ἀνυποίστους αἰκισμοὺς, γενναῖοι Ἀθληταὶ, προσδοκῶντες λήψεσθαι βραβεῖα ἄνωθεν, καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς Χριστὸς εἰς αἰωνίους σκηνὰς, χαίροντας ᾄδοντας ἐπινίκιον ᾠδήν.

Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, καὶ Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς, τελέσαντες τὰ προστάγματα Χριστοῦ, ἐποίμαναν λαοὺς, καὶ καλῶς ὡδήγησαν ἐφ'

ὕδωρ

Digitized by Google

πέμεινε Πάθος, πάθη πάντα τὰ φθοροποιὰ, ἡμῶν ἐξαιρούμενος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θρηνοῖς συνέκοπτες σαυτὴν, ὁρῶσα Δέσποινα, ἐν ξύλῳ Σταυροῦ, τὴν Ζωὴν ἡμῶν ἑκουσίως θανοῦσαν, ὅθεν πάντες θείαις σε φωναῖς, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, π. Δεσποτικά. Ἦχος Πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Φεῖσαι τοῦ σοῦ οἰκέτου Χριστὲ, ἡνίκα μέλλει ἡ ψυχή μου τοῦ σώματος, προστάξει σου χωρισθῆναι, τοῦ ἀγαγόντος εἰς ἐν, τὸν χοῦν καὶ τὸ πνεῦμα θείῳ νεύματι, ἐχθρῶν ἀοράτων ἐπιδρομῆς, καὶ κακώσεως, ἐνεδρευόντων, ἀφειδῶς διασπᾶσαί με, καὶ κατάβρωμα ἑαυτῶν ἀπεργάσασθαι, ῥῦσαί με, καὶ ἀξίωσον, τυχεῖν ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, καὶ στεναγμὸς ἔνθα πέφυκε, τρυφῆς ὁ χειμάρρους, καὶ φωνὴ ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλίασις.

Ὥραν τῆς τελευτῆς δεδοικὼς, καὶ τῶν δαιμόνων τὴν φρικτὴν ἐπανάστασιν, βοῶ σοι ἐκ κατωδύνου, ψυχῆς ὁ τάλας ἐγώ· τὰς αὐτῶν παγίδας καὶ τὰ σκάνδαλα, τῇ σῇ δυναστείᾳ, Δέσποτα Κύριε σύντριψον· καὶ μὴ ἐάσῃς τῆς αὐτῶν με σκαιότητος, παραναλώμα χρηματίσαι τὸν δοῦλόν σου. ἴδε μου τὴν κατήφειαν, καὶ πρόσχες τῇ λίψει μου, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τῶν ὀδυνῶν ἐλευθέρωσον, Θεὲ Πανοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὥσπερ ἡ Χαναναία Σωτὴρ, κἀγὼ βοῶ σοι· τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, καὶ ῥῦσαι δαιμόνων βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, τῶν παρὰ τὴν φύσιν ἐνοχλούντων με, ἀεὶ καὶ φθειρόντων τὸ κατ' εἰκόνα σου Κύριε, καὶ ἐξελκόντων λογισμοῦ τὸ κριτήριον, εἰς ἀνόνητα, καὶ ψεκτὰ ἐνθυμήματα. ἅπερ ἐκ τῆς καρδίας μου, ἐξάλειψον δέομαι, καὶ ἐν αὐτῇ μοι τὸν φόβον, σοῦ τὸν ἁγνότατον φύτευσον. καὶ δὸς ἐν εἰρήνῃ, ἐκτελέσαι μου τὸν βίον, ἐν ταπεινώσει ψυχῆς.

Ἕτερα π. Μαρτυρικὰ, αὐτόμελα.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηντομόλησαν, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεὸς, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν Ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, Ἅγιοι Μάρτυρες. οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν Τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανοὺς μετέστητε. ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς Ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτὲ, ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ. νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος. ἡ θάλασσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ Ἄμεμπτος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. ὁ ὢν καὶ προὼν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν π. π. Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. α.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε· ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον

Digitized by Google

πον Θεὸν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αὐτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· ἆρα τίς ἐστι Βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος, ἢ πένης; ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, ὡς Φιλάνθρωπος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ ἔπλασάς με Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐνετείλω μοι, καὶ εἶπας· εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ. ὁδήγησόν με εἰς εὐθεῖαν ὁδόν σου. συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, καὶ ἄνες μοι δέομαι, ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα, Εὐλογημένη, πρέσβευε σῳθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. ἀλλ. κα. Μαρτυρικά. Ἦχος Πλ. ά.

Κύριε, τὸ Ποτήριον τοῦ Πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως. καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε Τεῖχος καὶ Σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Μαρτυρικόν.

Μὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος Ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἡ τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου κυοφορήσασα, καὶ τεκοῦσα ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσιν· ἐκδυσώπησον αὐτὸν σὺν Προφήταις ἱεροῖς, καὶ Μάρτυσι, καὶ Ὁσίοις, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Καμὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σοῖς Χριστὲ δούλοις, τοὺς δὲ τοὺς ὕμνους φέρω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. ά. Ὁ Εἱρμός.

„Τῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν Ἥ-
„λιος ποτὲ, Ἄβυσσον, ἣν οὐχ
„ἑώρακε γυμνὴν, τὸ κλίτος Οὐρανοῦ,
„Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως Κύριε· καὶ
„εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἁγιάσματός σου,
„ᾄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Τροπάριον.

Σώματα προϊέμενοι τοῖς ἀνημέροις Δικασταῖς, ἠνέγκατε ἀνυποίστους αἰκισμοὺς, γενναῖοι Ἀθληταὶ, προσδοκῶντες λήψεσθαι βραβεῖα ἄνωθεν, καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς Χριστὸς εἰς αἰωνίους σκηνὰς, χαίροντας ᾄδοντας ἐπινίκιον ᾠδήν.

Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, καὶ Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς, τελέσαντες τὰ προστάγματα Χριστοῦ, ἐποίμαναν λαοὺς, καὶ καλῶς ὡδήγησαν ἐφ'

ὕδωρ

Digitized by Google

ὕδωρ γνώσεως, καὶ χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς ἀξίως ἀπειλήφασι, βρύοντες πάντοτε, ἰαμάτων ποταμούς.

Ἴθινόν με Κύριε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, παρακλήσεσι Προφητῶν τῶν πανευκλεῶν, σοφῶν Ἱεραρχῶν, ἱερῶν Γυναίων τε, τῶν ἀθηλησάντων στερρῶς, καὶ τὸν ἄρχοντα ἀεὶ ἀνδρείᾳ πατησάντων φρενὶ, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Νεκρώσιμον.

Σὲ καθικετεύομεν τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν. ἀνάπαυσον ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ, τοὺς δούλους σου Χριστὲ, οὓς πιστῶς μετέστησας ἐκ τῆς τοῦ βίου ταραχῆς, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς φωτὸς διαιωνίζοντος, τούτων τὰ πταίσματα, παρορῶν ὡς Ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ Κυησάσῃ τὴν χαρὰν, Πανύμνητε. φωταγώγησον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς τρίβους γνώσεως πάντας ὁδήγησον· καὶ πταισμάτων ἱλασμὸν δοθῆναι πᾶσιν, αἴτησαι Δέσποινα Ἄχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν.

Ἕτερος Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοφάνους ὁ πέμπτος εἰς νεκροὺς Κανών.

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θειοτάτῃ στοργῇ, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Τυράννων θράσος κατηδάφισαν. τοῖς μεταστᾶσι δὲ πιστοῖς, οἱ συμπαθέστατοι αὐτοῦνται, τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν ταῖς Ἁγίων σκηναῖς, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Χριστὲ, τοὺς μεταστάντας κατασκήνωσον, τὴν ὀφειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλλόμενος, τὸ Αἷμά σου Δέσποτα τὸ τιμιώτατον.

Ὁ Σοφία Θεοῦ, ὁ ἀκριβὴς χαρακτὴρ, ὁ πάντα φέρων τοῦ Γεννήτορος. οὓς προσελάβου Οἰκτίρμον, αὐτὸς ἀνάπαυσον, διδοὺς τὴν ἀΐδιον μακαριότητα. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρος Σκηνὴ, χρυσοειδὴς Κιβωτὸς, τὸν Θεὸν Λόγον περιέχουσα, σεσαρκωμένον δι' ἡμᾶς, τὸν καταλύσαντα θανάτου τὴν δύναμιν, ὤφθης Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε, „τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς „λιμένα εὔδιον, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάριον.

Ῥαβδιζομένου οὐκ ἐφείσασθε σώματος, Πανεύφημοι Ὁπλῖται, ταῖς ἐλπίσι Μάρτυρες, τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Ἱεραρχίας στολὴν ἐφαιδρύνατε, ἰδέαις ἐναρέτοις ποιμάναντες, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, ἐπὶ μονὰς ζωηράς.

Σάρκα νεκροῦντες ἐγκρατείᾳ οἱ Ὅσιοι, ζωῆς θείας μετέσχον. αὐτῶν Χριστὲ, ἱεραῖς δεήσεσι, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Τοῖς κοιμηθεῖσι τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν, Φιλάνθρωπε παράσχου, ἃ ἔπραξαν ἐπὶ γῆς ὀφλήματα, παρορῶν ὡς Θεός.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Γυναικῶν σε ὡς ἔβλεψε, κατάλογος Γυναικῶν ἐνήθλησε, καὶ τῷ σῷ προσήνεγκε, Παρθονομῆτορ Υἱῷ.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, τῇ σῇ δυνά„μει, καὶ κατάβαλε Αἱρετικῶν τὰ φρυ„άγματα, καὶ ἀνύψωσον τὸ κέρας ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ἀνδρείως ταῖς τῶν Τυράννων ὁρμαῖς, ἀνθεστηκότες, ἠγωνίσαντο οἱ Ἀθληταὶ, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ.

Νομίμοις ἐντραφέντας τοῖς σοῖς, τοὺς μεταστάντας Ὑπεράγαθε, ἐν φωτεινοῖς σου σκηνώμασι, προσδεξάμενος ἀνάπαυσον.

Ὁμόνος Ἐλεήμων Θεὸς, οὓς ἐξελέξω καταξίωσον, τῆς τῶν Ἁγίων λαμπρότητος, παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τὸν σὸν Τόκον Ἁγνὴ, δι' οὗ τῆς πρώην κατακρίσεως, καὶ τῆς κατάρας ἐῤῥύσθημεν, καὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου, καὶ „ἐφοβήθην, κατενόησα τὴν οἰκο-

„νο-

Digitized by Google

„ μαμίαμ σε, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
„ λάνθρωπε. Τροπάριον.

Δυνάμει σε Κύριε, οἱ Ἀθλοφόροι, ἐχθρὸν δυνάμενοι καταπατῆσαι, ἰσχὺς γενόμενοι τῇ πίστει, καὶ μέγα κραταίωμα. Οἱ Ὅσιοι ἅπαντες, ἀγαλλιάσει ἀγαλλιῶνται, καὶ ἐνδέδυνται οἱ Ἱερεῖς οἱ ἔνθεοι, δικαιοσύνῃ, ὥσπερ ἱματίῳ. Ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τοὺς θεηγόρους Θεοῦ Προφήτας, καὶ τιμήσωμεν Γυναικῶν καταλόγῳ, τὰς καλῶς τὸν δρόμον τελεσάσας τῶν. Νεκρώσιμον.

Τιμιόν σου Δέσποτα, τῆς Βασιλείας ἐγκαθορμίσας, ὃς μετέστησας παρεχῆς καὶ κλύδωνος, τὰ παρόντος βίου ἀμάπαυσον. Θεοτοκίον.

Ὁ ἄχρονος γεγονώς, μιᾷ ὑπὸ χρόνον ἐκ σοῦ Παρθένε, τὸν αἰτησαι διαλῦσαι ἅπαντα, τῆς ψυχῆς μου τὰ χρόνια πταίσματα.

Ὁ Ἄλλος. Εἰσακήκοα τοῦ ἀκοῆς, Γυναῖδιόν σε τῷ Πατρὶ, ὁμολογοῦντες ἀσεβῶς, ἀμνήθησαν οἱ Μάρτυρες Χριστέ, καὶ βοῶσί σοι σῶσον ὃς προσέλαβε δούλους σου.

Ὁ γενόμενος ἐν τοῖς νεκροῖς, νεκρὸς ἐλεύθερος Χριστέ, καὶ νεκροῖς ζωὴν αἰώνιον δίδως, τοῦ ἀναπαυσον, ὃς μιᾷ τῶν μεταστάσι δούλοις σου.

Παραγενόμενος διὰ τὸ σῶσαι, τὸ πλανώμενον Χριστέ, τὸν Παράδεισον ἀξίωσον οἰκεῖν, ὃς μετέστησας, πίστει δικαιώσας καὶ χάριτι. Θεοτοκίον.

Ἐπεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δωδέκατος ἐν σοί, καὶ Παράδεισον εἰργάσατο ζωῆς, ξύλον ἔχουσα, μέσον τὸν μεσίτου καὶ Κύριον. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Φῶς τὸ λαμπρὸν ψυχῶν μου, νυκτομα-
„ χοῦσαν τῷ σκότει τῶν παθῶν, προ-
„ φθάσας ὄρθριον, καὶ λάμψον μοι τὲ
„ Ἥλιε, μεροφανεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐμοὶ, τοῦ
„ διατμῆξαι τὸ νύκτα τὸ φῶς.

Τροπάριον.

Τάσεις τοῖς μοχθοῦσι, πηγάζει Μαρτύρων τὰ ὀστᾶ· μὴ σωτηρίαν γὰρ κακία, ὠ-

σεὶ ἀχύμ ἐλέπτυνεν, τὸ τῆς δυσσεβείας ἅπαντα ὀστᾶ, ἐν τῷ ῥιζῶσαι σωτηρίαν.

Ὃς ὑμᾶς σωτηρῶσαι, Ἱεραρχίαι ἐποίμαναν λαὸς, καὶ καθωδήγησαν, Οἰκτίρμον πρὸς ζωὴν τὸν μεμνῆσαι. οἱ δὲ Ὅσιοι ἐμέρωσαν, παθῶν τραγμὰ τελείως οἱ. Ἐμαθήτευσαν Προφῆται, καὶ συνεμύστοις πάντες Δίκαιοι πίστως, καὶ ἀφημέθωσαν ὅσιος αἱ πολιτάσαμαι, καὶ διὰ βασάνων λάμψασαι ἐν γῇ, θεῖαι Γυναῖκες, ὡς δοῦλαι Χριστοῦ. Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐκ γῆς προσελάβω, ἐν ἐρημίοις κατάταξον σκηναῖς, πίστως οἰκέτας σου, τούτων παρορῶν τὰ πταίσματα, διὰ ὑπερβολὴν χρηστότητος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς τὸν βροτούς. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, δι' ἧς ἐφάνη ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς, βροτὸς γενόμενος. Χαῖρε γῆ εὔκαρπε, ἡ καρποφορήσασα ταχὺ μυστικῶς, τὸν διατρέφοντα πᾶσαν πτῶσιν. Ἄλλος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, Μαρτύρων προσδεξάμενος Κύριε, τὰς αἰτήσεις, ψυχὰς ἃς μετέστησας, τῶν ἐκλεκτῶν σου σωτηρίαν.

Προέφησας, ἐκ ὃν ἔφυτε θάνατον, ὁ πίστωσας εἰς σέ. διὸ Δέσποτα, τὰς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Ἐρημότητος τῆς Οἰκουμένης σου Κύριε, τοὺς σοὺς δούλους τυχεῖν καταξίωσον, τῆς γλυκείας μεθέξεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος ὁ Πατρὶ σωματοῦται, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἐμέρωσε διὰ θανάτου τὸν θάνατον. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς ἐπὶ Προφήτου τοῦ θηρὸς, ἐρρύσω
„ Κύριε, καὶ ἐμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἁμα-
„ θάρτων παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα
„ προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναὸν
„ τὸν Ἅγιόν σου. Τροπάριον.

Σώματα προδόντες αἰκισμοῖς οἱ Μάρτυρες, Τυράννων χερσὶν, ἠγάλλοντο τῇ ψυχῇ. τοῦ θείαν γὰρ ἔβλεπον, ἀντὶ τοῦ ἀπόλαυσιν, καὶ τὰς θείας ἀντιδόσεις.

Δό-

Δόξα σοφῶν Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Ὁσίων σὺ ὑπάρχεις Χριστέ. ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν τὸν σὸν Λαὸν οἴκτειρον, ὃν περ ἰδίῳ σου Αἵματι, ὡς Φιλάνθρωπος ἐκτήσω.

Ἐκ σοῦ λαμπόμενοι τὸν νοῦν, Προφῆται Κύριε, δηλοῦσι μακραὶ τὰ ἐσόμενα τραγῶς· Γυναῖκες δὲ σθένει σου, κράτος ἐχθροῦ καταλύουσιν, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, πιστοὺς οἰκέτας σου, χοροῖς ἐκλεκτῶν συναριθμῶν Ἀγαθὲ, ἀνάπαυσον Κύριε, πάντα τὰ τούτων ἐγκλήματα, παρορῶν δι' εὐσπλαγχνίαν. Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας κατ' ἀρχὰς, τὴν Εὔαν Κύριε, Παρθένου Νηδὺν καθυποδὺς, τὴν ἐμὴν ἐργάζῃ ἀνάπλασιν, δούλου σχῆμα ἐνδυσάμενος, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσέ με Ἄβυσσος.

Στρατεύματα Μαρτύρων σου, τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενα Χριστὲ, δυσωποῦσί σε, παράσχου φιλάνθρωπε, τοῖς μεταστᾶσι τὴν παρὰ σοῦ ἀπόλαυσιν.

Ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν τόποις Ἁγίων λαμπρότητος, ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος, οὓς προσελάβου καταξίωσον οἰκέτας σου.

Τλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου δεόμεθα, ζωῆς ἀξίωσον τῆς ἀνωλέθρου, καὶ μακαρίας λήξεως. Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἡμῶν ἐπιδημήσαντα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πυρὸς σβεστήριον, τῶν Παίδων ἡ προσ-
„ εὐχὴ, δροσίζουσα Κάμινος, Κή-
„ ρυξ τοῦ θαύματος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ
„ συγκαίουσα, τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν
„ Πατέρων ἡμῶν. Τροπάριον.

Ὑμεῖς πυρούμενοι, σφοδρῶν βασάνων φλογὶ, τὸ φίλτρον θερμότερον, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ἐδείκνυτε τὸ πρὸς Κύριον, καταδροσίζον ὑμᾶς λογισμῷ εὐσεβεῖ.

Σοφίᾳ Πνεύματος, καλλωπισθέντες Σοφοὶ, λαοῦ προηγήσασθε, ἱερουργήσαντες τῆς χάριτος τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὡς Χριστοῦ λειτουργοὺς εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Ὑμεῖς νεκρώσαντες, τὴν σάρκα πόνοις πολλοῖς, ζωῆς ἠξιώθητε μελλούσης, Ὅσιοι πρεσβεύοντες αὐτῆς τυχεῖν ἡμᾶς, τοὺς νεκρωθέντας παθῶν προσβολαῖς.

Μακαριώτατος Χορὸς, Θεοῦ Προφητῶν, Γυναίων κατάλογος ἀγωνισάμενος, δι' ἀσκήσεώς τε καὶ ἀθλήσεως, καὶ καθελὼν τὸν ἐχθρὸν, εὐφημοῦμεν ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Νεκροῖς ὁμιλήσας, ἡ πάντων Λόγε ζωὴ, τοὺς νῦν καταλείψαντας βίου τὸν τάραχον, λιμένι σου θείῳ καθόρμισον, τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, παρορῶν Ἀγαθέ. Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον σε φρονοῦντες, γνώμῃ εὐθεῖ, πυρὸς αἰωνίζοντος, καὶ σκότους Δέσποινα, ῥυσθείημεν τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν πολεμούντων ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Νῦν ἀπροσίτου φωτὸς, ἐμφορηθῆναι δίδου Σῶτερ, τοῖς μεταστᾶσι, λιταῖς τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστὲ, τῶν Πρωτοτόκων, τοὺς ἐν πίστει τελειωθέντας, Οἰκτίρμον συναρίθμησον.

Κεκοσμημένους στολαῖς, τῆς ἀφθαρσίας τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς μεταστάντας πρὸς σὲ, Σῶτερ ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Ῥύμην θανάτου Ἁγνὴ, ζωὴν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τὴν οὐσιώδη, Πανάμωμε διέκοψας. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλ-
„ λογος, τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ
„ παντὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυ-
„ ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπ.

Ὑπερνηξάμενοι βασάνων πέλαγος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Λόγου Ἀθληταὶ, αἱμάτων ῥείθροις ἐβυθίσατε, πάσας τὰς φάλαγγας τοῦ πλάνου, καὶ ζῆτε εἰς αἰῶνα.

Σοφοὶ γενόμενοι Ἱερουργοὶ, ἱερῶς ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδωρ τὴν ὑμῖν, πιστευθεῖσαν

Digitized by Google

σαν ποίμνην ἐξεθρέψατε, ὄντως τρυφῆς τερπνὸν χειμάῤῥων, τρυφᾶτε εἰς αἰῶνας.

Φωστῆρες Ὅσιοι, πιστῶν ἐδείχθητε, ὡς ἐκτελέσαντες ἔργα τοῦ φωτὸς, καὶ πρὸς θεῖον φέγγος μετέθητε. σκότους ἡμᾶς ἐλευθερῶσαι, Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Εὐφραίνου σύλλογος, Γυναικῶν στάδιον, πλῆρες παντοίων ἀνύσας αἰκισμῶν, ἐν χορὸς ἀγάλλου, Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν εὐαρεστησάντων Χριστῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεκρώσιμον.

Ῥομφαίαν Δέσποτα, τὴν στρεφομένην νυνὶ, δίδου τοῖς σοῖς δούλοις, ἀκωλύτως διελθεῖν, μεταστᾶσι τοῦ βίου, ἔνδον τοῦ Παραδείσου, αὐτοὺς κατασκηνώσας, ὡς μόνος ἐλεήμων. Θεοτοκίον.

Ὡς πύλην φέρουσαν, πρὸς θείαν εἴσοδον, ὡς εὐδιάβατον κλίμακα Θεοῦ, τῶν σῳζομένων ἀπλανῆ ὁδηγίαν, τὴν Κεχαριτωμένην ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Μὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννη-
„ θέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχά-
„ των τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ Παρ-
„ θένου Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑ-
„ περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὁ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τὰς ἀγῶνας προσδεξάμενος, καὶ δι' αὐτῶν ἀναπαύων, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ σῇ, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερκοσμίου σου δόξης λαμπηδόσι καταστράπτεσθαι, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας καταξίωσον ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ταῖς Ἁγίων χορείαις, οὓς μετέστησας κατάταξον, καὶ Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις τῷ Λαζάρῳ συναρίθμησον, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη τῷ κάλλει, τῆς ἁγνείας Μητροπάρθενε, καλλοποιὸν εὐπρεπείας, ἐνδιαίτημα γεγένησαι. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ στ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνα-
„ τὸς, Παρθένον ἀναδείξας σε Ἁγ-
„ νὴν, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀ-
„ σπόρως, τὸν ἑαυτῆς Ποιητήν. διό σε
„ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἱερουργοὶ Ποιμένες, Προφητῶν Ἁγίων χορὸς, Δικαίων ἀναρίθμητον πλῆθος, Μαρτύρων σύλλογος, ἱεραῖς μελῳδίαις μακαριζέσθωσαν, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστὸς ἀσκήσας, τῶν Ἁγίων δῆμος σοφῶς, θαυμάτων ἐπιδείξεσι πολλῶν, νῦν τεθαυμάστωται. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, θαυμαστὲ Κύριε, θαυμάστωσον εἰς πάντας τὰ ἐλέη σου.

Σὺν Ἱερομάρτυσι, τελεσάντων δρόμον καλῶς, Γυναίων ἀναρίθμητος πληθὺς, ἡ ἀθλήσασα καὶ ἀσκήσασα πόθῳ, μακαριζέσθω πιστῶς, Ἀγγέλων ταῖς χορείαις συνυπάρχουσα.

Νεκρώσιμον.

Ἡ τῶν Ἁγίων πάντων δυσωπεῖ σε, Λόγε πληθὺς, ἀνάπαυσον τὰ πλήθη τῶν πιστῶς, μετατεθέντων ἐκ γῆς, διὰ πλῆθος ἐλέους, τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς ἐν βίῳ παραβλέπων. Θεοτοκίον.

Φρενοβλαβῶς Παρθένε, ἁμαρτίας πράξας πολλὰς, τὴν κόλασιν ἐκδέχομαι λοιπὸν, ἀφ' ἧς με λύτρωσαι, τὸν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντα, τῆς μόνης προστασίας τῶν πιστῶν.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα
„ Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀ-
„ φράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρό-
„ νως μεγαλύνομεν. Τροπάριον.

Ἄθλων ἱερῶν, οἱ Μάρτυρες ἔπαθλα, εἰληφότες δωρήσασθαι, σὲ νῦν ἱκετεύουσι, τοὺς πιστῶς μεταστάντας, Σῶτερ ἄνεσιν.

Νέκρωσιν ὑπέστης, μόνε Ἀθάνατε, ὁ νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν παρέχων ὡς

Εὐ-

Εὔσπλαγχνος, καὶ τῆς ἀθανασίας τὴν λαμπρότητα.

Ὤρθωσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς θάνατον, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐλπίζειν ἐδίδαξας· ἧς τυχεῖν τοὺς σοὺς δούλους, Σῶτερ θώρησαι. Θεοτοκίον.

Νόμου αἱ σκιαὶ, παρῆλθον τῷ Τόκῳ σου. ἡ ἀλήθεια ἔλαμψεν, ἡ χάρις δεδώρηται, Θεοτόκε. διό σε μεγαλυνόμεν. Λέγονται τὰ παρόντα Μαρτυρικὰ, εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων. εἰ δὲ ἔνι. Ἀλληλούϊα, λέγονται εἰς τοὺς Αἴνους. Ἦχος Πλ. α'.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο. ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή. διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς Ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων· συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην. ἀντὶ τῶν ἐπανιστάμενων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος· καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Νεκρώσιμον.

Οὐκ ἐστὶ τῶν ἐν βίῳ τερπνῶν οὐδὲν, ὃ οὐ παρελεύσεται, οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννὶς, οὐ νεότητος ἄνθος. ὁ γὰρ θάνατος πάντα ἐπίσης λυμαίνεται. διαδέχεται δὲ τὰ μὴ σαλευόμενα, σπείρεται γὰρ ἐν φθορᾷ, ἐν ἀφθαρσίᾳ ἐγείρεται· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐν δόξῃ ἀνίσταται. Διὸ Χριστὲ, οὓς προσελάβου δούλους σου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη εὐλογημένη. Εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων ὅτε ἔνι.

Στιχηρὰ προσόμοια, Θεοφάνους.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ, τοὺς μεταστάντας, ὡς Οἰκτίρμων κατάταξον, σκηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀπολαύσεως· ἐν κόλποις αἰνέσεως, Ἀβραὰμ τοῦ Προπάτορος, ἔνθα τὸ φῶς σου, καθαρῶς ἀναφαίνεται, καὶ προχέουσιν αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμενοι, πάντων δικαίων οἱ δῆμοι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα. μεθ' ὧν κατατάξας, τοὺς οἰκέτας σου παράσχου, τούτοις τὸ ἔλεος. Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ψάλλειν παραρμονίῳ φωνῇ, δοξολογεῖν τε τὸ σὸν κράτος εὐδόκουσαν, Οἰκτίρμον, τοὺς μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ Φιλάνθρωπον· διδοὺς ὡραιότητι τοῦ σοῦ κάλλους ἐκλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκείας καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾷν καθαρώτερον, ἔνθα περὶ τὸν θρόνων σου χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων χορεῖαι, χαρμονικῶς περιέπουσι. μεθ' ὧν τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὅπου τῶν Προφητῶν ὁ Χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, δικαιωθέντες τῷ σῷ, σωτηρίῳ Πάθει, καὶ τῷ Αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τοὺς πίστει κοιμηθέντας ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος, συγχωρῶν ὅσα ἥμαρτον. μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῇ πεπολίτευσαι, Ἅγιος μόνος, καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος. διὸ τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν Μήτρᾳ τὸν Νομοδότην, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε, δι' οὗ δικαιούμεθα δωρεᾷ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν εἰδότων σε, Θεομήτορα, βίβλῳ ζώντων ἐγγράψασθαι. ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου, σῳθέντες Παράμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωσιν, αὐτὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ Σαββάτῳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ λῃστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὁμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου.

Τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, θανάντες Μάρτυρε, ὠλέσατε, καὶ διήλθετε πρὸς τὰ ἄνω στεφθέντες, θείαις νίκαις τῷ παμβασιλεῖ, Θεῷ παριστάμενοι.

Ἱερωσύνης φωτὶ, οἱ Ἱεράρχαι λαμπρυνόμενοι, ἐδοξάσθησαν, καὶ Ὁσίων τὰ πλήθη, ἀϊδίου ἔτυχον ζωῆς. ὅθεν μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν, ἐν τόπῳ Δέσποτα ἀνέσεως, οὓς μετέστησας, κατασκήνωσον Λόγε, παραβλέψας τούτων τὰ ἐν γῇ, Σῶτερ πλημμελήματα.

Δόξα.

Ὠτριὰς, Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς ἀγῶσι σεπτῶν, δυσωπήθητι, καὶ τοῖς πίστει θανοῦσι, σωτηρίαν δώρησαι ψυχῆς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀχώρητον παντὶ, Θεοχάριτωτε χωρήσασα, καὶ κυήσασα ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τοῦτον πᾶσιν ἵλεων ἡμῖν, γενέσθαι ἱκέτευε.

Ἦχου τὸ τέρμα ὧδε Πρώτου Πλαγίου.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ. δ'. καὶ λέγομεν τὰ γ'. Ἀναστάσιμα τοῦ Ἤχου, δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Δογματικόν. Ἦχος Πλ. β'.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν σὴν γὰρ ἄχραντον ὑποδὺς Γαστέρα, ὁ πάντων Δημιουργὸς, ἐγένετο σὰρξ, οὐ τραπεὶς τὴν φύσιν, οὐδὲ φαντάσας τὴν οἰκονομίαν· ἀλλὰ τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ λογικῶς ἐμψυχωμένῃ σαρκὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι λαβούσῃ, ἑνωθεὶς καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν εὐσεβῶς ἐν δύω φύσεσιν ἐπιδηλουμέναις τὴν διαφορὰν ποιούμεθα. Αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ Παναγία, καταπέμψαι ἡμῖν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀποστ. ιι. προσόμοια, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ὅρκῳ ὡς ὑπέσχετο, τῷ σῷ Προπάτορι πάλαι, Θεὸς ὑπερχρόνιος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων τετελείωκε, προελθὼν Ἄχραντε, ἐκ γαστρός σου θείας, καὶ γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ δρακὶ συνέχων τὰ πέρατα. ὃν περ κἀμοὶ εὐίλατον ποίησον ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Παρθένε Μαρία, αὐτοῦ τῆς Βασιλείας με τυχεῖν, δι' ἀρετῶν ἀνυψώσεως, καὶ παθῶν νεκρώσεως.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, τεξομένην τὸν Κτίστην πάσης Κτίσεως· Σὺ Σεμνὴ Πάναγνε· Σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, εἰς αἰῶνας παναμώμητος. διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καθάρισον, ψυχήν μου καὶ λαμπρότητος, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, θείας τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Θανάτου κατάλυσις, διὰ τοῦ Τόκου σου ὤφθη, Σὺ γὰρ Κόρη πέφυκας, τῆς ζωῆς ἀφθάρτου ἐνδιαίτημα. διό σου δέομαι, ἐν σωροῖς τοῦ ᾅδου, τῶν παθῶν μου κατακείμενον, σὺ ἐξανάστησον, καὶ πρὸς εὐφροσύ-

νην

μην ἢ ζώσιν, Παρθένε χειραγώγησον, πρὸς τὴν μακαρίαν ἀντίδοσιν, καὶ τῆς ἀνολέθρου, καὶ θείας καταξίωσον χαρᾶς, ἔνθα τρυφὴ ἡ ἀΐδιος, ἔνθα φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Δογματικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Λεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τὴν Παναγίαν Παρθένον, ἢ Θεοτόκον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων τὸ ἐργαστήριον. ἐν αὐτῇ γὰρ γέγονε καινά· ὁ ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσηται. οὐ τροπῇ τῶν φύσεων, ἀλλ' ἑνώσει τῇ καθ' ὑπόστασιν. προέρχεται γὰρ εἰς ἐκ δύω τῶν ἐναντίων ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν, ἀδιαιρέτως γνωριζόμενος, θεληματικῶς τε καὶ ἐνεργητικῶς, καθ' ἑκατέραν οὐσίαν, ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστούμενος, τῆς σωτηρίου οἰκονομίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ ἱλασμὸν, εἰρήνην, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Ἦχος Πλ. β΄.

Νίκην ἔχων Χριστὲ, τὴν κατὰ τοῦ Ἅδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ. ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτὸς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ Κόσμῳ ἐδωρήσατο· ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ Κτίσει, ἁμαρτωλοὶ πῦ φύγωμεν; ἐν τῷ Οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς. ἐν τῷ Ἅδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χείρ σου Δέσποτα. πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ καυχώμεθα, ἢ τὴν Ἀνάστασίν σου, ὑμνοῦμεν ἢ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, Θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτον ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν, καὶ ἀφθαρσίαν.

Ἠταφή σου Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ ᾅδου συντρίψασα διέρρηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις τὸν Κόσμον ἐφώτισε· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον Τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς. φύσει Θεὸς ὑπάρχων, ἢ φύσει γενόμενος Ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρά.

Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτὴρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν Οὐρανοῖς, ἢ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὰ κτ. Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, ἢ μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς Παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτω-

κὸς

Digitized by Google

κὸς ἀνέστησας. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς, ἐπανορθῶσαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ τέθειται· ὃν Μυροφόροι Γυναῖκες μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· οἴμοι Σωτὴρ τῶν ἁπάντων, πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων, θρηνούσαις δὲ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε· τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἴπατε· ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστὲ, καὶ τὸν θάνατον τῇ Ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. θτ.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτής μου Πάναγνε Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδίος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμειος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ Πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις. συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπηλλυμένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομίσας, δόξα σοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι Θειότης.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Πρεῖς Ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν Θεαρχικὰς, ἐνιαίας φύσεως ἀπαράλλακτον μορφὴν, ἀγαθὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν ἡμῖν δωρούμενον.

Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπὴς, χαρακτῆρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκὼς, συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ Ἐθνῶν, Ἐκκλησίαν, ἕνα σε τρισυπόστατον Θεὸν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, καὶ δι' οὗπερ, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς γαστρός σου προῆλθεν ὁ νοητὸς, Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος αὐγαῖς. ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σύ.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεὲ, Τάξεις τὰς οὐρανίους, κατεσκεύασας μέλπειν τρισαγίοις σε φωναῖς. δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐνιαίαν, Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε θερμῶς, ἁμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ὁ νοῦς ὁ ἄναρχος Πατὴρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθὲς, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος, φρούρησον ὡς εὔσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν, γεγονὼς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ Μήτρᾳ σου Ἁγνὴ, καὶ τοὺς Γεννάρχας τῆς πρὶν, καταδίκης, μόνος ἠλευθέρωσε.

Digitized by Google

Κάθισμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεὲ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν. ἴδε τὴν ἡμῶν, ταπείνωσιν ὡς Οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι, φιλάνθρωπε παράγαθε. οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν. διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δέσποινα Ἁγνὴ, ἐπίβλεψον Θεοτόκε. ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι Παράχραντε, καὶ ἴασαι τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ψυχοῦ διανοίαν Μονὰς ἡ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶττον ἀναβίβασον· καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριὰς, ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικὰς, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἡ Τρισυπόστατος Μονάς. μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἄκτιστος Θεὸς ἀΐδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφὼς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ Ἁγίᾳ σου Γαστρὶ, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, Τρίφωτόν τε μίαν, πρὸς σὲ ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ Ἄναρχος καὶ Θεὸς, καὶ ὁ Συναΐδιος Υἱὸς, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριὰς τοὺς σοὺς ὑμνητὰς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Ῥυθμίζων λάμψεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, Τρισυποστάτου Θεότητος, Ἥλιε τῆς δόξης καθοδηγῶν με αἰεὶ, καὶ θείας Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα φέρων, καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σὲ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, Θεαρχία τριφαὴς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. Δίς.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπὲς, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἁπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῆ, μορφὴν τῆς Θεότητος προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο. Κάθ. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ, σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου εὔσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πήλινοι. ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἴδαμεν, καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, Πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμὸν καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποίμνην σου Παράχραντε. ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Ῥωμαλαίαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, Τρίφωτε χαρακτῆρσι μονὰς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολὰς,

καὶ

Digitized by Google

καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως ἐνιαῖος Θεὸς, τοῖς προσώποις δὲ τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἕνα σε κατ' οὐσίαν Θεὸν, ἰδιότησιν ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, Τριὰς τὸ διάφορον ἁπλῶς, προβαλλομένην ἐν μορφῇ ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς. Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ὑπερούσιος προσείληφεν, Ἄχραντε ἐκ γαστρός σου ἁγνῆς, τὸ ἡμέτερον φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾷν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τλασμὸν τῶν πταισμάτων θᾶττον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριὰς, καὶ μονὰς Τρισυπόστατε· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητοὺς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, Τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριὰς, Ὑπεράγαθε, τοὺς δοξολογοῦντας τὴν σὴν ἀγαθωσύνην.

Ἐκ φωτὸς ἀϊδίου φῶς συναΐδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τ'ατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἄχραντε τέτοκας, Παντοδυνάμον Λόγον Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ὁρᾷν αἱ τάξεις Χερουβὶμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σοῦ τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι ἀπαύστως τριττὸν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸν τρισυπόστατον τῆς σῆς θεαρχίας, ἐνικῆς κράτος δοξάζουσαι.

Πὰς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου ταῖς καρδίαις, καὶ φώτισον, τὰς ψυχὰς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε Παντελεῆμον, καὶ Τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ἡφῶς ὁμότιμον καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργὸν Θεότης πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφερᾶς ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς Ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, πίστει δοξάζοντας.

Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. πλο. κα. Ἀναστάσιμα. Ἦχος Πλ. β'.

Τοῦ Τάφου ἀνεῳγμένου, τοῦ Ἅδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Κύριε παρίστατο τῷ Τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν. ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν Σύλληψιν, καὶ ἑρμηνεύει ὁ Δαβὶδ τὸν Τόκον σου Θεοτόκε. κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ Γαστρί σου· καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς γῆ ἁγία, τοῦ Κόσμου τὴν σωτηρίαν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Digitized by Google

Μετὰ τὸ β'. Πλ. κα'. Ἀναστάσιμα.

Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐπὶ τῷ λίθῳ ἐπέκειτο. ὡς Βασιλέα ὑπνώσαντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν, καὶ τὸν ἐχθρὸν αὐτῶν ἀοράσια πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος. Δόξα.

Προῆρεν ὁ Ἰωνᾶς τὸν Τάφον σου, καὶ ἐμφανίζει Συμεὼν τῷ Ἐγερτῃ τῷ ἀθέῳ, Ἀθανάτε Κύριε. κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἀπὸ φθορᾶς, ὡς Δεσπότης τῇ Κόσμῳ, εἰς σωτηρίαν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τὰς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοπρέπεια Παρθενίας, ἱκέτευε τὸν Τίόν σου, τὸν ἐκουσίως προσαγαγόντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Τραπεζή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου Θανάτῳ Χριστὲ, πύλας τοῦ Ἅδου σωτηρίας ὡς Θεὸς, ἀνῴξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τοῦ νεκροῦ, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὸν ζωὸν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ Οὐρανῷ, τὸν ὀφθαλμόν μου ἄνω πρὸς σὲ Λόγε· οἰκτείρησόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησόν με τὸν ἐξουθενημένον, καταρτίζων εὐλογήσω σκήνωσιν Λόγου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἅγιῳ Πνεύματι, παντοκρατικὴ αἰτία, ἐντίμου τούτου κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἔξαιρε τῆς γῆς, πτερωτὴ, αὔξει, πάντα ἄνω. Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἂν εἶχεν ἡμῶν ἀντιστῆναι ἐνδιάθετον, ἐχθρὸν παλαιόμενοι γὰρ αὐθημὶ ὑφίστανται.

Ποῖς ὁδοῖς αὐτῷ, μή μου λησθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς ῥητὸν Λόγε. οἴμοι, πῶς μέλλω τῷ ἐχθρῷ ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἅγιῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις πᾶσι πᾶσιν, εὐδοκία, σωτηρία, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία, ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι, Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαυμαστοί· αἴρω γὰρ ὁρῶσαν.

Ἐν ἀμομίαις χεῖρας αὐτῷ, ὁ τῷ δικαίῳ κλῆρος, ἐπίκυρόν σε ἔχων, Σωτὴρ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἅγιῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προκηρύσσουσι, σὺν πάσῃ πηγῇ τῇ κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε ἔξεγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Εωθινὸν τῆς ὑφους.

Τὸ, Ἀναστάσιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν. Καὶ οἱ Καμάρες. Καμὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν Ἐρυθρᾷ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν πομπεύοντα Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἆσωμεν.

Τροπάριον.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, Παντοκρατορικῆς ἐπλήρωσας εὐδοκίας Ἀγαθὲ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα. διὸ, ἐπινίκιον ᾠδὴν σοὶ πάντες ἆσωμεν.

Φόβῳ σοι θεραπεύομεν ἡ τελώνη, προσταχθεῖσα προσεσι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' ἧς βραβεύομαι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μόνην ἑαυτῆς δεξαμένης Δημιουργὸν, ὡς ἀνδρὸς οὐκ ἠθέλησεν, ἐξ ἀπορρήτου γαστρὸς, ὑπὲρ μὲν σαρκούμενον Ἀγνὴ, τὴν κτίσμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἕτερος Καμὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κύματι Θαλάσσης.

Ῥήματι Πιλάτου, παρείσαται θέλων, ἀόμφῳ ῥήματι, ὥσπερ κριτὴς ὁ Κριτὴς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας, εἴτε τὸ πρόσωπον

Digitized by Google

πον ῥαπίζεται, ὁ Θεὸς ὃν φρίττουσιν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

Ἤπλωσας τὰς θείας, παλάμας σου Σῶτερ, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ συνηγάγω τὰ Ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σου Δέσποτα, προσκυνοῦντα Κύριε, τὴν ἔνδοξόν σου Σταύρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵστατο δακρύων, πηγὰς ἀφιεῖσα, ἡ Ὑπεράμωμος ἐν τῷ Σταυρῷ σου Σωτὴρ τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ῥανίδας, τῶν Αἱμάτων καθορῶσα Χριστὲ, καὶ τὴν σὴν ἀνείκαστον συμπάθειαν δοξάζουσα.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μῆτερ Θεοῦ, τὴν ἄφθονόν μοι δὸς χάριν.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μεταλαβοῦσα ἡ Εὔα τῆς τοῦ φυτοῦ, παρηκόου βρώσεως, ἐπεισάγει τὴν ἀραν. ἀλλ' αὐτὴν διέλυσας Ἁγνὴ, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χριστὸν κυήσασα.

Ἡμαργαρίτην τῆς θείας ἐξαστραπῆς, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τῶν παθῶν μου τὴν ἀχλὴν, καὶ πταισμάτων τάραχον Ἁγνὴ, διασκέδασον φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Ἣν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν ὁ Ἰακὼβ, τὸν ἐκ σοῦ σαρκούμενον, προεώρα μυστικῶς, νοεροῖς τοῖς ὄμμασι Θεὸν, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἐκλελοιπότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Παράγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς, προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς νῦν ἐβασίλευσε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός „μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν „σου Ἀγαθέ· καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ „πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάριον.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκὶ, καθορῶσα ἡ Κτίσις, διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συμεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτῳ θάνατος λυθεὶς, κεῖται δείλαιος ἄπνους. τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολὴν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦ θείου Τόκου σου Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς συνέλαβες ἐν Γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεις Ἀειπάρθενος.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Ῥάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωοποιῷ Ἐγέρσει, τοὺς πρὶν θανατωθέντας· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο· ἰδοὺ ἡ λύτρωσις. ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Λόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει, Σωτὴρ ἡμῶν, ὅτι ἡμᾶς ἐξ ᾅδου, φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου, ἐρρύσω ὡς παντοδυνάμος, καὶ μελῳδοῦντες λέγομεν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε κραυγάζοντες.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑπεραγία παράμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες· τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ῥευστήν μου σάρκα καὶ θνητὴν, Παράγνε Θεομῆτορ, ἐκ Γαστρός σου ἀφράστως, προσλαβὼν ὁ Ἀγαθὸς, καὶ ἀφθαρτίσας αὐτὴν, αἰωνίως ἑαυτῷ συνέδησε.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ, καθορῶντες Παρθένε, ἐξεπλήττοντο φόβῳ, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί· καὶ ὡς Μητέρα Θεοῦ, ἀσιγήτοις ὕμνοις σε γεραίρουσιν.

Ἐξέστη Ὄρος νοητὸν, βλέπων σε ὁ Προφήτης, Δανιὴλ ἐξ οὗ λίθος, ἐτμήθη ἀνεὶ χειρῶν· καὶ τῶν δαιμόνων βωμοὺς, Θεομῆτορ, κραταιῶς συνέτριψε.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὔτε γλῶσσα Παρθένε, εὐφημῆσαι ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνεὶ σπορᾶς, ὁ Ζωοδότης Χριστὸς, σαρκωθῆναι Παράγνε ηὐδόκησε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος,
„ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς,
„ μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθα-
„ ρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάριον.

Πρὸ Ξύλον ἤνθησε Χριστὲ, τῆς ὄντως ζωῆς· ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, καὶ ἀρδευθεὶς, Αἵματι καὶ Ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκ ἔτι ὄφις μοι, ψευδῶς τὴν θέωσιν, ὑποβάλλει· Χριστὸς γὰρ ὁ θεουργὸς, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεπῶς, πέφυκε Κυήσεως, τοῖς ἐπὶ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε Μυστήρια.

Ἄλλος. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Πρὸν τίμιον Σταυρόν σου σέβομεν, καὶ τοὺς ἥλους Χριστὲ, τὴν ἁγίαν λόγχην, σὺν τῷ καλάμῳ στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν. δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ ᾅδου φθορᾶς ἐρρύσθημεν.

Πάφος Σωτήρ σε ὑπεδέξατο, ἑκουσίως νεκρὸν, ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθέντα· ἀλλ' ὀδαμῶς δεδύνηται Λόγε καταχεῖν. ὡς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, σῴζων τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἀειπάρθενε, ἡ Σωτῆρα Χριστὸν, βροτοῖς ἀποτεκοῦσα, κινδύνων καὶ κολάσεων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προσφεύγοντας πίστει τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Χριστός μου δύναμις.

Ὑμνοῦμεν Ἄχραντε, σὲ τὴν Παράμωμον, διὰ σοῦ οἱ σῳθέντες καὶ εὐσεβῶς μέλποντες κραυγάζομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν, Ἀειπάρθενε κυήσασα.

Πρὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Παρθένε τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου διὰ σαρκὸς, φαῖνον Παμμακάριστε, καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε χαραὶ, Ἀειπάρθενε ἐπήγασας.

Ἠχάρις ἠνθησεν, ὁ Νόμος πέπαυται, διὰ σοῦ Παναγία, σὺ γὰρ Ἁγνὴ, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν, Ἀειπάρθενε τὴν ἄφεσιν.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανὲν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πρῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν
„ ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ
„ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε
„ Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πται-
„ σμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάριον.

Ὑποχωρεῖ μοι τὸ Χερουβὶμ, νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα νῶτά μοι δίδωσι· σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, Λῃστῇ ὁδοποιήσαντα τὸν Παράδεισον.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστὲ ὑποστροφήν. Σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Πρὸς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον. Σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ἄλλος. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοφανείας σου Χριστέ.

Ἐρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδὲμ, ἀπατηθεὶς εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ Γεννάρχης παρακούσας Κύριε, ἐντολῆς τῆς σῆς Ὑπεράγαθε· ἀλλὰ τοῦτον διὰ Σταυροῦ πάλιν ἀνήγαγες, εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπήκοος τῷ Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Πρῷ σῷ Θανάτῳ Ἀγαθὲ, τῷ τοῦ θανάτου ἠφάνισται κράτος, καὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀθανασία δεδώρηται. διὰ τοῦτό σου τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν πίστει προσκυνοῦμεν· δι' ἧς ὡς Θεὸς Κόσμον πάντα κατεφωτίσας.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὁ κατοικῶν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων Κύριος, ἐν τῇ σῇ Παναμώμε κατῴκησεν, ἀπορρήτως μήτρᾳ δοξάσας σε, ὑπερτέραν τῶν Οὐρανῶν, ἁγιωτέραν τε Ταγμάτων ἀΰλων. διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ἀγνείᾳ λάμψασα τηλαυγῶς, θεῖον ἐνδιαίτημα τοῦ Δεσπότου, Πανύμνητε γέγονας. Σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος τοῦτον βαστάσασα.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητὸν, τῆς ὡραιοτάτης σου ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ Παρθενίᾳ Σεμνή· καὶ φέγγει τῆς ἁγνείας, Κόσμον φαιδρυνοῦσα.

Θρηνείτω σύστημα δυσσεβῶν, τῶν μὴ κηρυττόντων σε διαρρήδην Ἁγνὴν Θεομήτορα. Σὺ γὰρ πύλη θείου φωτὸς, ἐδείχθης ἡμῖν, τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων διασκεδάζουσα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ῥοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην „καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύ„δωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, „βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν „μου Πολυέλεε.

Τροπάριον.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἥλοις τὴν ἀρὰν, τὴν καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας, τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευρὰν, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαρρήξας, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας.

Ἀδὰμ κατενηνέκται, δι' ἀπάτης πτερνισθεὶς, πρὸς τὸ τοῦ Ἅδου βάραθρον. ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε, καὶ συμπαθὺς, κατῆλθες πρὸς ἔρευναν, καὶ ἐπ' ὤμων βαστάσας συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Ἡ παράγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν Κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τοῦ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Χριστοκτόνος, καὶ Προφητοκτόνος, ἔφυ Ἑβραίων ἡ πληθύς· ὡς γὰρ Προφήτας πάλαι, ἀληθείας ὄντας μυστικὰς ἀκτῖνας, κτεῖναι οὐκ ἐδεδοίκει· οὕτω καὶ νῦν τὸν Κύριον, ὃν ἐκήρυττον ἐκεῖνοι τότε, φθόνῳ βαλλόμενοι ἔκτειναν· ἀλλ' ἡμῖν γέγονε ζωὴ, αὐτοῦ ἡ νέκρωσις.

Συνεσχέθης, ἀλλ' οὐ κατεσχέθης, Σώτερ ἐν τῷ μνήματι. εἰ γὰρ καὶ ἑκουσίως ἀπεγεύσω τοῦ θανάτου Λόγε, ἀλλ' ἀνέστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, συνεγείρας τοὺς δεσμίους τοὺς ἐν Ἅδῃ, καὶ χαρὰν γυναιξὶν ἀντὶ τῆς λύπης, τῆς πρὶν ἀνταλλαξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἄτιμόν σου, καὶ ἐκλεῖπον ὤφθη, εἶδος σαρκὸς παρὰ βροτοὺς, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Πάθου, τῆς Θεότητος καὶ γὰρ οὐσίᾳ, ὡραῖος κάλλει, τῷ Δαβὶδ ἐδείκνυσο. ἀλλὰ ῥάβδῳ σου τῆς Βασιλείας, ἐχθρῶν συντρίψας ἰσχὺν, ἔλεγεν ἡ Ἁγνὴ, ὦ Υἱέ μου καὶ Θεὲ, Τάφου ἀνάστηθι.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, καὶ Λυχνίαν καὶ Στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν Σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου, Μητροπάρθενε.

Νεκροῦται ὁ θάνατος, καταργεῖται καὶ φθορὰ, τὸ τοῦ Ἀδὰμ κατάκριμα καὶ τῷ καρπῷ σου, ὦ Δέσποινα προσβαλών. ζωὴν γὰρ ἐγέννησας, ἐκ φθορᾶς λυτρουμένην τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ νόμος ἠσθένησε, καὶ παρῆλθεν ἡ σκιὰ, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σοῦ, Παρθένε κυήσεως, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος Πολυύμνητε.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας, Χριστὸς ὁ Θεὸς,

τὴν Ἀνάστασιν ἐβράβευσε τῷ βροτείῳ φυράματι. ὑπάρχει γὰρ πάντων, Σωτὴρ, ἀνάστασις, καὶ Ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν Ταφήν σου, Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν. ὅτι τὸν Ἅδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς Παντοδύναμος. καὶ Νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ, τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ Κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως· καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς. ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δὲ ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον εἰργά-
„ σατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παι-
„ σί· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσ-
„ ταγμα Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοᾷν.
„ εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ὀδυρόμενος τῷ Πάθει σου ὁ Ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο· καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν, Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοᾷν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠμφιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, φέγγος τὰ καταχθόνια· ὁ Προπάτωρ δὲ, θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθεὶς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μήτηρ Παρθένε, φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τοῦ Οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεὸν, ὃν αἴτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλος. Σταυροαναστ. Ἄφραστον θαῦμα.

Ὢ ξένου τρόπου. τὸν Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τοῦ Φαραὼ, σταυροῦται ἑκὼν αὐτοῦ, καὶ λύα σειρὰς ἀμπλακημάτων, ᾧ πίστει μελῳδοῦμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα, ἐν τῷ Κρανίῳ ἐσταύρωσαν, παρανόμων παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὔας τῆς πάλαι, ἐλευθερίαν κυήσασα, τῆς κατάρας λύεις τὸν Ἀδὰμ, Παρθένε Ἁγνή. διὸ μετ' Ἀγγέλων σε, σὺν τῷ Υἱῷ σου ὑμνοῦμεν, καὶ βοῶμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἡ Κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν ᾤκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾷν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζουσι τὰ πέρατα, σὲ Πάναγνε, Μῆτερ, ὡς προεφύτευσας, φωτιζόμενα φωτοβόλοις λάμψεσι ταῖς σαῖς, καὶ χάριτι μέλποντα βοᾷν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὀλεθρίους μὲν ὀδόντας μοι ἐνέπειρεν, ὄφις ὁ πονηρότατος· ἀλλ' αὐτοὺς ὁ σὸς, Θεομῆτορ ἔθλασεν Υἱὸς, ἰσχὺν δέ μοι δέδωκε βοᾷν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τλαστήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, μόνη Θεομακάριστε· τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ Χερουβὶμ καθήμενον Θεὸν, ἀγκάλαις βαστάζουσα βοᾷς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπή-
„ γασας, καὶ δικαίου ὕδατι ἔφλεξας.
„ ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλε-
„ σθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
„ αἰῶνας.

Τροπάριον.

Τουδαίων τὸν πάλαι, Προφητοκτόνον Λαὸν, Θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειρ-

παρεγένετο, σὲ ἐπὶ Σταυρῷ ἁρπάσαντα Λόγε Θεῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερίσας ἀφίδας ὁ καταλείποντας, καὶ εἰς Ἅιδου φοιτήσας, ὅλον σωσάγαρας, κείμενον Χριστὲ, ἐν σαρκὶ τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότιν Λόγον σωσέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι. Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ Κόρη, θεῖον ἐσκίρτησεν. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανέ.

Ἔφριξε πᾶσα κτίσις, ὅπως ὁ Πλάστης ἑκὼν ἦλθε ἐπὶ γῆς, τῷ ᾅδου τὸν ἰσχὺν χειρώσασθαι, διὰ Σταυροῦ καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διεγεῖραι κραυγάζων. οἱ Παῖδες ἀλλογεῖτε. Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται ᾅδου τυραννὶς, ἐκ τοῦ Βασιλείου ῥυσθέντα λοιπόν. Σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς, τιμὴν τύπου δωρεσίαν καθεῖλεν· ὃν παῖδες ἀλλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῆς ἀφράστου Χριστὲ, φιλανθρωπότητος, ἐκ ἀῤῥήτου ἀγαθότητος· ἐμὲ γὰρ καθορῶν ἀλυόμενον ἐν τῇ τοῦ ᾅδου φρυγῇ, τὰ Πάθη ὑπομείνας ἐῤῥύσω. διὸ σε ἀνυμνοῦμεν, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Μαχαίρᾳ Ἐδὲμ πάλαι Βασίλισσα, ὁ Υἱός σου λόγχῃ πλευρᾶς αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, σὲ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἔστησε Παρθένε. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελήματι μόνῳ Κόσμου πλάσας μένος, ἐξ ἁγνῆς σε Μητρὸς σάρκα δανείζεται, ἄνωθεν ἀνθρώπων αἷμα συλλαβοῦσαν λόμενος. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γυναικείας τῆς Λόγε πρὸς με τοῦ ἀνθρώπου, ἐμβιώτημα θεῖον, Παρθένε πέφυκας, λαμψασα σαφῶς παρθενίας λαμπρότητα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χρυσαυγῆ σε Λυχνίαν προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον· γνοῦσα τῇ αὐτῇ καταυγάζουσα τὰ σύμπαντα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν „ὁ πολυμιγὴς Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ „τάγματα. διὰ σὲ δὲ Παναγνε, ὡράθη „βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν με„γαλύνομεν, σὺν ταῖς ὑμνῳδίαις στρατι„αῖς, σὲ μακαρίζοντες. Τροπάριον.

Παθῶν ἀμέτοχος ὑπάρχων, ἐκουσίως ἔπαθες Θεὸς σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύσας τῷ πάθει τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας πάθος, Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὴς, καὶ παντοδύναμος.

Φθορᾶς θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐπήρκεσας τὸ Σῶμά σου ἄφθορον, ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία Ψυχὴ, δέσποτα, ἐν τῷ Ἅιδῃ οὐ καταλέλειπται· ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου, ἀναστᾶσα ἡμᾶς σωτήριας.

Τριαδικόν.

Θεὸν Πατέρα, Υἱὸν συναΐδιον, πάντες βροτοὶ ἐν χείλεσιν ἁγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὸν δὲ ἄῤῥητον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος Παναγίου δύναμιν σέβομεν. μόνη γὰρ ὑπάρχεις παντελὴς, Τριὰς ἀχώριστος.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Μὴ ἐποδύρου με, Μῆτερ.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ὡς θνητὸς ζωοδότα· ἀλλὰ τοῦ Ἅιδου τὴν ἰσχὺν διέλυσας Χριστὲ, σωτηρίας μεκρούς, ὃς καὶ συγκατέπιε· καὶ Ἀναστάσιμον πᾶσι παρέσχες ὡς Θεὸς, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνουσιν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, καὶ ἀνυμνείτω ὡς κοίμον· ὁ γὰρ Χριστὸς ἐκ τῶν μεκρῶν, ἠγέρ-

ἠγέρθη ὡς Θεός. πῦ σε θανάτε, μοῦ τὸ κέντρον κράζομεν; πῦ σε Ἅδη, τὸ μῆκος; καθεῖλέ σε εἰς γῆν, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρας τὸν φέροντα πάντα, καὶ κάτεχεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς χερσί, τὸν ἐκ χειρὸς ῥυόμενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ Ἀχράντε Δέσποινα· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου ὑψούμενον Σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Θεὸν ἀνθρώποις ἀδεῖν ἀδυνάτου ὄντος, ἐκλάμπων ἀνέτειλας Θεότοκε, ἐκ Ἰακὼβ τοῖς ζόφῳ κρατουμένοις, ἀφέτειλε, διὰ σοῦ μοῦ Παρθένε, Χριστὸς ὁ Θεός, Λόγος σεσαρκωμένος, φωτιζόμενοι, σοὶ ταῖς ἱκεσίαις σου τῇ ἐμῇ μακαρίζομεν.

Ῥωθεὶς δυνάμει τῇ σῇ ἐχάρητε, σοὶ τῷ φόβῳ προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτῃ πρόσδεξαι Παρθένε Ἁγνή, χάριν ἀντιδιδοῦσα σοῦ τῷ πολύφωτον, ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Θεομακάριστε.

Ἔστης εἰδέχθης σαφῶς Θεότοκος, ἐν ᾧ σαρκὶ τῷ σώματος ὁ Λόγος ἔκρυφε, ἐνεργήσας τῷ ἐμῷ, Παρθένε μορφῷ. ᾧ περ ἐμβεβυμένος, πάντας διέσωσε, τοὺς ἐκ διανοίας καθαρᾶς σε μεγαλύνοντας.

Νεκροῖς Ἁγίασσις μοῦ δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀῤῥήτου κυήσεως, Θεοτόκε Παρθένε. ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ σάρκα περικειμένη, πᾶσαν ἔξελαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμαυρὸς σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἁγιασίμα.

Ἦχος Πλ. δ'.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ Ἁγίασσις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου. καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἁγίασσιν Θεὸν ὑμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, παράδεισον ἤνοιξε τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἁγίασσιν Θεὸν ὑμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Παντὶ καὶ Πνεύματι Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ Ἁγίασσις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μεθημέρας ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου κεκρυμμένος γεγραπται, σωτηρίας τὴν Προπάτορα ἡμῶν. ἐδόξασε καὶ δοξάζει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑμνεῖ σου τὴν Ἁγίασσιν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερόν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ Μυστήριον. ὅτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτου δεσμὰ διαλύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς. ὅθεν οἱ Οὐρανοῖς Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ Γῆς οἱ ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην ἀνεκλαλήτως φιλανθρωπίαν σου.

Ὡς παραλόγως Ἰουδαῖοι, πῦ εἶδον αἱ σφραγῖδες καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; ὃν ἐκλάπη ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός. αὐτὸν οὖν κατηχήθητε, ἀρνησάμενοι Χριστὸν τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐφανερώθητε Ἰουδαῖοι; φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες, τῷ θυρῶν ἐγκλεισμένῳ, προῆλθεν ὁ Βασιλεύς. ὃν μεκρὸν παρασήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελῳδοῦντες· δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Πρὸ ζωοδόχου σου Μνήματος, αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες ἐδεήθημεν, κατέλαβον Κύριε, μύρα βαστάζουσαι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτουν. εὗρον δὲ φωταυγῆ Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον, καὶ λέγοντα· τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν; τί ἐπιζητεῖτε ὡσεὶ θνητὸν ἐν μνήματι, τὸν ἀθάνατον; δράμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμο-

Digitized by Google

μονὴν· ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς, ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῷσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ Ξύλου τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Λῃστὴν βοῶντα· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἴδου πύλας καὶ μοχλοὺς, συντρίψας Ζωοδότα, ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ Ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσας, ὡς εὔσπλαγχνος.

Μυροφόροι ἐν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζοντος ἤκουον· Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα.

Τὸν ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ῥυσάμενον, συμφώνως πάντες, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τριὰς ἁγία, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀῤῥήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῷζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦ. προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ πάντων βουλόμενος, οὐχὶ τὸν θάνατον Λόγε, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν, τῶν ἡμαρτηκότων σοι πολυεύσπλαγχνος, ὁ Χριστὸς Κύριος, καὶ ποιῶν ἔλεος, μετ' ἐμοῦ ἀεὶ τοῦ δούλου σου, μετανοοῦντί μοι, καὶ τὴν τῶν κακῶν μου συγχώρησιν, δι' ὧν σε παρεπίκρανα, ἐξαιτεῖν τολμῶντι συμπάθησον· ἐν ἐμοὶ γὰρ δείξῃς, τὴν ἄβυσσον τῶν θείων οἰκτιρμῶν, ἐὰν ἀνάξιον ὄντα με, σῴσῃς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ μόνος φιλάνθρωπος, ὁ πάντας θέλων σῳθῆναι, καὶ καλῶν ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς λελυπηκότας σε πρὸς μετάνοιαν, μὴ μνησθῇς Δέσποτα, μηδαμῶς δέομαι, τῆς αἰσχύνης τῶν ἀτόπων μου, ἔργων ὧν ἔπραξα, φεῦ τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀπέναντι, μὴ φρίξας ὁ παράθλιος, τὸ τῶν σῶν χειρῶν ἀναπόδραστον. ὅθεν νῦν προσπίπτω, στενάζων καὶ πενθῶν, καὶ νοητῶς, τῶν σῶν ποδῶν ἐφαπτόμενος, τοῦ λαβεῖν συγχώρησιν.

Λέξαι μου τὴν δέησιν, ὁ πάντας θέλων σῳθῆναι, καὶ μὴ ἀποῤῥίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον, τὸν πολλὰ πταίσαντα, ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἐκ νεότητος. διὸ προσπίπτω σοι, κλίνων μου τὸ γόνυ σὺν δάκρυσι, σπλαγχνίσθητι ἐλέησον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ τὰ ἐλέη σου, Κύριε τῆς δόξης, ἐλέους ὁ Πατὴρ καὶ οἰκτιρμῶν, μή με ἀπώσῃς τὸν ἄθλιον, τὸν παρακαλοῦντά σε.

Ἕτερα ἦ. τῶν Ἀσωμάτων. Ὅμοια.

Ἦχον ἑορτάσιμον, Ἀγγελικαί σοι Χορεῖαι, ἀσιγήτοις στόμασιν, αἰωνίως μέλπουσιν Ὑπεράγαθε, σοῦ τρανῶς βλέπουσαι, τὸ ὡραῖον κάλλος, καὶ τῆς αἴγλης ἐμφορούμεναι, τῇ πρὸς τὰ χείρονα, νεύσει οὐδαμῶς ἐμφερόμεναι, ἀεὶ δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, μᾶλλον ἀκλινῶς ἀναμεύουσαι, καὶ τὰς πανολβίους, δεχόμεναι προθύμως ἀστραπὰς, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Μείχισον τὴν ποίμνην σου, Ἀγγελικαῖς προστασίαις, ὁ τὰ τούτων τάγματα, λόγῳ συστησάμενος, καὶ βουλήματι, πειρασμὸν ἅπαντα, καὶ βαρβάρων θράσος, ἐκδιώκων καὶ αἱρέσεων· τῷ σῷ γὰρ Αἵματι, ταύτην ἀληθῶς ἐξηγόρασας, καὶ νόμου τὸ κατάκριμα, καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐξήλειψας· ὅπως λυτρωθεῖσα, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἐν ὀρθοδόξῳ φρονήματι, Σῶτερ μεγαλύνῃ σε.

Ἀρ-

Digitized by Google

Ἀρχαὶ Κυριότητες, καὶ Σεραφὶμ σὺν τοῖς Θρόνοις, Χερουβὶμ τὰ ἄχραντα, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, τὸν σεβάσμιον, καὶ σεπτὸν θρόνον σου, καὶ τὴν θείαν δόξαν, μετὰ δέους περιέπουσι, Δυνάμεις πᾶσαι δὲ, σὺν ταῖς Ἐξουσίαις γεραίρουσι, τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, καὶ τῆς σῆς προνοίας τὸ ἄφραστον, καὶ τὴν ἐν τοῖς οὖσι, σοφίαν σου θαυμάζουσι Χριστὲ, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τρώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ παράθλιος, δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῷσόν με Παράμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν Ἀειμακάριστον.

Εἰς τὸν ἕ. ἡ. Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα. διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτὴρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι μετάνοιαν, ὅπως ῥυσθήσομαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστὲ, μὴ ἀκούσωμεν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν. ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς. χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἁπάντων, Χριστὸς ὁ Ζωοδότης καὶ Θεός· κατάβαλλε Δέσποινα, τοὺς Τυράννους ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρί σου Ἄχραντε; ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν.

Τῇ Β'. πρωΐ, μετὰ τὴν ἑ. ἡλ. Κατανυκτικά. Ἦχος Πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς ῥυπαράς. πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεήμων κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, Θεοκυήτορ Ἀγαθὴ, προστασία τοῦ Κόσμου. ἱκέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β'. ἡλ. κα. Κατανυκτικά.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν. ἤκουσε γὰρ τὸ χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμὸν, οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάῤῥα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὴν γ'. ἡλ. κα. Κατανυκτικά.

Ψυχὴ ῥᾳθύμως, τὴν ζωὴν διανύουσα πᾶσαν, ἡμέραν κρίσεως φρικτὴν

κτ.

χτ᾽ μὴν ὑ λαμβάεις. αἰαίνηφον, ἐ τὴν μετάροιαν ἑλῦ, ἐπίςρεφον ἐ βόησον Χριςῷ· Οἰκτίρμον, μὴ μνησθῆς ἡμῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν ἐν ὥρᾳ καταδίκης.

Μαρτυρικον.

Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς οἱ γὰρ Ἅγιοί σοι φωτισθέντες, καταλάμπουσιν ἀεὶ, ὡς φωςῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτίσεις λύχνον μου Κύριε, ἐ σῶσόν με.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκιον.

Νῦν Τὴν περισσοτέραν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, ἐ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτοις ὑμνήσωμεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Β. πρωΐ. Καθισμα Κατανυκτικὸς.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν ὀμμάτων μου, Χριστὲ, τὸν κλαυθμὸν δέχου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἁ. Ἦχος Πλ. β.

„ Ὁ αἰσθητὸς Φαραὼ, κατεπορτίζων „ παντρατὶ, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν ὡς „ μέσῳ τῆς θαλάσσης ἀφέβοα Κυρίῳ τῷ „ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται. Τροπαριον.

Μὸν ἐμπεσόντα Χριστὲ, λῃςῶν εἰς χεῖρας πονηρῶν, καὶ πληγαῖς ψυχοφθόροις ἡμιθανῆ γενόμενον, συμπαθείας ἐλαίῳ, θεραπεύσας, οἰκτείρησον, ἵνα δοξάζω σε.

Ὡς ἁμαρτήσας πολλὰ, ασωτικὸν τέγομα λῃςῶν, ὁ τεχθεὶς ἐν ασωτίᾳ, δακρύων ὄμβρους δίδου μοι, καὶ καθάρσιον, ὅπως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ναὸς γενήσωμαι. Μαρτυρικά.

Νικηφόρως τὸν ἐχθρὸν, καταβαλόντες Ἀθληταὶ, θεοπλόκοις ἀληθῶς στεφάνοις ἐκοσμήθητε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις, μετ᾽ Ἀγγέλων παρίστασθε, δόξης πληρούμενοι.

Οἱ τῷ αἵματι βυθῷ, τὸν Φαραὼ τὸν μοντὴν, ἀποπνίξαντες ποτὲ, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, ὁραμάτων μετέβητε, Χριστὸν δοξάζοντες.

Θεοτοκιον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἁγνὴ, μετὰ τοῦ θείου Προφήτου, μετὰ πάντων Ἀγγέλων, τὸν Κτίσαντα τῶν ἁπάντων, ἐκδυσώπει σωθῆναι, τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἕτερος Καθισμα τῶν Ἀσωμάτων.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἔκτη πέφυκε τῷ Νόμῳ μελῳδία.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Πυραμίδα Χορείας ἀναθήσωμεν, τῷ τερπνῷ ἀνατρέπεσαν, ταῖς αὐτῆς φωτιστικαῖς, ἀστραπαῖς φαιδρυνέσθαι βοῶ, ἱκετεύουσα Χριστὲ, τὴν μόνον εὔσπλαγχνον.

Κατακοσμήσας τῷ Λόγῳ, ἐ τῷ ἐκ σοῦ, Παναγίου Πνεύματι, τοῦ Ἀγγέλου τοὺς χορούς, σὲ τὸν πάντων αἴτιον ὑμνεῖν, παρεσκεύασας αὐτούς, ὡς Παντοδύναμος.

Θεοτοκιον.

Ὃν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ὃν ἀπορεῖ σε Γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τοῦ κτίσματος ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γ. Ὁ Εἱρμος.

„ Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρᾳ, λο„ γισμὸν ἑδράσας τῆς ψυχῆς μου, στε„ ρέωσόν με Κύριε. σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθὲ, κα„ φυγὴν, ἐ στερέωμα.

Τροπαριον.

Μεταμοῦμαι Χριστὲ σωτεχάμην, ἐ τῷ κακῶν δὲ ὅλως ἐπαυσάμην. τίς γέγονε τυφλωθεὶς περικείμενος πολλὰ; Τίς Θεὸν, σὺ μὲ οἰκτείρησον.

Ἀποσκοπῶν Θεὸς μακροθυμίαν, ἐκδαπανῶ ζωὴν τῇ ῥᾳθυμίᾳ, καὶ δέδοικα πάντοτε, μὴ ὀξαίφνης ἡ τομὴ, ἡ τοῦ θανάτου προφθάσῃ με.

Μαρτυρικά.

Μὰς διωγμοὺς, τοὺς πόνους, τοὺς κινδύνους, ὡσεὶ τρυφὴν, οἱ Μάρτυρες πόθῳ μετέρχοντο βλέποντες, διανοίας ὀφθαλμοῖς, τὴν δι᾽ αἵματος ἀπόλαυσιν.

Ὡς τῇ στερρᾷ τῆς ἀσεβείας πέτρᾳ, τὸν λογισμὸν ἑδράσαντες παμσόφως, μο-

χλοῦ-

Digitized by Google

χλάσαμ Ἅγιοι, πολυφόπων αἰκισμῶν, ὧν ἀμειφάπτε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νέος ἡμῖν Παράδεισος ἐδείχθης, ζωῆς Ἀγνὴ τὸ Ξύλον μέσον ἔχων, ὃς φαγὼν Ἀχράντε, τῆς νεκρώσεως Ἀδὰμ, τῆς πομφαίας ἀπολύεται.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σύ.

Πᾶσαν φύσιν λογικὴν, ἐκ μὴ ὄντων βυλήσει, πλασουργήσασα Φῶς, τρισαγίαις σὺ φωναῖς, ὑμνολογεῖται τριττοῖς, ἐν Προσώποις, ἐδοξολογεῖται πιστῶς.

Ἀγαζῶν σὺ τὸ ἀγαθὸν, Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ πλούσιος ἐκχέων, τὴν μεθέξει ἀγαθὲ, τοὺς ἀσωμάτων χορὲς, τῷ Ἀγγέλῳ, ἔδειξας φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὃ δόθη ἄφεσις ἡμῖν, διὰ σῦ Θεοτόκε. Ὃ τῷ Νόμῳ Δεσπότης, ὁ ἐκ σῦ σωματωθεὶς, τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὑπομείνας, πάντας ἐλυτρώσατο.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκάλυψεν Οὐρανὲς, ἡ ἀρετή σου Χρι-
„ στὲ, καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ τὰ πάντα πεπλήρωται.

Τροπάριον.

Μὴ καταλείπῃς ἡμᾶς, τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, ἀλλὰ τῇ συνήθει σου Δέσποτα, ἔλεει οἰκτειρον.

Ὁδὸς ὑπάρχων ζωῆς σαφανηφόρε σὺ δὸς, Σῶτερ, ἁμαρτίας ἐκκλίνειν με, ἀεὶ καταξίωσον.

Μαρτυρικά.

Ὑφάπτουσαν αἰκισμῶν, καθυπελθόντες πυρὰν, δρόσῳ Θείου Πνεύματος, Μάρτυρες, ἐμείναντε ἄφλεκτοι.

Χεομάρρουν θείαις πυφῖς, τρυφᾶτε περιφανῶς, Μάρτυρες αἵματων τοῖς ῥεύμασιν, ἀντλιῷ κλυζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἐσαθύμως μὲ τὴν ζωὴν, ἐκδαπανήσας Ἀγνὴ, πρὸς τὴν αἰῶ προσρέχω σὺ τίλησιν, οἰκτειρον σῶσόν με.

Ἄλλος. Χριστὸς μου δυνάμις.

Θρασὺς ἀπροσδέκτου τὴν φύσιν ἔχοντες, οἱ θειότατοι Νόες σου τὸν σεπτὸν, θρόνον περιέπτυσαν, ἀθανασίας σε πηγὴν, κλυζόμενοι φιλάνθρωπε.

Ὑπὸ τὸ Πνεύματος ἁγιαζόμενοι, τῷ Ἀγγέλῳ οἱ δῆμοι, πρὸς τὸ κακὸν, μένουσιν ἀκίνητοι, ταῖς πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν, ἀναβάσεσι θεούμενοι.

Θεοτοκίον.

Κατάρα λέλυται ἡ τῆς Προμήτορος, διὰ σῦ Θεομῆτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν, Ἀλάστε Παμάμωμε, τῆς εὐλογίας τὴν πηγὴν, τὴν ἀσύλλογον ἐκύησας.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τὸ φῶς ἀναπέλλων τῷ Κόσμῳ, φώ-
„ τισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτὸς σοι
„ κραυγάζοντα, Ἐσῶσόν με.

Τροπάριον.

Τέσαι ἐκ τῆς ῥίζης, βλαστήσας Χριστὲ, ξήραον τὰ βλαστήματα τῶν παθῶν μου, φυτεύων μοι τὸν φόβον σου.

Στεναγμὸν ὡς ὁ Τελώνης κτησώμεθα, καὶ κακῶν ἀποχώρεθα, στεναγμὸν, ὅπως φύγωμεν αἰώνιον.

Μαρτυρικά.

Πτερωμένοι τῷ θείῳ σου ἔρωτι, τιτρωσκόμενοι ἔχαιρον, ταῖς βασάνοις, οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐκ περάτων τῶν σώματος οἱ Μάρτυρες, ἀθλοῦντες κεκράγετε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ἡμῶν εἰσήκουσε.

Θεοτοκίον.

Μὴν ὑραῖον πύλιν ὑμνήσωμεν, δι' ἧς πάντες εἰσέρχονται, ἁμαρτωλοὶ, πρὸς εἴσοδον συγχωρήσεως.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ἐπὶ τὸ Θρόνου τῶν Χερουβὶμ, βλέπων ὁ Προφήτης σου παντεπόπτα, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ἐπιβεβηκότα διὰ συμβόλων, τὴν ἀνθρωπείαν δεσποτείαν, ἐκυρίευσε.

Ταῖς μυριάσιν ὁ Δανιὴλ, ἐν ταῖς χιλιάσι τῶν Ἀγγέλων, κυκλούμενον Δέσποτα, βλέπων ἐμεμφίμοιρε τὴν τῶν ἀν-

θρώ-

θρώπων μορφὴν, τὸ κράτος σου τῆς δόξης μεμυςαγώγηται.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος κάλλει ὁ σὸς Υἱὸς, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὤφθη πανύμνητε Δέσποινα. Λόγος γὰρ ὑπάρχει τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἐκ σοῦ ἀνέλαβε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ῥῷ κήτει καταποθεὶς, τῷ τῆς ἁμαρ-
„ τίας, κραυγάζω σοι Κύριε· ὡς τὸν
„ Προφήτην, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάριον.

Ὁ ὀμματώσας τυφλοὺς, τῆς ψυχῆς μου ἄνοιξον ὄμματα, ὅπως τὸ φῶς σου βλέψω, καὶ παθῶν σκότους ῥυσθήσωμαι.

Ναμάτων ζωοποιῶν, μεταμοίας ἔμπλεων ποίησον, Οἰκτίρμον τὴν ψυχήν μου, ποταμοὺς διδοὺς δακρύων μοι.

Μαρτυρικά.

Κοιλάδες μαρτυρικαὶ, κρίνα ἰαμάτων ἐκφύουσι, καὶ πάντων τὰς καρδίας, εὐσεβῶς εὐωδιάζουσι.

Ἀνόμενοι αἰκισμοῖς, σῶμα τὸ φθειρόμενον Ἅγιοι, τῷ πόθῳ τοῦ Κυρίου, τὴν καρδίαν συνεδήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Μῆτερ Θεοῦ, τὴν βεβηλωθεῖσαν καρδίαν μου, πράξεσιν ἐναγέσι, συμπαθείᾳ σου ἁγίασον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Νοὸς καθαρότητι, καταβαίνοντας ὁρῶν, ὁ Ἰακὼβ ἐν κλίμακι, τοὺς Ἀγγέλους σου Δέσποτα τηλαυγῶς, τὴν σὴν ἐδιδάσκετο, ἐν σαρκὶ παρουσίαν προδηλότατα.

Νοήσας τὴν ἔνθεον, τῶν Ἀγγέλων καὶ φαιδρὰν, παρεμβολὴν ἠγάλλετο, ὁ θεράπων σου Δέσποτα Ἰσραὴλ, εὐρύθμως χορεύουσαν, καὶ τὴν ἄῤῥητον δόξαν περιέπουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὀρέων ὑπέρτερον, αἰωνίων ἀληθῶς, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀνεδείχθη τὸ ὄρος τὸ ἐμφανὲς, σὴ γαςὴρ χωρήσασα, τῆς Θεότητος αἴγλην, Κόρη Δέσποινα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων τὸν ὕμνον ἐ-
„ πακούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομέ-
„ νην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
„ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ὑπὸ τῆς ὄγκου κακίας, τὸν νοῦν ἀπετυφλώθην, καὶ οὐκ ἔβλεψα μεταμοίας τὸ φέγγος. Χριςὲ Σωτήρ μου, σῷσόν με.

Θαῤῥῶν τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, προσπίπτω σοι Οἰκτίρμον, ἐξαιτούμενος τῶν κακῶν μου τὴν λύσιν, μή με παρίδῃς Δέσποτα.

Μόνος ἐγὼ ἐγυμνώθην, ἐξ ἔργων δικαιούντων, μόνος ἔπραξα πᾶσαν ἄτοπον πρᾶξιν, μόνος Χριςὲ σύ με οἴκτειρον.

Μαρτυρικά.

Ὁ ὑπερκόσμιον δόξαν ἐνδύσας τοὺς Ἁγίους, ἀθλήσαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, πρεσβείαις αὐτῶν, Χριςέ μου σῷσόν με.

Νομοθεσίας ἀδίκους, δικαίου Νόμου ὄντες, θεῖοι φύλακες, κατεπτύσατε πίςει, νομίμως ἐναθλήσαντες.

Θεοτοκίον.

Λύλου μορφὴν ὑποδύντα Δεσπότην, Κόρη τίκτεις· ὃν ἱκέτευε, τῶν παθῶν τῆς δουλείας, Ἁγνὴ ἐλευθερῶσαί με.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μέν.

Ὡραιότητι φαιδρύνεσθε, παναγιοι Ἄγγελοι, τοῦ Παντοκράτορος, πλησιάζοντες τῇ ἀφράςῳ δόξῃ τοῦ Χριςοῦ, καὶ πόθῳ κραυγάζοντες ἀεί· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοερῶς περὶ σὲ Δέσποτα, ςρεφόμενοι Ἄγγελοι, τὴν ἀκατάληπτον φωτοφανείαν, ἀϊδίως δέχονται τὴν σὴν, ὑμνοῦντες καὶ λέγοντες ἀεί· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σοῦ Εὐλογημένη, ὁ Ἀρχάγγελος Ἀσώματος ἔφη, Κύριος· τὴν φθαρεῖσαν γὰρ ἀναπλάσαι φύσιν βουληθεὶς, τὴν Μήτραν σου ᾤκησεν Ἁγνὴ, εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ τὰ
„Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν Τρισά-
„γιον ὕμνον ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε ὑ-
„μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ἐζήλωσα ἀσπλάγχνου πλουσίου τρόπους, καὶ παρορῶν μου πτωχεύσαντα τὸν νοῦν, πρὸ θυρῶν τῆς μετανοίας κακίᾳ ἡλκωμένον. Χριστὲ μήμε εἰς πῦρ πέμψῃς ἄσβεστον.

Χειμῶνι καὶ σαββάτῳ καλῶν ἀργίας, μή με τοῦ βίου ἀνέτοιμον λάβῃς, χειμῶνα τῆς ἁμαρτίας ὁ καταπαύσας, Οἰκτίρμον, ἀλλ' ἐπιστροφὴν θείαν δίδαμαι.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρες τὴν πλάνην καταπατοῦντες, τῇ ἀπλανεῖ πίστει ἅπασαν, βασάνων ἠνέγκαν τρικυμίαν, εὐλογοῦντες εἰς αἰῶνας τὸν Κύριον.

Ἐφάπτουσαν βασάνων, ἠνέγκαν φλόγα, ὑπομονῆς δρόσῳ οἱ Ἅγιοι, ὕλην ἔφλεξαν τε ἀσεβείας. θείας ζήλῳ ἀγάπης πυρούμενοι, καλλίνικοι Μάρτυρες. θ'

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, Θεὸν τὸν Ἅγιον τέτοκας, ὑπερβαλλόντως ἁγιασθεῖσα, Θεοτόκε Παρθένε. διό μου τὴν ψυχὴν καθαγίασον.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἐλισσαῖον ὡς πάλαι, σοῦ τὸν θεράποντα, στρατιαῖς Ἀσωμάτοις περιετείχισας. οὕτω δὴ καὶ νῦν Χριστὲ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, σὲ ὑπερυψοῦσαν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀυτρωθῆναι πταισμάτων καθικετεύσατε, Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι, ὡς παριστάμενοι, Θρόνῳ τῷ φρικτῷ, τοὺς ἐν πόθῳ δοξάζοντας, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, χαῖρέ σοι κράζομεν, Γαβριὴλ σὺν τῷ θείῳ Θεομακάριστε. Λόγον γὰρ ἡμῖν Θεοῦ, σαρκὶ γεγέννηκας, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἡ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη,
„καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον.
„Παρθένε σῷζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάριον.

Τωσὴφ μὲν σωφρονήσας σιτοδότης, ἐγνωρίσθη, ἐγὼ ἀσωτεύων δὲ, λιμῷ κρατοῦμαι ἐναρέτων πράξεων.

Ὡς ὁ Πέτρος μεταγνοὺς, Χριστὲ δακρύω, ὡς ὁ Τελώνης στενάζει, ὡς ὁ Ἄσωτος, ἐκ βάθους κράζω· ἥμαρτον συγχώρησον.

Μαρτυρικά.

Συμμαχίᾳ τοῦ Θεοῦ καταβαλόντες, τὴν κακίαν Σοφοὶ τοῦ Ἀλάστορος, στεφάνους νίκης, ἐξ ὕψους ἐδέξασθε.

Ἡ Ἁγία τῶν Μαρτύρων μνήμη, ἁγιάζει ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς ὀρθοδόξως αὐτὴν ἁγιάζοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με ἁμαρτίᾳ σκοτισθέντα, ἀπαθείας τὸ φῶς ἡ κυήσασα, ἵνα ὑμνῶ σε, Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Λαβὶδ Προφήτῃ τῷ σῷ, ὡς ἔπαυσας, τὸν σὸν λαὸν, πατάσσοντα ῥομφαίᾳ σου Ἄγγελον· οὕτως Οἰκτίρμον βράβευσον εἰρήνην Χριστὲ, πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν ἐπικείμενον νῦν, ἐπικουφίζων πειρασμὸν, ὡς Πολυέλεος.

Ἰδὼν λαοῦ σου Χριστὲ τὴν κάκωσιν, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων θεράπευσον, ἱκεσίαις Δέσποτα, τῶν σῶν Λειτουργῶν, τῶν νῦν περικυκλούντων σὲ τὸν Παντάνακτα, φωναῖς τε ἀπαύστοις, ὡς Θεὸν δοξολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἀρχαὶ Ἀρχάγγελοι Κυριότητες, καὶ Σεραφὶμ Δυνάμεις, Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι Σεραφὶμ σὺν τοῖς Χερουβὶμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον Τόκον σου σέβοντες, σὲ Παρθενομῆτορ, εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζουσι. Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Κατανυκτικά.

Ἰὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευ-

Digitized by Google

τρεύσον Σωτὴρ ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς, παρέχων τοῖς αἰτοῦσι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεὶ, παράσχου μοι δάκρυα μεταμοίας, διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Ξυμμόν με εὑρὼν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν. ἀλλὰ σὺ ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει. Οὐραμοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Β'. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῷσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Πάριδέ μου τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ, πεπραγμένα, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, καὶ σῳζομένων μερίδι με σύνταξον.

Ὁ λαμπρύνας τῶν Ἀγγέλων τὰς χορείας ταῖς ἐκείνων Χριστὲ παρακλήσεσι, τὸ ὀπτικόν μου τῆς καρδίας φώτισον.

Μαρτυρικόν.

Πᾶσαν πεῖραν ἀλγεινῶν ὑπενεγκόντες, Ἀθλοφόροι τὰ ἄλγη καὶ τραύματα, τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀεὶ θεραπεύετε.

Δόξα.

Μὴν Τριάδα τὴν Ἁγίαν προσκυνοῦμεν, ὑμνουμένην Ἀγγέλων στρατεύμασιν, αὐτῇ βοῶντες· σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αὐτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννῆτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Τῇ Β'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἀπ. προσόμοια Δεσποτικά. Ἠχ. πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ταῖς ἡδοναῖς ἐδουλώθην, τῆς σαρκὸς, καὶ γέγονα παθῶν καταγώγιον τυραννούντων με· τῆς ψυχῆς ὅλως δὲ, ἀλογήσας Σῶτερ, ἐντολῶν σου κατεφρόνησα. ἀλλὰ ὁ πλάσας με, καὶ εἰδὼς ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος, δός μοι τὴν συγχώρησιν εὔσπλαγχνε, ὧν περ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει, αἰσθητῶς καὶ νοητῶς, ἀπὸ νεότητος ἥμαρτον, μόνε εὐσυμπάθητε.

Μίς ἐκ τοῦ θανάτου με, τῆς ταλαιπώρου σαρκός μου, ῥύσεται, καὶ σῴσει μου, τὴν ψυχὴν ἀπήμονα καὶ ἀπείραστον; τυραννεῖ βίᾳ γὰρ, εὐπαθοῦσα αὕτη, καὶ ψυχῆς κατεξανίσταται· καὶ θλίβει πάλιν δὲ, ἀσθενοῦσα, οἴ μοι τῷ τάλανι. ἀντέχειν οὖν οὐ δύναμαι, πρὸς τὴν ταύτης Σῶτερ ἀσθένειαν. ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, μὴ δώσῃς νικηθῆναι τῷ χοῖ, τὸ πνεῦμα ὅ μοι ἐνέπνευσας, ὡς αὐτὸς εὐδόκησας.

Ὅταν τῇ προστάξει σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ σαρκίου, βουληθῇς χωρίσαι μου, τὴν ψυχὴν Ἀθάνατε, τότε φεῖσαί μου· προσηνῆ Ἄγγελον, χαροποιὸν βλέποντα, ἀποστείλας παραλήψεσθαι, καὶ διασῴσασθαι ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ σκότους με, εὐκόλως δυναμοῦντά με, τοῦ εὐθυπορῆσαι τὴν ἄνοδον, τὴν ἐν τῷ ἀέρι, καὶ φθάσαι εἰς προσκύνησιν τοῦ σοῦ, θρόνου φρικτοῦ ἀκατάκριτον, Θεὲ Ὑπεράγαθε.

Ἕτερα ἀπ. προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ὁ κατεγνωσμένος ἐν ἀσωτείᾳ, σοὶ τῷ ὑπὲρ λόγον δεδοξασμένῳ, προσπίπτω, καὶ δέομαι ἐκ βάθους τῆς καρδίας, ἴδε τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς μου, τῆς χαρᾶς ὁ προλάμψας· ἴδε τὰ ἕλκη τῆς καρδίας, μετανοίας ὁ Κήρυξ· καὶ παράσχου μοι τὴν σωτηρίαν, διὰ τῆς θείας πρεσβείας σου Πρόδρομε, καθικετεύων τὸν Κύριον.

Ὅλος ἐν κακίᾳ κατεγνωσμένος, ὅλος ἀπογνώσει βεβυθισμένος, αὐτὸς πονηρότατος, καὶ ζοφερὸς ὑπάρχω· ὅλως κατεστιγμένος, ὅλως ἐξ ἡδονῶν ἀτόπων· ὅλως δεινῶς κατεφθαρμένος, καὶ κατηχρειωμένος, σοῦ τοῖς ἴχνεσι προσπίπτω Μάκαρ, μὴ ἀπορρίψῃς, ἀλλὰ σῷσον Ἰωάννη με, φίλε Κυρίου καὶ Πρόδρομε.

Ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου πικροῦ θανάτου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν πταισμάτων, παρεύφημε Πρόδρομε, καὶ ζώωσον ἐν ἔργοις θείοις, Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, πρεσβειῶν σου δυνάμει. παῦσον πολέμους ἀοράτως, τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, καὶ ὁδήγησον ὁδοῖς εὐθείαις, τῆς αἰωνίου καὶ σωτηρίου καταπαύσεως, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σύμβολον ὀργῆς ἐστὶ, μνησικακία, θυμός τε, τῆς ὀργῆς ἐμφανεία, δι' ὧν καὶ τῶν ὕβρεων τὰ ἀλλόκοτα, ἀναιδῶς ἄλλονται, τοῦ οἰκτροῦ στόματος, τὸν ἐν τούτοις ἐνεργούμενον, ποιοῦντες ἔνοχον, πυρὸς τῆς γεέννης, ὡς γέγραπται. διὸ ψυχὴ γρηγόρησον, φεῦγε τὸν θυμὸν τὸν πικρὸν, τὴν ὀργὴν, μῆνιν καὶ τὴν ὕβριν, καὶ πᾶσαν τὴν δυσώδη ἐκδρομήν· τῇ Θεοτόκῳ κραυγάζουσα, Δέσποινά μου σῷσόν με.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα. διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτὴρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι κατάνυξιν, ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστὲ, μὴ ἀκούσωμεν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν. ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστὲ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον ἐν Οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῷζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Τῇ Γ. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. ἅλλο. κα. Κατανυκτικά. Ἦχος Πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς. πῶς ἀπολογήσωμαι τῷ Ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παρρησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν Κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Μὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Μετὰ τὴν β'. ἅλλο. Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου Ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεραὶ προστασίαν αἰτοῦμεν. σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν. δυσώπησον τὸν Ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη Εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν γ'. ἀλλό. Καθίσματα.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου.

Ζωῆς ὡς ἔδειξας ὁδοὺς, τοῖς λαοῖς Ἰωάννη, βοῶν· εὐθυνάτε ὑμῶν, τὰς καρδίας Κυρίῳ· διάσωσον πολυαμάρτητον ψυχὴν, καταύξον πεπωρωμένον λογισμὸν, ἡ ῥῦσαι κολάσεως μελλούσης σαῖς εὐχαῖς, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Μαρτυρικόν. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τοῦ σκάμματος, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, ἡ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης. ἐξέστησαν Τυράννους ἡ Βασιλεῖς οἱ Σοφοί. καθεῖλον τὸν βελίαρ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ. ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε πταισμάτων. πρὸς σὲ κατέφυγον Ἁγνὴ, σωτηρίας δεόμενος. ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ αἴτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Γ'. πρωΐ, Κανὼν Κατανυκτικός. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

„ Βοηθὸς ἡ σκεπαστὴς, ἐγένετό μοι εἰς „ σωτηρίαν, οὗτός μου Θεὸς, ἡ δοξά„ σω αὐτόν. Θεὸς τοῦ Πατρός μου, ἡ ὑψώ„ σω αὐτόν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάριον.

Λυτρωτά μου Ἰησοῦ, ὡς ἐλυτρώσω πολλῶν πταισμάτων, Πόρνην τὴν ποτὲ μεταγνοῦσαν καλῶς, κἀμὲ δυσωπῶσε, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν, ὡς ἐλεήμον λύτρωσαι.

Ὑποπλέων Ἰησοῦ, ἐν ματαιότητι διανοίας, βίου τὸ δεινὸν, τοῦτο πέλαγος, φεῦ, πολλοῖς ναυαγίοις, περιέπεσα, ἐξ ὧν, ἀπολυτρώσας σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νοὺς γενναίους Ἀθλητὰς, τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς καθαιρέτας, τοὺς καρτερικῶς ἐναθλήσαντας, καὶ στέφος λαβόντας, ἐκ Θεοῦ νικητικὸν, περιχαρῶς δοξάσωμεν.

Ῥητορεύοντες σοφῶς, ἐν παῤῥησίᾳ Θεοῦ τὸν λόγον, ῥήτορας δεινοὺς ἐνικήσατε, ἡ πᾶσαν ἰδέαν, ἐνεγκόντες ἀλγεινῶν, μεγάλως ἐδοξάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Πύλη τῆς ζωῆς, θανάτου πύλας τῷ τοκετῷ σου, λύσασα Ἁγνή· ὤφθης γῆ ἐκλεκτὴ, δι' ἧς ἀνυψώθη ἀπὸ γῆς εἰς Οὐρανοὺς, τὸ τῶν ἀνθρώπων φύραμα.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἡ δὲ ἡ. ἡ θ'. Ἔπος

Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ.

Ἄγγελος θεῖος τὴν σὴν, γέννησιν Ἄγγελε Θεοῦ, προμηνύει τῷ Πατρί· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, Ἅγιε Πρόδρομε.

Βλαστὸς ὑπάρχων τερπνὸς ἐρήμου, Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐν ἐμοὶ τὴν ἀπαύστως βλαστάνουσαν ἀμέλειαν, ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσας, μετανοίας προσφέρειν με, καρποὺς εὐόδωσον.

Τασὴρ στειρεύουσά σε, καρπογονεῖ πανευκλεῶς, γονίμους καρδίας, τὰς πρὶν ἀκάρπους δείξαντα, ἀλλὰ πίστει βοῶ σοι Βαπτιστά· τοὺς ἀκάρπους μου λογισμοὺς ἔκτιλον.

Θεοτοκίον.

Λόλῳ ἀπαύστως ὁ ἐχθρὸς, θηρεύει με ὁ πονηρός· τῆς αὐτοῦ με ἐνέδρας Πανάμωμε ἐξάρπασον, ἡ ποιεῖν τοῦ Δεσπότου Θεοτόκε, εὐόδωσον τὸ θέλημα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν „ τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν

„ καρδίαν μου, ὅτι μόνος Ἅγιος, ὑπάρ-
„ χεις καὶ Κύριος.

Τροπάριον.

Τλέῳ σου ὄμματι, ἡνίκα μέλλω ἐνώπιόν σου, παραστῆναι τε καὶ κρίνεσθαι, πρόσβλεψόν μοι, μόνε εὐδιάλλακτε Κύριε.

Ἐτεμάζοντα δέξαι με, ὡς τὸν Τελώνην ψυχῆς ἐκ βάθους, καὶ μεταμοιαν μοι δώρησαι, ἁμαρτίας πάσης με Σωτὴρ, ἀπαλλάττουσαν.

Μαρτυρικά.

Μοῖς ῥεύμασιν Ἅγιοι, τῶν παναγίων ὑμῶν αἱμάτων, ἐναγῶς λύθρον φερόμενον, ἀποπαύετε δαίμοσι, ποτὲ ἐπιβώμιον.

Ἐν Πνεύματι Ἅγιοι, ἐῤῥιζομένοι τῷ Παναγίῳ, κατεστρέψατε σεβάσματα, ἀπωλείας πάντας, πρὸς τὴν πίστιν στηρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ Κόσμου. διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε, λύτρωσαί με πάσης, συνεχούσης κολάσεως.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρᾳ,
„τὸν λογισμὸν ἑδράσας τῆς ψυχῆς
„μου, στερέωσον Κύριε. σὲ γὰρ ἔχω Ἀγα-
„θὲ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάριον.

Ἐπιστροφὴν ὁδοῦ πεπλανημένης, δίδου μοι νῦν, καὶ ἔκτεινόν μοι χεῖρα, Μακάριε Πρόδρομε, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, διηνεκῶς θαλαττεύοντι.

Ζῶ ἀμελῶς, καὶ ἡ τομὴ ἐγγίζει, ταῖς σαῖς προσευχαῖς ἀναμεύσιν μοι δίδου, ἀοίδιμε Πρόδρομε, μὴ ὡς ἄκαρπος εἰς πῦρ, ἀποπεμφθήσωμαι ἄσβεστον.

Ἠφοβερὰ ἡμέρα ἐπὶ θύραις, καὶ χαλεπὰ περίκειμαι φορτία· ἐξ ὧν με ἐλάφρωσον, τοῦ Κυρίου Βαπτιστὰ ταῖς καθαραῖς σου δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Θρόνος Θεοῦ ἐδείχθης Θεοτόκε, ἐν ᾧ σαρκὶ καθίσας, τοῦ ἀρχαίου ἐξήγειρε πτώματος, τοὺς ἀνθρώπους ἐν φωναῖς, χαριστηρίοις ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν
„σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις
„ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δει-
„κνύσθαι, καὶ ἔλεγεν· ἀκήκοα τὴν ἀκοήν
„σου, καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου
„Κύριε.

Τροπάριον.

Κρουνούς μοι δακρύων δίδου, ξηραίνοντας τῶν παθῶν μου τὰς ἀναβλύσεις, καὶ τῆς ἁμαρτίας πάντα βόρβορον, ἀποπλύνοντας Οἰκτίρμον Πολυέλεε, καὶ πάυοντας πυρὸς, γεέννης αἰωνιζούσης, τὴν φλόγα μοι τὴν ἄσβεστον.

Οὐ παύομαι ἐπιξέων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου φιληδονίαις. μόνος δὲ ἀμαίσθητος εἰς αἴσθησιν, ἐμαυτοῦ ἐλθεῖν μὴ προαιρούμενος, τίς γένωμαι; καὶ τί ποιήσω; Χριστὲ Οἰκτίρμον, ἴασαι καὶ σῷσόν με.

Μαρτυρικά.

Ὑδάτων τῆς ἀπωλείας, καὶ κλύδωνος τῆς κακίας, τῇ κυβερνήσει, τῇ ἐνθέω Μάρτυρες ἀοίδιμοι, πίστει ὑποπλέοντες τὸ πέλαγος, τὸ ἄστατον, τῆς Βασιλείας τῆς οὐρανίου, ὅρμον κατελάβετε.

Φωστῆρες τῆς εὐσεβείας, λαμπτῆρες τῆς ἀληθείας γεγενημένοι, φέγγει τῶν ἀγώνων ἐμειώσατε, σκότος ἀθείας πολυώδυνον. θαυμάτων δὲ ταῖς φρυκτωρίαις, παθῶν ὁμίχλην, Μάρτυρες σκεδάζετε.

Θεοτοκίον.

Ἐπτάφωτόν σε λυχνίαν, τὸ πῦρ τῆς θεογνωσίας φέρουσαν Κόρη, ὁ Προφήτης πάλαι προεώρακε, φαῖνον τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, Πανάμωμε τῆς ἀγνωσίας. διὸ βοῶ σοι· φώτισόν με δέομαι.

Ἄλλος. Ἀκήκοα Κύριε.

Τάτρευσον Πρόδρομε, τὴν πληγωθεῖσαν λῃστῶν ἐφόδοις, ἱκετεύω σε καρδίαν μου, δραστηρίῳ, θείας φαρμάκῳ δεήσεως.

Κατάβαλε Πρόδρομε, τὴν ἔτι ζῶσαν ἐν τῇ ψυχῇ μου, ἁμαρτίαν καὶ ἀνάνευσιν, νῦν μοι δίδου, πρὸς τὰς ἡδονὰς ὀλισθαίνοντι.

Τιμὴν ἡμῖν φάνηθι, χειμαζομένοις ἐν τῷ πελάγει, τῷ τοῦ βίου τὸ κλυδώνιον,

Digitized by Google

ριον, μεταβάλλων, ὅλον εἰς γαλήνην Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κρίνῃς με Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα μου δυσωπῶ σε, ἀλλὰ ἵλεώς μοι φάνηθι, δυσωπεῖ σε, σὺν τῷ Βαπτιστῇ ἡ Τεκοῦσά σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε,
„ φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμὲ,
„ ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με
„ Σωτὴρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Τροπάριον.

Τ'δὺ ὁ τὸ τάλαντόν σου κρύψας Χριστὲ, ὀκνηρὸς δοῦλός σου, καὶ σχολάσας πονηραῖς, τῶν παθῶν ἐργασίαις, ἐγὼ ὑπάρχω. διὸ, μή με εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς.

Ἐὸς υἱὸς γενόμενος ἐν χάριτι, εὔσπλαγχνε Κύριε, ἐδουλώθην τῷ ἐχθρῷ, καὶ σοῦ ἀπεμακρύνθην, ζήσας ἀσώτως. διὸ, ἐπιστρέψας με σῶσον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ἵσταντο πρὸ βήματος, θώρακα πίστεως, περιφέροντες. διὸ, τοῖς βέλεσι τῆς πλάνης, τρῶσαι αὐτοὺς ὁ δεινὸς, οὐκ ἴσχυσε Βελίαρ.

Νεκρούμενοι σώμασιν οἱ Μάρτυρες πάσας ἐνέκρωσαν, μεθοδείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρὸς ζωὴν ἀγήρω, μετέβησαν ἐν χαρᾷ, στέφος λαβόντες δόξης.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε διάνοιξον, πύλας μοι δέομαι, μετανοίας ἀληθοῦς, καὶ δεῖξόν μοι τὴν τρίβον, τῆς σωτηρίας Ἁγνὴ, ἡ πάντων Ὁδηγία.

Ἄλλος. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναὸς ἐγένου, Μάκαρ τῆς Τριάδος, καὶ ναῷ σου ἁγίῳ, ἰδοὺ συνηθροισμένοι ἐν πίστει θερμῇ, δυσωποῦμέν σε Πρόδρομε. ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν τε, καὶ θλίψεων Μακάριε.

Ζενώσας πάσης, ἀρετῆς τὸν νοῦν μου, σὲ τὸν ξένην τέμνοντα ὁδὸν, ἐν βίῳ Μάκαρ, νῦν ἐκδυσωπῶ, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ με οἰκείωσον, βελτιῶν με ἀρίστοις ἐπιδόσεσι.

Ὁ καταδύσας, ταῖς τοῦ Ἰορδάνου προχοαῖς, τοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον Προφῆτα, τὰς βρύσεις τῶν κακῶν μου, πρεσβείαις σου ξήρανον, ὀχετούς μοι δακρύων παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη θείαις ἀγλαΐαις, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει ἐκύησας Παρθένε. αὐτὸν οὖν ἀεὶ ἐκδυσώπει, σῳθῆναι ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν
„ Οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου
„ ἐξ Ἅδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ
„ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Τροπάριον.

Μὴ δείξῃς με δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ, μὴ ἀκούσω τότε φωνῆς παραπεμπούσης, εἰς τὸ πῦρ, Χριστὲ Ἰησοῦ, τὸ τῆς γεέννης.

Ἐβύθισε βυθῷ παραπτώσεων, ὁ τῶν δικαίων με ἐχθρός· καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου προστρέχω τῷ πελάγει, Ἰησοῦ, πρὸς ὅρμον ζωῆς, νῦν ἴθυνόν με.

Μαρτυρικά.

Πόνων πολλῶν ἀρότρῳ νεώσαντες, ψυχῆς τὴν αὔλακα Σοφοὶ, τὸ ἐνθέῳ σπόρῳ, τῆς πίστεως πολύχουν, Μαρτυρίου στάχυν σαφῶς ἐγεωργεῖτε.

Ποῖς τραύμασι κατετραυματίσατε, τὸν τραυματίσαντα ὑμᾶς, εὐσεβῶς Ὁπλῖται. διὸ μετατεθέντες πρὸς ζωὴν, τὰ πάθη βροτῶν καὶ νῦν ἰᾶσθε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς Θεοῦ ἐδείχθης Πανάμωμε, ἐν ᾧ οἰκήσας ἱερῶς, τὴν βροτῶν οὐσίαν, ἐθέωσε ποιήσας, τοὺς πιστοὺς, ναοὺς ἑαυτοῦ παραδόξως.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύ-
„ κλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι
„ φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶσοι·
„ ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Ῥάδαμνος Προφῆτα, ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ καρδίας στειρευούσας, πά-

σης θεογνωσίας, ἐγκάρπους εἰς αἴνεσιν, Κυρίου ἀπέδειξας.

Σύντριψον ἐν τάχει, τὸν πονηρὸν τοῖς ποσὶν ἡμῶν, καὶ κατεύθυνον ἡμῶν τοὺς πόδας τοὺς νοητοὺς, εἰς εἰρήνης ὁδὸν, ταῖς προστασίαις σου Πρόδρομε.

Πείχισον Προφῆτα, δικαιοσύνης τὴν ποίμνην σου, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς παντοίας ἐπιβουλῆς τῶν δαιμόνων, καὶ τῆς αἰωνιζούσης κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Ὕμνον σοι Παρθένε, εὐχαριστίας προσάγωμεν νῦν, διὰ σοῦ Ἁγνὴ, οἱ σεσῳσμένοι, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν καρπούμενοι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσα-
„ μεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσα-
„ μεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετεί-
„ λω ἡμῖν. ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς
„ τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τροπάριον.

Ἀποσκοπῶ εἰς τὸ ἔλεος, σοῦ τὸ ἄμετρον ἄμετρα πταίσας. οἶδά σου τὴν συμπάθειαν, οἶδα τὸ μακρόθυμον, καὶ τὸ ἐνεξίκακον. μεταμοίας μοι δώρησαι Οἰκτίρμον, καρποὺς καὶ σῷσόν με.

Τάτρευσον τῆς καρδίας μου, τὰ ἀνίατα πάθη Οἰκτίρμον, δίδου ἀποκοπὴν τῶν χρεῶν μου, τὸ βαρύτατον φορτίον ἐλάφρυνον, ἵνα ἐν καταμύξει σε δοξάζω, ἀεὶ τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι συγκοπτόμενοι, δαπανώμενοι πυρὶ ἐνύλῳ, λέουσιν ἐκδιδόμενοι βρῶμα, καὶ τεινόμενοι τροχοῖς, οὐκ ἠρνήσαντο σὲ τὸν ζῶντα Θεὸν ἡμῶν, οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ Ἀθληταί.

Μερίζεσθε ἐκ τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀμέριστοι Θεοῦ ὁρᾶσθε, Μάρτυρες δι' ἐνώσεως θείας, τοῦ ἐνώσαντος ἑαυτὸν ἀῤῥεύστως ἡμῖν· ὃν ἀεὶ δυσωπήσατε σῳθῆναι, πάσης ἀνάγκης ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας ἄνευ σπέρματος, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ ἀῤῥεύστως. ἔμεινας μετὰ τόκον, Παρθένος ὡς πρὸ τοῦ τόκου. διὸ μεμακάρισαι, καὶ δεδόξασαι Ἄχραντε, ἀπαύστως ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Φωνὴ τοῦ Λόγου ὑπάρχων, νῦν τὰς φωνὰς ἡμῶν πρόσδεξαι Βαπτιστὰ, καὶ παθῶν, καὶ κινδύνων, καὶ πολλῶν περιστάσεων, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι, τὸν Λαόν σου κολάσεως.

Χειρὶ δεικνύεις Προφῆτα, Ἀμνὸν Θεοῦ Κόσμου αἴροντα ἁμαρτίας ἀεί. ὃν δυσώπει ἀφαιρεῖν μου, τὰ πταίσματα τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ ζωῆς ἀξιῶσαί με.

Ψυχή μου σπεῦσον καὶ κράξον, τὸν σκοτασμὸν καταλείψασα, τῶν ἀλόγων πράξεων· οἰκτειρόν με Ἰησοῦ, παρακλήσεσι τοῦ Βαπτιστοῦ, καὶ ῥῦσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Θεοτοκίον.

Ὡς παρειστήκεισαν τρόμῳ, τὰ ἐπουράνια Τάγματα, τοῦτον τίκτεις Ἁγνὴ, ἑνωθέντα τοῖς βροτοῖς ἀγαθότητι· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὃν στρατιαὶ, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίτ-
„ τει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ,
„ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε,
„ καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἀποσκοπῶ εἰς τὸ μέγα ἔλεος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Χριστὲ, ὥσπερ ὁ Δαβὶδ, πταίσας ὑπὲρ ἐκεῖνον, καὶ κράζω σὺν ἐκείνῳ· μόνε ἐλεῆμον, ἐλέησόν με διὰ τάχους.

Τέλος χρηστὸν, γενέσθαι μοι εὔχομαι, καὶ θέσθαι ταῖς πονηραῖς, πράξεσι ποτὲ, τέλος οὐ προθυμοῦμαι, πεπωρωμένην ἔχων, τὴν ἐμὴν καρδίαν· οἰκτείρησόν με Θεοῦ Λόγε.

Μαρτυρικά.

Ὡς ἐκλεκτὰ, καὶ ἄμωμα θύματα, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ Μονογενεῖ, Λόγῳ ἐθελουσίως, προσήχθητε θυσίας, πάσας καταργοῦντες, τὰς τῶν δαιμόνων, Ἀθλοφόροι.

Νευ-

Digitized by Google

Νευρῶν τομὰς, ὀδόντων ἐκρίζωσιν, ἀφαίρεσίν τε χειρῶν, ξέσεις τε μελῶν, πᾶσαν ποινήν τε ἄλλην, ἠνέγκατε γενναίως, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν τὸν μόνον ἀθλοθέτην.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, Βρέφος ἀπεκύησας τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐπὶ γῆς, τρίβους ὑποδεικνῦντα, καὶ τὴν παλαιωθεῖσαν, φύσιν καινουργοῦντα, Ἀνύμφευτε Εὐλογημένη.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοὶ, ἐν „Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύον„τες, Βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσ„ταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι, ᾧ „οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦν„τος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· τὸν „Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυ„ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἐπὶ τὸν Λόγον βαπτιζόμενον, περιστερᾶς ἐν εἴδει, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐθεάσω κατερχόμενον, καὶ φωνῆς ἐπακοῦσαι κατηξιώθης, Μάκαρ τοῦ Πατρός· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ σύνθρονος, ᾧ μέλπει πᾶσα Κτίσις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πυρὶ Προφῆτα σῶν δεήσεων, τὰ φρυγανώδη πάθη τῆς διανοίας μου καταφλέξας, ἐσβεσμένον μου τὸν λύχνον τῆς καρδίας, ἄναψον πάλιν, ὅπως τηλαυγῶς καταυοῶν, ἀναμέλπω τοῦ Κτίσαντος, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κατακρύψας δοῦλος τάλαντον, ὅπερ εἰς ἐργασίαν ἐκ σοῦ ἀπείληφα, ἐγὼ πέφυκα ὁ ἄθλιος. καὶ τί ποιήσω, ὅταν εἰς κρίσιν, ἔλθῃς ἑκάστου τὸ ἔργον ἐκζητῶν; ἀλλὰ φεῖσαι βοῶντός μου, καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντήρησόν μου τὴν διάνοιαν, ἐν ταπεινώσει Κόρη Θεοχαρίτωτε, ἡ τῷ τόκῳ σου συντρίψασα ἐπάρσεις τῶν δαιμόνων· καὶ ὕψωσόν με ἀπὸ τῆς κοπρίας τῶν παθῶν, καὶ πεινῶντα τὴν χάριν σου, κόρεσον μελῳδοῦντα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμή„νευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθο„ρος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινο„ποιεῖ τὰς φύσεις. διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, „ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως με„γαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, ὁ μόνος τὴν ἀσθένειαν, ἡμῶν γινώσκων· ταύτην γὰρ ἐφόρεσας, δι' οἶκτον βουλόμενος αὐτὴν ἀποκαθάραι. διὸ τοὺς σπίλους τοὺς πονηρούς, καὶ τὰ ἕλκη τῶν παθῶν μου, ἀποκάθαρον, καὶ σῷσόν με.

Ὡς πόρνη τὰ δάκρυα, προσφέρω σοι φιλάνθρωπε· ὡς ὁ Τελώνης, στενάζων κραυγάζω σοι· ἱλάσθητι σῷσόν με. ὥσπερ ἡ Χαναναία, ἐλέησόν με ἐκβοῶ, ὡς τὸν Πέτρον μεταγνόντα, συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Μαρτυρικά.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, ἀσάρκῳ κοσμοκράτορι, πυγμαῖς τῶν ἄθλων, τοῦτον κατεβάλετε, καὶ νίκης τὸν στέφανον ἐδέξασθε ἀξίως. διὸ πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει, εὐφημούντων ὑμᾶς Ἅγιοι.

Ἡγίασας Κύριε, τὴν γῆν ἁγίοις αἵμασι, τῶν σῶν Ἁγίων, καὶ τούτων Πανάγιε, τὰ πνεύματα πνεύμασι, Δυνάμεων ἁγίων, συνάπτεις πάντοτε· δι' αὐτῶν, ἁγιάζων τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ σε ἁγιάζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου Πάναγνε, Εὐλογημένη· χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον. χαῖρε κα-

κατάρας λύσας, καὶ ἀλογίας εἰσαγωγή. χαῖρε μόνη Παρθένε, ἡ τὴν θύραν ἀνεῳξασα. Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ζωῆς Δεσποτικῆς, ὁ ἀθανάτου τρα„πέζης, ἐν ὑπερῴῳ τόπῳ, ταῖς ὑ„ψηλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσω„μεν ἐπαναβεβηκότα Λόγον, ἐκ τῆς λό„γου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἴασαί μου τὴν μοῦν, φιλησυχίαις τοῦ βίου, δεινῶς τραυματισθέντα, καὶ πάυσον τὸ σφοδρῶς συνταράσσον με κλυδώνιον· καὶ δεῖξόν μοι τῆς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας, Κυρίου Πρόδρομε.

Ὡράθης μέσον ἑσπέρας, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, τὴν μὲν Προφητείαν παύων, τῆς δὲ τὸ φῶς δηλῶν· ὃ πορεύεσθαι ἀνόδωσον, ἡμᾶς ἐν σωτηρίῳ θείῳ, ὅπως σκότους ῥυσθῶμεν διαυγιζόμενοι.

Γνωρίσθης ταῖς Σπερματικαῖς, ταῖς ὑπερφυέσι Θεόφρον· μεθ' ὧν χαρισὸν δυσώπει, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς, διασώζεσθαι τιμῶντάς σε, ἐν τῷ σεπτῷ σου τύπῳ οἴκῳ, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, Κυρίου Πρόδρομε.

Ἡμέρα πλήρης θυμοῦ, ἡμέρα σκότους ὑπάρχει, τοῖς ἔργα ἔχουσι σκότους, ἡ δίκη ἡ φρικτή. Βαπτιστὰ Χριστοῦ, καὶ Πρόδρομε, ἱκεσίαις σου τότε ῥῦσαι, κατακρίσεως πάσης, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν Χερουβὶμ, Ἁγιωτέρα Παρθένε, ὡς τὸν Θεὸν τεκοῦσα τὸν Ὑπεράγιον, πάντας ἡμᾶς καθάγιασον, τοὺς ἐν φωναῖς ἁγίαις πίστει, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ σὲ ἁγιάζοντας.

Εἰς τὸν ᾱ. τῷ Αἴνῳ, ᾱ. Κατανυκτικά.

Ὠδὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυάσματα, ἴασαι Σωτήρ. ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων Ἰατρὸς, καὶ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεὶ, παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, δίδου μοι τῷ λύσαι τῶν ἐγκλημάτων Κύριε καὶ ἐλέησόν με.

Συμμόρφου μου ἀνδρείῳ τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν. ἀλλὰ σύ, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, Κύριε καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε ἐν μὲν τοῖς Ἁγίοις σου εὐχόμεθα πρεσβεύτας, καὶ τῷ ἀγαθότητά σου συμπαθῆσαι ἡμῖν, πῶς ἐτολμήσαμεν Σωτῆρα ὑμνῆσαί σε, ὃν ἀλόγως ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα, φείσαι τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προσφεύγων ἐπὶ σοὶ, κατηχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αὐτεῖται τῇ χάριτι, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Γ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἠμνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Ὁ τῷ Πέτρῳ προσδεξάμενος τὸν θρῆνον, πρόσδεξαί μου Χριστὲ τὴν μετάνοιαν, καὶ σῴζομένων τῇ τάξει με σύνταξον.

Ὁ κηρύξας τὴν μετάνοιαν ἀνθρώποις, τῆς Κυρίου Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς ἱκέτευε.

Μαρτυρικά.

Πρεσβείαις ἐνεγκόντες παθημάτων, Ἀθλοφόροι, βροτῶν τὰ νοσήματα, μιᾶς θεραπεύσατε· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Ὁ Προφήταις δοξαζόμενος Θεὸς, ὁ ἐν Τριάδι ἁπλῇ ἀσυγχύτως τε, ταῖς τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἱκεσίαις με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσασία τῶν ἐν θλίψεσι βεβαία, πρόσθηθί μοι τοῦ βίου τοῖς πάθεσι, προσομιλοῦντι, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Τῇ Γ'. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾱ. προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος π. Β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ὁ Θεὸς ὁ θέλων σωθῆναι πάντας, ἐπιβλέψον, ἴδε τὴν προσευχήν μου, καὶ μή μου τὰ δάκρυα ὡς μάταια ἀπώσῃ. τίς

χδ

γὰρ προσῆλθέ σοι προσπίπτων, καὶ εὐθὺς οὐκ ἐσώθη; τίς δὲ ἐβόησε θερμῶς σοι, καὶ εὐθὺς οὐκ ἠκούσθη, καὶ γὰρ Δέσποτα, ταχὺς εὑρίσκῃ, εἰς σωτηρίαν πᾶσι τοῖς αἰτοῦσί σε Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν ταῖς ἁμαρτίαις καταπωθέντα, καὶ φιληδονίαις καταῤῥαγέντα, ἀνάστησον Εὔσπλαγχνε, τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ· μή με ἐπίχαρμα δαιμόνων, συγχωρήσῃς γενέσθαι. μὴ δὲ ἀνάξιον ἐάσῃς τῶν φρικτῶν Μυστηρίων· ἀλλὰ πρόσδεξαι ὡς ἐλεήμων, πρὸ τῆς ἐξόδου στεναγμούς μου καὶ δάκρυα, καὶ τῶν παθῶν με ἐλευθέρωσον.

Ὁρήνησον ψυχή μου πρὸ τῆς ἐξόδου· πρόσπεσον τῷ Κτίστῃ ἐν μετανοίᾳ. δάκρυα προσάγαγε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, κράξον Χριστῷ ἐν κατανύξει, ἡμάρτηκά σοι Λόγε· δέξαι πολλὰ ἡμαρτηκότα. μή με ἀποβδελύξῃ, μὴ παρόψῃ με Δικαιοκρίτα, μηδὲ εἰς πῦρ με ἀποπέμψῃς Μακρόθυμε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ, τῆς Θεοτόκου.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ γάμος νυτρέπισται, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, οἱ κήρυκες κράζουσι, τί βραδύνεις μέλαινα, ἑκουσίως ψυχή; ῥυπαρὰ πάντα σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια, καὶ πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ Ἀειπαρθένῳ κραυγάζουσα· ὑσσώπῳ πρεσβείας, ῥαντίσασα καθάρισον Ἁγνὴ, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόῤῥωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς Κτίσεως τεξομένην σε, ὦ Σεμνὴ Πάναγνε. σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος Παναμώμητος. διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον, καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ, ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

Ἐπόρνη κεμώσασα, μύρου ἀλάβαστρον πάλαι, τοῖς ποσί σου Δέσποτα, πάντων ἠλευθέρωται, ὧν περ ἔπραξεν· ὁ Λῃστὴς μόνον σου μνημονεύσας ὤφθη, καὶ εὐθέως εἰς Παράδεισον, αὐτὸν εἰσήγαγες. ἐγὼ δὲ τί πράξω ὁ ἄθλιος; οὐ μύρον, οὐ καταμύξιν, ἔχω. δωρεάν με ἐλέησον. οἰκτειρόν με Λόγε. ἡ Ἄχραντός σου Μήτηρ δυσωπεῖ, ἣν ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ σου, μέγα καταφύγιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ Κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ, οἱ παράνομοι. καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε. ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, Ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου. καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν Σταυρωθέντα σαρκὶ, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν Σταυρωθέντα σαρκὶ, Θεὸν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Τῇ Δ΄. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. ἀλλ. Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος Πλ. Β΄.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. ἔδειξας ἡμῖν τὸ

σωτη-

Digitized by Google

σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε. Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε κατέκριναν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων. οἱ τὴν ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν. ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ σὲ κυήσασα Χριστὲ, Ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ Σταυρῷ δι' ἡμᾶς ὑψωθέντα ὁρῶσα, ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκλαιε θρηνολογοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν β'. ἤλο. κα. Σταυρώσιμα

Σήμερον τὸ προφητικὸν, πεπλήρωται λόγιον. ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ἐν Ξύλῳ βλέπουσα νεκρὸν, κρεμάμενον ἡ Παρθένος Θεὸν, ὃν ἔτεκε σαρκὶ, θρηνῳδοῦσα ἐβόα· τὴν ἄφατον μακροθυμίαν σου Υἱὲ ἐκπλήττομαι· πῶς ὡς κατάκριτον Σταυρῷ, προσήλωσαν οἱ ἄνομοι τὸν Δίκαιον Κριτὴν, καὶ μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν γ'. ἤλο. Καθίσματα.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ὁ ξύλον ἤνεγκε φθορὰν, ἐν Ἐδὲμ τῷ Γεννάρχῃ, Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν ἤνθησεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτηται καὶ γὰρ κακίᾳ τοῦ ἐχθροῦ. ἠλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὗρε τὸν Παράδεισον, κραυγάζων ὁ Ἀδάμ· ὦ ξύλον εὐλογημένον.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Δ'. πρωΐ, Κανὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σῴζεις με Σῶτερ, προσπαγεὶς ἐπὶ Ξύλου, Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, „ἐν Ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην „Φαραὼ, καθορῶν πονεύμενον Θεῷ. ἐ„πινίκικον ᾠδὴν, ἐβόα ᾄσωμεν.

Τροπάριον.

Οὐ τὰς παλάμας ἁπλώσας ἐπὶ Σταυροῦ, ἠγκαλίσω Δέσποτα, ἀποσθέντας τοὺς βροτοὺς, καὶ τῷ σῷ προσήγαγες Πατρὶ, ὡς Υἱὸς ἀγαπητὸς, καὶ ὁμοούσιος.

Ὡς περ Ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐπὶ Σταυροῦ, τὸ σὸν Λόγε πρόβατον, ἐκζητῶν τὸ πλανηθὲν, καὶ εὑρὼν συνέταξας αὐτὸ, ἀπλανέσιν, Ἰησοῦ, δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικά.

Ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἄνω οἱ εὐκλεεῖς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐνεκρώθησαν ἐν γῇ, ὑποστάντες βάσανα πολλὰ, καὶ ποικίλους πειρασμοὺς, οἱ ἀξιάγαστοι.

Ἐπὶ βημάτων ἀδίκων διὰ Χριστὸν, τὸν ἐν πᾶσι δίκαιον, παρεστῶτες Ἀθληταὶ, κρίσιν πᾶσαν ἄδικον ὑμεῖς, δικαιοῦσαν ἐν Θεῷ, καθυπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵνα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, προξενήσῃς Δέσποτα, Πάθος φέρεις ἐν Σταυρῷ, καὶ ὁρῶσα σείεται ἡ Γῆ, θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, ἐβόας Δέσποινα.

Ἔτε-

Digitized by Google

Ἕτερος Καμὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἕκτον προσάξω τῇ Θεοτόκῳ μέλος. Ἰωσήφ.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ἐκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡ Προμήτωρ θαμάτον, ἐπεισῆξεν. Ἀλλ' αὐτὴ, τὴν Ζωὴν κυήσασα Ἁγνὴ, νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ, ἡμᾶς ἐζώωσας.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων, καὶ μολυσμοῖς, σαρκικοῖς σπιλούμενος, ἐπὶ σὲ τὴν καθαρὰν, ἀληθῶς καὶ ἄσπιλον Ἁγνὴν, καταφεύγω, βοηθὸς, γενοῦ τῶν δούλῳ σου.

Μὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπὰ, Θεοτόκε ἴασαι· τῶν ἀστάτων λογισμῶν, τὸ δεινὸν κλυδώνιον, τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεὸν, ἔκσπασον Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
„ μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν
„ σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ
„ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάριον.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο ἐν γῇ, καὶ κατέστρεπτο πλάνη, καὶ ἐσείετο Κτίσις, καὶ καρδίαι τῶν βροτῶν, σεσαλευμέναι ἐχθροῦ, ἐπηρείᾳ, πίστιν ὑπεδέχοντο.

Μανεὶς ὁ ἄδικος λαὸς, σὲ τὸν δίκαιον μόνον, κατακρίνει θανάτῳ, δικαιοῦντα τοὺς βροτούς· καὶ ἐξ ἀδίκου χειρὸς, τοῦ δολίου τούτους ἐξαιρούμενον.

Μαρτυρικά.

Ἐκίνει πᾶσαν ἑαυτοῦ, τὴν κακίαν ὁ πλάνος, τοῖς Ἁγίοις παλαίων, ἀλλ' ἡττᾶτο καθορῶν, ἀταπεινώτους αὐτοὺς, καὶ τῆς θείας κοινωνοὺς λαμπρότητος.

Σωμάτων ὥρα ταῖς σφοδραῖς, ἠλλοιοῦτο αἰκίαις, ἀλλ' ἐπέλαμπε μᾶλλον ἡ φαιδρότης τῆς ψυχῆς, τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖον κάλλει σε Υἱὲ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων· καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν, κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστέ; ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ μόνος φύσει συμπαθὴς, ὁ τὸ Αἷμά σου Λόγε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, δι' ἐμὲ ἐπὶ Σταυροῦ, κενώσας, διὰ τῆς σὲ, Κυησάσης. οἴκτειρον καὶ σῷσόν με.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ, τῇ Θεογεννεσίᾳ, ἑκουσίως εἰς πάθη, ᾠλίσθησα χαλεπά. διό σε Θεοῦ Ναὲ, ἱκετεύω Δέσποινα, βοήθει μοι.

Παστὰς Κυρίου ἐκλεκτὴ, οὐρανίου παστάδος, ποίησον κληρονόμον, τὸν τῇ θείᾳ σου σκέπῃ, ὡς ἐν παστάδι σεπτῇ, καθ' ἑκάστην, πόθῳ σε γεραίροντα.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Μαθέντα Ξύλῳ σε ὁρῶν ὁ Ἥλιος, ἐμελαίνετο φόβῳ, καὶ σκοτασμὸς, πλάσμα ἀπελύετο, καὶ ἐδεσμεῖτο ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἡ πλάνη διελύετο.

Ἐδέσμει χεῖράς σου λαὸς παράνομος, καὶ δεσμῶται ἀλύτων, Σῶτερ δεσμῶν, πάντες ἀπελύοντο, Ἥλιε ἄδυτε Χριστὲ, πᾶσα Κτίσις δὲ ἀνύμνει σε.

Μαρτυρικά.

Ῥοαῖς ἐπνίξατε αἱμάτων, Μάρτυρες, Φαραὼ τὸν διώκτην, φρενοβλαβῶς, ἄμετρα καυχώμενον· καὶ πρὸς τὴν γῆν τὴν νοητὴν, ἀγαλλόμενοι μετέβητε.

Πτεροῖς τοῦ Πνεύματος περιϊπτάμενοι, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων οἱ Ἀθληταὶ, χαίροντες ἀνέδραμον, ἔνθα τὸ πρῶτον ἀγαθὸν, καὶ ζωὴ, καὶ φῶς ἀνέσπερον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαίᾳ τέτρωσαι, τοῦ Πάθου Δέσποινα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὅταν αὐτὸν, ἔβλεψας σταυρούμενον, καὶ λόγχῃ ἄχραντον πλευρὰν, δι' ἡμᾶς ἐξορυττόμενον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ῥανίσιν Ἄχραντε, πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον, καὶ τοὺς δεινοὺς, σπίλους τῆς καρδίας μου, ἐναποκάθαρον Ἁγνὴ, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Ὁ

Ὁδὸς εὐθεῖά μοι, ὁδὸς εἰσάγουσα· σωτηρίας πρὸς τρίβους, ἡ τὴν ὁδὸν, Τέξασα γενήθητι, ἀποπλανήσει πονηρᾷ, καθ' ἑκάστην ὀλισθαίνοντι.

Σταγόνα ὄμβρισον ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καταμύξεως Κόρη, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ζωῆς κυήσασα, τὰς διεκχύσεις τῶν ἐμῶν, παθημάτων ἀναστέλλουσα.

Ἁγία Δέσποινα, τὸν Ὑπεράγιον, ἡ κυήσασα Λόγον, ἁγιασμὸν, τῇ ψυχῇ μου δώρησαι, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, τὴν ζωήν μου ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Μῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν „ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ „καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε „Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν „πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάριον.

Ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν, νέφεσι Χριστὲ ἐπὶ Σταυροῦ, γυμνὸς ἐπάγης θελήματι, γύμνωσιν κακίας προσαπεκδύων με, καὶ στολαῖς ἀφθαρσίας φαιδρύνας Δέσποτα.

Σταυρῷ ἐτάθη ἡ ἀληθὴς, ἄμπελος, Χριστὸς ὁ φυτουργὸς, καὶ γλυκασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, γλεῦκος ἀποστάζων τὴν μέθην ἅπασαν, τῆς πλάνης ἀναστέλλων τοῦ πολεμήτορος.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι τοῖς ἱεροῖς, στίγμασι Χριστοῦ οἱ Ἀθληταὶ, καὶ τοῖς στεφάνοις κοσμούμενον, τῷ σαρκὶ παθόντι Θεῷ παρίσταντα, ἡμῖν ἁμαρτημάτων λύσιν αὐτούμενον.

Ἀποσκοποῦντες πρὸς τὴν ἐκεῖ, δόξαν Ἀθλοφόροι, καὶ ζωὴν, καὶ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν, πᾶσαν τρικυμίαν παθῶν ἠνέγκατε, τῷ Πάθει τοῦ Δεσπότου ἐνδυναμούμενον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἑαστρὶ χωρήσασα Χριστὸν, μόνον τὸν ἀχώρητον παντὶ, ὠδίνων ἄνευθεν τέτοκα· νῦν δὲ ὀδυνῶμαι ἐν τῷ σταυροῦσθαί σε Χριστὲ, ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ζένον ὡς ἔσχηκας τοκετὸν, ξένον με γενόμενον Θεοῦ, δι' ἁμαρτίας οἰκείωσιν, ξένωσον ἐκ ταύτης, καὶ τῷ Οἰκτίρμονι, οἰκείωσον Παρθένε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὡς Ὄρος πάλαι σε Δανιὴλ, βλέπει τηλαυγῶς μαρμαρυγαῖς, τῆς παρθενίας ἐκλάμπουσαν· ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος, συντρίβων Πάναγνε, τὰ Εἴδωλα τῆς πλάνης, σθένει Θεότητος.

Μὸν ταῖς ἐξόδοις ταῖς λῃστρικαῖς, τετραυματισμένον τὴν ψυχὴν, ἡμιθανῆ τε τυγχάνοντα, ἐν ὁδῷ τοῦ βίου, καὶ κινδυνεύοντα, διὰ τῆς σὲ τεκούσης, Λόγε ἐπίσκεψαι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα„θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδω„νι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ „σοι, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου „πολυέλεε.

Τροπάριον.

Ἐστέφθης Μακρόθυμε, ταῖς ἀκάνθαις τῶν παθῶν, ἐναποτέμνων ἄκανθαν· λόγχῃ πλευρὰν ἐτρώθης, καὶ τὸν ἡμᾶς, νεκροὺς ἐργασάμενον, ἀπενέκρωσας, ὄφιν πολυμήχανον.

Ἐκρίῳ ἀνήρτησαι, καταῤῥάσσων τοῦ ἐχθροῦ, τὴν δυναστείαν Δέσποτα· δουλείας δὲ πικρᾶς με ἐλευθερῶν, ἐδέξω ῥαπίσματα. ἀνυμνῶ σου Οἰκτίρμον τὸ μακρόθυμον.

Μαρτυρικόν.

Σταυρῷ τειχιζόμενοι, πλάνης τείχη πονηρὰ, οἱ Ἀθληταὶ κατέστρεψαν· καὶ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν νικητικοῖς, στεφάνοις κοσμούμενοι, μετῳκίσθησαν. ὅθεν μακαρίζονται.

Εἰς ὕψος περίδοξον, Μαρτυρίου ἑαυτοὺς, ἐναγαγόντες Ἅγιοι, τὰς πονηρὰς ὑψώσεις τοῦ δυσμενοῦς, εἰς γῆν κατεπτώσατε, καὶ στεφάνους ἐξ ὕψους ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πῶς ἐπήρθη ἐν Σταυρῷ, φωταγωγῶν τὰ σύμπαντα, καὶ καταῤῥάσσων σκότους τὸν Ἀρχηγόν.

Digitized by Google

γόν. ἡ Παρθένος Δέσποινα, μητρικῶς θρηνῳδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἡ ῥάβδος ἡ ἔντιμος, ἡ βλαστήσασα ἡμῖν, ξύλον ζωῆς τὴν Κύριον, τῷ ταπεινῷ ψυχῷ μου φθοροποιοὺς, ἐμοίας βλαστήσασαν, τῷ Σταυρῷ σου τῷ Υἱῷ σου ἀποκάθαρον.

Θηρὸς ἁμαρτίας με. ὡς κητῶας ἐκ γαστρὸς, τοῦ Ἰωνᾶ ἐξάγαγε, ταῖς ἱκεσίαις, Λόγε, τῆς ἐκ Γαστρὶ, ἀγνῶς χωρησάσης σε, τὸν ἀχώρητον φύσει Πολυέλεε.

Ἐπλήθυναν Δέσποτα, ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν, τὰ πονηρά μου πταίσματα, ὡς κεκτημένος πέλαγος οἰκτιρμῶν, ἐπίστρεψον σῶσόν με, παρακλήσεσι Λόγε τῆς Τεκούσης σε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Δροσοβόλον μὲν τὸν κάμινον, εἰργάσατο Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισί. „ τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοᾶν· „ εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων „ ἡμῶν. Τροπάριον.

Ἐβόλον ἁπερράπισας τοῦ Δράκοντος, κακίαν ῥαπιζόμενος, καὶ κρεμάμενος ἐπὶ Ξύλου, μόνε Δωτὴρ, τοὺς πάντας ἐφώτισας βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ξύλου εὔρατο γεύσαμενος τὸν θάνατον, Ἀδὰμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος· ὁ δὲ δεύτερος, ἐν αὐτῷ Χριστὸς θανατωθεὶς, ἀθάνατον δίδωσι ζωὴν, ἀπομεξράσας τὸν ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον.

Μαρτυρικά.

Ὑπομείναντες τὸν Κύριον, οὐκ ἠχθητε ταλαιπωρίας, Μάρτυρες τῶν κολάσεων· καὶ ἐν πέτρᾳ ἔστητε στερρᾷ τῆς πίστεως, πᾶσαν πονηρὰν ὑποσκελίζοντες, ἐχθρὸν κακίαν θείᾳ ῥοπῇ.

Ταμπρυνθέντες τοῖς παθήματα, ἐλάμψατε Ἡλίου πλαυγέστερον· καὶ τὰς τοῦ σκότους ἕξεις πάσας, Ἀθληταὶ, ἐλύσατε μέλποντες Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ὑπάρχων ἀπαράλλοίωτος Θεότητι, ἀλλοίωσας κρεμάμενος Σταυρῷ, Κτίσιν ἅπασαν, ἡ Παρθένος ἔλεγεν Τιέ, καὶ βλέπουσα ταῦτα θρηνῳδῶ, ἐκπλήττομαι τὴν φρικτὴν Οἰκονομίαν σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἣν τὸν φύσιν τοῦ Προπάτορος θεώσασα, τῷ ὑπὲρ φύσιν Τόκῳ σου, ἁμαρτωτά με ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὸν ἀγαθὸν, ἐν φύσει πικραίνοντα Θεὸν, καταλλαγαῖς σου μητρικαῖς, αὐτῷ οἰκείωσον.

Μὴ πηγάζουσαν ἑκάστοτε καρδίαν μου, ἁμαρτημάτων ῥύμασι, ἡ πηγάσασα σωτηρίας ὕδωρ τοῖς πιστοῖς, καθάρισον μέλπειν ἐμμελῶς· εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς σὺ ἐχρημάτισας, τῷ Οὐρανῷ καὶ γῆς Ποιητῇ. ὃν ἱκέτευε, ῥύσασθαι κακῶν, καὶ μέτοχον ἡμᾶς ἐν Οὐρανοῖς, καταξιῶσαι ἀγαθῶν, Θεογεννήτρια.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίᾳ θυσίᾳ ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ „ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάν„ τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὑπερήφανον ὄφιν σὺ ἐταπείνωσας, ταπεινώσει καρδίας Ξύλῳ ὑψούμενος. Τὸν ὑψίστην Θεὸν, καὶ Ἀδὰμ τὸν τοῖς πάθεσι, τεταπεινωμένον, ἀνύψωσας Οἰκτίρμον. Μὴν τῷ ξύλῳ πικρίαν μεταποιούμενος. ἐπὶ Ξύλου ἐτύθης, χολῆς γευόμενος, πάντων γλυκασμὸς, καὶ ζωὴ ἀμύητος, Δέσποτα ὑπάρχων, καὶ φῶς, καὶ σωτηρία. Μαρτυρικά.

Οὐκ ἐκάμψατε γόνυ γλυπτοῖς Παμάθημοι, ἀλλ' ἐτύθητε ἄρνες ὥσπερ ἀμώμητοι, καὶ τῷ πονηρῷ τὴν ἰσχὺν κατεκάμψατε, καὶ ὑπερυψῶθε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ναοὶ Πνεύματος ζῶντος ὤφθητε Μάρτυρες, τοὺς μανεὶς τῷ εἰδώλων κα-

Digitized by Google

κατηδαφίσατε, ἢ πρὸς τὸν Ναὸν τὸν οὐράνιον ἤρθητε, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τ' ακώβ σε προεῖδε Παρθένε κλίμακα, πρὸς οὐράνιον ὕψος ἡμᾶς ἀνάγουσαν, τοὺς εἰς τὸν βυθὸν τῶν κακῶν ὀλισθήσαντας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Καὶ μὴ θέλων ὁ τάλας πράττω τὰ ἄτοπα, συνηθείᾳ δουλεύων καταδουλούσῃ με, δούλοις πονηροῖς ἐκ Θεοῦ ὀλισθήσασι. Δέσποινα Παρθένε, ἐλεύθερόν με δεῖξον.

Ὡς τὸν βότρυν τεκοῦσα τὸν ἀγεώργητον, τὸν πηγάζοντα οἶνον πᾶσι σωτήριον, μέθῃ με πικρᾶς ἁμαρτίας σκοτούμενον. Δέσποινα Παρθένε, σωφρόνισον καὶ σῷσον.

Μήμε στήσῃς ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὄντα κατάκριτον· ἀλλὰ τὸν μικρὸν στεναγμόν μου δεξάμενος, σῷσόν με πρεσβείαις, τῆς σῆς Μητρὸς Οἰκτίρμον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν „οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ „τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη „βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν με„γαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρα„τιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Ὡρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μέσον τῆς γῆς, μεσούσης τῆς ἡμέρας Μακρόθυμε, ἐπὶ Ξύλου ὑψώθης σταυρούμενος, τοῦ μέσον Παραδείσου, καὶ ὑπομείναντος, ὄλισθον καρπὸν φθοροποιὸν ἐπανορθούμενος.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο, ἢ ὁ Τύραννος, ἐν τῇ ψυχῇ καιρίαν πληγὴν ὑπεδέχετο. ἢ δεσμῶται φθορᾶς ἀπελύοντο. γνῶσις πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνεφυτεύετο. ἐχθρὸς κατηργεῖτο, καὶ χαρᾶς πάντα πεπλήρωται.

Μαρτυρικά.

Ἡ γῆ συνήφθη Κυρίου Μάρτυρες, τοῖς Οὐρανοῖς, ἀφ' οὗ Χριστὸς ἐτύθη σταυρούμενος, ἢ ὑμῶν τὴν πληθὺν ἐπεσπάσατο, πλῆθος πολλῶν βασάνων καθυπομείνασαν, ἢ πληθύϊ θείων, Λειτουργῶν συνεξαστράπτουσαν.

Φωτὶ αὐλῷ ἐναπαστράπτοντες, θέσει Θεοὶ Κυρίου, χρηματίζετε Μάρτυρες, πρωτοτόκων σκηναῖς αὐλιζόμενοι, ἢ τῆς αἰωνιζούσης δόξης πληρούμενοι. ὅθεν καταχρέος, οἱ πιστοὶ ὑμᾶς γεραίρομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ὑπέστην Δέσποτα, ἐν τῷ φρικτῶς σε τίκτειν, ὃν ἡ Κτίσις σταυρούμενον, ἐπὶ Ξύλου θελήσει Μακρόθυμε, ἔφριξε καθορῶσα. πάλαι ἡ Ἄμεμπτος, ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς, ἣν μεγαλύνομεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἐ' μὲ τὸν μόνον καταπατήσαντα, φρενοβλαβῶς τὸν νόμον σου, Χριστὲ τὸν σωτήριον, ἢ δεινῇ παραβάσει δουλεύοντα, ἢ κατακεκριμένον, σῷσον οἰκτείρησον, διὰ τῆς τεκούσης σε Ἁγνῆς, ὡς Ὑπεράγαθος.

Λιμὴν ἐν ζάλῃ μοι κινδυνεύοντι, τῶν πειρασμῶν, γενοῦ Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἢ παθῶν μου τὸν σάλον πραΰνουσα, τὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου ξήραινον, πέλαγος, ὅπως καταχρέος, σὲ ὑμνῶ τὴν πολυύκμητον.

Ὁδὸν εὐθεῖάν μοι καθυπόδειξον, δι' ἧς εὑρεῖν δυνήσομαι, τὴν πύλην τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰ ἄνω Παρθένε Βασίλεια, πρὸς τὰ τοῦ Παραδείσου θεῖα σκηνώματα, πρὸς τὴν δι' αἰῶνος, ἀληθῆ μακαριότητα.

Στρατὸς Μαρτύρων, Ὁσίων σύλλογος, Ἱεραρχῶν δικαίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων τὰ τάγματα μετὰ τῆς σὲ Τεκούσης ἐκδυσωποῦσί σε· σῷσον ἡμᾶς, οἰκτειρον Χριστὲ, ὡς Πολυέλεος.

Εἰς τὸν ΠΑ. τῶν Αἴνων, ΠΑ. Σταυρώσιμα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, ἢ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· Φιλάνθρω-

Digitized by Google

θρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τεῖχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἔνεδρα. ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν Ξύλῳ, προσσαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Μνήμη Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον. ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα θρηνῳδοῦσα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Τῇ Δ΄. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῷσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ἑκουσίως ὑψωθεὶς ἐπὶ τοῦ ξύλου, τοὺς εἰς βάθη κακῶν ὀλισθήσαντας, ἀνεκαλέσω, μόνε Πολυέλεε.

Τῇ ἐσείσθη, καὶ ὁ Ἥλιος ἐσβέσθη, καθορῶν σε ἐπὶ ξύλου, Ἥλιε, δικαιοσύνης, θελήματι πάσχοντα.

Μαρτυρικόν.

Παθημάτων Ἀθλοφόροι κοινωνοῦντες, τοῦ Δεσπότου, καὶ θείας λαμπρότητος, συγκοινωνεῖτε μεθέξει θεούμενοι.

Δόξα.

Ὑψωσόν με ἐκ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας, τῆς Τριάδος ὁ εἷς ἐθελούσιον, καθυπομείνας, Χριστέ μου καθήλωσιν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, καὶ καθορῶσα, ἑκουσίως τὸν σὸν Υἱὸν πάσχοντα, Παρθενομῆτορ, τοῦτον ἐμεγάλυνες.

Τῇ Δ΄. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ⁂ προσόμοια Ἀποστολικά. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Λύναμιν οὐράνιον, τοῦ Παρακλήτου λαβόντες, τῶν ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας, οἱ Χριστοῦ Ἀπόστολοι ἐτροπώσαντο, Βασιλεῖς ἤλεγξαν, καὶ σοφοὺς ᾔσχυναν, ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι, γυμνοὶ καὶ ἄοπλοι, εὐαγγελικῶς παρετάξαντο. τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰς τερατουργίας εἰργάσαντο, καὶ οὕτω τὰ ἔθνη, ὑπήκοα ποιούμενοι Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ ἐπιποθήσαντες, οἱ εὐκλεεῖς Μαθηταί σου, καὶ ἀπαρνησάμενοι, ἑαυτοὺς προθύμως σοι ἠκολούθησαν. καὶ Σταυρὸν ἄραντες, σοῦ αὐτοῦ ὀπίσω, πειθαρχοῦντες τῇ προστάξει σου, τὴν γῆν κατέλιπον, καὶ τοὺς Οὐρανοὺς ἐκληρώσαντο, τὰ ἔθνη ἐπιστρέφοντες, εἰς τὴν ἀληθῆ σου ἐπίγνωσιν. καὶ νῦν διὰ πάντων ὑπήκοοι γενόμενοι ἀεὶ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἅπαντα τὸν βίον μου, ἐν ἀμελείᾳ διάγων, καὶ πρὸ τέλους ἔφθασα, ἄκαρπος ὁ δείλαιος Ὑπεράγαθε, πονηρῶν πράξεων, ἐπιφέρων μόνον, νῦν φορτία τὰ δυσβάστακτα. ἅπερ φιλάνθρωπε, σκόρπισον ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, καὶ δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον, θείαις Ἀποστόλων, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις ὁ Θεός. οὓς εἰς πρεσβείαν προσάγω σοι, καὶ τὴν σὲ Κυήσασαν.

Ἕτερα ⁂. προσόμοια, τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε Μακάριε, προσπίπτοντά με οἴκτειρον, δέομαί σου, καὶ τὰ ὄμματα Σοφὲ, φώτισον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν Φωτοδότην καὶ Οἰκτίρμονα.

Ἐχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἅγιε, λύτρωσαί με, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν,

Digitized by Google

Θεὸν, ὡς ἔχων Ἱεράρχα, ⸗ σῶσόν με ἐκ βλάβης, ⸗ ἐξ αἱμάτων ῥῦσαί με.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, μὴ κεκτήμεθα πιστῶς, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μεταμοίας, ⸗ ὁδηγὸν πιστὸν ⸗ πρόμαχον.

Δόξα, ⸗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ Τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς. Θεὸς γὰρ τὸν φθαρέντα, καινίζει πάλιν φύσιν, καὶ ἀπαπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστὲ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβόων· Διδάσκαλε, σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύμεθα, ⸗ μὴ ἡμεῖς κραυγάζομεν· φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἡμῶν δεόμεθα.

Κύριε οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων. ⸗ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν· τῇ δὲ πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σε κόλπον ἔφθασαν· ⸗ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σε, ὧν ταῖς πρεσβείαις, ⸗ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτ.

Ὁ Σταυρός σε Κύριε, τοῖς Μάρτυσι χέγομεν ὅπλον ἀήττητον. ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, ⸗ προβλέποντες τὸν μέλλοντα ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐμεδωναμώθητο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, ⸗ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μὴ τῆς Ἀποστόλων, ⸗ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Ε'. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μὲ τὸν ᾱ. ᾱλό. Καθίσματα Ἀποστ. Ἦχος Πλ. β'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, παρεγένου Σωτὴρ, τὸν εἰρηνόν σου δοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπὶς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή.

Ὡς φῶς γαλήνης ἐπὶ Γῆς, ἐφωτίσατε πάντας, σοφοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, ⸗ καὶ δόγμασι θείοις διώξαντες πολυθείας σκοτασμὸν, καὶ λάμψαντες τὸν τῆς Τριάδος φωτισμὸν, ⸗ σώσαντες λαοὺς πολλοὺς ἐκ πλάνης ἀφεγγοῦς, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Δόξα, ⸗ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆς ἀπλαγχνίας τὸν πύλον, ἄνοιξον ἡμῖν, ἀλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ αἰσχυνθῶμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῆς περιστάσεως. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία, τῶν χριστιανῶν.

Μετὰ τὸν β'. ᾱλό. καὶ Ἀποστολικά.

Ὧν Ἀποστόλων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀμεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδὲμ, ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται ἡ Οἰκουμένη. διὸ δίδου ἡμῖν. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνευε καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ δωδεκὰς τῶν Ἀποστόλων Κύριε, δωδεκάπυρσος ὡς Ἥλιος ὤφθη τῇ γῇ. δι' αὐτῶν γὰρ ἐμάραναε πλάνης τὸν βλάβον. δι' αὐτῶν καταυγάζεις ψυχὰς τῶν σῶν δούλων· δι' ὧν καὶ ἡμᾶς, σῶσον εὐσπλαγχνε.

Δόξα, ⸗ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή.

Ἁγία Δέσποινα Ἀγνὴ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἀπάντων Ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἑκάστοτε τὸν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ⸗ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Μετὰ τὸν γ'. ᾱλό. Καθίσματα.

Μὴ σαγήνῃ τῆς ἀθέου Πίστεως, τὰς διπλόας ἁμαρτέψαντες οἱ Ἁλιεῖς, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος εἵλκυσαν πάντας, καὶ παρέχουν αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἀσεβοῦντας, καὶ τοῦτον μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικόν.

Ὧν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀμεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ. ἐν αὐ-

Digitized by Google

αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ παρέχεις ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν Οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε πήλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Τῇ Ε'. πρωΐ, Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν „ ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φα„ραὼ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπι„νίκιον ᾠδὴν ἐβόα ᾄσωμεν.

Τροπάριον.

Φῶς πεφυκότες τοῦ Κόσμου, φωτιστικαῖς, Θεηγόροι λάμψεσι, καταυγάσατε ἡμᾶς, καὶ παθῶν λυτρώσατε νυκτὸς, καὶ ὁμίχλης πειρασμῶν, θεομακάριστοι.

Ἄρχοντας γῆν ἐπὶ πᾶσαν, Πνεῦμα ὑμᾶς, τὸ σεπτὸν κατέστησε, τοῦ Κυρίου Μαθηταί. τοῦ ἀέρος ἄρχοντας διὸ, ἐτροπώσασθε πιστοὺς ἐκλυτρωσάμενοι.

Ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ αὐλοῦ, ὡς φωταυγεῖς, ἀναφθέντες ἄνθρακες, τὰ ὑλώδη μου Σοφοὶ, πάθη καταφλέξατε πρὸς φῶς, ἀπαθείας καὶ ζωῆς, καθοδηγοῦντές με.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ Ἀποστόλων πρεσβείαις, καὶ Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων Κύριε, Ἰησοῦ Παμβασιλεῦ, καὶ τῆς Κυησάσης σε Ἁγνῆς, κατοικτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα σοι.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἕκτον μέλισμα Νικόλαε προσδέχου.

Ἰωσήφ. Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ.

Ἐν Οὐρανοῖς κατοικῶν, χαρμονικῶς Πάτερ σοφὲ, ἐπὶ γῆς τῶν ἐν πίστει συμφώνως ἀνυμνούντων σε, πᾶσαν λύπην καρδίας πονηρὰν, διασκέδασον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κατὰ παθῶν βλαβερῶν, κατὰ ἐχθρῶν φθοροποιῶν, κατὰ πάσης τοῦ πλάνου κακίας, νῦν ἐνίσχυσον τοὺς τῇ σκέπῃ σου Πάτερ τῇ ἁγίᾳ Νικόλαε, πίστει προστρέχοντας.

Τραυματισθέντας ἡμᾶς, ὑπ' ἀοράτων τοξευτῶν, τῇ μοτώσει τῆς σῆς Νικόλαε, πρεσβείας περιποίησαι, ὅπως ὑγιῶς βηματίζωμεν, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδούς.

Θεοτοκίον.

Ὁ συνυπάρχων Πατρὶ, ὁ συναΐδιος Υἱὸς, ἐπ' ἐσχάτων βουληθεὶς, κατῴκησε τὴν Μήτραν σου, εἰς ἡμῶν Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς „ μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν „ σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ „ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάριον.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα ταῖς ὑμῶν, γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν, ἐπελεύσει φρικώδει, συντριβέντας πρὸς ζωὴν, καινοποιεῖ δι' ὑμῶν, τοὺς ἀνθρώπους, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Ἐν γνώσει Λόγε πλημμελῶν, ποίαν ἔξω συγγνώμην, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης; διὰ τοῦτό σοι βοῶ· διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, οἰκτειρόν με τὸν αὐτοκατάκριτον.

Οἱ μιμησάμενοι Χριστοῦ, τὰ σωτήρια Πάθη, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ χρόνια καὶ δεινὰ, ἰάσασθε ἰατροὶ, πεφυκότες ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Ἡμαρτηκότα με Χριστὲ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς σὲ Κυησάσης, ἐπιστρέψας ὡς Θεὸς, ἐλέησον, καὶ πυρὸς αἰωνίου Σῶτερ ἐλευθέρωσον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρᾳ, τὸν „ λογισμὸν ἑδράσας τῆς ψυχῆς μου, „ στερέωσον Κύριε. σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθὲ, „ καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάριον.

Νίκη σαφῶς κατὰ τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Νικόλαε παμμάκαρ, ὑφ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε, πορθουμένους χαλεπῶς, σαῖς προσευχαῖς ἀπολύτρωσαι.

Μέλη σαρκὸς νεκρώσας ἐγκρατείᾳ, πρὸς τὴν ζωὴν μετέβης τὴν ἀγήρω. ἣν καὶ ἡμᾶς πρέσβευε, ἀπολήψεσθαι Σοφὲ, χαρμονικῶς εὐφημοῦντάς σε.

Ἐπισκοπῶν ἡμᾶς ἐξ οὐρανίου περιοπῆς, μὴ παύσῃ Ἱεράρχα, ἀποσοβῶν ἅπαντα τὰ τοῦ βίου δυσχερῆ, σαῖς πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Τύσιν ἡμῖν Ἁγνὴ ἁμαρτημάτων, τὸν Λυτρωτὴν δοθῆναι ἐκδυσώπει, τὸν σκοτασμὸν Ἄχραντε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεὶ, ταῖς πρεσβείαις σκεδάζουσα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, „ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, „μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας κα„θαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάριον.

Τιμένες εὔδιοι, λιμένες ἄκλυστοι, γαληνόν με πρὸς ὅρμον ἀληθινῆς, μετανοίας σώσατε, ἁμαρτημάτων χαλεπῶν τρικυμίᾳ χειμαζόμενον.

Ψυχή μου στέναξον; ψυχή μου δάκρυσον, ταπεινή μου καρδία, τῷ Ἀγαθῷ, ὁλικῶς κολλήθητι, ὅπως μελλούσης σε φλογὸς, καὶ κολάσεως λυτρώσηται.

Σωτῆρα Κύριον, σωτῆρες πέλοντες, τῶν βροτῶν δυσωπεῖτε, ὅπως ἡμᾶς, σώσῃ ὡς φιλάνθρωπος, πειρατηρίων χαλεπῶν, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Ἄχραντε, Παρθένε Ἄμωμε, μετὰ τῶν Ἀποστόλων ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκεσίαν ποίησον, ὅπως ῥυσθείημεν δεινῶν, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ἄλλος. Ἀκήκοα Κύριε.

Τάτρευσον Ἅγιε, τὴν πληγωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πλάνου, ἀδιόρθωτον καρδίαν μου, ἱκετεύων τὸν Ἀγαθοδότην Θεὸν ἡμῶν.

Συνέτριψας ξόανα, τῆς ἀπωλείας, Χριστοῦ Θεράπον. ὅθεν πίστει ἱκετεύωσε, τοῦ νοός μου κάκιστα, ἰνδάλματα μείωσον.

Μυρίπνοος γέγονας, δικαιοσύνης ἔργοις θεόφρον, καὶ τῶν Μύρων κατεκόσμησας, τὴν καθέδραν, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Δέσποινα, εὐλογημένη Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, πάσης βλάβης, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Φῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν „ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ „καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε „Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν „πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάριον.

Ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς ζωὴν, διὰ στενωτάτης ἀγωγῆς, καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου σαφῶς ὁδεύσαντες, τὰς τρίβους τῆς ψυχῆς μου ἐξομαλίσατε.

Τύχνοι τῆς θείας ἀνατολῆς, ῥύσασθε ἐκ σκότους με παθῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητος, καὶ πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ ζάλης, καὶ κινδύνων, Χριστῇ Ἀπόστολοι.

Φόμοι τοῦ λόγου θεοειδεῖς, κύκλῳ με γραφῆναι τῆς ζωῆς, ἐκδυσωπεῖτε Ἀπόστολοι, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ χαλεπώτατον, ῥηγνῦντες τραμματεῖον, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ σωτηρία μου καὶ ἐλπὶς, σῷσόν με ἐλπίζοντα εἰς σὲ, πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, ταῖς πρὸς τὴν Δεσπότην σου παρακλήσεσι, τῶν θείων Μαθητῶν τε, μόνη Παρύμνητε.

Ἄλλος.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων.

Νυσταγμῷ ἀμελείας κρατούμενον, πρόθυμόν με ἀπέργασαι, ἱεραῖς, μεσιτείαις σου Νικόλαε.

Ἱησοῦν τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, Ἱεράρχα Νικόλαε, αἰωνίου κολάσεώς με ῥύσασθαι.

Κοσμικῶν με σκανδάλων διάσωσον, καὶ δαιμόνων κακώσεως, Ἱεράρχα Νικόλαε πρεσβείαις σου.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὁ τὸ εἶναι ἡμῖν παρεχόμενος, σοῦ τὴν Μήτραν κατῴκησε Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μοῦ βίου τὴν θάλασσαν ὀψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάριον.

Ὡς πλάκες θεόγραφοι, τὰς τοῦ Πνεύματος σαφῶς, νομοθεσίας Ἔνδοξοι, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐσχήκατε ἀψευδῶς, δι' ὧν τὸν ἐν γράμματι, κατηργήσατε νόμον, Κόσμον σώσαντες.

Ψυχὴ ἁμαρτάνουσα, συνηθείᾳ τε κακῇ, φρενοβλαβῶς δουλεύουσα, ἐπιστροφῇ ἐπίστρεψον, ὦ Θεῷ, Οἰκτίρμονι βόησον· διὰ τῶν Ἀποστόλων, Λόγε σῶσόν με.

Προβάτοις με σύνταξον, δεξιῶς ἐν τῇ φρικτῇ, ὦ φοβερᾷ ἐλεύσει σου, τῶν ἐκλεκτῶν προβάτων σου προσευχαῖς, τῶν θείων Κηρύκων σου, ὁ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων ἀμνὸς ἄκακος.

Θεοτοκίον.

Χορὸς ἱκετεύει σε, Ἀσωμάτων λειτουργῶν, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε· ἐκδυσώπει σε δῆμος τῶν Μαθητῶν· διὰ τῆς Τεκούσης σε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὰ ἐλέη σου.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Μῷ κήτει καταποθεὶς τῷ τῆς ἁμαρτίας, κραυγάζω σοι· ὡς τὸν Προφήτην, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάριον.

Λαμπτῆρά σε νοητὸν, ἔχουσα ἡ Κτίσις Νικόλαε, φωτίζεται ἀκτῖσι, τῶν ἀπείρων θαυμασίων σου.

Ἀνύστακτε πρεσβευτὰ, τῶν σοὶ προστρεχόντων Νικόλαε, ὕπνου χαλεπωτάτου, ῥᾳθυμίας με ἀπάλλαξον.

Ἐῤῥύσω πάλαι Σοφὲ, μέλλοντας ἀδίκως τεθνήξεσθαι. ὡσαύτως οὖν με ῥῦσαι, συμβαινόντων παραπτώσεων.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη Ἁγνὴ, Κεχαριτωμένη βοήθει μοι, ἀεὶ χειμαζομένῳ ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον, εἰργάσατο Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί. τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Μῷ ἀγκίστρῳ τῷ τοῦ λόγου, ἀνελκύσαντες βυθοῦ, τῆς πλάνης ἅπαντας, προσηγάγετε τῷ τυθέντι Λόγῳ δι' ἡμᾶς, Ἀπόστολοι, μέλποντες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μῷ φανέντι ὕλῃ σώματος, Ἀπόστολοι ἀμέσως ὁμιλήσαντες, ἐφωτίσθητε φωτοδότοις λάμψεσιν αὐτοῦ. διό με φωτίσατε βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μὸν Ποιμένα τὸν καλὸν ἐκδυσωπήσατε, εἰς ὄρη με πλανώμενον, παραβάσεως ἐκζητῆσαι, θεῖοι Μαθηταὶ, ὦ σῶσαι βοῶντα ἐμμελῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺν Προφήταις Ἀποστόλοις τε, ὦ Μάρτυσι Παρθένε, ὃν ἐκύησας, καθικετεύε λυτρωθῆναι πάντας τῶν δεινῶν, τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας αὐτῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων.

Ῥώμη Θεοῦ Παμμάκαρ, αἱρετιζόντων στίφος κατεπάτησας, καὶ τῆς τούτων ἀπάτης, τὸ ποίμνιον διέσωσας.

Ὁ ἐποφθεὶς τοῖς πλωτῆρσι, ὦ τὴν πόλιν σου θρέψας κινδυνεύουσαν, ψυχοφθόρου λιμοῦ με, εὐχαῖς σου Πάτερ λύτρωσαι.

Στήριξον Πάτερ εὐχαῖς σου, τοὺς σὲ προσκαλουμένους εἰς βοήθειαν, κατευνάζων δαιμόνων, τὸ πονηρὸν κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων ἀνθρώπων, Ἁγία Θεοτόκε, τῆς δουλείας με, τῶν πα-

θῶν σαῖς πρεσβείαις, τελείως ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπή-
„γασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
„ξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ
„βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
„τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Χερσωθείσας καρδίας κατενεώσατε, τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου ἐγκατασπείραντες, δόγμα τὸ σεπτὸν, στάχυν ἑκατοστεύοντα, τοὺς διασῳθέντας ἐδρέψασθε Θεόπται.

Πρεσβειῶν τῇ δρεπάνῃ ἐπικαθάρατε, τὰ ζιζάνια πάντα τῆς διανοίας μου, θεῖοι γεωργοὶ, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅπως σωτηρίας, καρποφορήσω στάχυν.

Ποῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν κατακοιμήσαντες, ἐκοιμήθητε ὕπνον, Δικαίοις πρέποντα, ἄγρυπνοι ἡμῶν πρεσβευταὶ χρηματίσαντες, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ποῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαί με Κύριε, Προφητῶν καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, καὶ τῆς ἐν Γαστρὶ χωρησάσης ἀῤῥήτως σου, Κόρης ἀπειράνδρου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Οἱ Ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ
„Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν Τρισά-
„γιον ὕμνον ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε ὑμ-
„νεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ἐν ὕψει πολιτείας φαεινοτάτης, ἀναδραμεῖν, ὥσπερ γνώριμος, τῇ Οἰκουμένῃ θαυματουργίαις, θεοφόρε ποικίλαις, φωτίζων τοὺς σκότει Νικόλαε.

Χαρίτωσον ἐνθέως ἐπαγρυπνοῦντας, τοὺς σὲ τιμῶντας Νικόλαε. κατακοίμησον τὴν κακίον ἐχθραινόντων ἀνθρώπων, ἡμῖν ἐπεμβαινόντων Νικόλαε.

Ὁπάσης τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου, σθένει συντρίψας τοῦ Πνεύματος, ἐκ τούτων ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις, κυβερνῶν τὴν ζωήν μου, θεόφρον Ἱεράρχου Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε Θεοκυῆτορ, δι' ἧς ἀρὰ ἀπεστείρωται. καὶ εὐλογία πᾶσιν ἐπῆλθε, τοῖς εἰδόσι σε μόνην Μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄνανδρον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν
„οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ
„τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη
„βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν με-
„γαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρα-
„τιαῖς σε μεγαλύνομεν. Τροπάριον.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, καὶ τὸ θνητὸν ἑνώσει ἀσυγκρίτῳ θεώσαντα, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον κηρύξαντες, πάντας ἀθέου πλάνης ἠλευθερώσατε. ὅθεν μακαρίζεσθε ἀεὶ, θεῖοι Ἀπόστολοι.

Χριστοῦ τὸ Πάθος ἐξεικονίζοντες, διὰ παθῶν τοῦ σώματος ποικίλων Ἀπόστολοι, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη νεκρώσατε, καὶ τὴν ἐξασθενοῦσαν, καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ νενεκρωμένην μου ψυχὴν, ζωοποιήσατε.

Ὁδὸς γενοῦμοι καθοδηγοῦσά με, πρὸς ἀπλανῆ ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου φιλάνθρωπε, ἁμαρτίας πεσόντι εἰς βάραθρα, καὶ περιπλανωμένῳ, καὶ ἀποκλίναντι, ἐπὶ τὰ ὁδοὺς τὰς πονηρὰς, καὶ κινδυνεύοντι.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξουσιῶν, Δυνάμεις καὶ Ἀρχαὶ Κυριότητες, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι Χριστὲ, δῆμος τῶν Ἀποστόλων σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, μόνε δυσωποῦσι Βασιλεῦ, σῷσον τοὺς δούλους σου.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἡ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη,
„καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον,
„Παρθένε, σῴζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάριον.

Ἱερέων καλλονὴ, θαυμάτων βρύσις, ἐκδυσώπει Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν ἡμᾶς ἄφεσιν.

Ὡσ-

Digitized by Google

Ὥσπερ Πάλαι τοὺς δεσμώτας ἐλυτρώσω, τοῦ θανάτου· οὕτως ἡμᾶς λύτρωσαι, πειρατηρίων τοῦ βίου Νικόλαε.

Σὺ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας τεθαμμένος, μύρα βρύεις, πάντοτε Νικόλαε, τὴν δυσωδίαν τῶν παθῶν διώκοντα.

Ἡ τοῦ Κτίστου παρουσία ἐπὶ θύραις, μὴ ἀμέλει ψυχὴ, ἀλλὰ βόησον, ταῖς Νικολάου Χριστὲ, εὐχαῖς σῷσόν με.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, τῆς καρδίας μου τὰς κόρας, ἀβλεπτούσας, Πανύμνητε φώτισον, ἵνα ὑμνῶ σε, διὰ σοῦ σῳζόμενος.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστὲ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβόων· Διδάσκαλε σῷσον ἡμᾶς ἀπολλύμεθα. καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν· φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Κύριε οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων· καὶ τῇ μὲν τέχνῃ τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν· τῇ δὲ πίστει τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου· ὧν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἁγίους ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἁγίας ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἀγαλλιάσθε καὶ εὐφραίνεσθε, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ. ἀλλ' αὐτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθεσθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἁγνὴ, Παρθένε Θεομῆτορ Σεμνὴ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, ὡς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Ε'. Οἱ Μακαρισμοί.

Μηνύσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῷσόν με, εἷς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὡς νεφέλαι, ἐπωμβρίσατε τὸ ὕδωρ ἐν τῷ Κόσμῳ τῆς ἐνθέου γνώσεως, πεφωτισμένοι, Κυρίου Ἀπόστολοι.

Ὡς ἀκτῖνες μυστικαὶ διαδραμόντες, εἰς τὸν Κόσμον, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, ἀνθρώπων γένος πίστει ἐφωτίσατε.

Μαρτυρικόν.

Νῶν βασάνων τῷ πυρὶ προσομιλοῦντες, θείαν δρόσον ὑμᾶς ἀναψύχουσαν, παρὰ Κυρίου ἐδέξασθε Μάρτυρες.

Δόξα.

Μὴν Ἁγίαν καὶ Σεπτὴν πιστοὶ Τριάδα, προσκυνοῦντες, συμφώνως βοήσωμεν· τῶν Ἀποστόλων λιταῖς σῷσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, Πατρὶ τὸν Συναίαρχον· αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾱ. προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Πλ. Β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μακρόθυμε φιλάνθρωπε, Θεέ μου Πολυέλεε, καὶ οἰκτίρμον, πῶς ὑπηνέγκας σφαγὴν, καὶ νέκρωσιν ἐν Ξύλῳ, ὑπὲρ ἀνθρώπων γένος; δοξολογοῦμέν σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ῥαπίσματα ὑπηνέγκας, καὶ Σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος Ζωοδότης, καὶ πάντα φέρεις Ὑπεράγαθε.

Ἀνῆλθες ὁ Ποιμὴν ἐν Σταυρῷ, καὶ ἔτεινας τὰς χεῖρας βοῶν· δεῦτε πρὸς με, καὶ φωτίσθητε βροτοὶ, οἱ πλάνῃ σκοτισθέντες. ἐγὼ γὰρ φῶς ὑπάρχω. δόξα σοι μόνε φωτοπάροχε.

Ἑτέρα ᾱ. προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Κατακαμπτομένην δυσφορωτάτῳ, βαρεῖ τὴν ψυχήν μου, τῷ τῶν πταισμάτων, καὶ κατασυγκύπτουσαν, ἀνόρθωσον Παρθένε. Σὺ γὰρ τὸν τοὺς κατερραγμένους ἀνορ-

ἀνορθῶντα Σωτῆρα, ἔχεις παῤῥησίαν ἀκόλουτον μητρικὴν παῤῥησίαν. ἐ διαῤῥῆξον σὴ μεσιτείᾳ, τῆς ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν κατεγνωσμένον ταῖς ἁμαρτίαις, ἐ ἐντιλωμένον ταῖς ἀνομίαις, τὸν καταφρονήσαντα θείων σου προσταγμάτων, ἴδε ἐ μὴ με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τῶν σῶν προσώπων σὺ γὰρ ὑπάρχεις Θεοτόκε, ἐλπίς μου καὶ προστασία. διὸ πρόχες μου ταῖς ἱκεσίαις, ἀπὸ πάσης με κηλῖδος καθάρισον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἄνοιξόν μοι θύραν τῆς μετανοίας. βόᾳ μοι Παναγία, πηγὴν δακρύων, παράσχου κατάνυξιν, καὶ σώφρονα καρδίαν. σὲ γὰρ βεβαίαν προστασίαν ἐπιχειρήσομαι μόνῃ. πᾶσαν ἐπὶ σὲ προσδοκίαν. σὺ ἐμὴν ἀναφέρω. μὴ ἀπώσῃ με κατηχημένον, ἀλλὰ προσδέξαι, ἐ διάσωσον ἀνάξιόν σου, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, ἐ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τετράδος ἀνέσπερος Χειρέ.

Ὁρῶσά σε ἡ Παναγὸς, ἐν ξύλῳ καθηλούμενον, ἀμέβοα· ὦ Τίέ μου ἐ Θεέ. τί τὸ παράδοξόν σου, ἐ ἄκουσμα τὸ ξένον, ὃ ὑπομένεις διὰ οἶκτον πολύν;

Εἰς τὸν Στιχ. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ ἐ ἀντίλυτρις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου. ἐ ἐπ' ἀυτῷ πεποιθότες, ἀεὶ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε Παράδεισον, ἤνοιξε τῷ γένει τῷ ἀνθρώπων. ἐ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ἐντολῆς σου· τῇ ἀυτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, ἐ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τετράδος ἀνέσπερος Χειρέ.

Ἤρισατο τῷ Ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῆς Σταυρώσεως, ἡ Παρθένος σὺν Παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα· οἴμοι πῶς πάσχεις παντῶν, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ ἁ. Στιχολογία Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος Πλ. δ'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον. ἴδὲ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, ἐ ξύλῳ σωτηρίας ὑμνοῦμεν, τῇ δὲ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον, Χριστὲ τοῦ Σταυρῷ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τῆς γῆς τὰ τοῦ Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, ἐ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, ἐ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή.

Ἤμην ἄμωμος Ἀμνὰς, Θεοτόκε Παρθένε, τὸν δι' αἵματων σου ἀγνῶν σαρκωθέντα ὁρῶσα, χρεμάμενον ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς· Τίέ μου ἀφείκακε, ὑμνῶ σε τῷ φοβητῷ πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Μετὰ τὸν β'. Πλ. Κδ. Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασαι· ἐν ἀυτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀθετήσασιν ἐν ἁμαρτίαις, δι' ἀυτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε κατέχεισαι σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ τῷ ζωῇ τῷ ἁπάντων· οἱ τῷ ἐρυθρᾷ ῥάβδῳ πελάσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν· ἐ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, ἐ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή.

Παρειστήκειν τῷ Σταυρῷ, ἡ Παρθένος ἐ Μήτηρ, τὸν ἀπὸ πάθους δι' ἀυτὸν ὑπερμόνως παρακαθήμενος, ἐκραύγαζε δακρύουσα μητρικῶς· ὃ φέρω σε νεκρὸν κρεμάμενον ὁρᾶν; πρόσω τὸν παρέχομαι, τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ Τίέ ἐ Θεέ μου.

Μετ-

Μετὰ τὴν γ'. ἀλλ. Καθίσματα.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Σταυρὲ δαιμόνων ἐλατὴρ, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ἰσχὺς καὶ φύλαξ τῶν Πιστῶν, Βασιλέων τὸ νῖκος τὸ καύχημα τῶν ὀρθοδόξων ἀληθῶς, τὸ στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος, καὶ φρουρὸς, Ξύλον εὐλογημένον.

Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διὰ παντός. οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν ἀεὶ, ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Κανὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροτ. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Πάθος τὸ σεπτὸν αἰνέσω τοῦ Δεσπότου.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

„Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα „πάλαι, διώκτην Τύραννον, ὑπὸ „γῆν ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖ„δες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυ„ρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάριον.

Πάθει σου τιμίῳ, τὴν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος. διὸ τιμῶντές σε φόβῳ, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζομεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αἵματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων χύσιν ἀνέστειλας, καὶ ἀπεκάθηρας ῥύπου κακίας τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε. διό περ δοξάζομεν, σῳζόμενοι τὸ κράτος σου. Μαρτυρικά.

Θῆρας αἱμοβόρους, ἐνίκησεν ὄντως ἡ ἀξιέπαινος, Μαρτύρων ἔνστασις, πυρὸς ὑπέταξε φύσιν, δροσισμῷ ἐνθέου χάριτος· καὶ σφοδρὸν κλυδώνιον, πολυθείας ἔπαυσε.

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων, ὀμβρήματα πλάνης ἀποξηράναντες, ὄμβρους ἰάσεων ἀποχετεύετε Κόσμῳ, καὶ φλογμὸν παθῶν διώκετε, ἀθείας Μάρτυρες, ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε. Σταυροθεοτοκίον.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, ὡραῖον ἐν κάλλει, οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἡ Ἀπειρόγαμος καταμοῦσά σε Κόρη, τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεόν.

Οὗ ἡ ἀκροτ. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ἄχραντε Παρθένε, Κεχαριτωμένη Μαρία ἔνδοξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τοὺς ὑμνητάς σου ἐνθέως, θείαις χάρισι χαρίτωσον· ὅπως χαριστήριον, ᾠδήν σοι ἀναπέμψωμεν.

Βαβαὶ Θεομῆτορ, τῶν σῶν Μυστηρίων. τῶν ποιημάτων γὰρ ἐδείχθης Δέσποινα· ὃν οὐ τολμᾷ ἀτενίσαι, τῶν Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα. διό σε μακαρίζομεν.

Τένος βροτῶν ἅπαν, φθορᾷ τοῦ θανάτου καταδεδίκασται, τῇ τῆς Προμήτορος, ἀπογεύσει τοῦ ξύλου. διὰ σοῦ δὲ ἀνακέκληται, ὡς ζωὴν τεκούσης σου, Ἁγνὴ τὴν ἀδιάφθορον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶ„σαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις, κα„τιδοῦσα ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θαμ„βητικῶς συνείχετο. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, „πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν Ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, καταμοῶν ὁ Ἥλιος, συνεσκοτίζετο, πάντων φωτισμὸν γινώσκων σε.

Μέτρωταί σου τοῖς ἥλοις, Μακρόθυμε, ὁ Παραδείσῳ πάλαι, τρώσας Ἀδὰμ κακοῦργος, καὶ πληγωθεὶς, ἀνιάτρευτος εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε, πιστοὶ δὲ εὕρομεν, πάντων τῶν τραυμάτων ἴασιν.

Μαρτυρικόν.

Ὅτε χορὸς Ἀγγέλων, ἑώρακε Μαρτύρων τὰς ἀγέλας, ὑπὲρ Ἀμνοῦ τυθέντος, συγκοπτομένας ἐθαύμαζε, πῶς δυσμενεῖς οἱ ἔνυλοι, αὐλοὺς ἔτρεπον, νίκης στέφος κομιζόμενοι.

Ἐθένας ἐνδεδυμένοι, οἱ Ἅγιοι τοῦ ἐν ἰσχύϊ μόνου, τὰ πάντα δυναμοῦντος, τῷ δυσμενεῖ συνεπλέκοντο, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνίσχυρον, ἐπάτουν δύναμιν, στέφος ἐκ Θεοῦ δεχόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Εὐ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑπεραγία Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες· τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Δόλῳ με δελεάσας, θεώσεως ἐχθρὸς τῷ πόθῳ πάλαι, ἐξ Ἐδὲμ Θεομῆτορ, εἰς γῆν ἑρπύσας συνέτριψεν. ἀλλ' ὁ Χριστὸς οἰκτείρας με, τῆς Νηδύος σου, σάρκα προσλαβὼν ἀνέπλασε.

Ἐλύθη ἡ τῆς κατάρας, τῆς ἔκπαλαι ἡ δίκη Θεομῆτορ, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ. ἐπιφανεὶς γάρ σοι Κύριος, πᾶσιν ἀφθόνως ἔβλυσεν, ὡς ὑπεράγαθος, πᾶσαν εὐλογίαν Πάναγνε.

Ζωῆς ὡράθης Πύλη, Προφήτῃ πρὶν Ἰεζεκιὴλ Κόρη, ἣν ὁ Κύριος μόνος σεσαρκωμένος διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην πάλιν σε, Ἁγνὴ τετήρηκεν, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὁ Ὕψιστος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, „ προσρῶν Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς „ ἔβοα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος „ Ἀγαθὲ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἅδῃ, ὡς „ Παντοδύναμος.

Τροπάριον.

Ἐκτεταμένης χειρὸς Κύριε, ἀκρατὲς ἀναιρῶν, πρὸς τὴν τοῦ ξύλου γεῦσιν, νεκροὺς ἐν Ξύλῳ τέθυσαι σῶσαι βουληθεὶς, ἐκ πλευρᾶς δ' ἀποστάζεις, δεσμώταις ἄφεσιν.

Παθεῖν ἠνέσχου Ὑπεράγαθε, ὅπως λύσῃς ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀλογίας, χολῆς ἐγεύσω, βρύων μοι θεῖον γλυκασμὸν, ἐνεκρώθης ζωήν μοι, παρέχων Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγαπήσεως, ἐν ψυχῇ λογικῇ, προσφέροντες τὴν φλόγα, παρανομούντων ἔσβεσαν, καὶ φωτιστικαὶ οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, λαμπάδες ὤφθησαν.

Οἱ θεῖοι φίλοι τοῦ Παντάνακτος, σαρκικῆς ἑαυτοὺς, χωρίσαντες φιλίας, πρὸς ἅπασαν ἐχώρησαν, βάσανον στερρῶς, καὶ νικήσαντες, δόξῃ ἐστεφανώθησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκτός σε πάθους ἀπεκύησα, καὶ πῶς βλέπω σε νῦν, Πάθει προσομιλοῦντα; πῶς φέρεις τοῦτο ἔκραζεν, ἄναρχε Υἱὲ, ἡ Παρθένος; δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἠκλεκτήτε καὶ ὑπέρτιμος, ἐκ πασῶν γενεῶν, ἀναφανεῖσα μόνη, ἡ ἀρεταῖς ἐκλάμψασα, Ἄχραντε Σεμνὴ, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας, αἴγλῃ σου λάμπρυνον.

Θεὸν σαρκὶ Παρθένε τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου Σεμνὴ, αἱμάτων Θεομῆτορ, Σωτῆρα τὸν λυτρούμενον πάντας ἐκ δεινῶν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Κόρη Θεοχαρίτωτε.

Τερουργεῖ τῷ θείῳ Τόκῳ σου, Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ τῶν Αὐλῶν φύσις, καὶ τῶν βροτῶν τὸ σύστημα πόθῳ σε ὑμνεῖ, ἀλλὰ σῇ τῇ ἐλλάμψει, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγ- „ χνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, „ κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι Παθῶν „ ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ, „ τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Νεκρὸς ὁρᾶσαι ἐπὶ τοῦ Κρανίου, ὁ νεκρώσας τὸν Ἅδην, τῷ Πάθει τῆς σαρκός σου, καὶ εἶδος Χριστὲ, οὐδὲ κάλλος σὺ εἶχες κρεμάμενος, καλλωπίσαι με θέλων ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀδὰμ

Digitized by Google

Ἀδὰμ τοῦ πρώτου, ἐξηλῶσαι θέλων, ἐμπαθεῖς διαθέσεις, τοῖς ἥλοις προσηλοῦσαι, καὶ λόγχῃ τρωθεὶς, τὴν φλογίνην ῥομφαίαν κωλύεις Χριστὲ, μὴ κωλύειν τὴν εἴσοδον τοῖς δούλοις σου.

Μαρτυρικά.

Ἰχμηλατοῦντες Πάθη τοῦ Δεσπότου, οἱ χοροὶ τῶν Μαρτύρων, ἐν ξύλῳ προσηλοῦνται, καὶ χεῖρας ὁμοῦ ἀφαιροῦνται, καὶ πόδας πρὸς τρίβον σεπτοῦ, Μαρτυρίου ἐνθέως εὐθυνούμενοι.

Νοὶ τελείῳ νοῦν τὸν ἀλαζόνα, ἐπειρόμενον θράσος, καθείλετε τελείως, ταπεινωθέντες, ἐν μιμήσει τοῦ πάντας ὑψώσαντος, ταπεινώσαι καρδίας, Χριστομάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκ ῥίζης Κόρη, Ἰεσσαὶ βλαστάνεις, καὶ ὡς ἄνθος προσφέρεις, τὸν φυτουργὸν τοῦ Κόσμου, παραφυάδας ξηράναντα, θείῳ φυτῷ τοῦ Σταυροῦ, ὃν σαρκὶ κατεδέξατο.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

Θεοφανείας σου Χριστέ.

Κλίμαξ φανεῖσα τυπικῶς, τῷ Ἰακὼβ, πρὸς ὕψος ἐπηρμένη, τοῦ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπέφηνε τοκετοῦ τὸ ὄντως ἐξαίσιον· διὰ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς ἡμῖν, ὡμίλησε συγκαταβάσει τῇ θείᾳ, καὶ τὴν ζωὴν παρέσχε βροτοῖς.

Ἀπελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς μητρικῆς λύπης Θεοκυήτορ, θυμηδίας ἔμπλεοι γεγόναμεν, εὐφροσύνην πᾶσι κυήσασα, καὶ παγκοσμίον χαρμονήν. διὸ Πανύμνητε, τοὺς σοὺς ὑμνολόγους κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον.

Μυσταγωγούμενος τὴν σὴν, θεοπτικῶς ὁ Μωϋσῆς εἰκόνα, προεώρα βάτον ἀκατάφλεκτον, τῷ πυρὶ Παρθένε Πανάμωμε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Πλαστουργὸς οἰκῶν, οὐκ ἔφλεξέ σε τὴν ἀνωτέραν, ἁπάντων τῶν ποιημάτων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς. σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος, καὶ Ταφῆ „δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ· οἱ „φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλαιον αὐτοῖς ἐγκατελίπατε.

Τροπάριον.

Ἐναλλάττων χεῖρας, προετύπου, πάλαι Σταυρὸν ὁ Ἰακὼβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας· ὅθεν Ὕψιστε, ἐν τούτῳ βαίνων, ἀρᾶς τῆς πάλαι λύεις τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πηγάζεις νῦν τὴν εὐλογίαν, τοῖς εὐλογοῦσί σε μόνε εὐλογητὲ, καὶ δημιουργὲ καὶ ὑπεράγαθε.

Σοῦ τὸ πάθος προτυπῶν ὁ μέγας, Λόγε Μωϋσῆς ἀνυψοῖ, χαλκοῦν τὸν ἔφιν πάλαι, ἐξαιρούμενον τοὺς καθορῶντας, τοῦ ἰοβόλου δήγματος τῶν ὄφεων. καὶ γὰρ Δέσποτα, σοῦ σταυρωθέντος, βλάβης τοῦ ὄφεως ἅπαντες οἱ πιστοὶ, τοῦ θεοστυγοῦς ἀπελυτρώθημεν.

Μαρτυρικόν.

Ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, οἱ θεῖοι, πάλαι καὶ σεπτοὶ Ἀθληταὶ, διέκειντο ἀθλοῦντες, προορώμενοι τὰς ἀντιδόσεις, τὰς αἰωνίους καὶ τὴν ἀγαλλίασιν. ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστὲ Οἰκτίρμων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε λυτρώσαι πειρασμῶν, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ περιστάσεων.

Τοὺς χειμάῤῥους ἔπαυσαν τῆς πλάνης, ῥείθροις αἱμάτων οἱ σεπτοὶ, καὶ θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ πηγαὶ πιστοῖς θεογνωσίας βλύζουσαι, ὕδωρ ὄντως ἀνεδείχθησαν. ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὄμβρησον ἄφεσιν ἅπασι, καὶ ζωὴν, καὶ τὸν ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ποιμένα πρῶτον καὶ Δεσπότην, Ξύλῳ ὁρῶσα ἡ Ἀμνὰς, ἐναπηωρημένον, θρηνῳδοῦσα μητρικῶς ἐβόα· τί τοῦτο Τέκνον, τὸ καινὸν Μυστήριον; πῶς Ἀθάνατος τὸ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, θάνατον δέδεξαι; τοὺς βροτοὺς, θέλων ἐκ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νομικοί σε τύποι Θεοτόκε, καὶ αἱ προῤῥήσεις σαφῶς τῶν Προφητῶν, ἐδήλουν

λῳ τεχομένῳ, τὸν τοῦ Κόσμου ῥύσιν, καὶ ἀνεργέτιν ἁπάσης τῆς Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ἀνεργετήσαντα, τῇς πίστεως καὶ σοφίᾳ, Δέσποινα Ἁγνὴ, δοξολογοῦντάς σε.

Σωσθέντας πάλαι ἐξ ἀπάτης, τῷ ἀνθρωποκτόνῳ ἐχθρῷ, Θεοῦ τὸς Πρωτοπλάστους, τῇς ψυφῆς τῷ Παραδείσου, μόνη Θεογεννῆτορ, αἰτίᾳ ἐπανήγαγες, πρὸς Παράδεισον ἀποτεκοῦσα, Σωτῆρα Κύριον, Σταυρωσιμ καὶ Ταφὴν, θείᾳ δόξῃ ὑπομείναντα.

Οὐ βουλήσει θείᾳ, καὶ δυνάμει, δημιουργήσαντα ἐαυτῷ, τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων, σαρκωσάμενος Ἁγνὴ, προῆλθεν ἐκ σοῦ μηδύος, ὁ Θεὸς ὁ Ἄνθρωπος, καὶ τὸς ἐν σκότει τῇς ἀγνοίας, τὸ πρὶν ὑπάρχοντας, λάμψει θείκῇ, Δέσποινα Ἁγνὴ, φαιδρῶς καταυγάσας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸ φράξον θαῦμα, ὁ ἐν Καμίνῳ ἐ„ σάμενος, τοὺς ὁσίους Παῖδας σὺν „ φλογὶ, ἐν τάφῳ μεκρὸς ἄπνους κατα„ τίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῇ μελῳ„ δήσαντι· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ὅτε Σταυρῷ σε, δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε, θεωρῶσα ἔφριξεν ἡ γῆ. Ἥλιος τὸ φῶς τὸ ἴδιον ἔπαυσε, καὶ οἱ ἐν σκότει φῶς εἶδον μελῳδοῦντες· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑβρίσθη ὑπέρτατος, καλάμῳ Σῶτερ τυπτόμενος, καὶ ἀκάνθαις εἶτα βασιλεὺς, βλήθεις Χερσὶ ὁ Θεὸς σεφόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῇ μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Δεσμεῖσθε πᾶσαν, τῇ διαβόλῳ Παράφημοι, τῷ ἀπάτῃ λύοντες σαφῶς, φέρετε ποινὰς καὶ θανάτου ἄδικον, ζωῇ ποθοῦντες τῷ ἄνω, καὶ βοῶντες· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἕστητε μέσον φλογὸς, παράφημοι Μάρτυρες, τῷ ἀπάτῃ φλέγοντες σαφῶς, καὶ τῷ δροσισμῷ τῆς ἐμθέου χάριτος, μὴ φλογισθέντες, βοᾶτε μελῳδοῦντες· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶσαι θέλων, ὁ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, καὶ ὁρῶσα ἄμαρχε Τέκνον, λύτρωσαι τὴν ψυχήν μου κατανυσσομένην· ἐμὲ γὰρ παρέχων ζωὴν τοῖς μελῳδοῦσι. Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ποιοικιλμένῳ, σὲ κεκτημένῳ διάχρυσον, Θεομῆτορ κόσμου ὑπερπῆ, ἔσερξεν ὁ σὸς Υἱὸς τε καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ βοώντων· ὁ καρπός σου Ἁγνὴ, εὐλογημένος.

Ὁδὸν ἐν μέσῳ, τῶν ἀκανθῶν εὗρεν, Ἄχραντε ὁ Δεσπότης, ἔπλησεν ἡμᾶς ὁσμῆς σου τερπνοτάτης, χαρίτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς ἐκβοῶντάς σου τὴν ἐν κόσμῳ ταφήν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Σύμβολα πάντες, θεῖοι Προφῆται θεώ„ μενοι, τῆς σῆς θείας Τόκου εὐκλεοῦς, ἐβόων Ἀγνὴ ὁ Θεὸς ἀνθρώπων, ἐκ Παρθένου τῷ σῶσαι τοὺς βοῶντας· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐλθὼν φρίττων Οὐρανὲ, καὶ σαλεύθη„ τωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδὼν γὰρ „ ἐν μερόῃς λογίζεται, ὁ ἐν Ὑψίστοις οἰ„ κῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὅν „ Πῶδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, „ Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ„ νας. Τροπάριον.

Πίνεις ποτήριον Χερσὶ, ὃ ἐπεθύμησας διὰ Πάθους τοῦ Σταυροῦ, πηγάς μοι προχέων ἀφέσεως, ἐκ ζωηφόρου πλευρᾶς, τῷ διὰ πλευρᾶς θανατωθέντι ὑμῶν σε ἀναμέλποντι· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε ἄνομος λαὸς, μέσον κατέκρινε σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, ἀνόμως, Ζωοδότα Κύριε, ἐσκοτίσθη ἡ γῆ, καὶ πάντες ἀνεμέλπομεν σε φόβῳ· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικά.

Ἅγιος εἶ τῷ Θεῷ, ὑμῶν ὁ θάνατος ἐπεφάνη Ἀθληταί· πολλοῖς γὰρ ὁμιλοῦντες πάθεσι, Παθῶν ἀπείρῳ κεκμηκότες, βοῶντες ἐδέχθητε ἐμφρόνως· οἱ Παῖδες ἀλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀμνήμονες, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅρτως ἐ σαρκικὰ ὑμῶν, τὰ ὅπλα Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, ἐλπὶς δὲ, πίστις, καὶ ἀλήθεια. δι' ὧν τυχόντες Θεοῦ, Ἀγγέλων χοροῖς συναριθμεῖσθε, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς ἀλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς ἄναρχε Υἱὲ, φέρας ἐμπτύσματα, ἐ ὀνείδη καὶ Σταυρὸν, καλάμῳ παικτικῶς τυπτόμενος, ὁ Θεοτόκος ἐβόα· δοξάζω σὴν σὴν μακροθυμίαν· οἱ Παῖδες ἀλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀμνημονοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὦ θεολήπτωρ Δανιὴλ, σὺ προεθέασαι, ἀλατόμητον ὄρος· ἐκ σοῦ γὰρ Κόρη, λίθος τέτμηται Χριστὸς, ὁ μόνος Θεὸς Παρθένε, ἅμα καὶ ἄνθρωπος· οὗ Παῖδες ἀλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀμνημονεῖτε, Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνοις τὸν Τόκον σου Ἀγνὴ, οἱ δοξάζουσι οἱ τῆς ἄνω Στρατηγοὶ, καὶ σὲ δὲ Κόρη Ἀειπάρθενε, χαρμονικῶς σὺν ἡμῖν, ὡς Θεομήτορα ἀνυμνοῦσιν· ἡμῶν Παῖδες ἀλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀμνημονοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεύγουσι σὺ ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ φρονοῦντας μόνῃ, Θεοτόκῳ ἀληθῶς Μαρία, φωταυγεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννήτορ Ἀγνὴ· φωτὸς γὰρ σκιὴν ὤφθης Παρθένε, τοῖς πίστει σοι βοῶσι· χαῖρε ἀλογουμένη, ἐ δεδοξασμένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴ παύσῃ με Μῆτερ, καθορῶσα „ ἐν Ταφῳ, ὃν ἐν Γαστρὶ ἄνευ σπο„ ρᾶς, σωματωθέντα Τόκε· ἀναστήσομαι γὰρ „ καὶ δοξασθήσομαι, ἐ ὑψώσω σε πίστει „ ἀπαύστως ὡς Θεὸς, τοὺς ἐν πίστει ἐ „ πόθῳ σε μεγαλύνοντας.

Τροπάριον.

Τὰ τὸν βρώσει φθαρέντα, ἐνδύσας ξύλῳ, σῶσον Σωτὴρ, ὡς Ἀγαθὸς, λυτρούμενος φθορᾶς, σταυρωθεὶς σαρκὶ, θανατωθήναί τε κατεδέξω· ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως Ἰησοῦ, τὴν πολλὴν σου ἀσωτίαν, ἐ δωρεάν σου.

Ὡς πῶς ὑπέστης ὀδύνας, ὁ Σταυρῷ ἥλωμένος, ἢ ὄξει ἐ χολῇ πόμενος, ἢ ἀθανάτῳ χαλάμῳ, ἐξαίρωμέ σε Σωτήρ· πῶς ἀκάνθας ἔφθασας, ἐπαμέκαυσας ἢ παθῶν τὰς ἀκάνθας· πῶς ὄξος ποτισθείς, ἀφροσύνης κρατῆρα ἡμῖν ἐκέρασας.

Μαρτυρικά.

Ἑκουσιοχωρήμονοι πάντες, καὶ ἀρνησάμενοι ὁμιλοῦντες, ἐ μελῳδοῦσι οἱ Ἀθληταί, τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ στόχοις ἀνηλεῶς κατατειρόμενοι, ἐ βορὰ τοῖς θηρίοις δεδόμενοι, Χριστὸν, τὸν ἀπάντων Δεσπότην οὐκ ἐξηρνήσαντο.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, πλειοτέρως ἐκλάμπει· ἢ Ἀθλητῶν ἡ πανφανὴς, ἐ εὐσημος μνήμη, ἐ ψυχὰς εὐσεβῶν φωτίζει πάντοτε, ἐ διώκει τὸ σκότος παθῶν ἐ πάσης, καὶ δαιμόνων σκεδάζει ζόφον βαθύτατον.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, ἐ κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ῥυσάμενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ, Ἄχραντε Δέσποινα, καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου ὑψούμενον Σταυρῷ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῶν αἰωνίου, ἐ ζωῆς ἀμεθέκτου, ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ, πρόξενος Ἀγνὴ, τὸν Σωτῆρα πάντων κυοφορήσασα, τῆς γῆς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον σαφῶς ἀφελόντα, ἐ πᾶσι χαρὰν βραβεύσαντα.

Ψάλλων Δαβὶδ σὸς Προπάτωρ, κιβωτὸν σε προέφη, συμβολικῶς, ἐ θείᾳ

Μάν-

Μάνμα χρυσῶ, γάμμον Μωϋσῆς, Θεοτόκον· μόνη γὰρ ἐχώρησας, τὸν ἐν κόλποις πατρῴοις ὑπάρχοντα ἀεὶ, Θεοτόκε. διό σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα, πάσης Κτίσεως πέλεις· τὸν γὰρ Θεὸν τῶν ἁπάντων ἐκύησας σαρκί· διό σε προσάτιν ἔχομεν ἀπαύστοιμα, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τεῖχος ὀχυρὸν, διὰ σῦ σωτηρίας ἐπιτυχεῖν ἐλπίζοντες.

Εἰς τὴν ἡ. τῶν Αἴνων, ἡ. Σταυρώσιμα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ προσηλούμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὴν αὐτοῦ μεθοδείαν καὶ ἔφοδον· ὡς γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσαγαγόντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει, Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπάγω μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ μετέκρωμαι, καὶ ἐν Τάφῳ κατετέθην ὡς θνητός· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐν δόξῃ, Μήτηρ Ἀγνὴ Παρθένε, πάλιν ἀνίσταμαι τριήμερος.

Τῇ Παρασκευῇ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὑφαπλώσας τὰς παλάμας ἐπὶ ξύλου, ἀνεκαλέσω τὸν Ἐθνην ὑμνοῦντά σε, τὴν ἀνομίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Προσηλώθης ἑκουσίως ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰ κέντρα, Χριστὲ, τῆς ἀλάστορος, τῇ σῇ δυνάμει, τελείως ἐξήλειψας.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς βασάνοις ἐμπεφυκότες Ἀθλοφόροι, Παραδείσου τρυφῆς ἠξιώθητε, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἀπαύστως δεόμενοι.

Δόξα.

Ἀπὸ πάσης θλίψεως ἡμᾶς βασάνου, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, τὸ σωζόμενον, Πνεῦμα, τοὺς δούλους σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσά σε Σταυρῷ ἐφηπλωμένον, ἡ Παρθένος δακρύουσα ἔκραζεν· ἐν ταῖς πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, Κύριε ἐκέκραξα; ἡ. προσόμοια Δεσποτικά.

Ἦχος Πλ. Β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ῥῦσαί με γεέννης ἀποκειμένης, θελήσει πυρός με τῇ αἰωνίᾳ, Κριτὰ Δικαιότατε, τὴν κατακεχειμένην, δεῖξον ἐκ ζάλης ἁμαρτίας, ἀμάλωτόν με λίγε. Κύμασι δαίμονος ἐμποδῶν μου, τὸ πλῆθος πταισμάτων πλήθους, καὶ προσώπου σοι μὴ δακρύσω, καὶ σωτηρίου καρδίας, τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ τὴν παραβάντα, ἐντολὴν Δεσπότου δι' ἀκρασίαν; τὴν Ἅδου οἰκήσασαν, ἀντὶ τοῦ Παραδείσου; βρῶσις γλυκεῖά μοι φανεῖσα, εἰς χολὴν μετετράπη· ξένος τῆς δόξης σε Οἰκτίρμον, καὶ Ἀγγέλων ἐδέχθην. ἀλλὰ δέξαι με μεταμοῦντα, ὡς Ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντας τοὺς ἐν πίστει κεκοιμημένους, τάξον Ζωοδότα, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν τόποις ἀνέσεως, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου, ἀφθόρως καταλάμπει, ὅπου τρυφὴ καὶ χαρμοσύνη, καὶ εἰρήνη τῷ Δικαίῳ, παρέδωκαν αὐτῶν τὸ ἐπταισμένα, ἔργῳ καὶ λόγῳ διαφόρως τε Δέσποτα, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἕτερα ἡ. Μαρτυρικά. Αὐτόμελα.

Οἱ μαρτυρήσαντες, διὰ σὲ Χριστὲ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέ-

Digitized by Google

ἀπέλαβον τὸν σέφανον ἐν Οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ὑραμοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν. πρεσβείαις Κύριε, καὶ δυνάμεως αὐτῶν, παύτας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὅπλον ἀήττητον. ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ὑμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον Τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος Ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ἐντολῆς σου. ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἄρχη καὶ ὑπόστασις, τὸ πλάσμα σου γέγονε πρόσταγμα. βουληθεὶς γὰρ ἃ ὁρᾶτε τε καὶ ὁρᾶτε, ζῶόν με συμπῆξαι φύσεως, γῇ θεμὼν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέμοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχαρακτήρισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἐδὲμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο. δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεθέμην τὸν ἄνθρωπον. ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καὶ θεὶς τὸν δράκοντα, ἐξ Ἁγίας ἡμῖν ἐδωρήσατο. πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· φεῖσαι Σωτὴρ, ἐξ ὧν προσελάβου, μετὰ τῶν δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ ἐν τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων Προφητῶν Ἱεραρχῶν Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ ἁ. κάθ. καὶ Μαρτυρικά. Ἦχος Πλ. Β'.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι· τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης. ἔδεισαν Τύραννοι, καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοὶ, καθεῖλον τὸν Βελίαρ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ. ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ δωρησάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῆς παρανόμου, ἐδέξαντο σφάγας τῆς ἀφθαρσίας. δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀλογημένως καλέσασα σὺ Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ Πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμή. ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, Θεὸς δόξα σοι.

Ἕτερα Καθίσματα μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Μετὰ τῶν Ἁγίων σου ἀνάπαυσον Κύριε, ἔνθα δείκνυται ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις. παράσχου ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κεκτήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς

σιλεῖς καὶ πτωχοί. διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ἡ κραταιὰ τῶν γηγενῶν, προστασία καὶ σκέπη, Θεοκυήτορ Μαριὰμ, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον Υἱὸν, καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἱκέτευε αὐτὸν, ὡς Μήτηρ οὖσα ἐκτενῶς, σὺν Μάρτυσι καὶ Προφήταις, καὶ θείοις Ἀσκηταῖς, σῶσαι τοὺς μεταστάντας.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, καὶ εἰς Κοιμηθέντας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λόγοις γεραίρω τοὺς ἐραστὰς τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ αἰσθητὸς Φαραὼ, κατεποντίσθη „πονστρατὶ, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, „ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἀνεβόα· Κυρίῳ „τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ἀελαμπρυσμένῳ νοΐ, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσσεβοῦντας Τυραννους, οἱ Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γενόμενοι, σοφῶς μετέβησαν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, τῶν Ὁσίων ὁ χορὸς, Προφητῶν καὶ Δικαίων, ἁπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις ἀστραπτόμενοι, ἔφθασαν πρὸς οὐρανίους Σκηνάς.

Τυναίων πᾶσα πληθὺς, προσωκειώθη τῷ Θεῷ, καὶ τὴν Εὔαν τὸν δεινῶς ἀπάτη θανατώσαντα, συμπατοῦσα πόνοις ἀνδρικοῖς, μακαρίζεται ἐνθέοις ᾄσμασι.

Νεκρώσιμον.

Ὁ ἀπὸ γῆς καταρχὰς, πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστὲ, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων ἀνάπαυσον δεόμεθα, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς Ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα Ἁγνὴ, τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀνεδείχθης, τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ἕτερος Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἕκτον προσάνδω τοῖς ἀπελθοῦσι μέλος.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ. οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοὺς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας. διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Νοῦ παραδείσου πολίτην, καὶ γεωργὸν, καταρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας. διὸ τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὔαν τὸ πρὶν, τὴν ἡμῶν Προμήτορα, ὃς ἐχράντου σου Γαστρὸς, σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν, Ἁγνὴ διέλυσε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν τῇ στερρᾷ, τοῦ Πίστεώς σου πέτρᾳ, „τὸν λογισμὸν ἑδράσας τῆς ψυχῆς „μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθὲ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάριον.

Σωματικοῖς ὁμιλοῦντες, νῦν πόνοις οἱ Ἀθληταὶ, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν ἀντίδοσιν χαίροντες, καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν πόνους παντοίους ἐν χάριτι.

Ἐνώμη στερρᾷ, σοβοῦντες τὰ θηρία τὰ πονηρὰ, οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ἐρρύσαντο ἄτρωτα τῆς κακίας ἑαυτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεία θρέμματα.

Ἐθελοντὶ ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ὑπεισελθὼν χορὸς ὁ τῶν Ὁσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα τῆς σαρκὸς, καὶ τὴν ζωὴν, τὴν δι' αἰῶνος ἀπέλαβε.

Νεκρώσιμον.

Ῥῦσαι πυρὸς Χριστὲ τοῦ αἰωνίου, τοὺς εὐσεβῶς τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐ-

αὐτοῖς ἄφεσιν ὀφλημάτων ἀγαθὲ, καὶ τῷ αἰωνίαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τὴν Χριστὸν ποθήσασαι γυναῖκες, καὶ σὲ τὸν αὐτὸν ἀρρήτως τεκοῦσαν, παράσχητε δέησιν, γενηθῆναι λογισμῷ, περιστᾶσαι χοροῖσι.

Εἱρμὸς. Ἄλλος.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός „ μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πι„ στῶν σε Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, „ ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάριον.

Νομίμως ἠθλησαν οἱ σοὶ, Μάρτυρες Χωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες ἐκτενῶς, τοῖς μεταστᾶσι πίστως, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύσατε.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλημμελήτα, ἐπ' ἐχάτῳ σεαυτῷ, καμόντα ὡς ὄμματος, καὶ ζητήσας, εὗρες καὶ διέσωσας. Τρέομεν ἄσατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκιναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, Παναγίε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἔτεκες τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, σωτηρίαν ἐν Γαστρὶ, τῷ θανάτῳ λύσαντα τὰ δεσμὰ τῇ δυνάμει.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν σὴν κοῆν Κύριε, τὴν ἀκοήν σου, καὶ „ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, „ καὶ ἐξέστην, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ἱστάμενοι ἔβλεπον, τὸν ἀλαζόνα οἱ Ἀθλοφόροι, πρὸ ποδῶν αὐτῶν πατούμενον, καὶ τὸν πάντων Κτίστην, ἀνυμνοῦντες ἐδόξαζον.

Φωτὸς λαμπρότητας, οἱ Ἱεράρχαι καθοπλισθέντες, πρὸς τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως, τοὺς ἀνθρώπους, σκότους τῆς αἱρέσεως ἔσωσαν.

Ὡς ἄνθρακες ὤφθησαν, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον θερμῇ σωτῆρι, καὶ τὰ πάθη καταφλέξαντες, τὰ ὑλώδη, Ὅσιοι μεγάλως δοξάζονται.

Νεκρώσιμον.

Πῶν ζώντων τε Κύριε, καὶ τῶν θανόντων ἐξουσιάζων, ὃς μετέστησας ἀράπασσον, μὴ πάρτων, ἀλλ' ἐκ πάντων ἀπὸ Δέσποτα. Θεοτοκίον.

Ὁ κύριος Ἅγιος, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως σάρκα φορέσας, τὸν Γωαΐμ τὸν κατάλογον, καὶ Ἄννης, ὀνειδισμένον προσήκατο.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Φράξω δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἔνθα χειμὼν, καὶ ἀφραινομένων ὄζειν, καὶ κατοικία, καὶ φωνὴ, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Μνήσθητι προσδέξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, ὃ ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτὸς, τοὺς ἐργαζομένους, τῆς ἁμαρτίας τὸν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Λοχεῖον ἄχραντον, Νεὸν παράμωμον, κιβωτὸν Παναγίαν, Παρθενικὸν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλιρροῦς τοῦ Ἰακὼβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τὸ φῶς ἀπατέλλων τῷ Κόσμῳ σου, „ φώτισον τὸν καρδίαν μου, ἐκ νυκ„ τὸς σοι κραυγάζοντα, καὶ σῶσόν με.

Τροπάριον.

Φανητὲ ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐνδυθέντες ἱμάτιον Ἀθλήσεως, τὴν ἐχθρὸν ἀπεγυμνώσατε.

Σὺν Ἁγίοις Προφήταις τιμήσωμεν, Ἱεράρχας θεοφόρους, καὶ Ὁσίους Θεῷ εὐαρεστήσαντας.

Ἐκ πειρατῶν τὸ σύμπαντος Μάρτυρες, ἐλεηθέντες κεκράγετε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν ἐσήκουσε. Θεοτοκ.

Τρυομένην ἡμᾶς πάσης φαύλης, τῆς ἐχθρᾶς βλάβης Δέσποινα, σῶσον πάντα Χριστὸν τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Ἄλ-

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὡς ὁλοκάρπωσις ἱερὰ, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἀεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα, τοὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιὸς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Τοχὺς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου γεννηθεὶς, καὶ σωτηρίας ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ αὐτός.

„Τῷ κήτει καταποθεὶς, τῷ τῆς ἁμαρ-
„τίας κραυγάζω σοι· ὡς τὸν Προ-
„φήτην, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάριον.

Αἱμάτων θείαις ῥοαῖς, νοητοὺς ἐχθροὺς ἐβυθίσατε· πιστῶν δὲ τὰς καρδίας Ἀθλοφόροι κατηρδεύσατε.

Σταυρώσαντες ἑαυτοὺς, Κόσμῳ, καὶ τοῖς πάθεσιν Ὅσιοι, σοφοὶ σὺν Ἱεράρχαις, θείας δόξης ἠξιώθητε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, καὶ σεπτῶν γυναίων κατάλογος, καλῶς ἠγωνισμένος, καταχρέως μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, τῶν Προκοιμηθέντων τὰ πνεύματα, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεκοῦσα Χριστὸν, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη θανάτωσον, καὶ ζώωσον Παρθένε, τὴν ψυχήν μου μεσιτείᾳ σου.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς, πρὸς ἑαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ Πάθος σου Ἀγαθέ. διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερὸς, κρῖναι τὸν Κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτὰ, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τοὺς δούλους σου τοὺς πρὸς σὲ, πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον, διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς Οὐρανὸν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ τῶν Ὁσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον
„ἐπακούσας, καὶ τὴν Κάμινον καιο-
„μένην δροσίσας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
„ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, τοὺς σβέσαντας τὴν φλόγα ὄμβροις αἱμάτων, τῆς δεινῆς ἀθείας, μελῳδικῶς τιμήσωμεν.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἱεράρχαι, αἱρέσεων χειμῶνα διαλύσαντες, πρὸς τὸ ἔαρ τὸ θεῖον, χαρμονικῶς μετέστησαν.

Ὑπομονῇ πλουσίᾳ, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν ἐπλουτίσατε Ἀσκηταὶ, καὶ τὰ θράσῃ τῶν δυσμενῶν ὠλέσατε.

Νεκρώσιμον.

Τειμῶνας τοὺς τῆς τρυφῆς σου, κληρώσασθαι, πίστει καταξίωσον, τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου, Οἰκτίρμον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὁ σὲ Παρθένον δείξας, Ἁγνὴν καὶ μετὰ τόκον, τῶν Ἁγίων τε Γυναικῶν τὰς χορείας, ἀκολουθούσας ἔσχηκε.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Αὐτρωθέντες τῷ σῷ Αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντι-

Digitized by Google

ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγήν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε, τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας πρόσδεξαι τὰ νῦν, ὑμνοῦντας καὶ ψάλλοντας Χριστέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον, φυσήματι θείῳ Θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Χριστέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πάσης Κτίσεως Παράμωμε, γέγονας συλλαβοῦσα Θεὸν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα. Ὅθεν σε Ἁγνὴ, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, ὡς Θεομήτορα.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ Ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ „Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν Τρισά„γιον ὕμνον ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε, „ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γενναίως τῶν βασάνων τὴν τρικυμίαν, αἰκιζόμενοι χάριτι, οἱ θεῖοι Μάρτυρες διελθόντες, εἰς γαλήνην βαθεῖαν, τῆς ἄνω Βασιλείας κατήντησαν.

Οἱ Ὅσιοι καὶ Πάνσοφοι Ἱεράρχαι, ἀναφανέντες, ὡς Ἥλιος, φωταγωγοῦσι τὴν Οἰκουμένην διδαγμάτων ἀκτῖσι, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι.

Ὑμνήσωμεν Γυναίων τὰς φιλοθέους, καὶ τοὺς ἐν ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, δουλεύσαντας τῷ Κτίστῃ καὶ Ῥύστῃ· ὡς πρεσβευτὰς ἡμῶν γενομένους, πρὸς τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Κύριον. Νεκρώσιμον.

Ὑμνήσωμεν δικαίους τοὺς ἀπ' αἰῶνος, τοὺς θεηγόρους Προφήτας, καὶ ἐκβοήσωμεν καταμύξει· τούτων Λόγε πρεσβείαις, τοὺς πίστει μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε τὴν πλησίον Θεοῦ Παρθένε, χορὸς Γυναίων ἠγάπησε, καὶ σοῦ ὀπίσω προσηνέχθη, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, συμφώνως μακαρίζων σε Ἄχραντε.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς ἀναπαύων, ὡς Εὔσπλαγχνος· σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι· σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον, τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἡ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ „τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, „Παρθένε σῷζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάριον.

Ἱερεῖα καθαρὰ προσενεχθέντες, τοῦ Δεσπότου ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αὐτὸν αἰτεῖσθε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς ποιμένες ἐπὶ χλόην εὐσεβείας, Ἱεράρχαι πιστοὺς ἐποιμάνατε, καὶ νῦν εἰς μάνδραν θείαν ἐσκηνώσατε.

Σὺν Ἁγίοις Ἱεράρχαις, καὶ Προφήταις, καὶ Γυναίων χορὸν ἐναθλήσαντα, τοὺς τῶν Ὁσίων χοροὺς μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Ἧς μετέσχον εὐφροσύνης ἀϊδίου, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, ἀξίωσον, τοὺς μεταστάντας τυχεῖν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, φωταγώγησον Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος διώκουσα, τῆς ἁμαρτίας, Ἁγνὴ, τὸ βαρύτατον.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐλπὶς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρω-

τέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν· ἧς τοὺς μεταστάντας Ἀγαθὲ, πιστοὺς ἀξίωσον.

Ταμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ, τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς Ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὔσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέους, εὐσπλαγχνίας ἡ Ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου, Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Εκηνὴν ἁγίαν, Ἀγνὴ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν, καὶ πλάκα σὲ τοῦ Νόμου τῆς χάριτος. διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ Αἵματος, τοῦ σωματωθέντος, ἐκ τῆς σῆς Γαστρὸς Πανάμωμε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἔνι. Ἀλληλούϊα. Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος Πλ. Β'.

Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει. Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ Γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου, εἴχομεν πρεσβευτὰς καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν, Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ. ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθησθε,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν καὶ πληρῶν. Προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστὲ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα. καὶ οἱ μὲν, προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ, τῷ Βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. Μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὧνπερ ἐπόθουν, καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, ἀνάπαυσον Κύριε ψυχὰς, ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας δὲ ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια Νεκρώσιμα, Θεοφάνους.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἔχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον θεϊκῆς χρηστότητος Πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν. σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστὲ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι Κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἑκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀΐδιον, πιστοῖς δέδωκας· οἷς καὶ νῦν σύνταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνῆταί σου τὸ ὄνομα Χριστὲ, καὶ σεσῳσμένοι δοξάζωμεν, τὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες, ἱκετεύομεν, τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημή-

Digitized by Google

δημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι. θελητὴς ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σῴζεις ὡς Θεὸς, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία, Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Χριστὸν ἐγέννησας Ἀπειρόγαμε, ἐν δυσὶ φύσεσιν, ἐν οὐσίαις δύω, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· ὃν ἐκδυσώπησον, ὡς μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ Παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Τῷ Σαββάτῳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῷσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Προφήτας Διδασκάλους καὶ Ὁσίους, καὶ Δικαίους δοξάσας φιλάνθρωπε, αὐτῶν πρεσβείαις, σῷσον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ ἀγρίους θῆρας, Ἀθλοφόροι μὴ πτήξαντες ἔνδοξοι, τῆς αἰδίου, ζωῆς ἠξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων τάξον Λόγε, οὓς πίστει μετέστησας, τῶν προσκαίρων, ὅπως σε δοξάζωμεν.

Δόξα.

Παντοκράτορ ἡ Τριὰς ἡ ἐν Μονάδι, ὑμνουμένη, ἐκ Γῆς οὓς μετέστησας, πιστοὺς ἐν κόλποις, Ἀβραὰμ κατάταξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρία γενεαῖς ἐν πάσαις ὤφθης, τὸν Θεὸν γὰρ, τὸν ὄντως μακάριον, ἀνερμηνεύτως, ἐκύησας Ἄχραντε.

Τέρμα ὧδε ἦχου Δευτέρου τῶν Πλαγίων.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν, ἤ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ γ'. Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ, Δογματικόν. Ἦχος βαρύς.

Φρικτὸν καὶ ἄρρητον ὄντως, τὸ ἐπὶ σοὶ πεπραγμένον Μυστήριον Ἀμίαντε. Λόγον γὰρ τῶν πάντων αἴτιον, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σωματωθέντα τέτοκας, ἐκ σοῦ τὴν σάρκα ἀνειληφότα, τῆς οἰκείας φύσεως, ἀμεταβλήτως μείναντα. συνδραμόντων γὰρ ἑκατέρων, αὐθυπάρκτως καθ' ὑπόστασιν ἑνικὴν, διπλοῦς τῇ φύσει προέρχεται ὅλος Θεὸς, καὶ ὅλος Ἄνθρωπος, τὴν ἐπ' ἀμφοῖν ὁλότητα, ἐνεργητικοῖς ἰδιώμασιν ἐνδεικνύμενος. πεπονθὼς γὰρ ἐν Σταυρῷ σαρκικῶς, ἀπαθὴς διέμεινεν ὁ αὐτὸς θεϊκῶς· ὥσπερ βροτὸς τεθνηκὼς, ἀνεβίω ὡς Θεὸς τριήμερος, τὸ κράτος τοῦ θανάτου καθελὼν, καὶ φθορᾶς ῥυσάμενος τὸ ἀνθρώπινον. αὐτὸν ὡς Λυτρωτὴν, καὶ Σωτῆρα τοῦ γένους ἡμῶν, Θεομῆτορ αἴτησαι, καταπέμψαι ἡμῖν, τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἦχος βαρύς.

Πρὸς τὸ, Καταφρονήσαντες.

Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ Παρθένε γέγονας, ἐπὶ δυσμῶν τῆς καθ' ἡμᾶς γενομένου φύσεως. ἀλλ' ὡς ἔχουσα παῤῥησίαν, αὐτὸν ἐκδυσώπησον Θεοτόκε Πανύμνητε, ἀμετρήτων πταισμάτων ἐλευθερῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ῥάβδος ῥίζης Παρθένε, τοῦ Ἰεσσαὶ σαφῶς ἐβλάστησας, τὸν τὰ φυτὰ τῆς ἀπάτης ἐκ ῥίζης ἀφανίσαντα. ἀλλ' ὡς ἔχουσα παῤῥησίαν, ἀπαύστως ἱκέτευε ἐκριζῶσαι Πανύμνητε, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, καὶ τὸν αὐτοῦ ἐμφυτεῦσαι φόβον καὶ σῷσαί με.

Digitized by Google

Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ.

Πύλη Θεοῦ Παναγία, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ Ἅδου ῥῦσαί με, καὶ μετανοίας τὴν ὁδὸν κἀμοὶ καθυπόδειξον, δι' ἧς εὕρω τὴν πύλην, τὴν πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν· ὁδηγὲ πλανωμένων, πιστῶν ἀνθρώπων τὸ γένος φρούρησον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Παναγία, Θεοτόκε Παρθένε, ἀφράστως ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀληθῶς ὑπάρχων Θεὸς προαιώνιος, καὶ Ἄνθρωπος πρόσφατος. τὸ μὲν, ὢν ἀΐδιος, τὸ δὲ, δι' ἡμᾶς γενόμενος· σώζει γὰρ ἐν ἑαυτῷ, ἑκατέρας φύσεως τὴν ἰδιότητα, τὴν μὲν, διαλάμπων θαύμασι, τὴν δὲ, πιστούμενος Πάθεσιν. ὅθεν εἷς καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ θνήσκει ὡς Ἄνθρωπος, καὶ ὡς Θεὸς ἀνίσταται· ὃν ἱκέτευε, Σεμνὴ Ἀπειρόγαμε, σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρύς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, κατὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς, Θανάτῳ δὲ ὡς Θεὸς, θάνατον ἐνέκρωσας. διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν Ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες, τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικήν. αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας. οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κἂν συνελήφθης Χριστὲ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεὸς, καὶ οὐκ εὐσχυνόμαι. ἐμαστίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἀρνοῦμαι. Σταυρῷ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω. εἰς τὴν Ἔγερσίν σου καυχῶμαι. ὁ γὰρ θάνατός σου ζωή μου. Παντοδύναμε καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Λαβιτικὴν Προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα, ἐν Σιὼν τὴν οἰκείαν Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν, αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον ἀεὶ, σὺν Πατρί τε καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ· πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον· καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν, ὡς φιλάνθρωπον.

Κατῆλθες ἐν τῷ Ἅδῃ Χριστὲ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα, καὶ λέγοντα· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἐν Τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς Παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὴ ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ Παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. καὶ τὸ θαῦμα τοῦ Τόκου σου, ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται. παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἁγνὴ, ἀκατάληπτος ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις. διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε τοῦ σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ Τάφου, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους σὺν τῇ σαρκί σου, Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Μὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου γὰρ τυραννίδος ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου Ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑπὸ

Digitized by Google

Ὑπὸ τὸν Ἅδην κατελθὼν Χριστὲ, θάνατον ἐσκύλευσας· καὶ τριήμερος ἀναστὰς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον Ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Φοβερὸς ὤφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· ἀναστὰς δὲ τριήμερος, ὡς δυνατὸς, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς προσπεφευγότες, βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷσου τὸν θάνατον, ἠνέῳξας τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον. τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας. ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένεις Παρθένος.

Τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼ, Τριαδικός. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μοναρχικὴν φύσιν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος βαρύς.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ χείλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἴνεσίν σου Τρίφωτε, μία Θεότης ἁπάντων, ᾄδειν σοι ᾠδὴν, φωτουργὲ χαριστήριον.

Ἵνα τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξῃς, διέπλασας ἄνθρωπον, Τριὰς ἀπειροδύναμε, μόνην εἰκόνα πηλίνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς Πλαστουργὲ Κυριότητος.

Νοῦς ὁ ἄναρχος Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ Πνεῦμα συνάναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν Τρισυπόστατον. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐπὶ τῆς βάτου, καὶ τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ Παρθένου προπιστῶν σου σάρκωσιν, δι' ἧς τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ καταρχὰς τοὺς Οὐρανούς.

Τὸν ἑνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντουργόν σε Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πειρασμῶν αὐτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ. μὴ παρίδῃς τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ῥάδαμνος ὤφθης ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ῥίζης ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος, καὶ ἰσοσθενὴς, σὺν τῷ συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι. καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Ἰσοκλεῆ καὶ συμφυῆ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα, πάντες σὲ δοξολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ προσκυνοῦντες αὐτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ἀναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα, Θεοῦ Λόγε Κόρης ἐξ ἁγνῆς, προῆλθες σαφῶς καὶ πᾶσιν ἔδειξας, τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ ἑνικὴν τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων Ὑποστάσεων.

Κάθισμα. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ἡμαρτηκότας ἐλέησον, Τριὰς Ἁγίᾳ τοὺς δούλους σου, καὶ δέξαι μετανοοῦντάς σοι εὔσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πᾶς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν ταῖς ἁμαρτίαις ἀγάθυνον, Πάναγνε Θεοτόκε, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Θεόνυμφε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονὰς, θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ τῶν ὅλων, τοὺς σοὺς ὑμνῳδοὺς

μῶν περιφρούρησον, καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ πάσης κακώσεως.

Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου τριφαοῦς Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Ἐπὶ τῆς Γῆς ὡς ἐν Οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς Χοροῖς, Μονὰς, Τριὰς, ἀμερίστως σε μερίζωμεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκστὰς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἑκὼν, σαρκωθεὶς ὁ Ὑπερούσιος, καὶ πάντας ἀνύψωσας, πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Ἡ ἀρχίφωτος φύσις, Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσι, καὶ Μονὰς ἐν βουλήσει, καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. Δίς.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν, καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Μορφωθεὶς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἁγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι, ἐδίδαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Ὠδὴ ϛ'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ὁμοδόξῳ κράτει, τὴν Μοναρχικὴν Θεαρχίαν, τρισὶν ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἑκάστης ἰδιότητος. Δίς.

Νοεραί σε Τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, αἰνοῦσι, Τρισήλιε Μοναρχία. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἁπάντων μόνην, ἀνυμνολογοῦμεν, καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου, Πατρὸς, ἄλλος Ἥλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Καθίσματα. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριὰς ὁμοούσιε, μονὰς Τρισυπόστατε. ἐλέησον οὓς ἔπλασας, Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν εὔσπλαγχνίαν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας τῶν αἰνούντων, τὰ μεγαλεῖά σου Θεοτόκε Πανάμωμε.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες, ἕνα σε μόνον Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Χοϊκοῖς χείλεσιν ἡμεῖς, σὺν αὐλοῖς τάξεσιν ὕμνοις, Τριὰς ἁγία σὲ μέλπομεν, ἐν μονάδι οὐσίας ἀναβοῶντες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἵνα ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας οὕτω βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ἄφλεκτος πυρί.

Κρατεῖς τοῦ παντὸς, ἡ τριττὴ καὶ ἐνιαία, Κυριαρχία ἄναρχε, καὶ διϊθύνεις Οὐρανὸν, καὶ τὴν Γῆν. διό με φίλτρῳ τῷ σῷ, καταθελγόμενον ἀεὶ φύλαξον ψάλλειν σοι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι, φωτουργικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνῳδῶν σου τὰς καρδίας, καὶ νῦν, ὁρᾷν τὸ κάλλος τὸ σὸν, Τριὰς μονὰς ὡς ἐφικτὸν, δώρηται πάντοτε, πάντων τῶν πίστει πρεπούσῃ, τὴν σὴν μεγαλωσύνην,

Digitized by Google

ην, ἀνυμνολογούντων, ὡς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναόν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποίησον αἴγλης, Ἀγαθουργὲ Φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ μεθέξεως, ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, καὶ σαρκὸς πάθεσι, Δέσποτα δεῖξον, Μονάρχα Θεέ μου, καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φῶς θεαρχικὸν, ἐκ γαστρός σου ἀνατεῖλαν, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, πάντα τὸν Κόσμον τρισιλίῳ φωτὶ κατηύγασε, καὶ τὴν γῆν καθάπερ ἄλλον Οὐρανὸν, ἔδειξε ψάλλουσαν· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Ὑψηγορεῖν, καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως, Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πήλινοι· πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνος λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας τοὺς ὑμνῳδούς σου, μοναδικὴ Τριὰς ἀχώριστε, καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων ἀξίωσον.

Ἰσοσθενὴς Θεαρχία τρίφωτε, προϊσχομένη τὸ κράτος, ἀπαράλλακτον κάλλος τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφὼς Θεοτόκε, ἐκ σῆς Μήτρας ἀχράντου ὁ Θεὸς Λόγος, κατ' ἀλήθειαν Ἄνθρωπος ὤφθη, καὶ θείας οὐσίας κοινωνὸν τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς ἐναπέφηνε.

Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἦλ. κα'. Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρύς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ Τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο. ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον. Γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ· τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ Ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. ἦλ. Καθίσματα.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστη ἡ πάντων ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Δόξα.

Ἐπὶ τὸ Μνῆμα ἔδραμον Γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου. μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῷσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Μὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κἀμὲ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Digitized by Google

Ἐν τῷ νότῳ, ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος, αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος, οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι πατρῷα δόγματα Υἱοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει. πρὸ πάντων γὰρ Θεὸς, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὑρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα τῷ Χριστῷ Ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν τοῦ ὕψους, τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Καμόνες. Καμὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἱρμός.

„ Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν με-
„ τήχθη, ἡ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑ-
„ δάτων φύσις Κύριε. ὅθεν ἀβρόχως πε-
„ ζεύσας, ᾄδει Ἰσραὴλ σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάριον.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε. ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Ἅδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὀδοῦσι μὴ σθένων, συντρίψαι τὸ Σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται. ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Τέλευται αἱ ὀδύναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὔας· ὀδύνας λαθοῦσα γὰρ, ἀπειρογάμως τέτοκας. ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες σε, πάντες δοξάζομεν.

Ἕτερος Καμὼν, Σταυροαναστάσιμος.

Πόντῳ ἐκάλυψε.

Λύω πηγὰς ἡμῖν ἐν Σταυρῷ ἀνέβλυσαν, ὁ Σωτὴρ ζωηφόρος, ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς. ᾄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Μάφον οἰκήσας, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἀφθαρσίας παρέσχεν, ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς. ᾄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Μόνη Παρθένος, καὶ μετὰ Τόκον ἐδείχθης· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ Κόσμου, σεσαρκωμένον τέτοκας· χαῖρε σοι διὸ πάντες κραυγάζομεν.

Ἕτερος Καμὼν, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄβυσσον ἡ τεκοῦσα, τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε, ψυχήν μου καταύγασον, τῇ φωτοφόρῳ λάμψει σου, ὅπως ἀξίως ὑμνήσω, τῶν σῶν θαυμασίων τὴν Ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἁμαρτίας, κατατρωθέντας ὁ Λόγος, ἡμᾶς θεασάμενος, ὡς Εὐεργέτης ᾤκτειρεν. ὅθεν ἀφράστως ἑνοῦται, Πάναγνε σαρκὶ, τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Γέγονε τῷ θανάτῳ, κατασχεθεῖσα ἡ φύσις, φθαρτὴ καὶ ἐπίκηρος, ἡ τῶν

ἀν-

ἀνθρώπων Παράγνε· σὺ δὲ Ζωὴν συλλαβοῦσα, ταύτην ἐκ φθορᾶς, πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγες.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ καταρχὰς τοὺς Οὐρανοὺς, παντοδυ-
„νάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε
„Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ Θείῳ Πνεύ-
„ματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν
„ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου
„στερέωσον.

Τροπάριον.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ Ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἑκουσίως εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς. δι' ἧς τῷ σῷ Ἐλεήμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σύμε καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστὲ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατῳκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ᾅδην, καταβεβηκώς με συναγέστησας.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρὸς, ταῖς ἱκεσίαις τῷ Κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτὴρ, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας.

Ὁ ἐν Σταυρῷ τὰ Πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ὡς Εὐεργέτης καὶ Θεὸς, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἀναστὰς τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῳ ἀνατείλας, ὡς Ζωοδότης καὶ Θεὸς, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν Εὔαν ῥυσαμένη, Παρθενομῆτορ Μαριὰμ, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καταρχὰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Δράκων ἐρπύσας ἐξ Ἐδὲμ, ἐμὲ θεώσεως πόθῳ, δελεάσας, ἔρριψεν εἰς γῆν. ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὔσπλαγχνος, κατοικτειρήσας θεουργεῖ, ἐν τῇ Γαστρί σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθείς μοι Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ Καρπὸς, τῆς σῆς Κοιλίας Παρθένε, Θεοτόκε, πάντων ἡ χαρά. χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ Κόσμῳ τέτοκας, καὶ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσα λύπην, τὴν τῆς ἁμαρτίας Θεονύμφευτε.

Ζωὴν αἰώνιον, καὶ φῶς, Θεογεννῆτορ Παρθένε, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεὸν, καταπραΰνουσαν πίστει, καὶ ὁμολογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ
„καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ
„Θεὸς, τὸ Μυστήριον ἀκήκοα τῆς Οἰκο-
„νομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάν-
„θρωπε.

Τροπάριον.

Τὸν ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκὼς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας, δόλου πταίσαντος αἰκίζεται, Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκὼς βήματι Κριτῶν, παραμομύντων ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς Θεὸς, καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν Ποιητήν σου καὶ Υἱὸν ἱκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθύναι με λιμένα, Παράμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Καταμοῶν ὁ Προφήτης.

Ὁ μὴ εἰδὼς ἁμαρτίαν, καὶ διὰ ταύτην γεγονὼς Κύριε, ὃ οὐκ ἦσθα, μορφοῦσαι λαβὼν τὸ ἀλλότριον, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, καὶ κτείνῃς δελεάσας τὸν Τύραννον.

Ἐπὶ

Ἐπὶ Σταυρῷ ἀνηρτήθης, ὁ τῷ Προπάτορος Ἀδὰμ, ἔλυσας ἁμαρτίαν· ὅτι παντας τῷ σῶσαι, τὰς χειράς σου ἐξέτεινας. Θεοτοκίον.

Ἀπὸ παρθένου, Σωτὴρ, ἐτέχθης· ὁ ζωὴν δὲ τὸν Ἀδὰμ, ἀντὶ τοῦ θανάτου τὸν ἰχῶρα σου, ὅτι παντας τῷ σῶσαι τοὺς φθαρέντας ἐλύτρωσας.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Πατριάρχης κόλπος μὴ λιπών.

Ἡ ἐκλεκτὴ ὅλη ὁ καλὴ, ἀναφανεῖσα τῷ Θεῷ πρὸ κτίσεως, τῇ λαμπρότητι Παρθένε, τῆς φωτοχυσίας σου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἁγνὴ, σεσαρκωμένον ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, τὸν λυτρούμενον πταισμάτων πολλῶν, τοὺς πόθῳ γεραίροντας, καὶ τιμῶντάς σε Μητροπάρθενε.

Γενναρχεῖ φύσις λογικὴ, τῷ ἀπαθείᾳ τι ἐκ σοῦ Παρθένε, τὸ Μυστήριον τὸ ἄφραστον τῆς κυοφορίας σου, μυθοῦσα μόνη Παμμακάριστε. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Νὺξ ἀφεγγὴς τοῖς ἀπίστοις Χριστὲ,
„ τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμὸς, ἐν τῇ
„ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου. διὰ τοῦτο
„ πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν
„ Θεότητα.

Ὑπὲρ σῶν δούλων πεπράσκῃ Χριστὲ, ὁ ῥαπισμὸν καρτερῆς, ἐλευθερίας πρόξενον τοῖς μελῳδοῦσι· πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ὁ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τῇ θείᾳ σου δυνάμει Χριστὲ, δι' ἀσθενείας σαρκὸς τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες. ὁ νικητὴν με θανάτου Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας, Μήτηρ Ἁγνὴ, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς Παρθένε. ἐπεὶ οὐκ ἔγνως ἄρρενος εὐνὴν, ἀλλ' ἐξ Ἁγίου πνεύματος.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅταν ἐν τοῖς ἀνόμοις λογισθῆρες ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίῳ φωνθεὶς, ἐκρύπτοντο, ὁ διεκλονεῖτο ἡ Γῆ, ὁ Ναὸς φαιδρότης ἐρράγη, Ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἔκπτωσιν.

Ὁ τὸν Ἀδὰμ ἐλεήσας τῷ Τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν, ἰσχύϊ Θεότητος τῆς ἀκαταλήπτου σου, καὶ νεκροὺς τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐγείραντα, ὕμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Βασιλέως ὁ Θεοῦ, Παρθένε Θεοτόκε, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ σε, ὑμνοῦσιν ἀφημάν ἀεὶ, ἱλασμὸν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῷ παραπτωμάτων κατάπεμψον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Κλίμακα θεωρήσας Ἰακὼβ, πρὸς ὕψος ἐκνευγμένην, εἰκόνα μεμύηται τῆς Ἀπειρογαμίας σου· διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς, ἀνθρώποις ὡμίλησε, Παρθένε Δέσποινα. Γύρωσον αὐγὴν διὰ σοῦ Παρθένε, μύμνοι ἀρηκότες, προθύμως βοῶμέν σοι, τὸ χαῖρε Θεόνυμφε· ὁ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες Παρθένε, ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μέλλω σε ὁ Νυμφίος, ἀκαθῶν ἐν μέσῳ, κρῖνον Παρθένε ἄνωθεν, διαλάμψασαν ἁγνείας φιλτρότητι, ὁ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας Παράμωμε, Νύμφιον προσήκατο.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ναυτιῶντα σάλῳ, τῷ βιωτικῶν με-
„ λημάτων, συμπλόοις πορευόμε-
„ νον ἁμαρτίας, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ
„ προσεμπτόμενον, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ
„ βοῶ σοι· ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνά-
„ γαγε.

Τροπάριον.

Ἀμνημόνευτόν σε, αἱ κατακλεισθῆσαι τῷ Ἅδῃ ψυχαὶ, καὶ ἐκλείπουσαι τῷ δικαίῳ, ὁ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο. Ἐλεῶν διὰ Σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιβὰς ὡς εὔσπλαγχνος.

Πρὸς τὴν ἔμψυχόν σου, ὁ ἀχειροποίητον δόμον, λυθέντα παθήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν. ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγηγερμένον παντοχοῦ ἐκήρυξε.

Ὁ Θεὸς

Θεοτοκίον.

Μοῦ ἀφράστου Τόκου, σοῦ τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθένε Θεόνυμφε τοῦ δι' ἡμᾶς, τίς ἑρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἑνωθείς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεὶς, Σωτὴρ ἑκουσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἠχμαλώτευσας κράτος, ἐν τούτῳ προσηλώσας τῆς ἁμαρτίας, Ἀγαθὲ τὸ χειρόγραφον.

Ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναστὰς, Σωτὴρ ἐξουσίᾳ, συνήγειρας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν δωρησάμενος ἡμῖν, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως Θεὸν ἡμῶν, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ναυτιῶντα σάλῳ.

Νομικοί σε τύποι, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προῤῥήσεις, σαφῶς προεμήνυον, τεξομένην τὸν Εὐεργέτην, Ἁγνὴ πάσης Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, εὐεργετηκότα τοὺς πιστῶν ὑμνοῦντάς σε.

Ζενωθέντα πάλαι, ἐξ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, τῆς ἐνθέου τοῦ Παραδείσου τρυφῆς, Ἀπειρόγαμε, αὖθις ἐπανήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὁ βουλήσει θείᾳ, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς Γαστρός σου Ἁγνὴ προελήλυθε· καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσω κατέχειν τοὺς βροτοὺς, Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. δεσμεῖται ὁ Ἅδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· ἐπέστη λέγοντες Σωτὴρ, τοῖς ἐν πίστει, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τὸν ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ Γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν, ἡ Κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα, ψάλλει σοι ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν, ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδὰμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάριον.

Ξύλῳ νεκροῦται Ἀδὰμ ἑκουσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος; ὑπακοῇ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται. δι' ἐμὲ σταυροῦται γὰρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.

Ἐν ἀναστάντα Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ Κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε. σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν Ἅδῃ ἐξήνθησας, τοῖς νεκροῖς Ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θυγάτηρ Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος, χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφος. χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται, ἡ Θεὸν κυήσασα· ὃν δυσώπει Ἁγνὴ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἁμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως τὸ χειρόγραφον λύσας, λόγχῃ πλευρᾶς σου· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν πλευρὰν διανυγεὶς, καὶ ῥανίσιν Αἵματος θείου, τὴν Γῆν καθάρας, τοῖς αἵμασι, τῆς εἰδωλομανίας καταχρανθεῖσαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Μὸν πρὸ Ἡλίου φωτισμὸν, ἀνατέλλεις Κόσμῳ, Θεοκυῆτορ, Χριστὸν τοῦ σκότους ῥυσάμενον, καὶ φωτίζοντα πάντας, θεογνωσίᾳ· εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον.

Πεποικιλμένον διάχρυσον κόσμον, σὲ κεκτημένην ἠγάπησεν, ὁ Πλαστουργός σου Παρθένε καὶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥύπτεται Κόρη, τὸν ἄνθρακα πάλαι, ὁ Ἡσαΐας δεξάμενος, συμβολικῶς τὸν σὸν Τόκον θεώμενος, τὸν ὑπερυψούμενον τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι τοῦ Θείου σου Τόκου, θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντες ἐκραύγαζον· ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσο-
„ μιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε,
„ τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ. καὶ
„ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους ἐν
„ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα
„ Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
„ ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἄχραντος Ἀμνὸς, λογικὸς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, σφαγιασθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα· καθάρας τοῦτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεὸς, εἰς ἀεὶ κράζοντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄφθαρτος οὐκ οὖσα, πρὸ Πάθους ἡ ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ Κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς καινουργεῖ κράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν, καὶ πανάμωμον Παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον τῆς Οἰκουμένης ἀπεκάθηρε· καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν, καταλλαγῆς αἰτία Πάναγνε. πάντα τὰ ἔργα διό σε Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα.

Μὸν ὑπομείναντα ἑκουσίως τὰ Πάθη, καὶ ἐν Σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, καὶ λύσαντα τὰς τοῦ Ἅδου δυνάμεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μὸν καταργήσαντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μὸν μόνον εὔσπλαγχνον, καὶ προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ἄφλεκτος πυρί.

Μῷ φέγγει τοῦ σοῦ Τοκετοῦ, τὴν Οἰκουμένην ξενοπρεπῶς ἐφώτισας, Θεογεννῆτορ. τὸν γὰρ ὄντως Θεὸν, ἀγκάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρύνοντα πιστοὺς, τοὺς ἀεὶ κράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνοῦμεν Ἁγνὴ, εὐσεβῶς τὴν σὴν Γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν χωρήσασαν, ἀνερμηνεύτως σωματούμενον, τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς, Θεογνωσίας φωτισμὸν, τοῖς ἀεὶ κράζουσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτός σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, φωτοειδεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννῆτορ Θεοτόκε Ἁγνή. φωτὸς γὰρ ὤφθης σκηνὴ, καταφαιδρύνουσα φωτὶ τοὺς ἀεὶ κράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ Ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου, Πλαστουργοῦ σὲν σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Οἱ τῇ Θεότητι πάθη προσεφαρμόζοντες, ἐπιστομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες. Κύριον δόξης γὰρ, σαρκὶ ἐσταυρωμένον, ἀσταύρωτον δὲ φύσει, τῇ θείᾳ, ὡς ἐν δύω, ἐνὰ φύσεσι μεγαλύνομεν.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνῆμα διδάχθητε· ὅτι νενέκρωται, καὶ ἐγήγερται πάλιν, ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης, Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ Θεοτήτων Τριάδα, ἀλλ' Ὑποστάσεων, οὐδὲ μονάδα προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος, σέβοντες· τέμνομεν τοὺς ταύτην διαιροῦντας, συγχέομεν δὲ πάλιν τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας, κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Φῶς ἐκ φωτὸς, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης, ἀχρόνως ἐκλάμψαν, ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ τῷ ἀνθρωπίνῳ, Χριστὸς ἔλαμψε, καὶ τὸ διῶκον ἀπήλασε σκότος· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρκὸς, καὶ ἰσχὺν Θεότητος ἐν Χριστῷ καθορῶντες, οἱ φρονοῦντες τὴν μίαν σύνθετον φύσιν, αἰσχυνέσθωσαν. ὁ γὰρ αὐτὸς, ὡς μὲν Ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ τοῦ παντὸς Δημιουργὸς ὀξανίσταται.

Θεοτοκίον.

Πλὴν σοῦ Θεὸν, οὐ γινώσκω ἕτερον, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ὃς ἐθνῶν με ἀπίστων οἰκείαν Νύμφην ἐκλεξάμενον. δίδου ὦν Λόγε, πιστοῖς σωτηρίαν σὲ τῆς Κυησάσης πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῖν αἰωνίου πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης ἐδείχθης, Ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα, τὸν ἀληθείᾳ καὶ Πνεύματι θείῳ, τοὺς αὐτὸν τιμῶντας, ὡς Θεὸν, ἐκλυτρούμενον.

Ψάλλων Δαβὶδ σὸς Προπάτωρ, Πάναγνε, σὲ κιβωτὸν ὀνομάζει ἁγιάσματος θείου, ὑπεφυῶς Θεὸν χωρήσασαν, τὸν ἐν Πατρῴοις καθήμενον κόλποις, ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάσης τῆς Κτίσεως Κόρη, τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων σωματικῶς ἡμῖν ἐγέννησας. ὅθεν ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, φέρεις κατὰ πάντων ἀρχικῶς τὸ ἐκνίκημα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, π. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά. εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε Οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· Ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν Ἀνάστασιν.

Μὴ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους, ὁ Εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους, ὁ Ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν, ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν Ἅδην, τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον, ἡ ζωή· ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Πύλας Ἅδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κρα-

κραταιᾷ δυνάμει σου· ὡς συνήγειρας νεκρὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, καὶ Θεὸς Παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ὡς εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ. ὅτι συνήγειρε νεκρὺς ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, ὡς ἐδωρήσατο τῷ Κόσμῳ, ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον ὡς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναιξὶ μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑπὶ ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, ὡς ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν. οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ τοῦ Ὄρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἄνευ θελήματος ἀνδρὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιὴλ, ὡς αἰώνιον αὐτοῦ ἡ Βασιλεία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν ὡς καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, τοῦ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεὶς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν. ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, Εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτίρμον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστὲ, ὡς διὰ τοῦ σοῦ Θανάτου, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν. ὅθεν προσκυνοῦμέν σου τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξέχεε τὴν ἰὸν ὁ ὄφις, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὔας ποτέ. Χριστὸς δὲ ἐν τῷ Ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπήγασε τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν· μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν Μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων Χριστὲ, ὡς ἔθλασας τοῦ Ἅδου τοὺς μοχλοὺς, ὡς ἀναστὰς ἐν δόξῃ τριήμερος, ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτησας. δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Ὁ Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς, ὡς τούτους εὐλογήσας ἐξαπέστειλεν εἰπών· πάντας προσαγάγετε, εἰς τὴν Βασιλείαν μου. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀλλ' ἓν φῶς τὰ τρία. εἷς γὰρ Θεὸς, ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ φύσει, καὶ ἀρχῇ, ἄτμητος ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας τὸν Υἱὸν ὡς Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός. διὸ Παρθενομῆτορ, οἱ θεωθέντες διὰ σοῦ, χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῶν προσόμοια. Δεσποτικά. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Ἀρόν σου ὦ ψυχή μου τὸ ὄμμα, ὡς Θεοῦ ἐνατενίσον τῇ οἰκονομίᾳ καὶ τῇ ἀσπλαγχνίᾳ, πῶς Οὐρανοὺς κλίνας, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου τῶν παθῶν, ὡς στήσῃ σε ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, βαβαὶ φρικτοῦ θαύματος. δόξα τῇ κενώσει σου Φιλάνθρωπε.

Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὦ Ψυχή μου καὶ θαύμασον· πῶς σε Γῆ βαστάζει; πῶς οὐ κεραυνοῖ σε; πῶς ἄγριοι θῆρες οὐκ ἐσθίουσί σε; πῶς δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος ἐλλάμπων σοι ἀεὶ, οὐκ ἐπαύσατο; ἀνάστα μετανόησον, βόησον

πρὸς

Digitized by Google

πρὸς Κύριον· ἥμαρτόν σοι ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Ἔχοντες ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παντοδύναμε Κύριε, σὲ ἐκδυσωποῦμεν, παντοίων κινδύνων, παθῶν τε τῆς ζάλης ἡμᾶς ἐκλυτρῶσθαι· ὅπως τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνικῶς διάγωμεν, καὶ ἐν καθαρότητι βιώσαντες, ἔξωμεν ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως, εὐμενῆ σε Δεσπότην καὶ ἵλεων.

Ἕτερα ἀπ. τῶν Ἀσωμάτων. Ξύλον ζωῆς.

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστὲ ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων, καὶ Πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Σῷσον ἡμᾶς προστασίαις, Κύριε τῶν Ἀγγέλων, πλῦνον ἡμῶν τῶν πταισμάτων τὸν ῥύπον, τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξαλείφων, ἵνα κράζωμεν, Κύριε δόξα σοι.

Τὰ Σεραφὶμ, Χερουβὶμ καὶ Δυνάμεις, Θρόνοι Ἀρχαὶ, Κυριότητες πᾶσαι, σὺν Ἀρχαγγέλοις καὶ λαμπραῖς Ἐξουσίαις, σοὶ κραυγάζουσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἀναβοᾷ, γηγενῶν πᾶσα φύσις, ὡς σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένῃ, Θεοτόκε προξένῳ τῷ Τόκῳ σου.

Εἰς τὸν Κ. ἀπ. Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον, δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἐνὰ τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή. πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Πάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα. ἐγὼ δὲ τοὺς πάντας νικήσας ἁμαρτίαις, οἴ μοι δέδοικα, καὶ τρέμω. ὅθεν οὐδαμῶς ἀποτολμῶν παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα. Σὺ οὖν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον σῷσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν ὁδηγοῦσά με.

Τῇ Β'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἠλό. Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος βαρύς.

Ἔχουσα ψυχή μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Λῃστῇ, καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεὸς, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῷσόν με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι. ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως, ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῷσόν με ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε Ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. ἠλό. κα'. Κατανυκτικά.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέησόν με.

Ἑτοιμάζου ψυχή μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ ταραχθῆναι, ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ φίλοι, οὐ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Φιλανθρωπία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβὶμ ὑπάρχεις, Παναγία Παρθένε. ἐκεῖνα γὰρ

Digitized by Google

κραταιᾷ δυνάμει σου· ὃς συνήγειρας νεκρὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, καὶ Θεὸς Παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ. ὅτι συνήγειρε νεκρὺς ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ Κόσμῳ, ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναιξὶ μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν. οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ Ὄρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἄνευ θελήματος ἀνδρὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιὴλ, καὶ αἰώνιον αὐτοῦ ἡ Βασιλεία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεὶς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν. ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, Εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτίρμον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστὲ, καὶ διὰ τοῦ σοῦ Θανάτου, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν. ὅθεν προσκυνοῦμέν σου τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξέχεε τὴν ἰὸν ὁ ὄφις, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὔας ποτέ. Χριστὸς δὲ ἐν τῷ Ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπήγασε τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν· μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν Μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων Χριστὲ, καὶ ἔθλασας τοῦ Ἅδου τοὺς μοχλοὺς, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ τριήμερος, ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτησας. δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Ὁ Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς, καὶ τούτους εὐλογήσας ἐξαπέστειλεν εἰπών· πάντας προσαγάγετε, εἰς τὴν Βασιλείαν μου. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀλλ' ἓν φῶς τὰ τρία. εἷς γὰρ Θεὸς, ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ φύσει, καὶ ἀρχῇ, ἄτμητος ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός. διὸ Παρθενομῆτορ, οἱ θεωθέντες διὰ σοῦ, χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῶν προσόμοια. Δεσποτικά. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τρόν σου ὦ ψυχή μου τὸ ὄμμα, καὶ Θεοῦ ἐνατενίσον τῇ οἰκονομίᾳ καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ, πῶς Οὐρανοὺς κλίνας, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου τῶν παθῶν, καὶ στήσῃ σε ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, βαβαὶ φρικτοῦ θαύματος. δόξα τῇ κενώσει σου Φιλάνθρωπε.

Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὦ Ψυχή μου καὶ θαύμασον· πῶς σε Γῆ βαστάζει; πῶς οὐ κεραυνοῖ σε; πῶς ἄγριοι θῆρες οὐκ ἐσθίουσί σε; πῶς δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος ἐλλάμπων σοι ἀεὶ, οὐκ ἐπαύσατο; ἀνάστα μετανόησον, βόησον

πρὸς

Digitized by Google

πρὸς Κύριον· ἥμαρτόν σοι ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Ἔχοντες ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παντοδύναμε Κύριε, σὲ ἐκδυσωποῦμεν, παντοίων κινδύνων, παθῶν τε τῆς ζάλης ἡμᾶς ἐκλυτρῶσθαι· ὅπως τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνικῶς διάγωμεν, καὶ ἐν καθαρότητι βιώσαντες, ἔξωμεν ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως, εὐμενῆ σε Δεσπότην καὶ ἵλεων.

Ἕτερα ἀπ. τῶν Ἀσωμάτων. Ξύλον ζωῆς.

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστὲ ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων, καὶ Πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Σῷσον ἡμᾶς προστασίαις, Κύριε τῶν Ἀγγέλων, πλῦνον ἡμῶν τῶν πταισμάτων τὸν ῥύπον, τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξαλείφων, ἵνα κράζωμεν, Κύριε δόξα σοι.

Μὰ Σεραφὶμ, Χερουβὶμ καὶ Δυνάμεις, Θρόνοι Ἀρχαὶ, Κυριότητες πᾶσαι, σὺν Ἀρχαγγέλοις καὶ λαμπραῖς Ἐξουσίαις, σοὶ κραυγάζουσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἀναβοᾷ, γηγενῶν πᾶσα φύσις, ὡς σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένῃ, Θεοτόκε προξένῳ τῷ Τόκῳ σου.

Εἰς τὸν Κ. ἀπ. Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον, δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἐνὰ τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή. πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Μάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα. ἐγὼ δὲ τοὺς πάντας νικήσας ἁμαρτίαις, οἴ μοι δέδοικα, καὶ τρέμω. ὅθεν οὐδαμῶς ἀποτολμῶν παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα. Σὺ οὖν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον σῷσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν ὁδηγοῦσά με.

Τῇ Β'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἀλλ. Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος βαρύς.

Ἔχουσα ψυχή μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Λῃστῇ, καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεὸς, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῷσόν με.

Μοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι. ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως, ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῷσόν με ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε Ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. ἀλλ. κα'. Κατανυκτικά.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέησόν με.

Ἑτοιμάζου ψυχή μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ ταραχθῆναι, ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ φίλοι, οὐ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Φιλανθρωπία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβὶμ ὑπάρχεις, Παναγία Παρθένε. ἐκεῖνα

γὰρ

γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα δύναμιν, πτέρυξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. ἁλό. Καθίσματα.

Ὁ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος τὰ δάκρυα, καὶ Τελώνην στεμάξαντα ἐκ βαθέων δικαιώσας, κἀμὲ ἐν μετανοίᾳ προσπίπτοντα, οἰκτείρησον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, ὅτι Ναὸς ἐδείχθης θεϊκὸς, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Β'. πρωΐ, Κανὼν Κατανυκτικός. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἱρμός.

„Ὦ σωνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῇ ἐν „Αἰγύπτῳ, ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, „αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, ἐμπεσὼν, ἐκβοῶ σοι· χεῖρά μοι ἔκτεινον, Οἰκτίρμον καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον φιλάνθρωπε.

Μετανοοῦντά με Χριστὲ, ὡς τὴν Πόρνην, πταισμάτων πολλῶν ἀπόπλυνον, ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Ὁ τοὺς Ἁγίους σου Χριστὲ, τῇ χωνείᾳ λαμπρύνας πολυειδῶν αἰκισμῶν, αὐτῶν παρακλήσεσι, σκοτασμοῦ παθῶν ῥῦσαί με.

Ὑπομονῇ τῶν αἰκισμῶν, καθαρθέντες, Ἡλίου πλέον ἐξέλαμψαν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τὴν πλάνην ἠμαύρωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ προστασία τῶν πιστῶν, ἡ τῶν ἁμαρτανόντων ἐπιστροφὴ, πρὸς Θεὸν Παρθένε Πανάμωμε, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶσόν με.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τοὺς Ἀσωμάτους.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀσωμάτοις ἔπαινον ἕβδομον φέρω.

Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ἀπειροδύναμε Χριστὲ, τῷ σῷ φωτὶ καταυγάσας μου τὸν νοῦν, τοὺς Ἀγγέλους σου ὑμνεῖν ἔμπνευσον, ὅτι δεδόξασαι.

Σταθηρὰν ἔχοντες αὐγὴν, θεαρχικῆς προϊοῦσαν ἐκ πηγῆς, ἐπουράνιοι Χοροὶ, ᾄσμασι Χριστὸν γεραίρετε.

Θεοτοκίον.

Ὡραιωθεῖσάν σε Ἁγνὴ, ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις οἱ πιστοὶ, ἐπιστάμενοι σαφῶς, χαῖρέ σοι πάντες κραυγάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑ„ψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλα„τύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, κυ„φράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Τροπάριον.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἁμαρτημάτων, φωτὶ μετανοίας με νοῦν καταύγασον, Φωτοδότα Φιλάνθρωπε, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Αἱ τρίβοι πᾶσαι, ἃς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ, ἐν βαράθροις ἡδονῶν με, κατεκρήμνισαν. Ἰησοῦ μετανοίας μοι, θείας τρίβους ὑπόδειξον.

Μαρτυρικά.

Γενναιοφρόνως διανύσαντες τὸν ἀγῶνα, ἐπάθλων οὐρανίων ἠξιώθητε, πανάοιδιμοι Μάρτυρες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Μυρίους πόνους ὑπομείναντες Ἀθλοφόροι, μυρίων ἀγαθῶν ἠξιώθητε, μυριάσιν ἑνούμενοι ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράνιον Βασιλέα, Παρθένε, ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἁμαρτίαν κατάβαλε, καὶ οἰκτείρασα σῶσόν με.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκ„κλησία, καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις

βοᾷ

„ βοᾷ μελῳδοῦσα. Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ
„ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάριον.

Μεσῖται θείας χρηματίζοντες ἐκφαντορίας, Χοροὶ Ἀγγέλων, αὐλῶς κραυγάζετε πάντες· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγάπης νόμῳ τὰς θείας ἐμφάσεις διαδιδόντες, εὐρύθμως Χριστῷ μελῳδεῖτε· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ μόνος Παντοδυνάμος.

Τῆς πρώτης αἴγλης, δευτέρας λαμπρότητας βίου εὐσεβοῦντες ζηλοῦντες, συμφώνως Χριστῷ μελῳδοῦσιν· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν βουλήσει, ἐκ σοῦ Παρθένε τὴν σάρκα δανείζεται Λόγος, Ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκάλυψεν Οὐρανοὺς Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν
„ τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφρά-
„ στου σοφίας σου φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Θέλων πάντας Οἰκτίρμον σῴζεσθαι, σῷσόν με τὸν παραβάντα σοῦ, τὰ προστάγματα Λόγε, καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με.

Ὑπέκυψα τοῖς ἀλόγοις πάθεσι, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὁ τάλας ἐξωμοιώθην, Οἰκτίρμον Λόγε Θεοῦ, οἴκτειρον σῷσόν με.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι καὶ πυρὶ καιόμενοι, κατεφλέξατε τὴν πλάνην, ἀναπτόμενοι ζήλῳ, τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες.

Παράδεισος νοητὸς ἐδείχθητε, μέσον ἔχοντες τὸ ξύλον, τὸ τῆς ζωῆς Μακάριον, Χριστὸν τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Ἁγνὴ Θεοχαρίτωτε, χαριτώσασα τὸν νοῦν μου, τοῦ σκοτασμοῦ τῆς ἀγνοίας, τελείως ἐλευθέρωσον.

Ἄλλος. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τάσασθε τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, παριστάμενοι Χριστῷ ὡς λειτουργοὶ ἐκλεκτοὶ, Χοροὶ Ἀγγέλων, τοῦτον ἱκετεύοντες.

Στρατεύματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τὸν σὸν Θρόνον εὐλαβῶς περικυκλοῦντα, τρανῶς ἀεὶ βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καθορῶντά σε Χριστὲ, μετὰ σαρκὸς ἐπὶ γῆς, θνητοῖς ἀνθρώποις ἀναστρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε καὶ Θεομῆτορ Ἄχραντε, τεκοῦσα τὸν Θεὸν ἀνερμηνεύτως σαρκὶ, σὲ δυσωποῦμεν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν
„ καὶ αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν
„ τύπον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν,
„ ὅπλον εἰς βοήθειαν.

Τροπάριον.

Ῥαθυμίᾳ τὸν βίον, ἀνήλωσα, καὶ τρέμω τὸ ἀλάθητον βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι μέλλω, ὁ ἄσωτος ἐγώ. οἴκτειρόν με Κύριε.

Ὁ τὰ ὄμματα Λόγε, τὰ τῶν τυφλῶν φωτίσας, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας δεινῶς ἀμαυρωθείσας, διάνοιξον ὁρᾷν φῶς τῶν προσταγμάτων σου.

Μαρτυρικά.

Σταθηρᾷ διανοίᾳ, Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ὑπεμείνατε πᾶσαν βασάνων ἀλγηδόνα, γενναῖοι Ἀθληταί· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Διαπλεύσαντες πᾶσαν, βασάνων τρικυμίαν, προσωρμίσθητε ὅρμῳ, τῆς ἄνω Βασιλείας γαλήνης ἀληθοῦς, Μάρτυρες πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναγία, σοὶ ποιήσας μεγαλεῖα, ὁ Θεὸς ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη. αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Ἄλλος. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἁγιωτάτοις, καὶ πολυφθόγγοις στόμασιν ᾄδουσι, τὴν ὑπεράρχιον καὶ ὑπέρθεον ἀρχὴν, Σεραφὶμ ταῖς αὔλοις, φωτοχυσίαις πυρσευόμενοι.

Ἱερωτάταις, καὶ πολυφθόγγοις πτέρυξι σκέπονται, θείαν λαμπηδόνα μὴ τολμῶντες καθορᾶν, Χερουβὶμ τῆς σοφίας, τῆς ὑπερθέου καταγώγια.

Νοήσει θείᾳ, καὶ πανολβίῳ Θρόνοι οἱ ἔνδοξοι, ταῖς ὡραιωτάταις ἐντρυφῶντες ἀστραπαῖς, θεωροὶ τῶν ἀῤῥήτων, ὑπερκοσμίως ἀναδείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ὁ νοῦς ὁ θεῖος, τῷ ἀνθρωπίνῳ Πάναγνε μίγνυται, ἐν τῇ παναχράντῳ καὶ παράγνῳ σου Γαστρὶ, ἑνωθεὶς ἀσυγχύτως, ἀναλλοιώτως καθ' ὑπόστασιν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα· ἀνά„γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. ἡ„μεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σω„τὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάριον.

Ἐκύκλωσεν Ἄβυσσός με πταισμάτων, κατέδυσεν εἰς βυθὸν ἁμαρτίας, ἀνάγαγέ με Λόγε, ὡς ποτὲ τὸν Ἰωνᾶν, ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωήν.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία. πρὸς ὅρμον με ἀληθοῦς μετανοίας, κυβέρνησον Οἰκτίρμον, ἐν γαλήνῃ συντηρῶν, τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι θυρεῷ ἀληθείας σκεπόμενοι, τὰς ψευδεῖς τῶν Τυράννων, ἐξέκλιναν θωπείας· καὶ θανόντες, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Ὑψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν ἀγάπῃ, ἐμίσησαν τὴν τοῦ Κόσμου φιλίαν, οἱ Μάρτυρες, καὶ φίλοι τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ ἐχρημάτισαν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, Ὑπερύμνητε Κόρη, κυήσασαν Ὑπερύμνητον Λόγον· ὃν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, ἀνυμνοῦσιν Οὐρανῶν ἀσιγήτοις φωναῖς.

Ὁ αὐτός.

Νεανικῶς, ἀγλαΐαις τῆς Κυριαρχίας ἀστράπτουσαι, καὶ τὴν ἄῤῥητον δόξαν, τὴν ταύτης ἀνυμνοῦσαι, Κυριότητες ἀεὶ διαδείκνυνται.

Ἐρωτικῶς, δυναστείας τῆς ὑπερδυνάμου, τὴν δύναμιν κατοπτεύουσαι, θεῖαι Δυνάμεις, ἐν ἰσχύϊ διαμένουσι σαφῶς δυναμούμεναι.

Θεοτοκίον.

Βασιλικῆς, ἐκ φυλῆς προαχθεῖσα, Παρθένε γεγέννηκας, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν πάντων Βασιλέα, καὶ Παρθένος ἀληθῶς διετέλεσας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Κάμινον καιομένην, ἐδρόσισας Σω„τὴρ, Παῖδας περιέσωσας, ὑμνοῦν„τας καὶ λέγοντας· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς „αἰῶνας, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων „ἡμῶν. Τροπάριον.

Θοῦσον ψυχὴ, θυσίαν αἰνέσεως Θεῷ, σπεῦσον μετανόησον. ἐν ὅσῳ ἡ πανήγυρις τοῦ βίου ἐστὶ, νῦν ἐμπορεύου τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ἐγγίζει τοῦ θανάτου, ψυχὴ ἡ ἐκτομὴ, καρποὺς ἀξίους ποίησον, ὅπως μὴ ὥσπερ ἄκαρπον, ἐκβληθήσῃ δένδρον, εἰς πῦρ γεέννης, καὶ θρηνήσης ἀνόνητα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι τὴν κάμινον τῆς πλάνης, τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμβροις κατασβέσαντες, ἐβόων ὡς οἱ Παῖδες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υἱοὶ φωτὸς γεγόνατε, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ ἀνακραθέντες Μάρτυρες, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωταγωγεῖτε, καὶ τῆς ἀπάτης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκετε.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε προεικονίζον, Ἁγνὴ μὴ φλεγομένη· τὸ πῦρ γὰρ ἀπεκύησας, τὸ ἄστεκτον Παρθένε. διὸ βοῶ σοι· καταφλεξόν μου τὰ ὑλώδη παθήματα.

Ἄλλος. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ Πυρός.

Λοξολογοῦσιν ἀκλινῶς, τὸν σὸν Θρόνον περιεστῶσαι, τραπῶς περιέπουσαι, νοητῶς αἱ Ἀγγέλων χοροστασίαι· εὐλογητὸς εἶ κράζουσαι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁλικωτάταις σὲ Ἀρχαὶ προθυμίαις, περὶ τὴν μίαν ἀρχὴν ἀΰλως στρεφόμεναι,

Digitized by Google

μεναι, ἐν ἀκαταπαύστοις δοξολογίαις, εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μίαν ὑπόστασιν δυσὶν ἐν οὐσίαις, Θεογεννῆτορ, Χριστὸν τὸν μόνον φιλάνθρωπον, τὴν φρικτὴν ἐκτελοῦντα οἰκονομίαν, ἄνευ σπορᾶς γεγέννηκας, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ψοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, „οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξά„μενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν· εὐλογεῖ„τε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα εἴληφα, ἀλλὰ τοῖς ἀλόγοις ὑπέκυψα ὁ ἄθλιος πάθεσι, καὶ ἐν σκότει κακίας, πορεύομαι πάντοτε.

Ὁ Κύριος ἐγγὺς ὡς πιστεύομεν· μερίμνησον ψυχή μου, καὶ μὴ κάθευδε. ἀγρύπνησον βόησον ἐγρηγόρως· Οἰκτίρμον Φιλάνθρωπε, σῷσόν με.

Μαρτυρικά.

Γευσάμενοι ἐνθέου γλυκύτητος, πικρίαν ἀλγεινῶν ὑπεμείνατε, καὶ νῦν ἐνηδύνεσθε, θειοτάταις τοῦ Λόγου μεθέξεσι, Μάρτυρες.

Εἰσήλθετε πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐτύχετε καλῶν ὧν ἠλπίζετε, πανεύφημοι Μάρτυρες. διὰ τοῦτο ἀξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῆς κατάρας τῷ Τόκῳ σου, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον φύραμα. τὸν γὰρ Παντευλόγητον, εὐλογίας τὰ πάντα κοσμοῦντα, ἐκύησας.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ψὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δό„ξης, ὃν εὐλογοῦσιν Οὐρανῶν αἱ Δυ„νάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ „τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυ„ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Οἱ πᾶσαν ἔφεσιν πρὸς Θεὸν μεταθέντες, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐν τρυφῶντες ἀκτῖσιν, Ἀρχάγγελοι, τοῖς ὑμᾶς ἀνυμνοῦσιν, αἰτεῖσθε ἐκτενῶς, συγχώρησιν πταισμάτων, δοθῆναι εἰς αἰῶνας.

Νόες ὑπάρχοντες καθαρώτατοι πάσης, ἀπηλλαγμένοι ὑλικῆς προσπαθείας, ὦ Ἄγγελοι, διασῴσατε πάντας, τοὺς πόθῳ σὺν ὑμῖν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ Γαστρί σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, δοξάζειν εὐσεβῶς, Χριστὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ψὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ „φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν „γυναιξὶν εὐλογημένην, ᾄσμασιν οἱ „πιστοὶ, Θεοτόκον μεγαλυνόμεν.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ ἡ κρίσις ἐγγίζει, καὶ κατακρίσεως ἔργα κτησάμενος, ἐμαυτὸν ἀπογινώσκω, Δικαιοκρίτα Χριστὲ ὁ Θεὸς, μὴ κατακρίνῃς με.

Ὡς ἡ πιστὴ Χαναναία, ἐλέησόν με βοῶ σοι· ὡς τὴν συγκύπτουσαν πρὶν ἀνόρθωσόν με, τοῦ βηματίζειν ὀρθῶς, πρὸς τὰς τρίβους σου, Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Συναπεκδύσασθε πᾶσαν, τῷ ἱματίῳ κακίαν, καὶ ἐπενδύσει σφοδρῶν μαστίγων, δόξης καταστολὴν, ἑαυτοῖς Ἀθληταὶ, προεξενήσατε.

Ἡ θεία χώρα τῶν ζώντων, Σιὼν ἡ ἄνω πόλις τῶν πρωτοτόκων, ὑμᾶς λελαμπρυσμένους ταῖς καλλοναῖς, Ἀθληταὶ τῶν ἀγώνων ὑπεδέξατο.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς φρυκτωρίαις, τοῦ ἀματείλαντος Λόγου ἐκ σοῦ Παρθένε Ἁγνὴ, καταύγασόν με, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν, ἐν τῷ σκότει καλυπτόμενον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Πανύμνητε, τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέ„ρα, ἡ τὸν ἄναρχον Λόγον ἀσπό„ρως

„ ρως συλλαβοῦσα, ἢ σεσαρκωμένον Θεὸν „ τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. διὸ πάντες σε „ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἐλλάμψεσι θεαρχικῆς φωτοχυσίας, ἐνηδόμεναι πᾶσαι χορεῖαι τῶν Ἀγγέλων, τὸν δεδοξασμένον Θεὸν ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, ἢ δοξάζουσιν ἀεὶ μεγαλύνοντες.

Ῥυσθῆναί με τῶν παθῶν ἐπικρατείας, ὦ Χερουβὶμ, Σεραφίμ τε, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ ἢ Θρόνοι, Κυριότητες, Χριστὸν ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ νυῖ πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, παῤῥησίᾳ χρωμένη, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας, ῥῦσαι ἐκ πταισμάτων ἢ νόσων ἢ κινδύνων, ἵνα πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνωμεν.

Εἰς τὸν ϛ. τῶν Αἴνων, ϛ. Κατανυκτικά.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Μὴν μνήμην τῶν Ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἑορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὸ χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Τῇ Β'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν ἢ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπὸς, Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὡς ἡ πιστὴ Χαναναία, κράζω ἐν ὀδύνῃ τῆς καρδίας μου· ἐλέησόν με Σωτὴρ, ὡς Ἀγαθός. ἢ γὰρ ψυχὴν ἁπάσαις, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, ἔχω κινδυνεύουσαν ἢ χειμαζομένην.

Μὰ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ, καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ ἢ Δυνάμεις ἀεὶ Ἀρχάγγελοι, Ἀγγέλων στρατιαὶ, καὶ τῶν Κυριοτήτων, ἢ σοφῶν Ἐξουσιῶν, δῆμοι σὲ δοξάζουσιν, εὐεργέτα Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Μὰς τοῦ ἐχθροῦ πονηρὰς ἐπάρσεις, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενοι, κατέῤῥαξαν τελείως οἱ Ἀθληταὶ, καὶ νικηταὶ ὀφθέντες, ἐν χαρᾷ τοὺς Οὐρανοὺς, νῦν περιπολεύουσι, δόξῃ ἀπαστράπτοντες.

Δόξα.

Μὸν Ἄναρχον προσκυνῶ Πατέρα, σὺν Υἱῷ ἢ τῷ Πνεύματι, τὴν ἄκτιστον Οὐσίαν συμφυῆ, τὴν κτίσασαν τὰ πάντα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος θεουργῶς, ἥτις καὶ Τριάς ἐστι, ἢ Μονὰς γνωρίζεται.

Καὶ νυῖ. Θεοτοκίον.

Μαῖς ἡδοναῖς μολυνθεὶς τοῦ βίου, ἐπὶ σὲ τὴν Ἀμόλυντον κατέφυγον Παρθένον, μώμου παντὸς, καὶ ἐγκλημάτων ῥῦσαι, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, ὅπως μακαρίζω σε τὴν ἀειμακάριστον.

Τῇ Β'. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Δέσποτα ἢ Θεὲ Πανοικτίρμον, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, δός μοι ἐν καρδίᾳ τὸν σὸν φόβον ἔχειν, δός μοι τὸ φιλεῖν σε ἐξ ὅλης ψυχῆς μου. δός μοι τὸ μυσάττεσθαι τὰς πράξεις τοῦ ἀλάστορος, ἢ ποιεῖν τὸ θέλημα τὸ σὸν τὸ σωτήριον. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εἰπὼν, αἰτεῖτε, καὶ λαμβάνετε.

Τέγονα τῶν δαιμόνων μὲν γέλως, τῶν ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, τῶν δικαίων θρῆνος, τῶν Ἀγγέλων πένθος, μολυσμὸς ἀέρος, καὶ γῆς, καὶ ὑδάτων. σῶμα

γὰρ

Digitized by Google

γὰρ ἐμίαμα, ψυχὴν καὶ νοῦν ἐσπίλωσα, παραλόγοις πράξεσι, Θεῷ ἐχθρὸς πέφυκα. οἴμοι Κύριε, ἥμαρτόν σοι, ἥμαρτον, συγχώρησον.

Δέομαι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀκάρπῳ, μακροθύμησον Δέσποτα, καὶ μή με ἐκκόψῃς, ἄκαρπον δένδρον, τομῇ τοῦ θανάτου, εἰς πῦρ ἀποπέμπων. ἀλλὰ καρποφόρον με, ποιῆσαι παρακλήθητι, καιρὸν μετανοίας μοι διδοὺς ὡς φιλάνθρωπος, ὅπως ἀπονίψω μου, τὰς πολλὰς Σωτήρ μου ἁμαρτίας Χριστέ.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Καταφρονήσαντες.

Νυμφοστολήσας τοῖς λόγοις, ἱερῶς τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, προσηγάγου Σοφὲ ὡς Νύμφην πανάμωμον, καὶ ὑπήκοον ταύτην τῷ Δεσπότῃ παρέστησας. ἀλλ' ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, αὐτῆς ὑπεράσπισον, καὶ ὑπέρμαχος φάνηθι, ἀπὸ πάσης κακίας διαβόλου, Παμμάκαρ λυτρούμενος.

Φῶς νοερὸν ἐπιλάμψας, τῇ ταπεινῇ ψυχῇ μου Πρόδρομε, ἐναποδίωξον, αὐτῆς ὁμίχλην τὴν ἅπασαν, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, καὶ παθῶν τῶν τοῦ σώματος· καὶ ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, κἀμοῦ ὑπεράσπισον, καὶ προστάτης μοι φάνηθι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως δεινῆς λυτρούμενος.

Ὡς Προφητῶν ἡ ἀκρότης, καὶ σφραγὶς τοῦ Νόμου τοῦ τυπικοῦ· ὦ τῶν ἁπάντων γηγενῶν μείζων ἁγιότης. ὦ Χριστοῦ παρουσίας, θεῖος Κήρυξ καὶ Πρόδρομος· ὦ Διδάσκαλε μετανοίας. ὦ ἁγνείας ἄγαλμα· τοὺς σοὺς δούλους περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἁγνὴ, τὸ σεπτὸν Κειμήλιον Παρθενίας. χαῖρε Σεμνὴ, ἐνδιαίματη θεῖον. Χαῖρε Παρθένε, τῶν πιστῶν Σωτηρία. χαῖρε Δέσποινα, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον, δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἐνὰ τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα, ὀξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή. πρὸς τίνα καταφύγω τοῦ θεραπευθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰρηνεύσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῶν βοώντων σοι ἐλεῆμον, Κύριε δόξα σοι.

Τῇ Γ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ϛλο. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος βαρύς.

Ἔχουσα ψυχή μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· ἐλευθέρωσόν με φιλάνθρωπε ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Λῃστῇ, καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεὸς τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῷσόν με.

Μὸ πέλαγος τοῦ βίου, χειμάζει μου Κύριε, τὰ κύματα τῶν ἀνομιῶν μου, βηθίζουσί με Δέσποτα· ἀλλ' ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα καὶ σῷσόν με ὡς τὸν Πέτρον, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία θερμὴ, καὶ ἀντίληψις Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε Ἀνύμφευτε. διὸ σὺν τῷ Προδρόμῳ, τὸν Υἱόν σου δυσώπησον, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. ϛλο. κα. Κατανυκτικά.

Μοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι. ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως. ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγ-

λαγχνία ὁ Θεὸς, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας, φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμὲν Λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, πλανηθέντας, ὡς Ποιμὴν, ἐπίστρεψον ἡμᾶς. σκορπισθέντας τῇ φθορᾷ, συνάγαγε ἡμᾶς. ἐλέησον τὴν ποίμνην σου Φιλάνθρωπε. σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Ἀναμάρτητε.

Μετὰ τὴν γ'. ἑλλ. Καθίσματα.

Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, ἐλέους σου ὑσσώπῳ, σπλαγχνισθεὶς ὡς ἀγαθὸς, ἀπόπλυνον Σωτὴρ, καὶ καθαρίσας μολυσμοῦ τῆς ἰλύος τῶν παθῶν, ἐλέησόν με Δέσποτα. διάσωσον τὸ πλάσμα σου, πρεσβείαις τοῦ σοῦ Προδρόμου, μόνε πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν. διὸ τοὺς στεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ σκέπουσα τοὺς ἐπὶ Γῆς, εἰς ἀπερίστατον λαὸν, σπλαγχνίσθητι Εὐλογημένη Θεοτόκε. ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, μὴ ἀπολώμεθα δεινῶς. ἱκέτευε ὡς Ἄχραντος, τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Τῇ Γ'. πρωΐ, Κανὼν Κατανυκτικός. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἱρμός.

„ Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βρα-
„ χίονι αὐτοῦ, καὶ ἀναβάτας τριστάτας
„ βυθίσαντι, ᾄσωμεν αὐτῷ, ὡς Λυτρωτῇ
„ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Καθ' ἑκάστην ἁμαρτάνω, καὶ οὐ φρίττω σου Χριστὲ, μακροθυμίᾳ ζητοῦντά μου τὴν μετάνοιαν. δός μοι λογισμὸν ἐπιστροφῆς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ μὴ παρίδῃς με.

Ἁμαρτίαις ἁμαρτίας, προστιθέμενος Χριστὲ, διαλιμπάνω οὐδ' ὅλως ὁ τάλας ἐγώ. μόνε ἀγαθὲ καὶ ἀναμάρτητε, οἰκτειρον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Θαρσαλαίως οἱ γενναῖοι, ἐπεφώνουν Ἀθληταί· ἰδοὺ τὸ στάδιον πλῆρες ἀγώνων, δράμωμεν. κάθηται Χριστὸς ἀγωνοθέτης, στεφανῶν τοὺς νικητὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀπεκδύσασθε τὸ σῶμα, πολυτρόποις αἰκισμοῖς, καὶ ἀφθαρσίας χιτῶνα περιεβάλεσθε, Μάρτυρες σοφοὶ, καὶ τοῦ Πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν, Υἱοὶ γεγόνατε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πολλαῖς κεκακωμένον, ἁμαρτίαις τὴν ψυχὴν, Θεογεννῆτορ Παρθένε θεράπευσον, ὅπως ἐν φωναῖς εὐχαριστίας, ἐκτενῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καὶ τὴν δε κλεινὲ τὴν μελῳδίαν δέχου.

Ἰωσήφ.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὡραϊσμένος ἐδείχθης, μακάριε Πρόδρομε, ἣν πάντοτε πρεσβείαις σου, σῷζε πάσης καταδίκης, τῶν αἱρετιζόντων ἑδραίαν ἀκλόνοτον.

Ἄμωνον ἱερεῖον, τῷ Ποιητῇ προσηνέχθης, τυθεὶς, θεῖε Πρόδρομε, ὥσπερ ἀρνίον ἄκακον, ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, πάσης με κακίας, ἐχθρῶν ἀπολύτρωσαι.

Τάσαι τῶν σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν νόσους, ἀοίδιμε Πρόδρομε, ἐκδυσωπῶν ἑκάστοτε, Λόγον τὸν πάντων τὰς νόσους, καὶ τὰς μαλακίας, εὐσπλάγχνως ἀράμενον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας Παναγία, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν προσομιλήσαντα. τοῦτον πάντοτε δυσώπει, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε, ἀεὶ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ οὐρανὸς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὴν τῆς „γῆς θεμέλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων „πολλῶν, στερέωσόν με τὸν μόνον, εἰς τὸ „θέλημά σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, διὰ πολλὴν Χριστὲ φιλανθρωπίαν, πάρειδε μόνε Σῶτερ, τὰ πλήθη μου τῶν κακῶν, ἵνα δοξάζω σε τὸν Ὑπεράγαθον.

Ἓν σαρκὸς τὸ θέλημα ποίησον, τὰ σὰ Χριστὲ θελήματα, παρεῖδον ὁ ἀσωτείδητος, καὶ δέδοικα τῆς φλογὸς, τὴν τιμωρίαν Λόγε, ἀφ' ἧς με λύτρωσαι.

Μαρτυρικά.

Σωματικοῖς προσομιλοῦντες πόνοις οἱ Ἀθληταὶ, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν ζωὴν, καὶ αἰῶνα, ἧς ἔτυχον ἐν χαρᾷ, τῷ ἀνθρώπων πόνους ἐκεῖ κυφίζοντες.

Μαρμαρυγαῖς τῷ ἄθλων Θεοφόροι, πλάνης δεινῆς ἐλύσατε τὴν νύκτα, καὶ πρὸς αἰέναον φῶς μετέβητε, τῷ ἡμῶν ὀδυνῶν τὸ σκότος ἀεὶ ἐξαίροντες.

Θεοτοκίον.

Πύλην Θεοῦ προεῖδεν ὁ Προφήτης, δι' ἧς αὐτὸν διῆλθε καθὼς εἶδε, Παρθένε Ἀχραντε. διό σε ἐκδυσωπῶ, μεταμοίας πύλας ἀνοῖξαι μοι ἐλέους.

Ἄλλος. Ὁ καταρχὰς τὸν Οὐρανόν.

Ἡλιοβόλοις ἀφράτοις, τάσαν φωτίζεις τὴν Κτίσιν. τὸν Ἥλιον γὰρ τὸν μονότοκον αἰῶνι φανέντα ἐδέξω Θεὸς Πρόδρομε. ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παθῶν τὸ σκότος διῶξαι, ἐκ τῶν πανωδυνῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Νόμον ἐν χάριτος ἐσώσας ἐν μέσῳ, θεῖε Προφῆτα, παρεδήλωσε πᾶσιν ἐμφανῶς, τὴν παῦλαν τῶν μερῶν, τῆς δὲ τὴν ἀλλαμψιν, γεμησομένην καθαρῶς, ἀναλαμψεσι τελείαις, τῶν παλαιωθέντων ἁμαρτήσεων.

Δαιμονικῆς ἐπιφορᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, ἀπὸ πάσης θλίψεως ἡμᾶς, Χριστὸν Βαπτιστὰ, βοῶμεν, λυτρωσαι ἐκδυσωπῶν τὸν ἀγαθὸν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν κολάσεων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἡ Θεὸν ἀμερμιαύτως τεκοῦσα, σὺν τῷ θείῳ τόκῳ Βαπτιστῇ, δυσώπει Ἁγνὴ, ἀπαύστως Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν συμφορᾶις περιπιπτόντων τοῦ βίου, καὶ σωιχομένων ἁμαρτήμασι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴ ἔνσαρκον παρουσίαν σου Χριστὲ, πι„στεύσας ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ ἐ„κραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξέμαυσα τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς ζωὴν, φεῦσης με, καὶ εἰς βόθρον τῶν κακῶν κατέπεσον. Σῶτερ μὴ παρίδῃς με.

Δακρύων μοι οἰκτους, Λόγε Θεοῦ, κατὰ τὸ πεμφθὲν, ἵνα πλυνῶ τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, Δέσποτα τὸν βόρβορον.

Μαρτυρικά.

Ἀγόμενοι ὡς ἀρνία πρὸς σφαγὴν, οἱ Μάρτυρες, τὸν πολέμιον ἐχθρὸν, κατεσφαττον, δόξης ἀξιούμενοι.

Καμόμενοι τῶν αἱμάτων οἱ κρατοὶ, Παμάθημοι, τὸ χαμαίρρυτον τῆς τρυφῆς, κυκεῶνα πίζον πᾶσι τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, ὁ Κύριος, τὴν μετάνοιαν βροτοῖς, δωρούμενος πᾶσι μεσιτείαις σου.

Ἄλλος. Ὁ Πατρικὸς κόλπος.

Καταβαλὼν σίφος δυσμενῶν, ἐξαστράψασα κατ' αὐτῶν λαμπρότητα, ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν ἁμαρτίαν, δέομαι Βαπτιστὰ, ἀνάσχου σε καταβαλεῖν.

Τυχμος ὀφθεὶς Μάκαρ, μονότοκος δικαιοσύνης, τοῖς βροτοῖς ὑπέδειξας Ἰησοῦν τὸν μέγαν Ἥλιον· ὑφ' ὃν καταυγάζεσθαι, τὰς καρδίας πάντων ἱκέτευε.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς, ἐγεννήθεις, ζῶν ἀμελῶς, ἐδέδοικα τὰ ἐκεῖθεν κολαστήρια· ὧν με ἐξάρπασον Βαπτιστὰ, Θεοῦ ἱλεούμενος.

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ σὲ τιμῶντων τῷ Θεῷ προσάγαγε, ὅπως πάσης ἡμᾶς, ῥύσηται δεινῆς περιστάσεως, καὶ δαιμόνων βλάβης παμάλβτε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νόμοσκιαὶ πολυειδῶς, τῶν τεχαμένων τὸν Θεὸν ἐδήλωσαν· ὃν ἱκέτευε Παράμωμε, πάσης ἀνομίας με, καὶ παθῶν ῥυσθῆναι τῆ σώματος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Διασκεδάσας τὸν μύκτα τῶν παθῶν, „ λάμψον μοι φῶς νοερὸν, ὁ τὸ ἀρ„ χέγονον σκότος τῆς Ἀβύσσου διώξας, ὁ „ τὸ πρωτόκτιστον φῶς καταλάμψας τῷ „ Κόσμῳ, Δημιουργὲ τῶν πάντων.

Τροπάριον.

Ῥῦσαί με Λόγε, δικαίας σου ὀργῆς, ἣν ἔκαμε κρίνων τὴν γῆν, ὁ τῶν πολλῶν μου πταισμάτων μεταμοίασε καθαρὰς, καὶ νῦν με δεῖξον τῆς σῆς ἀγαθότητος, μόνε Δημιουργὲ τῶν πάντων.

Ὑπὸ τῆς ἄγαν ἀχλύος τῶν παθῶν ἀπεπλανήθην τὸν νοῦν, ὁ ὑγιώσκων τὰ πάντα, πανωθεῖσα τὴν καρδίαν· ἐπίστρεψόν με Χριστὲ, ὁ μετανοίαν μοι δόσα, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Μαρτυρικά.

Σταδιον πλήρες δρώντων Ἀθληταὶ, δρομῆτες μεμιχῶς, πρὸς τὴν ὑράβιον μίσον ἐκαπαυτήσατε, μίκνε βράβεια. ζωαρχικῆς ἐκ χειρὸς δεδεγμένοι. ὅθεν ἐπαγάλλεσθε.

Ἰσχυροτάταις μάραις τῶν ἱερῶν, πόνων ὑμῶν Ἀθληταὶ, ἀπηνυσχόμησατε ὄντως τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ Παραδείσου πυρῆς ἐξιώθητε, ὅθεν ἀνέβημεν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν Ἡλίου μεφέλη φωτεινὴ, λάμψον μοι φῶς νοερὸν, τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, καὶ ἀπέλασον σκότος τῶν πονηρῶν λογισμῶν, ἵνα πίστει ὑμνῶσε, ὡς σωτῆρα τίκτουσαν.

Ἄλλος. Κύριε ὁ Θεός μου.

Φῶς φωτὶ βοῶντος, ἐν ἐρήμοις Πάνσοφε διαιτώμενος, Θεῷ ἐπιγνώσεως. διὸ ἱκέτευσε, τὴν ψυχήν μου ἐρημωθεῖσαν πάσῃ παραβάσει καινούργησον.

Μίμιον τῶν Δεσπότου, σκεῦος δεδεγμένος Θεῦ Προφῆτα, ἀτίμων με πράξεων πρεσβείαις σου λύτρωσαι, καὶ τῶν τῆς τυχεῖν αἰωνίου, τοῦ Ἀγαθοδότου διαπήσον.

Ἤγγισαν ἀνομίαι, ἐπ' ἐμὲ ἐάδω τῆς ῥαθυμίας, τρόπους μεταμοίας με μαχάριε Πρόδρομε, βελτίωσον, ὅπως προθύμως, τὰς ὁδὰς Κυρίου πορεύσωμαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου, τὸ γεώδες φρόνημα Θεοτόκε, ζωὴν ἡ κυήσασα, Θανάτῳ τὸν θάνατον, παντελῶς θεία δυνάμει, Ἀχράντε Σεμνὴ ἀφανίσασαν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἰῶ θῶ ἁμαρτημάτων, περιπεσῶν „ Ὁ Ἀγαθὲ, ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τῆς κήτους „ βοῶ σοι· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν „ μου, φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Νέος ἄσωτος ὤφθην, αἰσχρῶς βιώσας ἐν γῇ, ὁ ἡδοναῖς ὑποκύψας ταῖς ὁρμαῖς, ἐπίστρεψόν με Χριστὲ ὁ Θεός μου, ὁ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στέναξον ὦ ψυχή μου, ἵνα ῥαθῆς στεναγμῶν. δάκρυσον, ὅπως δακρύων ἀπαύστων, μὴ λάβῃς πέρας ἐκεῖ ἐν ᾅδου, ᾅδην ἐχόντων ὄφελος.

Μαρτυρικά.

Ὡφθητε ὥσπερ λίθοι ἐν τῷ σεφάνῳ σαφῶς, τῆς τῶν Χριστοῦ Ἐκκλησίας πηχθέντες, καὶ κόσμος παύτης τερπνὸς γεγονότες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Φέλους ἀξιωθέντες, ἀξιαθέντες σοφοὶ, ἀτελαύτητος κληρωθῆτε ἀμοιβάς. διὸ τὸ τέλη ἡμῶν ἐν μετανοίᾳ, γενέσθαι ἱκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Ἰῶθοῦ με ῥαθυμίας, τῶν ἀμετρήτων παθῶν, ἡ τὸν βυθὸν ἀσπλαγχνίας τεκοῦσα, ἀνάγαγε Ἀχαθὴ, καὶ δακρύων, πηγὴν μοι δώρησαι.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα· ἀνά„ γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου ἡ „ μῶν δὲ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σω„ τὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τρο-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Μαρμαρυγαῖς ἀρετῶν σαφῶς ἐξαστράπτων, καὶ φωταυγεῖ μαρτυρίῳ ἐκλάμπων, φωτίζεις πᾶσαν Κτίσιν· νοητῆς ἀνατολῆς Φίλε γνήσιε.

Ἐβλάστησας γηραλαίας Μάκαρ, ἐκ στείρας. διὸ βοῶ, ἁμαρτίαις πολλαῖς με γηράσαντα, εὐχαῖς σου, μεταμοίας καλλοναῖς ἀνακαίνισον.

Εὔχνε φωτὸς ἀνεσπέρου θεῖε Προφῆτα, τὸν λύχνον μου τῆς καρδίας σβεσθέντα, ἐπάναψον εὐχαῖς σου, καὶ φωτός με ποιμωνὸν θείου ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑετὸς ἐν Γαστρί σου ὁ Λόγος κατέβη· ὃν αἴτησαι Παναγία Παρθένε, τὰ ῥεύματα ξηράναι, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν ἱκετεύωσε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μοῦς ἐν καμίνῳ Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, „οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ. τότε οἱ „τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐ„λόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, „ὁ τῶν Πατέρων.

Τροπάριον.

Εἰς πάθη ἀτιμίας ἐνέπεσα, κτήνεσι Σῶτερ ὁμοιωθεὶς, καὶ σκοτισθεὶς, οὐ θεωρῶ τῆς ἀνοχῆς σου, Λόγε τὸ μακρόθυμον· ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν δίδου, καὶ σῶσόν με.

Ῥᾳθύμως τὴν ζωὴν ἐξετέλεσα, πράττων ἃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν. καὶ νῦν ἰδὺ, Ἅδου λοιπὸν πύλαις ἐγγίζω, μὴ λαμβάνων αἴσθησιν. μή με παρίδῃς Χριστὲ, ὁ μόνος ὢν Ἀγαθός.

Μαρτυρικά.

Ποθήσαντες ζωὴν τὴν αἰώνιον, Κόσμῳ ἐνεκρώθητε σοφοὶ, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπονεκρώσαντες τελείως, εἰς Οὐρανοὺς ἀνίπτασθε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθληταὶ, ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Εὐθέντες ἀναγκῶν τῶν τοῦ σώματος, ἐλύσατε πλάνης τὰ δεσμὰ, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες στοργῇ, ψυχὰς συνεδήσατε, τοῦ δεσμευθέντος σαρκὶ, καὶ λύσαντος τὴν φθοράν.

Θεοτοκίον.

Νόμον καινὸν σὲ Προφήτης ἔβλεψεν, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Πατρὸς, ὅθεν Ἁγνὴ ἐκδυσωπῶ, βίβλῳ με ζώντων γραφῆναι ἱκέτευε, τὸν καινουργὸν τοῦ παντὸς, ἐκδυσωποῦσα Ἰησοῦν.

Ἄλλος. Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον.

Δίδου μοι ὄμβρους δακρύων εὐχαῖς σου, τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν Ἄβυσσον, ὁ ποταμοῦ προχοαῖς λούσας Πρόδρομε, καὶ ὅλον με κάθαρον, μολυσμοῦ σαρκός τε καὶ πνεύματος.

Ἱκετηρίαν προσάγαγε Μάκαρ, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ ἡμῶν, ὅπως κἀμὲ ἐλεήσῃ ὡς εὔσπλαγχνος, πολλὰ ἁμαρτάνοντα, ἀνάνευσιν νῦν μὴ ἔχοντα.

Ἄγονε σπεῦσον ψυχὴ μεταγνῶναι, μὴ ὡς συκῆν σε τὴν ἄκαρπον, οὐ θεία δίκη ἐκτίλῃ προθέλυμνον, τῷ Δεσπότῃ βόησον· ὁ Θεὸς ἱλάσθητι, σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ψυχὴν κεκτημένος, ταῖς χαλεπαῖς παραβάσεσι, σὲ τὴν νεκρώσασαν Ἅδην τῷ Τόκῳ σου, ἱκετεύω Δέσποινα, μεταμοίας τρόποις με ζώωσον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Νὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάριον.

Ὑπερβαλλόντως ἐν τρυφήσας, ταῖς βλαπτούσαις ἡδοναῖς φρενοβλαβῶς, ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ, ὑπερέβην πάντας ἁμαρτωλούς. ὁ ἔχων εὐσπλαγχνίας, ὑπερβολὴν, παράσχου μοι, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων.

Νῦν ἐπὶ θύρας ὁ Νυμφίος, τὴν λαμπάδα κατακόσμησον ψυχὴ, ἐλαίῳ ἄρδευσον αὐτὴν, συμπαθείας καὶ παντοίων καλῶν. πρὸ τοῦ κλεισθείη ἡ θύρα, σπεῦσον Χριστῷ συνεισελθεῖν, ἐν χαρᾷ ἀσυγκρίτῳ.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικά.

Οὐ δειλιῶντες τὰς βασάνους, οἱ γεννάδοι ἀνεβόων Ἀθληταί. ἰδοὺ ἐν πρόσδεκτος καιρὸς, στῶμεν πάντες στερροτάτῳ νοΐ. κτησώμεθα βραχέσι πόνοις, ζωὴν τὴν ἄπονον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀγήρω.

Νάμασι θείοις Ἀθλοφόροι, τοῦ Σωτῆρος προσκλυζόμενοι ἀεὶ, πᾶσαν ἄρδευετε γῆν, ἐκμιμήσει τῶν ἀγώνων ὑμῶν. καὶ καρποφόρον ταύτην, ταῖς ἀρεταῖς ἐργάζεσθε, ἐν Χριστῷ εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ βεβαία προστασία, καὶ ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ, πρόστηθί μοι ἐπταικότι πολλὰ, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης τῆς φοβερᾶς, προβάτοις με δεξιοῖς ἀριθμήσασα.

Εἱρμός. Ἄλλος.

Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Δεσμῶν λυθῆναί με τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, τὸν δεσμευθέντα, καὶ δεσμώταις τὴν λύσιν, βραβεύσαντα, ἱκετεύων Προφῆτα, τὸν μόνον Λυτρωτὴν, μὴ παύσῃ εἰς αἰῶνας, ἀεί σε εὐφημοῦντα.

Ἐπλήγην Πρόδρομε ἡδονῆς τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ὀδύνῃ σοι καρδίας κραυγάζω, ἰάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν, τὸν μόνον Ἰατῆρα, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Χειρί σου Πρόδρομε, ὃν ἐβάπτισας Λόγον, μὴ διαλίπῃς ἱκετεύειν ἀπαύστως, ῥυσθῆναί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτίας, τὸν πταίσαντα πολλὰ, καὶ τεταπεινωμένον, καὶ κατακεκριμένον.

Ὅτι κατώρυξα εἰς τὴν γῆν, ἀγνωμόνως τάλαντον, ὅπερ ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθην, ἐκδέχομαι τὴν πικρὰν τιμωρίαν, ἐξ ἧς με Βαπτιστὰ, ἐξάρπασον εὐχαῖς σου, πιστῶς ἐκδυσωπῶ σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπῆρξας ἄφλεκτος δεξαμένη ἐν σπλάχνοις, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ὦ Παρθένε. διό με ἐξάρπασον τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, δροσίζουσά με νῦν, γνησίας μετανοίας, περικαλλέσι τρόποις.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ἑρμηνεύσει βροτῶν; ἀφθόρου τόκου γέννησιν, τίς μὴ θαυμάσει γηγενῶν; διό σε αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε μεγαλυνόμεν.

Τροπάριον.

Τῆνα κληρονομήσωμεν, τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, πεμθήσωμεν στεμάξωμεν, παρακαλέσωμεν Χριστὸν, ἐν ὅσῳ καιρὸν ἔχομεν οἱ πιστοὶ, μετανοίας καὶ δεήσεως.

Ὡς Χαναναία κράζω σοι, ἐλέησόν με Χριστὲ, ὡς πάλαι τὴν συγκύπτουσαν, ἀνόρθωσόν με Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με Σωτὴρ, ἁμαρτίαις βυθιζόμενον.

Μαρτυρικά.

Στενούμενοι ἐν θλίψεσι, καὶ φυλακαῖς, καὶ ποιναῖς, ὁ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, πρὸς πλατυσμὸν ἀναψυχῆς, μετῆλθον ἐκ στενώσεως ἡμᾶς, ἐγκλημάτων ἐκλυτρούμενοι.

Ἡ γῆ μὲν κατεκάλυψεν, ὑμῶν τὰ σώματα. Οὐρανὸς δὲ Ἅγιοι, φέρει τὰ πνεύματα, ἀεὶ τῷ θρόνῳ παρεστῶτα τῆς δόξης, μετ' Ἀγγέλων ἀγαλλόμενα.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὁ Κύριος, ἐκ προσῆλθεν Ἁγνή. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον, στολὴν φαιδρύναι με φωτὸς, Παρθένε ἐκδυθέντα τῶν παθῶν, νυῦ τὸν σάκκον τὸν βαρύτατον.

Ἄλλος. Μὴ τῆς φθορᾶς.

Τερωτάτης Προφῆτα ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ τῆς κακίας τὰς ῥίζας πάσας ἀνέσπασας, καὶ συμπνιγόμενον, καὶ κατηχρειωμένον ἐπίσκεψαί με Μάκαρ, καὶ θείας μετανοίας, ἐκβλαστάνειν καρποὺς εὐόδωσον.

Ὡραιοτάτην τρυγόνα καὶ ἀηδόνα σε, ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει, μέγιστε Πρόδρομε,

Digitized by Google

δρομε, τῆς μεταμοίας γὰρ ἐβόησας τὸ μέλος, ψυχαῖς ἐρημωθείσαις, καὶ κακοῖς χερσωθείσαις. ὅθεν πίστει σε μακαρίζομεν.

Τοὺς τὰς ὁδοὺς τὰς φερούσας πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς σωτηρίας εἰσόδους, Ἅγιε Πρόδρομε. αἷς βηματίζειν με, ὑόδωσον τὸν πάσαις, τοῦ βίου ἀηδίαις, πλανωμένον ἀπάτῃ, τῇ κακίαν δημιουργήσαντος.

Ἡ φθορὰ ἐπὶ θύραις ἡμέρα ἤγγικε, καὶ κοπακρίσεως ἔργα ἔχων ὀδύρομαι. Κύριε, ὁ μόνος Ἐλεήμων, δυνάμει τῷ σῷ Προδρόμῳ, καὶ πάντων τῷ Ἁγίων, ἀκατάκριτον τότε δεῖξόν με.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον Θεοχαρίτωτε, τὴν στοιβαζομένην ψυχήν μου ταῖς παραβάσεσι, φώτισον δέομαι, καὶ σκότος ἀνωμίας, ἐλάθερόν με δεῖξον, ὅπως σε μεγαλύνω, καὶ δοξάζω Ἀειμακάριστε.

Εἰς τὸν ᾱ. τῷ Αἴνων ᾱ. Κατανυκτικά.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, κατάνυξίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας, τῶν σοὶ βοώντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ἐν μέσῳ τῆς ᾅδου τῷ παραδόξῳ, ἀγαλλόμενοι, ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον χορηγεῖ ὁ Ἰούδας.

Ἔρατο ἐκ γαστρὸς σεραφὶσης, θεολογεῖν τὸν ἐν ὠλάγχνοις σου, Θεὸν Λόγον Κόρη, φωνὴ ἡ τοῦ Λόγου ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς σου, τὴν χαρὰν ἔρευσα. ὅθεν Θεοτόκον σε, Μητρὸς τὴν γλῶσσαν ἔκραξε, δι' ἧς τὸ ἄφθεγμα, πληρώσα τῆς φύσεως, καὶ ὀργάνων σέβηται, δι' ὧν διαρθρῶνται τὰ μυστήρια.

Τῇ Γ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος τῷ κάλλει ὡς βροτὸς, ὁ ἐμὲ θαυμάσας καρπός. Χωρὶς δὲ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃς ὃν φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σοι τῷ Λῃστῇ, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς καρδίας, τὰ ἁμάρτια Κύριε, ἰάσασθαι ὡς μόνος Γιατρὸς, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ βηματίζειν με ὀρθῶς, παύτοτε ὑόδωσον, τὰς σωτηριώδεις ὁδούς.

Ὁ προδραμὼν τῆς δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον Χριστὸν Βαπτίσας, τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς μου τὸν τῇ πολλῇ, κακίᾳ ἐσβεσμένον, ἄναψον θείαις προσδυχαῖς, ὅπως μακαρίζω σε, παύτοτε σῳζόμενος.

Μαρτυρικόν.

Θλίψαντες καὶ πεφαυλισμένοι, τὸν ἐχθρὸν κατηχίσατε, καὶ μὴν περιπολεῖτε τὸν Οὐρανὸν, φωτὸς ἀδιάδοχα, ἀποπληρώμενοι σοφοὶ, Μάρτυρες πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Τάσασθαι τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ ἁμάρτια, θεία Τριὰς, καὶ ῥύσαί με γεέννης καὶ πειρασμῶν, ἡ ἐν μιᾷ Θεότητι δοξαζομένη εὐσεβῶς, καὶ τὴν ἀνωμίαν μοι, Βασιλείαν δώρησαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας ἀσπορχωρήτως, ἐν Γαστρὶ τὸν ἀχώρητον· ὃν παύτοτε δυσώπει Μήτηρ Ἀγνὴ, ἀσπορχωρίας πάσης, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου, πόθῳ σε δοξάζοντας.

Τῇ Γ'. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾱ. προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἐν ξύλῳ σε προσήλωσαν Ἰουδαῖοι, ἵνα ξύλῳ τὸν θάνατον ἀφανίσῃς, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκραύγαζεν ἐδέξω βάπτισμα Ἐλεήμον, ἵνα ῥύσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας. Κύριε δόξα σοι.

Ἐπὶ-

Digitized by Google

Ζύλῳ Σταυροῦ ἰάσω πικρίαν ξύλου, καὶ Παράδεισον ἤνοιξας τοῖς ἀνθρώποις, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα ϛιχ. τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Προσάξωμεν τὸ χαῖρε τῇ Θεοτόκῳ, ὡς ὁ Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν· εὐλογημένη Πάναγνε δόξα σοι.

Ἀνύμφευτε Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, τοὺς οἰκέτας σου ἐλευθέρωσον, ἐκ τῶν βελῶν ἁπάντων τοῦ ὄφεως.

Κατέπαυσας τὴν λύπην, Ἁγνὴ τῆς Εὔας, ὡς κυήσασα τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου, χαῖρε Ἀνύμφευτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, ἡ Παράμωμος ὡς ἑώρακε θρηνῳδοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα Ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ Ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε. ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν Παντοδυνάμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ Σταυροῦ προσηλούμενος, ἡ Παρθενομήτωρ ἐβόα θρηνοῦσα, σὺν ἠγαπημένῳ σεπτῷ Θεολόγῳ· ἧς ταῖς ἱκεσίαις, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὲ, καὶ νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου νέκρωσον, καὶ ζωῆς με μέτοχον, τῆς θείας ἀπέργασαι, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Δ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μτ. τὴν α'. ἦλο. Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρύς.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀεὶ φρουρούμενοι, τὰς προσβολὰς Παρθένε, τῶν δαιμόνων ἐκκλίνομεν. διό σε κτ. χρέος ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. ἦλο. κα. Σταυρώσιμα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐνεργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἑκούσιόν σου Σταύρωσιν. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν Πεύκῃ καὶ Κέδρῳ καὶ Κυπαρίσσῳ προσκυνοῦσά σε· νίκας τοῖς βασιλεῦσι δωρούμενος διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ Μητέρα σε ἡ Κτίσις ἐγνώρισεν, ἀλλὰ Παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν. ἔτεχες γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. ἦλο. Καθίσματα.

Ὁ δι' ἡμᾶς ἐπονείδιστον, καταδεξάμενος Σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνοῦντας τὰ Πάθη σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια. ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν. σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἑορτάζουσα, τῷ Ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σῴσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ Δ΄. πρωῒ Καμὼν Σταυρώσιμος.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σταυρὸς φυτευθεὶς, τὴν πλάνην ἀνέσπασεν.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἱρμός.

„Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν „μετήχθη, ἡ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑ„δάτων φύσις Κύριε. ὅθεν ἀβρόχως πε„ζεύσας, ᾄδει Ἰσραήλ σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάριον.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης, ὀνειδιζόμενος φέρει, βροτῶν ἀφαιρούμενος, ὀνείδη ὡς Φιλάνθρωπος· λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντῶται, ταύτῃ κατασφάττων, ἐχθρὸν τὸν πολέμιον.

Μείνας καθάπερ τόξον, τὸν σὸν Σταυρὸν Ἐλεῆμον, βέλεσι κατέτρωσας, τῶν ἥλων τὸν ἀντίπαλον, Σῶτερ καὶ ἀπ' ἐκείνου, πάλαι τετρωμένους, ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Μαρτυρικά.

Αἵμασι τῶν Ἁγίων, τὰ ἐναγῆ τῶν αἱμάτων, ἐπαύθη μιάσματα, Εἰδώλοις προσφερόμενα· πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἡγιάσθη, τούτους ἐν αἰνέσει, ἀεὶ μακαρίζουσα.

Ὑμνησαν αἱ Δυνάμεις, τῶν Οὐρανῶν τοὺς γηΐνους, ὁρῶσαι ἐν σώματι, ἀσωμάτως παλαίοντας. ὅθεν ὁ Ἀγωνοθέτης, τούτους τοῖς στεφάνοις, νικήσαντας ἔστεψε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήγνυται γραμματεῖον, τὸ τοῦ Ἀδὰμ ἀνεβόα, ἡ Πάναγνος Δέσποινα, λόγχῃ Υἱὲ τρωθέντος σου, ὅθεν ὑμνῶ σου τὸ Πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν, ἀπάθειαν Δέσποτα.

Ἕτερος Καμὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν ἑβδόμην δέησιν, Ἁγνὴ νῦν δέχου.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Πάγματα ὑπερέβης, τῶν Ἀσωμάτων Ἀγγέλων, Θεὸν σωματώσασα, Παρθένε τὸν ἀσώματον. ὅθεν Ἁγνὴ δυσωπῶ σε, πάντα μου τὰ πάθη, τοῦ σώματος νέκρωσον.

Ἠκεχαριτωμένη, εὐλογημένη Παρθένε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ τὴν ψυχήν μου λάμπρυνον, ὅπως ἀεὶ εὐλογῶ σε, τὴν ταῖς εὐλογίαις, βροτοὺς στεφανώσασαν.

Νάμασι ζωηρρύτοις, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχήν μου, Παρθένε τῷ καύσωνι, τῆς ἁμαρτίας ἄρδευσον, ὅπως στάχυν καρποφόρον, θείας ἐκβλαστήσω, Ἁγνὴ καταμύξεως.

Ἔχων σε μέγα τεῖχος, καθυπερβήσομαι τείχη, πολλῶν παραπτώσεων, τειχιζόμενος σκέπῃ σου, μόνη βροτῶν σωτηρία, μόνη τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ καταρχὰς τοὺς Οὐρανοὺς, παντοδυ„νάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε „Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύ„ματι, πᾶσαν τὴν δυνάμιν αὐτῶν, ἐν ἀ„σαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου „στερέωσον.

Τροπάριον.

Ὁ διατείνας Οὐρανὸν, καθάπερ δέρριν Οἰκτίρμον, ἀπετάθης χεῖρας ἐν Σταυρῷ, χειρὸς ἀκρατοῦς Ἀδὰμ ἁμάρτημα, ἰώμενος ὡς συμπαθὴς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀφαρπάζων, πάντας τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Σὲ ταῖς ἀκάνθαις Βασιλεῦ, λαὸς παράνομος στέφει, τὸν τῇ δόξῃ στέψαντα βροτοὺς, καὶ παρακοῆς Ἀδὰμ τὴν ἄκανθαν, ἀπορριζώσαντα Χριστὲ, καὶ ἐμφυτεύοντα πᾶσι, τῆς θεογνωσίας τὰ βλαστήματα.

Μαρτυρικά.

Φύσει ὑπάρχοντες θνητοὶ, ἀθανασίαν ἐν ταύτῃ μελετῆσαι εἵλεσθε σοφοί· διὸ τὰς ποινὰς, τὰς θλίψεις Μάρτυρες, τοὺς διωγμούς τε καὶ ξεσμοὺς, τὰς τῶν μελῶν ἐκκοπάς τε, ἅπαντα γηθόμενοι ὑπέστητε.

Ὑπερηφάνῳ λογισμῷ, τὸν ἐξαλείφειν τὰ πάντα, ἀπειλοῦντα δόλιον ἐχθρὸν, ὑμεῖς, Ἀθληταὶ, ἐταπεινώσατε, ταπεινωθέντες ἐν Χριστῷ, καὶ ἀνυψώθητε, κράτος θεῖον κατ' αὐτοῦ ἀναδυσάμενοι.

Σταυ-

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐθελόθυτον Ἀμνὸν, ἐπὶ τὸ Πάθος ἐλθόντα, καθορῶσα Μήτηρ καὶ Ἀμνὰς, δακρύων πηγὰς προχέεις λέγουσα, τί τοῦτο, Τέκνον ἱερόν; πῶς θανατοῦσαι ζωῶσαι πάντας, τοὺς θανόντας προμηθούμενος;

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Εἶμα φρικτὸν καὶ φοβερὸν, ἡμαρτηκότα με μένει, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι φρικτῶς. Παρθένε Ἁγνὴ, ἡ μόνη τέξασα Κριτὴν αἰώνιον Θεὸν, αὐτὸν ἱκέτευε τότε, τῆς δεινῆς με ῥύσασθαι κολάσεως.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, ἐλαλήθη πόλις τοῦ Θεοῦ. αὐτὸν ἀεὶ, ὡς δόξης Κύριον αἴτησαι, μόνη Ἀγαθὴ, μετόχους δόξης ποιῆσαι, πάντας τοὺς ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Ὁ θεηγόρος σε ποτὲ, προεθεάσατο Τόμον, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Ἁγνὴ, δακτύλῳ Πατρός. διὸ ἱκέτευε, βίβλῳ γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἁμαρτιῶν μου διαῤῥήξαντα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ „καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, „τὸ Μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας „σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὀφθεὶς, ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας, ὑψωθεὶς ἐν Ξύλῳ Δέσποτα, πάντας συνανύψωσας, ἀνυμνοῦντάς σε τὰ Παθήματα.

Ὑπὲρ θνητῶν θνήσκεις ἡ ζωὴ, ὑπὲρ ἀδίκων Ἰησοῦ μου Δίκαιε, Πάθος φέρεις ἐπονείδιστον· ὑμνοῦμεν Μακρόθυμε, τὴν ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου.

Μαρτυρικά.

Θηρῶν ὁρμὰς, βράσματα πυρὸς, χειρῶν ποδῶν τε ἐκκοπὰς, καὶ ξέσεις μελῶν, καὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον, ὑπέστητε Μάρτυρες, προξενοῦσαν θείαν ἀπόλαυσιν.

Ἐκ τῶν τοῦ σώματος Ἀθληταὶ, περάτων ἤδη πρὸς Χριστὸν, τὸν πάντων Θεὸν κεκραγότες εἰσηκούσθητε, καὶ πέτρα ὑψώθητε, τῆς ἐνθέου νυῶ τελειώσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, Θεοτόκε ποίησον, ὅπως εὕρωμεν βοήθειαν, καιρῷ περιστάσεως, οἱ Χριστοῦ τὸ Πάθος δοξάζοντες.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκ σοῦ ἐκκενωθὲν, Ἄχραντε Ἁγνὴ ὁ Πλαστουργὸς τῆς Κτίσεως, εὐωδίᾳ σε τὰ σύμπαντα, θείαις ἐπιγνώσεσι, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Ἡλιακαῖς θείαις ἀστραπαῖς, ὁ ἀνατείλας ἐκ Γαστρός σου Ἄχραντε, κατεφώτισε τὰ σύμπαντα. διό με καταύγασον, τὸν ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσι.

Νόμου σκιαί σε καὶ Προφητῶν, θεηγορίαι μυστικῶς ἐδήλωσαν, Νομοδότην τίκτειν μέλλουσαν. διὸ ἀνυμνοῦντά σε; Θεομῆτορ Κόρη διόρθωσον.

Διὰ τῶν σῶν Λόγε Προφητῶν, διὰ τῶν θείων καὶ σεπτῶν Μαρτύρων σου, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων σου, τῆς Κυησάσης σε, τὸν λαόν σου σῶσον φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας „σὲ ἱκετεύω, παράσχου μοι ἄφεσιν „τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς „τῶν σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδούς μου εὔ„θυνον δέομαι.

Τροπάριον.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν ἀναίρεσιν, Θεοῦ Λόγε, χολῆς ἀπεγεύσωτε, ἐνηδόνου βρώσεως, τὴν πικρὰν βλάβην ἀναστέλλων. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τῇ ἐν Σταυρῷ ὑψώσει, πᾶσαν Γῆν σαλεύεις θείῳ σου κράτει, καὶ ἰᾶσαι Δέσποτα, ταύτης τὰ συντρίμματα, καὶ σαλευομένας καρδίας, πρὸς τὴν σὴν στηρίζεις ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ἔπλωσεν ὁ Βελίαρ, πανταχοῦ τὰ θήρατρα κακίας· ἀλλ' οὐ συνελάβετο τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας, πτέρυγας λαβόν-

βόντες πυρὸς γὰρ, πρὸς μονὰς ἐνθέους κατέπαυσαν.

Νεύσεσιν ἀνενδότοις, πρὸς Θεοῦ θεούμενοι Ἀθλοφόροι, ἀλγεινῶν κολάσεων ὅλως οὐκ ἠσθάνεσθε, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, οὕτω πάνσοφοι αὐτοὶ διακείμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ποίοις ὄμμασι βλέψω, ὄμμα τὸ ξηραῖνον πάσας ἀβύσσους, Υἱέ μου σβεννύμενον, Σταυρῷ κρεμαμένου σου; ἡ Ἁγνὴ Παρθένος ἐβόα, θρηνοῖς ἑαυτὴν συνταράσσουσα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἔπαισέ με πονηρῷ, ὁ Βελίαρ ἕλκει, καὶ τραυματίαν, ὅλον ἐργασάμενος, ἡμίθνητον ἔλιπεν. ἀλλ' αὐτὴ τῇ σῇ χειρουργίᾳ, ἴασαί με ζώωσον Δέσποινα.

Ἡ τῶν κατερραγμένων, ἀρραγὴς ἀνόρθωσις Θεοτόκε, ἔγειρόν με κείμενον, σῷσον ἀπολλύμενον, ταῖς σαῖς μητρικαῖς ἱκεσίαις, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον δέομαι.

Σύμβολα τοῦ σοῦ Τόκου, Προφητῶν ὁ σύλλογος ἐμυεῖτο. Ὄρος γὰρ κατάσκιον, Ὄρος ἀλατόμητον, πῖον Ὄρος τετυρωμένον, σὲ ποικιλοτρόπως ἐτραίνωσε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ναυτιῶντα σάλῳ, τῶν βιωτικῶν με „λημάτων, συμπλόοις ποντούμενον ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ „προσριπτούμενον, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ „βοῶ σοι, ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Αὐτρωτὴς ὢν μόνος, τίμημα τὸ σὸν κατεβάλου, σωτήριον Αἷμά σου, καὶ ἠγοράσω τοὺς αἰχμαλώτους ἡμᾶς Ὑπεράγαθε· καὶ τῷ σῷ Γεννήτορι προσῆξας, κτείνας Σταυρῷ Χριστὲ τὸν Τύραννον.

Ἀκρασίᾳ πάλαι, πτῶμα χαλεπὸν κατηνέχθην. Χριστὸς δὲ ὑψούμενος ἐπὶ Ξύλου, χεῖρας ἐκτείνας, πεσόντα με ἤγειρε, καὶ τραυματισθεὶς ἐθελουσίως, πάντα μου τὰ τραύματα σαφῶς ἰάσατο.

Μαρτυρικά.

Νυσταγμὸν ἀπάτης, ὅλως μὴ νυστάξαντες πᾶσαν, ὁρμὴν ἐκοιμίσατε τῶν Τυράννων, καὶ τὸν δικαίοις ἁρμόζοντα ὕπνον, κοιμηθέντες μακαρίως, ἄγρυπνοι ἁπάντων πρεσβευταὶ γεγόνατε.

Ἡδρασμένοι πέτρᾳ, θείων τοῦ Χριστοῦ θελημάτων, ἐχθροῦ ἀπερίτρεπτοι μεθοδείαις, πανευκλεεῖς διεμείνατε Μάρτυρες, τοῦτον συμποδίζοντες ἐμφρόνως, καὶ πρὸς Οὐρανὸν πανευπρεπῶς βαδίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος τίκτεις, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀχρόνως, Πατρὶ συννοούμενον Θεοτόκε, νεοποιοῦντα Σταυρῷ τὸ ἀνθρώπινον, πεπαλαιωμένον ἁμαρτίαις, τῇ τοῦ ἀρχεκάκου συμβουλῇ Πανάμωμε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἰωνᾶς ἐτύπου, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, ταφὴν καὶ τὴν Ἔγερσιν παραδόξως, τῷ ἐναλίῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὅθεν δυσωπῶ, Ἁγνὴ θηρός με, τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν ἐξάρπασον.

Νυσταγμῷ κακίας, νῦν περισχεθεὶς, κατηνέχθην, εἰς ὕμνον Πανάμωμε ἁμαρτίας, καὶ ἀπογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι, ἀλλὰ τῇ ἀγρύπνῳ σου πρεσβείᾳ, φώτισον ἐξέγειρον, Ἁγνὴ καὶ σῷσόν με.

Ἀπορῶ καὶ τρέμω, ὅταν ἐπὶ Θρόνου σε δόξης, καθήμενον Κύριε ἐννοήσω. ἁμαρτιῶν γὰρ περίκειμαι ἄβυσσον. πέλαγος οὖν ἔχων εὐσπλαγχνίας, διὰ τῆς Τεκούσης σε κἀμὲ ἐλέησον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ „ὑπερένδοξος.

Τροπάριον.

Ἄπονον εὗρε ζωὴν ὁ Προπάτωρ, σοῦ ἑκουσίως πονήσαντος ἐπὶ Σταυροῦ, καὶ νεκροῦ χρηματίσαντος, καὶ ὄφιν νεκρώσαντος, Ἰησοῦ Χριστὲ πολυέλεε.

Νόμου κατάρας λυτρούμεθα πάντες· ὁ Νομοδότης ὑψοῦται γὰρ, ἐπὶ Σταυ-

ροῦ

ρῦ εὐλογίαν ἀέμναον, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, καὶ φθορᾶς πηγάζων ἀναίρεσιν.

Μαρτυρικά.

Ἐθελουσίοις ὁρμαῖς προχωροῦντες, πρὸς τὰς βασάνους οἱ Μάρτυρες, τὸν ἑκουσίως παθόντα εἰκόνιζον, ὑφ' οὗ στεφανούμενοι, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συγχορεύουσι.

Ῥῶμα προδόντες ποικίλοις βασάνοις, ταῖς τῶν αἱμάτων προσχύσεσι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἀπεπνίξατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς οὐ πενθήσω, γλυκύτατον Τέκνον, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσά σε; πῶς οὐ θρηνήσω, ἀδίκως σου πάσχοντος, Κριτὰ Δικαιότατε; ἡ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Γεύσει με ξύλου πληγέντα ἰάσω, πληγὰς ἐν Ξύλῳ δεξάμενος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι Δέσποτα. διὸ τῆς Τεκούσης σε, ἱκεσίαις σῷσον τὴν ταπεινήν μου ψυχήν.

Νέοι τρεῖς Παῖδες ἐν μέσῳ Καμίνου, σοῦ προτυποῦσι τὴν Γέννησιν. οὐ κατεφλέχθης, τὸ πῦρ γὰρ κυήσασα. διὸ τὰ ὑλώδη μου, τῆς καρδίας πάθη, Ἁγνὴ κατάφλεξον.

Ἡθεία δρόσος ἐκ σοῦ προϊοῦσα, τοὺς ἐκτακέντας τῷ καύσωνι, τῆς ἁμαρτίας δροσίζει Πανάμωμε. ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν κατατακεῖσαν ψυχήν μου δρόσισον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀφλέκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομι-
„ λοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ
„ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ. καὶ
„ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ τρεῖς ἀναλώτους
„ τῷ πυρὶ, ὑμνῳδοὺς ἔδειξε. πάντα τὰ
„ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
„ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Αἷμα καὶ ὕδωρ ἐκρυέντα τῆς πλευρᾶς σου, Κόσμον ὅλον ἀνέπλασαν, καὶ ἀφθαρσίας Σῶτερ ἔπλησαν, θυσίας τε μυσαρὰς, καὶ διεκχύσεις ἐναγῶν αἱμάτων ἔπαυσαν. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στέφος Σωτὴρ, ἐξ ἀκανθῶν ἀνεδήσω, ὄξους χολῆς ἐγεύσω τε, καὶ ἐνεπτύσθης φθαγγελλούμενος. ὑψώθης ἐπὶ Σταυροῦ, ἥλους δεξάμενος, δι' ὧν σῳθεὶς κραυγάζω σοι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ἐξ ἀκενώτων, θησαυρῶν τῆς ἀληθείας, περιφανῶς πλουτήσαντες, πάσης πενίας, κατεπτύσατε εἰδώλων τε, πλουτισταὶ τῶν πενομένων Ἀθληταὶ, βοῶντες ὤφθητε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθεσίας δυσσεβοῦς καταφρονοῦντες, ὥσπερ οἱ Παῖδες Μάρτυρες, εἰς πῦρ παμφλάζον ἐνεβλήθητε, ἐν ᾧ τὴν δρόσον Θεοῦ, ἐπαναψύχουσαν ὑμᾶς, βοῶντες εὕρατε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νόμου σε πάλαι Κιβωτὸς προδιετύπου, οὐ πλάκας ἔνδον φέρουσα, ἀλλὰ Χριστὸν τὸν Νομοδότην Ἁγνὴ, ὃν ἄνομος ἐν Σταυρῷ λαὸς προσήλωσεν, ἡμᾶς βοῶντας σῴζοντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεύματι θείῳ σε Ἁγνὴ, πύλην προεῖδε τῶν Προφητῶν ὁ μέγιστος, δι' ἧς διῆλθε καὶ ἐξῆλθε Θεὸς, ἐσφραγισμένην λιπὼν, καὶ τοῖς βοῶσιν Οὐρανοῦ πύλας ἀνοίγουσαν· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ αὐτίαν, Υἱὸν Ἅγιον τίκτεις, ἁγιασμὸν δωρούμενον Ἁγνὴ, τοῖς τοῦτον ἁγιάζουσι. διό μου τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχὴν, ἁγιασμοῦ πλήρωσον ψάλλουσαν· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-

ριον

Digitized by Google

Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τῶν κακῶν μου, τὰς σειρὰς τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ σοῦ Υἱοῦ διάρρηξον, τοῦ διαρρήξαντος τοῦ Ἅδου δεσμά. καὶ φαίδρυνόν με στολαῖς τῆς ἀπαθείας, τοῦ βοᾶν Θεοχαρίτωτε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄημος τῶν θείων, Προφητῶν ἐκδυσωπεῖ σε, τῶν Ἀποστόλων σύλλογος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ ὁμήγυρις, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρὸς, πάσης ἀνάγκης τοὺς πιστῶς κραυγάζοντας ἐκλύτρωσαι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τέκτουσα,
„ καὶ παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύ-
„ σεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως.
„ ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων,
„ καταξιωθεῖσάν σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἰσχὺς ἐχθροῦ, παντελῶς ἐξέλιπε, σοῦ ἰσχυρῶς ἐπὶ Ξύλου, Δυνατὲ, κεκραγότος πρὸς τὸν Προάναρχον Πατέρα σου, καὶ συγκαλοῦντος τὰ ἐσκορπισμένα πρόβατά σου, Δέσποτα Χριστὲ, πρὸς ἐπίγνωσιν.

Ὥσπερ Ἀμνὸς, ἀνηρτήθης Δέσποτα, ἐπὶ Σταυροῦ ἑκουσίως, ἀφαρπάζων τοῦ λύκου, τὰ λογικά σου Σῶτερ θρέμματα, καὶ ἐν τῇ μάνδρᾳ τῶν σῶν προσταγμάτων κατασφαλιζόμενος, αὐτὰ ἀνυμνοῦντά σε.

Μαρτυρικά.

Σοῦ τῶν Παθῶν, μιμηταὶ δεικνύμενοι, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, πολυτρόπους ἰδέας βασάνων, ἔφερον Φιλάνθρωπε. ὅθεν στεφάνων ἐπέτυχον δόξης, καὶ τῆς Βασιλείας σου Χριστὲ, ἠξιώθησαν.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτει χάριτας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἡ ἀξιέπαινος πανήγυρις. ὅθεν οἱ ταύτην ἀεὶ ἐκτελοῦντες, σκότους παραπτώσεων δεινῶν ἐκλυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς νοητὸν, ἐν Σταυρῷ ἀπήστραψεν, ὁ σὸς Παράχραντε Υἱὸς, καὶ ἀρχὰς τὰς τοῦ σκότους παρεδειγμάτισε Παράμωμε· τοῦ Ἡλίου ἠμαύρωσε φέγγος, καὶ πιστῶν τὸ πλήρωμα, Ἁγνὴ κατεφώτισε.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„ Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν κυοφο-
„ ρήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ
„ σάρκα δανείσασα, Μήτηρ Ἀπείρανδρε,
„ Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκ-
„ του, χωρίον τοῦ ἀπείρου, πλαστουργοῦ σου,
„ σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου κατηνάλωσα, καὶ πρὸς τὸ τέλος ὁ τάλας ἄκαρπος ἔφθασα. Μήτηρ Ἀπείρανδρε, μετάνοιάν μοι δίδου, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱκεσίαις καθικετεύω σε.

Χοροστασίαι τῶν ἄνω σεπτῶν Δυνάμεων, Ἱερομύσται Προφῆται, Μάρτυρες ἔνδοξοι, θεῖοι Ἀπόστολοι, μετὰ τῆς Θεοτόκου Θεῷ παρεστηκότες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, πάσης βλάβης ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Ὁλοσχερῶς νῦν τοῖς χείρῳ προσεπεκτείνομαι, καὶ τῆς ψυχῆς ἀλογήσας, σαρκὶ δεδούλωμαι. οἴμοι τίς γένωμαι, πῶς φύγω τὰς κολάσεις; πῶς τύχω σωτηρίας; Παρθένε Θεοτόκε, βοηθός μοι γενοῦ, καὶ σῷσόν με.

Υἱὸν μακάριον, μόνη Θεομακάριστε, ἐναπεκύησας πάντας ἀποδεικνύοντα, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Παρθένε μακαρίους. διό σε ἱκετεύω, τῶν μακαριζομένων, τῆς μερίδος με καταξίωσον.

Εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων, ἅ. Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Δεσπότης ὤν, Φιλάνθρωπε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν Οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου ἑκουσίως ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Κύριε δόξα σοι.

Digitized by Google

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, ὡς ἑώρακεν ἡ Θεοτόκος, θρηνολογοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Τῇ Δ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ὃς οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐξέτεινας ἐν Σταυρῷ παλάμας, τῆς ταθείσης χειρὸς τοῦ Ἀδὰμ, πρὸς ξύλον τῆς γνώσεως ἀνορθῶν, ὀλίσθημα Οἰκτίρμον, δι' ἀγαθότητα πολλήν. ὅθεν σε δοξάζομεν, εὐεργέτα Κύριε.

Ἐν τόπῳ σου τοῦ Κρανίου δῆμος, τῶν Ἑβραίων Χριστὲ Βασιλεῦ ἐσταύρωσε, συνθλῶντα τοῦ πονηροῦ τὴν ὀλεθρίαν κάραν, καὶ πηγάζοντα ἡμῖν ἐκ πλευρᾶς ἁγίας σου, ποταμοὺς ἀφέσεως.

Μαρτυρικόν.

Μιμούμενοι τοῦ Χριστοῦ τὰ Πάθη, τὰ θεῖα καὶ σωτήρια, ὑπέστητε βασάνους πολυειδεῖς, καὶ πρὸς ἀθανασίαν, μετεβιβάσθητε ὁμοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι. ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Φῶς τριλαμπὲς τῆς Τριάδος σέβω, ἐν τρισὶ προσώποις νοούμενον, καὶ μιᾷ οὐσίᾳ ἕνα Θεὸν, τὰ τρία νῦν γινώσκω. μία γὰρ φύσις καὶ ἀρχὴ, Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, συνέχουσα τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, καθορῶσα ἐκραύγαζες, τὰ σπλάγχνα δονουμένη Μαριάμ· πῶς ταῦτα ἑκουσίως, πάσχεις μακρόθυμε Υἱὲ, θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι;

Τῇ Δ'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἢ προσόμοια, τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ὀφθόγγος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς τὰ πέρατα, διεξῆλθε τῆς Οἰκουμένης. Κύριε δόξα σοι.

Εὐωδία ὀφθέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου, πανσεβάσμιοι, μυρίσατέ με, ὀσμῇ τοῦ Πνεύματος.

Οὐραίνιον πολίτευμα κεκτημένοι, τὰ οὐράνια φρονεῖν με διδάξατε, καὶ λαλεῖν τὰ θεῖα Θεοῦ θελήματα.

Ἕτερα ἢ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὅμοια.

Ὥσπερ ἐρρύσω Πάτερ τοὺς στρατηλάτας, θνήσκειν μέλλοντας, δι' ἐντεύξεως καὶ νῦν ὡσαύτως, ἡμᾶς διάσωσον.

Νοὺς πίστει σε, καὶ πόθῳ προσκαλουμένους, καὶ τιμῶντάς σε, πανσεβάσμιε Ἱεράρχα, ῥῦσαι τῶν θλίψεων.

Αἰμοῦ, σεισμοῦ, καὶ θλίψεων, καὶ ἀνάγκης ἐλευθέρωσον τοὺς ἱκέτας σου Ἱεράρχα, σοφὲ Νικόλαε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον σε γινώσκομεν μετὰ τόκον. ἀπειράνδρως γὰρ σὺ ἐκύησας τὸν Σωτῆρα. ᾧ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἢ. ἢ. Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Στύλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, Λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναὶ, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωνίσατε. διὸ ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος. Σταυρὸν γὰρ ὥσπερ ἄροτρον ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν Εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ Πίστεως τὸν λόγον σπειραν-

ραρτες, ἀξίως τιμᾶτε, Ἅγιοι τῦ Χρι-
στῦ Ἀπόστολοι.

Μαρτυρικόν.

Πανάθεμοι Μάρτυρες, θρέμματα πράματικά, ὁλοκαυτώματα λυγικά, ἐ θυσία δεκτή, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς ὀχ ἡ γῆ κατεκάλυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο, Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε· μεθ' ὧν πεπείσατε δεόμεθα τῷ Σωτῆρι ἐ Θεῷ ἡμῶν, ἁρπωεῦσαι τὸν Κόσμον, ἐ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευσον Θεοτόκε, τὸν σὸν ἐκχυσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ ὀκ ἔχομεν, εἰ μὴ σέ, ἐ τὸν ἐκ σῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Ἐν σοὶ κ. ὁ Ὕμνος, μετὰ τὰ ἅλλα, Κανόνισμα Ἀποστολικά. Ἦχος βαρύς.

Γεωργὸς τῷ ἀγρῷ σου ἀνέδειξας, τὸς Ἀποστόλους σε Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἴδωλα. διό σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, ἀσεβᾶς ἐμεγάλυναν.

Μαθηταὶ τῷ Κυρίου παμφάημοι, οἱ τὸν Φιλόσοφον πᾶσαν, ὡς πυρσοὶ καταυγάσαντες, ἐν σκότει μὲ Παθῶν ἐ πταισμάτων ὑπάρχοντα, φωτισθῆναι πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς Κοιλίας σε Ἀχραντε, τῷ Προφήτῃ ὑπάρχει, καὶ τῷ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζομεν, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἀποστολικόν.

Φωστῆρες ὑμεῖς ὄντες τῷ Κόσμῳ, Ἀπόστολοι Κυρίου, ἀπαστράπτετε ἀεὶ τὸν λόγον τοῖς πίστεσι, ἀπελαύνοντες σφοδρῶς τῆς πλάνης τὸν ἀχλύν. διόπερ καὶ φωτίζετε τὰ Ἔθνη τῷ Βαπτίσματι, ὡς Κήρυκες τῆς Τριάδος, ὄντες ἀοίδιμοι.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, ὅτι σὺ εἶ Χριστὲ, ὁ Υἱὸς τῦ Θεῦ, ὁ Λυτρωτὴς τῦ Κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἐκήρυξαν, καιροφανῆ Παρθένε, οἱ Αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν Ἐπουράνιον ἐν γαστρί σου χωρήσασαν, ὑραμῦμα τὸ πρόσλημμα.

Ἀθέσματα.

Μὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς, γῆς δεξάμενοι ἠγαπήσατε Ἄνδροι, Θεὸν τὸν Ἐπουράνιον τοῖς ἀνθρώποις κηρύξαντες, τύτῳ πάντας ἠγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, ἐ τῶν πλανῶν κατῆχησαν, καθοπλισάμενοι τῷ Σταυρῷ τῆς δυνάμεως· διὸ ἐν τοῖς Ἀγγέλοις ἀνυμνῦντές σε, κραυγάζομεν τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογῦντές σε Χριστέ. Αὐτῷ ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς Γαστρός σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμῃ ἐ γλώσσῃ δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Εἰρμός.

Ἄνασον ἀπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

„ Νάσει σε πρὸς γεωδῆ, ἀτιτυπίαν
„ μετήχθη, ἡ πρὶν ἀδιάχυτος ὑ-
„ δάτων φύσις Κύριε. ὅθεν ἀβρόχως πε-
„ ζεύσας, ᾄδει Ἰσραὴλ σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάριον.

Νάσεσι πρὸς τὸ θεῖον, θεοειδῶς γεγονότες, Θεὸς σωτηρίαν ἀθέων, ἐ πρὸς εὐθεον, πάντας ἠγείρατε πόθον, τὸς πεπιφυκότας Θεῷ παισεβάσμιοι.

Λας ὡς πεφυκότες, πάσης τῆς γῆς θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι, τῶν σπερμάτων σπόσατε, πᾶσαν τῆς ἐμῆς καρδίας, ἐ μεμωραμένην δεινῶς θεραπεύσατε.

Πάντων ἡμίκα μέλλει, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐλεύσει, σὺν ὑμῖν καθέζεσθαι, Κριτὴς ὁ Δικαιότατος, θεῖοι Ἀπόστολοι τότε, πάσης καταδίκης ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἔχραντε Θεοτόκε, σὺν Ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, Προφήταις καὶ Μάρ-

Digitized by Google

τυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων λάβωμεν, Παρθένε καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δέχου δέησιν ἑβδόμην, Νικόλαε, τοῦ Ἰωσήφ.

Εἱρμός. Ἄλλος.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ.

Δεδοξασμένην ἐπὶ γῆς, μετελθὼν πολιτείαν, τοὺς σὲ δοξάζοντας μετόχους, Νικόλαε, τῆς ἐκεῖ δόξης ποίησον.

Ἐν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ, διαπλέοντες βίου, πειρασμῶν κύμασι, Παμμάκαρ κυκλούμεθα, ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον.

Χεῖρά μοι ὄρεξον ἀεὶ, βοηθείας παρέχων, Πάτερ Νικόλαε, ἐχθρῶν, ὁρωμένων τε, καὶ ἀοράτων λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοὺς αὐλοὺς Λειτουργοὺς, Θεοτόκε ποιήσας, ἐκ σοῦ γεγέννηται, δι' ἔλεον ἄφατον, ἀνθρώποις καθορώμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δυνάμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάριον.

Βέλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἠκονημένα δειχθέντες, τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πονηροῦ, σοφοὶ Μαθηταὶ ῥύσασθε, καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς τῆς ἁμαρτίας ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν θεραπεύσατε.

Ὡς Οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, διηγεῖσθε θεῖοι Μαθηταὶ, τραυοῦντες αὐτοῦ τὴν θείαν Σάρκωσιν, καὶ τὰ Παθήματα σαφῶς. δι' ὧν παθῶν καὶ θανάτου πάντες, καὶ φθορᾶς ἀπελυτρώθημεν.

Ἀπατηθέντα με δεινῶς, καὶ τῆς στολῆς γυμνωθέντα, τῆς ἐνθέου θεῖοι Μαθηταὶ, στολαῖς με φωτὸς φαιδρύναι σπεύσατε, οἱ τοῦ ἐχθροῦ τὰς μηχανὰς, ἀπογυμνώσαντες πίστει, καὶ τοῦτον αἰσχύνην ἐπενδύσαντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς Δυνάμεις Οὐρανῶν, καθυποστήσας τῷ λόγῳ, ὁ Προφήταις χάριν παρασχὼν, καὶ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πᾶσι Μάρτυσι, τούτων πρεσβείαις ὁ Θεὸς, καὶ τῆς Ἀχράντου Μητρός σου, σῶσον πάντας, οἴκτειρον ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄλλος.

„Στερέωμά μου γενοῦ, ὁ λόγῳ στερεώσας „τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἑδράσας, τὴν γῆν ἐ„πὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ῥῦσαι ὁ Θεὸς, πά„σης περιστάσεως.

Τροπάριον.

Ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης, προσφέρων ἱκεσίας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεων μυρίων, περίσωζε ἡμᾶς, Ἅγιε Νικόλαε.

Δεδεμένους ἀφύκτῳ, φρουρᾷ ὡς ἐλυτρώσω, τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας, εὐχαῖς σου τῶν κακῶν μου, κατάλλαξον Θεῷ, Ἅγιε Νικόλαε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, προστάτην σε καλοῦμεν. τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, προσάγαγε Κυρίῳ, φρουρῶν ἡμᾶς ἀεὶ, Ἅγιε Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἠλαβὶς ἡ τὸν θεῖον, ἄνθρακα δεξαμένη, ἐν τοῖς θείοις σου σπλάγχνοις, μηδ' ὅλως δὲ φλεχθεῖσα, κατάφλεξον ἡμῶν, Πάναγνε τὰ πταίσματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ κα„ταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, „τὸ μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, „καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ὁ τοῦ Πατρὸς συνθρόνος Υἱὸς, ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὡς Ἄνθρωπος, ἐξελέξατο ὑμᾶς Μαθητὰς, αὐτοῦ τὴν Θεότητα, διαγγέλλων πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δημιουργοῖς πάντων τῶν παθῶν, περιπεσὼν φρενοβλαβῶς ὁ τάλας ἐγὼ, τὴν καρδίαν τετραυμάτισμαι. δέομαι ἰάσασθε, ἰατροὶ νοσούντων Ἀπόστολοι.

Ἀπὸ

Digitized by Google

Ἀπὸ παθῶν ῥύσασθε ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων χαλεπῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τῆς πανωδύνου κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ Θεοῦ Μήτηρ ἐκλεκτὴ, σὺν Ἀποστόλοις Ἱεροῖς καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις καθικέτευε, κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ πλημμελημάτων ῥυσθῆναί με.

Ἄλλος. Ἐκάλυψεν Οὐρανοὺς Χριστέ.

Σοφίᾳ σου ἀμαυρῶν Ἀρείου τὸν νοῦν, τὸν αἱρέσει σκοτισθέντα, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πλανωμένους, Νικόλαε διέσωσας.

Ἐάτρευσον τὰ πολλά μου πταίσματα, εὐπροσδέκτοις σου πρεσβείαις. Θεομακάριστε Πάτερ, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον.

Νεκρώσας τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ὑπ' αὐτῶν με νεκρωθέντα, ταῖς προσευχαῖς σου Παμμάκαρ, ζωώσας καινοποίησον.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας ἐν σαρκὶ τὸν Ἄχρονον, ὃν δυσώπει τῶν χρονίων παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ὑμνοῦντάς σε Πανάμωμε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας „σὲ ἱκετεύω, παράσχου μοι ἄφεσιν „τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν „σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδούς μου εὔθυ„νον δέομαι.

Τροπάριον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις σου τὴν εἰρήνην, πάλαι δωρησάμενος, τούτων παρακλήσεσι, τὴν εἰρήνην δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ λῃστὴν καὶ πόρνην ἡμαρτηκότας, διὰ ὑπερβάλλουσαν σώσας ἀγαθότητα, ταῖς εὐχαῖς τῶν σῶν Ἀποστόλων, καὶ ἐμὲ οἴκτειρον, καὶ σῷσον ταῖς τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης Ἀπειρογάμου, ταύτης παρακλήσεσι, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, ἱλασμὸν πταισμάτων μοι δίδου, καὶ μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Ἄλλος. Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Βουλεύματα Πάτερ, συγκινούμενα ἀεὶ καθ' ἡμῶν, ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἄπρακτα, ἀπέργασαι Νικόλαε.

Δεσμὰ τῶν κακῶν ἡμῶν, διάῤῥηξον ταῖς σαῖς προσευχαῖς, ὁ δεσμεύσας τὴν κακίαν τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, πανάγιε Νικόλαε.

Οἱ γνώμῃ ἀεὶ κατολισθαίνοντες, καὶ πλήθει δεινῶν συνεχόμενοι Πάτερ, προστάτην σε θερμότατον, Νικόλαε κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία πάσης Κτίσεως, ἐχθροῦ ἀναιδῶς κυριεύειν ζητοῦντος, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Θεογεννῆτορ λύτρωσαι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ναυτιῶντα σάλῳ, τῶν βιωτικῶν με„λημάτων, συμπλόοις ποντούμενον „ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσ„ριπτούμενον, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ„σοι, ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Τῆς αὐτοσοφίας, θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώραναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας οἱ Σοφοὶ ἐφώτισαν.

Ὁ τοῦ Πέτρου πάλαι, δάκρυσι τὸ πταῖσμα καθάρας, αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι τῆς ψυχῆς μου, τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα κάθαρον, διὰ τὴν πολλήν σου εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν Χριστὲ χρηστότητα.

Ὁ τοὺς Νινευΐτας, πάλαι μεταγνόντας οἰκτείρας, κἀμὲ τῇ συνήθει σου εὐσπλαγχνίᾳ, διὰ τῶν σῶν Ἀποστόλων ἐλέησον, καὶ μὴ διὰ πλῆθος ἐγκλημάτων, πλήθει ὑποβάλῃς Λυτρωτὰ κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα, φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ δυσώπει σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις

καὶ Μάρτυσι, πάσης ἁμαρτίας, πάσης βλάβης, πάσης τῆς κακίας τῆ ἐχθρᾶ ῥυσθῶσί με.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα, αἰ-
„ γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου,
„ ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν, Παντοδύναμε
„ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἠκύρωσας τὴν τῶ θανάτῳ ἄδικον ψῆφον, καὶ ἔσωσας συμπαθείᾳ σου Πάτερ, μέλοντας ἀποθνήσκειν, ὡς θερμὸς ὑπερασπιστὴς τῶν καλούντων σε.

Νοσήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν παῦσον, καὶ σώματα ἀσυγκόμιστα μάτην, καὶ τῶν σὲ ποθούντων, ἱερώτατε Ποιμὴν ἐπιφύλαξον.

Νομὴν πικρᾶς δυσσεβείας Ἀρείου, ἀπέφευγας τῶ φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν Ἱεράρχα, Ὀρθοδόξων κηρυγμὸς, αὐχούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὰ ἄῤῥαδσον αἰσθήσεως μοσχᾶσαν, παράμωμε, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τῆ βίου ταῖς ἀπάταις, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν ἐπικλύσεσι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Κάμινον Παῖδες πυρὶ φλεκτὴν πά-
„ λαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν,
„ ἕνα Θεὸν ὑμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ
„ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ
„ ὑπερένδοξος.

Τροπάριον.

Κάμινον πάλαι πικρᾶς ἀθείας, δρόσῳ τῆ θείᾳ κηρύγματος, ἐμαπεσβέσατε, κράζοντες ἐνδόξοι· ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μῆς χαλεπῆς με Χειρὸς ἁμαρτίας, τῆς ἐν τῷ Ἅδῃ κολάσεως, τῆς ἐν γεέννῃ ὀδύνης ἁρπασον, καὶ σῶσόν με δέομαι, ἱκεσίαις Λόγε τῶν Ἀποστόλων σου.

Λόγε σαγήνῃ βυθῦ ἀγνωσίας, οἱ τὰς βροτὰς σαγηνεύσαντες, βεβυθισμένον ἀμέτροις με πταίσμασι, καὶ κλυδωνιζόμενον, Μαθηταὶ Χριστῦ διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἀγγέλων, καὶ Ἀποστόλων Παμάμωμε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει καὶ Κύριον, σωθῆναι τοὺς δούλους σου, πειρασμῶν κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ἄλλος. Κάμινον καιομένην.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γεγόμενος Κοφὲ, πάσης ἀκοσμίας με, παθῶν ἀτίμων λύτρωσαι, τὸν Εὐεργέτην παντὸς τοῦ Κόσμου, ἐκδυσωπῶν Ἱεράρχα ἀεί.

Ὄμβροις τῶν πρεσβειῶν σου, Νικόλαε σοφὲ, παντῶν ἡμῶν ἄρδευσον, καρδίας ὅπως φέρωμεν, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Τάμπρωσον σαῖς πρεσβείαις, ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, πίστει ἐπορθοζόντας, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζοντας, καὶ τὸν σὸν ἀγνυμνοῦντας, Ἱεράρχῃ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Πᾶσα γλῶσσα πίστει δοξάζει σε Ἁγνὴ, δόξαν χρηματίζουσαν, καὶ κεφάλαιον τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ὁδηγίαν τῶν πλανωμένων, Θεοτόκε Παρθένε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πᾶν φλεκτὸς πυρὶ, ὁ Σινᾶ πρόσωπι-
„ λοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ
„ βραδυγλώσσῳ, καὶ δυσὶ χερσὶ Μωσεῖ. καὶ
„ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀμαλώτους ἐν
„ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα
„ Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
„ ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Πᾶν θρακες πυρὶ μοναῖς προσαφθέντες, ὥσπερ καλάμῃ ἅπασαν, εἰδώλων πλάνην ἀπετέφρωσαν, οἱ τῶ Χριστῶ Μαθηταὶ, καὶ κατεφώτισαν πίστει ψυχὰς κραυγάζοντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψυχῶ ἐσβεσμένην μου ψυχῶ τῆ ἁμαρτίᾳ, τῶ σκοτισθείσῃ πάθεσι, τοῖς ἀτιμίας μυρι καρδίαν μου, φωτίσατε τῆ φωτὶ, τῆ ἀϊδίου κοιμωμένοι θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως κραυγάζω· τὸν Κύριον ὑμ-

ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν τοῖς ἰοβόλοις, τοῦ ἀλαζόνος δήγμασιν, ὁ τὰς πληγὰς σαρκὶ δεξάμενος, ἰάτρευσον προσευχαῖς τῶν ἱερῶν σου Μαθητῶν, καὶ σῷσον ψάλλοντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄφλεκτος τεκοῦσα τὸ πῦρ διεφυλάχθης, Παρθένε Ἀπειρόγαμε. διὸ ὑκέτευε ὃν ἔτεκες, σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, σὺν Ἀποστόλοις τοὺς πιστῶς σῳθῆναι ψάλλοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Τοὺς ἐν Καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, „οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ἐν Μύροις τὸ μυρίπνοον σῶμά σου, Παναγίε Νικόλαε, κείμενον, μῦρα τοῖς προστρέχουσιν, ἀναβλύζει καὶ παύει ἀνθρώπων νοσήματα.

Τοῦ Κόσμου σε προστάτην ἀνέδειξεν, ὁ Κόσμου Ποιητής τε καὶ Κύριος. διὸ τοῖς καλοῦσί σε ἐν ἀνάγκαις εὑρίσκῃ, ῥύστης ἑτοιμότατος.

Οὐκ ἔστιν ὃς καλεῖ σε ἐν θλίψεσι, καὶ θᾶττον οὐχ εὑρίσκει παράκλησιν. διό σου δεόμεθα, πάντα πόνον Παμμάκαρ, ἡμῶν ἐπικούφισον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖ σε πᾶσα γλῶσσα δοξάζουσα, Θεὸν τὸν ὑπερύμνητον τέξασαν, Παρθένε Θεόνυμφε, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, σῷσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ „σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, „Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου, Πλαστουργοῦ „σου σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἰσχὺς ἀφήρηται πᾶσα τοῦ Κοσμοκράτορος. τὴν γὰρ ἰσχὺν ὡπλισμένοι τοῦ Παντοκράτορος, οἱ παμμακάριστοι, Ἀπόστολοι καὶ θεῖοι, καθεῖλον παρατάξεις, καὶ ἔσωσαν τῆς τούτου, κακουργίας πάντα τὰ πέρατα.

Ὡς ποταμοὶ τῆς πηγαίας Πνεύματος χάριτος, ὕδασι θείων δογμάτων ἐπικλυζόμενοι, πᾶσαν ἠρδεύσατε, Ἀπόστολοι τὴν Κτίσιν, καὶ ταύτην καρποφόρον, εἰργάσασθε πανσόφως, ὅθεν πάντοτε μακαρίζεσθε.

Σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις ἀνευφημήσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀθλοφόρους, καὶ ἐκβοήσωμεν· Δέσποτα Κύριε, ταῖς τούτων ἱκεσίαις, καὶ τῶν σεπτῶν Ἀποστόλων, εἰρηνεύσον τὸν Κόσμον, καὶ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι.

Ἡγῆ τοῖς θείοις λειψάνοις καθαγιάζεται, τῶν εὐκλεῶν Ἀποστόλων ἐν θείῳ Πνεύματι· τῶν πρωτοτόκων δὲ, ἡ ἄνω Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασι τοῖς τούτων, φαιδρύνεται ἀπαύστως. δι' ὧν Σωτερ, πάντας οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάτην λαμπάδα μέσον σε ἔχουσαι, χοροστασίαι Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Ἁγνὴ, φῶς ἀπαστράπτουσαν, ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζονται αὐλῶς, καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει, μεγαλύνοντάς σε φωτίζουσι.

Εἱρμός. Ἄλλος.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογηνέμην, ᾄσμασι μυστικοῖς, οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Ἰχνηλατήσας τοὺς τρόπους, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τὴν εὐθεντίαν αὐτῶν κατεκληρώσω, ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, ἀξιάγαστε Νικόλαε.

Ὡς ζηλωτὴν ἔνθεόν σε, καὶ βοηθὸν κατὰ πάντα, τῶν σὲ καλούντων θερμῶς

μῶς εἰς πάντα Κόσμον, Παμμάκαρ ὁ Ποιητὴς, περιβόητον ἀνέδειξε.

Συντετριμμένῃ καρδίᾳ, ἀναβοῶμέν σοι Πάτερ· παραμυθία ἡμῶν γενοῦ, τὰς θλίψεις, σκεδάζων διηνεκῶς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Νικόλαε.

Ἡ ἐκτομὴ τοῦ θανάτου, καθάπερ πέλεκυς δένδρον, ἐπίκειταί σοι ψυχή. μὴ οὖν ἀμέλει, τῆς μετανοίας καρποὺς, ἐπιδεῖξαι προθυμήθητι.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, ἐν ταῖς ἁγίαις χερσί σου. ὃν ἐκδυσώπει Ἁγνὴ, τοῦ ἀλλοτρίου, τῆς κακουργίας ὑμᾶς, ἀχειρώτους περισῴζεσθαι.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος, Σταυρὸν ὥσπερ ἄροτρον ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες. πίστει τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, στύλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναί· ἡμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε. καὶ νῦν ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ἓν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν. ὦ τοῦ θαύματος, ὥσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησώμεθα. ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Ἔγονα καταγώγιον οἴμοι, τῶν ἡδονῶν ὁ παράθλιος. γέλως οὖν ὁρῶμαι, ἀεὶ τοῖς ἐχθροῖς μου. ὅθεν σοι προσπίπτω Ἁγία Παρθένε. ἴδε μου τὴν θλίψιν, καὶ βοήθειάν μοι ὄρεξον, καὶ δακρύοις κάθαρον, καὶ ῥῦσαί με δέομαι, καὶ καταισχυνθείησαν, οἱ χαίροντες Ἁγνὴ τῇ ἀπωλείᾳ μου.

Τῇ Ε΄. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπὸς, Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, οὗ οὖν φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ τῆς ἀπιστίας, τῶν Ἐθνῶν τὰς ἀγέλας Σοφοὶ, ἠγρεύσατε πρὸς πίστιν θεοτερπῆ, καὶ νοητῇ Τραπέζῃ, ὀψώνιον πολυτελὲς, πάντας προσηγάγετε, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Μὸν σκοτασμὸν τῆς δεινῆς ἀπάτης, τῷ φωτὶ τοῦ κηρύγματος, διώξαντες καρδίας τῶν εὐσεβῶν, Ἀπόστολοι Κυρίου, κατεφωτίσατε σαφῶς. ὅθεν ὑμᾶς ᾄσμασι, θείοις μακαρίζομεν.

Μαρτυρικόν.

Μεμνόμενοι μελῳδὸν τῷ ξίφει, Ἀθληταὶ θείοι ἄτμητοι, ἐμείνατε ἀγάπης τοῦ Λυτρωτοῦ. πρὸς ὃν ἀναδραμόντες, νῦν κατοικεῖτε ἐν χαρᾷ, πάντα τὰ οὐράνια, δόξῃ ἀπαστράπτοντες. Δόξα.

Ὁ κάκιστος καὶ φθορεὺς τοῦ γένους, τῶν ἀνθρώπων κατέχει με. πρεσβείαις τῶν Κηρύκων, ἡ παντεθενὴς Τριὰς ἐξάρπασόν με, ἐκ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, ἵνα μεγαλύνω σου, τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὸν Σύνθρονον τῷ Πατρὶ Παρθένε, οὗ ἁγνῶν σου αἱμάτων Σεμνὴ, προήγαγες φοροῦντα σάρκα θνητὴν, ὅπως ἀθανατίσῃ, τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν. ὅθεν καταχρέως σε, πάντες μακαρίζομεν.

Τῇ

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃ, βροτὸς γέγονας Ὑπεράγαθε, καὶ σταυρῦσαι. δόξα τῇ δόξῃ σου.

Ὅτε Σταυρῷ σε δῆμος Ἑβραίων Λόγε, κατεδίκασε, γῆ ἐσείετο, καὶ Ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο.

Ὁ Ἥλιος ἐσκότασε Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου, καὶ ἡ Κτίσις συνεκλονεῖτο, κράζουσα, δόξα σοι.

Ἕτερα ᾱ. τῆς Θεοτόκου. προσόμοια.

Σήμερον χρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Κλῖνόν μοι φιλάγαθον οὖς σου, δεομένῳ Παράμωμε. καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ με προσώπου, μηδὲ πόρρω πέμψῃς τῆς σῆς βοηθείας. δόλῳ γὰρ ὁ δόλιος, σπουδάζει ἀπολέσαι με. παραλόγοις πάθεσι, κινεῖ τὴν καρδίαν μου. Σὺ δέ με συντήρησον, ὅλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

Ὄφελος οὐδαμῶς ἐκ τῆς ὕλης, ὦ ψυχή μου γενήσεται, περὶ ἣν σπουδάζεις, εἰς μάτην τοῦ βίου, περὶ ἣν ἐκτήκεις, σεαυτὴν ταῖς φροντίσι. πᾶσαν οὖν τὴν μέριμναν, ἐπίρριψον πρὸς Κύριον, τὸν κρῖναί σε μέλλοντα, καὶ δάκρυσι βόησον· Δέσποτα Φιλάνθρωπε, σῷσόν με πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὄνομα εὐλαβείας Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέμενος, παίγνιον πορνείας, ἐντὸς χρηματίζω, καὶ ἀλαζονείας, γέλως καθορῶμαι. θηρίοις γὰρ δυσὶν ὡς ἀντιμάχοις, παραδέχομαι ἐξ ἀπροσεξίας μου. διὰ τοῦτο ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ ἀγαλλίαμα, πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποίθησις.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήματα ἐν τῷ Τόκῳ σου Τέκνον, χαροποιὰ πρώην ἤκουον, δι' ὧν προσεδόκων, χαρᾶς ἐμπλησθῆναι, καὶ χαροποιῆσαι, ψυχὰς τεθλιμμένας· ταῦτα δὲ πρὸς λύπην, μετετράπη τῇ Σταυρώσει σου, ἐναργῶς τὰ πράγματα, ἡ λύπη καὶ τήκει με, καὶ θανεῖν προῄρημαι, πληρούσης τῆς λύπης τὴν καρδίαν μου.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα Ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ Ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα. ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον χρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Μέτρωμαι τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, ἐν Σταυρῷ καθορῶσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δέρριν ἐκτείναντα πόλον. βλέπω καὶ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον. καὶ θανεῖν με πρότερον αἱροῦμαι Παμφίλτατε, φρίξον γῆ καὶ σείσθητι, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ᾱ. ἁλό. κα. Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρύς.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῷσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥᾴθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῷσόν με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, ἐν τῷ Σταυρῷ ὁρῶσα τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μήτηρ θρηνῳδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας φοβερὰν συγκατάβασιν, Ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β'. ἁλό. κα. Σταυρώσιμα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν

ὑμνούν-

ὑμνούντων, τὴν ἑκούσιόν σου Σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὴν ἑκούσιον καταδεξάμενος Σταύρωσιν, συντρίψον ἐχθρούς, μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀληθῆ, καὶ σῷσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ Σταυρῷ σου ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε· Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾷ γυναικὶ συνέβη τὸ ἄλγος μου. Θεόν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν θαυμάτων. διὸ ἐγέρθητι, καθὼς εἶπας τριήμερος, ἵνα χαίρουσα βοῶ σοι, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ'. ἀλλό. Καθίσματα.

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ τὸ κατάκριμα, ξύλῳ Σταυροῦ ἰασάμενος, ἴασαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν καρδιῶν, καὶ σῷσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πιστοῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀσσόρως συνέλαβες, ἐν Μήτρᾳ σου Παρθένε Θεοτόκε, ὃν περ κατεῖδες ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον. ἀπαύστως οὖν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Κανὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸς Ξύλῳ πέπαυκε τὴν ξύλου βλάβην. Ἆσμα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἱρμος.

„ Ὦ ἐκτινάξαντι Θεῷ τὸν Φαραὼ, ἐν „ θαλάσσῃ ὀρυθρᾷ, ἐπινίκιον ᾠ„ δὴν ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Χριστὸς ὑψούμενος Σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν πάντας εἵλκυσε πιστοὺς, καὶ κατέρραξεν ἐχθρὸν, ἅπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Ἐρεῖθρον ζωῆς μοι Ἰησοῦ, ἐκ ζωηφόρου ἐπήγασας πλευρᾶς, καὶ ἐνέκρωσας ἐχθρὸν, Δέσποτα, νεκρὸς γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Ἱκετηρίαν τῷ Χριστῷ ὑπὲρ ἡμῶν, οἱ Ἀθλοφόροι ἐκτενῆ, προσενέγκατε φρικτῆς, ἅπαντας ῥυσθῆναι κρίσεως.

Σοβαρευόμενον ἐχθρὸν, ταπεινωθέντες ὑμεῖς διὰ Χριστὸν, κατεπτώσατε σοφοὶ, Μάρτυρες τῇ θείᾳ χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὃν ἀνατείλαντα ἐκ σοῦ, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, θρηνῳδεῖς, Δέσποινα τοῦτον δοξάζουσα.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τῷ συντρίψαντι.

Ὡς τερπνότητα ᾀσμάτων, ᾠδὴν θεοτερπῆ, εὐχαριστίας σοι δόξαν προσφέρωμεν, τὸ χαῖρέ σοι Ἁγνὴ, ὅτι ἐκ θλίψεως χαρὰν, ἡμῖν ἐβράβευσας.

Ὦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης τὴν ἰσχὺν, οὐ σιωπῶμεν, Παρθένε Πανύμνητε. κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι κινδύνων χαλεπῶν, ἡμᾶς διέσῳσας.

Ἐκ ποικίλων λυτρωθέντες, πειρασμῶν καὶ συμφορῶν, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις Πανύμνητε, συμφώνως σοι καὶ θερμῶς, εὐχαριστίας σοι φωναῖς, ᾄδοντες ψάλλομεν, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Κροσσωτοῖς κεχρυσωμένη, ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς Νύμφη τοῦ Πατρὸς, ὡραϊσθεῖσα ἀληθῶς, ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκ„ κλησία. καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις „ βοᾷ μελῳδοῦσα. Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ „ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάριον.

Ὁ ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς Πάθος ὑπέστης; ὁ τὴν ζωήν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν Ξύλῳ; μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου.

Σταυρῷ λῃστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει, τὸν σὲ ἐπεγνωκότα, Κτίστην πάσης Κτίσεως, ἐθελουσίως πάσχοντα.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικά.

Ζέσεις σαρκὸς καρτερῶντες, χειρῶν τε ἀφαιρέσεις, καὶ τῶν ποδῶν καὶ παντοίων, μελῶν Ἀθλοφόροι, δόξης ἐπετύχετε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Ὑπερβολῇ τῶν βασάνων, ἐνθέως λαμπρυνθέντες, τὴν ὑπερβάλλουσαν δόξαν, σοφοὶ νῦν κληροῦσθε, πάντοτε πρεσβεύοντες, σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Τύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, Ἁγνὴ Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἡ τὸν Σταυρῷ παγέντα, Ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν Λόγον κυήσασα.

Εἱρμός. Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„Οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸν „τῆς γῆς θεμέλιον ἑδράσας, ἐπὶ ὑ„δάτων πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, „εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Τὸ τῆς χαρᾶς τῆς θείας μεγαλεῖον, ὡς παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτὴν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Οἱ διὰ σοῦ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, διὰ σοῦ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ Ἀνύμφευτε, ὡς Δοτῆρα ἀγαθὴν, καὶ προστάτιν εὐκλεῆ, πάντες δοξάζομεν.

Καταλλαγὴν πταισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν θεϊκὴν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνοῦμέν σε πιστῶς, εὐχαριστίας φωναῖς.

Ἡ τῆς χαρᾶς πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ῥεῖθρα ἰαμάτων, τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σῴζεις πάντας Ἁγνὴ, ὡς ἀέννασος ἡμῶν, ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, „κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τροπάριον.

Ὡραιότατος καθάπερ βότρυς, Σταυρῷ ὑψώθης, εὐφροσύνης γλεῦκος Δέσποτα, ἐναποστάξας φιλάνθρωπε.

Πολυώδυνα ἀνθρώπων, πάθη ἔπαυσας Λόγε, Πάθος Δέσποτα ἑκούσιον, ἐν τῇ σαρκί σου δεξάμενος.

Μαρτυρικά.

Ἐτραυμάτισαν τῷ τραυματοῦσθαι οἱ Ἀθλοφόροι, τὸν πολέμιον καὶ ὤφθησαν, ἰατροὶ τῶν παθημάτων ἡμῶν.

Παρετάξαντο πρὸς τοὺς Τυράννους οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ νικήσαντες ἐστέφθησαν, νικητικοῖς διαδήμασι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπεκύησας ἄνευ σπορᾶς Παρθένε τὸν Λόγον, τὸν Σταυρῷ ἐξαφανίσαντα, τὴν φθορὰν ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ἐκάλυψεν Οὐρανούς.

Ἐπάξιον σοι ᾠδὴν, τὸ χαῖρε Ἁγνὴ, οἱ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρθένε, γηθόμενοι προσάγομεν.

Ἐπήγειρον καθ' ἡμῶν, κινδύνους πολλοὺς, τῶν παθῶν αἱ ἁμαρτίαν, ἀλλὰ ἡ θεία σου σκέπη, ἡμᾶς Ἁγνὴ ἐῤῥύσατο.

Εὐχάριστόν σοι ᾠδὴν, ψυχῆς ταῖς χερσὶν, ἐπισείομεν Παρθένε, τοῖς θείοις ὕμνοις σκιρτῶντες, ἐκ θλίψεως ῥυσθέντες πολλῆς.

Μακάριοι ἀληθῶς, οἱ σέβοντές σε Θεοτόκε Παναγία, ὅτι ἐν σοὶ ἁμαρτίας, καὶ θλίψεως ἐῤῥύσθημεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρός σε ὁ „Θεός. διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ „προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς „δούλοις σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ὑψούμενος Δέσποτα ἐν Ξύλῳ σαρκὶ, τὴν Κτίσιν πᾶσαν, ἐκ βαράθρων χαλεπῶν τῆς ἀγνωσίας εἵλκυσας, πρὸς γνῶσίν σου Φιλάνθρωπε.

Κρανίου σε τόπῳ ἐξητήσαντο, Λαὸς ἄνομος, σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, τὴν κάραν τὴν ὀλέθριον, τοῦ ὄφεως συντρίβοντα.

Μαρτυρικά.

Ἐστήσατε δυσσεβείας ῥεύματα, Χριστοῦ Μάρτυρες, θείοις αἵμασιν ὑμῶν, καὶ

Φα-

Φαραὼ τὸν τύραννον, ἐν τούτοις ἀπεπνίξατε.

Ποῖς ὄνυξιν ἀφειδῶς ξεόμενοι, ἐσπαράξατε, τοῖς ἐλέγχοις Ἀθληταὶ, καρδίας ματαιόφρονας, καὶ νικηταὶ γεγόνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡγίασεν ὁ Θεὸς τὴν Μήτραν σου, Ἁγία Σεμνὴ, κατοικήσας ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν Σταυρῷ ὑψούμενος, τὴν Κτίσιν συνανύψωσε.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν.

Πῆς ἁμαρτίας ἀναίρεσιν πιστῶν, Παρθένε τέτοκας, καὶ ἐκ κινδύνων καὶ πόνων διεσώθη ὁ Κόσμος. διὸ τὸ χαῖρέ σοι, καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, ῥυθέντες ἐκ θλίψεως.

Καταοχεθέντες ποικίλοις πειρασμοῖς, Ἄχραντε Δέσποινα, καὶ ἀθυμίᾳ καὶ θλίψει, καὶ δεινῇ περιστάσει, ἀπογνωσθέντες ἡμεῖς, εὐφροσύνης ἐλπίδα, σὲ ἐπλουτήσαμεν.

Ὡς σωτηρίας φύλαξ τῶν πιστῶν, καὶ οἰκετῶν σου Ἁγνὴ, ἀποδιώκεις κινδύνους, καὶ φρουρεῖς ἀπημάντους. διὸ οἱ μέτοχοι, τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου, εὐχαριστοῦμεν ᾠδαῖς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ῥυσθέντες διὰ σοῦ, ἁμαρτημάτων πολλῶν, καὶ ἀσθενείας καὶ πόνων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, Ἄχραντε Δέσποινα, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία, τῶν πιστῶν σου οἰκετῶν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάριον.

Νοσήσασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ἐπέφανας διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ ἰάσω τῷ Σταυρῷ, καὶ τῷ Πάθει σου.

Ζύλῳ τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ κατεκρίθη, ξύλῳ δὲ νῦν τοῦ Σταυροῦ δικαιοῦται, τὴν εἴσοδον λαμβάνων Παραδείσου, καὶ τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Ὑμνοῦμέν σε τὸν Σταυρῷ ὑψωθέντα, δοξάζομεν τὸν ἀκάνθαις στεφθέντα, καὶ δόξῃ στεφανοῦντα τοὺς ἀνθρώπους, Βασιλεῦ Ὑπεράγαθε. Μαρτυρικά.

Ἀυμαντικὴν ἀπωσάμενοι βλάβην, οἱ Ἀθληταὶ, τῆς εἰδωλομανίας, βασάνοις ὁμιλοῦντες, καὶ θανόντες, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσι.

Οὐ διωγμὸς, οὐ λιμὸς, οὐ γυμνότης, οὐ κίνδυνοι, οὐδὲ θάνατος ὅλως, τοὺς θείους Ἀθλοφόρους, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ διεχώρισαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑμνολογεῖς τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, καὶ θρηνῳδεῖς, ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα, αὐτὸν κατανοοῦσα, Μητροπάρθενε Ἁγνὴ Παναμώμητε.

Τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ῥυθῷ ἁμαρτημάτων περιπεσὼν Ἀγαθὲ, ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς τὴν ζωήν μου, καὶ σῶσόν με Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἀγγέλων γλῶσσαι πλήρεις τὰ σὰ ἐγκώμια, ἀνακηρύττειν οὐ σθένουσιν Ἁγνή. ἡμεῖς δὲ νῦν δουλικῶς δανεισάμενοι τὸ χαῖρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Εἰς βάθος ἀθυμίας, καὶ περιστάσεως, ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, πεπτωκότες ἐῤῥύσθημεν, διὰ σοῦ τῆς ἀνάγκης τῶν κινδύνων, Παρθένε Θεοτόκε Ἁγνή.

Ὑπόχρεων εἰργάσω πάντα τὸν Κόσμον Ἁγνὴ, εὐχαριστεῖν καὶ αἰνεῖν καὶ δοξάζειν, τὴν χάριν σου εὐσεβῶς· διὰ σοῦ γὰρ τῶν κινδύνων, καὶ θλίψεων λυτρούμεθα.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ φανερῶς καὶ κρυπτῶς, ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγομεν πάντες, βοήθειαν Παναγία Θεοτόκε, καὶ σεπτῶς γεραίρομεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τρο-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Τὸν σταυρόν σου, τὴν ἀνομίαν μου, μέσον ἀνόμων ἀνήρτησαι, ἐπὶ Σταυρῷ Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ ἀπερίληπτος, τῷ Πατέρῳ Θεὸς ὑπεραγάθησας.

Πόνοις ἀνόμοις, καὶ δεινὰ πλαγιάσας, ἐν τῇ πλευρᾷ σου τὰ ἕλκη μου, ἐπανορθώσω. φλογίνη ῥομφαία δέ, διώρισαί μοι εἴσοδον, Παράδεισε σύντρεφε, πρόσταττε πάντοτε.

Μαρτυρικὸν.

Τὰ στρατεύματα τῶν ἁγίων πανευφήμων, τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἅγιοι, γεγηθυῖαι, τῷ Κτίσαντι ἀνυμνοῦσιν, ἄθλων τὰς λαμπρότητας, καὶ τῶν αἱμάτων τὴν φιλοτιμίαν.

Βίβλος προσφέρει, ὡς γεγραμμένους, ζώντων Κύριε τοὺς Μάρτυρας, τὰ γεγραμμένα Θεοῦ δικαιώματα, προθύμως φυλάξαντας, καὶ θλιβόντας σφοδρότατα.

Στιχηρὰ τοῦ Σταυροθεοτοκίου.

Ἡ Παναγία, Παναγίου Λόγου, τὸν ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, ἐν τῷ Ἁγίῳ Σταυρῷ ἀνυψούμενον, καὶ καθαγιάζοντα τοὺς βροτοὺς, ὁρῶσα ὠδύρετο.

Ἄλλα. Τῆς Θεοτόκου.

Τὰς ἐμὰς καμίνῳ Παῖδας.

Ὃ χαρᾶς ἀχαρίστως σοι προσφέρομεν, πάσης δυσχερείας διὰ σέ, Μήτηρ Θεοῦ, ὡς ἀληθῶς λελυτρωμένοι, καὶ συμφώνως κράζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε καὶ μεγαλύνομεν.

Ἐκλείπομεν ἔσωθεν, κλαυθμῷ τῷ θλίψεως, τῷ τῆς προσδοκίας τῶν κακῶν, ἀλλὰ τῷ σῷ θεοπρεπῆ σκέπῃ Παρθένε, δεηθέντες εὕρωμεν, τὴν ἀγαθύνασαν Σεμνή. σὺ γὰρ ῥύσῃ ἡμᾶς, ἐκ πάσης θλίψεως.

Ὡς θεῖον καταφύγιον τὴν σκέπην σου, πάντες κεκτημένοι πρὸς Θεὸν, ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι, καὶ ἁμαρτίαις, ἐπὶ σοὶ προστρέχομεν, καὶ διὰ σοῦ ἀπαλλαγῆναι, πολυτρόπως λαμβάνομεν.

Τὴν χάριν τῆς προστασίας σου κηρύττομεν, σιγῇ καὶ πράγματι ἀεί, ὡς δι' ὑμνῳδίας καὶ πειρασμῶν καὶ τυραννίδος, καὶ βαρείας θλίψεως, καὶ παθῶν πάντες λυτρούμεθα.

Ὠδὴ ὁ Εἱρμός.

Ὁ μονογενὴς Ἀνάρχου Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐν ἀλογήτοις Οὐρανοῖς αἰ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τὸν Ἀγγέλων αἰ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἡ σταυρὸν μὲ ἔδειξε τὸ τῆς γνώσεως ξύλον, ἐν δὲ Χριστέ μου, μεκρωθεὶς ἐπὶ Ξύλου, ἐζώωσας, καὶ ἐφώτισας πάλαι, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάριτας ἔσπευσαι ὁ παράνομος δῆμος, σὲ Βασιλεῦ, παρακοῇ ἐκφεύγοντα, τὴν ἀπάτην Ἀδὰμ τὸ πρωτόπλαστον, καὶ ὕψωσε Σταυρῷ, τὸν πάντας ἐκ τοῦ βάθους, ἑλκύσαντα τῇ πλευρᾷ.

Σωσέσει τείμαντα Οὐρανοὺς σὲ ταμίαι, ἐπὶ τοῦ Ξύλου δ' ἁγνῶς ἀγμώμων, ἰώμενον τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, τῷ Πάθει σου Σωτήρ, καὶ παύσαντα τὰς πόνους, τοῖς ἐκ τοῦ ὕλους πόμοις.

Μαρτυρικὸν.

Μαρτύρων λείψανα ὠδίνων θαυμάτων, τοῖς προσιοῦσιν ἀδιάπτωτα καρδίαν, ἐκπέμπουσι, καὶ παθῶν δυσωδίαν, διώκουσιν ἀεὶ, καὶ πᾶσιν ὑγείαν, εὐθέως χορηγοῦσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ γίνου Τάγματα λιτανεύουσι Κόρη, τὸν ἐκ Γαστρὸς σου προελθόντα Δεσπότην, τὸν δείξαντα ἐν Σταυρῷ τὸ τοῖς τρόποις, ἀθλήσεως Ἁγνὴ, καὶ σὲ δοξολογοῦσι, ὡς πάντων Βασίλισσαν.

Εἱρμὸς Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„Ὃν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑ„μνήσεσι δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ Οὐ„ρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βυθοὶ, „καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὑ„μνεῖτε ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν „ἀνυμνεῖτε.

Τροπάριον.

Ὡς λυτρωθέντες καταιγίδος, ἁμαρτίας καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, ταῖς σαῖς

Digitized by Google

σαῖς πρεσβείαις, ἀγαθὴ Θεοτόκε, εὐχαρίστῳ φωνῇ τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, ὡς διὰ σοῦ ἐκ θλίψεως, εἰς χαραὶ μετελθόντες.

Ἐν τῇ ὀδύνῃ τῶν κινδύνων, κεκραγότας οὐ παρεῖδες Ἀγαθὴ, ἀλλὰ δεήσεως πτωχῆς, ἐπακούσας ἐλυτρώσω ἡμᾶς, ἐκ θλίψεως μεγάλης. ὅθεν πιστῶς τὴν σὴν πρεσβείαν, Ἁγνὴ, ἀνυμνοῦμεν.

Ἁμαρτημάτων καὶ πταισμάτων, ἡ αἰτία νῦν ἐπήγειρεν ἡμῖν, θλίψεις κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ ἀνθρώπων πειρασμοὺς ἀπηνεῖς. ταῖς σαῖς Θεοκυῆτορ, θείαις λιταῖς ἐρρύσθημεν, ἐξ ἐχθρῶν παραδόξως.

Οἱ Οἰκτιρμοί σου ἐπὶ πάντας, ἀεννάως καταπέμπονται Χριστὲ, ἀγαθοδότως ἀληθῶς ταῖς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε. ἐν ταύτῃ γὰρ πλουτοῦμεν Χριστιανοὶ τὸ ἔλεός σου, Σωτὴρ ἐλεῆμον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πανύμνητε τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέ-
„ ρα, ἡ τὸν Ἄναρχον Λόγον ἀσπό-
„ ρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν,
„ τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. διὸ πάντες
„ σε ἀεὶ μεγαλύνομεν. Τροπάριον.

Ἰκρίῳ σε ἀνυψωθέντα ὡς ἑώρα, Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, ὁ Ἥλιος ἐσβέσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ τοῦ Ναοῦ ἐρράγη, ἡ φαιδρότης Ἰησοῦ Παντοδύναμε.

Ὤρυξάν σου χεῖρας οἱ ἄνομοι καὶ πόδας, καὶ πλευρὰν ζωηφόρον ἐκέντησαν τῇ λόγχῃ, καὶ χολὴν καὶ ὄξος σε ἐπότισαν Οἰκτίρμον, τοῦ παντὸς τὸν γλυκασμὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν. Μαρτυρικά.

Συνέτριψαν τοῦ ἀρχεκάκου τὰς παγίδας, συντριβόμενοι πάσαις ἰδέαις τῶν βασάνων, καὶ στεφανηφόροι τῇ νίκῃ γεγονότες, οἱ γενναῖοι Ἀθληταὶ μακαρίζονται.

Ἡγίασαν τῇ καταθέσει τῶν Λειψάνων, πᾶσαν γῆν οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἔπαυσαν τὰς κνίσσας τῶν εἰδωλοθύτων, πυρὶ προσομιλοῦντες, καὶ ἐν τούτῳ μυστικῶς ὁλοκαυτούμενοι. Σταυροθέ.

Φιλάγαθε τῶν Χερουβὶμ Ἁγιωτέρα, ἡ Θεοῦ Θεὸν λόγον σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, τὸν ἀνυψωθέντα σαρκὶ Σταυρῷ ἐθελουσίως, ὑπὲρ πάντων ἐκτενῶς τοῦτον πρέσβευε.

Εἱρμός. Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„ Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ἑρμη-
„ νεύσει βροτῶν; ἀφθόρου τόκου γέν-
„ νησιν, τίς μὴ θαυμάσει γηγενῶν, διὸ σε
„ αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνο-
„ μεν. Τροπάριον.

Τὸ χαῖρε ἐπαξίως σοι, μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμοῦ. Παρθένε νῦν προσφέρομεν, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ῥυσθέντες ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, Θεοτόκε ταῖς πρεσβείαις σου.

Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ εὐφροσύνη θεῖκη, Παρθένε Ἀπειρόγαμε, ἡμῖν ἐπλήθυνε Θεοῦ. ἰδοὺ γὰρ οἱ πενθοῦντες χαλεπῶς, ἀγαλλόμεθα πρεσβείαις σου.

Θυσίαν αἰνέσεως θύω, καὶ γλώσσῃ καὶ φωνῇ, ᾠδὴν εὐχαριστήριον, ἀποδίδου σοι ἐκτενῶς, Παρθένε ὡς ηὐξάμην διὰ σοῦ, ἐν ἡμέρᾳ ῥυσθεὶς ἐκ θλίψεως.

Συγχαίρομέν σοι Ἄχραντε, τῷ Θείῳ Τόκῳ εὐσεβῶς, χαραὶ ἡμῖν ἔβλυσας, ἐκ θλίψεως καὶ πειρασμοῦ. διό σοι εὐχαρίστως καὶ ἡμεῖς, τὴν ᾠδὴν ἀποπληροῦμεν.

Εἰς τὸν τῆς Αἴνων, τῆς Σταυρώσιμα.

Δεσπότης ὢν φιλάνθρωπε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν Οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Σταυρῷ προσηλώθης ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. ἐτρύγησαν τὰ Ἔθνη Παράδεισον μετὰ Λῃστοῦ. αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκουσίας. οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας, ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἑορτάζοντες, σε ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον χρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Σταύρωσιν, καὶ σφαγὴν ὡς κακοῦργος, κατεδέξω Μακρόθυμε, ἵνα πεπτακότας ἡμᾶς διὰ ξύλου, πάλιν διὰ ξύλου Σταυροῦ σου ὑψώσῃς. ἀλλ' ἡ τεκοῦσά σε Παρθένος ἐξεπλήττετο, νεκρὸν καθο-

ρῶ-

Digitized by Google

ρῶσά σε, καὶ στέμουσα ἔκραζεν· ὢν μανία ἄδικος, πῶς κτείνουσιν ἄνομοι τὸν Δίκαιον.

Τῇ Παρασκευῇ. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ξώμενος τοῦ Ἀδὰμ τὸ ἄλγος, ὃ ὑπέστη ἐχθροῦ συμβουλῇ, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου Βασιλεῦ, καὶ ἄλγος καθυπέστης, χεῖρας καὶ πόδας ἡλωθείς. ὅθεν σου δοξάζομεν, Λόγε τὸ μακρόθυμον.

Ἐν μέσῳ σε τῶν ἀνόμων δῆμος, τῶν Ἑβραίων ἐσταύρωσε, τὸν μόνον Νομοδότην Λυτρωτὰ, πάσης παρανομίας, ἐκλυτρούμενον Χριστὲ, γένος τὸ ἀνθρώπινον. ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε. Μαρτ.

Τὰ στίγματα τῶν πολλῶν βασάνων, ὡς τερπνὰ ὡραίσματα, προσφέροντες οἱ Θεῖοι Ἀθληταὶ, κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ἐγνωρίσθησαν φαιδρὸς, πάντοτε πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Διάσωσον ὦ Τριὰς Ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ὑμνοῦντάς σε. δυνάμωσον ἰσχύϊ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, βαίνειν ὁδήγησον ἡμᾶς, ἔνθα καὶ γενόμενοι, εὕροιμεν τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἔχοντα καθορῶσα εἶδος, οὐδὲ κάλλος Χριστὲ σὲ σαρκὶ, ὑψούμενον ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἡ Πάναγνος Παρθένος, ἀνεβόα ὀδυνηρῶς· οἴμοι πῶς σε ἄνομοι, Τέκνον κατεσπάραξαν.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἀ. Μαρτυρικά. Ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, Ἅγιον Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε, ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν Παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικὰ, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, θυσία δεκτὴ εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο. Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε· μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Σῶτερ, μὴ καταισχύνῃς με, ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, τὸν αἰσχύνης ἔργα ποιήσαντα.

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι, ὁ Θεός μου, οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον τοὺς πίστει κεκοιμημένους, ἐν αὐλαῖς σου Δέσποτα, καὶ βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ Παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ Τόκου σου, ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται. παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς Συλλήψεως Ἁγνὴ, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς Κυήσεως. ὅπου γὰρ βούλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις. διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στ. Στιχηρά.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα. ὧν τὸ κήρυγμα Τριὰς ἡ Ὁμοούσιος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστουργήσας καταρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν πα-

Παραδείσου τὰς κατοχὰς σου τῶν κτισμάτων, φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῆς ἐντολῆς σου παραβάτης γεγονώς. διὸ πάλιν σὲ τὸν εἰς γῆν με ἐλθόντα, κατελθόντα ἐπιστρέψαι Κύριε, καὶ ἀναπαῦσαι τὴν ἀναπαυσιν.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Μετὰ πάντων Σῶτερ ἡμῶν Ζωοδότα, οὓς μετέστησας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐκ τοῦ προσκαίρου, πράξαντας Κύριε δόξασαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὄρος Θεῖον Ἅγιον εἶδε σε ὁ Δαυὶδ, καὶ Ἡσαΐας δὲ ὁ σοφὸς, Μήτηρα Θεοῦ ἐκήρυξέ σε Σεμνὴ, Θεὸν ἐν σαρκὶ χωρήσασαν, τὸν Ἀδὰμ πλάσαντα. ὃν τὰ Χερουβὶμ ἐτρόμαξαν σαρκούμενον, ὑμνοῦντα καὶ δοξάζοντα ἀσιγήτῳ τρισαγίᾳ φωνῇ· ἀλλὰ τοῦτον αἴτησαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἑξαψαλμα. Μαρτυρικά. Ἦχος βαρύς.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐνέτροπώσαντο, καὶ τῷ εἰδώλῳ τῶν πλάνων κατήργησαν, καθοπλισάμενοι τῷ Σταυρῷ τῶν δυνάμεων· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντες κραυγάζουσι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστὲ Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἁγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῷ εἰδώλῳ τῶν πλάνων κατήργησαν· διὸ καὶ τὸν στέφανον παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τῶν φιλανθρώπων Δεσποτῶν καὶ ἐλεημόνων Θεὸν, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως ἐπαύριον, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Παρθένε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τοὺς ὑπὸ ζυγὸν τῆς ἁμαρτίας ἐσωθέντας, τέκοῦσα τῷ σωτῆρι καὶ προπάτορι Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένεις Παρθένος.

Ἕτερα Καθίσματα τῆς Ἀναστάσεως.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν βεβαίαν ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δωρεῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ πικρᾶς θλίψεως τοῦ θανάτου δεόμεθα.

Ναὶ μεσίτην.

Θάνατός σου Κύριε, τοῖς μακροῦ ζωὴν ἐχαρίσατο. τὸν γὰρ Ἅδην ἐσκύλευσε, καὶ ἀνεκαλύπτων τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας. διὸ σε Ζωοδότα, ὡς Θεὸν ἱκετεύομεν, ὃς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, μετὰ δικαίων ἀναπαυσον, ὅπως εὑρωσιν ἐν σοὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν σπλάγχνοις σου χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου. Χαῖρε Παρθένε τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα· χαῖρε ἃ τὸν Ἐμμανουὴλ ἐτέκες. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Κανὼν Μαρτύρων, Ὅσιος, Ἱεράρχαι, καὶ εἰς Κοιμηθέντας. Οὐ ἡ ἀκρος Ἦχος.

Χοροὶ ἀνυμνοῦμεν Ποιμένων καὶ Μαρτύρων.

Ἐγὼ ὁ Ἰωσὴφ.

Ὠδὴ α. Ἦχος βαρύς.

Θεῷ συνεργήσαντι τῷ Μωσεῖ ἐν Θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ᾄσωμεν, ἀσωμάτως στρατευόμενοι.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀπλανῶν, πάσαν πλάνην μιάναντες, τοῦ πολεμήτορος, χορεύσαντες γηθόμενοι, τῷ προσώπῳ τῷ Κτίσαντος.

Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ Ὅσιοι πάντες ἀγωνισάμενοι, τρυφῆς ἠξιώθησαν αἰωνίου ἐν χαρᾷ.

Ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης ὀργῆς, Προφῆτιν σὲ Ὁσίαν σὲ Γυναικῶν ἱερῶν, Χριστὸν παράκλησιν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διαπλάσας με ἐκ γῆς, καὶ εἰς γῆν πάλιν ὑπάγειν λόγῳ, κἀκεῖθεν ἀναστήσας με ἀνάστασιν, ἀναπαυσόν με ὡς ἐν τοῖς σοῖς μεγαλύνας.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία ἡ Θεὸν, ὑπεράγιον Λόγον ἀποκυήσασα, ἁγίασον ἅπαντας, τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἕτερος Καμὼν Νεκρώσιμος. Οὗ ἡ ἀκροῖ. Καμὼν τὸν αὐτὸν ἕβδομος σκοπὸν φέρων.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος ὡραϊσμένος, τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, καὶ θεῖον ἀνάθημα, τοῖς διαφόροις κάλλεσι, λάμπων ταῖς θεοσημείαις, Μάρτυρες Χριστῷ τῷ Θεῷ προσηνέχθητε.

Αἴγλης τῆς ἀπροσίτου, καὶ τρισηλίου λαμπάδος, τυχεῖν καταξίωσον, τοὺς μεταστάντας δούλους σου, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, στεναγμὸς, Πολυέλεε Κύριε.

Νέκρωσιν Ζωοδότα, κατακριθεῖσαν τὴν φύσιν, Ζωὴ ἐνυπόστατος, ὑπάρχων Χριστὲ ἤγειρας. ὅθεν ὡς μόνος Οἰκτίρμων, πίστει τοὺς πρὸς σὲ, μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὤρθωσας Παναγία, τὴν τῆς Προμήτορος πτῶσιν, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν ταύτην ἀναστήσαντα, Λόγον τὸν ἐν τοῖς μνημείοις, πνέοντα ζωὴν, ἐξουσίᾳ Θεότητος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σου καὶ „αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως τὸν „τύπον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, „ὅπλον εἰς βοήθειαν.

Τροπάριον.

Συντριβόμενοι λίθοις καὶ βόθροις ὁμιλοῦντες, συνετρίψατε πᾶσαν, τοῦ πλάνου δυναστείαν, καὶ ἄθραυστοι τὸν νοῦν, ἐμείνατε Ἅγιοι.

Αἴγλῃ θείων δογμάτων, καὶ ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, πιστοὺς φωταγωγοῦντες, αἱρέσεων ἀχλὺν, πᾶσαν διεσκέδασαν.

Νεκρωθέντες τῷ Κόσμῳ, οἱ Ὅσιοί σου Λόγε, ὑπερκόσμιον ὄντως, ζωὴν κληρονομοῦσι. δι' ὧν ἡμᾶς Χριστὲ, ἅπαντας οἰκτείρησον.

Νεκρώσιμον.

Ὑπὲρ τῶν μεταστάντων, ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, ἱκετεύομεν πάντες, τὸν Ἀγαθὸν Δεσπότην, τοῦ φείσασθαι αὐτῶν, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς Πατρικοὺς ὁ Λόγος, σοῖς ἐν κόλποις ὡς βρέφος, κρατούμενος ὡράθη, ἀρχὴν ἐκ σοῦ λαβὼν, Ἄχραντε ὁ Ἄναρχος.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς Οὐρανοὺς, παντοδυ„νάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε „Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύ„ματι, πᾶσαν τὴν δυνάμιν αὐτῶν, ἐν ἀ„σαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου „στερέωσον.

Τροπάριον.

Νεανικὴν καὶ σταθηρὰν, τὴν καρτερίαν ἀνδρείως, οἱ Μαρτύρων ἔδειξαν χοροί. τῶν γὰρ αἰκισμῶν τὴν ῥύμην ἤνεγκαν, καὶ τῶν βασάνων τὰς πληγὰς, τῆς ἀκηράτου σου δόξης, Σῶτερ ἐφιέμενοι καὶ τέρψεως.

Τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, τῶν ἐπ' ἐλπίδι θανέντων, Ἐλεῆμον πρόσδεξαι ψυχὰς, καὶ τῶν ὀρεκτῶν καὶ θείων Εὔσπλαγχνε, κόλπων τοῦ θείου Ἀβραὰμ, ἔνδον σκηνῶσαι Λαζάρῳ, καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Ὁ καταβὰς ἐξ Οὐρανοῦ, ἐπὶ τὸ σῶσαι τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, αὐλοῦ φωτὸς καὶ θείας δόξης σου, κατατρυφῆσαι καὶ χαρᾶς, τοὺς εὐσεβῶς μεταστάντας, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νόμοις τῆς φύσεως ἐν σοὶ, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, συλλαβούσῃ λέλυνται Ἁγνὴ, καὶ Νόμος ἡμῖν ὁ θεῖος δέδοται, πᾶσι τὴν ἄφεσιν διδοὺς, ἀπεγνωσμένοις πταισμάτων, χάριτι τῆς θείας ἀγαθότητος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου Χριστὲ, „πιστούμενος, ὁ Προφήτης Ἀββα„κοὺμ,

„ κὺμ, ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου
„ Κύριε.

Τροπάριον.

Νευρούμενοι τῇ πρὸς Κύριον στοργῇ, Μάρτυρες ἐξενεύρισαν ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, ὅθεν μακαρίζονται.

Ὡς θρέμματα τοῦ Ποιμένος καὶ ἀμνοῦ, μακάριοι Ἱεράρχαι λογικῆς προέστητε, ποίμνης θείᾳ χάριτι.

Πολύφωτοι ὡς ἀστέρες ἀρετῶν, λαμπρότησι κατηυγάσατε πιστῶν, πληρώματα, Ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν.

Ὁ μήγυρις στερροτάτων Γυναικῶν, καὶ σύλλογος τῶν Ἁγίων Προφητῶν, τετύχηκε, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ὃν ἐκύησας Θεὸν, Πανύμνητε πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ θλίψεων ῥύσασθαι τὴν ποίμνην σου.

Ἄλλος. Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών.

Ἀθλητικοὺς πόνους καρτερῶς, ἐπιδειξάμενοι Χριστὲ οἱ Μάρτυρες, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσαντο, τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐδόξασάν σου τὴν δύναμιν.

Ὑπερφυοῦς δόξης σου Χριστὲ, τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἀξίωσον, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου, μετὰ τῶν Ἀγγέλων σου, ὡς Οἰκτίρμων καὶ Πολυέλεος.

Φρισσοφαοῦς αἴγλης Ἀγαθὲ, καὶ ἐνιαίας ἀστραπῇ Θεότητος, ἀπολαῦσαι καταξίωσον, τοὺς προεκδημήσαντας, καὶ δοξάζοντάς σε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, παρθενικοῖς κόλποις, ὁ Χριστὸς αὐλίζεται, καὶ θανάτου ἐλυτρώσατο, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, Θεομῆτορ μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ
„ Θεός. διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προσ-
„ τάγματα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δού-
„ λοις σου φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Μωλώπων σαρκὸς κατεφρονήσατε. στερροὶ Ἀθληταὶ, καὶ τοὺς μώλωπας πάντων, ἰᾶσθε καὶ τὰ τραύματα.

Ἐλάβετε λύειν καὶ δεσμεῖν ἐπὶ Γῆς, τὴν ἐξουσίαν, Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ. διὸ τὰ τῶν κακῶν ἡμῶν, ἀεὶ φορτία λύσατε.

Νοῒ καθαρῷ τῷ Θεῷ ἐνούμενοι, χοροὶ Ἀσκητῶν, Προφητῶν καὶ Δικαίων, καὶ Γυναικῶν, χορεύουσι, χορείαν ἀκατάλυτον.

Νεκρώσιμον.

Ὡς μόνος ὑπάρχων Πολυέλεος, τοὺς πίστει Χριστὲ μεταστάντας τοῦ βίου, τοῦ Παραδείσου ποίησον, Φιλάνθρωπε οἰκήτορας.

Θεοτοκίον.

Νυμφὼν ἀκατάλυτος ὀφθεῖσα Θεοῦ δυσώπει αὐτὸν, Παναγία Παρθένε, νυμφῶνός με οἰκήτορα, τοῦ νοητοῦ γενήσεσθαι.

Ἄλλος. Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, διὰ τῶν βασάνων ἐξυφανθεῖσαν, πανεύφημοι Μάρτυρες, περιβεβλημένοι φαιδρῶς, ταῖς ψυχαῖς τῶν προκοιμηθέντων, τὴν θείαν αἰτήσασθε ἄνεσιν.

Ἐκ τῶν ἀδαπανήτων, θησαυρῶν προχέων τὴν εὐσπλαγχνίαν, ψυχὰς ἃς μετέστησας, σὺν τοῖς πρωτοτόκοις σου ἐν σκηναῖς ταῖς ἀκαταλύτοις, εὐδόκησον Σῶτερ αὐλίζεσθαι.

Βάρος ἀποθεμένους, καὶ δεσμῶν λυθέντας, νῦν πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, τοὺς οἰκέτας σου μεταβεβηκότας Χριστὲ, ἐντρυφᾶν ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων λαμπρότησι, Σῶτερ εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Θεομῆτορ, τῶν ἐμῶν πταισμάτων λύσιν παράσχου, καὶ δός μοι συγχώρησιν τῶν πλημμελημάτων μου, ἡ ζωὴν τῷ Κόσμῳ τεκοῦσα, Πάναγνε τὴν ἐνυπόστατον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα· ἀνά-
„ γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. ἡμεῖς
„ δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐ-
„ λέησον ἡμᾶς.

Τροπάριον.

Καθείλετε τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, ὑψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν τοῖς ἄθλοις.

πα-

Digitized by Google

παμέμδοξοι Ὁπλῖται, οἰκήτορες Οὐρανῶν χρηματίζοντες.

Αἱρέσεων τὸν χειμῶνα σοβοῦντες, οἱ τοῦ Χριστοῦ ἀληθεῖς Ἱεράρχαι, πρὸς ἔαρ ἀληθείας, τὴν πληθὺν τῶν εὐσεβῶν μετεβίβασαν.

Ἰσχύϊ σου τῶν Ὁσίων τὰ πλήθη, καὶ Προφητῶν. καὶ Γυναίων Ἁγίων, Χριστὲ, δικαιωθέντα, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ ἀπολάυουσι.

Νεκρώσιμον.

Μετέστησας τῶν προσκαίρων Οἰκτίρμον, τοὺς δούλους σου, ἀλλ' αὐτὸς αἰωνίου, μετόχους εὐφροσύνης, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς, καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασον Παναγία Παρθένε, τοὺς δούλους σου, τὸν Παράγιον Λόγον, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοὴ ἁγιάζουσα.

Ἄλλος. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων, τὰς δυσφορωτάτας ὀδύνας στερρῶς καρτερήσαντες, τὰς ἀπόνους καὶ ἀνωδύνους τρυφὰς ἐκαρπώσαντο, τῆς δικαιοσύνης τοὺς στεφάνους, ἐκ τῆς ζωηφόρου δεξάμενοι.

Μετὰ τῶν Δικαίων, ἔνθα τῶν Ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ ὅπου λαμπρότητες τῶν Ἁγίων, καὶ αἰωνίου ζωῆς ἀπόλαυσις, τοὺς προκοιμηθέντας σου οἰκέτας, τάξον Ἐλεῆμον, ὡς Θεὸς Ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει θείᾳ, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς Γαστρός σου Ἁγνὴ προελήλυθε. καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, πάντας ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀφήρπασε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς, εὐλογη-
„τὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ῥοαῖς αἱμάτων οἱ Ἀθλοφόροι, τῆς ἀσεβείας ἔσβεσαν φλόγα.

Μοὺς Ἱεράρχας φωστῆρας Κόσμου, γεγενημένους ἀνευφημοῦμεν.

Ὕμνοις τιμάσθω τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Ὁσίων ἅγιος δῆμος.

Νεκρώσιμον.

Ῥοῦσαι γεέννης, οὓς προσελάβου πιστούς σου δούλους, Χριστὲ Οἰκτίρμον.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν Ἀγγέλων τιμιωτέραν, τὴν Θεοτόκον ὑμνολογοῦμεν.

Ἄλλος. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στεφηφοροῦντες οἱ χοροὶ, τῶν Μαρτύρων τὸν Βασιλέα Χριστὸν, τραγῶς περιέπουσι, νοητῶς σὺν Ἀγγέλων χοροστασίαις. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τοῦ θανάτου καὶ ζωῆς, ἐξουσίαν ἔχων Οἰκτίρμον, τρυφῆς ἐνθέου ἀξίωσον, τοὺς ἐν πίστει σοὺς δούλους προκοιμηθέντας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταλαμπρύνας τῷ φωτὶ, τὰς αὐλοὺς φωτοχυσίας, ψυχὰς ἃς αὐτὸς μετέστησας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατεσκήνωσας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, νῦν ἀπάτωρ ἐκ σοῦ Παρθένε, Χριστὸς ἀφράστως γεγέννηται, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἑκὼν πτωχεύσας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς Κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Μοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι,
„οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξά-
„μενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν. εὐλογεῖ-
„τε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ναοὺς εἰδωλικοὺς κατεστρέψατε, Πανεύφημοι, καὶ οἴκους ἐδείμασθε, ἑαυτοὺς τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, τὸν δρόμον τελέσαντες.

Ἐφάνητε ὡς κρίνα ἡδύπνοα, Ἱεράρχαι ψυχὰς ἐπιγνώσεσι, πιστῶν κατευφραίνοντες, εὐσεβείας ἀξίως· διὸ μακαρίζεσθε.

Τῆς πάσης παρεπίδημοι Ὅσιοι, ὡς Θεοῦ Προφῆται γεγόνατε, τὴν ἄνω

σκοπούμενοι κληρουχίαν, καὶ δόξαν τὴν πάντοτε μένουσαν.

Νεκρώσιμον.

Ὡς ζώντων καὶ νεκρῶν, Λόγε Κύριος, τοὺς πίστει κοιμηθέντας οἰκέτας σου, χοροῖς συναρίθμησον, σῳζομένων ἁπάντων, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν Γυναίων ἁπάντων κατάλογος, ὁ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει Πανάμωμε, ζητήσας τὸν Κύριον, λιταναύει ἀπαύστως, τὸ θεῖόν σου πρόσωπον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Τὸν μόνον Ἄναρχον Βασιλέα τῆς δό-
„ ξης, ὃν εὐλογοῦσιν Οὐρανῶν αἱ δυ-
„ νάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ
„ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦ-
„ τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Πρὸς τὴν οὐράνιον ἀτενίζοντες δόξαν, ἐπὶ γῆς κατεφρόνησαν δόξης, οἱ Μάρτυρες, τῆς Χριστοῦ παρουσίας, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὡς Βασιλέα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τὴν ἐπίγειον καταλύσας οἰκίαν, τῶν ἐπ' ἐλπίδι εἰς ζωὴν μεταστάντων, οὐράνιον κατοικίαν παράσχου, δικαίων ἐν σκηναῖς, τούτους ἐπαναπαύων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροῖς ἀνάπαυσιν ὡς Θεὸς ὁ παρέχων, σὺ πότισον τῆς τρυφῆς τὸν χειμάῤῥουν, ὁ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κεκτημένος, ὡς μόνος Ἀγαθὸς, τοὺς προκεκοιμημένους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ Γαστρί σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, δοξάζειν εὐσεβῶς, Χριστὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύ-
„ σιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυ-
„ ναιξὶν εὐλογημένην, ᾄσμασι μυστικοῖς
„ οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἱερωτάτων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος καλῶς βεβιωκότων, ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ὡς λειτουργοὶ τοῦ Δεσπότου, Ἱερομύσται δειχθέντες, συνήφθητε Λειτουργοῖς ἐπουρανίοις· μεθ' ὧν τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκεσίας προσαγάγετε.

Σὺν Γυναιξὶ μακαρίως, τελειωσάσαις τὸν δρόμον, τιμήσωμεν Ἀσκητῶν χοροὺς ἁγίους, τοῖς τούτων ἁγιασμοῖς, ὅπως τύχωμεν ἐντεύξεως.

Νεκρώσιμον.

Ἡς ἠξιώθησαν δόξης, αἱ τῶν Ἁγίων ἁπάντων, χοροστασίαι Χριστὲ τοὺς μεταστάντας, ἀξίωσον μεταχεῖν, ὀρθοδόξως σοι λατρεύσαντας.

Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, τὸ δικαστήριον τρέμω, τὸ φοβερὸν τοῦ ἐκ σοῦ Ἁγνὴ τεχθέντος· ἐν ᾧ με ὡς ἀγαθὴ, ἀκατάκριτον συντήρησον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίκτουσα,
„ καὶ παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύ-
„ σεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως·
„ ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων,
„ καταξιωθεῖσάν σε, Ἁγνὴ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἐπιφανῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καταλαμπρύνουσι Κόσμον, οἱ τῆς πίστεως στύλοι, Ἐκκλησιῶν οἱ ἀῤῥαγέστατοι πύργοι, καὶ πρόβολοι τῆς εὐσεβείας· τούτους ἐπαξίως εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ῥύσαι πυρὸς, τῆς γεέννης Δέσποτα, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας, τῆς πλευρᾶς σου τῇ λόγχῃ, τῆς ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον, τούτων ὡς μόνος φιλάνθρωπος ῥήξας, καὶ τῆς τῶν Ἁγίων ἀξιῶν λαμπρότητος.

Ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος φύσει, ὡς συμπαθὴς καὶ οἰκτίρμων, ὡς ζωῆς ἀθανάτου, ὢν θησαυρὸς ὁ ἀδαπάνητος, Σῶτερ τοὺς πίστει προκεκοι-

μημέ-

Digitized by Google

μημένους, τῆς ἀκαταλήπτου σου τρυφῆς καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα, τῇ σῇ γεννήσει παρῆλθον· καὶ γὰρ πλήρωμα Νόμου, ἡ Προφητῶν ὁ Χριστὸς γέγονεν. ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ὑμνοῦντες, σὲ τὴν Ἀειπάρθενον Ἁγνὴν μακαρίζομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, π. Μαρτυρικά.

Ἦχος βαρύς.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων ἀγαλλόμενοι, ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι. Κύριε δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Ἐν πνέοντες, πρὸς ἐν βλέποντες οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτὴν, ὦ τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυροὺς, τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, ἡ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσωμεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα· θανάτῳ ζωὴν ὠνησώμεθα. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων σου Ἀθλοφόρων, ἑορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Κύριε δόξα σοι. Νεκρώσιμα.

Ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων σου Ἐλεῆμον, τοὺς ἐν πίστει σοι μεταστάντος ἐκ τῶν προσκαίρων, τάξον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε Παρθένε, σὺν Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς Μάρτυσιν, εὑρεῖν ἐν κρίσει τοὺς μεταστάντας τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Κυροῦ Θεοφάνους. Ἦχος βαρύς.

Καταφρονήσαντες.

Νενεκρωμένος ὡράθης ἐπὶ Σταυροῦ, μόνε Ἀθάνατε, ἡ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως ἡ φθορᾶς ἡ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος. ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, ἡ πηγὴ ἀγαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, ἡ γλυκασμῷ τῆς ὡραιότητος, ἡ ταῖς τοῦ θείου σου φωτὸς ἀκτῖσιν, ἐλλάμπεσθαι τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν αὐλῷ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανίας σου, σὺν Ἀγγέλοι χορεύοντας περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, ἡ Βασιλέα τῆς δόξης ἡ Κύριον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὡς ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπὴς πλουσίας χρηστότητος, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ αἰνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τῷ τῶν Παρθένων νυμφῶνι ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον, οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις, δι' ἡμᾶς δὲ ὁ Χριστὸς σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. ὡς οὖν ἔχουσα παῤῥησίαν, Παρθένε ἱκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὔσπλαγχνον, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσαι, τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων Πανύμνητε.

Τῷ Σαββάτῳ. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν ἡ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν, οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μελέσαντες τὸν καλὸν ἀγῶνα, ἡ τὴν πίστιν τηρήσαντες, στεφάνους ἀφθαρσίας παρὰ Θεοῦ ἐδέξασθε, καὶ δόξης καταξιοῦσθε τῆς αὐτοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι, τῶν Ἀγγέλων σύσκηνοι.

Ἱερουργῶν ἡ Ὁσίων δῆμοι, Προφητῶν ἡ σεπτῶν Γυναικῶν, κατάλογος τιμά-

θω ὁ ἱερὸς, σκυναῖς τῶν πρωτοτόκων, νῦν κατοικοῦντες ἐν χαρᾷ, καὶ συναγελάζοντες Ἀσωμάτων Τάξεσι.

Νεκρώσιμον.

Κατάταξον ἐν σκηναῖς Δικαίων, ὃς ἡμῶν οὓς μετέστησας, τὰ τούτων παραβλέψας Λόγε Θεοῦ, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, πεπραγμένα ἐπὶ γῆς, ψυχικὰ ἐγκλήματα, διὰ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Ἱκέται σοι, ὦ Τριὰς Ἁγία, οἱ θανέντες προσέρχονται, ῥυσθῆναι ἐξαιτοῦντες ἐκ φλογὸς, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, καὶ τυχεῖν τῶν ἀγαθῶν, δόξης τῆς ἁγίας σου, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν τῇ σῇ Νηδύϊ, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπάυγασμα, καὶ τοὺς καθυπαχθέντας τοῦ ἐχθροῦ, κακίστῃ συμβουλίᾳ, καὶ ἐμπεσόντας εἰς φθοραὶ, Παναγία Ἄχραντε, πάλιν ἀνεκαίνισε.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἦ. Ἀναστάσιμα, γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δογματικόν. Ἦχος Πλ. δ'.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε; πῶς δὲ ἀνυμνήσωμεν, Ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάληπτον Μυστήριον τῆς κυοφορίας σου; τῶν αἰώνων γὰρ ὁ Ποιητὴς, καὶ τῆς ἡμετέρας Δημιουργὸς φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείρας, καθῆκεν ἑαυτὸν εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον. ὁ ὢν ἐν τοῖς αὐλοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἐν μήτρᾳ σου Ἁγνὴ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, μείνας μὲν, ὅπερ ὑπῆρχε, φύσει Θεός. διὸ αὐτὸν προσκυνοῦμεν Θεὸν τέλειον, καὶ Ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ. ἑκατέρα γὰρ φύσις, ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἀληθῶς. διπλᾶ δὲ πάντα κηρύττομεν, τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, κατὰ τὴν διπλόην τῶν οὐσιῶν, δύω σέβοντες τὰς ἐνεργείας, καὶ θελήματα. Ὁμοούσιος γὰρ ὢν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς Θεός. ὁμοούσιος δὲ ὢν καὶ ἡμῖν, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς Ἄνθρωπος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀποστ. τὸ Ἀναστάσιμον ἦ. καὶ τῆς Θεοτόκου προσόμοια γ'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε, χαῖρε Πηγὴ τὴν ζωὴν, τοῖς πιστοῖς ἡ πηγάζουσα. χαῖρε πάντων Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως. Εὐλογημένη, χαῖρε Πανάμωμε. δεδοξασμένη, χαῖρε Πανάχραντε, χαῖρε παλάτιον, χαῖρε Θεῖον Σκήνωμα. χαῖρε Ἁγνὴ, χαῖρε Μητροπάρθενε, χαῖρε Θεόνυμφε.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ.

Χαῖρε Θεομῆτορ Ἄχραντε. χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς. χαῖρε Κόσμου καθάρσιον. χαῖρε πάσης θλίψεως, ῥυομένη τοὺς δούλους σου. ἡ τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε παράκλησις. ἡ ζωηφόρος, χαῖρε ἀντίληψις. χαῖρε προπύργιον, τῶν προσκαλουμένων σε. χαῖρε Θεοῦ, Θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ. χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις. χαῖρε καταφύγιον, χαῖρε λυχνία φωτός. ἠγλαϊσμένον χαῖρε λαμπάδιον. ἡγιασμένον χαῖρε παλάτιον. χαῖρε Παράδεισε, χαῖρε Θεῖον Σκήνωμα, χαῖρε πηγὴ, βρύουσα τὰ νάματα, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δογματικόν.

Ὃν Οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησε, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν γαστρί σου ἀστενοχωρήτως ἐχωρήθη, καὶ ἔμεινας Ἁγνὴ, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης. σὺ γὰρ μόνη γέγονας ἐν γυναιξὶ, καὶ Μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ σὺ μόνη Πάναγνε, ἐγαλούχησας Υἱὸν Ζωοδότην, καὶ ἀγκάλαις σου ἐβάστασας τὸ ἀνύστακτον ὄμμα, ἀλλ' οὐ διέλιπε τοῦ κόλπου τοῦ Πατρικοῦ, ὡς προϋπῆρ-

Digitized by Google

πῆρχε πρὸ τῆς αἰώνων. ἀλλ' ἄνω ὅλως Θεὸς μετ' Ἀγγέλων, καὶ κάτω ὅλως ἐκ σοῦ μετ' ἀνθρώπων, καὶ πανταχοῦ ἀνερμηνεύτως. Αὐτὸν ἱκέτευε, Δέσποινα Παναγία, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὀρθοδόξως, ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον Ἀγνήν.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾱ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἑσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιὼν Ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον. σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀναστολικά.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει Σταυρῶσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα Ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Ζωὴ ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστὲ Σωτὴρ, Υἱὲ Θεοῦ Μονογενὲς, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ Τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, Παντοδύναμε Σωτὴρ, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. ἐκ Παρθένου γὰρ Ἁγνῆς σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱὸς, διπλοῦς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ τὴν Ὑπόστασιν. διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνυμφεύτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά.

Ἦλθες ἐπὶ Σταυρὸν Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ Οὐρανοῦ· ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ὁ ζωὴ καὶ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, πρὸς τοὺς πεσόντας καὶ πάντων Ἀνάστασις· ὁ φωτισμὸς, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. Ψυχὴν καὶ Σῶμα λαβὼν, τῷ Πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε. τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἅδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, Τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ Ἅγιον Σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστὲ, τὸν ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἅδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὦ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ Οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας. ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, σωσάσης τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμῳ. δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ Ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑμνευτὴν Παρθένον, καὶ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παράκλη-

σεις δέχου Παράμωμε. ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, Ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ Θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῷσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Καινὼν Τριαδικός. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τριὰς μονὰς, σῷσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Νῶ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντὸς, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ἐρήσεις τὰς θείας, καὶ χρησμοὺς τοὺς ἄνωθεν, μεμυημένοι σαφῶς, Θεαρχικὴν φύσιν, ἑνικὴν δοξάζομεν, ἀΐδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν παντοδυνάμον.

Ἱερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἑνιαῖον ἐγνώρισε. Θεοτοκ.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ Θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, Μοναδικὸν Τρισυπόστατον.

Μόνον Πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες ἕνα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ὃν ἀγέννητος Πατὴρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρεύστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτὸς, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτορ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα παναθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Νῆς Τρισηλίου καὶ σεπτῆς Τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε· τὰς ἄνω Χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς ἀεὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου, καὶ τῇ ῥαθυμίᾳ, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθὴ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως κἀγὼ, εὐχαρίστως δοξάζωσε, Θεογεννῆτορ Μαριάμ. ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, ἣν ἐκτήσω Παράμωμε.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἀνατολὴ, ἐπιφανεῖσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφε-

Digitized by Google

ἀφεγγῆ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἁπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις· ὃν ὑμνοῦμεν ἀεὶ, καὶ δοξάζομεν.

Γεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χείλεσι δοξάζομεν, μοναδικὸν, καὶ τριαδικὸν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσεσι, βοῶντες· ὦ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Γυνεκτικὴ, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὔσπλαγχνε φιλάνθρωπε, Τριὰς σεπτὴ, καὶ Θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλήσῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον· μηδὲ διασκεδάσῃς, ἣν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν σὲ Πάναγνε, μόνην εὑράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακὼβ, Κόρη καλλονὴν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναι με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γυναῖδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἕνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἁπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν· Θεαρχικὴ Τριὰς Ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον ὄντος ἀλλοίωσιν. διὰ τοῦτο κράζω ζωαρχικὴ Τριὰς Ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλάνθρωπος καὶ Ὑπεράγαθος, καὶ Παντελεήμων, Θεαρχικὴ Τριὰς Ἁγία, κατοικτείρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, Πάναγνε Παναμώμε Θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντὸς, Τριὰς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ᾄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν Τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνωσε.

Ὁ παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοὶ, δι' ἄφατον ἔλεος, Τρισήλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Παράχραντε, ναὸν κἀμὲ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος. Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἄναρχον πιστοὶ, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα Θεῖον ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἁπλῆν Ἁγίαν καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις· Ἅγιος εἶ, Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ, ἐλέησον οὓς ἔπλασας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν Τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῷσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφίᾳ ἀῤῥήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ πά-

πάλαι, ἢ ῥῦσαι κακώσεως, Τριὰς μονὰς ὁ Θεὸς, ἁμαρτιῶν ἢ παθῶν.

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ ἢ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ, ἢ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκὸς, Θεὲ Μονάρχα Τρισήλιε ψάλλω σοι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἁμαρτίας πιὼν τὸ φάρμακον, ἢ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυῖα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν ἢ παθῶν, λύτρωσαι μόνη Ἁγνή.

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπὲς ἢ τρισήλιον, ἢ μοναρχικὸν, μονοκρατὲς ἁπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον ἢ δεῖξον, φωταυγῆ ἢ φωσφόρον, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τερωτάταις πτέρυξι, Σεραφὶμ οἱ θειότατοι, πρόσωπα ἢ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν οὐ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου, ἀγαθαρχικὴ, Θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριὰς ὑπεραγία. πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν ἢ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν ἀΐδιον, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἁπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ἢ Τριάδα προσώποις, δοξάζωσε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς Γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ, παρθενικῆς γεννήσεως, Πανάχραντε Δέσποινα, ἢ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, ἢ ζοφερᾶς σκοτομήνης. διὸ ἢ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αὔγλαις, ἢ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργὸν, ὑπεράρχιον φύσιν ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὔσπλαγχνον φιλάνθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδασε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

Δίς.

Ἡμία Κυριότης ἢ τριλαμπὴς, ἐνικὴ Θεαρχία Τρισήλιε, τοὺς ὑμνητὰς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, ἢ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, ἢ τῶν πειρασμῶν ἢ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶττον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις ἢ τὴν ἕνωσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτὴρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ Κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, ἢ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς. διὸ τῆς σὲ Τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ ποίμνῃ σου πρυτάνευσον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. ἀλλ. κα. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος Πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, ἢ Ἄγγελος φωτὸς, ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα· παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν ἢ Λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ Τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς Ὁσίαις προσέταξας Γυναιξὶ, κηρύξαι τὴν Ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται, ἢ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ Μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ Τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο. ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα. οὐδεὶς γὰρ βλέπειν δύναται, ἐν νυκτὶ τὰ προκείμενα. ἢ πιστεύσας ἐβόησε· δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι σῴζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ παράγιον Ὄρος τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν, τὸν παράγιον Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. ἐλλό. Καθίσματα.

Ἄνθρωποι τὸ μνῆμά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο. Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιὼν, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Μὰ Μῦρα τῆς Ταφῆς, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον· παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε. κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος. ἡγιασμένε Ναὲ, καὶ Παράδεισε λογικὲ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. τὴν γὰρ σὴν Μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν Γαστέρα, πλατυτέραν Οὐρανῶν ἀπειργάσατο. ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ Κτίσις, δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον τὰ Εὐλογητάρια.

εἶτα ἡ Ὑπακοή.

Αἱ μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με. ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, γενηθήτωσαν δὴ πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὕψιστα, ἐν τρισὶν ἕνα Θεὸν μέλπων. εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες κλῖνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρῃς με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ γῆν, δυνῶν πᾶς αὖθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία. ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα, ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Μοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα,

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αὐτίᾳ, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως. Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, Πατρίτε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Στίχ. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.
Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν τοῦ ὕφους.
Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.
Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τε„ρατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥά„βδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διε„λοῦσα θάλασσαν. Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, „πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ „ἀναμέλποντα.

Τροπάριον.

Μὴν παντοδυνάμων Χριστοῦ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν. ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ Τάφου ἀΐδιον.

Ὡς εὐπρεπὴς ταῖς Γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως, κράζων· ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν Γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραὶ, καὶ ἔφριξαν Ἅδου, καθορῶντες οἱ πυλωροὶ, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἁπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Ἐξέστησαν Τάξεις Ἀγγελικαὶ, ὁρῶσαι ἐν Θρόνῳ, ἱδρυμένην τῷ Πατρικῷ, τὴν ἔκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν καθειργμένην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς Γῆς.

Θεοτοκίον.

Μάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, Ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας. Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ἐότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστάζοντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστὲ ἀπεκύησε.

Ἕνος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς Οὐ„ρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν Γῆν ἐπὶ „ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χρι„στὲ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι „οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλάν„θρωπε.

Τροπάριον.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον Πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ. αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῆς τοῦ θανάτου πείρας, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Μῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Μῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθη ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ Γαστρὶ Ἀμόλυντε. διὰ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Ἀλ-

Ἄλλος. Σταυροαναστ. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀπειθήσαντα πρώην, τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ πεποιηκότος με ὄντως, σὺ ἀπεξένωσας, ὃν μορφωσάμενος, ὑπακοήν τε παιδεύσας, σεαυτῷ οἰκείωσας διὰ Σταυρώσεως.

Ὁ σοφίᾳ τὰ πάντα, προεγνωκὼς Κύριε, καὶ τῇ σῇ συνέσει, συμπήξας τὰ ὑποχθόνια, οὐκ ἀπηξίωσας, συγκαταβάσει σου Λόγε, τοῦ Θεοῦ ἀναστῆσαι τὸν κατ' Εἰκόνα σου.

Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε. ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀλληθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὔας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν Ἀρχηγὸν, τῆς ζωῆς τῷ Κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα.

Ζῶσον δυναστείαν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε, τὴν τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστατον δύναμιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐ μου ἰσχὺς Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, „σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα„τρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμε„τέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ „σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυ„γάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Εὐ δυσμενῆ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώσει, ξένῃ καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος, καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Ὡς καθορᾷν, Δέσποτα; νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ Πάθους, θάνατον λυόμενον, διὰ Σταυροῦ, φεύγουσαν φθορὰν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν Ἅδην πλούτου κενούμενον; τῆς θείας δυναστείας, σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον ἔργον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, κάυχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Ἄλλος. Σταυροαναστ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων Παῖδες φιλάνθρωπε· δι' οὗ ἔσωσας ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ Παθήματα.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συναγέστησας τοὺς ἐν Ἅδῃ νεκροὺς, καὶ ἐφώτισας ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Μαρία, τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε, σῷζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου „σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ „με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; „ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν „ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον „δέομαι.

Θεοτοκίον.

Περιθέσθαι ἠνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ Πάθους σου Σῶτερ παιζόμενος, τὴν

τοῦ

τοῦ Πρωτοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Ἐκ χοὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου ἀνῳκοδόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν, βασιλικὴν ὥσπερ Εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Σταυροαναστ. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ. δι' αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν Ἔγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Λυσώπησον Ἁγνὴ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, Ἀπειρόγαμε Μαρία Σεμνὴ, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ὀρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ἰατρεύουσι τῷ Τόκῳ σου Ἄχραντε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε Ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφρανον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ „ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κα„ κῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ „ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς „ σωτηρίας μου.

Τροπάριον.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος, αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστὲ κραταιότερον, Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ᾤκτειρας τὴν Σιὼν, ἐξαματείλας τοῦ Μνήματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς εὔσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου Αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰατρεύων τὴν ἀκρατῶς ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἐδὲμ, χεῖρα τοῦ Πρωτοπλάστου, καὶ τῆς ἰδίας χολῆς ἀντεγεύσω Χριστέ. καὶ ἔσωσας ὡς Δυνατὸς, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ Παθήματα.

Θανάτου ὁ Λυτρωτὴς ἐγεύσατο, τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως ὅπως, καὶ τῆς φθορᾶς τὸ βασίλειον λύσῃ, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ φοιτήσας ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ἔσωσεν ὡς κραταιὸς, τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· ὅτι πιστῶν στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ Κιβωτὸν, καὶ Πάστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ξεά-

Digitized by Google

Ζοαίων καταλύτης ὡς Θεὸς, γεγονὼς ὁ Τόκος σου, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐραίνιον κλίμακα. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ Μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὖα χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ Κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Μὰ τοῦ Ἅδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνηύτησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμηύνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου Ζωοδότα, καὶ τὴν Κτίσιν ἐφώτισας φιλάνθρωπε. διὰ τοῦτο καὶ Κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
„ Βαβυλῶνι ποτέ. διὰ τοῦτο οἱ Παῖ-
„ δες, ἐν τῇ Καμίνῳ ἀγαλλομένῳ πο-
„ δὶ, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλ-
„ λον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
„ ρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ἡ ἔνδοξος κένωσις, ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστὲ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὁρῶντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μῇ θείᾳ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διῶκον. ὅθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς Οἰκουμένης Χριστὲ, προφητικῶς βοῶμεν. ὑψωθεὶς γὰρ ἐν Ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ Τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου Οἰκτίρμον, Κόσμον συνήγειρας. ἡ Κτίσις ἐπιστώθη, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυττόντων τὴν Ἔγερσιν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸς τῷ Τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν Μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ, πλαστουργεῖται καὶ Πνεύματος. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ Νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, ὀρθοδόξως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμεως θείας, ἡ ἐνυπόστατος, Σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
„ ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμ-
„ μανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττο-
„ νι, περισῳθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν
„ Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ
„ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
„ Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
„ αἰῶνας.

Τρο-

Τροπάριον.

Μῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε, σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ Ἅδου τὴν ἰσχύν. ὃν ἀπαύστως, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν καὶ συντριβεὶς ἀνώρθωται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν. ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ θνητὸν κατεπόθη· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Πρισσοφαῆ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σταυροαναστ. Νικηταὶ Τυράννου.

Μὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖρά μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, προσκαλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μὸν ἐκ κατωτάτου, Ἅδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ, δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τετιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Μῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις, καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν, Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν, καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικήν σε καὶ χρυσαυγῆ τὸ σκηνῶσαν, ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς „Γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι „Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι„κῶς, καὶ ἡ Γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχω„ροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, „Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι „μεγαλύνουσι.

Τροπάριον.

Μῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἁπλοῦς, πεφυκὼς συνετέθης προσλήψει σαρκὸς, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ, καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός. διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν Θεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος, ἔφης Θεὸν, Ὕψιστε τοῖς δούλοις συγκατιὼν, ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην. μεθ' οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης, ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς Ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος. Σταυροαναστ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἱὸν, συλληφθέντα ἐν Γαστρὶ ἐπιστάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ καθορῶντες ἐν Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα, τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Τέ-

Ἀέλυται σκότος ἀμειδές· ἐκ τοῦ Ἅδου γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος, Δικαιοσύνης Χριστὸς, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων Θεότητος αὐγαῖς, Οὐρανίος Ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος. ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαὸν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, φιλευσεβοῦντι Βασιλεῖ, ὡς ὅπλον ἀνίκητον, ἐπαγομένῳ σοι, σὺν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν. σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὡραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σε μεγαλύνουσι.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἤ. Ἀναστάσιμα.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ Θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος. καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς Οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, Στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς Θησαυρὸν, σφραγίδι ἐφραγίσαντο. ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας. φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾷν αὐτοῦ τὴν δύναμιν. ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ, καὶ θάνατον κατήργησε. διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν Ταφήν σου καὶ τὴν Ἔγερσιν.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε, λέγων· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὤν, καὶ τῇ Οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικάς.

Ἔπαθες διὰ Σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι. ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστὲ τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου Μνῆμα, φρουροῦντες παράνομοι σὺν τῇ κουστωδίᾳ, ἐσφραγίσαντο τοῦτο. σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεὸς καὶ Παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις ᾅδου Κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα· τίς ἐστιν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον; ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν. Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Κυριακῇ εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ Ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἄκουε Ἀδὰμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὔᾳ, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρου, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Ζύλῳ προσπαγεὶς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδὰμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδοὺς ὡς Οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστὸς, ἀφέθη ἐκ τοῦ Τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν. καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ Πάθος, καὶ τῷ Ἐγερσιν. Χαίρετε Σοφαὶ, Γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τῷ Χριστῷ, Ἁμάρτασιν ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι Ἀποστόλοις, παντὸς τὸν Κόσμου τὴν ἀφάλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σωθρομοι αὐτοῦ, ἑσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παῤῥησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστῶσι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε. Δόξα.

Τριαρχε Τριὰς, ἀμέριστε Οὐσία, σωθρομε Μονὰς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, σῴζε τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, ἀῤῥύχωρον χωρίον. χαῖρε Κιβωτὲ, τῆς Νέας Διαθήκης. χαῖρε ἡ ἔγχρυσος Στάμνος, ἐν ᾗ τὸ Μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ Θυμίαμα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Π. προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος.

Ὡς πῶς διάγω ἀμέριμνος, τὴν τῆς ζωῆς μου καιρὸν, μετεώρως παρέρχομαι, μὴ ἐκ μετανοίας πόνους, καὶ κατανύξεις ἁμαρτίας μου, μὴ τῆς θαμινὰ, ἵλεω φοβερὰν ἀπειλὴν, καὶ τῆς ἐτάσεως, τὸ ἀδέκαστον. ὡ τίς με ῥύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος; εἰμὴ Θεὲ, μόνε Ὑπεράγαθε, σὺ οἰκτείρησας με.

Οἴμοι ψυχή μου παλαίπωρε, πάσας θλήμησεις ἐκεῖ, ἐνθυμοῦσα τὰς πράξεις σου, ὅταν εἰς αἰώνιον, Βασιλείαν οἱ δίκαιοι, καλῶνται· σὺ δὲ, εἰς πῦρ αἰώνιον, κατακριθήσῃ, διὰ τὰς πράξεις σου· σεμάξον δάκρυσον, ἀπ' ὀφθαλμῶν πρόσδραμε τῷ Λυτρωτῇ, Χριστῷ καὶ ἀπόμιλλαι, τὰς ἁμαρτίας σου.

Ὡς καιρός σοι ἐμέστηκε, ὁ τῆς παρούσης ζωῆς, ὦ ψυχὴ μεταμόνσον, καὶ ἐντεῦθα πάμνσον, διὰ τὰς ἁμαρτίας σου· ἵνα ἐκεῖσε, εὕρῃς ἀμάραντον, καὶ αἰώνιον, ῥυσθῆς κολάσεως. Κύριε, Κύριε, Ἀγαθὲ καὶ Εὔσπλαγχνε, τῶν ἐκλεκτῶν, μοίρας με ἀξίωσον μετέχεσθαι μέτοχον.

Ἕτερα Π. προσόμοια, τῆς Ἀσωμάτου.

Κύριε, καὶ ἐν κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὲ τῆς Ἀσωμάτου οἱ δῆμοι, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, τῷ σῷ ἀμνδόμενοι κάλλει, καὶ τῇ ἀφράστῳ ὡραιότητι, καὶ τερπνῇ ἀνωθεν πλησίως ἀναζόμενοι. ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, τὰς παναρμονίους χορείας, τῆς Ἀγγέλων ὑπέστησας, τῷ Παραδείσῳ σε Λόγῳ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, ἀμεταπτώτοις ἀνγαῖς, ἐν ἐλλάμψεσι χαριζόμενος. ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, σὲ τὰ Σεραφὶμ ἀμνμνοῦσι, καὶ Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες Θρόνοι, καὶ αἱ Δυνάμεις καὶ Ἀρχάγγελοι, καὶ Χερουβὶμ τὰ φρικτὰ, τὴν αἰνόν σοι πρασάγουσι. ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε δαιμόνων ἀφάνισις, χαῖρε Θυγάτηρ Ἀδὰμ, ἀληθῶς ἡ ἀνθήσασα, ἄμωμος τὸ ἀμάραντον, χαῖρε δόξα τῷ βίλωσε, δαιμῶν ἡ λύσις, χαῖρε Παράδεισε, τὸ δῶρον χαῖρε, παρὰ Θεοῦ δωρηθέν, Κόσμου διάσωσμα, τῆς παρακαλούντων σε, χαῖρε Σεμνὴ, χαῖρε δόξα Δέσποινα, τῶν δοξαζόντων σε.

Εἰς τὸν Π. Π. Καταβυκτικά.

Ὃν τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Ἀ θά-

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχή μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου. ἀναμνήψον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῷσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε. καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε παλάτιον ἔμψυχον, περιστερὰ λογικὴ, χαῖρε πόλις τοῦ Κτίστου σου, χαῖρε καταφύγιον, τῶν πιστῶν καὶ προπύργιον, ἡ προστασία, τῶν πεποιθότων ἐν σοὶ, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις. χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ μετάγουσα, πρὸς Οὐρανὸν, χαῖρε παντευλόγητε, Ἁγία Δέσποινα.

Τῇ Β'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ἠλό. Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία. διὰ τοῦτο δέομαι. ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῷσόν με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ἐννοοῦσα ψυχή μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα. οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σὲ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα, ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ νυστάξῃς, καὶ μείνῃς ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δώη σοι, τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, ὃς ἀχράντου σου Μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου.

Μετὰ τὴν β'. ἠλό. Καθίσματα.

Κατανυκτικά.

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ὦ ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ. ἡ γὰρ κρίσις ἀνιλεώς ἐστι, τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. διὸ πρὸ τέλους βόησον· φεῖσαί μου Σωτήρ. μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ὡς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάφω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ Μύρου προσφέρω σοι, ἐκ καρδίας τὰ δάκρυα, ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ παράσχῃς μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ὑμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δῆναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. ἠλό. Καθίσματα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἕως πότε ψυχή μου ζωῆς ἀμελῶς; ἕως πότε ῥᾳθύμως διατελεῖς; τοῦ ὕπνου ἐξεγέρθητι, ῥᾳθυμίας ταλαίπωρε, καὶ κατὰ νοῦν λαβοῦσα, τὰς πράξεις σου στέναξον, καὶ τοῦ δικαίου φρίξον, Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν. τί ἀπολογήσῃ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ; ἢ πῶς τῆς μελλούσης, λυτρωθήσῃ φλογώσεως, ἀδιόρθωτος μένουσα, βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῇ· τῶν πταισμάτων δός μοι Σῶτερ ἄφεσιν. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις μακρόθυμος.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ Οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον αὕτη ἡ σκηνή. ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ δικαίων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστὲ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ. ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς Οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν Μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Τῇ Β'. πρωΐ, Κανὼν Κατανυκτικός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ῥῦσαι πυρός με τῆς γεέννης, Χριστέ μου, τὸν Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ„γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ „Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ „Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Τροπάριον.

Ῥῦσαί με γεέννης ἦν ἐμαυτῷ, δι' ἔγων ἀτόπων, προεξένησα Λυτρωτὰ, καὶ τῆς σῆς ἀγάπης ἄναψόν μοι, ἐν διανοίᾳ τὸ πῦρ τὸ μακάριον.

Ὑπέκυψα πάθεσι σκοτισθεὶς, καὶ ἄλογος ὤφθην, λόγῳ Κύριε τιμηθείς. ἀνάνηψιν δίδου τῇ ψυχῇ μου, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῷσόν με.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐδήλουν τῆς γνώμης, τὸ ὀρθόν τε καὶ ἀκλινὲς, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κτίσαντα ἀγάπην, στεφανηφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἱμάτων συῤῥεύσαντες ποταμοὶ, σωμάτων ἁγίων, τῶν ἐνδόξων σου Ἀθλητῶν, εἰδωλομανίας τὰς ἀκάνθας, τῇ σῇ δυνάμει Οἰκτίρμον ἀπέπνιξαν.

Θεοτοκίον.

Τασαι νοσοῦντά με χαλεπῶς, τῆς θανατηφόρου, ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἁγνὴ ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως ἐν πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οὗ ἡ ἀκροστ. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ἁγίων Ἀγγέλων ὡς ἀρχηγοὶ, καὶ τῆς Θεοπτίας, ἀπολαύοντες τηλαυγῶς, τὸν Ἀγαθοδότην καὶ Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Βιαίοις κρατούμενοι πειρασμοῖς, ὑμῖν ὡς προστάταις, νῦν προσφεύγομεν οἱ πιστοὶ, Ἀρχάγγελοι θεῖοι τὸν Δεσπότην, νῦν ἐκτενῶς ἐκδυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Παρθένε καταφυγὴ, λιμήν τε καὶ τεῖχος, καὶ προστάτις ἡ τὸν Θεὸν, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Πανοικτίρμονα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, „καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σύ με „στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐ„φετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγ„μα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ποίοις βλέψω σε τότε, Χριστὲ Σωτὴρ ὄμμασι, μίαν ἐντολὴν ἐπὶ γῆς σου, μὴ ἐργασάμενος; πῶς τῷ ἀστέκτῳ σου, παρασταθήσομαι Θρόνῳ, λόγον τῶν ἀμέτρων μου, κακῶν ποιούμενος;

Ὑφαπλώσας ἀγκάλας, σῶν οἰκτιρμῶν δέξαι με, Ἄσωτον ὡς πρὶν ἐφ' ὁμοίοις, τρόποις δουλεύσαντα, ἀτίμοις πάθεσι, καὶ ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντα, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, καὶ Ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικά.

Ῥιζωθέντες ἐν Πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, ξίφει τῆς πίστεως, ἐξερριζώσατε, τῆς ἀγνωσίας ἀκάνθας, καὶ καρποὺς ἀθλήσεως, ἐγεωργήσατε.

Οἱ

Οἱ ἀκράδαντοι πύργοι, τῆς ἀληθοῦς Πίστεως, τὰ περιφανῆ Ἐκκλησίας, ἐγκαλλωπίσματα, οἱ ὡραιότατοι, καὶ ἐθελόθυτοι ἄρνες, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἀνευφημείσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Εἰ φρουρὸν Παναγία, ἐν πειρασμοῖς κέκτημαι. σὲ μετὰ Θεὸν προστασίαν, ἔχω ἀκοίμητον. σὲ ῥυομένην με, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, πάσης κατακρίσεως, εὕροιμι Πάναγνε.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Δωρεαῖς πολυτρόποις, Ἀγγελικῆς τάξεως, οἷς Ταξιάρχαι, δεικνύμενοι Ἀρχιστράτηγοι, κατακοσμούμενοι, τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀσφαλῶς τηρήσατε, ταῖς προστασίαις ἡμῶν.

Ἐν ὅπλῳ εὐδοκίας, τὸ τῶν πιστῶν πλήρωμα, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ κάλλει, νῦν στεφανούμενοι, ἐκ περιστάσεως, ὡς εὐκλεεῖς παραστάται, τοῦ Θεοῦ λυτρώσασθε, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτου, θεία σκηνὴ γέγονας, μόνη ἐξ αἰῶνος φανεῖσα, Παρθενομῆτορ Ἀγνή, διὸ Πανάμωμε, τὸν ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, νῦν με πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόει, καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Τροπάριον.

Μέγιστος ἀγὼν, ψυχῆς χωριζομένης, τρόμος φοβερὸς, Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ κρινομένων ἀνθρώπων ἡμαρτηκότων. οἴμοι τί πράξω ὁ κατάκριτος;

Ἔχων μολυσμῶν, ἀνάπλεων καρδίαν, καὶ ἁμαρτιῶν, δυσβάστακτα φορτία, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέχω· μή με παρίδης, ἀλλὰ οἰκτείρησόν με δέομαι.

Μαρτυρικά.

Ψήμιος ὑμῶν, ὁ θάνατος ἐδείχθη, ἔναντι Θεοῦ, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, οὗ γὰρ ἠρνήσασθε τοῦτον πόνοις μυρίοις, καὶ αἰκισμοῖς περικυκλούμενοι.

Ἤλγησεν ἐχθρὸς, τῷ ἄλγει τῶν Μαρτύρων, πέπτωκεν αὐτοῦ, ὀφρὺς ἐπαιρομένη, καὶ μεγαλύνεται τούτων ὁ Στεφοδότης, μέλεσι θείοις δοξαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Εἰ τὸ καθαρὸν, δοχεῖον τοῦ Δεσπότου, πίστει δυσωπῶ, καθάρισόν με πάσης, Θεογενῆτορ κηλίδος, καὶ οἶκον δεῖξον, τοῦ καθαροῦ καὶ Θείου Πνεύματος.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡδυὰς ἡ πρωτεύουσα, τῆς τῶν Ἀρχαγγέλων νῦν ὁμηγύρεως, τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ ὑμῶν, ἐκ παντὸς κινδύνου διασώσατε.

Θεωροὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς θεαρχικῆς καὶ ἀγαθοδότιδος, Ἀρχιστράτηγοι πανένδοξοι, νῦν τὴν Ποίμνην ἡμῶν ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Τερῶς σε δοξάζουσι, τὰ τῶν Ἀσωμάτων θεῖα στρατεύματα, Θεομῆτορ Πανσεβάσμιε· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Γνώμῃ πονηρᾷ, παρεπίκρανά σε Κύριε, ἐργαζόμενος τὰ ἄτοπα. ἀλλ' οἰκτείρησόν με ἐπιστρέφοντα καὶ σῶσόν με.

Ἔχων λογισμὸν, τῶν κακῶν μὴ ἀναπεύοντα, ἀναισθητῶ ὁ ἀσυνείδητος. τὴν πώρωσίν μου Ἰησοῦ λῦσον καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Ἔθετο ὑμᾶς, ὥσπερ λίθους ἐναυγάζοντας, θεογνωσίαν θεῖοι Μάρτυρες, ὁ φωτοδότης, καὶ τῆς πλάνης σκότος λύοντας.

Νόμοις πονηροῖς, Νόμους θείους ἀτεθήκατε, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, θανατωθῆναι δι' αὐτὸν προεθυμήθητε.

Θεοτοκίον.

Νεέκρωσον Ἁγνὴ, τῶν παθῶν μου τὰ κινήματα, ἡ νεκρώσασα τῷ Τόκῳ σου, τὴν ζῶσαν Κύριε ἁμαρτίαν τοῦ Προπάτορος.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Κυύκλῳ τῆς Θεοῦ, παρεστῶτες Ἀρχιστράτηγοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν πηγαζέσαις αὐγαῖς, λελαμπρυσμένοι, τὴν ποίμνην ὑμῶν φρουρήσατε.

Ἀνύστρωσιν ἡμῖν, δωρηθῆναι ἱκετεύσατε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὡς παραστάται τῆς πάντων ἀπολυτρώσεως.

Θεοτοκίον.

Μεύρων μυστικῶς, ὀνομάζομέν σε Πάναγνε, ὡς γεννήσασαν Θεὸν ἐν σαρκὶ, τὸν τὰ εὐώδη ἀναβρύοντα χαρίσματα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μιὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώ„τατον κατῴκησας· ἐμὲ δὲ τὸν πε„πεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ „φθορᾶς ἐκεῖνον διάσωσον.

Τροπάριον.

Μὲ λιακὸν φῶς τῆς μεταμοίας μοι, ἀνάτειλον ὑπάρχοντι. ἐν σκότει τῶν ἁμαρτημάτων, Χριστὲ φωτὸς χορηγὲ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Εἰ οὗ τὸ φρικτὸν βῆμα φρίττω πάντοτε, κακῶν δὲ οὐκ ἀφίσταμαι, δουλεύων φαύλῃ συνηθείᾳ. διόρθωσόν με Χριστὲ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ σεπτῶν Μαρτύρων ἐνήθλησαν, καὶ πλῆθος ἐτροπώσαντο δαιμόνων, καὶ χοροῖς Ἀγγέλων, συνήφθησαν ἐν χαρᾷ. τούτων εὐχαῖς σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ῥωώμῃ τῇ σῇ δυνατὸς ἀπέδειξας, τοὺς Μάρτυράς σου Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν καθεῖλον, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ. τούτων εὐχαῖς σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν φωναῖς εὐχαρίστοις πάντοτε, Παναμώμε δοξάζω σε, ψυχῆς μου διῶξον τὸ σκότος, καὶ μεταμοίας φωτὶ, τὰ φοβερὰ λῦσόν μου ἐγκλήματα.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Μὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐ„τῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι „κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου „τῷ Ἅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰω„νᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Νυῶ Θρόνῳ τῷ φοβερῷ παρίστασθε, ἀκλινῶς ἀξιωθέντες θεόπται, καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐμφανηθῆναι ἡμῖν τοὺς προστρέχοντας, πρεσβεύσατε ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν λυτρωθῆναι Ἀρχάγγελοι.

Ζεενίας δεσποτικῆς δεήθητι, τοὺς ὑμᾶς μελῳδικῶς ἀνυμνοῦντας, ἐπιτυχεῖν, καὶ χαρᾶς ἀϊδίου, ἀξιωθῆναι καὶ θείας λαμπρότητος, Ἀρχάγγελοι θεοειδεῖς, Μιχαὴλ Γαβριήλ τε πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς ὥσπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ Πάναγνος καὶ εὐπρεπὴς, Θεοτόκε Παρθένος δοξάζεται.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες „Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πί„στει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς κα„μίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν „Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ἐν τεναγμόν μοι παράχου, ὡς ποτὲ τῷ Τελώνῃ; καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ Χριστὲ, δάκρυσιν ἀποπλύνας, τὰ ἕλκη τῶν κακῶν μου, μελῳδοῦντά με οἴκτειρον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μόνον λῃσταῖς ψυχοφθόροις, Σῶτερ περιπεσόντα, καὶ πληγωθέντα δεινῶς, ἰάτρευσον ἐλαίῳ, γνησίας μεταμοίας, καὶ καταμύξον ψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ἐν νεκρώθητε Κόσμῳ, καὶ Νεκρὸν ζωηφόρον, Χριστὸν γενόμενον, ἠρνήσασθε

Digitized by Google

οὐδ' ὅλως, γαμηλοι Ἀθλοφόροι, ἁμαθλήσαντες ἐ φάλλοντες· ὁ τῇ Πατέρῳ ἡμῶν τε Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ φύσιν Τριάδος, ἐν τριάσι χαρακτῆρσιν ὁμολογήσαντες σοφοὶ, πάντα λύθεσαν ἀπάτην, εἰδώλων Ἀθλοφόροι, διελύσατε φάλλοντες· ὁ τῇ Πατέρῳ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸν Θεὸς Λόγος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας Θεοχαρίτωτε, ἁπάντων προφασίσαι, τῇ καταπομπεύσαντι, καὶ βοῶντάν σε· ὁ τῇ Πατέρῳ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Πολυποίκιλον χάριν, Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ ὑμῖν δεδώρηται, ὁ πάντων Εὐεργέτης. ὃ μὴν τῷ Ἐκκλησίαν, διασῴσατε φάλλουσαν· ὁ τῇ Πατέρῳ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρώην τῷ παντεπόπτῃ, δωρημάτων πάντα τῆς Γῆς τὰ πέρατα, τροφῶς περιεσκοπεῖτε, ἐ πάντας τοὺς ἐν πίστει, περισῴζετε φάλλοντας· ὁ τῇ Πατέρῳ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας λιμένα, Θεοτόκε Παρθένε σὲ μὴν κατέχοντες, τῷ βίῳ τοὺς κινδύνους, φυγαδεύομεν καὶ ζάλας, τῷ Τίῳ σε προπαγάζοντες· ὁ τῇ Πατέρῳ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πρὸν ἐν Ὄρει, Ἁγίῳ δοξασθέντα, ἐ „ ἐν Βάτῳ, Τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ„ θένου, τὸν Μωσῆν Μυσήσαντα γνωρίσαν„ τα, Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε, „ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὑπαχθέντα, σαρκὸς φιλησυχίαις, ἐ σὺ Λόγε, ἀφρόμως μακρωθέντα, ὁμοιωθέντα πᾶσί τε τοῖς κτίσμασι, Σωτὴρ μὴ παιδίσῃς, ἀλλὰ πρὸ τέλους, ἐπιστρέψας με σῴσον.

Πρὸν πταισμάτων, ἀφίσαμαι ὑδ' ὅλως, ἐ βοῶ σοι, τὰ ἡμαρτον ὁ τάλας, ἐπιστροφὴν ὑδέποτε ποιούμενος. Κύριε Οἰκτίρμον, τὸν πεπωρωμένον, κατάνυξόν μου ψυχήν.

Μαρτυρικά.

Οἱ γαμηλοι, Κυρίου Ἀθλοφόροι, τῇ αἵματων τοῖς ῥείθροις βαπτισθέντες, δευτέροις ῥύσεσι κατεμολύνθησαν, ἐ στεφανηφόροι, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, χορεύσατε ἀπαύστως.

Νικήσαντες, ἐλπίσι τῇ μελλόντων, τῇ βασάνων, τὸν ὄγκον οἱ γαμηλοι, τῆς ἀσεβείας Μάρτυρες ὑπηνέγκαν, καὶ τελειωθέντες, θρόνῳ τῷ Δεσπότῃ, παρίστανται ἀπαύστως.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἁμαρτίαις, βεβυθίσας ὑπάρχειν, καὶ πεσόντα, ἀνόρθωσις Παρθένε. Δὲ καταπτωθέντα με ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω τὸν Κεχαριτωμένον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦ„ σι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, „ ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Τοὺς παρασάτας ἐ ὑμνῳδοὺς τῆς ἀφθαρσίας, ἐ ἀῤῥήτου σε δόξης προσδέχου, σὲ μὴν δυσωπήσαντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὑπὲρ ἡμῶν μόνε Ἀγαθὲ δυσωπήσας, στρατιὰς τῶν Ἀγγέλων προσδέχου, σὲ τῶν ὑμνούντων, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φαιδροτάταις σου ἀστραπαῖς Θεομῆτορ, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας φαιδρύνεις, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔφριξε πᾶσα κτίσις, τὸν ἀπόῤῥητον „ Θεὸν συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ἥλι„ ος, ἥκων κατῆλθε μέχρι ἐ σώματος, „ παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γνώμασιος „ Ἄνθρωπος. διὸ τὸν Ἄχραντον, Θεο„ τόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ὡς πάλαι Πόρνῃ ἐν κλαυθμῷ, προσπεσοῦσάν σοι Χριστὲ ἐκάθαρας, ὡς ἐδικαίωσας, Τελώνην Λόγε μόνον

ςεμάξαντα, ὡς προσεδέξω Μαμασσῆν, ὡς Δαβὶδ ἠλέησας, μετανοήσαντα, οὕτω δέξαι με, καὶ σῷσον φιλάνθρωπε.

Ἐτέναξον δάκρυσαν ψυχὴ, τῶν προτέρων σου σφαλμάτων ἀπόςηθι, καὶ τῷ γινώσκοντι, τὰ κρύφιά σου φανερῶς πρόσπεσον, καὶ ἀναβόησον θερμῶς· ἡμαρτόν σοι Κύριε, σῷσόν με οἴκτειρον, ἔχων σπλάγχνα οἰκτιρμῶν Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ἤθλησαν οἱ θεοειδεῖς, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς καρτερώτατα, καὶ τὴν ἀσάλευτον, νῦν Βασιλείαν κλῆρον εἰλήφασι, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, μετέχουσι χαίροντες. αὐτῶν πρεσβείαις Χριςὲ σοῦ τῆς δόξης κοινωνοὺς ἡμᾶς ποίησον.

Φωςῆρες τὴν ἀνατολὴν, τὴν ἀνέσπερον φωτίσαντες ὤφθητε, καὶ τὴν ἑσπέραν σοφοὶ, τῆς ἀθείας ἀπεμειώσατε, καὶ δαδουχίαις, ἱεραῖς, πάντας καταυγάζετε, τοὺς τὴν φωσφόρον ὑμῶν, Ἀθλοφόροι ἑορτὴν μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ἅπερ ἠμαύρωσε, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, καὶ μετανοίας μοι αὐγὴν, κατάπεμψον Δέσποινα, καὶ αἰωνίου πυρὸς, μεσιτείαις σου Ἁγνὴ ἐλευθέρωσον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν οἱ διὰ σοῦ σεσῳσμένοι Παρθένε Ἁγνὴ, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάριον.

Χορείας ἀσωμάτους, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, δι' ἀρετῆς μιμουμένην ἀνάδειξον, περιτειχίζων Ἀγγέλοις, Χριςὲ τὴν ποίμνην σου.

Ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, Ἄγγελοι προςάται, παρὰ Θεοῦ δυσωποῦντες δωρήσασθε, τοῖς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ, ὑμῶν πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης Παρθένε τὸν Ἥλιον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις κρατοῦσα, Χριςὸν ἀνέτειλας.

Εἰς τὸν Ε. τῶν Αἴνων, Ἡ. Κατανυκτικά.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἀνοίαν ἔλθω τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. διὸ μή με παρίδῃς ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε, δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ πρὸ τελευτῆς, καὶ σῷσόν με.

Διάκρυά μοι δὸς ὁ Θεὸς, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον κατάρον ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· ἡ πίςις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβὶμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριςός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύςως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεςράφητε, Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. πρεσβεύσατε, τοῦ σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ Ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαςόν σου Γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Β'. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριςὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃςοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ Ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἴασαι Χριςὲ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, μόνε Ἰατρὲ, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, καὶ κατανύξεως ῥείθροις με ἀποπλύνας, ὅλον καθάρισον ὡς Εὔσπλαγχνος.

Θρό-

Digitized by Google

Θρόνον τῆς σεπτῆς, κυκλοῦντες Θεαρχίας, Θρόνοι Χερουβὶμ, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαν, καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀσωμάτων Ταξιαρχίαι, ἱερωτάτως ἀναλάμπουσι.

Μαρτυρικόν.

Ζέσει τῆς Χριστοῦ, πυρούμενοι ἀγάπης, ἄφλεκτοι πυρὸς, διέμειναν ἐν μέσῳ, οἱ Ἀθληταὶ πυρπολήσαντες τὰς ἀκάνθας, τῆς δυσσεβείας θείᾳ χάριτι.

Δόξα.

Ὡς Τριὰς ἁπλῆ, Μονὰς Ἀρχικωτάτη, λύτρωσαι πυρὸς, σοὺς δούλους τοῦ ἀσβέστου, ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων σου Ἀσωμάτων, καὶ Βασιλείας καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνον σε ποτὲ προεῖδον Ἡσαΐας, ἐν ᾧ τοῦ Πατρὸς, δακτύλῳ κατεγράφη, Θεοχαρίτωτε Λόγος ἀνερμηνεύτως, βίβλῳ ζωῆς ἐγκαταγράφων ἡμᾶς.

Τῇ Β'. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά.

Ἦχος Πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μίνι ψυχὴ ἐξωμοίωσαι, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, τὴν ζωήν σου ἐξάγουσα, ὕπνῳ βαθυτάτῳ τε, χαλεπῇ καταπτώσεως, βαρυνομένη; δράμε καὶ πρόφθασον, καὶ τῷ τὰ πάντα, εἰδότι πρόσπεσον. κλαῦσον καὶ αἴτησαι, καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρὸς, τοῦ ἀσβέστου τάλαινα, γένῃ ὑπέκκαυμα.

Οἶδας Χριστὲ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως, ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς Ποιητὴς καὶ Θεὸς, τὸν σάλον κόπασον, τῆς καρδίας μου, διδοὺς γαλήνην, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ. δίδου διόρθωσιν, τῶν ἀτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρὸς, τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαί με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὅλον τὸν βίον ἠνάλωσα, καὶ τὴν ζωὴν μου αἰσχρῶς, καὶ ἀσώτως φιλάνθρωπε, μὴ προσχὼν τὸ σύνολον, ταῖς ἐκεῖθεν κολάσεσιν. ἀλλὰ Θεέ μου, νῦν ἐπιστρέφοντα, δέξαι Σωτήρ μου, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, ταῖς τοῦ Προδρόμου σου, καὶ πάντων Ἁγίων σου, σεπταῖς λιταῖς, καὶ τῆς Κυησάσης σε, Χριστὲ καὶ σῷσόν με.

Ἕτερα ἦ. τοῦ Προδρόμου. Ὁμοιοῦ.

Μῆς στειρεύουσης τὸ βλάστημα, τὸ τῆς ἁγνείας φυτὸν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότου Πρόδρομε, Ἰωάννη πανεύφημε, φύσαξ ὁ θεῖος, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβείαν, καὶ τὴν βοήθειαν. δίδου λυτρούμενος, μηχανῶν τοῦ ὄφεως, καὶ πονηρᾶς, τούτου με κακώσεως, καὶ ἐπιθέσεως.

Ἵνα δοξάζω καὶ σέβωμαι, ἵνα τιμῶ καὶ ὑμνῶ, καὶ γεραίρω ἐκ πίστεως, σοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ φαιδρὸν χαριτώνυμε, μὴ ἀφιστάνου, ποτὲ τοῦ δούλου σου, μηδὲ χωρίζου μου, θεῖε Πρόδρομε, ἀλλὰ ταῖς πτέρυξι, τῆς σεπτῆς πρεσβείας σου, διαπαντὸς σκέπε με καὶ φύλαττε, ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Ὅλος ὑπάρχεις ἡδύτητος, καὶ γλυκασμοῦ θεϊκοῦ, πεπλησμένους Ἀσίδιμε, καὶ εὐφραίνεις ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι, καταγλυκαίνων, τὰ αἰσθητήρια, τὰ τῆς ψυχῆς τε, καὶ τὰ τοῦ σώματος, νόσων καὶ θλίψεων συμφορῶν κακώσεων, καὶ ὀδυνῶν, ψυχοφθόρων πάντοτε, ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιοῦ.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, χαῖρε θεοῦ καθαρὸν, οἰκητήριον Ἄχραντε, χαῖρε θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου θεοχώρητε. τὸ θεότευκτον, χαῖρε παλάτιον, θεοπάροχον, χαῖρε θησαύρισμα. θάλαμος ἔμψυχος, Θεοῦ θεία τράπεζα, καὶ κιβωτὲ, καὶ κατοικητήριον, τοῦ θείου Πνεύματος.

Εἰς τὸν ἦ. ἦ. Καταρυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν. ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῷσόν με.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχή μου, ποῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου, ἀνάνηψον

βοῶ-

βοῶσα πρὸς τὸν σὸν ἀντιλήπτορα. ὁ Θεός ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μνήσθητι σοῦ Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετήριον ὑπάρχεις πρόβλημα. ἐν σοὶ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Τῇ Γ. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ά. στιχ. Καθίσμ. Καταβυκτικά. Ἦχος Πλ. δ.

Ὄμματι ἀσυλλήπτῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοί, οὐκ ὑπάρχει σωτηρία. διὰ τοῦτο δέομαι, ὄμματι ἀσυλλήπτῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ αὐτὴ μύρα προσφέρω σοι ἐκ καρδίας τὰ δάκρυα, ἵνα ὡς ἐκείνη οἰκτειρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ παράσχῃς μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· λύτρωσαί με τῆς βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπόλυτον σύνταγμα τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῇ ψυχῇ ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί· χαῖρε ἡ τῶν πέρατα τῆς ἕνωσις. ἡ Γαστρί σου χωρήσασα, χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β. στιχ. καὶ. Καταβυκτικά.

Ὡς τῷ Κριτῇ παρόντος, μεσίτην σου ἐπικαλοῦμαι τῆς φοβερᾶς σου ἡμέρας τὴν ὥραν ἐγὼ. ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἔσται, τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. διὸ φεῖσαί μου Σωτὴρ. μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Τῷ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Πῶς φρονίμων Παρθένων τὸ ἱλαστῆριον, καὶ μωρῶν ἀσυλλογίστων βλέπεται ἀνοχή, πειρῶσιν ἀπάρκετον, καὶ τὰς ξένας εἰσάγαγε, ἀντοπίας ἐλαίῳ, τῷ λαμπάδα φαιδρύνουσα, καὶ μὴ μάτην φρόνει, μικροῖς καταρθώσασιν. ἔλεον γὰρ μᾶλλον, ἡ θυσίαν λαμβάνει, καὶ δίδωσι χρηστότητα, τὸν μισθὸν πολυπλάσιον, ὁ Δεσπότης ὁ εὐσπλαγχνος, πᾶσι τοῖς σκορπίζουσι καλῶς ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον, παρεχόμενος τὸν μυρφῶνα, τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Εἰς πέλαγος δεινῆς, ἐμπεσὼν ἀθυμίας, ἐκ πλήθους πονηρῶν, καὶ ἀθέσμων μου ἔργων, ἦλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσεως ὁρμὴν συνέχομαι. Δέσποινα Θεοτόκε, σὺν μοι σῶσον τῇ σῇ ἀσυλλήπτῳ χειρί σου. ἁμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ βοηθὸς καὶ καθάρσιος σωτήριος.

Μετὰ τὴν γ. στιχ. Καθίσματα.

Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Ψυχή μου ἀμελῶς, τῷ ζωῷ δαπανῶσα, ἀνάστηθι ποτε, πρὸς μετάνοιαν βλέψον. κλαῦσον πικρῶς ἐκ βάθους. μήπως θριαμβεύσῃς ἐκεῖ ἁμαρτήματα. φεῖξον καταφθοῦσα, τῷ τῆς Δεσπότου δάκτυλον ἕλκυσιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης δίκασον σαυτῷ, καὶ φύγῃς δίκην ἔνδικον.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες μύροι, ἀνέδειχθητε Ἅγιοι Μάρτυρες. τῷ γὰρ ἀχλυῶ τῆς πλάνης κατηρτίσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, καὶ τῷ μυρφίῳ μου δόξης σωσισήλθετε, εἰς τὸν Οὐράνιον μυρφῶνα. καὶ μὴν ἱκετεύσατε, σφζῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῷ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαρισθέντος αἷμα χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύω λεπτὰ, προσφέρουσι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, περασμῶν καὶ θλίψεων, ἀσινῆ διασώζουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζόμενος καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι,

Digitized by Google

μοι, πρεσβεύσα τῷ σῷ, Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τὴν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τῇ Γ. πρωΐ, Κανὼν Κατανυκτικὸς.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος Πλ. δ. Ὁ Εἱρμός.

„ Τῷ σωτῆρι ἀνθρώπων πολέμιος, ἐν βρα-
„ χίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν
„ Ἰσραὴλ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ἀσωμεν
„ αὐτῷ ὡς Λυτρωτῇ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Πλήρωσόν μου τὴν καρδίαν, κατανύξεως Χριστέ, ὅπως εἰσελάσωμεν ἐν μετανοίᾳ εἰς σκηνώματά σου, καὶ ἐξομολογήσῃ προσάξωσοι, χρεῶν με λύσαι.

Τίσον λόγε τῷ κακῶν με, τῷ ἀρᾶς πόνῳ τε δεσμῶν, ἵνα βηματίζω τὰς ἐν μετανοίᾳ, τὰς δικαίας τρίβους, θείᾳ ὁδηγήσας εἰς κατάπαυσιν, τῷ αἰωνίῳ τερπνῶν.

Μαρτυρικά.

Ἤρθη μέγιστον πρὸς ὕψος, τῷ Μάρτυρῶν σε Χριστέ, ἡ μεγαλοπρέπεια, παμβασιλικῶς. καὶ γὰρ δι' ἡθλημένοις, τοῖς ὑπερδικέσι σου χαρίσασθαι ἐμεγαλύνθησαν.

Ῥαντισμῷ θείῳ αἱμάτων τῶν Ἁγίων Ἀθλητῶν, αἷμα ἐπιβώμιον, τῷ δυσμενεῖ φερόμενον ἐπαύθη, καὶ καθηγιάσθη τὰ ἐπίγεια, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μεταμοίας μοι Παρθένε, καθυπόδαξον ὁδούς, καὶ τῆς ἀπαγούσης με, πρὸς ἁμαρτίαν ἐπίστρεψον τρίβους, ἵνα σε ὑμνῶ τὴν πολυύμνητον, καὶ παμμακάριστον.

Ἕτερος Κανὼν, εἰς τὴν Τίμιον Πρόδρομον.

Τῷ ἐκτμαξαντι ἐν θαλάσσῃ.

Πρόδρομε Κήρυξ τῆς μετανοίας, μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς, πάντοτε δυσώπει τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον, τὴν μὲν μου φωταγωγῶν, καὶ τὴν καρδίαν, τῷ πίστει σε τιμῶντος.

Ὡς τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, Πρόδρομε Μάρτυς τῷ Χριστῷ, μὴν ἐν ἐρημίᾳ με παθῶν ἀνήκεστον, ὁδήγησον εἰς ὁδὸν τῆς σωτηρίας, θείᾳ σου ἐντεύξει.

Ῥῆξαι τυραννίδος με ἁμαρτίας, τῷ μετανοίᾳ σου σοφέ, Πρόδρομε ἐν τάχει δυσωπῶ ἐλεύθερον, καὶ θραῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ ἐγειρομένην, δαιμόνων καταιγίδα.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Ἁγνή, Μήτερ τῆς ἀληθείας κλυδωνιζόμενον, δεινῶς ὑπὸ τῶν παθῶν, καὶ συνεχῶς βυθιζόμενον, καὶ ἐν θυμῷ με Σεμνή, πρὸς σωτηρίας, τὸν εὔδιον λιμένα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
„ ὑψώθη τὸ κέρας μου ἐν Θεῷ μου,
„ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροὺς μου τὸ στόμα
„ μου, ἀφράγθω ἐν σωτηρίᾳ σου.

Τροπάριον.

Ῥύπου κακίας ἀποπλύνας μου τὴν καρδίαν, ἀφθόνως δάκρυσι τοῦ ἁμαρτίαν σου, ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ κατάσχῃς με, Χριστέ μου ὡς Ὑπεράγαθος.

Τύχοις δόλῳ θαυματώσαί με ὁ Βελίαρ, τῷ κέντρῳ Λόγε τῆς ἁμαρτίας. ἀλλ' αὐτὸς με ζωηφόροις ἴασαι, φαρμάκοις τῆς μετανοίας Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ἐθλήσαμεν ἀνδρείως, ἐπεφώνησαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀθλοῦντες, μήτις ἀποστρατήσῃ. ὁ Δεσπότης βοηθὸς ἡμῶν παρέστη, ἀθλήσει γαμβριοτάτῳ μου.

Πᾶς ὑπερτίμως λίθος πάντες τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς θείους πύργους τῆς εὐσεβείας, τοὺς τῆς πλάνης καθαιρέτας ἐν ἄσμασι, τιμῶμεν πιστοὶ τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Κατερράγη μου τὰ σπλάγχνα Θεοτόκε, πτωχεύοντα ἔγκαρον ἐκ βόθρου κακῶν μου, καὶ ἑδραίωσον Δέσποινα μου Πέτρᾳ τῷ τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἀπερέωσον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὰς καρ-
„ δίας, ὁ τὰς Οὐρανοὺς, τῷ λόγῳ σε-
„ ρεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε
„ Ζωοδότα, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τρο-

Τροπάριον.

Ὄμβρησον κἀμοὶ, σταγόνα μετανοίας, ὁ ἐν ποταμῷ, τὴν Ἄβυσσον βαπτίσας, τῆς εὐσπλαγχνίας τὸν Κύριον τῶν ἁπάντων, Πρόδρομε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Περιστατικαῖς, συγχύσεσι τοῦ βίου, πάντοτε τὸν νοῦν, κλονούμενος προσφεύγω, ὑπὸ τὴν σκέπην σου Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος. σπεῦσον βοήθησον τῷ δούλῳ σου.

Ἐν νυκτεριναῖς, εὐχαῖς ἐπικαλοῦμαι, τὸν ἡμερινὸν, λαμπτῆρά σε τοῦ Κόσμου, Θεομακάριστε Πρόδρομε φώτισόν μου, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, τεκοῦσα Θεοτόκε, καὶ τῆς μερίδος με δεῖξον τῶν σῳζομένων, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ„φοβήθην, ὅτι ἀῤῥήτῳ βουλῇ Θεὸς „ἀΐδιος, ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες σάρ„κωθείς. δόξα τῇ συγκαταβάσει σου Χρι„στὲ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάριον.

Ἐπλάνησε γεύσει με, τῆς ἁμαρτίας ἐχθρὸς ὁ πλάνος, καὶ ἀπὸ σοῦ Ἀγαθὲ πόῤῥω ἀπεμάκρυνε, καὶ τοῖς ὀδοῦσι κατάβρωμα αὐτοῦ, εἰργάσατο μόνε Σωτὴρ, σπεῦσον ἐξελέσθαι με.

Μὰ ἄδηλα Κύριε, καὶ κρύφιά μου αὐτὸς γινώσκεις, ἡμαρτηκότα πολλὰ, τοῖς πολλοῖς σου οἴκτειρον, ὡς συμπαθὴς οἰκτιρμοῖς μόνε Σωτὴρ, καὶ μετανοίας καιρὸν, δίδου καθαρτήριον.

Μαρτυρικά.

Ὡς κύμασι Μάρτυρες, περικυκλούμενοι ταῖς βασάνοις, τῇ κυβερνήσει Χριστοῦ πρὸς λιμένας ἤχθητε, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας, παρ' αὐτοῦ νίκης στεφάνοις ἀληθῶς κατακλειζόμενοι.

Νεώσαντες Μάρτυρες, τῇ εὐσεβείᾳ γῆν τῆς καρδίας, ὁμολογίας αὐτῇ σπόρον κατεβάλετε, καὶ μαρτυρίου ἐδρέψασθε σαφῶς, ἑκατοστεύοντα ἄσταχυν παρεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Δέσποινα, μεγαλοφώνως σὲ ἀνυμνοῦμεν, πλήρωσον πάσης χαρᾶς τὴν ἐμὴν διάνοιαν, παρεχομένη μοι πένθος ἀγαθὸν, καὶ μετανοίας ἀφορμὰς, καὶ γνῶσιν σωτήριον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίομαι, βίον ἀδιόρθωτον ἔχων Ἅγιε, σῷσον οἴκτειρόν με δέομαι, τὸν ἐν ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Ἐν εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν, εὕροιμι συλλήπτορα σὲ Μακάριε, τὴν ψυχήν μου ἐνισχύοντα, καὶ τὸν λογισμόν μου καταυγάζοντα.

Βαπτιζόμενον κλύδωνι, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ κινδυνεύοντα, Βαπτιστὰ Θεοῦ κυβέρνησον, πρὸς γαλήνην θείας ἐπιγνώσεως.

Θεοτοκίον.

Μαπεινώσασα σῷσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ Τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέ„δασον, Φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς, „ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς „Ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς, τῶν „προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρί„ζων δοξάζω σε.

Τροπάριον.

Ὁ πόρνην καθαρίσας τῇ προστάξει σου, Δημιουργὲ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῆς εἰδεχθοῦς ἁμαρτίας ὡς μόνος Ἐλεήμων, καθάρισον, καὶ στολαῖς ἐξαστραπτούσαις ὡραίαν, ἀπέργασαι δέομαι.

Λεσμῶν με ἀπολύσας τῶν πολλῶν μου, ἁμαρτημάτων Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀνεμποδίστως βαδίζειν εὔθυνον τὰς ὁδούς μου, ὅπως λυθεὶς τῆς σαρκὸς, εἰς καταπαύσεις ἁγίας, σκηνώσας δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Ὑφάναντες ἐκ πόνων ἑαυτοῖς, ἱμάτιον δόξης οἱ Μάρτυρες, καὶ στολισθέντες,

κοσ-

κοσμίως τὰ ἄνω κατοικοῦσι, Βασίλεια ἐν χαρᾷ, νίκης στεφάνοις ὡραίοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι.

Ρεόντων τὰ ἑστῶτα ἀντηλλάξασθε, θεοφρόνως Πανεύφημοι. στενοχωρίᾳ γὰρ πόνων ποικίλων συσχεθέντες, πρὸς πλατισμὸν ἀληθῆ, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας Σοφοὶ κατηντήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε ἡ τὸν Ἅγιον, Λόγον ἀποτεκοῦσα σαρκὶ, ἀναπαυόμενον μόνον ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, ἁγίασόν μου τὸν νοῦν, ταῖς πονηραῖς ἐργασίαις, ἀεὶ ἐπιμένοντα.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἐν τῇ νυκτὶ τοῦ βίου, περιπλανώμενον ἔνδοξε Πρόδρομε, λύχος ὢν τοῦ Ἡλίου, τῆς δικαιοσύνης καταύγασον.

Περιστατούμενόν με, καὶ ἐπηρείαις δαιμόνων κλονούμενον, στήριξόν με ἐν πέτρᾳ, θείων θελημάτων Ἀοίδιμε.

Ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, ἡνίκα μέλλω Κυρίῳ παρίστασθαι, εὕροιμί σε προστάτην, δίκης με φρικτῆς ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπερτέρα ἁπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπέρτερον δεῖξόν με, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Τροπάριον.

Μεταμοῦντά με δέξαι, ὡς ποτὲ Νινευίτας πειθήσαντας, τῷ θείῳ κηρύγματι Χριστὲ τοῦ Προφήτου σου, καὶ κυβέρνησον, τὴν ζωήν μου δέομαι.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὡς ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς Πέτρος βοῶ, πολλοῖς βυθιζόμενος Χριστὲ πλημμελήμασι: βοηθείας μοι χεῖρα δὸς καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ὡς ἀστέρες, φρυκτωρίαις τῶν ἄθλων αὐγάζετε, πάντα τὸν περίγειον Κόσμον καὶ διώκετε, πλάνης Μάρτυρες, σκότος τὸ βαθύτατον.

Μακαριώτατον τέλος, εὑρηκότες μακάριοι Μάρτυρες, Θεὸν τὸν μακάριον γεραίρετε πάντοτε, ἐνηδόμενοι, τούτου ταῖς λαμπρότησι. Θεοτοκίον.

Ἡμαννάδοχος σε στάμνος, Θεοτόκε ποτὲ προεικόνιζε. Χριστὸν γὰρ ἐβλάστησας, τὸ Μάννα τῆς γνώσεως, ἐπομβρίζοντα, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, Πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάριον.

Πῷ κήτει συσχεθεὶς τῶν πειρασμῶν, ἐκ βάθους καρδίας μου κραυγάζω σοι Πρόδρομε· ὀδυνῶν με χαλεπῶν ἐλευθέρωσον.

Ἀξίνῃ μεταμοίας ἀληθοῦς, τὴν ὕλην καθάρισον Σοφὴ τῆς καρδίας μου, καρποφόρον ἀρεταῖς ἐργαζόμενος.

Ψυχή μου μεταμόησον θερμῶς, ἡ κρίσις ἐφέστηκεν, ἀνάνηψον κράζουσα· Ἰησοῦ μου ὁ Θεὸς, σύ με οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βρυντῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ὅτι ἐν ἀνομίαις συνελήφθην Οἰκτίρμον, καὶ γεννηθεὶς ἡμάρτηκα ὑπὲρ ἀνθρώπους πάντας, ἐπιστροφῆς μοι δὸς καιρὸν δικαιοῦντά με.

Ὑπεραρθεὶς ἀφρόνως, ὡς ὁ πρὶν Φαρισαῖος, πτῶμα δεινὸν κατέπεσα, καὶ καθορῶν με χαίρει ὁ δυσμενής. Λόγε Θεοῦ μὴ παρίδῃς με.

Μαρ-

Digitized by Google

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Μαρτύρων, στρατὸς δυσμαχώτατος, παρεμβολὴ ἁγία τε, ἐπολιτογραφήθη ἐν Οὐρανοῖς, ἐπὶ γῆς ἀριστεύσασα.

Ἐθελουσίως πάθος ὑπελθόντες Μάρτυρες, ἀθανασίας πρόξενον ῥεῖθρα τῶν ἰαμάτων ἀναπηγάζετε, βροτῶν πάθη παύοντες.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ αἰτίαν τίκτεις τοῦ παντὸς τὸν αἴτιον, ὑπερβολῇ χρηστότητος βροτὸν γεγενημένον. ὅθεν συμφώνως σε Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Ὁ τὰς ὁδοὺς Κυρίου ἑτοιμάσας, τὰς πρὸς Θεὸν, κατεύθυνόν μου τρίβους, ἵνα κραυγάζω· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ἡ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κήρυξ φωτὸς φώτισον τὴν ψυχήν μου, καὶ τοῦ δεινοῦ ἀπάλλαξόν με σκότους, καὶ τῆς γεέννης τῆς φλογιζούσης, τὸν προσφεύγοντα εἰς σὲ, ἀδιστάκτῳ ψυχῇ.

Ἐτείρας βλαστὸς κατάκαρπος ὑπάρχων, τὴν τῆς ἐμῆς καρδίας ἀκαρπίαν, εὔκαρπον δεῖξον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μεταποιούμενος σοφὲ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐκλεκτὴ Ἀμνὰς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις με ἐν ὥρᾳ, φοβερωτάτῃ καταριθμῆσαι ἱκέτευε, τὸν ἐκ σοῦ Σαρκωθέντα Θεόν.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, „ ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, „ καὶ συνέχων τὸ παῦ, σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, „ σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον „ πᾶσα ἡ Κτίσις, τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Χεῖρας πάσας ἐμόλυνας, ἀκαθαρσίᾳ ψυχὴ, καὶ πῶς ταύτας αἴρεις ἐπὶ τὸ ὕψος, ὁμιλοῦσα Θεῷ; πόδας ἠχρείωσας, ἐπὶ ἔργα βαδίζοντας αἰσχύνης. σπεῦσον πορευθῆναι διὰ μετανοίας, εἰς τρίβους σωτηρίας.

Οὐκ ἐνέμεινα Κύριε ταῖς ἐντολαῖς σου ποτέ. οὐκ ἐποίησά σου ἡμέραν μίαν, θέλημα Ἀγαθέ. ποίοις οὖν ὄμμασιν ἀτενίσω σοι, ποιουμένῳ κρίσιν τὴν δικαίαν, καὶ τοὺς ὑπευθύνους, ἐκπέμπονται εἰς κρίσιν.

Μαρτυρικά.

Ὑφαπτούσας ἐσβέσατε πολυθείας σοφοὶ, Ἀθληταὶ Καμίνους καθάπερ ὕδωρ, ἐκκενοῦντες πολὺ, τὰ ὑμῶν αἵματα, τὰ ἀδίκως χυθέντα, δι' ἀγάπην τοῦ πεποιηκότος. ὅθεν τὸν χειμάῤῥουν, τρυφῆς κληρονομεῖτε.

Ὑπερέβητε Ἅγιοι τῆς ταπεινώσεως, τὸ γεῶδες σῶμα, καὶ τὰς βασάνους, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου ἠνέγκατε, ἐκτεμνόμενοι, χεῖράς τε καὶ πόδας. ὅθεν ὑπερτέρας νῦν καταξιοῦσθε, ζωῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυματούμενον σάλῳ με τῆς ἁμαρτίας Ἁγνὴ, τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς σωτηρίας, μετανοίας βοῶ, ἴθυνον Δέσποινα, παγγαλήνους λιμένας, ὅπως βλέψω φῶς σωτηρίας ἐσκοτισμένος, ἀεὶ τῇ ῥᾳθυμίᾳ.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν „ φρίττουσιν Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ „ τρέμουσι τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Τὸν αἴροντα ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου, Ἀμνὸν Θεοῦ, ὃν ὑπέδειξας πᾶσι δυσώπει Βαπτιστὰ, τὰ πάθη μου νεκρῶσαι, καὶ σῶσαι τὴν ψυχήν μου.

Ἐμάκρυνας φυγαδεύων Προφῆτα, ἠυλίσθης δὲ ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ. διό σε δυσωπῶ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ἐρήμωσον ἐν τάχει.

Ἐλάφρυνον τὸν κλοιὸν τῆς ψυχῆς μου, πολέμησον τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, Κυρίου Βαπτιστὰ, καὶ ἄτρωτόν με δεῖξον, τῆς τούτων κακουργίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἄμπελος, ἡ τὸν βότρυν τεκοῦσα, τὸν πέπειρον, κατανύξεως πόμα,

ποτί-

Digitized by Google

ποτίζουσά με νῦν, ἀνάστειλον τὴν μέθην, Παρθένε τῶν κακῶν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, „ ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν „ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπε„ σκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ „ κατεύθυνον ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάριον.

Ἵνα κἀγὼ σῳζόμενος εὐχαρίστως σε Χριστὲ, μεγαλύνω βλέψον εἰς ἐμὲ, τὸν πολλὰς πληγὰς ἐπὶ νώτου δεξάμενον, καὶ ἴασαι οἶνον ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἔλαιον προχέων, τὰ τῆς σῆς γνωρίσματα, Σῶτερ εὐσπλαγχνίας.

Ὡς τὸν Λῃστὴν, εὐγνώμονα ἀναπέμψαντα φωνὴν, ἐλυτρώσω φόνων καὶ μυρίων κακῶν, ὡς ᾤκτειρας Πόρνην δακρύσασαν, ὡς Πέτρον τὸν μέγαν μαθητὴν, καὶ Δαυὶδ τὸν Προφήτην, καὶ ἐμὲ ἐλέησον τὸν ἀπεγνωσμένον.

Μαρτυρικά.

Συμμορφωθέντες πάθεσι, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, Ἀθλοφόροι τούτῳ συνδοξάζεσθε, νῦν θεούμενοι θείαις μεθέξεσι, καὶ λάμποντες ὑπὲρ τὰς αὐγὰς, τοῦ αἰσθητοῦ Ἡλίου, καὶ καταφωτίζοντες πάντων τὰς καρδίας.

Ἡ ἀρετὴ ἐξέλαμψε, τῶν Ἁγίων Ἀθλητῶν. πᾶσα πόλις τούτους θησαυροὺς ἀληθῶς, ἀσύλους πλουτεῖ διὰ πίστεως, ἀστράπτοντας χάριν δαψιλῆ, θαυμάτων παραδόξων, οὓς ὑμνολογήσωμεν, ὡς κοινοὺς Προστάτας.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς Παναμώμε ἀστραπαῖς τοῦ ἐκ τῆς σῆς, προελθόντος Μήτρας Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε φαίδρυνον, καὶ σκότους ἡμᾶς τοῦ ἀφεγγοῦς, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, ἐξελοῦ κολάσεως, τῇ σῇ μεσιτείᾳ.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Τὸν προδηλωθέντα ἐν Ὄρει τῷ Νομο„ θέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν „ τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν „ σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνω„ μεν.

Τροπάριον.

Μέλλω τῷ φρικτῷ σου παρίστασθαι Λόγε θρόνῳ, καὶ τῶν πράξεων τῶν ἐμῶν, εἰσπράττεσθαι εὐθύνας. ποίαν εὕρω ἀπολογίαν ὁ τάλας; Κύριε Θεέ μου, τότε φεῖσαί μου.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου κατεύθυνον τὰς φωνάς μου, πρὸς Θεὸν σοφὲ Βαπτιστὰ, καὶ ῥῦσαί με κακίας τῶν δαιμόνων, καὶ ἐπηρείας ἀνθρώπων, ἵνα κατὰ χρέως μακαρίζωσε.

Θρέψον με Χριστοῦ ἐντολῶν τροφῇ ἀθανάτῳ, πότισόν με πόμα ζωῆς, Βαπτιστὰ καὶ Προφῆτα, καὶ παράστησον τῷ Θεῷ σεσωσμένον, τὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου προστρέχοντα.

Θεοτοκίον.

Λέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ καὶ δεδοξασμένη, μετὰ τοῦ Προδρόμου, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Βασιλέα, καθικέτευε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. διὸ μή με παρίδῃς ἱκετεύωσε, μόνε Ἀναμάρτητε, δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεὸς, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας. καὶ μῦρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναν-

ἐναντίον Βασιλέων. ἢ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, ἢ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι. πρεσβεύσατε τοῦ σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγὼ Παρθένε Ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω, οἶδα ὅτι τεύξωμαι τῆς σωτηρίας. δυνάσαι γὰρ Ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι. Τῇ Γ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ Ξύλου, ἢ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πέλαγος Χριστὲ, ὑπάρχων εὐσπλαγχνίας, ψύξον τῶν ἐμῶν, πταισμάτων τὰ πελάγη. καὶ καταψύξεως δάκρυσί με ἐκπλύνας, ὅλον καθάρισον ὡς εὔσπλαγχνος.

Πάλαι τὸν Χριστὸν, ἐν ὕδασι βαπτίσας, Θεῖε Βαπτιστὰ, παθῶν με τρικυμίαις, κλυδωνιζόμενον ὅρμῳ τῆς μετανοίας, σαῖς ἱκεσίαις ἐγκαθόρμισον.

Μαρτυρικόν.

Αἵμασιν ὑμῶν, Ἅγιοι Ἀθλοφόροι, σβέσαντες πυρὰν, τῆς εἰδωλομανίας, ῥεῖθρα πηγάζετε πάντοτε ἰαμάτων, πάθη ποικίλα θεραπεύοντες. Δόξα.

Ἄναρχε Πατὴρ, Υἱὲ καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ, πρευβείαις δυσωπῶσε, τὰ πολυχρόνια πάθη τὰ τῆς ψυχῆς μου, παῦσον καὶ σῷσόν με τὸν δοῦλόν σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αὐτρῶσαι ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀτιμίας, ἢ τῆς χαλεπῆς ἐν Ἅδῃ τιμωρίας, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.

Τῇ Γ'. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰ. προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε, ὁ δι' ἡμᾶς ἐν Σταυρῷ, κρεμασθεὶς ὡς κατάκριτος, τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, ἢ φρικτῆς ἀποφάσεως, ἢ πάσης ἄλλης, ποινῆς ἐξάρπασον, ἐκδυσωπούσης, τῆς Θεομήτορος. σὲ γὰρ Φιλάνθρωπε, καθ' ἑκάστην ἅπαντες, ἐν λογισμοῖς, Χριστὲ παροργίζομεν, τὸν Ὑπεράγαθον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, ἢ ἡ γῆ ἐσείετο. ἢ αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα, φόβῳ ἠνοίγοντο, ἢ αἱ Δυνάμεις, πᾶσαι ἐξίστανθο. σὲ ὡς ἑώρακεν; ἡ Παρθένος Δέσποτα ἐν τῷ Σταυρῷ, οἴμοι ἀνεκράυγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

Ὦ τῆς ἀπείρου χρηστότητος, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε Πανύμνητε. Σταυρὸν γὰρ ἢ Θάνατον, ἑκουσίως ὑπέμεινεν, ἵνα τὸν Κόσμον, σώσῃ ὃν ἔπλασεν. ὃν ἐκδυσώπει κἀμὲ τὸν ἄθλιον, ἢ πολυώδυνον, ῥύσασθαι κολάσεως, ἔνθα τὸ φῶς, λάμπει τὸ ἀνέσπερον, κατασκηνῶσαί με.

Ἕτερα εἰ. τῆς Θεοτόκου. Ὅμοιον.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπὶς, χαῖρε Κόσμου καθάρσιον, χαῖρε πάσης θλίψεως, τοὺς δούλους σου σῴζουσα, ἡ τοῦ θανάτου, χαῖρε κατάλυσις, ὁ ζωηφόρος, χαῖρε Παράδεισος, χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε, χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Χαῖρε Θεοτόκε Πάναγνε, χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς, χαῖρε κλίμαξ Οὐράνιε, χαῖρε πάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως, Εὐλογημένη, χαῖρε Πανάμωμε, Δεδοξασμένη, χαῖρε Ἀμόλυντε, χαῖρε Πανύμνητε, χαῖρε θεῖον σκήνωμα, χαῖρε σεμνὴ, χαῖρε Μητροπάρθενε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Χαῖρε Μητρόθεε Δέσποινα, χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις, χαῖρε καταφύγιον, χαῖρε λυχνία φωτὸς, ἠγλαισμένον, χαῖρε παλάτιον, τὸ φωτοφόρον, χαῖρε λαμπάδιον, χαῖρε ἀμόλυντον, παρθενίας κάυχημα, χαῖρε πηγὴ, βρύουσα ἰάματα, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα, ἡ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὦ Μυστηρίου καινοῦ, ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύω, λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν. ἔκλαιε κράζουσα· οἴμοι Τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν ᾱ. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ὑψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. δοξάζομέν σου τὰ Παθήματα.

Ἐπάγης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἤνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας. δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν. ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἡ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ σὲ Τεκοῦσα, μόνε Μακρόθυμε, ὀδυρομένη δάκρυα ἔῤῥει κρουνηδὸν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Τῇ Δ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, κα. Σταυρώσιμα.

Βλέπων ὁ Λῃστὴς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ Γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύω Λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ Σταυρός σου. τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἅδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας· Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, ἡ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ Ὑπεράγαθε, Ἀνεξίκακε Κύριε. ᾗ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ Παθήματα.

Μετὰ τὴν β'. ᾱλό. κα. Σταυρώσιμα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδὲμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς Γῆς, Ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε. τοῦ πρώτου καὶ γὰρ φαγόντες, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν. διὰ Σταυροῦ γὰρ σῴζεις ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, ὅπερ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς. ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα, ἡ νῦν. Σταυροθτ. Ὅμοιον.

Παριστάμενη τῷ Σταυρῷ δακρυῤῥοοῦσα, ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· ἀκατάληπτον ὄντως Υἱὲ τὸ Πάθος σου, οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου τὸν χωρισμὸν, οὐ στέγω ὁρῶσά σε ἐν Σταυρῷ. μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σου· ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσαν· Πολυέλεε δόξα σοι.

Με-

Μετὰ τὴν γ'. ἀλλό. Καθίσματα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ζύλον πικρίαν ἐν Ἐδὲμ τὸ πρὶν ἐξήνεγκε· ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκερὰν ζωὴν ἐξηύθησεν· ὁ Ἀδὰμ γὰρ φαγὼν, εἰς φθορὰν κατάλισθεν· ἡμεῖς δὲ κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ, ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες, αἴδιον τοῦ Θεοῦ. διὸ καὶ πίστει κράζομεν· δόξα Λόγε τῷ Πάθει σου.

Μαρτυρικόν. Ὅμοιον.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀποτεφρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν. ὄντως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὀστέα γυμνὰ, ἐκβλύζουσιν ἰάματα, δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα νῦν τοῦτο θέαμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδεδίκασαι; ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν, τριήμερος ὡς εἴρηκας.

Τῇ Δ'. πρωΐ, Κανὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τῷ προσπαγέντι τῷ Ξύλῳ Θεῷ χάρις.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἑρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τε-
„ ρατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβ-
„ δος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
„ θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πε-
„ ζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀνα-
„ μέλποντα.

Τροπάριον.

Μὴ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με, νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας. προσκυνῶ σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ Παθήματα, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ Ξύλου Ἄμπελος, ἡ ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς πλάνης τὴν μέθην, ὁλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι ἱεροῖς ἐν στίγμασι, Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, καὶ ἀθλητῶν πόνοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι, καλλοποιῷ παρίστασθε, μετὰ δόξης Δεσπότῃ, πανευκλεῶς εὐφραινόμενοι, καὶ θεοειδεῖς γνωριζόμενοι.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ προφανῶς ῥωννύμενοι, Ἅγιοι Μάρτυρες, τοῦ δυνατοῦ πᾶσαν, ἰσχὺν τὴν ὀλέθριον, ἀνδρείως κατεβάλετε, καὶ στεφθέντες ὡραίως, νικητικοῖς διαδήμασι, χαίροντες Κυρίῳ παρίστασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παριστάμενη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· οἴμοι Τέκνον ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δέησίς ἐστιν ὀγδόη τῇ Παρθένῳ.

Ἰωσήφ. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάλληται, δεδοξασμένη Ἁγνὴ, ἡ τῶν Πίστων δόξα, μόνη χρηματίσασα. διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, Ἄχραντε Παναμώμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Παναμώμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκαταμόητον ὅραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύριε, πληθὺς ἑκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος,

Digitized by Google

μος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἄχραντε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ στερεώσας καταρχὰς, τοὺς Οὐρανοὺς „ἐν συνέσει, καὶ τὴν Γῆν ἐπὶ ὑ„δάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χρι„στὲ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ „ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλάν„θρωπε.

Τροπάριον.

Ὁ στερεώσας Οὐρανὸν, καὶ Γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμὲ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσῃς, τῆς ἁμαρτίας φιλάνθρωπε.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρὸς, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾷ, κατακριθεὶς ἠλέηται, καὶ ἑδρασμῷ ἡ Κτίσις, τῆς εὐσεβείας ἐνίδρυται.

Μαρτυρικά.

Πολυειδέσιν αἰκιμοῖς, καὶ ξίφεσι καὶ θηρίοις, καὶ γυμνότητι σωμάτων οἱ θεῖοι, καὶ γενναῖοι Ἀθληταὶ, διδόμενοι ἀχείρωτοι, τῷ πονηρῷ διώκτῃ, ἔμειναν νεύσει τῇ κρείττονι.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, νηφούσῃ τε διανοίᾳ, πρὸς τὰ μένοντα ῥεόντων τελείως, κατεφρόνησαν Χριστοῦ, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι. ὅθεν τοὺς ἀνυποίστους, πόνους ὑπέφερον χαίροντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πολυύμνητος Ἀμνὰς, τὸν Ἄρνα θεασαμένη, πρὸς ἑκούσιον ἑλκόμενον Πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκὶ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Εἱρμός. Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ „τῆς Ἐκκλησίας, δομῆτορ σύ με στε„ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφε„τῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, „μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Τέρας πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην, τοῖς κτήνεσι καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι. ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν δάκρυον, καὶ διηνεκῆ μοι, παράσχου Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου Θεοχαρίτωτε.

Ἐπουράνιαι Τάξεις, Λειτουργικὰ πνεύματα, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων σου καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθὴς Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι, δυσώπει τὸν εὐσυμπάθητον. τρόπους ἀσπλάγχνους γὰρ, ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με, νῦν ἀνακάλεσαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σύ μου Χριστὲ Κύριος, σύ μου καὶ δυνά„μις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλία„μα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ „τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψά„μενος. διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββα„κούμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα „φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Γένος βροτῶν, τοῦ πτώματος ἀνακέκληται, οὗ ὑπέστη, πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος. ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δημιουργὸς, ἤρθη ἐπὶ Ξύλου, δακτύλους ἐξαιματούμενος, καὶ ἥλοις ἑκουσίως, προσηλούμενος χεῖρας, καὶ πλευρὰν ὑπὸ λόγχης νυττόμενος.

Ἔστη Σταυρὸς, καὶ πλάνη πᾶσα κατέπεσεν. ἐγυμνώθη, Σῶτερ ὁ ἀλλότριος, σοῦ γυμνωθέντος, καὶ ὁ Ἀδὰμ, θείας ἀφ-

ἀφθαρσίας, καταστολὴν ἐπενδύσατο. ἡ Κτίσις ἐφωτίσθη, σκοτισθέντος Ἡλίου, ἐπὶ Ξύλου Χριστὲ σταυρουμένου σου.

Μαρτυρικά.

Νεοσφαγῆ, Μάρτυρες καθάπερ θύματα, τῷ τυθέντι, Λόγῳ προσηνέχθητε, ταῖς τῶν αἱμάτων ἐπιῤῥοαῖς, πλάνης τὰς θαλάσσας, ξηράναντες θείᾳ χάριτι, καὶ χύσιν παθημάτων, ἐπομβρίαις θαυμάτων, ἀναστέλλοντες πάντοτε ἔνδοξοι.

Ῥῆξιν μελῶν, πάντων ὀδόντων ἐκρίζωσιν, καὶ ὀνύχων, Μάρτυρες ὑπέστητε, χεῖρας κοπτόμενοι ἀφειδῶς, γλῶσσάν τε καὶ πόδας, καὶ ἁρμονίας τοῦ σώματος. διὸ ὑπερβαλλούσης, ἠξιώθητε δόξης, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παριστάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὃν ἑαυτῆς, Μόσχον ἡ ἄμεμπτος Δάμαλις, κατιδοῦσα, Ξύλῳ ἀναρτώμενον, Τέκνον ἐβόα ἀλαλαγμῷ, πῶς σε παρανόμων, δῆμος οὐδ' ὅλως ᾠκτείρησεν, αὐτὸν ᾠκτειρηκότα, ἀλλὰ σκέψει δολίᾳ, θανατῶσαι ἀδίκως προείλετο;

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὃ πονηρὸν, ἁμαρτιῶν μου χειρόγραφον, θείᾳ λόγχῃ, Πάναγνε διάῤῥηξον, τῇ κεντησάσῃ Θείαν Πλευρὰν, τοῦ ἐνανθρωπῆσαι, ἐκ σοῦ Παρθένε θελήσαντος, καὶ βίβλῳ με γραφῆναι, σῳζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον.

Ἵνα φωναῖς χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα θείῳ, πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ σου τοκετῷ, πάντας σμικρυνθέντας, Πανάμωμε μεγαλύνασαν, μεγάλως ἁμαρτῶντα, καὶ δεινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήσεως Κόρη ἀξίωσον.

Νόμοι ἐν σοὶ, κεκαινοτόμηνται φύσεως. ὑπὲρ φύσιν, Λόγον γὰρ ἐκύησας. διό σε πίστει ἐκδυσωπῶ, τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην Πανάμωμε, πολλὰ ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ μακρυνθέντα, ἐπιστρέψαντα σῷσον πρεσβείαις σου.

Ὀδυσμενὴς, τῆς ἁμαρτίας τοῖς βέλεσι, τὴν ψυχήν μου, ὅλην ἐτραυμάτισε, καὶ κατεμόλυνεν ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ τῆς ὁδοῦ ἀπεπλάνησε, Παρθένε τῆς εὐθείας. διὰ τοῦτο βοῶ σοι· ἐπιστρέφοντα δέξαι καὶ σῷσόν με.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου „σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ „με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; „ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν „ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον „δέομαι.

Τροπάριον.

Ἵνα τῆς ἐνηδόνου, γεύσεως λυτρώσῃς με, χολῆς Μακρόθυμε, ἀπεγεύσω θέλων, καὶ νεκρώσεως ὅπως ἐκδύσῃς με, Ἰησοῦ τὸ Πάθος, γυμνὸς παγῆναι κατεδέξω, ἐπὶ Ξύλου· ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ἣν φθαρεῖσαν ψυχήν μου, Λόγε τοῖς παθήμασι καινοποιούμενος, τὴν ψυχὴν παρέθου, τῷ Πατρὶ ἐπὶ Ξύλου κρεμάμενος, καὶ οὐ φέρει ταῦτα ἄψυχος Γῆ κατανοοῦσα, ἀλλὰ φόβῳ κλονεῖται ὑμνοῦσά σε.

Μαρτυρικά.

Ὡραιώθητε θείοις, Μάρτυρες, παθήμασι καλλωπιζόμενοι, καὶ ἰχνηλατοῦντες, τὸν τοῖς Πάθεσι πᾶσιν ἀπάθειαν, δεδωκότα Λόγον, μονογενῆ Πατρὸς ἀνάρχου. διὰ τοῦτο αὐτῷ συνδοξάζεσθε.

Ζενωθέντες τῶν κάτω, τὰ μὴ θεωρούμενα κατεκληρώσασθε, ἐν ἐπουρανίοις, αὐλιζόμενοι θείοις σκηνώμασι, καὶ μεθέξει θείᾳ, θεοποιούμενοι αὔλως, τοῦ Σωτῆρος ἀήττητοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ζένον θέαμα βλέπω, ἔκραζες Πανύμνητε, πῶς ὁ τῷ βλέμματι, πᾶσαν γῆν σαλεύων, ἐπὶ Ξύλου ὑψούμενος ὕπνωσας; τοὺς ὑπνοῦντας μέλλων, ἐκ τοῦ αἰῶνος ἀφυπνίζειν. προσκυνῶ σου Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν Ἀειμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν· Οὐρανῶν Δυνά-

μεις

ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν, εὐφημοῦσι μόνη, ἐν γυναιξὶν Εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῷον, μὴ περιτρεπόμενον στάσεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεχοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ῥυσάμενον.

Ὁ τὸ Αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν ἐλέους ἄβυσσον, ἐν Σταυρῷ κενώσας, τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν καταμύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστῆσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξίωσον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὦ Κυβερνῆτα, καὶ διάσωσον.

Τροπάριον.

Ὕμνησαν τῶν Οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, καὶ ἐξέστησαν πᾶσαι, ἐπὶ Σταυροῦ σου Λόγε καθορῶσαι κρεμάμενον, καὶ Ἀδὰμ ὁ πληγωθεὶς Σῶτερ ἰάτρευται τῷ Σταυρῷ σου, καὶ ἡ κατάρα ἐξωστράκισται.

Ἀέλυται ἐκ τῶν δεσμῶν, τὸ ἀνθρώπινον Μακρόθυμε γένος, σοῦ ἐν σαρκὶ δεθέντος, καὶ δεσμεῖται ὁ Τύραννος, ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν, καταπαιζόμενος ὡς στρουθίον. δόξα Χριστὲ τῇ δυναστείᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε θεοειδεῖς, Ἀθλοφόροι, ὥσπερ ἄνθρακες πᾶσαν, τῆς δυσσεβείας ὕλην κατακαίοντες χάριτι, ἐπ' ἀνθράκων τε πυρὸς περιχορεύοντες, καὶ τὴν θείαν, ἀναψυχὴν ὑποδεχόμενοι.

Ὀρέμματα ἀληθινοῦ, δεδειγμένοι Ἀθλοφόροι Ποιμένος, μέσον ἀγρίων λύκων ἀβλαβεῖς διεμείνατε, καὶ τελέσαντες καλῶς δρόμον τὸν ἔνθεον, ἐν τῇ μάνδρᾳ, τῇ Οὐρανίῳ ἐσκηνώσατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύριόν σε τῆς ζωῆς, καὶ ὡραῖον ἀπεκύησα κάλλει, ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζε· καὶ πῶς θνήσκεις νῦν Υἱὲ, κάλλος οὐκ ἔχων ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ὁ καλλωπίζων πάντα νεύματι;

Τῆς Θεοτόκου. Ἄλλος.

„Τλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάριον.

Ἠλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος. τὸν ἐλεήμονα γὰρ, ἐκύησας Κύριον, Ἐλεῆμον Πάναγνε. ὅθεν δυσωπῶσε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Ὑπὸν Ἀσωμάτων Χριστὲ, τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῷζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ἠ ἀγεώργητος γῆ, τὸν Γεωργὸν ἡ κυήσασα, καὶ πάντων Δημιουργὸν, τὴν ὑλομανήσασαν, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Παρέβην τὰς ἐντολὰς, τὰς πρὸς Θεὸν ὁδηγούσας με, καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς, δεδούλωμαι πάθεσι. διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ῥῦσαι, δεσποτείας Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ. διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ Καμίνῳ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ἐπλήγης τὰς χεῖράς σου, ἐν αἷς εἰργάσω Χριστὲ τὰ θαύματα, καὶ τραυμάτων ἠνέσχου, τὰ τραύματά μου πάντα ἰώμενος. ὑμνῶ σε Λόγε, κραυγάζω Μακρόθυμε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠρύχθης τὰς χεῖράς σου, καὶ πόδας ἥλοις, σταυρούμενος, καὶ πλευρὰν ἐλογχεύθης κρουνοὺς πηγάζων πᾶσιν ἀφέσεως, τοῖς μελῳδοῦσιν ἀπαύστως καὶ λέ-

λέγωσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Χορείαν τελέσωμεν, ὑμνολογοῦντες Θεοῦ τοὺς Μάρτυρας, τοῖς χοροῖς τῷ Ἀγγέλῳ ἀριθμουμένους, καὶ τὰ ἐπίγεια φωταγωγοῦντας, καὶ πάντοτε μέλποντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν.

Ἁγίων λαμπρότητα, ἁγιασθέντες κατεσκιωσάτε, ἐπιπέμποντες πᾶσιν, ἁγιασμόν τε καὶ ἀπολύτρωσιν, τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς καὶ κραυγάζουσιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ δύτος Ἥλιος, πῶς ἔδυ; Ξύλῳ δόγε τεινόμενος, ἡ Παρθένος ἔβοα, καὶ βλέπων ἔτη τῇ δρόμῳ Ἥλιος, φαίνειν μὴ θέλων, σὺ πάσχοντος; Δέσποτα ὑμνολογῶ, προσκυνῶ τὸ θέλημα κράτος σόν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἀῤῥήτῳ Κυήσει σου, φθορὰ ἀῤῥήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων. διὸ φθορᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀῤῥήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε φῶς τὸ πολυύμνητον.

Ἀθύμως τὸν βίον μου, ἐκδαπανήσας, ἄκαρπος ἔμεινα, καὶ πτοοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. ἡ πῦρ τεκοῦσα, Παρθένε, τὸ ἄσκεπτον, πρόφθασόν με ῥῦσαι πυρὸς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως. διὰ τοῦτο βοῶσοι· Ἁγνὴ Παρθένε Θεογεννήτρια, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ θαυμάσωσον, καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ὃν μὲν τὸν βιώσαντα ἐν ἀμελείᾳ, καὶ παραβλέψαντα τοὺς ἁγίους σου νόμους, καὶ τὰ σεπτά σου Σῶτερ ἐντάλματα, οἰκτειρον σῶσον διὰ τῆς Τεκούσης σε, ὡς Εὐεργέτης Θεὸς, καὶ Πολυέλεος.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὑπταπλασίως κάμινον, τῷ Χαλ-
„ δαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν
„ ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττο-
„ νι, περισωθέντες τοῦτον ἴδωμεν, τὸν Δη-
„ μιουργὸν ἐν Λυτρωτῷ αἰνοῦντα, οἱ Παῖδες
„ ὑμνολογεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπε-
„ ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ῥίζης Χριστὲ ἐβλάστησας, Ἰεσσαὶ σωματούμενος, καὶ ῥιζοτομεῖς τὴν ἐκφανεῖσαν ἄκανθαν, Ἀδὰμ παραβάσεως, στέφος φορῶν ἀκανθινον· Ξύλῳ δὲ πάγεις, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἰάσω, βλαστήσασαν κατάραν, καὶ τὰς μέλποντας σῴζεις· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃ Φιλάνθρωπε, γέγονας βροτὸς, καὶ τῷ Σταυρῷ ὡμίλησας, πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ ὄξος ποτιζόμενος. ὅθεν οἱ σῳζόμενοι, σὲ τὸν Παθητὸν λόγε, βοῶμεν ἀκαταπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Συμποδισθέντες Μάρτυρες, καὶ ὡς ἄρνες θυόμενοι, καὶ ἐπὶ πυρὸς ἀμνηστεύτως ἁπτόμενοι, θηρσὶν ἐκδιδόμενοι, τὰς κεφαλὰς τεμνόμενοι, χαίρετε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ βοῶντες· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῷ Ἀγγέλων συμμέτοχοι, οἱ τὰς ἀσωμάτους δυσμενεῖς πατήσαντες, πρεσβεύειν ποιήσατε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὅπως ἐν ἀγάπῃ, καὶ πολλῇ ὁμονοίᾳ, ζήσωμεν βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐδωπρῶς ἐσάλευσα, μητρικῶς ἀλαλάξασα, καὶ τῷ ἐκ τοῦ σταλάγχνου σου σωματικῶς μὴ φέρουσα, Σταυρῷ ἐνετείλω, τὸν ἐκ τῆς σῆς τεχθέντα Γαστρός. Τέκνον ἐνεβόησα, τί τὸ ὅραμα τοῦτο; πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει, ἀπαθὴς, πάντως θέλων, τὸ γένος τοῦ ἀνθρώπου, φθορᾶς ἐλευθερῶσαι;

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νεκρωμένῳ ζώωσον, συμπαθείᾳ ἁγάσησον, τετραυματισμένῳ ἰω-

ψυχλῶ μου ἴασαι, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τῷ πειρασμῷ τὰ κύματα, πραΰνον Παρθένε, ἐν βοῶντί με σῶσον· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὁ Λῃστὴς κραυγάζων σοι, μνήσθητί μου Φιλάνθρωπε, κλαίω ὡς ἡ Πόρνη, ἐν βοῶ μοι ἥμαρτον, ὡς πάλαι ὁ Ἄσωτος, μεταμοῦμαι δέξαι με, τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἵνα μέλπω· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοπάτορ Παμύμητε, μὴ τῷ ἀπείρῳ, μοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύρων Ὁσίων τε, ἐν Ἀποστόλων ἐν Προφητῶν, ποίησον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῷ πίστει, ἐμθέως μελῳδούντων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, ἐν τῆς γῆς
„Ὑ κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
„ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ
„ἡ Γαστήρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν
„Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων
„ἐν ἀνθρώπων, τάξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάριον.

Τ' ἀτειδυσάς μου Δέσποτα τὰς πληγὰς, πληγωθεὶς ἐν αἱμάξας τὰς χεῖράς σου, ἐν πρὸς ὁδὸν, βαίνοντα σε περίεις ὡς Ἀγαθὸν, κατεθηώσάς με Κύριε, πόδας ὀρυχθεὶς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὃς πάλαι οἱ Γαμαάρχαι, βαθίζοντας ἰδόντες, ἐν Παραδείσῳ κατεκρύπτοντο.

Ὤ' ρθώθη ὀρθωθέντας σε ἐν Σταυρῷ, ὁ πεσὼν τὸ πρῶτον μέγα Πρωτόπλαστος, ἡ δὲ ἰσχὺς, ἅπασα ἐπτοήθη τῶν δαιμόνων. πᾶσα δὲ γῆ ἠγίασται, Αἵματι ἐν Ὕδατι ἐκ τῆς σῆς, πλευρᾶς προχεομένῳ. διό σε Παμοίκτιρμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Ἐ τρεβλώμενοι τὰς φρένας τῷ πονηρῷ, διελύσατε Ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν τοῖς δεσμοῖς, οἷς περ ὑπεμείνατε καρτερίας,

τοῦτον σωτηρίως ἐδήσατε, καὶ καθυπετάξατε τοῖς ποσὶν, αὐχένας πεπληγμένον, καὶ γέλως τοῖς ὁρῶσι, χάριτι θείᾳ χρηματίσαντα.

Ἠ γῶν τῇ καταθέσει τῇ ἱερᾷ, ἐν Μαρτύρων Λειψάνων ἡγίασαι, καὶ νῦν πηγὰς, βρύουσαν ἰάσεις παντοδαπὰς, ταύτα ἐμθέως κέκτηται, πάθη τῆς σωμάτων ἐν τῆς ψυχῶν, ἀπαύστως ἰωμένων, καὶ λώβην τῆς δαιμόνων, ἐκκρουομένων Θείῳ Πνεύματι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φ υγοῦσαν τὰς ὠδῖνας τὰς μητρικὰς, ἐν καιρῷ τῆς λοχείας Μακροθύμε, ἐν τῷ σὲ μὴν, Πάθει ἑκουσίως προσομιλεῖν, καὶ ἄλγος καθυφίσασθαι, ἤλγησα τὰ σπλάγχνα, ἐν τῷ ψυχῷ, ὀδύνης ἐπληρώθην, ἡ Παναγνος ἐβόα· ὦ ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„Ἐ φρίξε πᾶσα ἀκοὴ, τὸν ἀπόρρητον
„Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκένωσε, καταδέξεται καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ Γαστρὸς, γενόμενος Ἄνθρωπος. διὸ τὴν Ἀχράντου, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ὦ θεία κλίμη Σολομῶν, ὃν κυκλῶσι δωματοῦ μὴν ἐξίκοντα, ῥήσαι τῆς θείας γραφῆς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐπαπεπαύσατο, ταῖς μυριάσι μεφάς, δαιμόνων κλονούμενον, ἄπειρος φύλαξον, τῇ δυνάμει σου Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἐ τάζουσα θεῖον γλυκασμὸν, τῷ ἀπείρων γλυκασμὸν ἡ Κυήσασα, ἐν τῆς ὄφεως, τὴν φαρμαχθεῖσαν ψυχήν μου γλύκαμον, ἀλλοιωθεῖσά με πικρᾶς, ἁμαρτίας πάντοτε, τῇ μεσιτείᾳ σου, προσαπὸ τῷ πιστῶν ἀπαταίχωτε.

Ἥ λιε δόξης Ἰησοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν φωτοφάνησον, ταῖς παρακλήσεσι, τῆς σὲ τεκούσης Ἁγνῆς Θεοπάτορος, τῶν Ἀσωμάτων Λειτουργῶν, σεπτῶν Ἀποστόλων σου, Ἱεραρχῶν Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων ἀκλεῶν ἐν Ὁσίων σου.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ὅλος κατάκριτος, ἠπορημένος ὑπάρχων Κύριε. διὸ πρὸ τέλους σοι βοῶ, διὰ τῆς Τεκούσης σε, φεῖσαι καὶ σῷσόν με, Ἐλεῆμον Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων, ᾱ. Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν. ἐν αὐτῷ γὰρ σῴζεις ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτὲ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδὰμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σῳθέντα τὸν Λῃστήν. οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε. καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἑώρακεν ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνὰς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ· Τίε μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον; πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ Ἐγέρσει σου.

Τῇ Δ'. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ Ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ῥάβδῳ Μωϋσῆς, Σταυρὸν ἐξεικονίζει, τέμνει τὸν βυθὸν, λαὸν Ἰσραηλίτην, διαβιβάζων. ἡμεῖς δὲ τοῦτον τυποῦντες, τοὺς νοητοὺς ἐχθροὺς τροπούμεθα.

Πάλαι Ἰακὼβ, ἐπευλογῶν τοὺς Παῖδας, χεῖρας ἐναλλὰξ, ἐφήπλου σημαινούσας, τὸν σὸν Σταυρὸν, δι' οὗ πάντες ἐκ τῆς κατάρας, Χριστὲ Σωτὴρ, ἠλευθερώθημεν.

Μαρτυρικόν.

Πάθη τοῦ Χριστοῦ, ζηλοῦντες Ἀθλοφόροι, βάσανα πικρὰ, ἠνέγκατε γενναίως· καὶ ἀφθαρσίας στεφάνοις καταστεφθέντες, τοὺς Οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Δόξα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, τῷ μόνῳ Ἀθανάτῳ, δόξα τῷ Υἱῷ, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, δόξα τῷ Πνεύματι ἅμα τῷ Παναγίῳ, καὶ πᾶσαν Κτίσιν ἁγιάζοντι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παρθενικῆς, ἀμέτειλε Γαστρός σου, ὁ Δημιουργὸς, Ἡλίου καὶ Σελήνης, ὃν καθορῶσα σταυρούμενον Θεοτόκε, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐκυμαίνετο.

Τῇ Δ'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾱ. προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ Κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τοῦ Παρακλήτου τῇ αἴγλῃ, τοὺς Ἀποστόλους ἐφώτισας, καὶ φωστῆρας τέθεικας τούτους, τὴν Οἰκουμένην εὐγάζοντας, τῷ νοητῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεώς σου Δέσποτα. διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, περιτειχίζων τὴν ποίμνην σου, ταύτην ἐξ ἐχθρῶν ἐπηρείας, διασώζεις ἀστασίαστον, ἥν περ τιμίῳ Σωτὴρ, ὠνησάμενός σου Αἵματι, τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ἠλευθέρωσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὤφθητε, ἐν τῷ διαδήματι Χριστοῦ, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς τίμιοι λίθοι διαυγεῖς λαμπηδόνας, τῇ Οἰκουμένῃ ἀστράπτοντες, θεογνωσίας τὸ φῶς, Ἀπόστολοι μακάριοι,

τῆς

Digitized by Google

τῆς Τριάδος παράσχεται, ἐ πρεσβύται ἡμῶν.

Ἕτερα εἰς τὸν Ἅγιον Νικολάον. Ὅμοια.

Κύριε, σὺν τῷ Ἱεράρχῃ ταῖς θείαις, παμμακαρίστοις ἐκλογαῖς σου, ἐκ παντὸς κινδύνου, ἐ πάσης ἐλευθέρωσον κακώσεως ἡμᾶς, ἐ ἐπιρροὰς πάσας κακῶν τοὺς δούλους σου φύλαξον, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὸ κράτος σου καὶ τὸ αἰνεκαστόν.

Κύριε, σὺν τῷ Ἱεράρχῃ ἐν Κόσμῳ, ὡς ἀνωδίαν ἀνέδειξας πάντων σὺ πιστῶν τὰς καρδίας, ἀνωδίαζε τοὺς θαύμασι, μόσας ἐ πάθη ψυχῶν ἀνώδυνα τῇ σῇ χάριτι. ὑπὲρ πρέσβεις, ὡς Οἰκτίρμων. τοὺς ὑμνοῦντάς σε πρόσωπε.

Κύριε, σὺν τῷ σῷ σεπτῷ Ἱεράρχῃ, ὃν τοῖς πέρασιν ἐδόξασας, δὸς αὐτῷ θαυμάτων τὴν χάριν, ἐ ὑπερμάχου ἀνέδειξας, πολλοῖς ἐν κινδύνοις δεομένοις, ἐ θλίψεων κακώσεως, περιπίπτουσιν, ἐ αἰτημένοις, τύχοις δὲ τὴν αἴτησιν.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς σὰς ἱκετείας πρόσδεξαι καρδίας, τῆς πρεσβείαις Θεοτόκε μόνη πρόσδεξαι Παρθένε, Μαρίαμ ἐμὴ ἀπώσαι παντὸς κακοῦ χειμῶνος ἐν ἀγνῇ, ἐ παναγίᾳ σου χειρὶ μὴ ἀγνὴ

θέρε. σπέπλω ἐ γάρ σε πάντες, ἐ προσπασίαν θερμὼ κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σῦ τεχθέντι, ἐμ σοὶ θαῤῥοῦντες ἀεὶ προσπίπτομεν· ὃν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετα τὼ β'. ἤλθ. καὶ. Ἀποστολικά.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Φωστῆρες ὤφθητε λαμπροὶ Χριστῦ Αὐτόπται, διὰ παντὸς πᾶσαν τὼ γὼν φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος τῆς πολυθείας, τῷ φέγγει τῆς ἀσεβείας τῷ διδαχῶν. Διό με τὸν ἐν τῷ σκότει τῷ ἡδονῶν, ἀθεῶς πορδύομενον, φωτίσατε φωτὶ τῷ θείῳ προσδυχῶν ὑμῶν, Θεόφοροι Ἀπόστολοι. Ὁμοιον.

Φωνὰς τῷ Κυρίου ἐν ψυχῇ παραγγελίας, Πίστει ἀκλονήτῳ πληροφορίαν πιστὰς λαβόντες, οἱ Ἀπόστολοι ὤφθησαν πᾶσιν ἐυεργέται, πτωχείαν ἀποσοβοῦντες δαιμονικὼ, ἐ πάντας καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ· πρὸς ὃν πάντες βοήσωμεν· πλουτίσετε καὶ ἡμᾶς, ἀρίστοις ἐργασίαις μῦν, πεμομένους δεόμεθα.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὼ Σοφίαν ἐ Λόγον.

Φὼ ψυχῇ μου Παρθένε τὸ πανευφημῶ, τὼ ἐν ζάλῃ τῷ βίῳ τῷ παρόντων, μὴν ὡς ἀκυβέρνητον, πορευομένω Παράμοσε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φαμένσαν ὑπέραντλον· ἐ εἰς πυθμένα Ἅδῃ, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σῦ πρεσβείᾳ, καὶ σωτῆρος πρὸς τὸ βυθὸς ὁδήγησον.

Μετα τὼ γ'. ἤλθ. Καθίσματα.

Τὼ Σοφίαν ἐ Λόγον.

Φῇ σαγήνῃ τῷ λόγῳ τῷ Θεϊκῷ, ὡς ἰχθύας ζωγρῦντες τὰς λογικὰς, τύτους προσηγάγετε, ἀπαρχὼ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἐ τῶ Χριστῶ τὰ σίγματα, ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τῶ Πάθους, δι' ὧν ἀνεδείχθητε. ὅθεν σωτελθόμενοι, ἐν ταχέως τιμῶμεν, Ἀποστόλοις ἔνδοξοι, τὼ ὑμῶν μῦν παμήγυριν, ἐ συμφώνως κραυγάζομεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ, τῷ Θεῷ τῷ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικὸν. Ὅμοιον.

Οἱ κεκμεμένης φωστῆρες ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει μαρτυρικῇ, ὅλῳ ἀναθέματοι, τὼ ἐλπίδα πρὸς Κύριον, ἐ μονῇ ἐλαίῳ, τῷ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύματε. ὅθεν ἐ κρατῆρες, μονοὶ τοῖς ἀνθρώποις, προχέοντες ἰάματα, ὥσπερ ῥεύματα ὤφθητε. Ἀθλοφόροι παμέορτοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὼ ἁγίων μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μονὴ Πύλη τῶ ζωῶς ἡμῶν, Ἄχραντε Θεοτόκε, τὰς προσερχομένους σοι πίστει, λύτρωσαι τῷ κινδύνων· ἵνα δοξάζωμεν τὸν παμέγιστον Τόκον σε, εἰς σωτηρίαν τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Ε'. πρωΐ, Κανὼν τῷ Ἁγίων Ἀποστόλων. Ὠδὴ ἀ. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁ Χορὸς με σώζοις τῷ σοφῶν Ἀποστόλων.

„ Χαρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὼν „ Αἰγυπτίων, μοχθηρίαν διαφυ„γὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀμεβόα τῷ Λυ„τρωτῇ ἐ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδὴς, Φωτὶ τῷ μεγάλῳ, παρεστάμενος τὼ ἀμνῷ, ζοφώδη καταύγασον παρόντα, καὶ σωτηρίας πρὸς τὰ βύθη ὁδήγησον.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τῷ Λυτρωτῷ, παθῶν με φιλίας, ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλαῖς, ἁπάσαις τῷ βίῳ πλαμασθέντα, ἐ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Τῷ ὀμφαῖς πλησθέντες τῷ πνεύματος, ἰάσασθε βέλη, πεφυκότες τῷ Δεσπότῃ, Ἀπόστολοι θεῖοι τὰς ἐμπίστους, ὑπὸ τὼν σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενῶται καθὸ Θεὸς, ἐ σὺ ἐκ κοιλίας, σαρκοφόρος Μήτηρ Ἀγνὴ, προέρ-

Digitized by Google

προέρχεται σῴζων εὐσπλαγχνίᾳ, τοὺς ὑπαχθέντας κακίᾳ τοῦ ὄφεως.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σοὶ Νικόλαε ὄγδοον πρέπει μέλος.

Ἰωσήφ. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Ἐν ταῖς χορείαις τῶν ἄνω Δυνάμεων, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ, Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς πιστῶς ἐξαιτουμένους σε, παντὸς πειρατηρίου χαλεποῦ, Νικόλαε περίσωζε, λύσιν ἐξαιτούμενος, ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Οἱ σὲ προστάτην πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, πίστει σοι κραυγάζομεν· νῦν πρόφθασον ἡμᾶς μεγάλως κινδυνεύοντας, δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως, τυχόντες εὐφημῶμέν σε.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς τῆς πρεσβείας σου, τοὺς ἀποπνίγειν ἡμᾶς, σπεύδοντας Νικόλαε, τελείᾳ ἀγχονίᾳ παράδος, λυτρούμενος τῆς τούτων, πονηρᾶς ἐπαγωγῆς, τοὺς ἐν αἰνέσει κράζοντας· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν Νομοδότην καὶ Θεὸν, Ἄνθρωπον γενόμενον, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκέτευε Παράμωμε, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βοώντων πάντοτε· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
„σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
„τισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάριον.

Ἐθένος περιζώσατε, ἐξασθενήσασαν πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μίαν καταγγέλλοντες, τρισσοφαῆ Θεοῦ ἔλλαμψιν, οἱ Μαθηταὶ, τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισαν.

Ἕλκη πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας μου παύσατε, ὡς ἰατροὶ, θείᾳ χειρουργίᾳ, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Ἐῶσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς Ἁγνὴ Δέσποινα, τὸν Λυτρωτὴν, πάντων καὶ Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὁ αὐτός.

Ἵνα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμέν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς καθ' ἡμῶν, ἐπεγειρομένους, πειρασμοὺς, δυσωποῦμέν σε.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι, περιστατούμενον Ἅγιε, καὶ πειρασμοῖς, πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτείᾳ σου λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν δωρηθῆναί μοι, ἁμαρτιῶν Ἁγνὴ αἴτησαι, τὸν Ἀγαθὸν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ, χαλεπῶν περιστάσεων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
„τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα
„σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάριον.

Ὡραιώθητε Ἔνδοξοι, θείαις ἀγλαΐαις καλλωπιζόμενοι, καὶ ἀκτῖσι πυρσευόμενοι, τοῦ ὑμᾶς φωστῆρας ἀναδείξαντος.

Ζάλης πάσης λυτρώσασθε, πάντων κυβερνῆται Θεῖοι Ἀπόστολοι, τὸν πελάγει κινδυνεύοντα, συμφορῶν τοῦ βίου καὶ δονούμενον.

Οἱ θαλάσσας ταράξαντες, τῆς πολυθείας, ἵπποι θεόλεκτοι, τῶν πταισμάτων μου τὴν ἄβυσσον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις θεραπεύσατε. Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας. ὅθεν ὤφθης ὑπερέχουσα, ποιημάτων πάντων, Κόρη Δέσποινα. Ὁ αὐτός.

Ἀπὸ πλήθους πταισμάτων μου, πλήθει περιπέπτωκα δεινῶν θλίψεων. σπεῦσον Ἅγιε βοήθει μοι, τὸν Ἀγαθοδότην ἐκμιμούμενος.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίομαι, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἀπολλύμενον, τῇ πρεσβείᾳ σου Νικόλαε, πρὸς μετάνοιάν με χειραγώγησον.

Ὁ

Ὁ τὰς τρεῖς λυτρωσάμενος, Πάτερ μεα-
μίας, τεθνάναι μέλλοντας, πάσης
ῥῦσαί με κολάσεως, καὶ τῆς αἰωνίου κατα-
κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Γεωργέν με μοίματα, Ἄχραντε, ἁ-
μάρτια ἐβδωάμωσεν, τᾶς ψυχᾶς μα
ἐκ παταύθωσον, πρὸς ζωᾶς ἐσόδως τὰ κι-
νήματα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὀρθριζόντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶ-
„ σον ἡμᾶς. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ-
„ τὸς σε ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τροπάριον.

Ὠτειλήμενον πολλοῖς τραύμασι τῶν ἁμαρτημάτων, σω-
τηρίας πρὸς πλάτος ἐθεράπευσε, ὡς κυ-
βερνήτης Ἀπόστολος.

Πεπληγὼς τὰ μετὰ τὸν παράδεισον δήμον, ἐ-
μοῦ, Θεόπαις, πάσης ἐκλυτρώσα-
σθε, ἀτιμωρήτου πράξεως δέομαι.

Ὡς Πάθη μιμήσασθαι τοῦ Σωτῆρος, πά-
σαν ἡδυπάθειαν, ἐκ τῆς ψυχῆς μου
διώξατε.

Θεοτοκίον.

Νεοσσὸν τὸν ψυχικόν μου θεράπευσον,
ἡ τεκοῦσα πάντων τὸν ἰατρόν, τὸν
νοσοῦντα Παναγνε Δέσποινα.

Ὁ αὐτός.

Διωάμωσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου,
Ἱεράρχα, πρὸς τὰ προστάγματα,
Χριστοῦ τοῦ μόνου Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ μύροις παροικήσας Νικόλαε, ᾠδαῖς
θείαις ἡμᾶς πλήρωσον, τοὺς ἀσεβῶς
ἀφημαρτάνοντάς σε.

Οἰκτείρησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου,
Θεομάκαρ, Θεοῦ τὸν Οἰκτίρμονα,
καθικετεύων Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσαντα ζωηρρύτων ἁμαρτίας, ἣν
σα Κόρη, πάντας ἡμᾶς πότισον,
ἀσεβοφρόνως ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Πλοῦ δεόμενος ἔχεις πρὸς Κύριον, καὶ
„ αὐτῷ ἀπαγγέλλω μου τὰς θλίψεις,
„ ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ
„ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι
„ ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνα-
„ γαγέσθαι.

Βυσσείσαντες προσεύχῶμ ἐπικλήσει,
κατεῤῥέψατε μαὺς τῷ εἰδώλῳ, Μύ-
σαι Χριστέ· ἀλλὰ δέομαι πίστεως, ἐ τῆς
ψυχῆς μου σωτερίψατε εἴδωλα, καὶ δέ-
ξατε Θεῷ μαὸν, τὸν πολλαῖς ἁμαρτίαις
ὑπάθωσον.

Οἱ πέτρᾳ τῇ ἀῤῥαγεῖ δομηθέντες, ἐκλε-
κτοὶ καθάπερ λίθοι Θεοῦται, τὸν
τὸν ἐμὸν ἐπὶ ψάλμου καρδίαν, ἀῤῥεμο-
βλαβῶς δομησάμενον σώσατε. συῤῥέουσι
γὰρ πειρασμῶν ποταμοὶ, καὶ δεινῶς με
χειμάζουσι.

Φιλίας τῆς πρὸς τὸν σάρκα δολίας,
ἐκλυτρώσασθέ με Φίλοι τοῦ Λόγου, ἐ
μισητὸν, διὰ πλῆθος κακίας, ἀποδειχ-
θέντα φιλίᾳ σωθήσατε, τῷ σφεργομένῳ
ἁμαρτωλῶν, διὰ πλῆθος ἐλέους τὸν ἄ-
φεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον, ὡς καθαρώτατον κρίνον,
ὡς ἀώδες σε σαφράδιον Κόρη, ὁ
Ποιητὴς, ὃς ὡραίῳ κοιλάδῳ, τῷ κοσ-
μικῶν ἐκλεξάμενος μήτηρ, τὸν Μήτερα
σε, καὶ σαρκωθεὶς, ᾠδαῖς τὸν Κόσ-
μον ἐπλήρωσεν.

Ὁ αὐτός.

Παράδεισος ἡ καρδία σου ὤφθη, ξωῆς
ξύλον κεκτημένη ἐν μέσῳ, τὴν Λυ-
τρωτὴν, ὃν δυσωπεῖ ἀπαύστως, τῶν Πα-
ραδείσων ποιῆσαι ἐκείνους, Νικόλαε πάν-
τας ἡμᾶς, τοὺς θερμῶς σε προστάτην πλου-
τήσαντας.

Ταθύμως μου τὸν ζωὸν διαμύωμ, ἀ-
δεῶς ὀξαμαρτάνω ὁ τάλας, καὶ τὸν
ἐκεῖ, ἀπαραίτητον κρίσιν, καταμοῶμ ἀ-
γνωμία σύνεχομαι. οἰκτείρησόν με ὁ Θεὸς,
Νικολάου πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Ξαίφνης ἐπερχομένης μοι Μάπαρ,
καταιγίδος πειρασμῶν πολυτρόπων,
διὰ πλῆθος, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, μὴ
με ἐάσῃς βοᾶν πρὸς σὲ τὸν, ἀλλ' οἰκτει-
ρον ὡς συμπαθῆ, βοηθείας μοι χεῖρα
ὄρεγον μοι.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ὑψηλοῦ Βασιλέως, καὶ πυρίμορφος γεγένησαι θρόνος, τῶν Χερουβὶμ, ἀνωτέρα Παρθένε, καὶ Σεραφὶμ ὑπὲρ νῦν χρηματίσασα, ἐντεῦθέν σε πᾶσα πνοὴ, ὡς Μητέρα δοξάζει τοῦ Κτίσαντος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Παῖδες Ἑβραίων ἐν Καμίνῳ, κατε„πάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, „καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶν„τες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς „αἰῶνας.

Τροπάριον.

Νύξ με συνέχει ἀμελείας, καὶ καλύπτει με ὁμίχλη ἁμαρτίας, φῶς τοῦ Κόσμου Σοφοὶ, Ἀπόστολοι δειχθέντες, καταυγασθῆναι σπεύσατε, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Ἄλλο στερέωμα δειχθέντες, διηγούμενοι Θεοῦ ἡμῶν τὴν δόξαν, ἀδοξίας παθῶν, λυτρώσασθε τοὺς πίστει, τῇ κραταιᾷ προστρέχοντας, Θεηγόροι ὑμῶν σκέπῃ.

Πύρινοι ἄνθρακες ὀφθέντες, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πᾶσαν ὕλην ἡμῶν, συμφλέξατε κακίας, καὶ τοῦ πυρὸς λυτρώσασθε, τοῦ ἀσβέστου εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὄρος κατάσκιον προβλέπει, ἀχειρότμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος. τὴν λιθώδη διὸ κατάνυξον ψυχήν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Ὁ αὐτός.

Ἔβλυσας ῥεῖθρα διδαγμάτων, τῶν αἱρέσεων ξηραίνων τοὺς χειμάῤῥους, καὶ πιστῶν τὰς ψυχὰς, πλουσίως καταρδεύων, ἱερουργὲ Νικόλαε. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν.

Ἔσχυσας σθένει τῆς Τριάδος, δυναμούμενος τὰ ξόανα τῆς πλάνης, ἀφανίσαι. διὸ, πιστῶς σε λιταναύω; τὰ τοῦ νοός μου εἴδωλα, ἐμπαθῆ μείωσον Πάτερ.

Μύρων ὁσίως προεδρεύων, μετὰ θάνατον πηγάζεις θεῖα μῦρα, τὰ δυσώδη ἡμῶν Νικόλαε Παμμάκαρ, ἀποσοβῶν νοσήματα, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν Ἀθάνατον Θεὸν ἀποτεκοῦσα· ὃν δυσώπει Ἁγνὴ, τὰ πάθη θανατῶσαι, τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος, καὶ ζωῆς με ἀξιῶσαι.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλ„δαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, „ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττο„νι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δη„μιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ Παῖ„δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς „ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Σαλευομένην πάθεσι, τὴν ψυχήν μου στηρίξατε, οἱ τῆς Ἐκκλησίας, ἀῤῥαγεῖς Θεμέλιοι, οἱ Στύλοι οἱ ἄσειστοι, τὰ τῶν πιστῶν Προπύργια, οἱ Σαγηνευταὶ, τῶν ἐν βυθῷ ἀπωλείας, οἱ εὔδιοι Λιμένες, οἱ ἀεὶ μελῳδοῦντες. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νὸν ἐν μνημείῳ κείμενον, σκοτεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ ἐν κατωτάτῳ, ἡδονῶν συμπτώσεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἀναγαγεῖν σπλαγχνίσθητε, τὴν τοῦ Διδασκάλου εὐσπλαγχνίαν πλουτῆσαι, σαφῶς ἀξιωθέντες, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Ἀπόστολοι θεόπται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅτι φαιδρὰ ἐν κάλλεσιν, ἀρετῶν ὤφθης Πάναγνε, τὴν καλλοποιὸν, τοῦ Πλαστουργοῦ εὐπρέπειαν, ἐν Μήτρᾳ ἐχώρησας, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις, τῶν παθῶν συσχεθεῖσαν, ψυχήν μου καὶ τὸ κάλλος, τὸ ἀρχαῖον ζητοῦσαν, Ἁγνὴ εὐπρεπεστάτως, λαμπρυῦναι εἰς αἰῶνας.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ Καμίνῳ, „σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, κατα„πατοῦντες ἐκράυγαζον· εὐλογεῖτε τὰ „ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ἀελαμπρυσμένος Θεόφρον, ὦ Ἱεράρχα, ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι τῆς

τρι-

τρισηλίου Θεότητος, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα ἐβόας τὸν Κύριον.

Ὁ στρατηλάτας ῥυσάμενος τοῦ θανάτου, ἐπιστασίᾳ φρικώδει σου, Ἱερομύστα Νικόλαε, πάσης θανατηφόρου βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Σαλευόμενους δαιμόνων ταῖς ἐπηρείαις, καὶ ἀδικούντων ἀνθρώπων, ταῖς προσευχαῖς σου ἡμᾶς στήριξον, ἀβλαβεῖς διασώζων, πρεσβείαις σου Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν προσάγαγε τῷ Κυρίῳ, κατοικτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, Παναγία Παρθένε, ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς „Γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι „Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι„κῶς, καὶ ἡ Γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχω„ροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, „Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων, ταξιαρ„χίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάριον.

Τεόντων ψυχοφθόρων σθένει Θεοῦ, οἱ συνθλάσαντες μύλας Ἀπόστολοι, ὑπὸ Χριστοῦ, ἄρχοντες κατέστητε ψαλμικῶς, ἐπὶ τῆς γῆς τῷ πνεύματι, ταύτην ὑποτάττοντες εὐσεβῶς. διό μου τὰς ἀτάκτους, κινήσεις τῆς καρδίας, νόμῳ τῷ θείῳ ὑποτάξατε.

Ὡραῖον παρὰ πάντας υἱοὺς βροτῶν, τὸν ὀφθέντα ἐν Κόσμῳ κηρύξαντες, Λόγον Θεοῦ, πόδας ὡραιώθητε ἀγαθοὺς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, Πάνσοφοι εἰρήνην τε καὶ ζωήν. διὸ ταραττομένην, πάθεσι τὴν ψυχήν μου, ὑμῶν πρεσβείαις εἰρηνεύσατε.

Νεκρώσαντες τὰ μέλη τὰ ἐπὶ Γῆς, τὴν ζωὴν ὁλικῶς ἀνεδύσασθε, διὰ παθῶν, Πάθος εἰκονίσαντες τὸ σεπτόν. διὸ θανατωθέντα με, βέλει τῆς κακίας τοῦ πονηροῦ, ζωώσατε φαρμάκοις, γνησίας μετανοίας, θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου πάθει δεινῷ, ἡ Τεκοῦσα Θεὸν Ὑπεράγαθον, ὡς συμπαθὴς, ἴασαι καὶ λύτρωσαι τῶν ἀεὶ, κολαφιζόντων Ἄχραντε, καὶ ἐπεμβαινόντων μοι δυσμενῶν· σῳζόμενός σε ὅπως, προθύμως μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, „οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁ„γνὴ, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ με„γαλύνοντες.

Τροπάριον.

Ὡς ῥύστην τῶν ἐν θλίψει, σὲ λιταναυόντων, ῥῦσαί με πάσης κακίας Νικόλαε, τῶν ὁρωμένων Παμμάκαρ, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Συνὼν ταῖς ὀρανίαις, νῦν Χοροστασίαις, Παναγιώτατε Πάτερ Νικόλαε, τὸν Ἀγαθὸν ἐκδυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ἡκρίσις ἐπὶ θύραις, πρόσεχε ψυχή μου, καὶ τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἀναβόησον· ταῖς Νικολάου πρεσβείαις Κύριε σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὖσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ δοξάζω σε.

Εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων, ἅ. Ἀποστολικά.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι· καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν. διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας. πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, κα-

θο-

θοπλίσαντες ἑαυτοὺς, Στρατιῶται ἀθλητὰ μεῖς αἰεδόχθητε· τοῖς Τυραννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὸν πλάνον καταδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῷ στεφάνῳ ἀξιώθητε. πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑτοίμα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῷ δούλῳ σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τῇ Ε'. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὡσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ Ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μέλη Οἰκτίρμον, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας σου.

Σάλπιγγες Χριστοῦ, Ἀπόστολοι διαχθέντες, τὰς ἐν τοῖς μνημείοις τῆς κακοπιστίας, ἀνακαμψεως ἠγείρατε, καὶ ἐν θεῷ, ζωῆς μετόχους ἀπεργάσασθε.

Σπόρον μυστικὸν, τοῦ Λόγου θεηγόροι, πάντων τῷ ἐθνῶν, καρδίας τὰς ἀκάρπους, καρποφορήσας εἰργάσασθε θείαν γνῶσιν. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Μαρτυρικόν.

Πάσης ἑαυτοὺς, γυμνώσαντες κακίας, μέσον τῶν δεινῶν, ἐχώρησαν γενναίως, καὶ ὑράνθεν ἱματίου σωτηρίου, οἱ Ἀθληταὶ περιεβάλοντο. Δόξα.

Νέκρωσον Σεπτὴ, Τριὰς ἡ Παναγία, πάθη τὰ δεινὰ, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων σου Ἀποστόλων, ἵνα δοξάζω σε σωζόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ λαβὶς, τοῦ ἀνθρακος τοῦ θεοῦ, χαῖρε Προφητῶν, σφραγὶς καὶ Ἀποστόλων, τὸ περιέχημα Ἄχραντε Θεοτόκε, δι' ἧς φθορᾶς ἠλευθερώθημεν.

Τῇ Ε'. Ἑωθεραὶ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιδ'. προσόμοια Σταυρώσιμα.

Ἦχος Πλ. δ'.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε.

Λαὸς ὁ ἀνομώτατος, μέσον κατέκρινεν ἀνόμων, Ἰησοῦ μου σταυρωθῆναί σε, τὸν Κύριον καὶ Κτίστην τοῦ παντὸς Κόσμου· καὶ ὁρῶσα τὸ τόλμημα, ἡ Γῆ ἐσείετο ἅπασα, παῦτων Ποιητὰ σε, βοηχούσα Δέσποτα.

Νόμου κατάρας ἅπαντες, λυτρούμεθα διὰ ἐγκλημάτων. ὁ γὰρ νόμου πέλων Κύριος, ἀνυψώθη ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἀνάγκην παγάζων ἀνελλιπῆ, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσιν αὐτοῦ, τὰ θεῖα Παθήματα.

Τάφου σας φιλάνθρωπε, πληγὰς ἡμῶν, πληγεὶς τὰς χεῖρας· πρὸς ὁδὸν δὲ βαίνειν Κύριε, σωτηρίας κατάθωσας πάντας, πόδας σου ὀρυχθεὶς ἐπὶ Σταυροῦ, ὃς πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος, ἐν Παραδείσῳ, ἰδὼν κατεκρύπτετο.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δαβὶδ, χαῖρε πύλη ὑράνιε, χαῖρε βάτε ἄφλεκτε, χαῖρε ὄρος κατάσκιον, χαῖρε λυχνία, χαῖρε Παράκλητε, χαῖρε νεφέλη, χαῖρε παλάτιον, χαῖρε Παράμωμε, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χαῖρε λαβὶς, χαῖρε θεία τράπεζα, χαῖρε τοῦ Κόσμου ἐλπίς.

Μαρτύρων μου τὰ κύματα, ὡς ἐν πελάγει δεινῶν, ὑπεράνω ὑψώμενα, κεφαλῆς πομπίζειν με, κατεπείγουσι Δέσποινα. ἀλλ' ἔκτεινόν μοι, χεῖρα ὡς Πέτρῳ ποτὲ, βυθιζομένῳ, καὶ εἰς λιμένα με, σῶσον ὁδήγησον, μεταμοίας δέομαι, Μήτηρ Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, ἐλπὶς τοῦ Κόσμου παντός.

Σκοτισμένος τοῖς πάθεσι, τῆς ἁμαρτίας δεινῶς, εἰς κρημνὸν ἀπογνώσεως, σπεύδω ὁ ταλαίπωρος, ἐμπεσεῖν, σὺ με οἰκτειρον, Εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε. λιμένα μοι φέγγος, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἐφοδήγησον, εἰς ὁδὸν εὐθείας με παρακαλῶ, προσκυνῶ καὶ δέομαι, μὴ ὑπερίδῃς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παναγὸς ὡς εἶδέ σε Σταυρῷ κρεμάμενον ἑκουσίως, καταμοῦσά σου τὴν δυνα-

Digitized by Google

δυναστείαν, λύπῃ συνείχετο Χριστὲ, καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι· Τέκνον μή με λίπῃς τὴν Τεκοῦσάν σε. δός μοι λόγον. Υἱέ μου, μήμε σιγῶν παρέλθῃς, Λόγε Θεοῦ τὴν δούλην σου.

Εἰς τὸν ἅ. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ὑψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, δοξάζομέν σου τὰ Παθήματα.

Ἐπάγης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἤνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας, δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν. Μαρτ.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἡ Θεοτόκος, οἴμοι ἐκραύγαζε· πῶς τὰς ὀδύνας φέρεις γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ Πάθος σου. ὅμως ὑμνολογῶ σε. θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τῇ Παρασκευῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. ἅλλο. κα. Σταυρώσιμα.

Βλέπων ὁ Λῃστὴς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ Γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύω Λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἅδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἐννοίαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ Ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· οἴμοι Τέκνον ἐμὸν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου, ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β'. ἅλλο. κα. Σταυρώσιμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὔσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ Πάθει σου Δέσποτα, τὸν Κόσμον διέσωσας. ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνῃς τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρίτα Φιλάνθρωπε, καὶ δός μοι Πανοικτίρμον ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδὲμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς Γῆς, Ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· τοῦ πρώτου καὶ γὰρ φαγόντες ἄφθαρτοι ὄντες φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν. ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν Αἱμάτων δὲ τῶν σῶν βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας, ζητῶν κατῆλθες ὡς ὑπεράγαθος· ἐβόα πάλαι ἡ Ἄμεμπτος ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον ἐν Σταυρῷ, ὃν ὁρῶσα νεκρούμενον, δακρύων ἔῤῥει κρουνοὺς, τὰς ὄψεις καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ'. ἅλλο. Καθίσματα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Θεώσεως ψευσθεὶς, ὁ Γεννάρχης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἴτιος ὤφθη. σὺ δὲ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπά-

Digitized by Google

ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσῃς κατάκριμα. διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ, τὸ Πάθος τὸ ἑκούσιον.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ Οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον αὕτη ἡ σκηνή. ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην Χριστὲ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ὦ θαύματος καινοῦ, ὦ φρικτοῦ Μυστηρίου, ἐβόα ἡ Ἀμνὰς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα, ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα. τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ Ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι, καὶ Γῆν σαλεύεις ὡς Παντοδύναμος; ἀλλὰ ὑμνῶ σου τὴν φρικτὴν, καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Κανὼν Σταυρώσιμος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν Σταυρὸς πέλει. Ἀμήν.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας „ῥάβδῳ, τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ „Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτι„κῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἤ„νωσεν, ἐπ' εὔρους διαγράψας, τὸ ἀήτ„τητον ὅπλον. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ „Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Καλάμας θείας Σταυρῷ, Ἰησοῦ ἁπλώσας, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ τῇ κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων. διὸ πιστοὶ ᾄσωμεν, τῷ μεγέθει σου, ὅτι δεδόξασται.

Ἀυμαντικὴ ἐν Ἐδὲμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπευκτὴ ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα. Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἅπασι, ζωὴν ἐπήγασε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ. διὸ αὐτῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Μαρτυρικά.

Ἠνδρίσαντο Ἰησοῦ, τῶν Μαρτύρων πλήθη, Σταυρῷ τε καὶ τῷ Πάθει σου, παθῶν κατεξανίστασθαι, καὶ ἔναντι τῶν ἐχθρῶν, σὲ τὸν Βασιλεύοντα, ὁμολογεῖν τῆς Κτίσεως, προσφέρειν τε βασάνους, καὶ κινδύνους ἀπείρους. διὸ τῆς σῆς δόξης, ἔτυχον ἅπαντες, τῆς ἀϊδίου ζωῆς.

Ῥαντίσματι θεουργῷ, τοῦ σεπτοῦ σου Αἵματος, οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὴν λύτρωσιν εὐράμενοι, τὰ αἵματα ἑαυτῶν, ἀληθῶς ἐκένωσαν, ἀδίκως τυραννούμενοι, σπονδὰς προσφέρειν πᾶσι, δαίμοσι ψυχοφθόροις. ὅθεν σεπτὰ θύματα, σοὶ προσηνέχθησαν, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἔβλεψέ σε Σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἡ Ἄμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε· τί τοῦτο Τέκνον ἐμόν; τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων; πῶς ὁποίσω τὸν πόνον; δόξα τῇ σῇ Εὐσπλαγχνε, καὶ Μακρόθυμε, οἰκονομίᾳ φρικτῇ.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχρωτον, πάσης αἱρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει. σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννῆτορ τῆς Κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Σὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στέφος, τὸν ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Νοῦς καὶ Οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον τὸ ἀκατάληπτον, καταφοβῶ ὄντως, ἐτρομῆ Παρθένε. τῷ Πατρὸς γὰρ ὁ σύμβουλος, ἐν Γαστρί σου σκιρτώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι ἐδόκησε, φύσεσι δυσὶ τὰς γνωριζόμενος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ῥάβδος εἰς τύπον, τῆ Μυστηρίω πα-
„ ραλαμβάνεται. τῷ βλαστῷ γὰρ
„ προκείμενα τὸν Ἱερέα· τῇ σφραγῖδι δὲ
„ πρώην Ἐκκλησίᾳ μῦν ἔζήμησε, ξύλον
„ Σταυροῦ, εἰς κράτος ἱερέωμα.

Τροπάριον.

Μέλαινα κόσμον, μεσημβριάσῃ ὁρῶν ὁ Ἥλιος, ἐπὶ Ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν πέτραι, καὶ Γῆ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτὴρ, εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Ἀπλώσας χεῖρας Μωσῆς, ἐτύπου Σταυροῦ τὸν τίμιον· ὃν ἡμεῖς μῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως, ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, τῷ δαιμόνῳ ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτὸς, ἀπάσης διαμένοντες.

Μαρτυρικά.

Παθῶν κρατοῦντες οἱ Ἀθλοφόροι, Πάθη εἰκόνιζον, πολυτρόποις πάθεσιν ὁμιλοῦντες, τῶν ἑκουσίως παθόντος, καὶ τὰ πάθη σωματώσαντος, καὶ τῷ ζωοποιῷ τῷ Κόσμῳ ἀμαυρώσαντος.

Ἀγεπιτρόφως τῶν Μαρτυρίων ὁδὸν βαδίζοντες, τὰ προσκόμματα τῆς πλάνης ἐκ μέσου, οἱ ἀγλαεῖς Ἀθλοφόροι ἐποίησαν, καὶ κατήντησαν πρὸς καταπαύσεις, θείας ἀφραινόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῶν ἀνθρωπίνων, σὲ Τέκνον ἔτεκον· καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε Ξύλῳ μέσον ἀνόμων, τὸν μόνον νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; ἡ Θεοτόκος θρηνῳδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νεμεχρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διανάστησον ὕλας, καὶ τύπους ἀλλοιώσασα, τῆς ἁμαρτίας μόνη, Θεογεννήτορ Παναμωμε.

Ῥήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν Προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγόρε μόνη, ἀλώβητε Παναμωμε.

Ἀπαρογάμως ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως, ἐν Γαστρί σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον ἀδιαιρέτως.

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεὸς, Γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ἐξ οἷδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς ζωηφόρους Πάθεσιν. ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γεγώσκομεν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐσαχήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
„ τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα
„ σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάριον.

Σῷ Σταυρῷ σε Παράδεισος, Σῶτερ ἀνεῴχθη, καὶ ὁ κατάκριτος, ἐσωκίσθη πάλιν ἄνθρωπος, τῷ σῷ μεγαλύνων ἀγαθότητα.

Ὡσεὶ κέδρον ἀσέβειαν, πίστει ὡς κυπάρισσον, τὴν ἀγάπην τε, ὡσεὶ πάλιν περιφέροντες, τὸν Σταυρὸν τὸν θεῖον προσκυνήσωμεν.

Νεκρωθέντας ἐζώωσας, Σῶτερ τοὺς ἀνθρώπους μεκρὸς γενόμενος, καὶ τὸν ὄφιν ἀπεμέκρωσας, τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐπεισάξαντα. Μαρτυρικά.

Πόνων Παθῶν χρηματίσαντες, σύμμορφοι οἱ θεῖοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, κοινωνοὶ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἐπουρανίου ἐχρημάτισαν.

Ὡραϊσθῆτε Μάρτυρες, Λόγῳ τῷ ὡραίῳ ἀρεσθέντες· ἐλαμπρύνθητε τῷ Ἡλίῳ, τῆς δικαιοσύνης ἀγαπήσαντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα παντέλειον, καὶ Σταυρῷ

Digitized by Google

ρῷ Κόρη Παρθένε, τελεύτα πόμπα ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Μετὰ Θεὸν, σὲ προσασίαν κεκτήμεθα κραταιὰν Μήτηρ Θεοῦ ἐλπιδοφόρον, τὸν Ποιητὴν ἐν Δημιουργὸν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μορφῇ λαβόντος Παρθένε, ἐν ταύτῃ σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς ἐν θανάτου, ἐν τῇ θείᾳ σου δόξῃ δοξάσαντος.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τῆς Βασιλέως ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεὸν τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, ἐν μείναντα ἀναλοίωτον. διὸ σε Θεοτόκον, ἀληθῶς ἐν κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσωπήσαν, τὸν ἀπρέπτως, ὅλως διαμείναντα. ἐν φυσικῶς ἴσον τῷ Πατρὶ, ἐν σοὶ τῇ Τεκούσῃ γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, ἐν ψυχῶν σωτηρίαν, ταῖς ὑμνούσι σε πίστει δωρήσασθαι.

Νῦν τὸν μορφὸν, τὸν ἀθετήτων καταλαβὲ, τῆς Εἰκόνος, Κόρη τὸν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ἐν Κόσμον ὅλον φωτίσαντος, ἐν πάντων τῶν Ἁγίων. τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη Παναμώμητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡραιάθης ἐπὶ γῆν Λόγον, ἐν ὡ „ ἐπόθησε Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ „ Κύριος, δι' ὃ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ „ προσταγέντι σαρκὶ, τῷ παρέχοντι, „ τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τροπάριον.

Καταζολὴν ἀφθαρσίας, τοὺς γυμνωθέντας ἡμᾶς ἐνδύσαι ἐθέμενος, ἀπενδύθης καὶ Σταυρῷ προσετάθης, ἐν ἐγύμνωσας ἐχθρὰ Χριστὲ, τὰ παμουργήματα. διὰ τοῦτό σε τὰ Παθήματα δοξάζομεν.

Τίμια πλευρᾶς ἀποσάξας, σωτηρίους ἔδυσε σαφῶς, τὸν Κόσμον ἀπεκάθηρεν, ἐπιβώμιά τε αἵματα κατεπαύσατο, τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, τοῖς βρώσεως ἀμέπλασε, ἐν ἐπήγασεν ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ἐλαμπρυσμένοι τῷ κάλλει, πολλῶν ἀκτισμῶν, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι, θείῳ Αἵματι συμπαθέντες, τὸν κωλύσαντα τὸ πρὶν, διήλθοσαν ῥομφαίαν σαφῶς, ἐν ἐσκήνωσαν γεγηθότες εἰς Παράδεισον.

Ὡς θαυμαστὸς ἐν ὑπάρχεις, ἐν τοῖς Ἁγίοις Χριστὲ, τοὺς πίστει σε ποθήσασι. διὰ σὲ γὰρ πλουτοθέντες τὰ θεῖα, ἐν ματαίων ποταμὸς, ἐν τῷ Κόσμῳ ἐμπαθῆ βλύζουσι, καὶ ξηραίνουσι, διεκχύσεις τῶν παθῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεφοσκιώτας Παρθένε, τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς, ἰάτρευσας κυήσασα, τὸν Σωτῆρα Ἰησοῦν τε τῷ ὅλῳ, ἐν ἐξύλῳ τῷ Σταυρῷ, τραυματισθέντα Ἄχραντε, τῷ παρέχοντα, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Ἴμα τί με ἐπῴδω.

Τ' περάμερος Παρθένε, τὸν ἀπερίοριστον φύσει Θεότητος, ἀνθρωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς τὸν ἀνθρώπους σωτέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη, Παρθενικῶν ἁγιασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ὡραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὔας, περιέστειλας αἶσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς ἐγειρομένοις.

Ἀληθῶς Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κυρίως τὸν, ἐν δυνάμει οὐσίαις, θελητικαῖς ἀντεξουσίαις, γνωριζόμενον Μήτηρ Ἀνύμφευτε.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, ἐν τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δό-

δόξῃ, ἐγκαυχώμενον σὲ μακαρίζομεν. σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὠδὴ ϛ. Ὁ Εἱρμός.

„Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, πα-
„λάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διε-
„πετάσας, τὸ σωτήριον Πάθος προδιε-
„τύπου σαφῶς. ὅθεν τριήμερος ἐκδὺς, τὴν
„ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφη-
„σε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ
„Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ Ἐγέρσει, τὸν Κόσμον
„φωτίσαντος.

Τροπάριον.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν τόπῳ, Κρανίου μέσον Γῆς, καὶ τὴν ἐν μέσῳ Παραδείσου, ἐκβλαστήσασαν ξύλῳ πληγὴν ἰάσατο. ὁ γὰρ Μεσσίας Ἰησοῦς, μέσον ἀνόμων μόνος δίκαιος Λῃστῶν κρεμάμενος, ἑαυτῷ συναναρύψωσεν ἅπαντας, καὶ τὸν ἐξ ὕψους πεσόντα, εἰς χάος ἀπέρριψε.

Ὁ τόξον Χριστὲ ἐκτείνας, τοῦ θείου καὶ πανσέπτου Σταυροῦ ἔρριψας, κατὰ τοῦ παλαμναίου τοὺς ἥλους σου τῶν χειρῶν, καὶ ἐγκατέπηξας αὐτοῦ εἰς τὴν ὀργίλον, καὶ παμβέβηλον καρδίαν Δέσποτα, καὶ τελείως αὐτὸν ἐθανάτωσας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοὺς θανέντας, Οἰκτίρμον ἐζώωσας.

Μαρτυρικά.

Αἱμάτων ῥεύσαντα ῥεῖθρα, σωμάτων ἐξ ἁγίων Ἀθλητῶν ἔσβεσαν πᾶσαν, τῆς εἰδωλομανίας πυρὰν ἐν Πνεύματι, καὶ Ἐκκλησίας τὰς σεπτὰς, αὔλακας ἤρδευσαν, καὶ ἄσταχυν βλαστάνειν ἔπεισαν, σωτηρίου ἐλπίδος καὶ πίστεως, δι' ὧν ἐκτρέφεται πᾶσα, ψυχὴ θείᾳ χάριτι.

Ὑφῆπτον τὸ πῦρ πλειόνως, τῆς γνώμης τῆς ἐνθέου, εὐσεβῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ὁπηνίκα ἐνύλῳ πυρὶ φλογίζεσθαι, πονηροτάτων δικαστῶν, ψήφῳ ἐδίδοντο, καὶ ἄφλεκτοι διεφυλάττοντο, ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι Πνεύματος, τοῦ στεφανώσαντος τούτους, νομίμως ἀθλήσαντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία τὴν σὴν διῆλθε, καρδίαν καθορώσης σὸν Υἱὸν Ἄχραντε Κόρη, ἡπλωμένον ἐν Ξύλῳ, καὶ Πάθη φέροντα, καὶ λόγχῃ θείαν πλευρὰν, ἐξορυττόμενον θελήματι, καὶ κατασφάττοντα, ἐν αὐτῇ τὸν πολέμιον δράκοντα. ὅθεν θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, τοῦτον ἐμεγάλυνες.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ
„ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
„ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
„ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάριον.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργὸν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ὡς ἔμψυχος Κιβωτὸς, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας, ὡς Ἅγιος δὲ Ναὸς, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Παναμώμητε.

Κυρίαν σε τοῦ παντὸς, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα πρόνοιαν, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Θεὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, ἐπέγνωμεν Θεονύμφευτε· ὃν ἐξιλέωσαι νῦν, ὑμῖν ὡς ἰσχύουσα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δωρηθῆναι λύσιν, τῶν πταισμάτων Παναμώμητε.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

„Ἔκνοον πρόσταγμα Τυράννου, δυσσε-
„βοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπει-
„λῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. ὅμως
„τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θη-
„ριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον. ἀλλ' ἀντηχοῦντι
„δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔ-
„ψαλλον· ὁ Ὑπερύμνητος, τῶν πατέ-
„ρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ὅτε ἐφήπλωσαι ἐν ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ καθάπερ ἄμπελος, Λόγε τοῦ Πατρὸς, γλεῦκος ἀπέσταξας μυστικὸν, παύων τὴν μέθην τῆς παραβάσεως, καὶ πάντας εὐφραίνων τοὺς εἰδότας σε, Θεὸν καὶ Κτίστην

ἑκού-

ἑκουσίως πάσχοντα, καὶ σῴζοντα τοὺς ψάλλοντας· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταύρωσιν ἠνέγκας Χριστέ μου, Ἰησοῦ τὴν ἐπονείδιστον, παύων τὰ βροτῶν, πάντα ὀνείδη καὶ στεναγμόν. χολῆς ἐγεύσω πικρίαν ἅπασαν, ἐξαίρων κακίας. ἐπλήγης ἡμῶν, πληγὰς Οἰκτίρμον ψυχικὰς ἰώμενος, καὶ ψάλλειν προτρεπόμενος· ὁ Ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Πόνοις τὴν ἄπονον Γενναῖοι, Ἀθληταὶ ζωὴν ἐκτήσασθε. ὅθεν τοὺς ἡμῶν, πόνους κουφίζετε παντελῶς, χάριν λαβόντες ἐξ ὕψους ἔνδοξοι, ἰᾶσθαι τὰ πάθη, καὶ πνεύματα, ἀποδιώκειν καὶ πιστῶν προΐστασθαι, καὶ σῴζειν τοὺς κραυγάζοντας· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστητε Μάρτυρες πρὸ βήματος, Χριστὸν ἀνακηρύττοντες, σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀναλαβόντα δίχα φθορᾶς, καὶ μιμηταὶ τῶν Παθῶν αὐτοῦ δεικνύμενοι, ὄντως πρὸς κάκωσιν, καὶ πᾶσαν ἄλλην βάσανον ἠνέγκατε, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Τύπης πεπλήρωμαι ὁρῶσα, σὲ Υἱὲ ἀδίκως πάσχοντα· τέτρωμαι ψυχὴν λόγχῃ τρωθέντος σου τὴν πλευρὰν, ἡ Θεοτόκος ἐβόα κλαίουσα, καὶ ὀδυρομένη μόνη Δέσποινα· ἣν ἐπαξίως πάντες μακαρίζομεν, καὶ εὐσεβῶς κραυγάζομεν· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαβὶδ τοῦ Θείου ἡ θεία πρόρρησις· λιταναύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦντες Θεὸν, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου, διὰ σοῦ Παράγνε. σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ Κόσμῳ Θεὸς ὡμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αὐτρύμενοι Παράγνε, τῷ Θείῳ Τόκῳ τῆς Παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδὰμ σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυρίαν σὲ Δέσποιναν, καὶ Θεοτόκον πάντες δοξάζομεν. διὰ σοῦ γὰρ ὁ Πλάστης, τὴν σωτηρίαν τῇ φύσει πάσῃ σαφῶς ἐβράβευσε, καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν „ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ „τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ „ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, „Πνεῦμα Παράγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Εὐλογεῖται Ξύλον, δι' οὗ πᾶσα ἠφάνισται, ἡ ἐν Ἐδὲμ δολία ἀρὰ φυεῖσα, βρώσει πονηρᾷ τοῦ ξύλου, καὶ Χριστὸς ὑψοῦται ὁ ὑπεράγαθος, ὁ ἀνυψωθῆναι ἐν τούτῳ ἐθελουσίως, αἱρετισάμενος δι' εὐσπλαγχνίαν.

Ἱερῶς ἐδήλου, ἐναλλὰξ ὁ Ἀοίδιμος, ἐπευλογῶν ἐγγόνους ποτὲ τὸν τύπον, τοῦ ἡγιασμένου Ξύλου, δι' οὗ εὐλογία πᾶσι δεδώρηται, τοῖς κατηραμένοις, κακίστῃ τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ ὀλισθήσασι κακῶν εἰς βάθη.

Ἀνορθοῦται ἅπαν, τὸ ἀνθρώπινον Δέσποτα, σοῦ ὀρθωθέντος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ στίφος, πίπτει πονηρῶν δαιμόνων, καὶ τὰ διεστῶτα ἑνῶσιν δέχεται, καὶ ὑπερυψοῦται τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας, καὶ τῆς δυναστείας σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Μακαρίαν δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀδιάρρευστον, καὶ φωταυγῆ σκηνώματα

Digitized by Google

μῦ κληροῦσθε, θεῖοι Ἀθληταὶ Κυρίου, ἢ ταῖς οὐρανίαις σκηνοῦσθε Τάξεσι, καὶ τῶν ἀοιδίμων ἐλπίδων ὑμῶν τὸ πέρας, μῦ κατειλήφατε ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἡ ὑμῶν ἀνδρία, ὑπὲρ Ἥλιον ἔλαμψε, φωτοειδεῖς Χριστοῦ Ἀθληταί, ἢ πᾶσαν, τὴν τοῦ διαβόλου πλάνην, θεῖκῇ δυνάμει ἐναπημαύρωσε, καὶ πιστῶν καρδίας εὐσεβοφρόνως, ἐφωταγώγησεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν Νεφέλην, ἢ Σκηνὴν ἁγιάσματος, θρόνον Θεοῦ ἢ Πύλην φωτὸς Λυχνίαν, καὶ ἀνατολὴν τοῦ Λόγου οἱ πιστοί σε πάντες κατονομάζομεν, Πάναγνε Παρθένε τοῦ πάντα τεκτηναμένου, Μήτηρ ὑπάρχουσα εὐλογημένη.

Εἱρμὸς Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„Ἐπταπλασίως Κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, „ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισῳθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν ἢ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς „ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς Παρθενίας, καλλονᾶς ἀστράπτουσα, ἢ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς ἢ βοῶντας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον Θεοῦ τὸν Ἄναρχον, καὶ Πατρὶ συνυνούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, Πατρικῷ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. διὰ σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε Πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως. τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν ἢ Κύριον, ἐκ Παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύω ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Νενεκρωμένην Πάναγνε, τὴν ψυχήν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κατεφθαρμένην, ἰοβόλοις δήγμασι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμως, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ„γενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κα„τήργηται σήμερον. τῆς γὰρ Προμήτορος, „ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ „βλαστῷ τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶ„σαι αἱ Δυνάμεις, τῶν Οὐρανῶν μεγαλύ„νουσι.

Τροπάριον.

Ἱερωτάτως σε ὑψοῦντες, Οἰκτίρμον προσκυνοῦμέν σου λόγχηντε, ἢ τὸν Σταυρὸν τὸν σπόγγον τὸν κάλαμον, καὶ τοὺς χερσὶ παγέντας καὶ ποσὶν, ἁγίους ἥλους Δέσποτα. δι' ὧν εὕρομεν τελείαν ἄφεσιν, καὶ τῆς ἐν Παραδείσῳ, διαγωγῆς ἠξιώθημεν.

Ὦ πῶς ἀδίκως κατεκρίθης, παγῆναι Δικαιότατε, μόνε πάντων Βασιλεῦ, ἐν Ξύλῳ σταυρούμενος, τοῦ δικαιῶσαι πάντας ἐκζητῶν, τοὺς πίστει τὰ Παθήματα, τὰ ἑκούσια ἢ τὴν οἰκονομίαν σου, δοξάζοντας ἀπαύστως, ἢ σὲ ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικά.

Σῶμα προδόντες ταῖς βασάνοις, προθύμως οἱ Πανεύφημοι ἤνεγκαν, τοὺς αἰκισμοὺς τὸν βίαιον θάνατον, τὰς ἐκτομὰς μελῶν τοὺς σπαραγμοὺς, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενοι. διὸ στεφανηφόροι, ἐν Οὐρανοῖς πολιτεύονται.

Ἡ Ἀποστόλων ἢ Μαρτύρων, γλυκύτης ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, πάντων ἡμῶν τὰς εὐχὰς ὡς Εὔσπλαγχνος πλήρωσον, ἁμαρτημάτων λύσιν πολλῶν, παρέχων ἀπολύτρωσιν, τὴν τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν, Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων, ὁ δι' ἡμᾶς ὀφθεὶς Ἄνθρωπος.

Σταυ-

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον.

Φωτοειδὴς πασᾶς ὡράθης, Παρθένε τοῦ οἰκήσαντός σου τὴν ἄφθορον Νηδὺν, καὶ Πάθος μακάριον, καθυπομείναντος ἐθελοντὶ, καὶ πᾶσι τὴν ἀπάθειαν, παρασχόντος δι' ἄφατον ἔλεος· ὃν πίστει προσκυνοῦντες, σὲ εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς, Ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου.

„Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς „Γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι „Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι„κῶς, καὶ ἡ Γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχω„ροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, „Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι „μεγαλύνουσι.

Τροπάριον.

Νικῶσαν τὰς αἱρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἣν ὁ Χριστὸς, Αἵματι τιμίῳ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς Υἱὸς, καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς Δέσποινα.

Ῥίφθεντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν πάλιν δραμεῖν, ἠξίωσας Πατρίδα. διό σε Θεοτόκε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ῥᾳδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς Ἀγαθὴ πραΰνουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐρανίον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωσε.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα. πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Εἰς τὸν ἅ. τῶν Αἴνων, ἅ. Σταυρώσιμα.

Ποῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν. ἐν αὐτῷ γὰρ σῴζεις ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτὲ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν. ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἐξηύθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ· τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σῳθέντα τὸν Λῃστήν· οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς Βασιλείας σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τί ἡμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. πρεσβεύσατε, τοῦ σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὦ Μυστηρίου φρικτοῦ, ὁ τῇ φύσει Ἀθάνατος, πῶς ἐν Ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; κρύψον τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον Ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα, ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς, βλέπουσα σταυρούμενον Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

Τῇ Παρασκευῇ. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ Ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἔτεινας Χριστὲ, παλάμας ἐπὶ Ξύλου, καὶ τὰς πονηρὰς, ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, παρεδειγμάτισας σῴσας τῆς τούτων βλάβης, τοὺς εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντας.

Λόγχῃ κεντηθεὶς, κρεμάμενος ἐν Ξύλῳ, ἔβλυσας ἡμῖν, κρουνοὺς ἀθανασίας, θανατωθεῖσιν ἀφρόνως τῇ παραβάσει. ὅθεν ἐν φόβῳ ἀνυμνοῦμέν σε.

Digitized by Google

Μαρτυρικόν.

Ζεῖοι τῶν τῆς Γῆς, δεικνύμενοι ἡδέων, ξέναις ἑαυτοὺς, ἐξέδωκαν βασάνοις, οἱ Ἀθληταὶ τραυματίσαντες τὸν Βελίαρ, τοῖς ἑαυτῶν ἁγίοις τραύμασι. Δόξα.

Μίαν τοῦ Πατρὸς, καὶ Πνεύματος καὶ Λόγου, ἄναρχον ἀρχὴν, πιστοὶ δοξολογοῦντες, δεῦτε προσπέσωμεν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων, αὐτῷ αἰτοῦντες ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ, Ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ, κρεμάμενον ἐν Ξύλῳ, Ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπῃ συνείχετο δακρύουσα.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦ. Μαρτυρικά. Ἦχος Πλ. δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε. καὶ νῦν πρεσβεύσατε ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα Οὐρανοὺς καὶ καταβάντα, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα, ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. ὧν ταῖς εὐχαῖς κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα ἦ. προσόμοια.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δένδρῳ ἀκάρπῳ ὡμοίωμαι, σχῆμα ὡς φύλλα κενὰ, περικείμενος ἅγιον, καὶ πτοοῦμαι Δέσποτα, μὴ ἐκκόψας ἐκπέμψῃς με, εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον καὶ αἰώνιον· ἀλλὰ παράσχου, ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν, ὅπως ἐνέγκω σοι, ἐναρέτων πράξεων, καρπὸν καλὸν, καὶ ἀξιωθήσωμαι τῆς Βασιλείας σου.

Κύριε τὸν σὸν οἰκέτην ἐμὲ, τὸν πολλὰ παροργίζοντα, τὴν σὴν ἀγαθότητα, καθ' ἑκάστην Φιλάνθρωπε, μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ, μηδὲ παιδεύσῃς, τῇ σῇ δικαίᾳ ὀργῇ. ἥμαρτον ἥμαρτον, ὡς οὐδείς σοι ἕτερος, ὁμολογῶ. οἴκτειρον καὶ σῷσόν με, τῆς σῆς Μητρὸς προσευχαῖς.

Ὅταν καθίσῃς ἐν δόξῃ σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, ἐπὶ θρόνου τῆς κρίσεως, παρεστώτων φόβῳ σοι, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων σου, καὶ παραστῇ σοι, ἡ φύσις ἅπασα, κριθησομένη, ἡ τῶν ἀνθρώπων Χριστὲ, τότε δεήσεσι, τῆς Μητρός σου Κύριε ἀπὸ πασῶν, ῥῦσαι τῶν κολάσεων, τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς Γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε, Μήτηρ Ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἦ. Στιχηρά.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Νεκρώσιμα. ἦ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος, ὢ τοῦ θαύματος· τί τὸ περὶ ἡμᾶς,

Digitized by Google

ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε Μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὁ θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος. εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέῳκτο. διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἱκέτευε σῳθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ά. ἀλλ. κα. Μαρτυρικά.

Ἦχος Πλ. δ'.

Φωστῆρες νοεροὶ, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες. τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα. καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σῳθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀποτεφρώσαντες μορφὰς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν. ὄντως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὀστέα γυμνὰ ἐκβλύζουσιν ἰάματα. δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ Θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός. μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν Φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῷσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἕτερα Καθίσματα μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προφῆται, Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν εὐσεβοφρόνως, νομίμως τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες, στεφάνους ἀμαραντίνους παρὰ Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, ὅπως δωρήσηται ἡμῖν, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Νεκρώσιμον. Ὅμοιον.

Ὑπὸς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς Σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ δικαίων, συναρίθμησον Δέσποτα τούτους ἀναπαύων, ἐν τόποις ἑορταζόντων καὶ ἐν τρυφῇ, ἀλήκτῳ τοῦ Παραδείσου ὡς ἀγαθὸς, τὰ ἑκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας Φιλάνθρωπε.

Νεκρώσιμον.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργὲ, ἀνάπαυσον Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ, καὶ Πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε Ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Τῷ Σαββάτῳ πρωὶ, Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς Ὀκτωήχου τῆς νέας θεῖον Τέλος.

Πόνοι δὲ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόν-
„τι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ
„θαλάσσῃ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δε-
„δόξασται.

Τροπάριον.

Ἡμίμιοι μαργαρῖται, ὤφθητε, τὸν στέφανον φαιδρύνοντες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Ἤστρα-

Digitized by Google

Ἤστραψαν τῶν δογμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν θείαις λαμπρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὁσίοις θαυμαζόμενον, ἱκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Νεκρώσιμον.

Ὅταν κρίσιν δικαίαν, ἔλθῃς τοῦ ποιῆσαι Δικαιότατε, ἀκατακρίτους Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κύριον τετοκυῖαν, γυναικῶν χορός σε ἐπιστάμενος, σοῦ ὀπίσω Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῷ προσενήνεκται.

Ἕτερος Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θνήσκουσι πιστοῖς ὄγδοον πλέκω μέλος.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρᾶν.

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθεσι Πάθος, μιμησάμενοι τὸ σεπτὸν, οἱ Μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθέου, καὶ μακαρία ζωῆς ἔτυχον.

Νεότητος πταίσματα παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας, ὑπερβαίνων Χριστὲ Σωτὴρ, τῶν προκοιμηθέντων οἰκετῶν σου, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Ἧς ἔτυχον δόξης τε καὶ χαρᾶς, οἱ τὴν μακαρίαν, κεκτημένοι διαγωγὴν, μετάδος πλουσίως τοῖς σοῖς δούλοις, οὓς προσελάβου Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, καθ' ὑπόστασιν τῇ ἐκ σοῦ, Πανάμωμε Κόρη, τὸν τὸν Ἅδην, θείᾳ δυνάμει καταργήσαντα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁστερεώσας Λόγε τοὺς Οὐρανοὺς τῷ λό-
„ γῳ, στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν
„ καρδίαν, εἰς τὸ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα
„ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τροπάριον.

Πᾶς μυσαρὰς θυσίας οἱ Ἀθληταὶ, στερρότατῃ γνώμῃ ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρωτάτη, Λόγῳ τῷ τυθέντι γεγόνασι.

Ἀναμεοῦντες λόγοις ἱερουργοῖς, τοὺς παλαιωθέντας παντοίοις παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος Κόσμον, θεῖοι Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

Ἡ τοῖς Προφήταις πρότερον προφανῶς, δεδομένη χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς Ἀσκητὰς ἐπ' ἐσχάτων θείων χαρισμάτων ἐνέπλησε.

Νεκρώσιμον.

Χοροῖς ἁγίοις συνταξον ὁ Θεὸς, τοὺς πιστῶς τοῦ βίου μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας ποίησον, δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὁ μηδαμοῦ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως τὴν σὴν κατῴκησεν, ἡγιασμένην Γαστέρα, Ἄχραντε Παρθένε, καὶ Κύριος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Καθαρθέντες τῆς πάλαι προγονικῆς πτώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ῥείθροις αἱμάτων τε, τοῖς ἑαυτῶν ῥαντισθέντες, τῷ Χριστῷ μακάριοι συμβασιλεύετε.

Ὁ νεκρὸς ἑκουσίως κατατεθεὶς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος, Σῶτερ, εὐδόκησον, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν Σκηναῖς δικαίων σου τούτους αὐλίζεσθαι.

Ὑπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς Θεϊκῆς Δέσποτα, καὶ τῆς συμφυῶς νουμένης σου ἀγαθότητος, παρακαλούμενος, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, παρασχὼν τοῖς δούλοις σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐκ Γαστρός σου, καὶ γεγονὼς Ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων μόνος Φιλάνθρωπος, σῴζει τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομῆτορ Ἄχραντε, μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
„ τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα
„ σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάριον.

Ὑπελθόντες τὸ στάδιον, τὸ τῆς μαρτυρίας, ζέοντι πνεύματι, Ἀθληταὶ θεο-

Digitized by Google

θεομακάριστοι, τὴν ὑλώδη πλάνην κατεφλέξατε.

Μοὺς Ὁσίους σου Κύριε, καὶ τοὺς Ἱεράρχας λαμπρῶς ἐδόξασας. τούτων θείαις παρακλήσεσι, κοινωνόν με δόξης τῆς σῆς ποίησον.

Ἡ τοῦ θείου ἐπίπνοια, Πνεύματος Προφήτας καταλαμπρύνασα, Γυναιξὶν ἰσχὺν δεδώρηται, τοῦ ἐχθροῦ ὀλέσαι τὰ φρυάγματα.

Νεκρώσιμον.

Συγχορεύειν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς Ἁγίοις οὓς περ μετέστησας, Ὑπεράγαθε, οἰκέτας σου, ἐν Σκηναῖς Ἁγίων δυσωπούμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου θεῖον τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων ἄνευθεν τέτοκας, ἀναπλάττοντα Παράμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν.

Ἄλλος. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ἵνα τὴν σὴν, Δέσποτα, δόξαν θεάσωνται, καὶ τῆς αἴγλης, σοῦ τῆς φωτοδότιδος, ἐν Οὐρανοῖς τύχωσι φαιδρῶς, ἅπασαν βασάνων, ἰδέαν φέρειν ὑπήνεγκαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, σοὶ Χριστὲ μελῳδοῦντες· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Πολλαὶ Μοναὶ, παρὰ σοὶ Σῶτερ πεφύκασι, κατ' ἀξίαν, πᾶσι μεριζόμεναι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς. ταύτας οὖν Οἰκτίρμον, πληρῶσαι τούτους ἀξίωσον, τοὺς πίστει μεταστάντας, εὐσεβῶς σοι βοῶντας· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἴσος ἡμῖν, ἄνθρωπος ὤφθης Ἀθάνατε, πᾶσιν ἴσον, θάνατον ὑπέμεινας, καὶ τῆς ζωῆς ἔδειξας ὁδούς· ἧς τοὺς μεταστάντας, ἀξίωσον ὡς φιλάνθρωπος, συγχώρησιν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης παρέχων, καὶ φωτὸς μετουσίαν δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Παράμωμε, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου „Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψη„λῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φι„λάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἔφερον πληγὰς, τῆς σαρκὸς οἱ θεῖοι Μάρτυρες. καὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν, ἀεὶ ἰῶνται, τραυματίζοντες τοὺς δαίμονας.

Ἅγιοι Θεοῦ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστὸν, ἁμαρτημάτων δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Σάρκα αἰκισμοῖς, καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, Γυναικῶν Ὅσιαι φιλάνθρωπε, τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Νεκρώσιμον.

Θάνατον ἑλὼν, τῷ Θανάτῳ σου Ἀθάνατε, τοὺς θανέντας ἐλπίδι ζωῆς, πιστούς σου δούλους, ὡς φιλάνθρωπος ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας Ἁγνὴ, Προπατόρων τὸ κατάκριμα, τὸν τοὺς πάντας δικαιώσαντα, σαρκὶ τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μῆς ἀφράστου σου δόξης, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον σου μακαριότητος, ἐν Σκηναῖς Ἁγίων, ἔνθα ἦχος τερπνὸς ἑορτάζοντος, τοὺς μεταθεμένους, πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν οἰκτείρας, καταξίωσον μόνε φιλάνθρωπε.

Ὅπου τάξεις Ἀγγέλων, ὅπου τῶν Δικαίων οἱ δῆμοι ἀγάλλονται, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, κατασκήνωσον Σῶτερ τοὺς δούλους σου. καὶ σὺν παῤῥησίᾳ, τῷ φοβερῷ καὶ θείῳ Θρόνῳ, παριστᾶναι εὐδόκησον εὔσπλαγχνε.

Ἱλασμὸς ἡμῖν ὤφθης, καὶ δικαιοσύνητε καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ τῷ μώλωπί σου τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἰάτρευσας. αὐτὸς οὖν Οἰκτίρμον, ὡς Ἀγαθὸς τοὺς μεταστάντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατάταξον.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς Ἐλεῆμον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου Μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ „ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, „ ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ „ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάριον.

Ἐχῶρσιν ὑμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας ἀεὶ, σωμάτων ἐξαίρετε, καταταυματίζοντες, πονηρῶν δαιμόνων, τὴν πληθὺν, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Ὁ τῶν Ὁσίων χορὸς, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν Ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, ϛερρῶς ἐναθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίοις, ἀπολαύσεις ἐκληρώσαντο.

Νεκρώσαντες Ἀσκηταὶ, τὴν σάρκα ζωῆς ἐτύχετε· ποιμάναντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὸ ποίμνιον, Ἱεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἠξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Ὧν ζώντων Λόγε ζωὴ, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων τοὺς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σου νεύματι, μεταστάντας δούλους σου, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, τοῦ θεράποντός σου σκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, Πατρὸς Ἁγνὴ τὸ Ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς αὐλοῖς αὐγαῖς, αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τὸ σκότος διέλυσε, τῆς πολυθείας, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισε.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Σωτὴρ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, τῷ πόθῳ σου τὰς ψυχὰς, τρωθέντες οἱ Ἅγιοι, τῆς σῆς ὀρεγόμενοι, ἀϊδίου δόξης, καὶ γλυκείας σου μεθέξεως.

Ἑαϛέρα τοῦ δυσμενοῦς, θανάτου Σῶτερ διέρρηξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ, δεσμώτας ἀνέϛησας, ζωὴν χαρισάμενος· ἧς τοὺς μεταϛάντας, Εὐεργέτα καταξίωσον.

Δακρύων καὶ ϛεναγμῶν, τῶν ἐν τῷ Ἅδῃ τοὺς δούλους σου, ἐλευθέρωσον Σωτήρ· ὡς μόνος γὰρ εὔσπλαγχνος, ἀφεῖλες πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου, τῶν πιϛῶς θεολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει Δημιουργὸς, δημιουργεῖται ἐν Μήτρᾳ σου· ὁ πλήρης καθὸ Θεὸς, κενοῦται Πανάμωμε· ὁ μόνος Ἀθάνατος, τὸν ὑπὲρ τῆς πάντων, σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰ„ κόνι χρυσῇ οὐ προσεκύνησαν· ἀλλ' „ ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς δροσιζόμενοι, τὴν „ ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· εὐλογητὸς „ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ἡμῶν Πανεύφημοι, τῶν ἐγκλημάτων φορτία σκορπίσατε, καὶ βοῶντας Μάρτυρες σώσατε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὄμβρῳ τῶν ἱερῶν ὑμῶν αἱμάτων, αἱρέσεων πῦρ ἐναπεσβέσατε, καὶ φλογὶ Ἱεράρχαι Σοφοὶ κατεφλέξατε, ἀσεβείας πλάνης ζιζάνια, καὶ τῶν πιϛῶν τὰς ψυχὰς κατεφωτίσατε.

Σάρκα οἱ Ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες, ζῶσι μετὰ θάνατον, Προφητῶν τε Δικαίων χορὸς, καὶ κατάλογος Γυναικῶν ἀθλήσας, δεδόξασται. αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριϛὲ ἀνάπαυσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὔσπλαγχνε μόνε Σωτὴρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὁλῶς καθαρὰ καθυπεδέξω, ἐν Μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμενον, αὐτὸν ἐκδυσώπει καθάραι πταισμάτων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρᾷ πίστει προστρέχοντα.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὅλος ὁ πόθος τῶν Μαρτύρων, ἀνατέτακται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, δι' ἀγάπης αὐτῷ ἑνούμενος καὶ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμοις τοῖς πίστει μεταστᾶσι, τὴν φαιδρότητα τῆς θείας Βασιλείας, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος βοῶσιν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλοῦσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, οὓς μετέστησας οἰκέτας σου Οἰκτίρμον, ἀξιώσας αὐτοὺς κραυγάζειν σοι καὶ μέλπειν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν Παναμώμων κατῴκησας Παρθένον, εὐλογίας πηγὴν βλυστάνων τοῖς βοῶσιν· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ Καρπὸς τῆς σῆς Κοιλίας.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ Θεόρρημονες Παῖδες ἐν τῇ Καμίνῳ, „σὺν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλόγα κατα„πατοῦντες ἐχόρευον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔρ„γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ναοὺς Εἰδώλων καθείλετε ἀθλοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς τῆς Τριάδος, θείους ναοὺς ἐδομήσασθε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Οἱ Ἱερεῖς σου Χριστὲ δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι ὁσίως, τοῖς ἀπ' αἰῶνος νῦν συναγάλλονται, σοῦ τὸ κάλλος ὁρῶντες, τὸ θεῖον τραπώτερον.

Ἱερωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν σου, καὶ Γυναικῶν ἀοιδίμων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Δικαίων τε, τὰ ἐλέη σου Λόγε, τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Δικαιοκρῖτα ἡνίκα μέλλεις κρῖναι, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἀκατακρίτους συντήρησον, παραβλέψας τὰ τούτων, ἐγκλήματα Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε τῆς ψυχῆς μου, τὰ σκοτεινότατα νέφη, τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἡ τῆς δικαιοσύνης, τεκοῦσα τὸν Ἥλιον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, „καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, „Εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ τρεῖς Παῖδες, ἀνε„βόων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ„ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἐπιγείους ἄθλους διελθόντες, οὐρανίους ἔλαβον στεφάνους, οἱ Μάρτυρες οἱ ἀληθεῖς, βοῶντές σοι ἀπαύστως· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβὰς ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, τοὺς ἐν τοῖς Μνημείοις κατοικοῦντας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ παλάμῃ, καὶ πανέσχες, τοῖς δούλοις σου τοῖς πίστει, προκεκοιμημένοις, ἀνάπαυσιν Οἰκτίρμον.

Ὡς πηγὴ ζωῆς τῆς αἰδίου, ὡς τρυφῆς ὑπάρχων Ἀχειμάρρους, τοὺς δούλους σου τοὺς εὐσεβῶς, πρὸς σὲ μετατεθέντας, ἀξίωσον ὑμνεῖν σε, καὶ δοξολογεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παρθένε Θεοτόκε, ἡ Θεὸν Σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις, γεννήσασα σωματικῶς, περίσῳζε τοὺς πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὸν τόκον, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα „καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν „κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, „τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνά„μεων, ἀσιγήτοις, δοξολογίαις μεγα„λύνομεν.

Τρο-

Digitized by Google

Τροπάριον.

Τεθνήκασιν οἱ Μάρτυρες, πρὸς τὴν ἀδίκων Κριτηρίων, πᾶσαν ἀδικίαν χάριτι, τοῦ Χριστοῦ καταισχύναντες, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῆς κεκρατημένους ἐλέγξαντες, καὶ σεφάμενοι, δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Ὠφθητε ὡς οἰακες, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁλκάδα, πᾶσαν εὐσεβῶς ἰθύναντες, εἰς λιμένα Θεοῦ Ἐμπλοῦν, πάντες Ἱεράρχαι καὶ Ποιμένες μακάριοι, διὰ τοῦτο, ὡς κυβερνήτας ὑμᾶς σέβομεν.

Στίφος ἱκετεύσατε, τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ὁσίων, σύλλογος Γυναίων Κύριε, ἀθλησάντων λαμπρότατα, καὶ διαπρεψάντων ἐν ἀσκήσει φιλάνθρωπε, δυσωπεῖσε, τὸν οἰκτιρμόν σου ἡμῖν δῶρήσαι.

Νεκρώσιμον.

Ἧς κατηξιώθησαν τιμῆς καὶ δόξης αἰωνίου, ἅπαντες Χριστοῦ οἱ Ἅγιοι, τὸν πρώην ἐκδημήσαντας τοῦ ματαίου βίου, μεταλάβωμεν καταξίωσον, Ἐλεήμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα, τοῦ ἀγαθοῦ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, πλήρωσον ἡμῶν Παναμωμε, τὰς αἰτήσεις τῷ δούλῳ σου, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεύθυνον, ἁγαρέτους ἐνδιαιτωμένους πολιτεύεσθαι.

Εἱρμός. Ἄλλος.

„ Ἀφέντες πάντα ἀκόσμητον, τὸν ἀπόρρητον
„ Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ἄναρ-
„ χος ἐκῶν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος.
„ παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς γενόμενος
„ Ἄνθρωπος. διὸ τὸν Ἄχραντον Θεο-
„ τόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἔχομεν Μάρτυρας Χριστοῦ, τὸν ἀγώνισμον ἰσχυρὸν καὶ ἀήττητον, ἐξεφαυλίσατε τὸ τοῦ Ταράγματος ἄθεον πρόσταγμα, καὶ βασιλέως Οὐρανῶν σαφῶς ἐπιγνόντες, καταλαμπόμενοι τῆς Τριάδος ταῖς ἀκτῖσι ἀξιάγαστοι.

Τέλυται Ἅδης ὁ πικρὸς, καταλύσαντος αὐτὸν σου φιλάνθρωπε, καὶ ἀναστήσαντος τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδοντας. ἀλλὰ καὶ μῶν ὁ Ἅδης, τοὺς μεταχωρήσαντας πρὸς σὲ τὸν εὐσπλαγχνον, ἀμεταστάτους φυλάττε καταξίωσον.

Ὅλος ἐσπάσθη γλυκασμὸς, ὅλος ἐπιθυμία καὶ ἔφεσις, ὅμνους ἀκόρεστος, ὅλος ὑπάρχεις κάλλος ἀμήχανον. τοὺς μεταστάντας σὺν πρὸς σὲ, τῆς σῆς ὁμοιότητος, τρυφᾶν ἀξίωσον, καὶ τῆς θείας καλλονῆς σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σῴζομαι Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν, ἀλλ' ἓν ὑπάρχοντα· Μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς ἐν σοὶ δὲ Πρωτότοκον πάσης τῆς Κτίσεως· ὃν ἐν φύσεσι δύο τοῖς μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Μαρτυρικά. Ἦχος Πλ. δ΄.

Μεγαλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τοὺς βασάνους τοῦ ἐνόμου ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογήσαντες ἀληθῆ Βασιλέα· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ παθῶν ἀντιβάλλοντες Ἅγιοι, πρεσβεύοντες τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ μηνύσαντες τὸν πλάνον τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὸν χαρὰν ἀφθάρτως τῆς ζωῆς. Τυράννων ἀπειλὰς μὴ ἀπειλήσητε, βασάνοις ἀνικήτως ἀνθρώπου ἐσθε. καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγραπται ἅματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μὴν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται ἀθλητικῶς ἀνεδείχθητε, τοῖς Τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὸν πλάνον καταδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῷ σεφάνῳ ἠξιώθητε, πρεσβεύοντες ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Μετέστητε ὑπάρχει, τοῖς ἀσώποις βυθοῖς κόλασις· βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυ-

Digitized by Google

κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γεέννα πυρὸς, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτὴς ἀσυμπάθητος. διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ τέλους βοήσωμεν λέγοντες· Δέσποτα Χριστὲ, οὓς ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγὼ Παρθένε Ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω. οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας. δύνασαι γὰρ Ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Εἰς τὸν ἀ. Αἴνων, ἀ. προσόμοια Νεκρώσιμα.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίον βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου, αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σῷ Αἵματι. διό σε πίστει καθικετεύομεν· τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας, πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ἱεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς ὡς ἀμνὸς, προσφορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος. τοὺς μεταστάντας οὖν ὡς φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατάταξον, ἔνθα οἱ χείμαρροι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαὶ, τῆς ἀϊδιότητος, ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τοὺς δούλους σου. οὓς προσελάβου, τοίνυν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων, τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τοῦ λαμπρότητι, τῶν Ἁγίων Κύριε, ἔνθα φωνὴ, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς εὐνέσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Λέγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυὴς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι σύμμορφος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ πεφανέρωσαι. ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλάνθρωπος. τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς ὡραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμπρυνον, ζωαρχικώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Μητρικῇ παρρησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἱκέτευε, κατατάξαι τοὺς δούλους σου, ἔνθα χορεία ἡ ἀκατάληκτος, εὐφραινομένων καὶ εὐφημούντων σε· ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἦχος ἑορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

Τῷ Σαββάτῳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ Ξύλου· καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πᾶσιν ἀλγεινοῖς, στερρῶς προσομιλοῦντες, τραύμασιν ὑμῶν, ἁγίοις Ἀθλοφόροι, ἐτραυματίσατε πάσας τὰς μυριάδας, τὰς τῶν δαιμόνων θείᾳ χάριτι.

Ὅσιοι Χριστοῦ, καὶ θεῖοι Ἱεράρχαι, στίφος Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῆς Οὐρανίου ἐπέτυχον κληρουχίας· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Πάντας τοὺς πιστῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, τάξον ὁ Θεὸς, ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων, καὶ Παραδείσου ἀνάδειξον κληρονόμους, θεοπρεπῶς ὑμνολογοῦντάς σε.

Δόξα.

Πάτερ, καὶ Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα ἡ μία φύσις, σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ κτίσας πάντα λόγῳ. σὲ προσκυνοῦσιν οἱ ἄνθρωποι σὺν Ἀγγέλοις, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων τῶν καλῶν, τὸ πλήρωμα τεκοῦσα, πλήρωσον ἡμῶν, Παρθένε τὰς ἐντεύξεις, ἁμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν αἰτουμένη, καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Πέρας τετάρτου ὧδε ἤχου πλαγίων.

ΑΡΧΗ
ΤΩΝ
ΤΡΙΑΔΙΚΩΝ ΥΜΝΩΝ,

Ψαλλομένων ἐν ταῖς Τιοσαρακοσταῖς

ὅταν ἔνι, Ἀλληλοῦϊα.

Ὕμνοι Τριαδικοί. Ἦχος α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ ἄυλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι τρισυποστάτου Θεότητος, δεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶρον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι Δυνατέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὕμνοι Τριαδικοί. Ἦχος β'.

Ἄκτιστε Φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργὸς, τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερόμεν σοι Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τὰς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξήγειράς με Κύριε· τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἁγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὕμνοι Τριαδικοί. Ἦχος γ'.

Τριὰς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν συναΐδιον, Πνεῦμα συναΐδιον, Θεότητα μίαν, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὕμνοι Τριαδικοί. Ἦχος δ'.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν, προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον, τολμῶντες λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὡς αἱ Τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν Οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερόμεν σοι ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τὸν Ἄναρχόν σου Πατέρα, καὶ σὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Παναγιόν σου Πνεῦμα, Χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὕμνοι

Digitized by Google

Ὕμνοι Τριαδικοί. Ἦχος Πλ. α'.

Ὑμνῳδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα, ἐκτενῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριὰς ἄναρχε, στόμασιν ἀναξίοις, βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν Μήτρᾳ Παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, βοῶντας· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὕμνοι Τριαδικοί. Ἦχος Πλ. β'.

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις τὰ Ἑξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι, τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χείλεσιν, αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφὶμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει, ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἑνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὕμνοι Τριαδικοί. Ἦχος βαρύς.

Οὐψίστῳ δυνάμει Χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ τῇ δόξῃ, Ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἐν καταγύξει βοῶντάς σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφὶμ τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχὴ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὕμνοι Τριαδικοί. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὁρᾷν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβὶμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰς Οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῶν πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Digitized by Google

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Καὶ τῶν Ἑωθινῶν Ἰδιομέλων, τῶν ΙΑ΄.

Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν Ἑωθινὰ, Λέοντος τοῦ Σοφωτάτου Βασιλέως. Τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κωνσταντίνου Βασιλέως.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α΄.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν Ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, Ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἑώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν Ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

Ἑωθινὸν Α΄. Ἦχος α΄.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν ἐπέστη ὁ Κύριος. καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς Οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β΄.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον. εἶδον γὰρ Νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· ἰδοὺ Χριστὸς ἐγήγερται, εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς, ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τὸ χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστὲ συλλήψεως· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ Τάφου· ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα· ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγὸν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν Ἀνάστασιν, Γυναιξὶ καὶ τοῖς Μύσταις.

Ἑωθινὸν Β΄. Ἦχος β΄.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ Γυναιξὶ, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος Νεανίας καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. ἠγέρθη γάρ φησιν Ἰησοῦς ὁ Κύριος. διὸ κηρύξατε τοῖς Κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτὸν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς Ζωοδότην καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ΄.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μήτις διαπιστείτω. ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γδ΄, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι. Μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἕνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς Οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ

τὰς

Digitized by Google

τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσαγμάτων σε, ἐν ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

Ἑωθινὸν Γ'. Ἦχος γ'.

Μὴς Μαγδαλιωνὴς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἀναγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἐν ἐμφάνειαν, διαπίστουντες οἱ Μαθηταὶ, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν. ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες ἐν θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. ἐν σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα. οἱ δὲ ἐκήρυττον παντα χοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Μαῖς ἀρεταῖς ἁρπάσαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλιμάσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ Οὐρανοῦ δεσποζόμενος, Ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μιμείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέπειν.

Θεοτοκίον.

Μὴ χαίρετε φθεγξάμενος, δι' ἐμέ φησι τῷ λύπῃ, τῷ Προπάτορι Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων, Ἐγέρσεώς σου ἐν Κόσμῳ· ταύτης δὴ Ζωοδότα, διὰ τῆς Κυήσασης σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σῶν δέξαι πόθεν τὴν βοὴν σοι· Φιλάνθρωπε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

Ἑωθινὸν Δ'. Ἦχος δ'.

Ὄρθρος λίαν βαθὺς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστέ. ἀλλὰ τὸ Σῶμα οὐχ ἁρέθη τὸ ποθούμενον αὐταῖς. διὸ ἀπορούμεναι, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες, τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε ἔλεγον; ἠγέρθη ὡς προεῖπε· τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; οἷς πειθθεῖσαι, τὸ ὁραθέντα ἐκήρυττον. ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ ἀναγγέλια· ὅτε ἴσαν ἔτι μωθῶς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, ἐν ἰδών, ἐδόξασέ σε πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'.

Ἡ ζωὴ ἐν ὁδὸς Χριστὸς, ἐκ νεκρῶν τῇ Κλεόπᾳ, ἐν τῷ Λουκᾷ σωώδυσεν, οἷς περ ἐν ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον. ὧν ψυχαὶ ἐν καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη. μεθ' ὧν ἠγέρθη κράξωμεν, ὤφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητά μου· ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, τὴν φορέσαι ἐν σῶσαι, φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν. ἐν Θεὸς ὢν ἠνέσχου, ἐκ τῆς Ἁγνῆς Θεοπαίδος, κατ' ἐμὲ τὴν γενέσθαι, ἐν κατελθεῖν, μέχρις Ἅδου θέλων με τοῦ σῶσαι, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Δέσποτα Παντοκτίρμον.

Ἑωθινὸν Ε'. Ἦχος Πλ. ά.

Ὦ τῆς σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ· πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθνείοις μόνοις, ἔδωκας ἐμφανῆσαί σε τῷ Ἀνάστασιν· Λουκᾷ δὲ καὶ Κλεόπᾳ, συμπορευόμενος ὡμίλεις, ἐν ὁμιλῶν, οὐκ ἀθέως ἑαυτὸν φανεροῖς. διὸ καὶ ὠνειδίζη, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς. ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τῆς πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, ἐν τὰς περὶ σὲ Προφητείας ἀνέπτυξας, ἐν ἐν τῷ ἀλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς. ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσίν σε ἀνεφλέγοντο· οἳ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συναθροισμένοις, ἤδη τραυῶς ἐκήρυττόν σε τῷ Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ϛ'.

Δακρύω ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἐν μέσῳ σὰς ἐδίδασκες, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, ἐν βρώσεως συμμετέσχες, βαπτισμα, μετανοίας. ἀλλὰ δὲ πρὸς οὐ-

Digitized by Google

ράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς τῆς Κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἁπάντων, σάρκα βροτείαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων, σοῦ Παναγία Παρθένε. καὶ γὰρ φθαρεῖσάν μου ὅλην, τὴν φύσιν ἐκαινούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου καταλιπὼν, μετὰ τόκον. ὅθεν πιστῶς σε πάντες, ἀνευφημοῦμεν, κράζοντες· χαῖρε Δέσποινα Κόσμου.

Ἑωθινὸν ϛ'. Ἦχος Πλ. β'.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστὲ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδοὺς, μετὰ τὴν Ἔγερσιν Μαθηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτοὺς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾷν· ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου, πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς. οἷς καὶ τὴν Πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, διέστης πρὸς Οὐρανόν. διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα. ἔτρεχον δὲ οἱ δύω, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ Σουδάριον χωρὶς τούτων. διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα, δι' ἐμὲ κατειργάσω, Χριστέ μου Πολυέλεε. ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἐτέχθης ἀνερμηνεύτως, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ Θάνατον ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ, καὶ τὴν ἡμῶν, φύσιν ἠλευθέρωσας τοῦ θανάτου. δόξα Χριστὲ τῇ δόξῃ σου, δόξα τῇ σῇ δυνάμει.

Ἑωθινὸν Ζ'. Ἦχος βαρύς.

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ Μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὗ πῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς; ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητὰς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ Σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ζωοδότην Χριστόν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'.

Λύω Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο. καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε πῦ τὸ Σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτὸν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε μή μου ἅπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἰπὲ τοῖς Ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Ῥιάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορρήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, καὶ ἕνα τῇ Ὑποστάσει. τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει, ἀεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε, προσκυνούντων ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

Ἑωθινὸν Η'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ῥὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς. ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ. ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής. διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ. ἀλλ' ὅμως Κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα· μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἔπλησας, Πνεύματος Παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφύ-

Digitized by Google

φυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευρὰν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας. μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας, ἀναστάντα ἐκ Τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἅπασαν θλίψιν ἀπέθου· ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, ὅτε κατεῖδες πάσχοντα· καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον ὕμνεις. διὸ τοὺς Θεοτόκον σε, νῦν κηρύττοντας σῷζε.

Ἑωθινὸν Θ'. Ἦχος Πλ. α'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστὲ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν· ἀλλ' ἔπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητὰς, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, Εὔσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν. οἳ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἷλκον ἰχθύων. ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο. οἷς τὸ τρίτον, φανεὶς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένε καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πόθῳ μακαριζόντων. σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσίτιν πρὸς τοῦτον. κλῆρος γὰρ σὸς, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν ἅπαντες ἀφορῶμεν.

Ἑωθινὸν Ι'. Ἦχος Πλ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς Ἅδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστὲ οἱ Μαθηταὶ, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν. καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεὶς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν. καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθὺς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἕτοιμον ἐν Γῇ· οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντρυφῆσαι φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

Μετὰ τὴν Θείαν Ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ φιλεῖς με, πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται Ποιμενάρχην. ὃς ἰδὼν ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἑπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· οὗτος δὲ τί; ἐὰν θέλω ἔφησε μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον.

Ὢ φοβερὸν Μυστήριον, ὦ παράδοξον θαῦμα· διὰ θανάτου θάνατος, παντελῶς ἠφανίσθη. τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου τὴν Ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἁγνῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; ἧς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι τῆς γεέννης.

Ἑωθινὸν ΙΑ'. Ἦχος Πλ. δ'.

Φανερῶν ἑαυτὸν, τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτὴρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αὐτῶν. διὸ καὶ ἔλεγες· εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου· ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

Digitized by Google

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μὲν τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, ἐν τῇ Τρισαγίῳ, λέγομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα· εἰς μὲν τὸν α'. ἦχον β'. γ'. καὶ δ'. τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν· ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ Θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ μῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν π. α'. ἦχον, καὶ π. β'. βαρύν. καὶ Πλ. δ'. λέγομεν τόδε. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ Θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῆς παγίδος τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἀπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὸ εἰρηνικὸν παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ΤΑ ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ
ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΚΑΤ' ΗΧΟΝ.

Ἦχος α'.

Ὅτε τὸ φῶς ἀπατέλλων Κύριε, τῷ ψυχῷ μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἀπόστειλον Χριστὲ ὁ Θεὸς, φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ'.

Ἀπόστειλον τὸ φῶς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ φώτισον τῷ καρδίᾳ μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ'.

Ὅτε τὸ φῶς ἀπατέλλων τῷ Κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχῷ μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Πλ. α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἀπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τῷ καρδίᾳ μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Πλ. β'.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος βαρύς.

Διεγειρόν με Κύριε, πρὸς τῷ σῷ ὑμνῳδίαν, καὶ δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου Ἅγιε, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Πλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστὲ, φώτισόν με ἐν σοὶ, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Β'. Γυναῖκες ἀκτίσθητε.

Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις, καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι πολυόμματοι, τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, μυῶν καὶ τὰ Ἑξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὺ μοι προστάτις Ἀχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ Κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· τῷ ὀδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἁρπασον, τοῦ αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Τῇ Γ'. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, αὐθημερὸν σωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ἐν μεσίτειαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν μὴ μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐμώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Digitized by Google

Τῇ Δ'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μὸ ὅπλον τὸ ἀήττητον, τὸν στήριγμα τῆς Πίστεως, Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, τὸ μέγα καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὀρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως σὲ εὐφημοῦμεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα ἄπνουν ὁρῶσα, καὶ μητρικῶς ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα· τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, Σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

Τῇ Ε'. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ δωδεκὰς ἡ Ἁγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάῳ, καὶ Ἱεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, Πανύμνητε Θεοτόκε, μετὰ δακρύων βοῶ σοι, ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας· ἐξάρπασόν με Παρθένε, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου κευθμώνων.

Τῇ Παρασκευῇ.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης. Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας. Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα. Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἢ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα· οἴμοι γλυκύτατον τέκνον, πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῷ Σαββάτῳ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν Γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῷζε.

Νεκρώσιμον. Ὅμοιον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν. εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ Προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ Ἐνιαυτῷ, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Β'.
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος α'.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται. αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος α'.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν Οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Γ'.
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσῳζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Μὸν ἀμήτορα ἐν Οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Δ'.
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος α'.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σὲ πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος α΄.

Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ ἐν Οὐρανοῖς ὑμνημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας, ζ΄ τῇ Ε΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος α΄.

Ρυπαθοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐ τεκοῦσα ἀπορῶς πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, πεῖσφυξε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος α΄.

Μὴν ἀμήτορα ἐν Οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκόλως ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Ε΄. Ἑσπέρας, ζ΄ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος α΄.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, ἐ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δαιμόνων ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, χῦ χρέος σὲ πάντες αὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος α΄.

Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ ἐν Οὐρανοῖς ὑμνημένη, ἐ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ζ΄ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος α΄.

Μοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ Ἁγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ. εὐρύχωρος πλατυτέρα, τῷ Οὐρανῷ βασάσασα τὸν Κτίσαντα σε· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ Τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος α΄.

Μὴν ἀμήτορα ἐν Οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκόλως ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, ζ΄ τῇ Β΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος β΄.

Ρυσλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἐπὶ τῷ δωρεᾷ σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος β΄.

Μήτηρ Ἁγία, ἡ τῷ ἀφράστῳ φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, αὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας, ζ΄ τῇ Γ΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, αὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς Νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας, ζ΄ τῇ Δ΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος β΄.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις Θεοτόκε, ὑμνοῦμέν σε. διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἅδης, ἐ ὁ θάνατος τέθνηκε· μακρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· χαῖρε ἡ Ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀμάραντον ἐν Ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας, ζ΄ τῇ Ε΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. Θεὸν γὰρ

ἡμῖν

ἡμῖν σεσαρκωμένος τέτοκας. διὸ κατὰ χρέος σὲ πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς Νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριον. Ἦχος β'.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις Θεοτόκε, ὑμνοῦμέν σε. διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ Ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν Ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος β'.

Μήτηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰ δὲ τύχῃ, Ἀλληλούϊα, ἐν οἱῳδήποτε ἤχῳ, λέγονται ταῦτα. Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν ψυχῶν τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Μήτηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Β'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος γ'.

Ἕκαστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Γ'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος γ'.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος γ'.

Ἕκαστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Δ'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος γ'.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος γ'.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μόνη εὐλογημένη.

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Ε΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος γ΄.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστώσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν. διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν Τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος γ΄.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Ε΄. Ἑσπέρας, ᾠδὴ Παρασκευῆ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος γ΄.

Ἐξ ἄβδην δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τοὺς ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μόνη ὑπερυμνημένη.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος γ΄.

Ἐκ τῶν μεσιτευσάσης τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ὑμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος γ΄.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστώσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν. διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν Τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Β΄.

Εἰς, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος δ΄.

Μὴ ἀπαρεφείσῃ ἐν τῷ Ναῷ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιζεβλημένῃ τὸν πίστιν καὶ τὸν σοφίαν, καὶ τὸν ἄμεμπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν Οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν, καὶ τὸ Χαῖρε. Χαῖρε ἀνυμνημένη, Χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος δ΄.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνοῦμέν σε ἀξίως μὴ δυνάμενοι Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτούμεθά σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Γ΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος δ΄.

Μὴ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς μὴν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν ὠλαγχριωθεῖσα· σῶσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ μόνῳ ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· σὺ εἶ ἡ Βάτος, ἣν ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Δ΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος δ΄.

Παρθένε παναμωμε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἰδοῦσα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὃν περ ἀνυμνοῦσα δυσωποῦσα μὴ παῦσαι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου. Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· σὺ εἶ τὸ Ὄρος, ὃ ἐξ οὗ ἀῤῥήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψε.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Ε΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος δ΄.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη Ἁγνὴ, μόνη ὑπερυμνημένη, διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αὐτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος δ'.

Παρθένε Παναμώμε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· σὺ εἶ τὸ Ὄρος, ἐξ οὗ ἀῤῥήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψε.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· σὺ εἶ ἡ Βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Β'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ Οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη τῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα· Χαῖρε τῶν γηγενῶν σωτηρία· Χαῖρε σεμνὴ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος Πλ. α'.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Γ'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. α'.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τῆς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος Πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Δ'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. α'.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται. διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντές σε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος Πλ. α'.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Ε'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. α'.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης ἄνευ σπορᾶς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρὰ, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Ἦχος Πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. α'.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργη-

Digitized by Google

γηται, καὶ τῷ δαιμόνῳ ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται. διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν ἐ ἀλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντές σε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. ά.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας. Ὡς ἄνω.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ἐ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. ά.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε ταῖχος ἐ σκέπη τῷ προσερχόμενον εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σου ἐ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. ά.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς, υἱὸς φωτὸς δι' ἀυτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, ἐ τῇ Β'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. β'.

Ἀρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν. ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, ἐ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν. οὐκ ἐδίσασεν ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκιᾷ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. β'.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σε βάσασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας, ἐ τῇ Γ'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. β'.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνῳ κραταιᾷ προσασίᾳ αἰτοῦμεν. ἀπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαὸν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπωλείας, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. β'.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατηχούμενος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αὐτεται τὴν χάριν, ἐ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας, ἐ τῇ Δ'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσαγαγόντα ἐν Σταυρῷ, ἐ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. β'.

Μόνον πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν ἐ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησας σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας, ἐ τῇ Ε'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. β'.

Πανύμνητε Δέσποινα Ἁγνὴ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τῶν ἁπάντων Ποιητὴν ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις Ἱεροῖς, ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ· παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ἐ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἁγνὴ Παρθένε, Θεομῆτορ σὺ ἠξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἅγιον τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας, ἐ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσαγαγόντα ἐν Σταυρῷ, ἐ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. β'.

Μόνον πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησας σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου,

Θεο-

Digitized by Google

Θεοκυῆτορ αμὰ αὐδρός· ὃν ἀ̓ξίωσαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ᾠδὴ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. β΄.

Προῐσχοῦσα ὁ Γεδεὼν τῷ σύλλήψιμ, ᾠ ἐμιμήσατο ὁ Δαβὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε. κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου· ᾧ ἐβλάστησας ἀμὰ ἀστορεῖς γῆ Ἁγία, τοῦ Κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἃ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τῆ Ὀρθρυ. Ἦχος Πλ. β΄.

Μόνῃ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀμὰ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν ᾠ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησας σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἀμὰ αὐδρός· ὃν αἰτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, ᾠδὴ β΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος βαρύς.

Θεοτόκε Παρθένε ἁγίαυτε, τὸν Υἱόν σε δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοὺς πίστως σε δοξάζοντας.

Εἰς τὸ τέλος τῆ Ὀρθρυ. Ἦχος βαρύς.

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, ὅτι Ναὸς ἐδείχθης Θεῖος, ὑλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας, ᾠδὴ γ΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος βαρύς.

Μὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἁγνοτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τῆ Ὀρθρυ. Ἦχος βαρύς.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι· ἐλέησον Κύριε, δέξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας, ᾠδὴ δ΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος βαρύς.

Μὸν Σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆ Ὀρθρυ. Ἦχος βαρύς.

Πύργωσαι Θεοτόκε, τῶν σωεχομένων ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, ᾠ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας, ᾠδὴ ε΄.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος βαρύς.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῷ Προφήτῃ ὑπάρχει, καὶ τῷ Νόμῳ τὸ πλήρωμα. διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, ἀσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆ Ὀρθρυ. Ἦχος βαρύς.

Ὁ καρπὸς τῆς γαστρός σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος. διό σε Θεοτόκον, γνώμῃ καὶ γλώσσῃ δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Ε΄. Ἑσπέρας, ᾠδὴ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος βαρύς.

Μὸν Σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ᾠ καθελόντα τῷ θανάτῳ τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆ Ὀρθρυ. Ἦχος βαρύς.

Πύργωσαι Θεοτόκε, τῶν σωεχομένων ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, ᾠ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ᾠδὴ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος βαρύς.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως ἐνσαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Παμύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τοὺς ὑπὸ θύμους τῆ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τῷ σωτηρίᾳ, ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένεις Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τῆ Ὀρθρυ. Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν Οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου. Χαῖρε Παρθένε

θέμε τῷ Προφήτῃ τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Β'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τῷ χαρᾷ τοῦ Κόσμου δεξαμένη. Χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητήν σου ὡς Κύριον. Χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ πύλη τῆς Βασιλείας τῆς δόξης, ᾧ ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνῳ ἐσφραγισμένῳ ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Γ'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. δ'.

Μυστήριον ἀσάλευτον κήρυγμα τῆς Πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῷ ψυχῶν ἡμῶν, τῷ Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί· Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν Γαστρί σου χωρήσασα. Χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κηρύσσα ἀπολύτρωσιν μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Δ'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. δ'.

Μόνην Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωρήσασα ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύσασα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῷ Προφήτῃ ὑπάρχει καὶ τοῦ Νόμου τὸ πλήρωμα. διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, ἀσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Ε'.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. δ'.

Πρωινὴ πύλη τῆς ζωῆς ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προσερχομένους σοι πίστει ὡς λύτρωσαι τῶν κινδύνων· ἵνα δοξάζωμεν τὸν παράγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κηρύσσα ἀπολύτρωσιν μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Ε. Ἑσπέρας, ᾠδὴ Παρασκευῆς.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. δ'.

Μόνην Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωρήσασα ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύσασα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῷ Προφήτῃ ὑπάρχει καὶ τοῦ Νόμου τὸ πλήρωμα. διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, ἀσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ᾠδὴ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὃν δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς ὃς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεήμων· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὀρθρου. Ἦχος Πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κηρύσσα ἀπολύτρωσιν μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Digitized by Google

ΚΑΝΩΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου Πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνωσε σῳζόμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, τὸν ἱκέτην σου δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, τὰ τῆς ψυχῆς μου συγχώρησον πταίσματα, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, τὴν καρδίαν μου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Πνεύματος, καὶ σαυτοῦ δοχεῖον, ἵνα σε δοξάζω ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεὸν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων οἰκετῶν Παναχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν Ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν πέτρᾳ με, τῆς Πίστεως στερεώσας, „ἐπλάτυνας, τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου „ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς „ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν „σου Κύριε.

Τροπάριον.

Εἰσάκουσον, φιλάνθρωπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου, βοῶντος ἐν κατανύξει, καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης, καὶ τῆς κολάσεως, μόνε Μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε Πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα, σὺν δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, καὶ τῆς γεέννης με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε Πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἐδαπάνησα Ἰησοῦ μου, διόμε Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψῃς, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε καὶ διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἱκέτευε, ῥυσθῆναί με τῆς γεέννης, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωσον, τῆς ζωῆς Παναμώμε τῆς ἀγήρω με.

Κάθισμα. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξάμενος Πόρνην· κἀμὲ νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ Πολυέλεε. σῶσον οἴκτειρον, ὦ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ εὔσπλαγχνε, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὔσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἡμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὔσπλαγχνε. Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἥμαρτεν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἥμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος. ἀλλὰ προσπίπτω δεόμενος, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι

Digitized by Google

θῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ τῇ ψυχῇ μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ. σὺ Ἰησοῦ μου τῆς κολάσεως ῥῦσαι, καὶ γεέννης ἐμὲ κραυγάζοντα· σῶσον Ἰησοῦ μου Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ὁλοχερῶς, Ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος ἤδη κραυγάζω· σὺ Ἰησοῦ μου βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκστασον κράζοντα· σῶσόν Ἰησοῦ μου Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ἔβηλον μὴν, Ἰησοῦ περιφέρων, ἁμαβοῶσοι· κάθαρον τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βάθη κακίας, καὶ ἀγνωσίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Μὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεοκυήτορ· τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας, τοὺς ὀρθοδόξους μοναστὰς καὶ μιγάδας, καὶ γεέννης ῥυσθῆναι κράζοντας· πλὴν σου προστασίαν βεβαίαν οὐκ ἐγνωμεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰησοῦ μου Χριστὲ Πολυέλεε, ὁμολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὦ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με ἁρπασον. Ἰησοῦ μου ὁ γέγονα ἕτερος, ἄσωτος οὐδεὶς ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὦ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον. Ἰησοῦ μου Πόρνην καὶ Ἄσωτον, καὶ τὸν Μαγδαληνὴν καὶ Τελώνην μνήσθητι, ὦ Ἰησοῦ μου πάθεσι, καὶ Λῃστὴν Ἰησοῦ Νινευΐτας τε.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Χριστόν μου κυήσασα, Ἄχραντε Παρθένε, ἡ μόνη Ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβεύων σου ἱλασμῷ μὴν κάθαρον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Κίονος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεντρᾷ λα-
„ τρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κα-
„ τεπάτησαν, ἀθεωτάτης προστάγματος·
„ μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσίζο-
„ μενοι ἔψαλλον· ὁ λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
„ ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Χριστὲ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἥμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ σώσαι, ὦ Ἰησοῦ μου ὥσπερ ἥμαρτον, ἐγὼ ὁ τάλας καὶ ἄσωτος. ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶσοι, μελῳδοῦντά με οἰκτειρον· ὁ λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστὲ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ κατηλωσόν με, ὦ Ἰησοῦ μου ζωοποίησον, μὴν πρὸς λιμένα τὸν εὔδιον, ὅπως Ἰησοῦ μου οἰκτίρμον, μελῳδῶ σοι σωζόμενος· ὁ λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστὲ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπερχέσθω δοὶ ὁ τάλας, ὦ Ἰησοῦ μου τῶν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐφύσαμεν ὁ ἄθλιος. ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶσοι· τὴν ἀμαύρωτον μένουσαν, ψυχήν μου φώτισον Χριστὲ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φεικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν, αὐτὸν δυσώπει Παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα, συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὸν ἐν Καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑ-
„ βραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα,
„ καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα
„ Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ
„ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Καὶ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ, ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυτρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· οὕτω κἀμὲ Ἰησοῦ Χριστέ μου, λύτρωσαι καὶ κάθαρον, τὴν ῥερυπωμένην ψυχήν μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἄλογος ὤφθην, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὅμοιος, ὦ Ἰησοῦ μου οἰκτρῶς, ὁ τάλας Σῶτερ ἀφωμοίωμαι. ὅθεν Ἰησοῦ με, τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσὼν ὦ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λῃσταῖς ἀπεγυμνώθην, τὴν στολὴν

Ἰη-

Digitized by Google

Ἰησοῦ μου, τὴν θεούφαντον νῦν, καὶ κεῖμαι μώλοψι κατάστικτος. ἔλαιον Χριστέ μου, ἐπίχεε καὶ οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεὸν, ἡ βαστάσασα Χριστὸς ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει ἀεὶ, κινδύνων σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνητάς σου, Ἀπείρανδρε Παρθένε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ „ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν „ Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾶς πεπτωκότα δει„ νῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως „ σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρό„ νως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Τὸν Μαναστὴν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην τὴν Πόρνην, τὸν Ἄσωτον Οἰκτίρμον Ἰησοῦ, καὶ τὸν Λῃστὴν ὑπερβέβηκα, Ἰησοῦ μου, ἐν ἔργοις αἰσχίστοις, καὶ ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδὰμ Ἰησοῦ μου, ἁμαρτήσαντας πάντας, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ Νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ Χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ ἀλλὰ σύμε, τοῖς δεξιοῖς προβάτοις σου Χριστὲ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη, Ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριὰμ, τοῦτον Ἁγνὴ ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρὰ προσόμοια Κατανυκτικὰ, εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ κάθαρσις, τοῦ νοός μου Δέσποτα πολυέλεε. Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπῃς με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ καὶ ἀξίωσον, τῆς τῶν σῳζομένων μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου μὲ σύνταξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακρόθυμε, Ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου πολυέλεε, χειρὸς ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ μου τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου τῶν παγίδων με, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγὼν, καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοις με.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὡραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἁγίων σου, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξίωσον, Ἰησοῦ παράγαθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα. ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου. θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα. σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

ΚΑΝΩΝ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλόμενος ἐν πάσῃ θλίψει, καὶ ψυχῆς περιστάσει.

Ποίημα Θεοφάνους Μοναχοῦ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Χεῖρας διοδεύσας ὡσεὶ ξηράς, καὶ τῷ
„ Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν,
„ ὁ Ἰσραηλίτης ἀφεθέα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ
„ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Τροπάριον.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπεπλῶσαί μου τῷ ψυχῷ. εἰρωδίασον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Μαρίαμμε. Δόξα.

Σωτῆρα τεκοῦσαν σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ μόνῃ προσφεύγων αἰτοῦμαι, καὶ τῷ ψυχῷ καὶ τῷ διανοίᾳ.

Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπίσκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοὺς τοκεύτρια.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐρανίας ἀφίδος, ὁροφοῦργε Κύριε, καὶ
„ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορ, σύ με στε-
„ ρέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν
„ ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ κήρυγμα, μό-
„ νε φιλανθρωπε.

Τροπάριον.

Προσασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ κήρυγμα, μόνη Παναμώμητε.

Κεκτημένη Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὸν ζάλον διασκέδασαι μου. σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, Θεομακάριστε. Δόξα.

Ἐυεργέτιν τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς ἀεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀφάβλυσον· πάντα γὰρ δυνάσαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, μόνη Παμάκαρστε.

Καὶ νῦν.

Καλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ μοχθηροῖς πάθεσιν, ἀζεταζομένῳ Παρθένε, σύμοι βοήθησον. τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀπελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Παμάμωμε, τὸν ἀδαπανήτον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἠσακήκοα Κύριε, τῆς Οἰκονομίας σου
„ τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα
„ σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάριον.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, καὶ τὸν Κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐωλαγχίας τὸν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, καὶ τὸν εὐωλαγχνον κυήσασα, καὶ Σώτειραν πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα.

Πολαύοντες Παναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν.

Ἐλπίδα καὶ κήρυγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Παναμώμητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Φώτισον ἡμᾶς, τοὺς προσάγμασί σε
„ Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψη-
„ λῷ,

Digitized by Google

„ λῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν
„ φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἔμπλησον Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προσαιώνιον.

Καὶ νῦν.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
„ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις,
„ ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ
„ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι
„ ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνά-
„ γαγε.

Τροπάριον.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσαν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέομαι διαπαντὸς, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Δόξα.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου εἰεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Καὶ νῦν.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες
„ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ Πί-
„ στει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς κα-
„ μίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν
„ Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Μὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν Μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Καὶ νῦν.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ Κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὡς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεόμενος, μὴ παύσῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρην εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ ταμεῖον ἐπιχεῖται, τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Τὰς ἀθυμίας μου τῆς ψυχῆς ἀπάλλαξον, καὶ σαρκὸς τὰς ἀδυναμίας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδίωκε, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε. θέλουσα δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ἀναλογούμενοι, οἱ διὰ σὲ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνὴ, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Τοῦ μὴ τῷ δακρύῳ, μὴ ἀποπνίγῃς ἡ τοῦ παντὸς ἐκ προσώπου παῦ δάκρυον, ἀφθορωτάτη Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Τιμῶ σε προφάσει, τῷ σοὶ προσφεύγοντι, γαμῆ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀχειραδαμτον, καταφυγὴ τε ἐσκέπη τε ἀγαλλίαμα.

Δόξα.

Φωτὸς σὺ ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς ἀσεβοῦς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Καὶ νῦν.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀθυμίας, ταπεινωθέντα Παρθένε ἀναπάυσον, τῇ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ποίημα τοῦ Βασιλέως Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥαμπλατῶν Φαραὼ τὸν στρατὸν, τερατουργήσας ποτὲ Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διέκλασε θάλασσαν. Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ἐδίδαξε διελθεῖν, ἄσπιλον τῷ Θεῷ αἷμα μελέτωσα.

Τροπάριον.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσί μου τὴν ταπεινὴν ψυχὴν, καὶ συμφορῶν ῥεῦμα, τὰν ἐμὲ καλύπτουσι, καρδίαν θεομυήτορ· ἀλλ' ὡς φῶς τέτοκας, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεῖς παράσχου με, τῇ κραταιᾷ σου δυνάμει σὺ, ἀϋμνῶ μεγαλύνοντα, τῶν ἀμέτρων σου συμπαθειῶν, καὶ τῶν εἰς ἐμὲ σου παρακλήσεων.

Ὑμῖν πεποιθὼς, ἐπὶ τὸν σὸν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιὰν, καὶ πρὸς τὸν σὸν σκέπην, ὁλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ κράζω, μή με παίδευε τὸν ἀθλιον, ὦ Χριστιανῶν καταφύγιον.

Ὑπωπιάσω, τὸ βυθὸν τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ μεγάλεια τὰ σά. ἀ μὴ γὰρ σὺ Κόρη, παρτοτε προίσασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτων με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κυδοιμῶν ἐρύσατο;

Διασῴσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐπὶ ἀθυμίαν.

Ὠδὴ

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
„ τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σύ με στε-
„ ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν
„ ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μό-
„ νε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κρά-
ζω σοι· πρόφθασον θερμὴ προστα-
σία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δήλῳ σου,
τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντί-
ληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ
Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ
τὰ ἐλέη σου. ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ
καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδε-
μονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν
Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυ-
μίαι καταποντίζουσιν. ἀλλὰ προφθάσα-
σα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντί-
ληψις καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποι-
να, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐ-
ξαφανίσασαν, ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δε-
σμῶν τῶν τοῦ Ἅδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες
εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Σύ μου Χριστὲ Κύριος, σύ μου καὶ δύνα-
„ μις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλία-
„ μα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ
„ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμε-
„ νος. διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ
„ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φι-
„ λάνθρωπε.

Τροπάριον.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὑρήσω ἀντίλη-
ψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθή-
σομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθὸν, θλί-
ψεσι τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἵ μοι κλονούμε-
νος; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαῤῥῶ καὶ
καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου
σῷσόν με.

Μὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους
σου, τὸν πλουσίαις, δωρεαῖς δροσίσαν-
τα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάνα-
γνε ψυχήν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλί-
ψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύ-
νω κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου
σῷσόν με.

Σὲ τὴν Ἁγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ
Ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀ-
προσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κρα-
ταιὰν, ὅπλον σωτηρίας, μή με παρίδῃς
τὸν ἄσωτον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀ-
σθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ
ἀντίληψις.

Πῶς ὀξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσο-
μαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρμοὺς ὦ
Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυ-
χὴν, δεινῶς θλιβομένην, ὡς ὕδωρ περι-
κυκλώσαντας; ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας,
καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφρόνως ὁ τάλας
ἀπώλεσα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τίνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου
„ σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ
„ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον;
„ ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν
„ ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον
„ δέομαι.

Τροπάριον.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· χαῖρε Μητροπάρ-
θενε, χαῖρε Θεόνυμφε. χαῖρε θεία
σκέπη. χαῖρε ὅπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθη-
τον. χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτη-
ρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξί-
φη, καὶ λάκκον ηὐτρέπισαν, καὶ ἐπι-
ζητοῦσι, τὸ παράθλιον σῶμα σπαράξαι μου,
καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἁγνὴ ἐπιζη-
τοῦσιν. ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῷ-
σόν με.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόν-
τες σε πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ
σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κη-

Digitized by Google

ρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Μίσοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῷ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρός με συμπάθειαν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ „αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, „ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ „ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς „Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Μὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσί μοι Κόρη. ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ, συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀέννασον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα. ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, καταχοῦσαι καρδίαν, κατατιτράσκουσι βέλει τῶν θλίψεων. ἀλλ' εὕροιμί σε βοηθὸν, καὶ διώκτιν καὶ ῥύστιν Πανάχραντε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Παῖδες Ἑβραίων ἐν Καμίνῳ, κατε„πάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, „καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶν„τες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς „αἰῶνας.

Τροπάριον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Ἐκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν ἁπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ὅλῃ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν μεγάλων χαρισμάτων. ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων.

Βλέψον ἱλέῳ ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὸν ἐν Ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν „Βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθέ„νου, τῷ Μωϋσῇ Μυστήριον γνωρίσαν„τα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, „εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς Σεμνὴ, πορτούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ, κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὕροσάν με Ἁγνὴ, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοί με πάντοθεν ἐκύκλωσαν. ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεύρω σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστιν καὶ προστάτιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖ-

Digitized by Google

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε Κυρίου. χαῖρε θεία καὶ μαγναδόχε στάμνε. χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστε. χαῖρε τῶν Παρθένων, δόξα καὶ μητέρων, ὡραΐσμα καὶ κλέος.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς „Γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι „Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι„κῶς, καὶ ἡ Γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχω„ροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, „Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι „μεγαλύνουσιν.

Τροπάριον.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἁγνή; πῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; πῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθὸν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμὲ, κηρύττω μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ, καὶ γλώσσῃ πάντοτε.

Μὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχρὰν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον. δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

ΚΑΝΩΝ
ΤΗΣ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσε„ται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξο„λαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσο„μαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω „γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάριον.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος Ἁγνὴ θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἅδου ἡ νέκρωσις, χαῖρε παράμωμε, τὸ Παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, Κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὔοσμον, μῦρον πολύτιμον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα „καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκρο„τήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ „ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀ„ξίωσον.

Τροπάριον.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς· χαῖρε ἔμψυ-

χε

χε τράπεζα, Ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκενώτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε Ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ Ἀμνὸν τὸν αἴροντα, Κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὄρθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν· φωτὸς κατοικητήριον, χαῖρε τὸ σκότος λύσασα· καὶ τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας, ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε Πύλη μόνη ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοὺς, καὶ πύλας Ἅδου Δέσποινα, τῷ Τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σῳζομένων πανύμνητε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
„ τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν
„ Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλά-
„ μῃ, καὶ διέσῳσε, τοὺς κραυγάζοντας·
„ δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάριον.

Ἐν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν πανύμνητε· χαῖρε πίον ὄρος καὶ τετυρωμένον ἐν πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἱλαστήριον τοῦ Κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκαταμόητον βάθος, ὕψος ἄῤῥητον, Ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ Κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δό-
„ ξῃ σου. σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθέ-
„ νε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων
„ Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι
„ τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Τροπάριον.

Ὁδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε παράμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σῴσασα Κόσμον, χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτὸν, χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς Κτίσεως.

Ἰσχὺς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης, νέκρωσις Ἅδου, νυμφὼν ὁλόφωτε. χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονὴ, χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ἐωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· χαῖρε Πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκηνώμα, τοῦ Λόγου χαῖρε ἄχραντε· κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἑκάστοτε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-
„ τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεο-
„ μήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
„ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάσωμεν.

Τροπάριον.

Πάστας τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων Θεώσεως, χαῖρε πα-

νά-

Digitized by Google

ραλάμπετε τῷ Προφητῶν περιλήμματι.
Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.
Χαῖρε ὁ σὸν ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι·
Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔμβροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προεθεάσατο.
Ἰδοὺ σοὶ χαῖρε κραυγάζομεν· λιμὼν ἡμῖν γεγονᾶ θαλαττεύουσι, καὶ ὁρμητήριον· ἐν τῷ πελάγει τῆς θλίψεως, ὡς τῷ σκαμβάλῳ ἤρτων τὸ πολεμήτορος.
Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμόν· τὸ κραυγάζειν σοι· χαῖρε ἡ ἄφλεκτος, βάτος μέφθη ὁλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀτρύτους ἐπιστικίζουσα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ „πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες, „ἔχαιρον ᾄλλοντες· ὑπερύμνητε, ὁ „τῶν Πατέρων Κύριε, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ἀγνυμνῶμέν σε βοῶντες, χαῖρε ὄχημα Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον γάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῷ πίστει σε δοξαζόντων.
Ἀστὴρ τὸν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρώμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.
Ἐκτραύσασα ἀστέρι γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφὶμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, πάσης μὲν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.
Ὑφηγοῦ σε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀμακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος Ἀγνή· ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τὰς δύλας σου, καταγράψαι Θεοτόκε.
Ἱκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου, καὶ κλίνομεν γόνυ καρδίας ἡμῶν, κλῖνον τὸ ὄς σου Ἀγνή· καὶ σῶσον τοὺς θλίβοντας, βυθιζομένους ἡμᾶς· καὶ σῶσον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Παῖδας ἀναγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο τό„τε μὲν τυπούμενος, μὴν δὲ ἐμεργούμενος, „τὸν Οἰκουμένῳ ἅπασαν, ἐγείρει ᾄλ„λαν σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, „καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἡδὺν τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, μάμματι τὸν τρέφοντα, τὴν Οἰκουμένῳ ἅπασαν, Ἀγνὴ ᾧ ᾄλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ἠωθεῖς κατεφώνησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τῆς Τόκου σου· Παῖδες προεκόμισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε Ἁγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Οἱ πρωΐ ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεως, φωτὸς κατοικητηρίου Κόρη. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὸν ἀμύητον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρωΐ χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὸ πλῆθος, ἠττᾶται Παρθένε, βροτῷ ἡ σωτηρία.
Κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν. χαίροις παντολόγητε, σκέπη καὶ καταφύγιον, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελῳδούντων Ἀγνή· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τὰς γηγενεῖς, σκιρτήσασα τῷ πνεύ„ματι, λαμπαδοχοῦσα παν„ευφημείτω δὲ, αὐλὼν Νόου φύσις γε„γανῖα, τὸν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς

„Θεο-

Digitized by Google

„ Θεομήτορος· καὶ βοάτω, χαίροις παμ-
„ μακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Τροπάριον.

Ἵμα σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν,
οἱ διὰ σῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γεγόμε-
μοι, τῆς ἀϊδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῦ,
βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης
πληγῆς, διὰ πλῆθος Κόρη παραπτώ-
σεων, ἐπιύσης βροτοῖς ἁμαρτάμυσιν.

Ὤφθης φωτισμὸς, ἡμῶν ἐ βεβαίω-
σις, ὅθεν βοῶμεν σοι· χαῖρε Ἄφρον
ἄδυτον, εἰσάγον Κόσμφτὸν μέγαν Ἥλιον.
Χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὸ κεκλεισμένον
Ἁγνή· χαῖρε Στύλε πύριμε εἰσάγουσα,
εἰς τὸν ἄνω ζωὸν τὸ ἀνθρώπινον.

Γνῶμεν ἀλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεῦ ἡμῶν
ἐ ἐκβοήσωμεν· χαῖρε Κόσμυ Δέσποι-
να· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν·
χαῖρε ἡ μόνη Ἄμωμος ἐν γυναιξὶ ἐ κα-
λή· χαῖρε Σκεῦος, μῦρον τὸ ἀκένωτον,
ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἧς περιστερὰ, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυή-
σασα, χαῖρε Ἀειπάρθενε, Ὅσιων
πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, ᾧ Ἀθλη-
τῶ στεφάνωμα· χαῖρε ἁπάντων τε, ᾧ
Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἐ ἡμῶν
ᾧ πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεὸς, τῆς κληρονομίας συ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέ-
πων μῦν, εἰς τῦτο ἔχων ἐκδυσωπῦσάν
σε, τὸν ἐπὶ γῆς ἀστόργως σε κυοφορήσα-
σαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορ-
φωθῆναι χρηστὸν τὸ ἀλόχευτον.

ΤΕΛΟΣ

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google